

Diagramy umožňují přehledně a přesně zobrazit nejpodstatnější zákonitosti zkoumaného jevu, což je někdy obtížné. Schémata umožňují, abstrahující od všeho cizího, názorně a přesně odrážet nejpodstatnější zákonitosti studovaného jevu, jeho významovou strukturu, čehož je někdy obtížné dosáhnout čistě verbálním způsobem.

Hil NOM POPIS...⁶.

Dvě z největších knih zaznamenaly obecný nástin uviverzálních zákonů vesmíru a řízení nebeské říše. Jsou to <'Cyklické změny'>, které sahají až k zakladateli čínské kultury, vládci dokonalé moudrosti Fuximu (2852 2778 př. n. l.) a Konfuciovi (neboli Kuw-c', 551 479 př. n. l.), a <'Vysvětlení kresby Velké meze'> od Čou Duwiji (1017 1073), jednoho z prvních slunečních filozofů, který své úsilí zaměřil na oživení tradiční filozofie. Poté přišli na řadu bratři Čeng Siao (1032,1085) a Čeng I (1033,1107), kteří byli jeho žáky, jejich strýc Čang Čaj (1020,1078) a přítel Šao Jung (1011,1077). Těmto filozofům a jejich následovníkům, včetně hlavního komentátora Zhu Xi (1130 1200), se podařilo po mnoho staletí měnit zavedené formy světónázoru, připomínat je k životu a dávat jim nový, univerzálnější význam".

"...čínská tradice považuje za zakladatele své kultury vládce dokonalé moudrosti Fuxiho (2852 2778 př. n. l.). Podle legendy naučil své poddané rybařit a lovit a obdařil je uzlovým písmem a řemesly. Říká se, že také nakreslil osm speciálních znaků rya skládajících se z přerušovaných a souvislých čar uspořádaných ve třech řadách (nebo "pozicích") pod sebou..... Gua odrážely osm prazákladů neboli "prvních obrazů" vesmíru a lidé je používali ke klasifikaci "10 000 věcí" a k filozofování o realitě. Tak vznikla vidová symbolika, která později tvořila základ tradiční čínské vědy. Fuši vytvořil tyto znaky na základě studia "nebeských písem" a čtení stop zvířat a ptáků na zemi. Podle jiných vyprávění jednou viděl, jak se z řeky Chuang-che vynořila obludná želva, která měla tyto znaky vepsané na krunýři.

Mytologická forma tak odráží charakteristický rys staročínské kultury, její oco6oe postoj k písmu, symbolu, symbolickému schématu, kresbě, číslu, tj. znaku.

⁶ Eremeyev V.E. Drawing of anthropocosmos. Vědecká monografie. MOSKVA: ACM, 1993. Viz také na: Srov: <<http://trassa.dreamwaver.org/chertezh-antropokosmosa-2>>.

Tamtéž.

jako takový (samotný pojem "kultura" byl označen znakem "wen", jehož významy byly také "literatura", "písmo", "kresba", "vzor"). Číňané vnímali svět jako... systém: každý jev je zvláštním znakem; přirozené znaky jsou sympaticky spojeny se znaky umělými, vzájemně rezonují {L.K.: srovnej "moderní", nepřirozený, viz s. 83}. Věřilo se, že znaky lze použít nejen k vyjádření univerzálních zákonů vesmíru, ale také k jeho ovládnutí..... Odtud pramení čínské zbožňování hieroglyfů a dalších znaků a úcta ke kaligrafii, která byla součástí souboru šesti umění (pravidla chování, umění počítat, kaligrafie, hudba, lukostřelba, jízda na voze).

Legenda praví, že osm ryí, které vynalezl Fusi ve 12. století př. n. l., bylo na sebe navrstveno tak, aby vzniklo 64 sim-volků s šesti pozicemi přerušovaných a plných čar. To provedl Wen-wang, který se později stal zakladatelem dynastie Čou, jež trvala do roku 256 př. n. l.

Níže je uveden seznam klíčových slov, která má policie a SIMPLE CELEBRATION používat. 331-

Tak vznikl "kánon" (jing). 5. století př. n. l. k němu pak Konfucius napsal "komentář" (čchuan), který dohromady vytvořil nejdůležitější knihu čínské kultury "Čou

acyklické změny" nebo "Čou změny" *"fi* nebo prostě "I-t'ing" ("Kánon změn"}, který se v době Chan stal součástí konfuciánských "třinácti knih"..... Staročínské myslitelé se vážně zabývali

"metodologickými" aspekty své vědy a snažili se zdokonalit vše, co souviselo se symbolikou. Symbolika cyklických proměn měla skutečně univerzální význam a byla stejně úspěšná ve všech oblastech tradičního vědění. Byla upřednostňována před verbálním způsobem popisu skutečnosti..."

E. V. Eremeyev podrobně komentuje pojednání čínského filozofa z XI. století. Zhou Duwiya "Vysvětlení kresby velké hranice": "..... Jedná se o názorný příklad antropokosmologického myšlení ve staročínské filosofii. Další předností traktátu z hlediska řešeného úkolu je, že odráží syntetický filosofický a světonázorový systém, který sjednocuje rané konfuciánské předpoklady.

Eremeyev V.E. Drawing of anthropocosmos. Vědecká monografie. MOSKVA: ACM, 1993. Viz také na: Srov: <<http://trassa.dreamwaver.org/chertezh-antropokosmosa-2>>.

Je to první kniha svého druhu na světě, která byla publikována ve starobylé kanonické knize "Cyklické změny" (Zhou Yi), stejně jako taoistické a buddhistické koncepce. Obsah Čou Du-wejova traktátu později posloužil jako základ pro rozvoj neokonfuciánského myšlení. To vše nám umožnilo použít jej jako jakýsi přirozený "sémantický čep", na který jsme v průběhu této studie "navlékli" exkurzy nejen k výše zmíněným, ale i k dalším starověkým vědeckým, nábožensko-mystickým a filosofickým studiím, nesoucím stejné vidové principy, k sanghji, józe, védantě, zoroastrismu, kabale, tarotu, tradiční medicíně, kosmologii, hudební teorii atd... V naší studii jsou tytéž principy použity při studiu neokonfuciánského myšlení....V současné době, s širokou historickou retrospektivou a s využitím moderních filosofických a přírodovědných koncepcí, je možné hypotetickou rekonstrukcí srovnáváním některých ztracených poznatků nalézt jejich společný kořen - vidversální strukturu 'enneagramu'..."

* * *

Za vrchol čínského filozofického myšlení lze považovat VI.-III. století př. n. l.: "... **O b d o b í** VI.-III.století př. n. l. konce Chuvtsyu a Zhanguolze právem nazvat "zlatým věkem" čínské filozofie. Čínský učenec I. S. Lisevič, charakterizující tuto dobu, píše: "Byla to vskutku úžasná epocha, kdy skryté vědění, sloužící jako majetek jen několika vyvolených, se náhle rozlilo a dalo vzniknout novým naukám a náboženstvím, kdy jako by se nejlepší mysli lidstva dotklo velké osvícení, a když se stali Učiteli, vedli ostatní. Pythagoras v řeckých městech Itálie, Buddha a Mahávíra v Indii, Lao-c' a Konfuciusv Číně ti všichni hlásaliučení, které přetrvalo tisíciletí a v mnohém utvářelo budoucí dějiny lidstva..."

Co spojovalo tyto vysoké mozky? Jaké kosmologické počátky a principy se formovaly v různých částech světa, v různých podmínkách a časových souřadnicích? A proč různé národy s různými způsoby života vytvořily kosmologický model, jehož základy byly v podstatě jednotné?

Společnou odpovědí na tuto otázku je *jednota přírody a člověka, jedno hvězdné nebe nad hlavou a jeden světónázor lomený skrze životní cyklus člověka!*

Tamtéž.
" Tamtéž.

Indoevropské kosmologické zápletky

Podívejme se podrobněji na základní bloky jednotného světónázoru, jeho jednotné kosmologické perspektivy. Zde nám pomůže řada vynikajících studií o tomto fenoménu. Vyberme si jednu z nich, v níž je v co nejstručnější podobě podáno shrnutí představ našich předků o kosmologickém modelu vesmíru. Jedná se o práci A. Isajeva "Zkušenost rekonstrukce indoevropské kosmologické tradice", 2003. Projdeme si hlavní fragmenty tohoto textu.

V úvodu autor především poznamenává: "Tento esej je pokusem o identifikaci paralel v řadě indoevropských kosmologických komplexů. Rekonstrukce takových starověkých vrstev kolektivního vědomí nevyhnutelně naráží na obtíže způsobené roztříštěností a/nebo zkreslením původního materiálu, a proto má do značné míry charakter dohadů a domněnek. Kromě toho indoevropská kosmologická témata obsahují výpůjčky od sousedních národů: Semitů, Húrinů, Ugrofinů atd. a některé motivy a zápletky mají "univerzální lidský charakter". Poté, co se však kdysi staly imanentní uvažovanému okruhu mytologií, jsou také předmětem našeho výzkumu."

Na co se obecně redukovaly indoevropské kosmologické názory? Poslechněme si však A. Isajeva, který se přiblížil obrazu chápání světa u starověkých lidí.

"Skutečnému světu *předchází říše Chaosu*, nejčastěji představovaná jako vodní živel. Odhaluje zárodek nového světa, rozděluje se na dvě části a od tohoto okamžiku začíná historie vlastního Kosmu, který postupně plyne a rozšiřuje se v prostoru.

Kosmologizace světa prochází *čtyřmi etapami*, které symbolizují čtyři generace bohů, jež se střídají v nekompromisním boji (v zoroastrismu ještě nedošlo ke konečné kosmologizaci světa, dojde k ní, až se Zarathutitra tělesně vtělí na zemi). Čtyři fáze představují kompletní životní cyklus jakéhokoli jevu: zrození, růst, úpadek, smrt. Je to také roční cyklus se svými čtyřmi ročními obdobími,

---

¹ Viz na: <<http://referat.ru/referats/view/13703>>.

² Isajev A. Zkušenosti s rekonstrukcí indoevropské kosmologické tradice, 2003. Viz též na: Vydavatelství a nakladatelství, s. 1. - 2. - 3. - 4: <<http://referat.ru/referats/view/13703>>.

a čtyři denní doby "mikroroku", čtyři fáze Měsíce a čtyři fáze lidského života. Zajímavé je, že stejným algoritmem se řídí i lidské dějiny: *Arnold Toynbee* a *Lev Gumiljov* také rozlišovali čtyři fáze zrodu, růstu, rozpadu a rozpadu v životě všech civilizací (etnik), které identifikovali. Stoupenci tzv. tradice {*E. Blavatská*, *L. Gumilev* rovněž rozlišovali čtyři pakáže obyvatel Země. *Blavatská*, *L. Muret* a další). Je zajímavé, že *L. Swedenborz* také psal o čtyřech generacích lidí od stvoření světa, v každé z nich postupně ubývá milosti.

V čele skutečného panteonu stojí Hromovládce, který má dva bratry. Všichni tři se zrodili z těla svého otce. krále předchozí generace bohů, čímž je zdůrazněna kontinuita moci. Násilná, nepřirozená povaha jejich zrození zároveň naznačuje původní zkaženost, hříšnost a zkázu současné generace. *Trojice* v mýtopoetické (nejen) tradici vyjadřuje počátek, vývoj a konec každé věci, její dynamickou celistvost. Tři božští nevlastní bratři symbolizují a zahrnují celý fenomenální svět, stávají se jeho alfou a omegou. Pro ilustraci uveďme, že u Řeků a pravděpodobně i u Chetitů (u nichž nebeského Teššuba doplňuje řeka Voda a hora Země) vedou božští bratři tři fyzické světy a v Římě a Indii představují tři kasty árijské společnosti. V tomto rámci můžeme předpokládat představu jediného božstva projevujícího se ve třech hypostazích. Zde je vhodné připomenout, že v hinduismu jsou Brahma, Šiva a Višnu považováni přímo za inkarnace jediného Brahmanu. Vlastní život kosmu začal oddělením He6a a Země.

LEE, NNIICHICHY MOUKTIL TENTO IKTIL P JE V NIILITĚ SPECIČIINIHO POJIŠTĚNÍ
Středem kosmu je Světová hora nebo Světový strom, vertikálně orientovaná struktura, která spojuje všechny tři světy, obklopená periferií kosmu, která je odsunuta na periferii. *Ve středu* kosmu stojí Světová hora neboli Světový strom, vertikálně orientovaná struktura spojující všechny tři světy; obklopuje ji Chaos vytlačený na periferii, ztělesněný ve Světovém oceánu neboli Světovém stromu. V "jiném světě", jehož hranicí je opět vodní linie, přes kterou vede most, spojnice mezi kosmickým a chaotickým světem. Vchod do "Jiného světa" střeží mnohohlavý obludný pes.

V určitém okamžiku je vesmír nucen zastavit svou expanzi a najít hranici, kterou žádný systém nemůže rozšířit.

Kosmos nejenže nemůže konečně porazit Chaos, ale konečný Kosmos je ve svém boji s nekonečným Chaosem odsouzen k zániku. Nejde tedy jen o nemožnost konečného vítězství Kosmu nad Chaosem, ale o odsouzení konečného Kosmu v jeho boji s nekonečným Chaosem. Ten tomuto světu, jehož strukturální uspořádanost nemůže z podstaty věci přijmout, způsobuje nestvůrná stvoření hadího či izomorfního vzhledu, která mají ilustrovat jejich příslušnost ke světu Chaosu.

V "počátku počátků" proti nim stojí Hromovládce, skutečný Archebit Hromovládce se Šelmou by měl být vnímán jako akt konečného rozchodu Kosmu s Chaosem, osvobození prvního z moci druhého. Vzhledem k cyklické povaze mytologického času symbolizuje rok kompletní životní cyklus a na konci každého roku Chaos znovu povstává proti Kosmu. Boj se musí znovu a znovu opakovat. Postupně ochranné funkce přebírá syn Hromovládce a poté smrtelní hrdinové. Degradaci obrazu Ochránce z nejvyššího boha na smrtelného člověka je třeba vnímat v rámci představy "zdroje nejvyšší dokonalosti", která naznačuje, že na počátku Času byl mladý svět naplněn rajskou blažeností, v níž vládla nevyčerpatelnost a lidskost. Plynutí Času však znamená stále větší vzdalování se od "počátku", a tudíž ztrátu původní dokonalosti. Vše, co se v Čase vyskytuje, se ničí, degeneruje a nakonec zaniká. Zpočátku periodicky se zmenšující nevyčerpatelnost se však stejně periodicky obnovuje. "Věčný růst-

a věčný rozpad, podle Fūolpää yu *Kpomoiä*, zde osud projeveného, existujícího v čase, zatímco to, co neplodí ani není zplozeno, zůstává nezměněno."

V numerologickém systému souřadnic se algoritmus života v Kosmu, tj. života obecně, objevuje v následující podobě. Prvotní Xaoce obsahuje jediné světové vajíčko, které v sobě obsahuje potenci veškeré rozmanitosti následného života: "...jednotce odpovídá Bůh, který je jako semeno vším, co existuje pouze v přírodě", jak uvádí Yamvlich. Rozdělení jednice na první dvojici znamená přechod k celé další rozmanitosti mnohosti: "...od neurčité dvojice a jednoty jednice k jednotě dvojice.

Všechny myšlenky a čísla pocházejí z Jednoho..." -, říká Plótinus. Pro-Konec procesu popisuje Řehoř Nazianzin: "...jednotka, která zpočátku směřuje k dualitě, se zastaví u trojice. Příchod do světa božské trojice, koneč-

Jedná se o symbolické vyjádření překonání chaotických prvků ve vesmíru, které symbolizuje vytvoření jeho trojdílné struktury, což znamená dosažení úplnosti světa. Podle Jamvlicha,

"...každý den, který běží v přirozeném sledu, má tři definice - začátek, rozkvět a dokončení, a jakoby dvě hranice a jeden střed." K nastolení prostorového uspořádání světa bohy čtvrté generace dochází v posledním časovém cyklu, kdy se ve světě ustavuje harmonie rytmů prostoru a času, protože "časový" kvaternion v součtu s předchozími "prostorovými" čísly dává dokonalou hodnotu desítek (pythagorejská tetraktis: $1+2+3+4=10$). Desítky ztělesňují abso- lutní prajednotku jako potenci a danost bytí, která po projití nezbytných vývojových stupňů nachází existenci sama v sobě. "V desítce

píše Jamvlich, je přirozená rovnováha, dimenzionalita a dokonalá integrita. Přijímá do sebe vše v podobě semene ... nezná přítomnost ani přirozenou změnu v sobě samém, kromě periodického návratu k sobě samému. sebe sama".

Tak se naplňují časy . Kosmos se chystá zaniknout v důsledku vyčerpání své životní energie a schopnosti odolat tlaku okolního Chaosu z vody a ohně, protikladných ve formě, ale sjednocených ve své chaotické povaze. Koneckonců světový čas podle Nhlatona "vznikl společně s nebem, takže zrozeny ve stejnou dobu se také ve stejnou dobu rozpadnou". Svět se vrací k jednotě, tj. "skládá se" (podobně jako nebe v Apokalypse svatého Jana) do zárodku v podobě koule (vejce), která je nejúspěšnější a nejodolnější vůči agresivním vlivům zvenčí.

ve vítězné Xaoce. A vše začíná znovu...""".

* * *

Staří lidé nám tedy zanechali své informace o kosmologickém systému.

světonázoru, jeho organické příslušnosti ke kosmu.

Je to zázrak, není-liž pravda, že starověcí lidé neměli žádnou technickou možnost letět do vesmíru, a přesto měli kosmologické vědomí, zatímco my, dobývající vesmír, kosmologické vědomí zcela postrádáme! Co se stalo v hloubi lidského vědomí?

" Isajev A. Zkušenosti s rekonstrukcí indoevropské kosmologické tradice, 2003. Viz také na: "Indoevropská indoevropská tradice": <<http://referat.ru/referats/view/13703>>.

Jak byl napaden kosmologický světonázor a kdo přivedl lidstvo k dlouhé pauze, k rozchodu s vesmírem, nahradil oblohu a přišpendlil ji k zemi? Pokusme se na tyto otázky odpovědět.

*Vzdání se kosmologických pozitiv: fioequi
- <-last Roman'>*

Během své mnohatisícileté historie lidstvo opakovaně procházelo paradigmatickými katastrofami. Jednou z nich *byl kolaps kosmologického vědomí*. Nyní se spokojujeme s troskami celého světonázoru, který byl člověku odebrán. "...V moderním chápání je kosmos charakteristikou nebeské sféry, všeho, co je za hranicemi planety Země a pozemského života. Ve starověké řecké myšlenkové kultuře byl však tento pojem mnohem vícerozměrnější, a proto se obtížně překládá do jazyka moderního redukovaného vědomí. Kosmos byl chápán jako univerzální světový řád, harmonický soulad v jakémkoli projevu, ať už šlo o vojenský systém, státní zřízení nebo ženu, která se dává do pořádku (odtud slovo "kosmetika"). Řekové tedy nazývali kosmem jakýkoli ontologický projev pozemského života, pokud byl "ošetřen" harmonií a řádem, a věřili, že božsky stanovený řád prostupuje a organizuje všechny úrovně a formy stvoření.

V novém věku však, jak trefně říká známý historik filozofie A. Koire. V Novém věku však došlo, jak trefně říká známý historik filozofie A. Koire, ke "zničení kosmu", k oddělení pozemské existence od nebeské. Nyní se věřilo, že skutečná harmonie, proporcionalita a dokonalý řád jsou možné pouze v božském, nebeském světě, jemuž se přisuzuje název kosmos. V pozemském světě je však takový řád nevyhnutelně narušen nižšími hmotnými látkami. Tato pojmová redukce připravila člověka o naději na uchopení absolutních významů, respektive dala vzniknout "zhoubné sebedůvěře" člověka, že je sám schopen silou svého rozumu vytvořit lidsky dimenzionální řád a podříditi mu celý svět...".

" Vasil'kova V.V. Prostor komunikace: věčný a nový. Viz na: <<http://nonlin.awse.ru/2002/32.pdf>>.

Útok na kosmologické vědomí byl připravován v posledních staletích starověkého světa. Jeho počátky sahají do pozdních předsokrátovských dob, do doby, kdy rozkvétala a nabírala na síle zářivá helénská éra lidstva, éra, která vyzdvihovala úžasné možnosti lidské mysli, možnosti, jimž zkrátka a dobře nebylo souzeno, aby se naplnily, aby se uskutečnily.

Již tehdy se lidstvo, jako by vyděšené obzory a možnostmi člověka, které se otevíraly dosud nevídaným způsobem, snažilo zmenšit před blížící se ohromností nových poznatků o člověku a světě a ze strachu před nimi zužovalo obzory, zpochybňovalo mysl a hledalo způsob, jak zpomalit její pohyb k nebývalému rozkvětu. Začala gigantické světy a obzory helénské optiky tlačit dovnitř člověka, přesouvat ho z vnější sféry do vnitřní, obracet vědomí člověka od otázek vnějšího světa k otázkám vnitřního lidského života. K této revoluci, k otočení ručiček z vnějšího ciferníku na vnitřní, bylo zapotřebí génia. A *Sokrates* se nezklamal! Sokrates poprvé vnesl *mučivý* virus dovnitř člověka a od té doby člověk ztratil rovnováhu a povinný klid. Celý svět se začal převracet do duše člověka a trýznit ho.

Platón zintenzivnil technologii mučení. Člověk se ponořil do boje se sebou samým. Životní instinkty člověka byly brutálně zmrzačeny. Radost ze života byla postavena mimo zákon. Ideál se nenápadně vkrádal do duše člověka. Byly předepsány sofistikované kodexy chování, byly zabity sousední horizonty. Člověk se hnál za ideálem, mytologickým, zářivě krásným: halucinace ovládly mysl člověka a ten začal boj sám se sebou! Nejlepší mozky bojují tento boj po tisíciletí. A pak přišel středověk, pak novověk a naše moderna! A co se stalo? Nic se nemění, navíc prázdné abstrakce, ideál železným stiskem obepnul celý svět a zahnal Člověka do takových umělých, kultivovaných pustin existence, v nichž se ztrácejí orientační body zdravého rozumu, orientační body, které by mu pomohly uniknout z této džungle ideálu, halucinací, mýtů a prázdných abstrakcí, aby se vrátil k sobě samému, ke svým život potvrzujícím počátkům. Nepřirozené, kultivované převzalo vládu!

Man feels at the level of his instinct that he was once broken, that he has passed through a turning point of his

V průběhu tisíciletí na podvědomé úrovni potřeboval nové otázky, otázky tisíciletého řádu, touhu po "velkém rozhovoru", po dialogu. A po tisíciletí na podvědomé úrovni potřeboval nové otázky, otázky tisíciletého ranku, touhu po "Velkém rozhovoru", po dialogu. Čas od času jsme svědky výbuchu tohoto rozhovoru. Napoleon se pokoušel tyto otázky klást Sfinze. Hodnota otázek byla malá! Napoleon se ocitl "moderní" člověk: znetvořil tvář Sfingy. Otázky však zůstaly, stejně jako znetvořená tvář sfingy.....

Středověk tento problém jen prohloubil a vyostřil, zahnal jej do hlubin a jako šafetu jej předal novověku: doba zpředmětnění, halucinací, iluzí, ideologií a prázdných abstrakcí byla povýšena na status bytí. "...Na samém počátku prvního století po Kr. Filón Alexandrijský tvrdí o "inteligibilním kosmu" jako sídle idejí (Božích myšlenek o světě), čímž reprodukuje dualismus věci-eidos, kritizovaný samotným Platónem. Středoplatonici, stejně jako neopytagorejci, ve skutečnosti ve svých názorech Filónovo pojetí duplikují a přisuzují οκοβοε (někdy nejvyšší, jindy druhé v důležitosti) postavení "světu idejí" jako univerzu pravého bytí. V návaznosti na "ontologizaci" etiky (a jako doplněk k ní) přichází její "kosmologizace", tj. přidělení οκοβο úrovň v hierarchii kosmu etice jako takové (myslitelné striktně na principu hierarchie). Tato úroveň se rozvine do vlastního "sublineárního" světa (neoplatónská mysl), který jako skutečnost vyššího řádu dominuje nad smyslově-tělesným, ale není s ním smíšen. Z hlediska hierarchických konstrukcí zde nedochází ke zdvojení světa: vyšší princip zahrnuje nižší a tím, že jej převyšuje, jej v sobě obsahuje (neoplatonismus). Rozdělení οκοβοροva "prostoru idejí" a zdůvodnění jeho reálnosti však proměňuje idealismus pokřesťanských platoniků z "étosu" na "filosofický" a připravuje jeho faktickou asimilaci v novoevropské filosofii.

"Kosmologická" interpretace platonismu z něj totiž učinila dokonalý materiál, z něhož a na němž byla postavena křesťanská teologie. Numeniova věta: "Platón Mojžíš, mluvící helénsky", pronesená na konci 2. století n. l., charakterizuje postoj k zakladateli Akademie následujících 12 století. Je-li tomu však tak, pak je asimilována i náboženská rovina platonismu, tedy Nlatón jako mytolog, který, jak se ukazuje, aniž by si to sám uvědomoval, anticipoval ve "Státu", "Timaiovi" atd.

božské pravdy křesťanství. Tato sféra je vnímána jako shodná s platónskou ontologií, což jí dodává ještě 'idealističtější' charakter...".

Intelekt se vzdal své pozice s bitvami. A posledním bojovníkem v tomto titánském zápase byl filozof Boethius (asi 480-525).

"posledního Římana" (jak trefně říká V. I. Ukolova). Boethius patřil svým rodovým právem k nejvyšší římské šlechtě, byl dědicem slavných rodů Aniciů a Manliů, kteří dali Římu vynikající generály a státníky. Nejbohatší rod Anicii byl spřízněn s byzantskými císaři. Věčné město Řím se v roce 310 n. l. sklonilo před jeho

"Zlatá kapitola" před Alarichovými Góty. Theodorich (393-526), král Ostgotů, odsoudil Boethia k smrti a konfiskaci majetku. Po několikaměsíčním věznění byl Boethius koncem roku 52 (nebo počátkem roku 525) popraven. Ne, nebyly to ani intriky a hádky v Theodorikově okolí, ani neshody s králem, co Boethia zničilo. Příčinou však bylo něco jiného, hlubší instinkt, poslední rána éře helénismu a antiky, jejím životodárným hodnotám, motivacím a podnětům.

"Zatímco Boethius čekal na vykonání rozsudku, sepsal malé dílo, které zvěčnilo jeho jméno, O útěše filosofií, často označované prostě jako *Útěcha*. Zbaven všeho, odsouzen k popravě, neztratil odvahy a nezhroutil se pod tíhou okolností. Boethius nežádal o odpuštění ani pozemského vládce Theodorika, ani nebeského krále Krista. Při hledání odpovědi na otázku po smyslu života chválil lidský rozum a filosofii, jediného léčitelského duší, díky němuž člověk dosahuje dokonalosti a je schopen odolávat všem neštěstím a dokonce i samotná smrt.

Toho mohl dosáhnout člověk, který do sebe nasál nezničitelnou víru v člověka, v ideály svobody a hodnoty života, a to již tehdy (v VI. století) položilo první kameny na cestě k vrcholné renesanci (renesanci) XIV. až XVI. století. "...Postava Boethia stojí na 'křižovatce časů' - antických a středověkých. Jméno 'posledního Římana' je spojeno s jedním z nejdůležitějších

---

" Svetlov R.V., Tsyb A.V. "Platón, Athénan, syn Aristónův" a univerzum evropského idealismu Univerzum platónského myšlení I Věstník SPb-GU, 199d. Ser. 6. Vyp. 3. №20.

¹⁶ Ukolova V.I. Poslední Říman (Boethius) M.: LUI, 2011.

Básník Pierre z Blois v době zenitu středověku pronesl slova, která jsou dodnes populární: "Jsme jako trpaslíci, kteří vylezli na ramena obrů; vidíme-li vzdálenost mezi obry, jsme jako trpaslíci, kteří vylezli na ramena obrů. V zenitu středověku pronesl básník Pierre z Blois slova, která jsou dodnes populární: "Jsme jako trpaslíci, kteří vylezli na ramena obrů; jestliže vidíme dál než oni, vděčíme jim za to...". Tato slova ukazují, že již v oněch raných dobách začala evropská civilizace vážně pociťovat svou závislost na kulturním dědictví minulosti, a tedy i vlastní odpovědnost vůči budoucím generacím.....

Pohanství jako oficiální ideologie zaniklo, ale stejně jako bájný Hyacint v následujících staletích stále znovu a znovu klíčilo v lidových rituálech, víře a folklóru. V období renesance ožily nejen jeho filozofické systémy a díla antického umění, ale také pohanství racionalismus, smyslové, radostné vnímání světa, pocit člověka, který může být bohem. Antičtí bohové jako ztělesnění víry v přímou lidskost všeho božského, v neoddělitelnost vyššího světa a světa lidského, v dostupnost posvátného, ve schopnost posvátného vtělit se do plastických, smyslových forem, dali vzniknout oco6oe světonázoru a dokonalému umění. Víra, že ideální, božské je představitelné, vtělené, v sobě obsahovala určitou svobodu lidské dvojice a rozumu. Tato víra přežila staletí a dala vzniknout mohutnému růstu renesanční ideologie a kultury..."

Boetiův masakr (jeho poprava) znamená úpadek antického světa. Spolu s ním odešla do zapomnění nejjasnější stránka světových dějin a dostihl ho temný věk středověku. Již ve vězení, kde čekal na popravu, zanechal Boethius světu poselství svou knihou "Útěcha filosofií", která je vzorem odvahy, velikosti člověka, jeho intelektu schopného obsáhnout jediným pohledem vesmír v jeho antropokosmologické jednotě.

Boetiova kniha Útěcha z filozofie je poučením starověkého muže budoucím generacím. "Filosofie vystupuje jako majestátní žena, ale není to žena nedobytná, nýbrž citlivá a starostlivá rádkyně, které se člověk může svěřit se svými pochybnostmi a která doprovází hledače pravdy v jejich úsilí.

Tamtéž.

" fioyetspy. "Útěcha filosofií" a další pojednání Per. Ukolova V.I., Mayorov G.G., Borodai T.Yu. MOSKVA: LUI, 2011.

putování poutníka. Čím krásnější a hlubší význam člověk moudrosti přikládá, tím věrněji a pevněji tvoří kroky vedoucí k nejvyšší pravdě. Prostřednictvím Filosofie Boethius chápe tragédii svého života nejen v úzce osobním smyslu, ale také ve vztahu k zákonům vesmíru, v systému univerzálního kosmu, jehož je člověk nedílnou součástí. Tato "kosmologizace" lidského života, která pohlcuje a přehlíží jeho osobní aspekty, přímo poukazuje na Boetiovo neoddělitelné spojení s antickou filosofickou tradicí. Vrcholem Útěchy proto není vyprávění o Boetiových osobních peripetiích, jemuž jsou částečně věnovány první dvě knihy díla, ale rozvinutí ideje nejvyššího dobra a univerzálního rozumu, který řídí svět. Boethius nachází útěchu v nadosobní sféře a nejedná se o pouhou rétorickou pomůcku, ale o jedinou možnou útěchu a uhašení své duchovní bolesti prostřednictvím rozumového a citového prožitku své příslušnosti k věčnému světu.

* * *

Ať už je historie počátků kosmologického života jakkoli klikatá, její původní, prapůvodní počátky jsou nezvratné. Vzdání se těchto pozic je dočasným jevem. Svět, procházející procesem globalizace, dává mocný požadavek na nové paradigma světového vývoje - *kosmologizaci*. A v této poptávce znovu ožívají kosmologické formy vyvinuté na úsvitu chápání vesmíru.

III.2. Návrat na

V našem světě není žádná myšlenka ztracena. Číhá a čeká na svou hodinu. Tato "hodina" může přijít zítra, nebo může čekat na "dobré počasí" stovky a tisíce let. Nyní se nacházíme v době, kdy intelekt hledá způsoby, jak reagovat na výzvy pro lidstvo, které již dlouho doutnají v hlubinách existence, svět rychle ztrácí rovnováhu, ztrácí se podněty a motivace pro uspořádání existence, kdysi kvetoucí regiony se propadají do chaosu, životodárné principy jsou ohroženy. Intelekt tuto situaci již nemůže déle tolerovat a jako strážce života se s ní

---

¹⁹ Уколова В.И. Последний римлянин (Боэций) М.: ЛКИ, 2011. С. 134.

Vyzbrojuje se nejnovějšími poznatky, včetně inventarizace celých vrstev minulosti, neboť často "nové je dobře zapomenuté staré", a činí přitom překvapivé objevy.

III.2.1. Vymanění z historického zapomnění

Jedním z takových "nálezu" je *kosmologizace* jako nová fáze (etapa) světového vývoje. Člověk začal obnovovat "zničený kosmos": *kosmologizace vědomí* je na pořadu dne jako jeden z nejdůležitějších problémů a prioritních úkolů nejbližší budoucnosti.

* * *

Období, kdy byl "kosmos" poslán do zapomnění, se chýlí ke konci a široká fronta začíná prolamovat historickou slepou uličku. Stejně jako se globalizace odráží v různých změnách (ekonomických, politických, sociálních, vědeckých atd.), je proces kosmologizace v těchto sférách nevyhnutelný.

Nemluvíme však o "přesazování" antických kosmologických názorů do moderní půdy. Vůbec ne! Svět se změnil k nepoznání. Člověk se nedívá jen na hvězdnou oblohu a do kosmu.

Opravdu to zvládá *A* v tomto *případě je stará tisíc let*.

j9OH? OCO8 j9CMCHHO? O 'JCLO8CKO OShS)SsH8)SsH KOCM OLO?I'fCCKOC
cos//o//npe2 a tato bce je prý zizaanmcchi' brzda, npo-

²¹ Kosmonaut, právník a vědec Jurij Baturin v rozhovoru řekl, že v roce 2012 bylo po hledání po celém Rusku do oddílu kosmonautů stěži přijato sedm lidí, a uvedl řadu důvodů této situace a žalostného stavu naší kosmonautiky. Poznamenal, že se tak stalo "... kvůli destrukci systému kosmického průmyslu. Vedoucí představitelé nechápou, co dělají. Svého času například zrušili vojenskou přejímku, a ta odpovídala za kvalitu, a nebylo tak snadné ji absolvovat. Teď říkají: vraťte to zpátky. Jenže to nejde udělat příkazem. Specialisté musí být školeni 15 let. Personální obsazení je v kosmonautice obecně špatné. Starší generace odchází a mladí nepřicházejí.

DOBŘÍ. TENTO ROK BYL OŠsed OH OŠKJEYTYHa\$OJE V K OCM OWNED, ALE NE mHO GO
 Nebyli žádní kandidáti a lékařskou prohlídkou prošel pouze jeden člověk. Kurz byl prodloužen a bylo vybráno sedm osob. Prestiž povolání kosmonauta je nízká. Používají se jiné hodnoty... Kromě toho se neinvestuje mnoho peněz... Navíc v kosmickém průmyslu... krádeže. Hodně peněz jde do osobních kapes lidí, kteří ji řídí.... Spolehlivost je každým dnem menší a menší..." (viz na: <<http://viperson.ru/wind.php?ID=656095&soch=1>>). K tomuto výčtu důvodů Jurije Baturina bych přidal ten hlavní - *nedostatek kosmologického vědomí*.

Lidskost kosmologie a proces kosmologizace jsou mocnými sponami, které tyto mezery "sešívají" dohromady. Humanitní kosmologie a proces kosmologizace jsou mocnými sponami, které tyto mezery "sešívají", materiálem, který tuto mezeru vyplňuje, a pjtchazem, který tuto brzdu "odstraňuje". Tímto způsobem se otevírá cesta k novým vzorcům existence.

V této souvislosti je vhodné uvést jeden velmi zajímavý výrok: "...Tato tendence jistě není náhodná. ha to stojí

V posledních desetiletích probíhá hledání univerzálních vysvětlujících schémat a kognitivních matic, které by byly schopny zachytit zákonitosti vývoje a organizace společné různým úrovním a sférám existence. Zdá se nám, že zde máme co do činění s jakousi "odpovědí na přirozenou filozofickou výzvu" konce 20. století.

20. a počátku 21. století. Podle našeho názoru oživení intencí přírodní filosofie nejenže podněcuje vznik metodologických inovací interdisciplinární povahy a integrativních tendencí v moderním vědeckém poznání, ale také umožňuje přehodnotit význam těch způsobů vidění světa, které byly charakteristické (a velmi produktivní) pro celostní přírodně filosofické vnímání světa (obraz, symbol, analogie)..... Jedním z takových přírodně filosofických symbolických obrazů, které mohou heuristicky obohatit moderní vědecký světónázor, je obraz mytologického Kosmu, který je archetypálním mentálním vzorem řádu světa, respektive procesu uspořádání a utváření struktury prostřednictvím sebeorganizace a seberozvoje...²².

Hodnota této formulace otázky spočívá také v tom, že V. V. Vasil'kovová podává velmi přesnou a výstižnou formulaci pojmu. V. V. Vasil'kova podává velmi přesnou a výstižnou formulaci pojmu.

"Kosmos je mytologický obraz, archetypální mentální vzor uspořádání světa, přesněji řečeno proces konsolidace a utváření struktury prostřednictvím sebeorganizace a seberozvoje. Měli bychom si povšimnout jeho významu, protože nyní můžeme bez obav posuzovat procesy kosmologizace jakýchkoli sfér humanitního poznání tímto prizmatem, samozřejmě s úpravami tohoto pojmu podle specifík uvažované sféry, a hlavně s promítnutím kosmologizace na současnou úroveň vývoje světa, abychom se vyhnuli chybám mechanického kopírování kosmologických výkladů dávné minulosti.

²¹ Hovoříme zde o nové teorii sociální komunikace.

²² Vasil'kova V.V. "Prostor" komunikace: nové koncepce a tradiční představy. Viz na <<http://spkurdyumov.narod.ru/Bas1k.htm>>.

V našem případě se pojem "kosmos" ve vztahu k humanistické sféře mění na "humanistickou kosmologii", která zahrnuje a spojuje obě sféry prostřednictvím antropologického zabarvení:

"Vnější vesmír", tj. vesmír, a "vnitřní vesmír" v člověku. Tento "sjednocený kosmos", "humanitní kosmologie", má své konvenční "oddělení", v nichž

"kosmologizované sféry vědeckého (i nevědeckého) poznání. Tyto oddíly jsou obory a disciplíny humanitního a přírodovědného poznání, formované pod vlivem "buněčného vědomí" moderního člověka. A přestože globalismus přispěl k rozostření hranic mezi těmito buňkami, tento proces skončí v nové etapě světového vývoje kosmologizace, neboť tento proces se týká určitých oborů vědění. A tento proces již nabírá na obrátkách. Má své "první vlaštovky". Poukažme na některé z nich.

III.2.2. První "záblesky" kosmologizace

Procházíme-li masivem humanitního vědění, nacházíme a identifikujeme *první vlaštovky* kosmologizace humanitních "oddělení" (oborů humanitního vědění). Takové

"Vlaštovky" již vytvářejí precedenty v řadě oblastí. Mezi těmito směry bych jmenoval následující: a) *kosmolokace* kůže; 6) *kosmolokace obraznosti*, c) *kosmolokace prostoru*, d) *zeoekonomický rozměr kosmolokace*.

Uveďme několik příkladů.

Начало космологизации социума – космологизация коммуникаций

Přinášíme dva překvapivě svěží a hluboké články V. V. Vasilkové. Podívejme se na řadu akcentů, které V. V. Vasilkova klade při úvahách o této problematice. V. V. Vasilkova při úvahách o tomto problému. Pozornost vzbuzuje živé vyjádření problému: "...slovní spojení "cos-

---

² Vasil'kova V.V. "Kosmos" komunikace: nové koncepce a tradiční obrazy; <<http://spkurdyumov.narod.ru/Baslk.htm>> a V.V. Vasil'kova. "Kosmos" komunikací: věčné a nové; <<http://nonlin.awse.ru/2002/32.pdf>>. Na tyto práce jsme již odkazovali (viz výše).

Podle našeho názoru je název tohoto článku poměrně výstižnou metaforou. A to nejen proto, že nám umožňuje sjednotit a strukturovat společné rysy různých teorií, které existovaly dříve a které znovu vzplanou na vědeckém nebi, a domýšlet tak nové konstelace nových konfigurací myšlenek a pojmů. A nejen proto, že světlo dávných idejí, podobně jako světlo vyhaslých hvězd, stále proniká do světónázoru současníků tajemnou moudrostí staletí. Ale také proto, že samotný fenomén komunikace je pro jeho badatele srovnatelný s fenoménem kosmu.

je známá a obyčejná každému člověku, který se podívá na oblohu, a stejně tak nepochopitelně tajemná a vzdálená. qq2\$flq

Autor ukazuje organické spojení mezi komunikací a sociál-
Tento trend se projevil ve filozofii, filozofii, kulturologii, psychologii a především v sociologii, kde absence komplexní a všeobecně přijímané teorie ohrožuje vědu ztrátou její předmětné identity, a tedy i úkolu společenských věd. Tato tendence se projevila ve filozofii, kulturních studiích, psychologii a nejvýrazněji v sociologii, kde nedostatek komplexní a všeobecně přijímané teorie hrozí ztrátou identity předmětu této vědy, a proto je úkol hledání takové teorie obzvláště důležitý.
akutně... q\$2Tsq

Tato otázka je položena na pozadí moderních sociálních teorií německého sociologa N. Luhmanna a amerického sociologa R. Collinse. Současně se V.V. V. V. Vasilkova spatřuje u obou badatelů úzkou souvislost mezi jejich teoriemi a kosmologickými teoriemi.

BeKTO OM iINVI Tle SOCI ml.

"Teorie komunikačních systémů německého sociologa N. Luhmanna je radikální verzí nové komunikační sociologie. Jeho model společnosti je holistický a vychází z moderní (synergické) verze teorie systémů a kybernetiky druhého řádu (myšlenky U. Maturany). Podle Luhmanna není společnost výsledkem interakce oddělených subjektů (jednotlivců, států), jak se domnívala klasická soc-

CIOLOGIE, ALE COBOK NESS OF KOMM I K I I T I t I v n í sISTeMy M.
JIIJdIIa

Takový systém je zaprvé *provozně uzavřený*.

(ne v tom smyslu, že by neinteragoval s okolním cpe-

² Vasil'kova V.V.. 'Prostor' komunikace: nové pojmy a tradiční představy;
<<http://spkurdyumov.narod.ru/Baslk.htm>>.

² Tamtéž.

V tom smyslu, že jasně vymezuje své vlastní hranice v prostředí), a za druhé *autopoetický*, tj. vytváří a popisuje sám sebe, je pánem své vlastní situace.

Komunikace "nemá prostorové místo", tj. není vázána na regionální společnosti, určuje význam sociálního prostoru a omezuje ho, tj. vytváří sama sebe, svou ontologii. Sociální systém je budován jako síť: jakákoli komunikace je možná pouze v rekurzivní síti předcházející a následující komunikace. Taková síť se může informovat a tematizovat, přijímat nebo odmítat informace a normalizovat je. Vnitřní strukturu komutativního systému popisuje Luhmann pomocí pojmu *strukturní konjugace*, který si vypůjčil od Maurana. Znamená to, že komutativní systém může definovat sám sebe pouze prostřednictvím svých vlastních struktur, prostřednictvím struktur, které mohou být konstruovány a modifikovány prostřednictvím jeho vlastních operací.

Takové operace jsou operace "zařazení" a "vyloučení". Strukturní sloučeniny provádějí určitou selekci, přičemž některé excitace akumulují a jiné vylučují. V tomto případě strukturní spoje provádějí určitou selekci, akumulují některé excitace a vylučují jiné. Dalším důležitým pojmem odrážejícím strukturování a uspořádání komunikačních systémů je Luhmannův pojem *symbolicky zobecněných prostředníků* (převzatý od Narsona): jazyk, písmo, peníze, moc, vliv, hodnotové orientace, pravda, láska atd. Prostřednictvím těchto *prostředníků se realizuje účel komunikace*. Jejich prostřednictvím se realizuje účel komunikace, zajišťují-
jsou chápány na ^{dílčí} individuální úrovni.

V tomto textu (a kontextu) je jasně patrný kosmologický původ, a to prostřednictvím "procesu uspořádání a strukturace, sebeorganizace a seberozvoje". "...Luhmannův komunikační řád je srovnatelný se synergetickým chápáním řádu jako syntézy xaoku na mikroúrovni a řádu na makroúrovni, neboť symboličtí zprostředkovatelé nedávají komunikaci pouze zobecňující významy, ale provádějí také selekci porozumění-porozumění, vnímání-odmítání, odřezávání nepotřebného, nezapadajícího do sémantického okruhu komunikace-..." (s. 3).

²⁶ Vasil'kova V.V. Prostor komunikace: věčný a nový. Viz na: <<http://nonlin.awse.ru/2002/32.pdf>>.

To je podobné tomu, co dělá chaos v disipativním procesu popsaném synergetikou.^{2a}

V podobném duchu je vystaven koncept intelektuálních komunikačních sítí R. Collinse, který se překrývá s Luhmannovým. "... Collinsovy myšlenky jsou pro nás zajímavé především proto, že nápadně korelují s luhmannovskou a synergetickou interpretací sociální organizace komunikačních sítí, a také proto, že umožňují podat netriviální výklad intelektuální tvořivosti. Pro Collinse není výchozím bodem analýzy sociální komunikace individuální subjekt, nebo dokonce interakce subjektů (jako pro Luhmanna), ale "lokální situace", která podle něj probíhá skrze jednotlivce a jejíž důsledky se šíří sociálními sítěmi ven, na makroúroveň společnosti. Lokální situace jsou vepsány do komunikačních sítí a vytvářejí je; vzájemně se obklopují v čase a prostoru, obracejí se dovnitř a ven (Luhmannova rekurzivita).

Collinsův vztah mezi mikro- a makroúrovní sociální komunikace se svým popisem blíží synergickému pojetí: "Makroúroveň společnosti je třeba chápat nikoli jako vrstvu vertikálně nad mikroúrovní, jako by byla někde jinde, ale jako rozvíjení spirály mikrosituací. Mikrosituace jsou zasazeny do makrosituací, které jsou právě způsoby, jimiž se situace navzájem vztahují; kauzalita, chcete-li aktivita, proudí zvenčí dovnitř stejně jako zevnitř ven. Makrostrukturu můžeme porozumět tak, že makro chápeme jako dynamiku sítí, jako spojení řetězců lokálních setkání, které nazýváme řetězci inter-

aktive RITUIALS"..."²

Prostřednictvím těchto rituálů R. Collins vyzdvihuje roli intelektuálů při hledání pravdy: "...Kosmologizace komunikačního prostoru je u Collinse nejzřetelněji vidět, když začíná popisovat intelektuální interakční rituály, archetypální a sakralizované ve své podstatě. Podle něj se intelektuálové liší od ostatních sítí společenského života tím, že jejich přímé vzájemné oslovování, jejich interaktivní rituály (diskuse, přednášky, konference, semináře) nejsou nezbytné pro socializaci a nemají sakralizovanou povahu.

^{2a} Vasil'kova V.V. "Prostor" komunikace: nové koncepce a tradiční-obrázky. Podívejte se na: <<http://spkurdyumov.narod.ru/Bas1k.htm>>.

^{2b} T a m t é ž .

Tradiční setkání intelektuálů jsou obřadními shromážděními k uctívání tohoto posvátného předmětu, bez něhož nemůže vzniknout. Tradiční setkání intelektuálů jsou obřadními shromážděními k uctívání tohoto posvátného předmětu, bez něhož nemůže být vytvořen ani stvořen, ani zachráněn.

Tak se objevila první vlaštovka. kosmologie-
komunikace. Ale nejen ve společenské sféře, ale i v oblasti komunikace.

COSMOLOGINITION, TO THIS PROCESS ISMILTY (CONSUMMATIVE-.

Existují i další sféry. Takových sfér je stále málo, ale to není to hlavní, důležitá je skutečnost (precedens). Pojďme si některé z nich vyjmenovat.

Kosmologizace andcmopuia

Pokud jde o "*andcmopusaci kosmu*" a "*kosmologizaci andcmo-rip*", uveďme příběh, v němž historik a kulturolog C. If. Fbi-žakova operuje s kosmologickými koncepty s jejich projekcí na dějiny. Jde o její článek "Chlebové mantry a japonské mísy u Lotyšů": "...Objev dějin lotyšských 'chlebových manter' a 'japonských misek' je tím, co Robert Foster označil jako

"Objev konstrukce národní kultury". Jde vlastně o objev, že důležité prvky národní kultury jsou konstruovány a někdy mají i osobní autorství. Je to vyvrácení mýtu a objevení "historie" v něm, tedy náhody. Můžeme to nazvat "*historizaci kosmu*": analýzou, při níž řád, který se zdá být přirozený a věčný, začneme vnímat jako kdysi, někým a v nějaké souvislosti ustanovený. Jedná se o opačný proces

"*Kosmologizace acmopuia*", tj. převod diachronních procesů do synchronnosti; tradování autorského, vokálního materiálu.

Poznámka: k "*historizaci kosmu*" je třeba vyvinout zvláštní, badatelské a analytické úsilí. "Kosmologizace" dějin jako by probíhala automaticky: typizace, zapomenutí přesného data a jména autora, odosobnění, podobně jako geologické procesy na Zemi. Stejně jako řeky tečou daným směrem, nikoli naopak, kvůli dané krajině a klimatu, tak i vývoj kultury má-

²¹ Tamtéž.

Existuje určitý druh "krajiny" a "klimatu" (sociálního a historického charakteru), které sice zcela nepředurčují průběh kulturních změn, ale přesto mají velmi významný vliv na možné procesy akulturace..."".

Nebudeme se zabývat kulturními a historickými problémy, na které autor tohoto článku upozorňuje. Důležité a cenné pro nás je, že C./f. *Rytzhakova* obrátila ke kosmologizaci a vztahovala její pojmový aparát k historické sféře. Nepochybně je to

Zapojte se do innnls GIINITII COSMOLOGY A COSMO-

logizace jako jejich historický rozměr a vznikající odvětví takového procesu.

Kosmologizace vesmíru

Přejdeme k další sféře *kosmologizace velkých lokálních prostorů (areálů)*. Zde najdeme řadu kosmologických úvah ve světle role jedince v dějinách. Jde o to, že tato problematika je stále velmi aktuální a v řadě publikací je prezentována z hlediska kosmologizace velkých lokálních prostorů. Tak například *T. D. Skrttniková* se ve svém článku "Navracená paměť: Burjati v prostoru dvou říší" odvolává na osobnost Čingischána a používá pojem "*kosmologizace prostoru*" v historicko-kulturním diskurzu korelace dějin Burjatů s dějinami mongolské říše. Citujme tento příběh: "...Osobnosti je v diskurzu národně-kulturního obrození prisuzováno oco6oe místo: v etnoideologii hraje velký stát minulosti a kulturní hrdina, reprezentovaný reálnou historickou osobou, jednu z ústředních rolí v moderní konstrukci národní identity (we-image). Na jedné straně diskurz popisuje jeho lidské rysy a vlastnosti, které jsou označeny pozitivní valencí, především jeho hypostazi hrdiny, válečníka a vojevůdce. Na druhé straně se stále více stává výrazem/ztělesněním státnosti a získává rysy abstraktního ideálu.

" *Ryžakova S.I.* "Chlebové mantry" a "japonské misky" mezi Lotyší. K problematice autenticity a "registrů pravdivosti" v moderní etnografii *Národopisná revue*, 2006. №1.

vládce, vůdce a stratég. Navíc se v historickém a kulturním diskurzu stále více aktualizují rysy sakrálního vládce schopného *kosmologizovat prostor*. Na bilanční charakter Čingischánovy činnosti poukazuje pozoruhodná část publikací, které zdůrazňují vědomou orientaci kroků velkého vojevůdce na proměnu světa..... Čingischánova civilizační funkce, *uspořádání* (- *kosmoložace*) (kurzíva moje).

E.K.) prostor Eurasie je častým tématem výroků...". Další příklad: J. M. Komarov interpretuje činnost Napoleona Bonaparta v kontextu kosmologických tendencí: "...Napoleon Bonaparte .... v krátké době vytvořil ústavu a pevnou infrastrukturu země, rozdělil země na prefektury a prefekty v provinciích, organizaci a strukturu ministerstev, modernizovanou policii, základy finančního zdanění, napoleonské zákoníky (správní, občanský, trestní, soudní, obchodní, rozpočtový, vojenský), soud, celý byrokratický aparát včetně systému městské správy, napoleonské hráze chránící západní pobřeží před pravidelnými bouřemi, struktura armády, univerzity, vysoké, střední a vojenské školy vybudované po celé zemi, Řád čestné legie, který opravňuje nositele stát se šlechticem, maršálské hodnosti, dvorská etiketa atd. d.

V oblasti historie a filozofie studoval díla Voltaira, Pycca, Montesquieua a mnoha dalších. Není náhodou, že Napoleon stanovil stanovy Comédie Française, vypracoval a schválil plány na výstavbu nových budov a celých pařížských čtvrtí, vodovodů, fontán, kanalizace a potravinových trhů a vytvořil Armádní muzeum, vymyslel Vítězný oblouk a postavil Vendomský sloup odlitý z 1250 rakouských děl ukořistěných u Slavkova, z Louvru udělal jedno z nejbohatších muzeí na světě, neustále doplňoval jeho sbírku soch, obrazů a dalších uměleckých a dekorativních předmětů atd. d.

Slavný umělecký styl zvaný "empír" nevdechuje za svůj vznik Ludvíkovi, ale Napoleonovu osobnímu vkusu a ambicím. Empírový styl dokončil

---

" Skrynnikova T.D. Navrácená paměť: Burjati v prostoru dvou říší Materiály z konference Zveřejněno 01.03.2006 na portálu Babr. ru: <<http://www.babr.ru/news/print.php?IDE-28206a>.

Tento styl navazoval na klasicismus a ztělesňoval myšlenky státní moci a monumentality v odívání, interiérech, chování a architektuře. Tento styl se brzy stal módním v celé Evropě včetně Ruska. Byl zaveden hygienický způsob života, kterému se předchozí pravidla ani nepřibližovala. Mimochodem, Napoleon zavedl v armádě pojem cti... Napoleon je také spojován s oblibou hodinek Breguet a koňaku. Courvoisier...^{\$32a}.

Zdá se, že rozvoj kosmologických témat souvisejících s rolí osobnosti v dějinách vyžaduje vlastní teoretické a metodologické základy. To se týká *především* rozvoje kosmologických kritérií pro hodnocení historických osobností, neboť, jak výstižně poznamenal J. M. Komarov: "... v každé historické osobnosti lze spatřovat jak pozitivní, tak negativní rysy a činy. *Za druhé je* třeba jasně vymezit měřítko osobnosti a jejích činů (např. konstrukce nových identit, iniciativa globálních strukturálních změn, která působí jako symbol světových proměn atd. a konečně je třeba jasně představit poměr negativního a pozitivního v činnosti historické osobnosti.

Geoekonomický rozměr kosmologizace

Proces globalizace spustil mechanismy kosmologizace. A zde spočívají priority v geoekonomickém rozměru tohoto procesu, v jeho planetárním charakteru. V tomto ohledu se jedná o globální projekty: globální energetická síť ENERGONET, globální dopravní a komunikační síť TPAHCHET, projekt-program "Vysoce průmyslový severní geoekonomický pás jako jednotný globální internacionalizovaný reprodukční cyklus", projekt-program "Sever: jednotný intelektuální prostor". Jádrem projektového programu je jednotný vědecký, osvětový a vzdělávací blok; geo-eko-

---

² Komarov Y.M. Na obranu Napoleona Bonaparta. Viz na: <<http://viperson.ru/wind.php?ID-655846a>, 06.11.2012.

³ Tamtéž.

Ruská škola geoeconomie a globalismus, mezi nimiž ruská škola geoeconomie identifikovala teoretické a metodologické metodologie. Světové školy geoeconomie a globalismu, mezi nimiž ruská škola geoeconomie identifikovala teoretické a metodologické základy transformace světa, připravily noc pro pochopení kosmologického statusu globálních projektů. Tento proces byl zahájen; příkladem je euroasijský prostor.

Na euroasijské platformě se odehrávají významné a dalekosáhlé události: byl učiněn skutečný (a úspěšný!) pokus o určení a spuštění mechanismů pro vytvoření nového centra globální rovnováhy a harmonie. Hovoříme o přeměně euroasijské platformy v geoeconomický pás zeměpisné šířky. Obecné obrysy takové transformace jsou vytyčeny v projektu transeurasijského koridoru Razvitie. 7 Dne 8. listopadu 2012 se na konferenci v italském Miláně uskutečnil obrácený brainstorming, jehož cílem bylo najít způsoby a metody realizace projektu, a výsledkem konference bylo přijetí "Milánského memoranda". Viz *příloha 3: Eurasie na prahu transformace: Zeoeconomický šířkový pás (Milánské memorandum)*.

Milánský brainstorming poukázal na řadu zásadních kosmologických bodů.

Ve svém paradigmatickém smyslu (a plánu) je tento projekt zaměřen na transformaci euroasijské platformy na základě principů kosmogeneze řádu, proporcionality, harmonie, formování nové "sakrační vertikály", přitažlivé pro všechny pozitivní, život podporující p r i n c i p y .

Svou povahou je tento projekt otevřeným zeoeconomickým sítovým klastrem inovačních min, který vznikl na principech přeshraniční úzké interakce a prolínání zainteresovaných globálních podnikatelských struktur, státních a nadnárodních institucí, veřejných organizací, národních internacionalizovaných reprodukčních systémů na základě zásadně nových neo-ekonomických přístupů a etnoekonomické transnacionalizace.

Svou prostorovou a územní rozměrovostí představuje projekt široký geoeconomický pás, jehož osou jsou euroatlantické země. Ruská, euroasijská a tichomořská enkláva.

Z hlediska primární funkční zátěže projekt existuje dopravní a komunikační most mezi Západem a Východem." {tyto grafy jsou podrobně popsány v příloze 3}.

Kosmologizace času

Hérakleitos měl všechny důvody používat časovou složku jako metodologii chápání světa. Již 2 500 let člověk tento poznatek s vděčností používá, ačkoli tuto složku mohl stejně dobře nezavést. V takovém případě by vědecká improvizace probíhala jinak. Vystává otázka: jaká by byla v tomto případě improvizace? Nové vnímání a filosofické vysvětlení vesmíru, které je založeno na prostorově-civilizační existenci s prolínáním v tomto prostoru různých toků ve všech jeho sférách, naléhavě vyžaduje zásadně nový chronometr vývoje, nové "nečasové" vztažné body, nové referenční body, v nichž je vnější čas, tj. vývoj sám, zastaven (a je zasazen do kategorie "*času*" a je jím generován). Lidské životní cykly tak mají být vytrženy z rigidních technogenních amplitud světa. (*Vnmomele to r o z v e d e m e níže v kapitole III.3. Humanitární kosmos jako struktura: základní rysy a obecný nástin forem*).

* * *

Takže začátek byl učiněn. Pomalu, ale vytrvale si dnes intelekt začíná osvojovat myšlenky a principy kosmologizace.

O konferenci v Miláně a jejích výsledcích viz: Trans-eurasian Corridor Razvitie. Milánská fáze: nový rozměr spolupráce. CERTeT Bocconi "Millennium Bank" (CJSC), 7. 8. listopadu 2012, <<http://www.west-east.org@occoniimages.pdf> progressessionru.pdf>; Sborník z konference "Trans-eurasian Corridor Razvitie", <http://west-east.org/bocconi/index.php?option=com_content&view=article&id=359&Itemid=168>; *Kochetov P. G.* Preobrabotenie Eurasijskoy platform (Širokoúhlý geoeconomický pás: Milánský brainstorming) Eurasia Security, 2012. № 2. C. 327 d3d; *ezo жe*: Eurasia on the threshold of transformation: geo-economic belt (Milan Memo- randum) Whole Europe.ru, 2012. Číslo 12(72); *Kočetov, P. G.* Kočetov, Transformace euroasijské platformy (geoeconomický pás v zeměpisné šířce: milánský brainstorming), <<http://kochetov.viperson.ru/wind.php?ID=656338&soch=1>>, 28. 11. 2012.2012; *ezo tamtéž*: "Milánské memorandum": viditelné ztělesnění základních humanitárních slibů (svět vstupuje do neoeconomického modelu rozvoje), Informační a analytický portál <<http://viperson.run>>, 5.12.2012.

Jde však o to, aby se intelektuální kosmologické výboje dávné minulosti přenesly do naší doby v "čisté podobě" (mohu-li to tak říci). A to už je krok vpřed! Samozřejmě, jak se tento proces bude vyvíjet, s širším kontaktem mezi "tradicí (klasikou)" a "modernitou", budou v této symbióze vznikat nejnovější kosmologické modely proměn světa. A zde je velmi důležité neupadnout do tradičního omylu slepého, mechanického kopírování paradigmatických postojů antických myslitelů. Nyní je svět jiný a lidská kosmologie otevírá novou stránku v teorii a metodologii kosmologického procesu. V následujícím textu se budeme zabývat některými bloky tohoto nastupujícího směru kosmologických změn v souladu s realitou dnešního světa. Současně budeme věnovat ošoe pozornost *problému strukturování humanitního kosmu*.

III.3. Humanitární prostor jako struktura: základní rysy a obecný nástin forem

Vědomí člověka prošlo gigantickým obratem: objevil humanitární vesmír, nahlédl do něj a bezděčně se zachvěl nad úžasným obrazem propasti, který se před ním otevřel. Humanitární kosmologie tento obraz zachytila! Přestavěla čas a prostor po svém, objala je jediným pohledem a do středu postavila člověka, jeho život a svobodu!

III.3.1. Člověk v centru kosmologických souřadnic

Tím, že humanitní kosmologie umístila člověka do nového prostoru, spojila čtyři gigantické oddíly: horní hlubiny vesmíru, dolní hlubiny vnitřního kosmu člověka, "levý prostor" nekonečnou hloubku časové historické osy a "pravý prostor" nebývalé dálky, horizonty budoucnosti. Člověk stojí ve středu těchto kosmologických souřadnic a současně "zahrnuje" všechny tyto části v jediném uceleném prostoru humanitní kosmologie. Je zde pánem, může svobodně cestovat v nových souřadnicích, poměřovat se s tímto prostorem a být odpovědný za jeho stav, utvářet jej a předkládat jeho obraz vesmíru (viz *obr. Ifi*).

Člověk si uvědomil svou velikost, krásu a sílu! A otázky k němu proudily! Otázky nesmírného, tisíciletého rázu", otázky, které mimovolně vyvstávají při rozjímání nad *posledním dějstvím lidského dramatu, jehož jméno je život*, totiž: co je příčinou neutešitelnosti našeho světa, proč je narušena rovnováha ve světě a v člověku, proč se ztrácí harmonie, "zlatý řez", a co je to lidmi zkonstruovaný "zlatý řez"?

GIGANTICKÝ STROJ CIVILIZOVANÉHO VÝVOJE, KTERÝ JE SROVNATELNÝ S LODÍ. pod pojmem *technogenní svět*, jaký je hluboký podtext, význam a hnací prameny technogenního světa expandujícího k hranicím univerzality a jaký je význam globálních změn a změn paradigmat, které již skutečně vystoupily na povrch existence jako zvěstovatelé nových významů, nových představ o uspořádání světa a příchodu nových renesančních lidí.

A na budování nového renesančního vesmíru...

P IST NEBO "NOVÍ LIDÉ", LIDÉ NOVÉHO VĚKU, VĚKU KOSMOLOGIE-

světa. Člověk je dítětem přírody, buduje "svůj vesmír" podle jejího vzoru a podobá se jí. Je *apoteózou harmonie*. Nemělo by v něm být nic nadbytečného, nahodilého, nesouvisejícího. Vše je dostatečné a přiměřené, logické a jasné.

Pro humanitní kosmologii je jednota podél os "západ-západ" a "sever-jih" již malým detailem! Jednota přirozenosti člověka a nekonečné možnosti rozumu je to, co humanitní kosmologie uchopuje, to je její měřítko! "Noví lidé" stojí v čele velkého pochodu za světovou harmonií. A co je to harmonie? Není to přiměřenost vnějšího světa, nakloněná dovnitř lidské bytosti? A na tomto základě pak stavba barevných obrazů světa a cesta do vesmíru nové renesance!

Na cestě k němu však člověk musí odstranit určité podmínky - Je nutné přehodnotit řadu zavedených pojmů, konceptů a kategorií. Mezi ně patří "čas" a "prostor". A nejen to: svět se nezadržitelně noří do xaoc a vyvstává problém jeho uspořádání a identifikace hlavních strukturních bloků tohoto procesu. Je třeba se blíže podívat na takovou mánii moderního člověka, jakou je "vývoj". Níže se těmito body budeme zabývat.

" Těmito otázkami se autor zabýval v monografii "Globalistika jako geoeconomie, jako realita, jako vesmír: nová renesance - východiska a principy její konstrukce, základní pilíře, teoretický a metodologický rámec".

Nyní vyvstává kardinální otázka: jak formulovat *metodu* poznání, jak hledat takovou metodu, která by byla v souladu s člověkem umístěným do středu kosmologických souřadnic a která by pojala čtyři výše zmíněné prostorové oddíly. Zde nastává okamžik, kdy na scénu vstupuje *kosmologizace vědomí*.

První věc, kterou kosmologizace vědomí odhaluje, je ponoření člověka do xaoca, příčiny a bolestivé body tohoto xaoca.

Bmopoe- humanitní kosmos, jeho povaha jako "...archetypální mentální vzor uspořádání světa, resp. proces uspořádání a utváření struktury prostřednictvím sebeorganizace a sebevývoje...", podle V. V. Vasilčikova (viz výše). Podle V. V. Vasilčikova (viz výše) vstupuje do boje s chaosem o způsoby zužování jeho zóny a měřítko, o přeměnu oblastí existence dobytých z xaoku. Rozvíjíme tento obraz podrobněji a zdůrazníme řadu zápletek.

III.3.2. Humanitární xaoc a otázka jeho zefektivnění

Abychom si mohli být touto formulací problému jisti, musíme především najít její základ jako určitý bod, kolem kterého se budou soustřeďovat naše úsudky. A takový pivoť je v člověku přítomen, ale v deformované, zvrácené podobě.

Vytvořme však definici, která náš text zvýrazní.

Kosmologický outloob je pozice každého člověka na blízkém i vzdáleném horizontu jeho existence, pozice, která nepřehlíží realitu principů potvrzujících život.

V kosmopolitním chápání je jádro (nebo, chcete-li, osa). Tím je biologický život, jeho funkční odchody: lidská bytost se vynořuje z nicoty (rodí se), roste, prochází vrcholem zralosti, sklání se k západu slunce a mizí (umírá). Zde je každý člověk na světě postaven na naprosto stejném měřítku: naprosto všichni pijí, jedí, rozmnožují se; stejně trpí zimou, hladem, bolestí; staví si střechnu nad hlavou; stejně vyjadřují emoce (lano, strach, lásku, nenávisť) atd. To znamená, že prožíváním všech těchto věcí každý člověk "rozumí" jinému člověku, který prožívá totéž, protože to "ví". Všechny výše zmíněné biologické "prvky" vypovídají o *jednotě* lidské přirozenosti, o jejích životních principech.

Pro mysl je to však gigantická škála nesrovnalostí: záhada spočívá jak ve skutečnosti, že se člověk objevil, tak ve skutečnosti, že zmizel. Každá lidská bytost učiní svůj úžasný skok z matčina lůna na slunce, život a štěstí. Život však tyto skokany zastihne ještě na vzestupu a předčasně je svrhne do hrobu. Zde se nachází rozum v otázce: Za jakým účelem, jaký to má všechno smysl?

A pak jsou tu gigantické "mind twisty": hra, žonglování s výše zmíněnými biologickými prvky. Například jedna polovina lidstva *nedovolí* druhé polovině *jíst*, tj. jednoduše jí vytrhává jídlo z rukou (a to se děje sice mlčky, ale zcela viditelně, "oficiálně a legitimně" prostřednictvím propracovaného, filigránského systému "vztahů", prostřednictvím svázaného tzv.)Systém práva, systém ideologické, morální, etické, estetické "*indoktrinace*", jako jsou ve skutečnosti pojmy "povinnost", "odpovědnost", "závazek" atd. Hlásá se dobrá chudoba, skromnost, nenáročnost.

NOBILITA, ATD.

Je zde použito všeho: vychvalování člověka práce, jeho heroizace, učení se spokojit s málem (tj. slepit "sytost" a "blahobyť" jako merkantilismus a buržoazii).

Nebo jiná technika: jedna polovina lidstva brání druhé polovině v rozvoji, *odřízne ji od vzdělání*, záměrně ji udržuje v temnotě, v primitivním způsobu života, bez dotazů. Primitiv se baví, je zasazen, je pěstován v centrech života.

"lidové kultury", "lidového umění", "původních kořenů". Všechna tato "centra kultury" jsou parky, svatyně, rezervace, rezervace pro zábavu "první" poloviny lidstva.

Příklady lze uvádět a citovat. *Bydlení*. První polovina lidstva žije v dokonale vybavených obydlích, zatímco druhá polovina vede téměř "zahrabaný" životní styl. Ano, a co teprve bydlení! A vezměte si <"zdravotní péči"> ve světě je chráněna, tj. léčena, pouze první polovina lidstva, zatímco druhá polovina nemá ani ponětí o hygieně, zdraví, pohodě, čistotě, upravenosti atd. První polovina lidstva nemá ani ponětí o hygieně, péči o zdraví, čistotě atd.

A konečně, první polovina lidstva *se baví válkami tím, že* střílí druhou polovinu lidstva. To je obrácená světová střelnice. Zbraně jsou zde dobře mířené, terče jsou mistrovské. Je tu vzrušení!

Nyní <'love'>. Nervózní polovina lidstva prostě balí ženy druhé poloviny. Za tímto účelem vznikly nejen sítě známých oficiálních i neoficiálních zařízení: nevěstince, bordely, jídelny, ale také kosmetické salony, sauny, výletní dovolené. Kolik dalších forem existuje?

A vezměte si <'bolb'>. Zde je svědomí lidstva navždy zatíženo *Koloseem, býčími zápasy, "moderním sportem"*. 3 Zde druhá polovina vystavuje svůj obličej, čelisti, hlavy, peřpa, ruce, nohy atd. to vše je rozemleto, zohaveno a předváděno jako podívaná za přítomnosti obrovského množství "diváků".

Nervózní polovina lidstva miluje bolest druhých. Baví ji to, zaměstnává ji to. Utrpení, bolest jako podívaná, jako představení. Představení za peníze. Druhá polovina lidstva bolest prodává, první polovina ji kupuje. Ale za podobnou cenu! Místa blíže k akci jsou dražší. Zde lze rozlišit nejmenší syndromy bolesti. Čím přirozenější, tím dražší. Vyhledávaná je imitace bolesti. Vše musí být extrémně přirozené a "přírodní"! Na "bolestivá" představení chodí ženy i děti, mladí i staří. Je to obvyklé. Je to známka dobrých mravů.

Co jsou to býčí zápasy, slavnosti a podobně? Setkali jste se někdy s pojmem "podlost" v jeho křišťálově čisté, nekontaminované podobě? Pokud ne, přijďte na býčí zápasy.

Silné, odvážné zvíře bez zášti je dohnáno k extrémům, k šílenství. Statečně se vrhne na pachatele a je bodnuto do srdce. Vražda je zde zákeřná, vypočítavá, promyšlená, promyšlená do posledního detailu. A čím elegantněji je provedena, tím je cennější. Radují se všichni, od nejmenších po největší. Vítězství! Vítězství slabého nad silným, odvážným, bezbranným tvorem přírody, nádherným tvorem.

Ještě jednou si dovolíme upřesnit: moderní "*cnopm*" je moderní gladiátorství v extrémně sofistikované a znetvořené podobě. Zde je jen několik příkladů: muž hlavou rozbíjí krumpáč, dlaní drtí "čtyřicítkovou" desku. První polovina lidstva se baví a diví. Druhá polovina dostane otřes mozku, celoživotní neschopnost a tak dále. Pro první polovinu lidstva mám návrh: zkuste to všechno. Tedy alespoň si rozbít tlustou zelenou láhev o vlastní čelo. Návrh sám o sobě působí divoce, nepatřičně, nemístně. A vskutku, proč by si kultivovaný "normální" člověk něco takového dovolil?

Moderní sport je moderní vyčerpání. Proč je přiveden do tohoto stavu? Odpověď je jednoduchá: první polovina lidstva, která ztratila fyzickou sílu, se snaží kompenzovat svou hrabivost neustálým předváděním "neomezených schopností" člověka vůbec, jako by se mezi takové schopnosti počítala: skákat daleko a vysoko, běžet rychlostí větru, plavat jako ryba nebo ještě lépe, zvednout neuvěřitelné břemeno, něco hodit, hodit to daleko atd. Jako by něco takového v životě existovalo. Nikdo neskáče na ulici, neběží s kulichem, nezvedá rukama tramvaj, neobjevuje se v práci s tyčí v podpaží, nikdo neskáče ani do výšky, ani do šířky, ani do dálky atd.

A tady je typická scéna: "sportovec" doběhl, je vyčerpaný, upadl, všichni ho zdraví, gratulují mu. Vlastně gratulují a blahopřejí sami sobě.

Ano, je to skvělý člověk, má ještě trochu prášku v práscích.

Nebo radost muže z druhé poloviny lidstva, který zuby (všimněte si, že to jsou zuby, ne ruce!) táhne KAMAZ, za nímž jede vlak. Ale ani to nestačí. Zrodily se exotické sporty. Zde se fixují úspěchy, existuje speciální kniha "Guinnessova kniha rekordů". Například muž tlačí nosem opex ořechu na vzdálenost několika kilometrů. No není to aktivita?! Ale viděl někdo někdy člověka, který by to dělal na ulici? Nebo někoho, kdo by jedl žárovky? Odpověď na to všechno je jednoduchá. Druhá polovina lidstva živí tu první. Když je poptávka, je i nabídka!

Nervózní polovina lidstva miluje zibel-volume zobrazení bolesti. Rádi se dívají na požáry, umírající lodě, letadla, vlaky. Milují televizi, noviny.

Tsunami, tornáda, zemětřesení, sesuvy půdy, záplavy, vlny veder, sucha. S jakou pečlivostí se počítá počet obětí, k o l i k m r t v ý c h, kolik v těžkém, k o l i k v e středním, mírném a lehkém stavu, kolik a co se ztratilo. Čím více o b ě t í a ztrát, tím působivější. Uvádí se také počet lidí, kteří z těchto potíží vyvázli s nějakou skrytou nelibostí. Pro první polovinu lidstva je to všechno dobrý důvod k okázalé štědrosti: kdo kolik d a l (nebo nedal!); zde musí být dobročinnost vidět, zaznamenat, zaznamenat, zapamatovat. Jak by mohla být z a z n a m e n á n a taková "šťastná náhoda"! A je jasné, jaký smysl má konat dobro, když o něm nikdo neví. Na pomoc přichází televize a noviny. Vytvářejí "veřejné mínění".

Portréty první a druhé poloviny lidstva můžete doplnit a upravit. To v zásadě nemění vzhled obou stran, ale pouze jim dodává více barev.

Například první polovina lidstva *si urvala ty nejlepší kousky přírody* (pobřeží, ostrovy, údolí, hory), oplotila je ostnatým drátem a strážemi, vybudovala je, dýchá čistý vzduch, pije čistou vodu, jí čisté potraviny atd. Druhá polovina je uvězněna v jedovaté atmosféře průmyslových zón, spokojí se se znečištěným pobřežím, kde zůstává v nudném stavu. Druhá polovina je uvězněna v jedovaté atmosféře průmyslových zón, spokojená se znečištěným pobřežím, kde žije v bídě.

První polovina *cestuje pohodlně* ve spolehlivých linkových a osobních autech a druhá polovina v porouchaných, extrémně nebezpečných dopravních prostředcích atd., atd.^{pqZb}

Глобальный разлом и проблема его «сшивания»

Co je tedy tato první polovina lidstva, jaká je její podstata? Je to světová kasta, která má druhou polovinu lidstva v područí, ale "zušlechtěnou" do té míry, že si neuvědomuje své otrocké, bestiální postavení. Proto nervózní polovina lidstva neváhá druhou polovinu nazývat "stádem", zatímco druhá polovina je s tím smířena, protože jí je dovoleno mít své vlastní "vrstvy", kterým věnuje velkou pozornost - jejich chování pečlivě studuje a kontroluje. Za tímto účelem první polovina zmobilizovala gigantický, svérázný zástup intelektuálů: filozofů, litologů, sociologů, sociologů, kulturologů, ekonomů atd.

První a druhá polovina lidstva jsou od sebe mentálně (a nejen mentálně!) odděleny obrovskou vzdáleností. Zde není dovoleno ani splynutí, ani prolínání, téměř neproniknutelná bariéra (vrstva) silového kompo-

---

¹⁶ To je jen malá část rozdílu mezi oběma polovinami lidstva. Úplnější obraz této propasti naleznete ve zprávě generálního tajemníka OSN Sofie Annana "My, národy: Úloha Organizace spojených národů v jednadvacátém století". OSN, Valné shromáždění tisíciletí, 27. března 2000; <<http://www.un.org/russian/conference/millennium2000.htm>>, Eurasian Security, 2000. №1. Viz např. článek Rimashevskaya N.K. The Quality of Human Potential in Modern Russia, Eurasia Security, 200d.

№1. Dva odvážní muži na pyčeme tisíciletí volali lidstvo k odpovědnosti!

Tato světová vrstva patří k polovině kasty, protože je na jedné straně difúzně živena v hraniční vrstvě první polovinou lidstva a na druhé straně první polovinou lidstva. Ale tato světová vrstva má status polokáry, protože je na jedné straně difúzně vyživována v hraniční vrstvě první polovinou lidstva a z druhé poloviny lidstva - přítomnost "blízkého" kontaktu verbuje, povolává do svých řad.

Existují zde dva světy, dvě "planety" na jedné Zemi. Navenek jsou si velmi podobné, ale jsou to zcela odlišné světy. Každý z nich má své vlastní instituce, své vlastní šéfy a podřízené. Zde je vše vyvážené, připravené a koordinované. Neexistuje zde dělení na Západ a Východ, Sever a Jih, neexistuje zde národní a státní dělení. Kasty tyto rozdíly a hranice překonaly. Existuje volný pohyb v rámci každé "půl světa". Má svá vlastní společenství, svou vlastní jednotu a svou vlastní integritu.

Člověk, kosmologický člověk, se s tím nemůže smířit a při jedné ze svých prvních cest v prostoru lidské kosmologie tyto absurdity vyhledává a hodnotí.

Ale jak odstranit zvrácenost člověka (hledání očistného <-koštěte'>)?

"Noví lidé" se pouštějí do neuvěřitelně obtížné a nebezpečné práce - oddělují strany připravené k boji, odhalují hluboké kořeny kast a hledají rovnováhu ve světě na novém, kosmologickém základě. A zde harmonie nachází obrovské pole pro svou práci.

A zde je třeba vykonat obrovské množství práce. Mezi směry této práce patří sanitace, vyčištění, "úklid" v prostoru lidské kosmologie.

Kolik zbytečných, nepotřebných, nelogických a bolestivých věcí se ve světě nahromadilo. Harmonie je narušena. Setkáváme se s ní na každém kroku. Jak se člověk pokřivil špatnými návyky (alkohol, tabák, drogy), módou (kolik milionů nádherných zvířat jde denně pod nůž. Jsou stažena z kůže. Jsou využívána k tomu, aby se zalíbila ženám, aby si získala jejich přirozenou přízeň, jako by ji bez kůže nedala). A jak móda znetvořila lidské tělo. Do té míry, že by starověký Helén při pohledu na moderního člověka (rachitického člověka) couvl a zděsil se.

Člověk však nemrzačí jen sám sebe, ale i své "švagry". Kolik psů s hypertrofovanými rysy, kolik rybek ošklivých tvarů, koní malinkých rozměrů. A vezměte si rostliny - borovice v malém květináči! A to vše je prezentováno jako úspěch lidského génia. Zneužít přírodu, zneužít harmonii - čest a úcta!

To je však pouze jeden směr "očisty světa". Druhým směrem, na který by se mělo zamést očištným koštětem, jsou takzvané "*společenské vztahy*". Jejich disharmonie je tak zjevná, tak daleko zašla, že přivedla lidstvo na krajní, nebezpečnou mez. Je to krvavý boj všech proti všem. "Společenské vztahy" jsou doslova prosyceny nespravedlností, svatouškovstvím, dvojsmyslností, násilím, touhou po moci nad lidmi, lstivostí a podlostí. Po harmonii ve světě není ani stopy. Ha prosté, přirozené věci, kterých je na světě dostatek, se bojuje (čistá voda, čistý vzduch, zdravé potraviny, střecha nad hlavou atd.). Těchto problémů jsme se již dotkli: první polovina lidstva zbavila druhou polovinu lidstva, pustila ji na svět, čímž v lidech probudila ty nejzvířecí pudy a zaplavila intelekt jedem nenávisti a zloby.

Proto lidská kosmologie, založená na tomto oddělování a vyčleňování člověka z různých pólů existence, hlásá ve svých filozofických a vědeckých postulátech primát člověka, jeho důstojnost, jeho krásu, člověka jako neměnnou hodnotu na planetě Zemi a hodnotu jeho svobody a života! Zde vzniká "nový člověk, nový lid". Humanitární kosmologie vyzdvihuje člověka na nejvyšší piedestal kosmologizace, hlásá nauku o člověku, nauku o člověku jako humanitním gongu, jako manifest Člověka nové renesance <"Já jsem člověk">. (Viz oddíl VI. "*...JÁ JSEM ČLOVĚK !..*": *obraz (doktrína) nového, kosmologického člověka*).

* * *

Takže všechny podmínky pro velké dílo, všechny prvky pro kosmologický manévr jsou zralé: v humanitární sféře je xaoc, stagnace "vývoje", ztráta světové rovnováhy, člověk je "vypadl z pantů" atd.

Na této půdě již klíčí kosmologické paradigma. A zde je prvořadým úkolem obnovit harmonii společenských vztahů, která je jednou z podmínek světového rap-

PENÍZE.

Jaké kosmologické bloky a páky lze použít pro tuto proveditelnou práci? Uvažujme o nich ve strukturované podobě.

III.3.3. Strukturní bloky kosmologického prostoru

Je důležité pochopit strukturu humanitárního kosmu, jeho zásadní odlišnost například od předchozí struktury, struktury globalizace. Zde nejprve nastíníme strukturální rozdíly (a) a poté se zaměříme na formy vlastní kosmologizaci (6).

(a) *Rozdíl mezi strukturou zhumanistického kosmu a strukturou zglobalizace je zhruba stejný jako rozdíl mezi chápáním chira a světonázory.*"

Jemnost tohoto rozlišení spočívá v tom, že tu a tam lze rozeznat vlastní, speciální *oddělovací plochy*.

V případě globalizace je kategorie "světonázor" prezentována ve zvláštním smyslu, je redukována na "světonázor", v němž jsou lidé rozděleni ve svých názorech na svět jako vyznačiči určitých odstínů a *zvláštností světa*, pokud jde o jeho hloubku, rozsah atd. To se nevyhnutelně projevilo v přítomnosti mnoha civilizací na planetě. Mnozí významní vědci a filozofové je pečlivě počítají, stanovují jejich hranice, podrobně je popisují. Nikdo však nejde dál. *Nikdo dosud nezařadil do kategorií*

"civilizace" nevyvolal vážnou otázku.

"Zásadní rozdíl mezi nimi spočívá v tom, že zatímco *světonázor* je vědecká kategorie vědomí světa jako schopnost mysli (intelektu), *světový názor* je nevědecký pojem. Pohybuje se v rovině ideologie, která nemá s vědou nic společného (pokud ji nepovažujete za vědu o oblbování mas, a kde je na tom pravda?).

"Na počítání civilizací a rozpory v jejich počtu upozornil Alexander Janov ve svém článku "Kolik civilizací na Zemi?": "... Huntington, řekněme, nikdy neunavuje opakovat, že "z celé té spousty kultur" je pouze sedm nebo osm hodno povýšení na civilizace. Ale co Toynbeeho tvrzení, že existovalo 21 "civilizací" (později 23)? Předpokládejme, že mnoho z oněch dvou tuctů Toynbeeho "civilizací" je již mrtvých a že Huntington má na mysli pouze ty, které ještě žijí.

V přítomnosti různých civilizací, které mají obrovskou ideologickou složku, přirozeně vzniká problém vztahů mezi nimi, rozporů (tření) na jejich "kloubech", které mohou být výzvami, hrozbami apod. Ne náhodou se zrodila myšlenka "dialogu civilizací", která má tyto rozpory odstranit, "spoje" změkčit a dát jim difúzní formu (podle V. Tsymburského z Limitrofů).

Další záležitostí je "chápání světa" ve struktuře humanitního kosmu. Nazvěme ji <"kosmické porozumění">, abychom ji odlišili od <"světového porozumění"> v globálním výkladu. Kosmologizace za sebou zanechává "světové porozumění" redukované na světónázor, zejména v jeho civilizačním osvětlení. "Kosmologické porozumění" obnažuje jiné diferenční plochy: vyzdvihuje je, zviditelňuje a oživuje. Výše jsme již uvedli tato holá vymezení mezi první a druhou polovinou lidstva. Globalizace se svým "světónázorem" je sice "měla na mysli", ale zastřela je. "Výška" metodologického přehledu nebyla dostatečně vysoká. Kosmologizace tuto výšku získává; z hlubin humanitního kosmu vynesla na povrch existence novou třídu rozdílů.

Toynbee jich má pouze pět, nikoli sedm nebo osm). Ale co Huntingtonův kolega Philip Bugbee, který v knize Culture and History uvádí pouze jedenáct "civilizací" (historických i současných)? A co Carroll Quigley, v jehož Evoluci civilizací je místo pro šestnáct historických "civilizací" a možná osm "dalších"? Zvláště když v knize Matouše Melka "Povaha civilizací" je jen 12 historických civilizací, z nichž se do dnešních dnů zachovalo pět, ale ne ty Toynbeeho (čínská, japonská, indická, islámská a západní). A slavný ruský předchůdce našich postmodernistů Nikolaj Danilevskij kategoricky trval na tom, že v dějinách existuje přesně deset civilizací (které však také nazýval "kulturněhistorickými typy"). Významný americký historik William McNeil s tím tak rozhodně nesouhlasí. V jeho knize The Rise of the West (Vzestup Západu) je "civilizací" pouze devět - stejný počet jako u Brodela. A pouze ve Spenglerově Úpadku Evropy se počet "civilizací" víceméně shoduje s tím, co navrhuje Huntington, tedy s osmi (i když z nějakého důvodu nikdo z nich, včetně Danilevského, nenašel "ruskou civilizaci"; jedinou, kterou zmiňují, je "státní civilizace" Japonsko). Jiní však přidávají latinskoamerickou a pravoslavnou "civilizaci" a Huntington, jak jsme již řekli, dámu africkou". Viz Yapaa A. Kolik je na Zemi civilizací? Rusko v globální politice. Září říjen 2006. №5. <<http://www.globalaffairs.run> číslo n 7d15>.

6) *Nyní se věnujme strukturním blokům kosmologického prostoru a jejich formám.*

Upozorníme na nejreprezentativnější z nich tím, že si projdeme ne-
DENNÍ G MILNITIINÍ KOSMOLOGIE.

Vše, co člověk pozoruje v propastech (prostorech) vesmíru (mimo
člověka) a lidského kosmu (uvnitř člověka), má úžasnou vlastnost,
totiž uspořádanost v
různých a nekonečných projevech.

V kosmologii se to projevilo v systémech Ptolemaia, Sopernika a
Avicenny. Moderní astronomie převzala štafetu. Stejně je to s
mikrokosmem. Zde jsou elementární částice uspořádány v určitém
pořadí. Každá z nich je zasazena do určitého systému. A i když se
objeví nová částice, brzy se objeví jako posel nového neznámého
systému s uspořádanou skladbou dalších částic atd. A tak dále do
nekonečna. Totéž pozorujeme v humanitním vesmíru.

Homogenita

Při putování jeho propastmi se člověk ve svých bezedných
dějinách setkává nejen s fakty, ale s logicky "legitimizovaným"
souborem *homogenních* faktů, které jsou intelektem konstruovány
jako paradigma, jako systém, tedy jako jakási galaktika (použijeme-
li astronomickou analogii).

A tato *homogenita* složek, putujících v prostoru humanitní
kosmologie útvarů, se jeví jako překvapivá vlastnost kosmologizace.

Co stojí za homogenitou událostí, jevů, faktů? Nakonec se spojují
v uspořádané útvary a tyto útvary zase hledají, "přitahují" podobné
(již vzniklé) útvary, jejich společné (kumulativní) trvání vede k
nové formě na nové úrovni a v novém měřítku atd. A právě zde se
zvědavé vědecké myšlení dívá na stejnost jako na určitý fenomén. Její
projev je spojen s tím, že mezi gigantickou rozmanitostí izolovaných
forem žijících v kosmologickém prostoru se v jeho různých místech
a zónách vytvářejí oblasti, v nichž vznikají stejné (podobné nebo
blízké) podmínky. Lidé, kteří se do těchto podmínek dostávají, na
základě své biologické stejnosti a jednoty životních principů (o tom
jsme již hovořili dříve), rozvíjejí stejné (podobné nebo jim blízké)
podmínky.

stejnou (homogenní) reakci. Probíhá proces krystalizace chování, pravidel, zvyků atd., které si v těchto nových podmínkách zachovávají principy podporující život. Souhrn takových homogenních momentů nám dává nový model uspořádání.

Tyto modely jako soubor homogenních prvků mají své vlastní zákonitosti vývoje, svůj vlastní rytmus a životní cyklus. Postupně se však takové soubory homogenních prvků stávají uzavřenými, deterministickými, tj. mění se v systémy. Nejsou již schopny absorbovat čerstvé, nové "nováčky", ty samé, které prostě nejsou rozpoznány. Systém se začíná uzavírat. Sám se postupně propadá do zapomnění, vypadá z historické osy. Samotný kolaps je jako nemoc doprovázen rozpadem základů, zvyků, návyků. To vše vytváří nové podmínky, podmínky rostou, na různých místech znovu vznikají homogenní momenty, vzájemně se propojují a vše se znovu opakuje, ale na kvalitativně novém základě. Definujme si homogenity.

Uniformita {Uni ormita) f) atribut kosmoložice, "stavební materiál" pro vznik kosmoložických pevností;

2) univerzální vlastnost strukturálních forem kosmoložice; ústřední kritéria a podmínky procesu uspořádání různých formací, lišících se rozsahem, významem a účelem, cyklonem života a "žhavostí" boje s novým při sestupu z historické osy.

Je třeba poznamenat, že "homogenita" jako jedno z ústředních kritérií uspořádání světa "funguje" v úzkém spojení s jinou kategorií kosmoložice, a to s "integritou světonázoru". Zastavme se u toho podrobněji.

Integrita světonázoru

Již dříve, když jsme uvažovali o rozdílu mezi "světonázorem" a "světovým názorem", jsme se tohoto problému dotkli, i když nepřímo. Nyní náš záměr mírně rozšíříme. Pokud kategorii "světonázorové celistvosti" dáme do korelace s kosmoložickými ordinacemi, nelze si nevšimnout a nezdůraznit jeden zásadní bod. Jde o interpretaci "integrity" a její místo v různých fázích vývoje světa: v globalizaci a kosmoložizaci. Jak tam, tak i zde kategorie "integrity" funguje. Ale jak?

V teorii a metodologii globalizace a globalismu je kategorie "integrita" vnímána nejednoznačně. Původně byla například kladena vedle "pospolitosti", "jednoty" světa. To vrhalo na vnímání kategorie "celistvost" stín stejnosti, živelnosti, podobnosti procesů. Pro odpůrce globalizace to znamenalo další trumf v jejich útocích na tento proces. Tyto útoky byly podbarveny různými antiglobalizačními a alterglobalizačními argumenty, které nejenže odváděly od pochopení skutečných světových trendů (a globalizace k nim rozhodně patří), ale také zkreslovaly obraz průběhu světových procesů. Jde o to, že *integrita vnímání světa není integritou světa*. Globalismus tuto kategorii převzal, ale zcela jiným způsobem: poprvé globalismus představuje svět jako celistvý obraz, který však nemusí nutně zahrnovat pouze proces globalizace. Holistické vnímání světa předchází procesu globalizace. Intelekt měl to štěstí, že se jak v helénistické době, tak v antice a ve středověku povznesl nad procesy na vysoké metodologické orbity, uvažoval o světových krajinách a určoval vektory vývoje.

Náš čas je jiná věc. Proces globalizace přispěl k tomu, že kategorie "integrity" získala nový "zvuk". S objevem objemově-prostorové metody chápání světa *zeo- nesis* (v odborné literatuře se objevuje jako *zeoekonomický přístup*) se intelekt vyšvihl na vysoké metodologické orbity, z nichž se otevřelo překvapivě celistvé panorama našeho světa, v němž se živě odhalily procesy globalizace. A kategorie "celistvosti" se dostala do plné hry: "celistvost vnímání" a "celistvost světa" se v jistém smyslu spojily. A v tomto kombinovaném stavu globalismus přenesl tuto kategorii do humanitní kosmologie.

Ale humanitní kosmologie, která zprostředkovává proces kosmologie, dala kategorii "integrity" novou "barvu" a přivedla ji k novým horizontům.

První horizont: zahrnuje dva spojené prostory - svět vesmíru a svět člověka. Dva kosmy, vnější a vnitřní, se spojily, pevná hranice mezi přírodními a humanitními vědami se setřela a filozofie jednoty získala nový zvuk. V této perspektivě se stala plně funkční kategorie "celistvosti".

Horizont druhý: "celistvost" se v kosmologickém výkladu ocitla v integrálním vnímání časové osy v její nové předformované podobě. Člověk se nyní cítí v oblasti lidské kosmologie jako doma: může svobodně

"prochází" po časové ose, nové ose spojující minulost s "rozvinutou" přítomností a dále budoucností. Humanitární kosmologie položila otázku tisíciletého řádu a odstranila jedno nedorozumění jako chybu vědomí: člověk nikdy neměl přítomnost: každý okamžik "přechází" z minulosti do budoucnosti a nezdržuje se v přítomnosti. Lidská kosmologie uvedla do oběhu ztracený časový úsek {"present".

Horizont třetí: možnost, kterou lidská kosmologie otevřela člověku, aby cestoval ve "svém" prostoru, ho zavedla nejen k "pilířům" vesmíru. Intelekt přivedl člověka k tajemné hranici, za níž se otevírá gigantické, neznámé historické "dno" lidské archaiky. Člověk pocítil jeho obludný dech a napětí.

Horizont čtyři: člověk "pronikl" do nebe, jeho intelekt se již nespokojí s horizontem vesmíru a jeho obyvatel, blízkých i vzdálených. Dláždí si cestu a pouští se do propastí světů, které Giordano Bruvo, zatím jediný člověk na Zemi, předpověděl a mentálně navštívil, za což byl krutě potrestán. Nebe je vyzváno tak monstrózní silou, že si člověk nedá pokoj, dokud se nedozví: "Co je tam venku? A tady už mu kosmické lodě jako generace technogenního vnímání člověka nepomohou: budou objeveny nevídané způsoby cestování, zásadně se změní pojetí rychlosti a prostoru. Na základě výše uvedeného uveďme následující definici.

Celistvost světa Outloob je atributem lidské kosmologie; schopnost intelektu uchopit kosmologické horizonty v různých dimenzích nekonečného rozsahu a neoddělitelnosti.

Atribut kosmologizace "homogenita" jako stavební materiál pro formování kosmologických forem ve spojení s "Celistvost chápání světa" dává takovému atributu, jako je "uspořádání", nové světlo. Co je to za osvětlení?

Uspořádání

Od chvíle, kdy člověk poprvé věnoval pozornost světu kolem sebe, měl vždy pocit spoluorganizovaného, protahovaného, plánovaného dění: vše jde svým způsobem, střídání ročních období se opakuje a opakuje, střídání generací se opakuje a opakuje, cyklus života jednoho člověka se opakuje v životě druhého člověka atd. Postupně se však člověk přesvědčil o uspořádanosti světa, zvykl si na ni, zafixoval si ji do paměti a bere řád světa jako samozřejmost. Tato situace však zřejmě odráží shodu okolností v relativně krátkém časovém úseku. Světu vládne xaoc, v němž se "vznášejí" centra uspořádanosti malých i velkých hmot, myriády planetárních soustav a galaxií, a v rámci xaoca vlastně světu vládne náhoda! (*O tomto tématu jsme již hovořili v oddíle I*).

Nekonečné náhody, jejich spontánnost a nepředvídatelnost mění obraz. V gigantických časových úsecích mizí opakování, tj. uspořádanost. Do hry vstupuje nahodilost. Jejich souhrn objasňuje neustálý stav *restrukturalizace* světa. Karty světa se neustále míchají a znovu a znovu odevzdávají.

Světu tedy vládne xaoc, referent uspořádanosti a náhody. Z toho také vyplývá problém, který je závažnější než pravidelné poruchy rytmu a směru pohybu "stroje světa", totiž zda se vrací na svou cestu, do své dráhy. Je svět v zajetí "věčného návratu" (filosofové)? (Nietzsche)? Humanistická kosmologie nabízí odpověď na tuto otázku a my zde v této souvislosti nabízíme několik myšlenek.

""Tisíckrát se neunavíme opakovat podivuhodné myšlenky našeho génia A. Puškina v básni <"Ach, kolik je tu pro nás podivuhodných objevů...">." (1829 r.):

*"Ó, kolik podivuhodných objevů pro nás má
duch osvětlení.*

A zkušenost, syn těžkých chyb, A

zenias, paradoxy dpyz,

A náhoda, vynálezce 6oz."

(Nyt/kpp A.S. Soch. in 3x vol. 1. M.: Chudožestvennaja literatura, 1986. C. 368.). Je to úžasné: jak lze do pěti řádků vměstnat tak obrovskou myšlenkovou sraženinu, je nepochopitelné! A že naše obrovské listy, v nichž je pohřbeno několik svěžích myšlenek, jsou jako jehla v kupce sena. Zkuste je najít. (To je trochu sebekritiky!)

Je třeba vycházet z toho, že člověk nikdy neodešel doleva ani doprava od svého vitálního centra životodárných principů: ty jsou v člověku od přírody tak silně a hluboce zakořeněny, že nemá ani rozum, ani smysl, aby je zrodil a vrátil se k nim. Člověk je neustále ve svém životním jádru. Toto jádro je střeženo život potvrzujícími instinkty člověka a je neotřesitelné, dokud existuje slunce, dokud existují hvězdy, dokud je na světě světlo a prostor. Snaha o světlo a prostor činí člověka věčným.

Zde není ani důvod, ani materiál pro uspořádání, ale je zde jiná, neméně stabilní "konstrukce" přítomnosti kolem jádra určitého pláště, duhového, pružného, pohyblivého. Jméno této skořápky je inteligence. Ta obdařila člověka úžasnou vlastností tvořivosti. Člověk jako tvůrce, jako improvizátor, jako stavitel si "vytvořil" vnitřní svět, a právě zde se intelekt nevyvaroval osudových chyb. Lidská mysl tyto chyby vyhledává a napравuje. Jednou z nich je *zpředmětňování* pojmů, iluzí a halucinací a jejich povyšování na úroveň skutečností. Tím se lidské vědomí deformovalo, stalo se amorfním, přístupným bludům, které člověka snižují, redukují ho na pača jeho mýtů, vymyšlených norem chování, ideologií, nenaplněných cílů a nadějí. Člověk se stává odtrženým od země, zavěšeným ve vzduchu, bledým stínem svého životadárného jádra. Jinými slovy, stává se "moderním člověkem".

A tady před sebou vidíme slabého, zakrnělého jizana se zanícenou, pevně obvázanou hlavou, který uzavřel otrockou dohodu se světem prostřednictvím takzvané "Společenské smlouvy", který se nesčetnými nitkami a vazbami připoutal ke Světovému systému (jím vymyšlenému a spáchanému), který se natlačil do ocelové klece "technogenního světa" a zazdil se tam.

A právě zde je aspekt slavného filosofa.
sofistického idiomu "věčného návratu" (F. Nietzsche), je to právě
"věčný návrat".

"Tuto pravdu nám odhalili tři největší géniové: Dordano Bruno, Konstantin Ciolkovskij a Alexandr Čitevskij. K. E. Ciolkovskij: "...Lidstvo nezůstane navždy na Zemi, ale v honbě za světlem a vesmírem nejprve nesměle pronikne za hranice atmosféry a pak dobude celý blízký sluneční prostor...". Viz na: <http://www.tsolkovsky.ru/index.php?option=com_content&task=view&id=91>.

"Další podrobnosti o chybách vědomí viz: *Kočetov P.G.* Etika nového aneb Práce o chybách vědomí Bezpečnost Eurasie, 2007. №4.

v tom smyslu, že se člověk musí vrátit k sobě samému, k životu, ke zdravému rozumu, ke svým život potvrzujícím počátkům - v tom vidí humanistická kosmologie hodnotu "uspořádání" shromáždění obnoveného, nového člověka! A tento proces je před našima očima v plném proudu. "Noví lidé" vstoupili do arény života.

Harmonizace je atributem humanitní kosmologie; náprava chyb vědomí; návrat člověka "k sobě samému", ke zdravému rozumu, k jeho životpotvrzujícím zásadám, k jeho jádru; rozchod s otroctvím "společenské smlouvy"; proces "rozebírání" světa jako návrat ke skutečnosti, realitě, jako předpoklad harmonie.

Problém uspořádání světa nás tak vede k nové překvapivé kategorii, harmonii, k odhalení její role a místa v kosmologických názorech v procesu kosmologizace. Věnujeme jí oco6oe pozornost.

Podívejme se na situaci na první pohled podivnou a těžko vysvětlitelnou. Člověk není věčný, ale staví dům, možná v něm nebude moci bydlet, ale věnuje se této práci s vytrvalostí mravence. Co se stane? Vyjadřuje se v něm. Projevuje svůj postoj ke světu, k sobě samému, k lidem kolem sebe. A nejen k domu. Dům je v tomto ohledu "příkladný", člověk je na tom stejně s psaním knihy, pěstováním stromu, výchovou dítěte, svou rolí na jevišti, svým projevem před publikem atd. atd. atd. Člověk do své práce vkládá celou svou duši, všechnu svou vášeň, energii a sílu. Co ho pohání? Jaký démon v člověku přebývá a pohání jeho myšlenky a činy?

Proč si dává tak záležet na tom, aby zdokonalil každou část toho, co má na mysli (každý kout domu, každou větev stromu, každé slovo své řeči, každý rys svého syna, každý řádek své knihy)? Tisíckrát se k těmto detailům vrací, porovnává je s celkem, přidává, ubírá a tak dále. Jinými slovy, uvádí vše do stavu rovnováhy. Název tohoto stavu je harmonie !

Ale kde se vzal lidský smysl pro harmonii, kde je jeho původ? Ale zkrátka a dobře, vše výše uvedené je poměrně dobře známo. ale dobře popsané, svědectví v paměti lidstva,

a pokud jsme se obrátili k harmonii, pak jen proto, abychom ji pomocí kosmologizace vztáhli k nové fázi (etapě) vývoje světa. V této souvislosti vyčleňme několik bloků.

Smysl pro harmonii je vrozenou lidskou vlastností. Je obalem jeho životních zásad. Odkud se však v člověku bere smysl pro harmonii? Kde je jeho původ? Na tuto otázku odpovídá příroda. Podívejte se na ni pozorně: vše je harmonické, úměrné, vyvážené. V malém i ve velkém. Kolik harmonie je v rostlinách, údolích a skalách, západech a východech slunce, v moři. A kolik harmonie je v divokých zvířatech, obyvatelích lesů, stepí, vrchovin, moří a oceánů! Člověk, zapadající svými činy do tohoto úměrného světa, jej přirozeně kopíruje, přenáší jej do svého nitra a ztělesňuje harmonii ve svých činech. Historie nám zanechala velkolepé příklady harmonie, nedostižné ukázky lidské ruční práce (Cheopsova pyramida, aténská Akropole, Venuše na Knidu a Milosu, římské Koloseum, Dmitrijevský kočop ve Vladimíru, chrám Přímlyvy na Nerlu, dílo Bruweleschiho ve Florencii, Rafaelovy stany a Sixtinská kaple ve Vatikánu, Leonardova Gioconda, Mistr a Markétka Michaila Bulgakova a další). Své slovo zde neřekl jen tvůrce těchto mistrovských děl, je to svědectví celých epoch, je to forma lidské povahy, podstaty člověka. A jako štafeta se pocit harmonie předává z generace na generaci.

Kosmologické principy stojí na stráži harmonie:

Za prvé. Narušení harmonie je útokem na lidskou přirozenost.

Druhý. Vesmír: nic nadbytečného, vše co nejnutnější a dostačující.

Třetí. Příroda je filtrem, který "zakalí" vše nadbytečné, nepotřebné, zatěžující. Zde působí gravitace, sluneční světlo, teplota, vlhkost atd.

Harmonie by měla "vystupovat" nejen z celkového obrysu vesmíru, ale také z každé jeho větší či menší části. Cokoli, na co se obyvatel tohoto "světového domu" dívá, musí být oku lahodící, přiměřené a sladěné.

Pět. Nic by se nemělo ztratit a zůstat na světě. I v malé podobě může pokřivené a absurdní v tomto domě znovu vyrůst, nabrat sílu a podkopat vesmír. Zde je třeba maximální ostrážitosti a energie nových lidí k tomu bude stačit.

Podejme si tedy zobecněnou definici kategorie harmonie v její kosmologické perspektivě.

Harmonie je nejdůležitější kosmologickou institucí

Je to základní základ (podmínka) pro budování nového vesmíru vesmíru nové renesance; cílem "nového lidu" je rozvést strany, které se spojily v boji "všech se všemi" kvůli harmonii společenských vztahů.

Nyní je čas promluvit si o ústřední složce harmonie, o proporcionalitě a jejím výpočtu.

proporcionalita

V kosmologickém rejstříku (korpusu) kategoriálních atributů "*harmonie*" a "*přiměřenost*" jdou ruku v ruce.

Skutečnost, že svět je harmonický a vyvážený a že příroda sama je toho příčinou, vnímal člověk od samého počátku. Co je však základem tohoto jevu, jaké zákonitosti jsou zde přítomny, podle jakých schémat a "návodů přírody" je vše a všechno uspořádáno? Jaká schémata harmonie jsou plná hluboké deformace řádu světa?

Odpověď na tyto otázky našlo lidstvo mnohem později. Náš původ sahá až do "zlatého věku" lidstva - el-

LINSK A ZÁMĚRNÉ EPOCHY.

6.-5. století př. n. l. Dodnes lidstvo žasne nad událostmi takového rozsahu, nad takovou výbušnou energií lidské dvojice, která nezapadá do rámce historicky se měnících etap, fází, epoch. Toto období je třeba vždy vyjmout z historických závorek: nešlo jen o změnu trajektorie ve vývoji lidstva, ale o něco víc, o kvalitativní skok intelektu do zcela neznámých sfér. Sopečná erupce myšlenek, idejí, principů, technik, metod bytí. Tato epocha zanechala své stopy téměř ve všem: ve filozofii, vědě, architektuře, umění atd. Čehokoli se Heléni této epochy dotkli, vše se proměnilo, změnilo, zušlechtilo, obohatilo a překypovalo vitalitou a energií. Ani harmonie nezůstala stranou. Nebyla jen materiální

ale také našel způsob, jak ji vypočítat.
"zlatý řez" $\frac{\sqrt{5}+1}{2}$

interpretoval způsob

Zlatý řez (zlatý poměr, dělení v krajním a středním poměru) je dělení spojité veličiny na dvě části v takovém poměru, že menší část se vztahuje k větší části tak, jako se větší část vztahuje k celé veličině." {Materiál z Wikipedie samostatně.

¹² Zlatý proud byl znám již ve starém Egyptě a Babylonu, Indii a Číně. Velký Pythagoras vytvořil tajnou školu, kde se studovala mystická podstata "zlaté léčby". Euklides ji aplikoval a vytvořil svou geometrii a Fidiás své nesmrtelné sochy. Platón nám řekl, že vesmír je uspořádán podle "zlatého proudu". A Aristoteles našel shodu "zlatého léku" na etický zákon. Leonardo da Vinci a Michelangelo budou hlásat nejvyšší harmonii "zlatého léku", protože krása a "zlatý proud" jsou jedno a totéž. A křesťanští mystikové budou na stěny svých klášterů kreslit pentagramy "zlatého léku" a bát se ďábla. Zároveň budou vědci - od Pacioliho po Einsteina - hledat, ale nikdy nenajdou jeho přesný význam. Nekonečná řada za desetinnou čárkou 1,6180339887... Zvláštní, tajemná, nevysvětlitelná věc: tato božská úměra mysticky provází vše živé. Neživá příroda neví, co je to "zlatý proud". Ale určitě tuto proporci uvidíte v křivkách mořských mušlí, ve tvaru květin, ve vzhledu brouků a v krásném lidském těle. Vše živé a vše krásné podléhá božskému zákonu, jehož název zní "zlatý tok". Co je to tedy zlatý proud? Co je to dokonalá, božská kombinace? Mohl by to být zákon krásy? Nebo je to mystické tajemství? Vědecký fenomén nebo etický princip? Odpověď stále neznáme. Ve skutečnosti je známa. "Zlatý proud" je obojí, a obojí, a obojí. Jen ne odděleně, ale současně... A to je jeho skutečná záhada, jeho velké tajemství {*Angel de Quat'e*). Podívejte se na:

<<http://goldsech.narod.run>.

"Poměr větší části k menší části je v tomto poměru vyjádřen jako...
dramatickou racionalitou:

1,6180339887...

Naopak poměr menší části k větší části: 1,6180339887...

Číslo 'p' se také nazývá zlaté číslo. V dochované antické literatuře se s dělením úsečky v krajním a středním poměru (Ykroq kli pnoq ZSyoy) poprvé setkáváme v Euklidových "Počátcích" (asi 300 př. n. l.), kde je použito ke konstrukci pravidelného pětiúhelníku. Luca Pacioli, spolužák a přítel Leonarda da Vinciho, nazval tento poměr "božskou proporci". Termín "zlatý tok" (*Goldener Schnitt*) zavedl Martin Ohm v roce 1835 (Materiál z Wikipedie, volné encyklopedie, dostupné na adrese: <<http://ru.wikipedia.org/wiki>>).

Co nám pro kosmologizaci přináší kalkul harmonie - zlatý řez? Jsou možné i jiné metody výpočtu harmonie a má navíc samotný pojem "harmonie" ve svém vývoji dynamiku, schopnost proměny? Co zde lze předvídat?

Za prvé. Od helénské exploze uplynulo mnoho vody: člověk se posunul kupředu mílovými kroky. Došlo k mnoha prvořadým objevům, které změnily samotného člověka. Ani v antice nebylo možné vrátit se do "předsokratovské" doby: člověk, který zvýšil svou sílu technogenními mutacemi, se pustil do boje s přírodou, začal mrzačit nejen člověka, ale i lidskou bytost.

OKJE ŽIVOT VAŠICH LIDÍ, ale také VAŠI LIDÉ.

Výsledek tohoto boje zatím není jasnýbojs různýmúspěchem. Jedno je však již jasné, člověk v tomto puvtu chyboval. Zaútočil jen na nekonečně malou část přírody svého okolí i sebe sama. Obojí "úspěšně" zmrzačil k nepoznání. Tento "triumf" je však předčasný, příroda sebrala síly a mstí se člověku za to, co způsobil. nedávné události jsou toho názorným svědectvím (skleníkový efekt, tsunami, rozšiřování pouští, znečišťování oceánů, moří, řek a vodních ploch, ale i ovzduší, potravin atd.)

Ale příroda ve své pomstě nepřivede člověka do záhuby-, ona to udělá

Je strážcem člověka, protože ten je jeho neoddělitelnou a nedílnou součástí. Příroda je schopna se rychle obnovit a přirozeně s sebou strhne i člověka. Tento *jednou* a hao člověk si nemůže donekonečna způsobovat rány a zranění, a o to se příroda také postarala. Poté, co dosáhla hranice, kdy se přiblížila k vitalitě člověka, příroda odvážně a včas zapnula

"Intelekt si je vzal na paškál a pod jeho dohledem probíhá obrácený proces návratu člověka "k sobě samému", k principům potvrzujícím život.

Současně, když člověk vstoupí do prostoru humanitní kosmologie, přirozeně vezme v úvahu svůj omyl a smutnou zkušenost.

"vztah" s přírodou. Vstupuje do "*nové přírody*"

"Příroda nové, kosmologické dimenze", rozšířené do kosmických měřítek, do gigantické sféry, dosud nedotčené člověkem. A tady si s ní není radno zahrávat, je třeba znát její charakter, její způsoby a najít s ní společnou řeč, dodržovat jakýsi druh

<Kód kosmologického chování>". Takový kód lidského chování

Nyní, s intenzivním průzkumem vesmíru, je pro lidstvo stále naléhavější vytvořit "*Kodex kosmologického chování*".

se vyvíjí v průběhu vstupu na cestu k novému vesmíru, v procesu pohybu po ní a budování vesmíru nové renesance. V jeho průběhu se kvalitativně mění samotný pojem "bar-jopw" a jeho "kalkul". Vliv na to měla řada okolností:

Člověk se naučil pracovat v obrovském měřítku s prostředky a technickými možnostmi; to v podstatě zmenšilo "měřítko" samotného člověka;

- To dává důvod k začátku nové stránky v dějinách světa stvořeného člověkem: přichází etika nového člověka. dobrodružství

v

"sféru nevědomosti" a budování na nejnovějších principech"; zkušenostní cesta "génia života" k "pilířům" vesmíru učí mnohému:

člověk nebude opakovat chyby vědomí ve sféře "společenských vztahů", zde je strážce na stráž.

mocná bariéra lidských sebezáchovných kódů.

V souvislosti s výše uvedeným se nedobrovolně abii aob. V souvislosti s kosmologizací zůstává princip harmonie-

Poměry (proporce) prvků v rámci harmonie se změní. Jinými slovy, vyvstává otázka: jaké poměry částí jsou považovány za harmonické a jak je vypočítat?

Lidská kosmologie navrhne člověku tyto nové proporce, stejně jako příroda navrhovala starověkým Helénům proporce věcí podle měřítka tehdejšího člověka a měřítka prostoru, které člověk v té době vnímal.

Otázka zní: jak daleko se tyto poměry vzdálí od "zlatého řezu"? To určí "nové" měřítko člověka.

"Velikost" člověka vzrostla díky jeho obrovskému intelektuálnímu "přírůstku" k jeho fyzickému měřítku. Zde máme co do činění se zcela novým, "zvětšeným" člověkem, ale i měřítko přírody se stalo jiným kosmologickým měřítkem.

Zdá se mi, že rozdíly v proporcích v "novém" zlatém řezu oproti řeckému mohou být značné, ale v zásadě budou kolísat kolem "řeckého", budou mít pružný charakter, tj. bude stanovena určitá konstanta a proporce budou kolísat ve vztahu k ní a horní a dolní hranice budou naznačeny okolnostmi.

" Viz: *Kochetov L.f.*. Etika nového aneb Práce o chybách vědomí Voprosy novaya ekonomika, 2009. №1.

* * *

Humanitní prvek (jinými slovy "chaos") je tedy organickou půdou a předpokladem pro vznik a zánik uspořádaných zón. Tento proces je doprovázen zvláštními mechanismy, jejichž jádrem jsou kosmologické atributy (instituce): *světónázorová integrita, uspořádanost, harmonie, proporcionalita*. Přítomnost těchto atributů, jejich současné (syntetické) působení a interakce vedou k synergickému efektu intenzivního vzniku uspořádaných zón.

Oslabení vlivu, "ztráta moci", kteréhokoli z výše uvedených kosmologických atributů zároveň odráží příznaky koagulace, slábnutí procesu formování "zón řádu". A při kritické masě oslabení vzájemného působení těchto atributů se daná zóna rozpouští do xaoce, tj. mizí z historické etapy (osy). Nedochází k žádné transformaci a "přechodu" do jakéhokoli druhu

"Nová" zóna uspořádanosti, jinými slovy, není zde žádná kontinuita, žádný trend, žádná pravidelnost. Zde zafungovala "náhoda", která spustila mechanismy vzniku uspořádané zóny, a další náhoda vedla k vyblednutí a zániku. Samotný lidský život to jasně dokazuje: zrození a smrt člověka je takovým případem. Taková kyvadlová situace "od případu k případu" vyvolává *otázku vývoje*: jaká je autentičnost přítomnosti tohoto pojmu z hlediska humanitní kosmologie a kosmologického chápání?

Podívejme se na několik myšlenek na toto téma.

III.3.4. Vývoj v léčbě humanitní kosmologie: není to jen "mánie vývoje", která se převrací, ale také samotný vývoj

Vstup lidstva do prostoru humanitární kosmologie si vyžádal přehodnocení dlouho zavedených kategorií a pojmů. Mezi ně patří i "rozvoj".

Vývoj: společný výklad

Přejdeme k obecně přijímané, tj. běžné interpretaci tohoto ka-
Teorie.

Rozvoj (Deelopment) je proces zaměřený na změnu hmotných a duchovních objektů za účelem jejich zlepšení. Změna hmoty a vědomí, jejich univerzální vlastnosti, je univerzálním principem vysvětlení přírody, společnosti a poznání".

"Rozvoj" je obvykle doprovázen výrazy jako. "zvýšení", "zlepšení", "přízpůsobení", "růst", "progress" atd.

Tato kategorie je tedy založena na tom, že něco "roste" oproti svému předchozímu stavu. Ale cestováním v prostoru humanitní kosmologie po jejich různých osách a sférách objevil člověk tak neuvěřitelné množství světů, civilizací, společenských forem.

MILKů, CLIDů atd. a v jejich TiKOM STAVU (podle TIPů).

V mnoha parametrech jsou "spící" civilizace o sto bodů napřed před moderním člověkem s jeho vyspělým "předsunutým" stavem. V mnoha parametrech jsou "spící" civilizace o sto bodů napřed před moderním člověkem s jeho vyspělým stavem "vpřed". Na jejich pozadí kategorie "rozvoj" bledne a jeví se jako "divoštství" a "zaostalost".

Zde bychom se měli blíže podívat na základy moderního výkladu pojmu "rozvoj". Zkrátka a dobře, tento pojem se zrodil jako charakteristika *vítěze v boji mezi* vojenským a nevojenským, přímým a nepřímým, otevřeným a uzavřeným, konkurenčním atd. Vytvořilo se porozumění: "rozvinutý" poráží "nerozvinutého". "Rozvinuté" se stalo symbolem silného a "nerozvinuté" slabého, nehodného života. A tak strach z převrácení do nicoty dal vzniknout <"pláští rozvoje">. Tuto mánií začal rozvíjet boj o moc a boj o neschopnost, tedy "konkurenční" boj. Zejména oblast zbrojní výroby, sféry a metody jejího uplatnění se touto mánií nechaly zahltit. Zde se soustřeďuje lví podíl intelektuálních, finančních a materiálních zdrojů, což ochuzuje ostatní sféry lidské činnosti. Ani vteřina bez nového, bez nahrazení včerejšího, které ještě funguje a nestačilo zestárnout ani morálně, ani fyzicky! Životaschopné, ale oslabené přinejmenším o některý ze sta parametrů, je odříznuto ve prospěch nového. "Odříznuty" jsou nejen jednotlivé výrobky, systémy, výroby, ale i celé hospodářské a průmyslové enklávy, infrastrukturní sítě atd. Začíná to

¹⁶ Materiál z Wikipedie
ru.wikipedia.org/wiki>.

volné encyklopedie, viz na: <<http://>

nová mobilizace zdrojů a obyvatelstva k budování "nového". To vše je spojeno s obrovským napětím: lidé, země, národy, lidé se ocitají v pásmu vyčerpání, vyčerpání, fyzického, nervového a psychického stresu.

Tento trend postupně ovládl jak vojenskou, tak civilní sféru výroby. "Rozvoj" je glorifikován všemi možnými způsoby, přičemž se vymýšlí nejrůznější terminologie, aby se uspokojilo všeobecné vyčerpání "rozvoje". Vezměte si třeba "udržitelný rozvoj"! Zde se razí heslo "Nechat všechno tak, jak to je!", tj. zachovat, zakonzervovat deformovanou strukturu v ekonomické, politické, vojenské, morální a etické sféře, a především v sociální, s její zřůdností. V sociální sféře s jejími zřůdnými deformacemi a nerovnostmi. "Trvale udržitelný rozvoj", který se hanebně skrývá, je soustavným požíráním všech druhů zdrojů na dobře vyladěných reprodukčních cyklech - "transportérech" světa, takže jejich rytmus a tempo nikdy neselhávají. A kolik vědeckých per si na tomto konceptu brousí zuby, kolik o něm hovoří na fórech, seminářích, konferencích, setkáních, včetně těch nejvyšších. Vezměte si "Rio+20" je globálním prodloužením vyčerpání světa! Zase peníze na ryby! Od Summitu Země v Riu (1992) uplynulo dvacet let. A co z toho? Nic se nezměnilo k lepšímu. Jediné, co si konference může připsat k dobru, je to, že splnila své poslání, kvůli kterému byla založena, totiž zachovat deformovaný svět (viz výše), učinit tuto deformaci udržitelnou, tj. prohloubit deformaci. Právě v tom spočívají úspěchy si-

---

Opět dobré, opět zahalené, skryté, tajné. Poslechněme si, co nám říkají webové stránky OSN: "Rio+20 je zkrácený název pro konferenci OSN o udržitelném rozvoji, která se konala v brazilském Rio de Janeiru 20 let po historickém Summitu Země v Riu v roce 1992. Rio+20 bylo také příležitostí představit si, jak bychom chtěli, aby svět vypadal za 20 let. Světoví lídři shromáždění na konferenci Rio+20 spolu s tisíci zástupci soukromého sektoru, nevládních organizací a dalších skupin společně pracovali na vytvoření vize, jak snížit chudobu, podpořit sociální spravedlnost a zajistit odpovídající ochranu životního prostředí tváří v tvář zrychlujícímu se růstu světové populace. Oficiální diskuse se zaměřily na dvě hlavní témata: jak vytvořit zelenou ekonomiku, aby bylo dosaženo udržitelného rozvoje a lidé se vymanili z chudoby, a jak zlepšit mezinárodní koordinaci pro udržitelný rozvoj. Viz na: <<http://www.un.org/ru/sustainablefuture/about.shtml>>.

Situace se jen zhoršila. Na konferenci Rio+20 opět převládla skrytá apologetika tohoto procesu. Opět přání všeho dobrého, opět "rozvojový" nepořádek, nyní světový.

První věcí, kterou humanitární kosmologie a kosmologizace v této oblasti předpokládají, je skoncovat s "mánií rozvoje". Ale nejen to. Problém je mnohem hlubší: s jakými světy se má pozemský člověk "poměřovat", když vstupuje do humanitního kosmu? Jak, když se nadále drží kategorie "lidskosti"?

"vývoj", "překonání" neznámého, tajemného? Není jednodušší jednoduše vyjmout tento pojem z rukou moderního člověka a uvést ho do nové fáze kosmologizace, do tohoto nového procesu růstu, kde je existence člověka spojena s pocitem bytí a ničím víc? Tj. bez trhání, bez nekonečného postupu za mýty, mytologémy, ideologiemi a jinými halucinacemi? Ale co společné spojení "vývoj je pohyb"?

Zde lze mít silné podezření, zda autor, který usedl na kosmologické téma, nehlásá "nehybný svět" a zda se neukáže, že aby člověk zůstal na místě, musí ještě víc běhat".

"Tuto scénu nám popisuje Lewis Carroll ve své knize Alenka v zrcadle. Alenka a černá královna utíkají." Jedná se o tuto scénu: "Z nějakého důvodu Alenka a Černá královna vyběhly ven. Když Alenka později o tom dni přemýšlela, nedokázala pochopit, jak se to stalo; pamatovala si jen, že běžely, držely se pevně za ruce a královna běžela tak rychle, že jí Alenka sotva stačila, ale královna stále křičela: "Rychleji! Rychleji!" Alenka cítila, že rychleji běžet nemůže, ale zadýchávala se a nemohla to říct. Nejprekvapivější bylo, že stromy neběžely proti nim, jak by člověk čekal; ať už Alenka s královnou běžely jakkoli rychle, nenechaly je za sebou. Královna musela číst její myšlenky. "Rychleji! Rychle-rychle!" vykřikla. Nemluvte!" Alenka však na mluvení nepomyslela. Zdálo se jí, že už nikdy v životě nebude schopna vyslovit ani slovo, dusila se a královna nepřestávala křičet: "Rychleji! Rychleji!" A tahala ji za ruku. "Jak je to ještě daleko?" zeptala se nakonec Alice s obtížemi. "Ještě ne, ale už ano!" odpověděla královna. Uběhli jsme před deseti minutami! Pospěš si!" A už zase běžely plnou rychlostí, jen vítr Alici hvízdal v uších. Málem jí to strhlo vlasy z hlavy, pomyslela si Alice. "Tak pojď!" vykřikla královna. Rychleji!" A běžely tak rychle, že se zdálo, že kloužou vzduchem, aniž by se nohama dotkly země, až se nakonec, když už byla Alenka úplně vyčerpaná, najednou zastavily a Alenka viděla, že sedí na zemi a nemůže popadnout dech. Královna ji přitáhla ke stromu a láskyplně jí řekla: "Teď si můžeš trochu odpočinout!" Alenka se udiveně rozhlédla kolem sebe. "Co je to?" zeptala se. Takhle jsme zůstali pod tímhle stromem! Copak jsme se nepohnuly ani o krok?" "No jistě..."

Tento příběh si zaslouží pozornost a my se zabýváme tím. podrobněji.

Nemobilní svět

Na malé planetě zvané Země se vesmír zmítá v chaosu. Kam lidé utíkají? Proč člověk pokryl planetu hustou sítí nejrůznějších cest a protiproudů? Co je to za maniakální potřebu spěchat tři kilometry daleko, aby během několika minut vyřešil otázky různého kalibru? Tam a zpátky! Nebo spěchat na okraj planety, narychlo ulehnout na několik hodin na bílé písečné přesypy a zase zpátky. Nebo. předat si zkušenosti. Nebo. Znovu si zážitek zopakovat. Motivace k cestování po planetě a dokazování velkého smyslu cestování po světě lze vyjmenovávat donekonečna, dokud člověk nezmodrá.

"...Proč by měl člověk hledat svou mysl a cestovat tak daleko?...". To jsou slova gribojedovské ženy jménem Sofie, a tedy odvahy jako takové. Tady se všechno shodovalo!

* * *

Hnutí Bonpoc se vyvinulo v celosvětový problém. Lidé, zboží, peníze a informace putují z jednoho místa planety na druhé neúprosnou rychlostí. Řítí se k nim stejné toky: lidé, zboží, peníze, informace. Abychom je mohli protlačit, potřebujeme gigantickou, vysokorychlostní, efektivní, tj. moderní infrastrukturu. Ta je již vytvořena: planeta je pokryta, vzájemně se překrývajícími, dopravními a komunikačními sítěmi, jako hustá síť ve velmi malé buňce (cell): železnice a nekolejové cesty (highways); říční, námořní, oceánské trasy; elektrické vedení (vysokého i nízkého napětí); ropovody, plynovody a produktovody; gigantická síť leteckých tras; drátové a bezdrátové sítě pro přenos informací atd. Tyto sítě však běží (cestují, letí, plují) proti sobě ve dne v noci s masou aut, letadel atd.

Ale ne, odpověděla královna. Co jsi chtěl?" "V naší zemi," řekla Alice, sotva popadala dech, "když dlouho běžíš plnou rychlostí, určitě skončíš někde jinde." "To je ale pomalá země!" řekla královna. No, tady, víš, musíš běžet plnou rychlostí, jen abys zůstal na stejném místě!" Viz na str: <<http://self-development.biz/story/alice-looking-glass.html>>.

V průběhu každé sekundy se z vrtulníků, vlaků (osobních i nákladních), lodí, linek, bárek atd. přenáší stále více informací. Každou vteřinu se z jednoho konce na druhý přenáší stále více informací.

Tak je "pohyb" na zemi i pod zemí, na vodě i pod vodou, ve vzduchu i bez něj (ve vesmíru): všechno hučí, řve, třese se, duní, hučí, hučí, kloktá, kálí, vyzařuje, otravuje. To vše dostává zběsilé tempo a rytmus. Síťové buňky se smřšťují a smřšťují a zde je hrozivý výsledek: města se hrouť a bijí v dopravních kolapsech, letadla padají, lodě se potápějí, vlaky vykořejují a lidé umírají, umírají a umírají. *Je to syndrom chaosu*. To vše je jasně patrné z vysokých pozic humánní kosmologie: odhaluje se zde nejen samotný problém, ale i původ tohoto šíleného, krajně nebezpečného povyku. Příčiny a původ této situace leží v několika rovinách. Zvýrazněno

Vezměme si tři z nich, ale ty hlavní.

První. Dělna práce, dělna až na mikroskopické úrovni. Výsledky práce je třeba vyměňovat, tam to všechno začalo.

Bmopoe. Technogenní forma bytí a technogenní hodnoty. Požadavky, podněty a motivace jako apoteóza výrazu a avantgardy. Jen dopředu, jen mít čas, jen předbíhat, jen označovat v čase. Jednoduchým příkladem je odpočinek. Ale nejen odpočinek, ale extrémní odpočinek: začali jsme mluvit o "božských" místech Maledivy, Seychely, Havaj, Karibik, Bahamy, Mauricius, Tahiti. Jak

NO, MUSÍM TO VZÍT.

A TADY je cesta,

"I'm LIFE", Hil T I-

Devět zemí, tisícikilometrová cesta tam a zpět (dva až tři dny) letadlem (aerolinkou), obvykle s přestupem; poté místním letem obojživelným letadlem nebo motorovým člunem.

a už jste tam, chata (apartmán) na jednu nebo dvě noci, svléknete se, lehnete si na bílý písek, obléknete se a vrátíte se: motorový člun, obojživelné letadlo, přestupní letadlo a jste doma. A kvůli tomuto "byl jsem tam!" tisíce lidí tvrdě pracují na údržbě dopravní trasy a její složitě, drahé a nebezpečné umělé infrastruktury.

Nebo si vezměte summity, nekonečné mezinárodní a soukromé schůzky, protokolární i neprotokolární, stranické sjezdy, schůze a konzultace atd. Často jsou k ničemu a dopravní infrastruktura je pod tlakem.

"Všimněte si, že bez sepsání závěti (a informací o katastrofách je dost), protože šance na návrat živého jsou stále menší a menší. Ve všech druzích dopravy jsou smrtelné nehody zaručeny, postaraly se o to pojišťovací agentury.

enormní: přinést, ubytovat, odnést. V případě VIP služeb pohodlí, klid, bezpečí, dobré jídlo, pití a volný čas! Armáda doprovodu pro "odpovědné" (tj. šéfy) i "neodpovědné" (masa poradců, asistentů, sekretářek, tlumočnicků, ochranky atd.). To vše zatěžuje dopravu a ztěžuje její provoz v celosvětovém měřítku.

Třetí. Odklon od původní funkce dopravního systému, jeho transformace a přerod: postupně se z něj stala "věc sama o sobě". Generuje obrovské příjmy, a proto je třeba ji "rozvíjet", zvyšovat intenzitu dopravy za každou cenu a za jakýchkoli podmínek. Takže bez ohledu na to, jestli je potřeba nebo jak je drahá, musí *být* postavena.

Jaké je východisko z patové situace?

Východisko je třeba hledat v kontextu výše zmíněného původu dopravně-komunikačního problému. Globalistika na tato východiska upozorňuje a humanitní kosmologie z nich vyvozuje závěry a předkládá doporučení.

I. Jádrem ekonomické globalizace spočívá v internacionalizaci výroby, což znamená, že výroba jakéhokoli komplexního konkurenceschopného, tj. "moderního" výrobku je rozptýlena v různých koutech planety. Vznikla gigantická síť kooperativních dodávek. Masa součástí se vznáší, létá a vozí do montážních závodů z celého světa, čímž je světová dopravní síť maximálně zatížena. Zároveň jsou čas a rychlost dopravních toků přísně svázány s rytmem montážních linek. Zde jsou komponenty zpravidla dodávány na montážní linku přímo z kol, obcházejíce sklady. To znamená, že dopravní síť podléhá rytmu a tempu výrobních dopravníků.

II. Kromě toho však globalismus zdůraznil další "nuanci": *celý svět pracuje na válce*. V této souvislosti roste poptávka po všem novém, jedinečném, účinném v zabíjení a ničení, z v y š u j e se objem jeho výroby, roste i počet a rytmus montážních linek, dopravní síť jsou přetíženy, spěchají se obnovovat a rozšiřovat v n á v a z n o s t i na internacionalizovanou výrobu; jsou stále energeticky, materiálově a pracovní náročnější. Každá nová dálnice a trasa se setkává s protesty ekologů, o c h r á n ě n í přírody a veřejnosti.

III. Problém dopravní sítě se navíc zhoršuje z jiného důvodu: zdroje surovin a zpracovatelské závody jsou o d s e b e vzdáleny.

Kde najít nymy, které odvrátí planetu od dopravního kolapsu?

A. Cesta z této situace však v zásadě spočívá v omezení apetitu nezadržitelného technogenního modelu existence, v demontáži center jeho explozivního růstu, především v militarizovaných oblastech ekonomiky. Právě ony pohlcují lví podíl zdrojů planety, drtí je na nulu. Ve skutečnosti se však jedná svým způsobem o ohniska "mrtvého ekopožáru" a dopravní sítě zasazené do takových zón vyčerpávají samy sebe a vyčerpávají svůj obslužný personál.

B. Měla by být přijata řada naléhavých opatření, aby se situace ve světové dopravě zlepšila a zabránilo se dopravnímu kolapsu (zejména ve velkých městech). Jedním z přechod na řízení prostřednictvím internetu. Není tajemstvím, že obrovská armáda světové byrokracie jako dobrá kočka chodí po světě "sama", pod rouškou "řešení" problémů, a k tomu potřebuje navštěvovat okraj světa, komu.... Proč? Protože "doma" a tam (jako host) je již vše předem rozhodnuto a vyřešeno. Ke konečnému rozhodnutí stačí pár vteřin, aby se řeklo "ano, nebo ne". Příležitost slova je obrovská celá kytice současných spojení je vám k dispozici. Takže žádné tam, tam, tam! Existuje falešné, ale přetrvávající přesvědčení, že rozhodnutí se činí rychle a snadno v situacích "tváří v tvář", "za zavřenými dveřmi", "bez vazeb" a podobně.

Vůbec ne! Celé dějiny světa ukazují, že rozhodnutí zrají v útrobách systémů, institucí, struktur a nikomu se je nikdy nepodařilo tak snadno změnit. Navíc tato úzká setkání měla často negativní dopad na běh společných záležitostí. Přesto se jí daří v celosvětovém měřítku.

Ale co doma, "na místě", tedy v rámci země? Zde je situace ještě žalostnější a vyžaduje radikální změnu stylu řízení. K čemu je v 21. století, století informačních technologií a komunikace, potřeba mít někde kancelář, pracovnu, pracoviště? Stalo se problémem se do něj dostat a je nebezpečné setrhnout v prouděch zběsile uhánějící dopravy a vyčerpávajícího zahálení v dopravních zácpách, stále všude chodit pozdě a sklízet za to šikmé pohledy a výtky.

Není jednodušší přesunout kanceláře (pracoviště) do místa bydliště? Každý dům (byt, chata, vila) by měl mít pracovní kancelář. Bez ohledu na to, kde člověk pracuje

osobu a pro koho pracuje. To se týká především manažerů na všech úrovních (ve státní správě i v podnikatelských strukturách). Je třeba upustit od nekonečných porad, briefingů, operativních jednání apod. a převést je na internetovou komunikaci.

Tato situace se týká zejména systému vzdělávání a vědy. V oblasti vzdělávání došlo k rozsáhlému přechodu na dálkové studium prostřednictvím internetového systému. Ve vědě se to však stalo běžnou záležitostí a mnoho vědců komunikuje se světem ze své domácí pracovny.

Zde je třeba zdůraznit, že v případě přechodu na internetovou komunikaci se nerozpadají ani vládní, obchodní, vědecké, vzdělávací, sociální atd. struktury. Pouze nabývají nové, "rozptýlené podoby", avšak pevně propojené systémem elektronické komunikace.

Za čtvrté. Co se týče cestovatelů v oblasti PR, nelze jim dát žádnou radu; zde je třeba "pracovat na myslí", napravovat její chyby, vracet se do pozice zdravého rozumu: stojí za to ničit si zdraví, abychom měli čas všude být, všude se objevovat, všude zanechávat stopy? Zůstaňte doma, neotravujte ostatní lidi svým vzhledem, svou přítomností, svými vrtochy, nechte je na pokoji se svými názory, mlčte a více pište. Jedna vámi napsaná řádka o vás řekne mnohem víc než všechny vaše rozhovory. Mohu vás ujistit, že lidé jsou k smrti otráveni z toho, že jsou v davu, bez samoty a ticha. Hya ti, kteří jsou zoufalí, kterým chybí uznání celosvětového davu, ať se na internetu zveřejňují stále častěji, budete uznáváni a povoláni.

Souhrn

TiLK, máme to.

YAD. Hlavní složky jedu, KOTO Yee

předurčují obecný obrys humanitárního prostoru, jeho rysy a obsah. Především:

1. Historický exkurz - již na svém "úsvitu" se člověk velkolepě a ve velkém měřítku pokusil vytvořit model a formulovat základní principy výstavby Světa v jediné symbióze: "Člověk Země He6o", model daleko přesahující planetární rámec.

Své ohlasy zanechala až do naší doby, jako záblesky západu intelektuálního myšlení, jako jasná světla minulosti. Pro některé dosud neznámé a záhadné okolnos-

Génius člověka v hloubi věků vybočil ze zamýšlené trajektorie intelektuálního myšlení. Překvapivě čerstvé výhonky život potvrzujících paradigmat byly nemilosrdně, zákeřně a odborně usmrceny. S intelektem se cosi stalo - zalekl se svého impulsu a člověk se "utopil", ale půda byla připravena a semena v ní zůstala.

2. A nyní, po tisíciletích, začínají dřímající modely existence ožít. V naší době, na přelomu tisíciletí, se začíná v plné síle prosazovat nejnovější odvětví humanistického poznání světa kolem nás, *humanitní kosmologie*: začínají se objevovat *otázky tisíciletí*. Přiblížily se modernímu vesmíru a opřely se o něj. A ten se pod jejich tíhou zakymácel. Nemohlo se to nestát, neboť člověk se znovu prosadil jako dominantní "subjekt dějin", nositel hodnoty života, svobody a zdravého rozumu. Osvojuje si významy a principy lidské kosmologie a podniká odvážné kroky směrem k nadcházející éře *kosmologizace*.

3. Humanitární kosmologie si vytyčila oblast hledání ve vývoji kosmologizace; byly identifikovány a pochopeny základní atributy a sémantické bloky kosmologického modelu ("uspořádanost", "harmonie", "proporcionalita"); byly určeny nástroje pro reprezentaci těchto bloků (kalkul proporcionality "zlatý řez" atd.). Ani "stabilita", ani "rozvoj", a tím méně "udržitelný rozvoj" jako zastřená, sofistikovaná apologetika zachování deformací světa a jejich "udržitelného" prohlubování by neměly být všude zasazovány, zatímco jejich antipodem je harmonie v kosmologickém čtení, kterou by si měl člověk osvojit. Co je to harmonie? *Je to úměrnost kosmu nakloněná dovnitř člověka. A na tomto základě pak konstrukce pestrých obrazů světa a společenských vztahů.*

4. Procházíme-li řadou humanitních znalostí, nacházíme a identifikujeme *první vlaštovky* kosmologizace humanitních "oddílů" (oborů humanitních znalostí). Takové "Vlaštovky" již vytvářejí precedenty v řadě oblastí. Z těchto směrů bych jmenoval následující: o2 *kosmolokace komunikace*; 6) *kosmolokace acmopuia*; c) *kosmolokace prostoru*; z) *zeoekonomický rozměr kosmolokace*.

5. Proces globalizace spustil mechanismy kosmologizace. A zde spočívají priority v geoeconomickém rozměru tohoto procesu, v jeho planetárním charakteru. V tomto

V plánu se výrazně projeví tyto globální projekty: globální energetická síť ENERGONET, globální dopravní a komunikační síť TPAHCHET; projektový program "Vysoce průmyslový severní geoeconomický pás jako jednotný globální internacionalizovaný reprodukční cyklus"; projektový program "Sever: Společný intelektuální prostor" (jádro projektu-programu je jednotný vědecký, osvětový a vzdělávací blok); "Energetický pás zeměpisné šířky"; "Geoeconomická transformace euroasijského prostoru (platforma)"; a další "velké projekty". Půdu pro pochopení kosmologického statusu globálních projektů připravují světové školy geoeconomie a globalistiky, mezi nimiž ruská škola geoeconomie identifikovala teoretické a metodologické základy globální transformace.

Jako příklad "kosmologizovaného projektu" uvedme projekt transeurasijského koridoru Razvitie. Iniciátorem projektu je Centrum pro výzkum regionální ekonomiky, dopravy a cestovního ruchu Univerzity L. Bocconi (Itálie) a Centrum pro výzkum regionální ekonomiky, dopravy a cestovního ruchu Univerzity L. Bocconi (Itálie).

"Millennium Bank (Rusko). Cílem projektu je transformovat euroasijský region a dostat jej na vysokou inovační úroveň rozvoje. Svou povahou je tento projekt *otevřeným zoeconomickým síťovým uskupením inovativních nových min.* Jeho ústředním úkolem je *kosmogenezé*: vytvoření nové "sakrační vertikály" na euroasijské platformě, která slouží jako centrum přitažlivosti a sjednocení národních internacionalizovaných reprodukčních systémů. *Eurasie na prahu transformace: zoeconomický pás (Milánské memorandum).*

6. Lidská kosmologie, která si osvojila metodologii kosmogenezé, upozornila na nejpálčivější *p r o b l é m h r a n i c a t r e n d ů v r o z d ě l e n í s v ě t a*. Svět je podivuhodně rozmanitý, což odhaluje jeho harmonii, podíl obrovského množství forem společenského života, způsobů výroby, pestrou rozmanitost modelů existence a uspořádání každodenního života.

Tato rozmanitost však skrývá přetrvávající aspekty našeho života, které jsou v rozporu s pozitivním vnímáním světa. Stávají se obtížnými překážkami globálního rozvoje a prosperujícího života. Dříve či později jsou však tyto překážky překonány.

Mezi takové překážky patří "síťovitost" našeho vědomí, "Buněčné" vymezení světa, "buněčné" rozdělení světového hospodářského systému. Vidíme zde nesčetné dělicí linie, plochy, prostory, jinými slovy hranice v různých sférách. V tomto ohledu nám *globalizace* otevřela oči pro mnohé věci, objasnila původ těchto vymezení, jejich důsledky a vznikající tendence k jejich překonání.

Humanitární kosmologie jde ještě dál. Kosmologizace zahrnuje svým metodologickým křídlem takovou oblast vědeckého poznání, jakou je *limologie*, čímž kvalitativně proměňuje pojem "kosmologie".

Pojem "*ekonomické hranice*" dostává nový význam. Tak vznikla *geoekonomická limologie* (viz příloha Z).

Geoekonomická lymologie (Gеоeconomic lymology) je doktrína o hranicích souvisejících s rozdělením zlobálního prostoru v podmínkách zeekonomických priorit.

Obecně je nastolena problematika přeshraničnosti, která je lámána prizmatem limologie. Problém přeshraničnosti vychází z vnímání světového systému a světového společenství jako heterogenní globální integrity (komunity). Jde o to, že ať už interpretujeme různé sféry jakkoli, vyvstávají ve své určité konečnosti, jinými slovy, každá složka nejsložitější světové mozaiky má své vlastní hranice. Tento problém byl nastolen a relativně plně rozpracován ve vztahu k předmětům souvisejícím s geografii (politická geografie, světová ekonomická geografie atd. atd.).

Limologie (věda o hranicích) se donedávna nezabývala *geoekonomikou* a *geofinancemi*. Tato problematika má však svá specifika, důležitá zejména pro pochopení povahy internacionalizovaných reprodukčních cyklů (jader) a přeshraničních finančních toků a dalších světových mobilních systémů. A zde přichází na řadu "*kosmologický princip* v limologii: <"bvffusion"> *hranic* (viz obr. 9).

7. Když člověk vstoupí do prostoru humanitní kosmologie, přirozeně vezme v úvahu své chyby a smutné zkušenosti ze "vzájemných vztahů" s přírodou. Vstoupí do "nové přírody" "přírody

"Limologie neboli hraniční věda (z řeckého limes h r a n i c e) je výzkumný obor, v němž se prolínají zájmy mnoha vědních oborů: geografie, politologie, historie, sociologie a mezinárodních vztahů. Limologie se zabývá studiem hraničních oblastí, hranic a pomezí.

NICHNICE I NSTITUCE, f N C T i O N y , PJECC CCC, atd. M . M N SHptlC8O Y . . IM OL O-.

Miya: Učebnice. VSU,

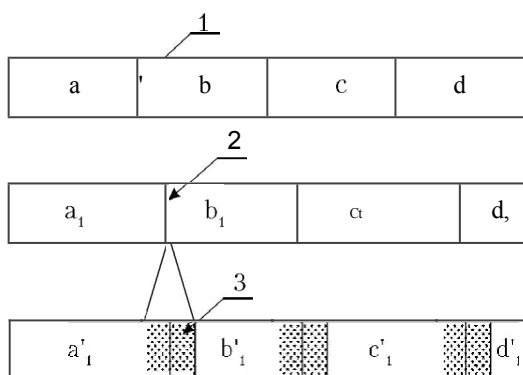
Boponem, 2008).

Světová ekonomika (členství ve světě založené na principech starého vestfálského geopolitického modelu).

Geoeconomie (geogeneze-geoeconomický objemově-prostorový model)

Komo-ekonomie (rozdělení světa na základě principů kosmogeneze)

"změkčení" hranic na cestě k jejich vymazání)

Obr. 9. -Difúze hranic (nový, kosmologický princip v limologii široké dělicí pásy-geoeconomické limetrofie)

- a, b, c, d - světové stacionární uzavřené "buňky" (země, integrační uskupení, unie, aliance atd.) v pevných obrysech administrativně "slepých" (neprostupných nebo slabě prostupných) hranic;
- a" b" c" d, světové geoeconomické struktury ("země-systémy", ty, které se nacházejí ve světě) IVN-systémy, klastry atd.) v pružných konturách ekonomických hranic; a'" b' "
- c'" d', - světové geoeconomické struktury ("systémové země", putování+o- V "difuzních", transparentních systémech, k.yasters atd.) v "difuzních", transparentních systémech.
- obrysy hranic;
- 1 Státní administrativní hranice;
- 2 geoeconomické hranice;
- 3 - "difúze", průhledné hranice.

nové, kosmologické dimenze", rozšířené do kosmologických měřítek, do gigantické sféry, dosud nedotčené člověkem. A tady si s ním není radno zahrávat; tady je třeba poznat jeho charakter, způsoby, najít s ním společnou řeč, dodržovat určitý <Kodex kosmického chování>. Takový kód si člověk vytváří v průběhu vstupu na cestu k novému vesmíru, v procesu postupu po ní a budování samotného vesmíru, nové renesanční světové krajiny. Již nyní, s intenzivním zkoumáním kosmu, je pro lidstvo stále naléhavější vytvořit <Kód kosmogického chování>.

8. To vše jsme spojili do programu Cosmologisa.

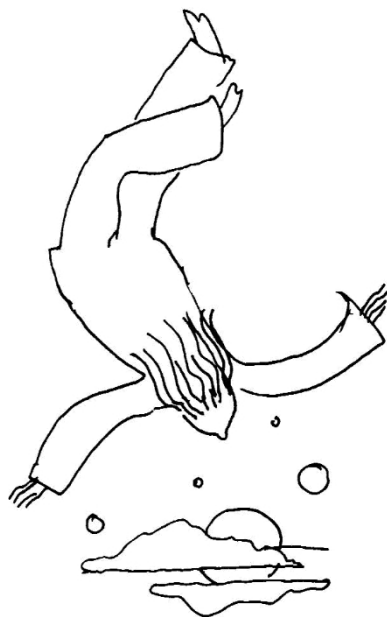
Tento program bereme na vědomí. Za účelem realizace tohoto programu se vydáváme na cestu do prostoru lidské kosmologie. Za tímto účelem jsme vybavili "génia života". Zvu čtenáře na tuto úžasnou cestu! Více se o ní dozvíte v následující části.

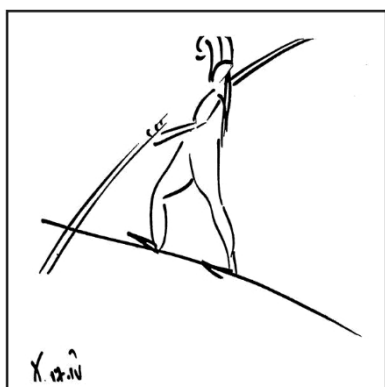
Sekce IV

GAYY ЖИЗНИ:

cesta
ve vesmíru
humanitární
KOSMOLOGIE

Mnoho lidí považuje cestování je smyslem života. Nikdo se nehádá! Existují však propasti vnitřního života člověka, jeho vesmíru. A právě zde neohrožení cestovatelé objeví takové sféry, takové bizarní formy a aspekty existence, jaké si lze představit. které nejsou možné ani v nejdivočejších snech člověka. Zde je sedm divů světa!

Kresba autora knuzu

IV. 1. "Život", jeho strážce a ochránce - "génus života".	202
IV.2 Cesta k počátkům bytí jako humanitního obrazu	204
IV.3: Cestování v prostoru humanitní kosmologie:	
Výběr MILQSHQ TOWS, CSL b A 3ilDiLCHI EXPOSSDiCy .	I 209
.J. OWN COSM oL OFiChic ZiLhod: Scale NOS POL OTHO -KiLQ- TINiL <'P SQS	
BEFORE QMiLTi QOBilHiYa+ N ilsH SFO MIQil	215
IV.5. Setkání pilířů vesmíru: program jednání	otázky
Řikáte CTH CFO QiLH Fil A POI SC OTB CTOB Hil NIH	255
IV.6. /' LIFE+ In POI CKiLX NSDOSTILI FO FO TVSNiL Hil /VDSMSNNOi	
Osa"	265
	275
IV.7. Návrat: svět z vysokého TCOQSTIC TCOQSTIC SCO FO Obz OQil ...	278
ReSummary	
...	

Tento oddíl knihy se zabývá metodologickými aspekty humanitní kosmologie, formováním obráceného způsobu hledání základních principů vesmíru, jeho realizací, pochopením a reprezentací. Je učiněn pokus o teoreticko-metodologický nástin nové filozofické platformy (podstavce), z níž se lze vydat na cestu k "mwlage" nové globální humanitární transformace ("*pilířům*" vesmíru), je zřejmé, jaké hlubinné procesy předurčují globální posun a jak vědecky zdůvodnit "účinnou reakci na tento posun je hlavním institucionálním úkolem, před nímž dnes stojí světoví lídři", světové společnosti.

Pokud jde o celkový nástin a patos této části, je zakotven v názvu, který naznačuje, že intelekt uchopil situaci tím, že uchopil problém ve dvou podobách: 1) "zhuštěné" a 2) "rozvinuté", čímž inspiroval "génia života"² k rozhodnému jednání. A tak se vydává na cestu v polidštěném kosmu a povolává s sebou člověka jako svědka toho, co viděl. Intelligence však nenechává odvážné cestovatele v pozadí.

NIKOV   BYL JEHO WOSLED.

---

¹ Annan K. My národy: role OSN v XXI. století // Eurasijská bezpečnost, 2000. №1. C. 210-211.

² Genialita je záchranný kruh života. Otevřete-li slovník V. Dahla, pro-
Přečtete si: "Génus - neviditelný beztělesný duch, dobrý nebo zlý; du-x. patron
člověka, dobrého nebo zlého". (Viz: *Dal V. I.* Tolkovoj Slovník živého
velkoruského jazyka. T. 1 d. M.: Ruský jazyk, 1989. T. 1. C. 338.) V ruské tradici
obdoba Domova, strážce krbu, domova, který je blízký géniovi domu. V básni
Alexandra Puškina "Hospodyně": "Statek klidného neviditelného patrona...".
(Nusškp A. S. Domomov // Op. ve třech svazcích. T. 1. Moskva:
Chudožestvennaja literatura, 1986. C. 203).

IV.1. x "Život", jeho strážce a ochránce - x "génius života".

Čtenář, zlákaný množstvím nejrůznějších problémových výroků, domněnek a otázek, které zaplavily vědecké i nevědecké publikace ve světle lidského *ko6 tinu*, se nemůže neznepokojit takovou autorskou kombinací, spojenou s krajně neobvyklou architektonikou vztyčení abstraktní kategorie <"život"> na platformě cyry6o. A jaký je k tomu důvod? Co autora přimělo k tomu, aby se chopil pojmu, který filosofové, politologové, právníci, ekonomové, sociologové a kulturologové procestovali, když se už dávno smířili s trivialitou a všedností každodenního setkávání se "životem"? A co nového lze při této analýze "vykopat"? A tak dále a tak dále.

Odpověď npocm: Lidstvo znehodnotilo <život>, zatemnilo ho a vytlačilo na okraj jiných hodnot. Je na člověku, aby "žil", když mu na hlavu každou minutu dopadá šejdrem událostí světového i lokálního měřítka a jejich komentářů, událostí nečekaných i očekávaných, radostných i skličujících: Organizace, podniky, celé světové ekonomické enklávy se hrouť a upadají v zapomnění, říše se rozpadají a zanikají, integrační uskupení se rozpadají a rodí se nová, od států se odtrhávají celé územní "kusy" do volného pohybu; euroasijská deska se rozkolísává; probouzejí se země Maghrebu; přijímají se ambiciózní programy rozvoje zemí, regionů, výzkumu vesmíru; probíhá nekonečná řada summitů, fór, rezolucí OSN atd. atd., atd.

Člověk se do těchto událostí "vcítí". Rozloučení s jakýmkoli z těchto souborů je "mučivě bolestivé", protože vše, co se v jeho prostředí ztratí nebo objeví, má v jeho vnímání "hodnotu". Tyto hodnoty jsou mu vnuceny, jejich ztráta ho "ničí", zatímco sebemenší "novinky" ho "devastují",

"Naopak, nesčetné iniciativy v oblasti výroby a společenského života ho těší, těší, nadchnou. Tomu se říká "být politicky aktivní",

"zaujmout *správný* občanský životní postoj" atd. Na tomto pozadí

kategorie "život" bledne, stává se ubohou...

průchod, průchod. *Všechno je ženaté, až na jednu věc: vážit si sebe sama.*

<život'> člověka jako nejvyšší hodnota, <- neocenitelný'> dar přírody a podivuhodná skutečnost, že přichází do této země.

svěží, slunečný svět. "Moderní" svět vyřadil ze svého zorného pole takovou kategorii, jako je "život", a zároveň i člověka! Stalo se již běžnou situací, kdy jsou lidé zabíjeni, mrzačeni, znásilňováni, na bojišti i mimo něj, doma i v zaměstnání, na všech úrovních státní i místní, skrytě i otevřeně, nejrozličnějšími metodami, včetně "měkkých", "humánních", ale neméně brutálních metod, které ne zabíjejí okamžitě (vyčerpání intrikami, konspirací, byrokracií, formalitami, odeslání na hřbitov způsobením mrtvice, infarktu atd.) (п.). Kult vraždy, násilí, síly a zbraní je glorifikován v televizi, kině a divadle. Drogy, tabák, sex, alkohol, chudoba, práce, ekologie, ideologie, ekonomika vše nasvětě je postaveno do služeb odnímání zdraví a života. Co si budeme povídat: světské svatouškovství si hledí svých surikat, smrti se dává příznivá aureola. Stačí si přečíst (nebo ještě lépe zamyslet se) nad takovými frázemi, které se objevily v knihách a článcích: "kultura smrti", "kultura války", "hodnoty kultury smrti" a tak dále. Někdy se z nich viní Západ a pojem svobody". Ideologové dobře vědí, co dělají: oslavují válku a smrt a vyzývají mladé generace, aby se s nimi vypořádaly a aby je "pro které se umírá...!" Ve světě (a také u nás!) se na tom přizívuje celá plejáda ideologicky opářených humanistů, apologetů starého, zašlého, pomínutého, mrtvého, zastánců bludů, mýtů, ubohé morálky (tj. zakrnělosti) v člověku, s odvoláním na hodnoty z dob "cara Goroča". Mají na to samozřejmě plné právo, o chleba je nepřipravíš. {K tomuto příběhu se vrátíme později, a hlavně k hledání odpovědi na otázku: Proč lidstvo "vymyslelo" a vytvořilo takovou smrtelnou situaci, kdo je jejím strůjcem a kdo ji řídí?}

Zdá se mi, že uprostřed toho všeho kolem...

Kategorie "život" prošla tise, klidně, trochu stranou, nepozorovaně, lehkým krokem, jako procházejí posvátné nádoby. A člověk se mimovolně zalekne, znejistí.

Čteme: "... Tento koncept charakterizuje zvláštní typ myšlení (mentality) s pokřiveným pojetím svobody jako permisivity, který se zrodil v západní civilizaci...". (Onppppkooa K.A. "Kultura života" a "kultura smrti": morální volba člověka v podmínkách globalizace // Znalosti. Porozumění. Dovednost. <http://zpu-journal.ru/e-publications/2007/Ovchinnikova KAD>).

a nejasná předtucha: o co jde a proč, a jaké břidlice tuto kategorii mlčky přenesly kolem nás a co tím chtějí říci, a co jsou to ty posvátné nádoby, jejichž jméno je "život", tiše prosvištěl někde poblíž? A kdo je přenesl?

Při hledání odpovědi na tyto otázky se čtenář spolu s "géníem života" vydává na cestu podivuhodnou rozlohou lidského vesmíru. Mnoho lidí nachází v cestování smysl života. Nikdo se s tím nepáře! Existují však propasti vnitřního života člověka, jeho kosmu. A právě zde neohrožení cestovatelé objeví takové sféry, takové bizarní životodárné formy a aspekty existence, které jsou nepředstavitelné i v těch nejzapovězenějších lidských snech.

Nejprve si však definujeme "formu" cesty, aby čtenář nezůstal na pochybách o humanitární věrohodnosti této výpravy.

IV.2. Cesta k počátkům bytí jako humanitární obraz

Je to naléhavé: zmatený lidský pohled, již zdánlivě zvyklý a žijící ve stavu obvyklých šoků, je náhle konfrontován s takovými obrazy událostí a problémovými "poli", jejichž příčiny a původ nelze vysvětlit ani zavedenou logikou proměn těchto obrazů a polí, ani texty světových dějin. A řekl bych, že ani kontexty mnoha úrovní nejsou schopny "uchopit" současné problémy a uvědomit si je. Zde potřebujeme jiné metody a způsoby. A na pomoc přichází obrácené vnímání světa. Vysvětleme si stručně jeho podstatu.

IV.2.1. Obraz jako metodologická složka

Osud humanitárního paradigmatu není zcela zřejmý, ale jeho charakter je zřejmý při pohledu na následující skutečnosti.

Když se podíváme dopředu, prozradím vám tajemství: byl to "géníus života", kdo člověka minul kategorií "život", zmátl a znepokojil člověka natolik, že se vydal za "géníem života" a pustil se do humanitního kosmu, aby pochopil příčiny životních neštěstí (k základním pilířům existence, po časové a "sakraální" ose atd.).

Humanitní vědy a přírodní svět jsou syntetizovány, aniž by byly od sebe odděleny. Na jedné straně podléhají vzájemnému ovlivňování, spojuje je podobnost poznávacích technik založených na *asociativním (zpětném) vnímání*" a na druhé straně formy reprezentace adekvátní každé z těchto sfér. Přírodní sféra (přírodní vědy) je cyry6o deterministická: výchozí danost předurčuje směřování průběhu procesů, jejich trajektorii atd. Přírodovědci mají oproti humanitním oborům obrovskou výhodu: zkoumané procesy jsou uzavřeny v hmotném (přírodním) obalu, je zohledněna reálná povaha jevů, procesů, událostí atd. V humanitních vědách to není potřeba, *stačí interpretovat obrazy, aniž by je rozvíjely do rigidních forem*. Obraz je metodologickou složkou, která je maximálně adekvátní asociativnímu vnímání v humanitní sféře.

Přírodní vědy tak mají svůj vlastní metodologický rámec: *asociativní vnímání* *obrazu*. zatímco humanitní vědy mají svůj vlastní: *asociativní vnímání* obrazu⁶. Toto schéma ukazuje, že obraz zaujímá mezi polohu mezi vnímáním a formou, je jakousi *neúplnou formou*".

Asociace (latinsky: *Associatio*, spojení, vzájemný vztah) je v psychologii a filozofii přirozeně se vyskytující spojení mezi jednotlivými událostmi, fakty, předměty nebo jevy, které se odráží ve vědomí a je uloženo v paměti. Při existenci asociačního spojení mezi psychickými jevy A a B má výskyt jevu A ve vědomí člověka přirozeně za následek výskyt jevu B ve vědomí člověka. Asociace je spojení vznikající v procesu myšlení, mezi prvky psychiky, v jehož důsledku výskyt jednoho prvku za určitých podmínek vyvolává představu jiného, s ním spojeného; subjektivní představa objektivního spojení mezi prvky, předměty nebo jevy (*Materiál z Wikipedie, volné encyklopedie*).

⁶ Dmitrij Zamjatin, jeden z předních odborníků v této oblasti, se ve svých výzkumech věnuje obraznosti myšlení (zejména imaginativním geografickým interpretacím). Viz: *Zamjatin D. N. Modelování geografických obrazů: prostor humanitní geografie*. Smolensk: Oikumena, 1999; *Zamjatin D.N. Humanitární geografie: prostor a jazyk geografických obrazů*. SP6: Aletea, 2003.

V umění, literatuře apod. je obraz jednotouformy a obsahu, je celistvým, ideálním zobrazením světa, jiná věc je, že člověk ho není vždy schopen rozpoznat, zejména s "rozčleněným" vědomím. Vycházíme-li z kontextu zkoumaného problému, je zřejmé, že obraz je syntézou heterogenity a jednoty. Obraz je objemný a mnohotvárný. V přírodních vědách vymezuje některé jeho aspekty deterministická forma,

Zde je třeba znovu zdůraznit zásadní věc: člověk žijící v reálném světě (reolpozičním *čase a prostoru*) a mající materiální mentalitu se přirozeně při realizaci humanitní sféry, kde není absolutně o co se opřít, kde vztahy jsou nematerializovanými substancemi, snaží tyto vztahy realizovat pomocí asociací s přírodními procesy; to je zcela normální vnímání jevů na základě asociativnosti (jiná není!). Proč má člověk silný sklon k obraznému myšlení? Není v tom žádná záhada: celá historie "rozumového" vnímání světa je založena na asociativních principech. Snaha pochopit okolní svět, nějak ho vysvětlit a přinejmenším "ospravedlnit" své chování v něm a svůj postoj k němu se redukovala na nějakou analogii (podobnost) k existenci blízké člověku. Její stopy byly přeneseny do přírody. Odtud mýty zalidněné postavami a jmény bohů, démonů atd. Všem se přisuzovaly lidské vlastnosti: povahové rysy, zvyky, sféra působení; existovaly úžasné "institute", kam se člověk přesunul na konci svého smrtelného života; existovala prosba člověka o pomoc, o ochranu; a sídla "nadpozemských sil" pod tzv. aby se staly pozemskými příbytky v jejich idealizované podobě atd.

IV.2.2. Kosmologický počátek je vetkán do obrazu

S rozvojem přírodních věd, které vysvětlují svět, jenž člověka obklopuje, se před ním otevřel obrovský prostor "nových obrazů", který humanitní vědy neopomněly využít. A čím hlouběji lidská mysl proniká do hlubin kosmu, chápe jeho atributy: xaoc, uspořádanost, celistvost vnímání světa, harmonii, proporcionalitu (viz výše *oddíl III*), tím hutněji člověk tyto kosmologické principy přizpůsobuje společenskému životu. Stavba nabývá s člověkem proporcionální podoby, přičemž se bere v úvahu nejen jeho fyzická postava, ale i jeho síla, kterou mu dodává technogenní model. Rychlost lidského pohybu gravituje ke kosmickým rychlostem. Člověk má svůj střed, kolem něhož se nachází.

V humanitních vědách je neúplná forma základem pro celou řadu smyslů, vjemů, čtení, historických, filozofických výkladů atd. V humanitní sféře je neúplná forma základem pro celou řadu pocitů, vjemů, čtení, historických, filozofických výkladů a t d .

Celý jeho život se točí kolem poro; člověk je ve svých vzájemných vztazích podřízen regulujícím (uspořádávajícím) principům atd. *To vše se rozpouští v zeonaxu a člověk, často nezralý, v sobě nese své vnější, kosmické výpůjčky.*

Ať už tedy člověk pozoruje jakékoli procesy současné existence, jako jejich tvůrce a účastník je nevyhnutelně spojuje s hmotnými (přírodními) obrazy. To mu pomáhá "uchopit" a řešit různé problémy, s nimiž se setkává, a vkládá je do stručných *schémat* pojmů, kategorií, termínů, terminologických obrátů, jinými slovy, dává jim *systematickou podobu*. Zatímco však přírodovědci dávají svým obrazům-systémům *rigidní, deterministickou podobu*, v humanitních vědách zůstávají obrazy-systémy cyry6o *otevřené, neúplné, pružné, pohyblivé*. Pak setytopojmy (kategorie atd.) skládají do pevných rámců. Takse rodí paradigmata, modely, koncepty atd. Přírodovědce a humanisty však spojuje to, že tu a tam d o c h á z í k zakonzervování (jakémusi zmrazení, uzamčení) paradigmát, někdy po dlouhou dobu, až tisíce let.

‡ tj. jejich "udržitelnost" jako zachování jejich

Tento proces se donekonečna opakuje, zachovává a potvrzuje zachování a potvrzení nového, čerstvého a vznikajícího. Ale tu a tam jsou tyto časové rámce konzervace porušovány novými obrazy, novými konstrukcemi obrazů-schémat, a tento proces se donekonečna opakuje, zachovává a potvrzuje antropokosmologický princip společenského života.

IV.2.3. Kategorie ve světovém rámci chápání světa Světový

rámec chápání světa je tvořen kategoriemi, jinými...

Jinými slovy, svět se jeví jako "krystalická mřížka" s kategoriemi, pojmy a termíny v jejich uzlech. Osud "uzlových" kategorií je však jiný, jsou proměnlivé a mají svůj vlastní "životní cyklus".

Na přelomu tisíciletí máme vzácnou příležitost zamyslet se nad kategoriemi bytí, které jsou definovány velkými milníky tisíciletí a které "chybějí" na přelomu století. Teprve miléniový mezník nám dává takovou příležitost a právo, a pokud ji nevyužijeme.

Putujeme podél sfing kategorií, pod jejichž hypnotizujícím a mocným pohledem se lidské vědomí poslušně převaluje z tisíciletí do tisíciletí. Existuje několik takových fauvdamentálních sfing, z nichž ústřední a nejvelkolepější jsou: "prostor", "čas", "příroda", "člověk", "vědomí", "život", "ideje (ideální)", "moc" atd.

Modely světa a kategoriální (pojmový) aparát pro jejich popis jsou úzce propojeny, ale jejich osud je odlišný: zpočátku může model chápání světa zchátrat mnohem dříve než kategorie (pojmy), které jej tvoří. Pak model visí na těchto pojmových oporách a z pojmů pak zůstává jen skořápka (jejich obsah se postupně vyčerpává). Nadále však žijí a podporují mrtvá schémata, modely, pojmy, paradigmaty atd."

A nyní má moje generace to štěstí, že překročila milník milénia. Co může být lákavější...

TY A ON, KILK BUDE MUSET UDĚLAT TO, DÁVEJTE POZOR.

Co je třeba udělat, abychom zjistili, kam lidstvo dospělo, a abychom s pomocí filozofického skalpelu provedli inventuru jeho stavu? K tomu je však *nejprve* třeba otevřít a strhnout z lidského vědomí tisíciletý krunýř mylných představ a zkreslení vědomí, napravit světonázorový konsensus.

Abychom mohli vykonat toto titánské, gigantické dílo, je třeba znát pozadí "moderního" člověka, jeho kosmologické hlubiny ve sklepeních moderního vesmíru a navíc se dostat k jeho pilířům.

* * *

Takto *vyzbrojen výše uvedenými obrazy* provádí člověk tuto operaci a cestuje s "géníem života" k pilířům vesmíru. V *našem případě* je obrazem ztělesnění

Takto svět naletěl: ideologové (včetně politologů a geopolitiků a filozofů starého, zatuchlého, zakonzervovaného) si přizpůsobili pojmy "udržitelnost" a "stabilita", aby toto "staré" na dlouhou dobu upevnili. Zvláště úspěšní jsou v tom ultrapatrioti a státní aktivisté starého, "zastydlého" temperamentu. Drží pod krkem vše čerstvé, nové, zdravé, mladé a vznikající. Zatím však proto, že život a jeho život potvrzující principy tyto monolity vyvracejí, mimochodem spolu s jejich apologety.

Zahrnuje: 1) výběr tras; 2) cestování v humanitárním prostoru k "pilířům" existence; 3) kontrolu a inventarizaci.

"pilíře"; 4) setkání u základních "pilířů" vesmíru.

"Program", příprava antropokosmologického náčrtu ("plánu" nového renesančního vesmíru), vypracování pracovního

"5) vrátíme se na povrch existence, cestou obletíme náš svět a vyvodíme závěry z výsledků letu, uskutečněného z vysokých metodologických oběžnic, a také budeme cestovat po "sakraální časové ose" a hledat její chybějící článek "přítomnosti"; 6) přeneseme "Novým lidem" výsledky cesty v prostoru humanitní kosmologie k "pilířům" vesmíru; 7) postavíme nový v e s m í r Nové renesance.

Výše jsme *shruli* kompletní <"Kosmologický program transformace světa">. V následujících částech této knihy se budeme zabývat realizací Programu a vzdáme hold každému z jeho sedmi bloků.

IV.3. Cestování v prostoru humanitární kosmologie:

volba tras,

účel a cíle expedice

Je to jednoduchá, běžná záležitost. Když se člověk vydává někam na cestu, pečlivě (vědomě!) se na ni připravuje a má obecný plán: za jakým účelem a kvůli řešení jakých problémů se odváží pohnout se z místa a někam jít; koho si s sebou vezme jako partnera; a samozřejmě jakými bezpečnými a spolehlivými cestami se na zamýšlené místo dostane. Stejně je to i v našem případě: nadcházející výprava je vážná věc, a taková musí být i příprava na ni.

Zaměřme se nyní na důležitou část přípravné fáze cesty - *výběr trasy*.

IV.3.1. Výběr tras

Proč potřebujeme znát přesné trasy při cestování v humanitním vesmíru k pilířům vesmíru? *Zprvė nám* to brání v tom, abychom se odchýlili od zamýšleného cíle, ne-

padnout na falešné stezky a cesty, které mohou "nové lidi" a "génie života" zavést (jak se to v dějinách lidstva stalo už mnohokrát) do třpytivých labyrintů, pastí a nástrah. A pravděpodobnost toho je nejsilnější: apologeti starého světa jako citeři leží na rozcestí světového vývoje a hlídají jeho hlavní cesty. *Za druhé*, zvolená cesta by měla být rychlá, aby se neztratil patos a energie švihu ke kardinálním proměnám našeho světa. A trasa musí zajistit podobně rychlý výstup k našemu šestému výročí. Ale spolu s tím vším bude ponoření do pilířů existence a návrat (výstup) do každodenního života nevyhnutelně doprovázen kontemplací (opatrnou, nenápadnou) různých scény, němí svědkové minulého svědectví. Podívejme se, jak to vše lze realizovat v praxi.

Osoba se může volně pohybovat v humanitárním prostoru a volit si libovolné trasy a směry (vektory). Zaměříme se na dva směry-cesty (sakrační, paradigmatické osy) *na ose vedoucí k základům (opore) budování světa (sakrační vertikála) a na časové ose (sakrační zorizontála)*. Podrobněji viz obr. f0.

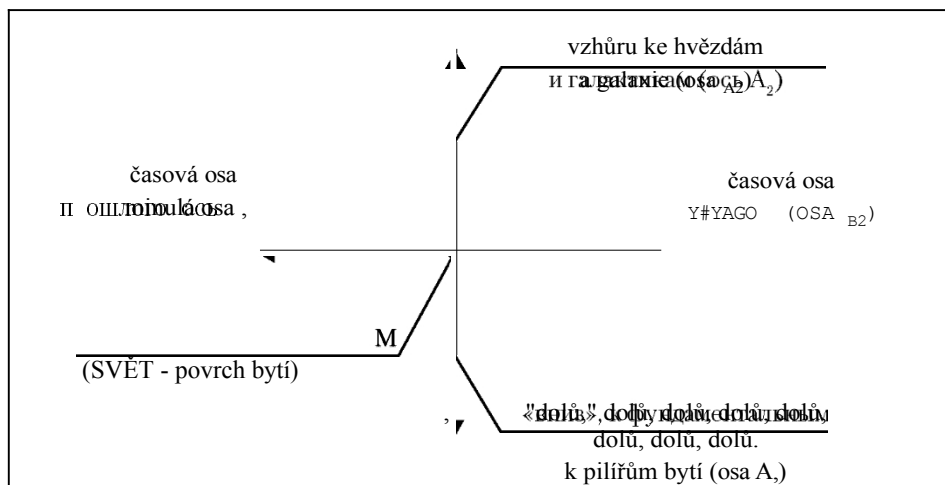
Jaký je bod M v průsečíku sakrálních paradigmatických os? Nic jiného než svět kolem nás, vytvořený člověkem, strukturovaný, institucionalizovaný, technologicky vybavený, různorodý (heterogenní) ve svém obsahu a projevech.

Svět ovládají dvě propasti: kosmos nad člověkem a lidská kosmologie v člověku samotném. Cesta k těmto propastem je

---

Každý badatel si zde najde svou vlastní osu cestování: lidský vesmír je nekonečný. A my máme skvělou kohortu cestovatelů, kteří nám zanechali své dojmy z toho, co viděli a cítili: C. Darwin, F. Fechner, A. Bergson, J-M. Fechner, A. Bergson, J-M. Fuyot, P. T. de Chardin, L. Chardonay, N. A. Uumov, N. V. Bugajev, L. S. Berg, S. Bulgakov, V. I. Vernadskij, K. E. Ciolkovskij, A. L. Čitevskij, H. F. Cholodnyj. Studený.

"*Dvě věci na světě naplňují mou duši posvátnou úctou hvězdné nebe nad našimi hlavami a mravní zákon v nás*" (I. Kant). Zde Kant geniálně uchoopil problém kosmologického ranku, ale pouze formálně, neboť pokud se pozorně zamyslíme nad tím, co je zde spojeno, zjistíme zásadní rozpor s antropokosmologickými principy. Zde se podle mého názoru spojují dva počátky, jejichž povaha je protikladná a nelze se jim v člověku učit: jestliže *posvátné mpenem* v člověku evokuje hvězdné nebe, zde se prolamuje kosmologická organizace člověka na jeho genetické úrovni. Zde se uchvacuje

Obr. ěř. Město světa jako poĉĀtek paradigmatickĚch os

ty osy, které jsou na našem obrázku označeny jako A A₂ a B B₂. K těmto propastem začíná člověk podél sakrálních os vytvářet cesty, které vyznačují obrys prostoru lidské kosmologie a cesty v něm. Fyzický průzkum kosmu člověkem (osa A) tak postupuje stále rychleji. V tomto plánu byly učiněny jen ty nejmenší kroky, které sotva překonávají zemskou gravitaci. Zde se podle astronomických měřítek vzdálenost od Země počítá (pokud to tak můžeme říci a takové srovnání je vhodné) v mikronech. Mentálně však člověk silou svého intelektu a mysli již pronikl do nejvzdálenějších hvězdných a galaktických hlubin (K. Ciolkovskij, J. Bruvo, A. Čiževskij). Oni myšlenkově vytyčili cesty pro neohrožené cestovatele a my, povzbuzeni jejich nadšením, se je pokusíme následovat, vyznačíme obrys humanitního kosmologického prostoru a budeme sledovat své vlastní cíle a záměry. Jaké to jsou? Začněme *posvátnou vertikálou*.

je přirozený. Dvě spřízněné bytosti (vesmír a člověk) si navzájem posílají "Pochvala." "Morální zákon" je jiná věc. Jeho původ je cyrgy60 subjektivní, vnucený samotným člověkem jako výsledek sebetřýznění a tisíciletého výcviku, korekce, vyčerpávání, ořezávání, umělého zbavování pudů, kastrace životodárných principů člověka. A tady už nejde o vytržení, ale o exaltovanost, nervózní smích; tady nejspíš o *mpenem před knězem*.

IV.3.2. Účel a cíle kosmologické expedice podél sakrální vertikály

Již jsme čtenáři vysvětlili, kde v textu (a hlavně v kontextu) je podstata a smysl takové cesty. Nyní mu odhalíme mapy a sdělíme mu skutečný účel kosmologické cesty.

Na planetě Zemi panuje zmatek: hluk, šum, křik, řev, stav před chaosem. Intelekt se dívá na situaci a hemžící se masy klidně, nespěchá. Co je mu po křiku, jejich výkřicích, sténání všednosti! Katastrofy, obavy, nebezpečí, hrozby a výzvy už nejsou jeho problémem, nechal je daleko za sebou. Už ho neohromují ani nevzrušují: vzal je jako signál, že **m u s í** vyřešit problém vysokého stupně, a vydává se na cestu nového poznání do říše nevědomosti.

Intelekt poučený trpkou zkušeností (proč je slovo "trpká" zvláštní) ví, kde se skrývají pravé příčiny situací odehrávajících se na povrchu existence. Zde (v každodenním životě) se můžeme zabývat pouze laleptipy jako odrazy, signály, často slabými nebo zkreslenými, vyslanými na povrch života z hlubin vědomí světa. Když se fundamenty budovy usadí, dávají o sobě vědět: ve všech patrech je slyšet tiché "skřípání" a postupně se do duše vkrádá "tichá hrůza" zřícení budovy. Náš případ Vesmír. Intelekt se pustil do objasňování situace, do neuspěchané, pečlivé práce, pomalu a neúnavně se noří do pilířů vesmíru, do jeho základních počátků při hledání odpovědí na všechny otázky, ale jiného, tisíciletého ranku. Moderní svět jako problém! Odstranění otázek je odstraněním problému.

O co jí jde?

IV.3.3. Ústřední kosmologický problém a způsoby jeho odstranění (předběžný náčrt)"

Obrátme se znovu *k obr.* Ifi, k "bodu" M.

Člověk se ocitl mezi dvěma propastmi. A nejen on, ale i svět, který si na planetě Zemi vytvořil. A tady jsme o tom přesvědčení,

---

"Zde pouze nastíníme problém a logiku jeho odstranění z teoretického a metodologického hlediska. Další

že člověk je spoluorganizátorem tohoto světa, protože v sobě nese antropokosmologické principy, které předurčují obrysy forem, podle nichž člověk tvoří svět kolem sebe (sociální vztahy, chování, systémové uspořádání atd.), protože člověk sám je neoddělitelnou součástí kosmu. Tyto formy však byly narušeny v důsledku oblundných chyb vědomí, stejně jako vědomí lidské. Ztratily původní formy zdravého rozumu a odchýlily se od život potvrzujících orientací. A nyní člověk používá tyto pokřivené formy k tomu, aby si vytvořil pokřivený, deformovaný svět, a činí nekonečné pokusy o jeho vylepšení, rozvoj, modernizaci atd. a tím jej stále více zhoršuje. V důsledku toho máme co do činění s pokřiveným, deformovaným vesmírem. Aby člověk situaci napravit, opouští tenkou vrstvu pozemské existence a vrhá se po kosmologických sakrálních osách hledat původ pokřivení a způsoby nápravy situace světa na planetě, vrhá se k základům (oporám) Vesmíru, aby je inventarizoval.

Jde o stav základních pilířů, základů vesmíru! Mnohé z nich popraskaly, vyčerpaly svou nosnost, rozkývaly se, prohnuly. (Níže odečteme nejreprezentativnější z nich a podrobně ukážeme jejich stav). Proto se celá kostra vesmíru naklonila, hrozí, že se převrátí a pod jejími troskami usne lidstvo se svou pečlivě vztyčenou strukturou světonázoru, technologie světonázoru, gnoseologie, ale hlavně je zpochybněna dosavadní filozofie chápání a zobrazování našeho světa. A to už je vážné.

Filosof, který pronikl až k pilířům vesmíru, si totiž s úžasem uvědomí, že události, které se odehrávají na povrchu existence a které filosofie tradičně vnímá jako jevy (či posly) hlubin, jsou podle tradičního pojetí substance, podstaty, ve skutečnosti odrazy hlubší propasti, nad níž visí pilíře vesmíru. Při pohledu do této propasti filosof ne-

---

na tuto skicu navážeme a vytvoříme obraz většího měřítka.

"přeformátovat" náš svět na zásadně nový základ. Právě zde se uplatní praxeologie. *Praxiologie* (nebo *praxeologie*; z řeckého *npfi*{tq činnost a *Zo* tl věda, nauka) je nauka o lidské činnosti, o uskutečňování lidských hodnot v reálném životě. {materiál ze svobodné encyklopedie Wikipedia}.

Teprve z tohoto úhlu pohledu může filosof odmítnout některá zavedená moudra vědomí (rozumu). Pouze z tohoto úhlu pohledu může filosof odmítnout některá zavedená moudra vědomí (rozumu).

Otázka zní: jaká je souvislost mezi člověkem a výše uvedeným obrázkem? O to jde, čtenář si může domyslet, že *jde o lidskou kosmologii člověka samotného. 'eloaek jako propast. Propast je humanitní kosmos (kosmologický prostor).*

Zde mimovolně vyvstává otázka tisíciletého rázu: jakou podobu (stav) má člověk, který dosáhl pilířů vesmíru? Člověk, který se ponořil do hlubin realizace světa a dosáhl jeho základních pilířů (počátků), se stává jiným člověkem. Zároveň se člověk, který se z pilířů vesmíru vrátí na povrch existence, opět ocitne ve známém prostředí, opět ho stlačí gigantická vrstva konvencí našeho světa, které ho pohrbí ve svých hlubinách, uspí ho. Proto, abychom mohli *spatřit <člověka zásadního onop'>, je třeba vykonat zizantskou práci ezo vykopávek, práci očisty člověka od*

Kosmologie člověka je novým oborem humanitního poznání, oborem, který vznikl v hlubinách před Sokratových škol a pak si z dosud málo pochopitelných důvodů dal dlouhou pauzu, aby se vynořil až v naší době a začal vysvětlovat, odkud se vzal "moderní" člověk, co pro něj znamená život, v jakém okamžiku se člověk zahleděl do sebe a poté, co zabloudil, tam zůstal. A jaká je optika a nástroje, jimiž člověk po staletí zkoumá sám sebe? Kde je to dno, do něhož narazí člověk s pocitem zlověstné slepé uličky, a kde je ta zvláštní časová osa, jejíž název je omyl vědomí, kolem níž se člověk, když odhodil starou gnoseo logickou optiku a nástroje, opět vrhne vzhůru, k životu, na povrch bytí? Nestane se však, že opustí-li člověk vnitřní humanitní prostor, pohlédne-li do jeho obludné propasti a ve strachu získá setrvačnost vynoření, nezůstane na povrchu bytí, ale vrhne se do jiné propasti, do vnějšího humanitního prostoru, obrátí svůj pohled žhavě k hvězdným galaxiím?

Tímto úžasným způsobem v člověku koexistují dva světy, vnitřní a vnější. *Humanitaria cosmologia je jednotný pohled na oba světy.*

Nyní jsou tyto světy v člověku odděleny. Jsou uměle odděleny. ha příkladu není třeba chodit daleko. Máme zde co do činění s nejjasnějšími představiteli různých pozic, poznamen- s pečeti génia. Marc Chagall: "To, co máme v sobě... je naše realita." Konstantin Ciolkovskij: "Lidstvo nikdy nezůstane na Zemi: v honbě za světlem a vesmírem atd."

Ukazuje se tedy, že již v těchto problémových výrocích není místo pro každodenní skutečnosti, které nás obklopují na povrchu existence, náš zdánlivě všední svět, nacházející se v průsečíku dvou sakrálních časových a kosmických (bod "M", *obr. Ifi*), není brán v úvahu!

* * *

Tím jsme se poprvé teoreticky a metodologicky přiblížili našemu problému. Jeho smysl je následující: abychom pochopili podstatu, smysl a původ nové světové situace, je třeba se ponořit hlouběji, k základním pilířům vesmíru, a teprve tam, po jejich důkladné inventarizaci, se můžeme "proplížit" k příčinám událostí odehrávajících se na povrchu existence. Tato myšlenka se zmocnila člověka, "génia života" a intelektu.

A pustili se do práce! Pokusme se zachytit jejich počínání na rozvinutém plátně-obrazu cesty do humanitárního prostoru.

IV.4. Velký kosmologický běh: velkoplošná malba na plátně "přeformátování" náš svět

Problém je tedy zachycen ve zkrácené (stručné) podobě (*viz náčrtek výše*). Cíle a úkoly výpravy byly definovány, trasy ověřeny, složení účastníků určeno, nyní pojďme!

V následujícím textu přinášíme obraz této jedinečné události. Tento obraz bude prezentován formou podrobných komentářů.

k hlavním etapám výpravy a vedl si jakýsi "lodní deník".

IV.4.1. Počátky. Začněte. První dojmy

Planeta Země. Vše probíhalo jako obvykle. Svět se ze století na století potýkal s problémy. Rutina světa se stala rutinou, intelekt mlčel, ukolébán obvyklým chodem světových záležitostí.

Ale pod měsícem nic netrvá věčně! Na planetě Zemi se náhle stala podivná věc: svět se dostal do záhadného, nebezpečného, <'tsnoe'> stavu, stal se nepohodlným, stále více nevhodným pro život. Tento "jiný" stav světa začal postupně, tu a tam, narušovat navyklosti rutinu našeho života, náhle odnášel lidi, organizace, struktury, státy, říše atd. které se zdály být kvetoucí a plné elánu.

A pak přišel otřes! Okamžik probuzení dějin, kdy po dlouhém letargickém spánku začal intelekt s široce otevřenými očima pozorovat svět kolem sebe - "moderní" vesmír. A to nejen nahlížet (jak to s jistotou tradiční lehkostí a letargií dělali a stále dělají "intelektuálové" všeho ražení, tedy "intelektuálové" všeho ražení, kterým je tato práce přidělena a jejichž hlavním úkolem je "starat se" o palmy, z nichž jedí), ale také ostražitě naslouchat znepokojivému, stále silícímu "podzemnímu" kosmologickému hučení.

Nevěděli jsme o tom, ale signály začaly přicházet stále zřetelněji. Tak jako se vzdálené, nové světy a galaxie zrozené v hlubinách vesmíru nespěchají odhalit, ale pomalu o sobě dávají vědět prostřednictvím signálů (záření), které k nám z obludných hlubin vesmíru (po gigantických časových intervalech) doléhají, tak i zde, v našem případě, začaly intelekt navštěvovat obrazy "jiné" světy. Pomalu a postupně se začaly vynořovat z hlubin lidského vědomí a nakonec o sobě daly vědět.

Zde měl intelekt geniální domněnku: nevytvořil si člověk tento "jiný" svět sám pro sebe na základě zakřivených forem? A jak se tyto křivé formy dostaly do rukou člověka? A kde se vzaly chyby, které vedly k zakřivení forem?

Intelekt, vyzbrojený "těžkou" filosofickou a vědeckou skepsí a chladným pohledem, začal usilovně pracovat, začal krok za krokem "ohmatávat" podstatu věcí a podstatu signálu.

obrázků, které ji navštěvují. A v tom se intelekt dostal velmi daleko, ale přesto šel ještě dál a "kopal" hlouběji. Intuice intelekt nikdy nezklame - cítí, že se něco stalo tam, v hlubinách vědomí, v pilířích vesmíru. Zavolal si na pomoc "génia života" a společně se rozhodli sestoupit do kobky "moderního" Vesmíru, k jeho základům, k jeho "pilířům".

Začali pomalu procházet humanitárním vesmírem, vrstvu po vrstvě, ke svému cíli. Cestou se setkávali s obrazy, které svědčily o bolestném zakřivení forem světa. To vše zachytil "Génius života" a s ještě větší energií se vydali na cestu.

Ale co to je? Když se do toho však ponoříme, lidský intelekt se postupně, vrstvu po vrstvě, zbavuje obrovských výrůstků, které na něj ulpěly na povrchu naší existence, a nakonec se před námi objeví v překvapivě harmonickém, jasném a přesném obrysu svých prvotních významů, životodárných principů a instinktů. Optika věcí se překvapivě změnila: jejich obrysy se staly ostrými a bolestivými pro oko. Svět začal hrát fosforeskujícím světlem, obrazy existence v nejjasnějších, jiskřivých barvách života, obrazy světů a modely vesmírů zářily v nedotčené čistotě.

Intelligence a "géniové života" obklopují všechny tyto zářivé obrazy. Naši cestovatelé však mají jediný cíl, vášnivou touhu dosáhnout základů (pilířů) moderního vesmíru, odkud přicházejí znepokojivé signály.

To se však nestalo. Kromě těchto pestrých, jiskřivých obrazů života začaly naše cestovatele pronásledovat pohledy...

EJOSTATNÍ JEODIL.

IV.4.2. Obrazy podél trasy jako důkaz křivých forem světového řádu.

"Génius života", který se odpoutal od nejtenčí vrstvy bytí a cestuje k pilířům vesmíru, se setkává s cyry60 obrazy pozemského kaleidoskopu, když se k nim noří. Pro zvědavou mysl jsou již tyto obrazy nesmírně zajímavé. Proto by si měl člověk, který se vydává na cestu k pilířům vesmíru, vést deník a dělat si jakési cestovní poznámky, procházet vrstvu po vrstvě a fixovat se na tento

Takto je třeba dávat pozor, abyste neobcházeli a nechtěně nerušili ty, kteří v klidu spí. I zde je oco6o nutná opatrnost: jak se vyhnout rušení těch, kteří jsou v klidném spánku?

"andělé smrti", monstrózní paradigmaty zvrácenosti lidské přirozenosti a tak dále. Opatrně je obchází a intelekt se noří dál.

"Génius života" je velmi ohromen obrazy, které vidí a které ho neopouštějí. A jak jsou rozmanité, kolik scén, zápletek, dramat a tragédií po sobě lidstvo zanechává. Jsou různého kalibru (měřítko) i dopadu na osud člověka a světa, ale jedno mají společné: j s o u němým svědectvím, symbolem a poučením. Nejen mrtvých, ale i živých a napůl živých (tiše umírajících). Na vlastní oči uvidíme galerii pouze <-pictures-witnesses'> světové bídy.

Ze všech stínů, scén a obrázků událostí rozesetých po celém humanitárním prostoru vybírám ty podle mého názoru nejvýznamnější, domorodé. Jsou tu i malé spořiče obrazovky. Pojdme si jich několik projít. Jsou to "živí" i "mrtví" svědkové naší existence.

1. Tam v dálce se nějací lidé tiše nad něčím sklánějí a pečlivě, odborně vykonávají svou práci. Pojdme k nim trochu blíž. Bah! To jsou staří známí, ideologové. Obvazují nějakého muže, zvláště usilovně pracují na jeho hlavě. Uvádějí ho do letargie, pozorně naslouchají jeho dechu, zachycují sebemenší pohyb a touhu se probudit a hned ho obvazují pevněji. Nemají čas, pro svou úžasnou práci neznají spánek ani odpočinek. Stojí na ně nekonečná fronta a oni musí držet krok. Nechme je jejich úžasně práci a jdeme dál.

2. Zde se rozprostírala nekonečná pole pogosti. Ale co to je? Co je to za shluk lidí? Je jich mnoho a splývají v obrovskou naříkající masu. Jsou to vdovy po matkách, nevdovy, sestry. Jejich přirozenost byla pokřivena, jsou zcela naprosté, jejich ženské instinkty a počátky jim byly odebrány. Ony samy, vlastníma rukama, poslaly své muže, syny, snoubence, bratry do válečného kladiva. Teď jsou osamělé, rády chodí na hřbitovy, spínají ruce, napodobují provaz, pudrují si lehce zarudlé nosy a zároveň vyhlížejí nové oběti, které by znovu hodily na oltář oběti. Krok zpět

pryč od nich, aby nepodlehli kouzlu těchto podivuhodných tvorů, na jejich háku, aby nesdíleli osud pohřbených. Neznají Lysistratu, osud je nešetří, jsou odsouzeni k věčné samotě.

3. Ale nedaleko vdov, na pogostu, se usadila jiná společnost, kterou vdovy dobře znaly. Rozložili mapy a skláněli se nad nimi, kreslili malé i velké šipky, šípy a sekery, něco obkreslovali červenými a modrými "tlustými" tužkami, na něco přikládali křížek, čas od času mapy rozhořčeně trhali, vytahovali nové a znovu na nich pokračovali v těch samých úkonech. Podívejme se na ně. Jsou to staří známí geopolitici, internacionalisté a diplomaté. Jsou ve službách světových mocenských jestřábů. Jsou přímo s nimi. Všichni společně neúnavně intrikují. Vykopávají hroby, vykopávají rozpadlá paradigmatata minulosti a snaží se je oživit. Vykouzlí válečné génie ze všech možných sklenic a džbánů.

4. Mezi nimi, ale trochu stranou, někteří lidé připravují elixír smrti. Je to jed, směs militarismu, ultrapatriotismu a ultranacionalismu, jímž otravují mysl mladých, a také ho prodávají pod stůl, dávají ho matkám (manželkám, nevěstám, sestrám), kterým nevadí, že ho vypijí, a pak už to bude jen na nich, aby ovdověly! To až později. A teď, když vypily jed, žádají o službu v armádě. Nejen rodit, ale i zabíjet!

A do pogostů všechny nesou a nesou další a další nové obyvatele.

5. Právě když chtěl "génus života" odletět - opustit toto místo smutku, byli noví obyvatelé, překvapivě v malých rpo6axech, přivedeni zpět do pogostů. Je jich dvacet. Jsou to děti, ne starší sedmi let.

A tu si "génus života" najednou vzpomněl, že se cestou dozvěděl mrazivou zprávu, že po zuby ozbrojený mladík metodicky a chladnokrevně postřílel děti ve škole nejmodernější ruční zbraní. Kult "winchestrovky" v akci. Ruční zbraně mají své využití. Dospělí je sbírají, děti a mladí muži je volně kupují a podléhají jejich smrtícímu "žihadlu". A to v době míru, pod modrou slunečnou oblohou, v klidném, mírumilovném provinčním městě.

Jaké další úmluvy jsou zapotřebí k zákazu ručních zbraní, min atd.? Duše nevinných dětí jsou zničeny, věčné indel-

skvrna hanby na svědomí lidstva. Ale nebe se nezřítilo k zemi: situace je mimo mísu: otcové a matky, strýcové a tety, dědečkové a babičky těchto dětí pracují ve zbrojních továrnách na nekonečných dopravních pásech, z nichž dnem i nocí sjíždějí ruční zbraně v tom nejgigantičtějším sortimentu. S vynikající smrtící silou, dokonale nastřelené, pro každý vkus, pro každou ruku. A to vše přichází do nejbližších obchodů, jejichž síť pokrývá celý svět. Ve světě probíhá "mírový" masakr. A zítra budou maminky a tatínkové, tetičky a strýčkové, babičky a dědečkové opět smutně odnášet na dětské hřbitovy nové oběti své nezkratné svatouškovství a okázalé laskavosti. A takový výjev se právě promítl před očima "génia života".

6. Tady je hejno generálů, úzkostných, zachmuřených tváří. Atmosféra zoufalství a beznaděje. Někteří z nich pláčou. Měli jste někdy možnost vidět něco takového, pozorovat opravdové lano a opravdové slzy? Ale "génus života" takovou příležitost měl. Odvážné, přísné tváře, ošlehané sluncem a všemi živly, a najednou, najednou slzy. Co se tedy stalo? Co se stalo...

LOS ANGELES WATCH.

Daleko od nás se dva malé národy, které spolu desítky let válčily, náhle rozhodly usmířit a nyní nebylo kam prodávat zbraně. A dodávali je oběma. To je samozřejmě rána pro světový vojensko-průmyslový komplex, zdaleka ne fatální, ale přece. Kolik pracovních míst teď zanikne, kolik se objeví znevýhodněných lidí. Jakých pracovních míst? Kolik vojenských kariér bude zničeno!

Generálové se s hrůzou dívají na diplomaty a jejich služebníky, mezinárodní politology. Není možné předvídat tak smutný výsledek a hledat mezi těmito národy něco, co by je vrátilo na bojiště a zároveň dalo pacifistům lekci. Právě jejich snahy podkopávají paradigma "udržitelného rozvoje": kde jsou stabilní konflikty a stabilní války? Kde jsou nároky, rozpory, hrozby a t d . Vždyť tu byla dobrá, byť malá, ale stabilní válka, montážní linky ve vojenských továrnách pracovaly stabilně a vytrvale, lidé měli dobrou práci a platy, jejich děti studovaly, chodily do školy, a přesto pacifisté chtěli toto všechno podkopat a připravit o to.

Samozřejmě, že diplomaté výtku přijali, tlačili na mezinárodní politology, ale tito pánové nejsou příliš rychlí, protože byla dotčena jejich profesní čest, a okamžitě se dali do-

desítky možností na stole, zdůvodnění výzev, hrozeb, nebezpečí. Národy se vzpamatovaly a zaútočily na sebe s novou, nebývalou zuřivostí. Válečné kladivo fungovalo stejně jako předtím, nedorozumění bylo odstraněno, na tvářích generálů nebyly slzy, vše se vrátilo do normálu, vše až na jeden šok "génia života" touto scénou, po níž se s ještě větším nadšením a rychlostí vrhl na pilíře vesmíru. Něco ho však vyrušilo. Nějaký výkřik. A on se vrhl na pomoc!

7. Ale kdo je ten statný oco6a? Je to Eurasie! Křičí a brání se nohama a rukama proti čtyřem subjektům, které na ni útočí. Chtějí její lásku, někteří o její ruku a jiní o její srdce, ale jde o cenu. Nenecháme se rušit, vypadá to, že se chystají vyjednávat a udeřit do rukou a nejen do rukou. "Génius života" se uklidnil a slíbil si, že už se nenechá vyrušit. Jenže to se nesmělo stát!

8. Bylo zde nekonečné množství dobře vybavených podniků, organizací, ústavů. Je jich nespočet. Jsou všude: v lesích, ve stepích a pouštích, v ropaxech, na zemi i v podzemí. Z nějakého důvodu jsou za ostnatým drátem a dobře střežené. Chráněné před světovým společenstvím. "Génius života" má všude propustku, ale z nějakého důvodu ho u brány dlouho zkoumají, ohmatávají, fotografují, zapisují do nějakých velmi objemných knih, vyptávají se, kde pracoval, pracuje a pro koho pracuje, kdo jsou rodiče "génia života", oco6o se zajímá jeho pradědeček Hérakleitos. Kde studoval ruštinu, angličtinu, němčinu, španělštinu, čínštinu, hindštinu, perštinu, arabštinu a další jazyky, včetně vzácných a starých (mrtvých); a za jakým účelem; zda umí číst, a pokud umí číst, jaké noviny čte, jaké pořady má rád, co má rád, kde a s kým nyní žije, jak dlouho je na svobodě a kde byl ve vězení, zda ho někdy pokousal pes, koho zná v Senátu, Sejmu, Radě, Kongresu, Dumě, Buvdestagu, Majlisu, Landtagu, proč má 250 pasů a kdo mu je vyrobil, zda někdy ztratil (nebo našel) doklady, peníze, ztratil paměť atd. atd., atd.

Odpovědi se zdály být přesvědčivé (detektor to potvrdil), i když kolemjdoucí byli stále ostražití a měli nejasnou úzkost a předtuchu. Když měl s sebou tři doprovody (aby se neztratil), pustili ho dovnitř.

A tady vidí klidné laboratoře, v nichž dobře vybavení vědci s vysokými vědeckými tituly (a platy!) provádějí neuspěchané experimenty; tady jsou kanceláře, kde manažeři přijímají výsledky práce a podporují "vynikající" objevy.

Jinými slovy, "normální" klidný život. A zatím *prvostupňové svatouškovství*, předstupeň zločinů globálního rozsahu, zlý úmysl a zločinný záměr jako první fáze, "mírové"(!) k již postupně se rozvíjejícímu, zatím lokálnímu, a pak, časem, ke globálnímu (světovému) masakru!

Všichni však nemají výčitky svědomí: uspaly je ideo-logy. Zde je případ prvořadého *omylu svědomí v akci*. Tito výzkumníci jsou na služební cestě. Jsou vysláni do "sféry nevěděni" a byl jim zadán cestovní úkol: z této sféry přinést do "světa poznání" nové objevy s takovými a takovými parametry. A toto zadání mise plní. Tak se jaderní fyzikové vydali do "sféry nevěděni" a přivezli atomové, vodíkové a neutronové bomby; jejich kolegové biologové se také vyznamenali a vrátili se s biologickými zbraněmi. Chemici nezůstávali ve své vražedné síle pozadu, jejich "intelektuální produkt" nebyl o nic méně "účinný" a ospravedlňoval jejich služební cesty do "sféry nevědomosti" a jejich cestovní výdaje. Rozšířili své znalosti a jejich studenti nyní postupují dál. A vezměte si geniální mechaniky a jejich zázračné ruční zbraně (autokanály, kulomety, granátomety, houfnice) s jejich úžasnou rychlostí, vražednou silou a obdivuhodnou snadností manipulace. A to nemluvíme o dalších proslulých talentech v raketové konstrukci, konstrukci tanků, hladinové a ponorkové válce, konstrukci bojových letadel atd. a kolik pýchy je ve vynálezu střely s posunutým těžištěm nebo vakuové bomby!

Mnozí z nich byli oceněni vysokými počty a cenami, a to včetně a někteří byli označeni za génie (za vynález drogy LSD, automatické pušky atd.).

Zdá se, že lidskou komunitu při pohledu na tyto "mírumilovné" scény nepřepadá pocit zázračné hrůzy a odporu, zde se naplno projevuje "omyl svědomí". Dochází k paralýze svědomí, k otupělosti v uspořádání hodnot. A právě to podněcuje rozvoj "svatouškovství" v celé jeho vysoce rozvinuté, globální kráse.

Zde se "génie života" začal cítit špatně. "Voda! Voda!". A ztratil schopnost řeči (to se mu stalo už podruhé! Poprvé se to stalo, když mu v muzeu podrobně vysvětlovali, jak funguje "gilotina", a právě ve chvíli, kdy mu řekli, že to navrhl lékař jako účinný a "humánní" způsob jejího použití).

"Génius života" se probudil, nemohl si být jist v ý j e v y a obrazy - sledovaly ho. Když se však "génius života" probudil, nemohl uniknout výjevům a obrazům, k t e r é ho pronásledovaly.

Zde se kolem "génia života" prohnilo neobvyklé stádo. Pocházejí z nedaleké výzkumné univerzity. Ale vypadají jako vědci. Mají poněkud odtažitý pohled, v očích jemnou nepřítomnost, na sobě hábity a vysoké vědecké pocty. Jsou to jaderní vědci, a nejen jaderní. Je to vědecká šlechta. Jsou mezi nimi laureáti Nobelovy ceny. Vyznamenali se tak, jak to dokáže jen génius, vytvořili prostředek nebývalé vražedné síly - v diplomatickém slangu je to "odstrašující prostředek", v generálském slangu je to také "prostředek", ale jen "odvetný", a když nebudeme používat slova a jednoduše, "z vědeckého h l e d i s k a " .

V případě "zbraně hromadného ničení" se jedná o "prostředek hromadného ničení", tj. něco, co a bylo stanoveno ve vývojovém úkolu. Jinak by žádná "Nobelovka" neexistovala! Nyní je k radosti geopolitiků a světových generálů možné snadno, jedním šmahem, ohrozit polovinu lidstva, za což je právě toto lidstvo všemožně ctí.

Někteří jaderní pracovníci mají v očích krokodýlí slzy: varují právě toto lidstvo před nebezpečím. Nyní jsou holubičí, ačkoli toto nebezpečí sami "uvařili". Jak rychle se objevili, stejně rychle odešli: jsou to zaměstnaní lidé, specializovaní, žádání; dostali nový úkol - musí "něco" urychleně zlepšit!

Ale pak se s nimi spojili nějací podivní lidé. Jsou to také vědci, a proto jsou naplněni krutou žárlivostí. Myslí si, že jsou v jádru géniové, a ne bezdůvodně. Tady je starý muž vlídného vzezření, něco jako vesnický učitel nebo farář, který něco pečlivě a opatrně drží v rukou. Je to malá krabička. A co myslíte, že v ní je? Obyčejná veš, ale ne obyčejná veš. Může nakazit půlku světa. A tenhle starý chlápek ji to naučil, a to je to, co dělá, je to biolog.

následuje ho stejně klidný, elegantně oblečený starší muž. Je to génius z definice. Vynalezl drogu. A teď se mladí lidé sjíždějí, aniž by se obtěžovali hledat konopí a další zrnka. Ale to je jen zadní voj zástupu dalších vynalézavých "géníů". V podstatě jsou stejní jako my, až na to, že je příroda obdařila úžasným talentem pro vytváření dokonalých prostředků k zabíjení všeho živého. Své práci se věnují s plným nasazením, a nejedná se jim o to, aby se s někým mazlili, ale o jejich práci

polovina světa meč ukovala, polovina světa ho používá.

9. Odtrhněme se od těchto podivuhodných tvorů a hledejme zdravější začátek. Najednou se nad námi jako ježek z mlhy cosi vznáší. Co to je? A co je to za bičování, křik, sténání a zoufalý jekot? Je to obrovská klec a v ní jsou mladí lidé od batolat po chlapce. Jsou cvičeni, aby se z nich stali "moderní lidé". Na klecích čteme: "vzdělávací a výchovné instituce: školka, škola, odborná škola, vysoká škola, institut, jednoduchá univerzita, výzkumná univerzita" atd. Stručně řečeno, je to

"vzdělání". Mládež školí lidé, kteří jsou dobře vyškolení, kteří si tím vším sami prošli, kteří jsou dobře adaptovaní a přizpůsobení školení. Jsou to učitelé, lektori, profesori. Metody vzdělávání jsou filigránské. Mladí lidé jsou násilně ponořeni do učebnic, které překvapivě přetvářejí lidský mozek správným směrem. Po důkladné prohlídce jsou mladí lidé propuštěni z klecí. Pokud se ve "výchově a vzdělávání", tj. v tréninku, vyskytnou chyby, jsou napraveny, tj. "dodělány", médii, televizí, spoustou kulturních a volnočasových zařízení - divadly, muzei apod.

Po dlouhé "výchovné" adaptaci vstupují mladí lidé do velkého života, tj. stoupají po žebříčku "nahoru". Mají však svého vlastního ducha a dovednosti: pamatují si příkázání dospělých:

"...Podřízený musí před svým nadřízeným vypadat rozšafně a hloupě, aby jeho rozum nadřízeného nezmátl..."². Zde působí první příkázání, že je třeba dodržovat zákony! A "úspěšní" se jím striktně řídí!

Ty, které se uvolňují z buněk, mají poněkud zvláštní vzhled - jsou to specialisté, tj. jednostranní, mají vyvinutý pouze jeden orgán a přirozeně na něj dopadají. Tady padá na hlavu politolog -

internacionalista (nevlastní dítě významného geopolitika, ten ho dobře vycvičil), který se hrabe v dějinách, hledá něco k snědku, nachází to, oživuje to a s tímto zkaženým materiálem se začleňuje do "systému mezinárodních vztahů"; tady padá na obě nohy sociolog, který otravuje člověka svým ku-á-ákem; tady padá na obě nohy sociolog, který otravuje člověka svým ku-ákem.

C I N C I N N I N y MI HilMe iliMs And HilT WoRd, HilT WoRd

snaží se zjistit, zda muž miluje pouze moc, nebo i něco jiného...

² podle legendy se jedná o nařízení Petra I. z 9.12.1709. Inu, Petr Ignác, ten nemá o humor nouzi! <<http://www.fvrc.ru/forums/index.php?topic-8615.0>>.

Sociolog se jím unaví a měří mu mírou stropu; a tam, kde kulturolog odnesl vše přirozené, volá při svém hledání po identitě, tedy do jeskyní a do dobrého klubu..... A to je "pařan". Chrástí železem, padá na všechno, neboť je spoután "železnou" disciplínou, "železnou" oddaností věci, v níž se angažuje. "Straníci" bývali svobodní, nezávislí a měli vlastní názory. Nyní mluví jen sborově a jen slovy a frázemi ze stanov své strany, většinou hesly. Ale co to vlastně je? Utečme odtud: blíží se k nim jiná "strana", její členové si výhruzně šeptají slova ze stanov, stále hlasitěji, blíží se, chrastí železem... a my pro jistotu namotáváme pruty a jdeme do středu strany.

udělat nohy.

10. Daleko jste se ale nedostali: po obrázcích "Education" následovaly neméně překvapivé kulturní spořiče obrazovky.

Zde je zajímavý obrázek: jedná se o "záchranu" sociálního a kulturního dědictví, světového dědictví. Jak se to dělá...

Je to...? Je to velmi jednoduché! Tady je dav, který bourá národní muzeum: pět tisíc let starých důkazů o jeho historii a během několika hodin je všechny roztrhal na kusy! Toto je knihovna, Alexandrijská knihovna. Největší sbírka neocenitelných rukopisů, knih, rukopisů: spálena bez jediného zaváhání. Tohle je Akropole. Po ní lidstvo nevidělo v architektuře nic, co by se byť jen o milimetr podobalo tomuto zázraku harmonie, vkusu, myšlenky, radosti a půvabu. A tak? Mistrovské dílo se dokonale hodilo do skladiště střelného prachu. Přirozeně se po chvíli vzneslo do vzduchu. Nyní jsou jeho trosky přísně střeženy.

Nebo incident v poušti. Ve skále je vytesána obrovská socha Buddhy. Jen génius dokáže po staletí tesat taková sochařská díla s úžasnými proporcemi v jejich gigantické hmotě. Takže? Stačilo trochu dynamitu, včetně dynamitu "ideologického", aby se otázka nevnímání jiného, minulého, odlišného, nemístného vyřešila rychle, jednoduše a nikoli ve prospěch sochy.

Takové způsoby "zachování" kultury a společného dědictví bychom mohli vyjmenovávat donekonečna. Herostratovy vavříny neutichají, probíhá doslova hon na mistrovská díla. Ať se jejich ochraně věnuje sebevětší péče, mistrovská díla zůstávají bezbranná.

ki. Mimochodem, malé a střední podniky mají také černé oči (někdy obě), ale jejich modřiny jsou menší.

Podnikatelé začali "géniovi života" nabízet obchod. Ten jim však zdvořile poděkoval a odmítl s poukazem na svůj nabitý program a neodkladné záležitosti.

13. Ale bez ohledu na to, jak rychle se génius života řítí ke svému cíli, někteří lidé na něj vyskočili a začali ho prosit, chytajíce se jeho křídel, aby se na ně vrhl. Ukázalo se, že jsou to pracovníci muzea, jacísi vychovatelé, strážci veřejně známých neocenitelných exponátů. "Génius života" tvrdošíjně trval na svém, ale nakonec jejich prosbám ustoupil a nyní prochází nesčetnými enfiládami muzea a... s nadšením. A snaží se před zaměstnanci muzea skrýt pocit úzkosti, který ho přepadl. Co je to vlastně za muzeum? Je to muzeum mučení. Jsou zde pečlivě uchovávány úžasné věci a různé místnosti: kasematy, sklepy, zdi, kamenné studny, zemní vězení, jámy atd.

A jaká je to rozmanitost exponátů! Tady je vidlička, velmi jemná, téměř šperkařská práce. Je uzpůsobena k vypichování očí, dvou očí najednou. Samozřejmě je to šikovné! A tady je "španělská bota", toto zařízení je dobré na drcení kostí nohou. Tady je "prokrustovo lůžko" - člověk si do něj lehne a všechno nepotřebné se do něj "nevejde". je odříznuta.

Jedná se o gilotinu, která je vzácným exponátem, a proto je dobře chráněna. Nejedná se o maketu, ani o model, ale o skutečný funkční model, který je stále ve velmi dobrém stavu a pracovníci muzea se o něj stále starají. Za gilotinou se mihl stín a zmizel. Pracovníci muzea vysvětlili: byl to lékař. To on začal gilotinu používat. Jeho bezvadné argumenty o výhodách gilotiny oproti sekerám a mečům (je hygieničtější!) udělaly své ve prospěch gilotiny, k velkému zděšení jeho kolegů, rovněž lékařů, kteří navrhovali sekeru nebo meč.

Posledních dvě stě let však začal doktor chodit na gilotinu a z nějakého důvodu prosil o vymazání svého autorství, což pracovníci muzea odmítli se striktním odůvodněním, že jde o právo duševního vlastnictví a že ho budou důsledně chránit. Doktor chvíli naléhal, ale oni se mu tak pozorně dívali na krk, pak se podívali na gilotinu... a doktor se svého nápadu vzdal. Ale exponát k sobě doktora stále přitahuje, mlčky sedí u svého mozku s němou otázkou v očích a přemýšlí, jestli by nemohl najít způsob, jak gilotinu vyrobit.

"Génius života" mu neporadil a šel dál svou cestou. "Génius života" mu nedal žádnou radu a šel si svou cestou.

Jednoduchá foukačka je sice starobylého původu, ale přesto je pozoruhodná svou jednoduchostí a spolehlivostí, která ji odlišuje od jiných prostředků. I když existují moderní modely, které jsou nejen stejně jednoduché jako ona, ale také ji daleko předčí. Například plynová komora je k o m p a k t n í , snadno použitelná a velmi účinná.

A toto je jeden z hlavních exponátů, starý a doporučovaný. Je to lidský kříž s ukřižováním. Robustní, užitečný, opakovaně použitelný. Zde je nespočet obrazů zobrazujících jeho použití, s tisíci variantami (zde "génius života" z nějakého důvodu zbledl a upadl do hlubokého zadumání a teprve pohled na gilotinu ho dokázal poněkud pobavit a vyvést z tohoto stavu). Muzeum má samozřejmě nekonečné množství menších exponátů, jejich rozmanitost a účelnost je úžasná - jedna "vidlička" (viz výše) stojí za to!

Dále jsou zde pokyny různého druhu, pokyny a doporučení. Zde je například návod, jak správně stáhnout kůži z živého člověka. Jsou tu zažloutlé přepisy výsledků. Některé jsou velmi podrobné a některé překvapivě krátké, třeba i jednoslovné: "Vezmi si to!"

Z nějakého důvodu, k velkému zděšení zaměstnanců muzea, "génius života" odmítl pozvání do dalších kasemat, sklepů, zdí a sestup do hladomorny, a jak se jim zdálo, po stokrát opakovaném poděkování tuto úžasnou instituci kvapně opustil. "...Jeho tvář byla velmi bledá, neměl slov...". Tak si pracovníci muzea pro jistotu poznamenali do svého deníku. Teprve později se dozvěděli, že je navštívil "génius života" (i když někteří to tušili), a velmi litovali, že mu neukázali kasematy, oddělení, jámy, kobky, a on se tam mohl ztratit... "náhodou"!

"náhodou!" {*Poznámka autora*. Kdyby tam vstoupil, nedivil bych se, že by tam cesta "génia života" k pilířům vesmíru skončila a pro autora by se psaní jeho knihy zastavilo . Ale všechno dobře dopadlo a my letíme společně s "géníem života" dál). Teprve později si "génius života" uvědomil, že pracovníci muzea byli bývalí "nosiči ramen". Předtím pracovali v kasematech, kobkách a na hradbách. Intuice "génia života" ho zastavila u dveří kasemat (kobek, žalářů, kobek, jímek a kobek), zvláště když náhodou zachytil dveře muzea.

Překvapilo mě podivné pomrkávání těchto úžasných specialistů na muzejní práci "za ramenem" a teprve teď jsem si uvědomil hluboký smysl jejich žádosti, abych se u nich zastavil "na návštěvu".

Odletme od těchto úžasných společností a zařízení a pokračujme dál.

14. Stála tu známá stařenka a nesla svazek dříví. Nevynechala jedinou autodafu: "...ha co je s tebou, miláčku!..." a opatrně přiložila svůj malý svazek na oheň. Pak se s ní cosi stalo a začalo ji to zevnitř hryzat. Teď už pro sebe nenachází místo, stále se snaží pochopit, co se s ní děje, prosí o odpověď a nenachází..... Nemůže ani žít, ani zemřít. Génus života se jí snažil něco vysvětlit, ale ona mu nerozuměla.

Necháme babičku. Přichází rozzuřená žena s planoucíma očima a unavenou tvář. Co je s ní? Vždyť je to svědomí samotného lidstva! Nešťastnou náhodou se probudila a teď nenachází klid, prosí, aby ji uspali, a má za sebou spoustu věcí, před sebou obrazy svých činů. Všechny se jí vnucují a ona se před nimi nemůže schovat ani odvrátit pohled. Zběsile před nimi utíká, ale obrazy ji neúprosně pronásledují. Teď, než se stihne objevit, zběsile vyskočí na nohy a uhání pryč. ha ji pronásledují o b r a z y, od nichž nemůže odtrhnout oči.

Génus života se za ní vrhl a je tady v Římě. Znáte skutečnou bolest manželovy duše? Zdá se, že ji neznáš. Najděte si v Římě malé, úhledné náměstí. Není daleko od Vatikánu, Kolosea a Kapitolu. Je to Piazza del Flores. Vejděte do jeho středu a srdce vám pukne. Právě tady byl jednoho mírného únorového rána roku 1600 upálen Giordano Bruno, největší génus lidstva. Uhořel zaživa. Právě jemu přinesla stará žena se zlomeným srdcem na hranici svůj malý svazek zápalných látek. To on se u kata vyptával na jeho blaho a poté, co uzamkl provazy, aby předčasně neshořely, se věnoval své rutinní činnosti. A v tu chvíli se nebe převrátilo, vzalo tohoto světlého muže a odneslo ho ke hvězdám, do těch vzdálených světů, o nichž nám vyprávěl Giordano. Za ním jako běs bylo odneseno probuzené lidské svědomí a s ním i srdečná, věčná stařena se svým věčným svazkem chraští. Není však sama.

15. Zde manžel vybírá popel své spálené ženy. Přišel se svou malou dcerou k tomu, co z mladé ženy zbylo.

Sousedé si mysleli, že je čarodějnice. Udávali kdekoli a kohokoli, protože "...udavač dostával čtvrtinu majetku odsouzených, osvobozenou od odvodu do státní pokladny...". Nuže, případ je nesledoval a mladá žena byla předvedena k zodpovídání v nejbližší neděli, tj. k táboráku. Případ byl vyřízen mimo pořadí a urychleně. Lidé si to ovšem vyžádali! Na manžela a jeho malou dcerku se také zaměřili. Možná se to bude hodit, člověk nikdy neví, i v nepříliš vzdálené budoucnosti. Koneckonců jablko nepadá daleko od stromu a to, že "manžel a manželka jsou jeden satan", není třeba dokazovat. A kromě toho, člověk lépe vidí do terénu, jak se tomu říká.

A támhle. Ne, ne! Dost, dost! Blížíme se k cíli naší výpravy, k pilířům vesmíru, a před námi se otevírají nové úžasné obrazy, neméně úžasné než barevné spořiče obrazovky naší existence, které provázely náš let.

* * *

Zde se však "géníus života" (a také autor) čtenářům laskavě omlouvá: v žádném případě by neměl vzniknout dojem, že

ŽE VOJENSKÝ KOČMOC JE NAPLNĚN POUZE THIKI dIIIU-.

a postavy! Vůbec ne! Kolik světla, veselí a sluníčka se v něm rozlévá. Ale při sledování cíle, jímž pochopení příčin a důvodů zakřivení forem, na nichž je vybroušen "moderní" svět, svět, v němž lidský život nemá cenu ani haléře, se "géníus života" na své cestě k pilířům vesmíru znovu přesvědčil o samotném faktu zakřivení těchto forem, a výše uvedené obrázky a šetřiče obrazovky jsou toho svědectvím. Neexistuje žádná pomluva a hanobení našeho světa - jsou to skutečnosti a "géníus života" se o tom přesvědčil.

Čtenář může mít dojem přehrše scén, s nimiž se géníus života setkává. Dovolte mi však nejprve říci, že géníus života se zabývá pouze těmi obrazy, které zachycují a zaznamenávají to, co si od přírody dobrovolně pečlivě chrání, tedy "život". Ukázalo se však, že už není co chránit - život byl odnímán na každém kroku, a to strašlivě rutinním, technologickým, nenuceným způsobem.

Zadruhé, to, co je zde vystaveno, je jen trochu

" <<http://polbu.ru/liorente/inquisition/ch92.i.html>>.

není zdaleka nejpůsobivější. "Moderna, dvacáté století, nám ukazuje tak masové braní života a tak divokými způsoby, že vše, co bylo v tomto směru učiněno předtím, ve srovnání s tím bledne.

"geniální životní" scéna je jen lehký "žertík", "matiné". její zívání", rozcvička, jakási zkouška perem, podmalba. na budoucí obraz.

A konečně nejpřekvapivější je, že to vše bylo zaznamenáno a zanecháno po staletí jako zářezy na svědomí lidstva (na rytinách, obrazech, v příbězích, knihách atd.). Stačí se pozorně podívat na rytinu ze šestnáctého století: "Autodafé ve Valladolidu v roce 1559", kde se svědomí člověka otisklo a zanechalo po staletí jako zářez na svědomí lidstva (v rytinách, obrazech, příbězích, knihách atd.).

v přítomnosti obřího davu *ОДНОВ* zejména zmenšuje více-skupinu nevinných lidí". A to je jen fragment rytiny! Nebo si vezměte rytiny Jana Luyckena ze sedmnáctého století. "Po popravě". Jak rádo by lidstvo tuto vzpomínku vymazalo (jako jeden malý velikán z Korsiky vymazal tvář Sfingy putiovými dělovými koulemi), ale pozdě si uvědomilo, že rytec odvedl svou práci, vmetl lidstvu do tváře obžalobu. Nebo svědectví Juana Llorenteho v jeho eseji "Kritické dějiny š p a n ě l s k é i n k v i z i c e " ' 6 . uvidíte před sebou propast, jejímž jménem je slepý zvířecí vztek proti životu.

* * *

Poté, co jsme čtenáře informovali o prošlé trase, se účastníci naší výpravy začínají připravovat na hlavní, závěrečnou etapu - let ke sloupům vesmíru.

" <<http://www.inquisition-art.net/kazn06.htm>>.

" Tamtéž.

¹⁶ *Ньопенн/е* N. Kritické dějiny španělské inkvizice. M.: Direct Media, 2009. 3037 s.; <<http://krotov.info/history/16/liorente/lior30.html>>.

" Zde je toto svědectví: "... První slavnostní autodafa ve Valladolidu se konala 21. května 1559, na den Trojice, uprostřed velkého náměstí, před zraky knížete a kněžny, za přítomnosti civilních úřadů, značného počtu španělských velmožů, markýzů, hrabat, vikomtů, baronů, baronek, dvořanů, dam všech tříd a nepřeborného množství lidu, který se této podívané zúčastnil vestoje. Lešení, amfiteátr, lóže, tribuny, schody a oltáře byly uspořádány tak, jak je popsáno v mnoha spisech a vyobrazeno v tiscích. Na autodafé bylo čtrnáct osob odsouzených k upálení, kosti a socha ženy a šestnáct osob připuštěných ke smíru s církví s pokáním..... Oběti z Valladolidu a Sevilly byli muži, kteří se vyznačovali někteří urozeností, jiní vzdělaností a všichni bezúhonným chováním...". <<http://krotov.info/historie/16/liorente/lior30.html>>.

IV.4.3. Pilíře vesmíru: kontrola, inventarizace

A tady j s o u , "pilíře" vesmíru jsou na dosah. Ale abychom se k nim dostali, nelze projít sklepními patry a kobkami - a génius života se tam směle řítí. Zde jsou sklepení Vesmíru, ponurá, skrytá, visí nad nimi jakási podivná, jedovatá mlha. Pomalu se pohybují nekonečnými labyrinty. Veselá nálada cestovatelů byla jakoby rukou odnesena: zmocnil se jich š t í p a v ý , úzkostný pocit a oni byli konfrontováni s ohromující skutečností Vesmíru.

"moderní" středověk.

Labyrinty jsou jako kasematy, vlhké zdi, rezavé kruhy, řetězy. Škvára z autodafé se tu ještě nevypařila a stále je slyšet srdceryvný křik obětí halucinací, mýtů, brutálních ideologií, jejich stíny v nekonečných řadách podél ponurých stěn. Naši neohrožení cestovatelé opatrně sestupují ještě níž. "Moderní" středověk zde představují jeho kobky, na jejichž popis už intelekt a "génius života" nemají sílu. Spěšně opouštějí toto podsvětí našeho vesmíru.

A nyní jsou konečně konfrontováni s úchvatným obrazem nekonečných řad podpěr a základů, na nichž spočívá "moderní" vesmír. Je jich mnoho, jsou různé. Procházejí se podél nich, zkoumají je a inventarizují. Některé z pilířů jsou "poškozené", jsou mezi nimi i takové, které se usadily, s poruchami a prasklinami. To je tedy příčina pokřivení celého vesmíru, a tedy i nepravidelností na planetě!

A tak člověk zatížený velkým cílem spolu s "géníem života" odvážně přistupuje k pilířům moderního vesmíru a začíná jejich inventuru (neuspěchané intelektuální tápání) s onou mírou klasické prostoty a věčnosti (jejich znaky sotva zachytíme v dávné epoše lidské existence), která dává jednoduchý a jasný návod k závěru o stavu pilířů (základů), které podpírají náš moderní s v ě t a jeho moderního obyvatele. člověk.

Pomalu procházejí podél řady podpěr a snaží se nevynechat ani jednu, přičemž věnují pozornost těm nejvíce pokřiveným, oteklým a poškozeným. Je jich mnoho! Ale "génius života" vyčlenil ty nejdůležitější. Narušily "život" na planetě Zemi, vnesly zmatek do světových záležitostí, pokřivily vědomí člověka. A toto pokřivení přenesl na formy, na nichž postavil svůj "pokřivený" svět. To jsou ty pilíře.

Pilíř vesmíru N- 1 - SÍLA

Svět je zahlcen touhou po moci. Tato žízeň prostupuje naprosto všemi oblastmi lidské činnosti - světským i domácím životem, společenskými institucemi, podnikatelskou komunitou, politickou, ekonomickou, vojenskou sférou, vědou (jejími humanitními a přírodovědnými obory, vzděláváním atd., atd.). Dostat se na vrchol všemi prostředky, jakýmkoliv prostředky a jakýmkoliv prostředky. Nenávist a závist vůči úspěchu, talentu, svobodě, nezávislosti! Ve všech buňkách a úrovních moderního vesmíru - od mikroskopické po globální! Rafinované vykořisťování a útlak blízkých i vzdálených, otevřenými i pečlivě zahalenými metodami a technikami. Ve všech koutech světa! V jakýchkoli společenských formacích, otrokářském a feudálním systému (zde neexistují žádné otázky ani překvapení, vše je přímočaré a otevřené), kapitalismu (státním i "lidovým"), socialismu, národním socialismu, industriální, postindustriální, informační společnosti, společnosti znalostí atd. Mění se jen tváře, ale podstata se nemění!

Oslava otrocké podřízenosti a poslušnosti. Ohromení a zaslepení idejemi, ideologiemi, inovacemi, zvrácenou logikou, uměním, etikou, estetikou, morálkou. Neučitelnost hladu, chladu, práce. Přednostně svobodná práce (dobrá chudoba). Neoslavování "člověkapráce nové otroctví anevolnictví, znovuvytvořené ilotismus a plebejství. Sport, divadlo, masmédia jsou ve službách mocenských choutek.

OloRa of the Universe N- 2 - HANGESTY

Světové dějiny jako nekonečná bolest hlavy, kterou se každá generace snaží zmírnit, ale nějak se jí to nedaří a předává ji mladším atd. Proto se jí to nedaří, protože nemoc je uměle naočkována a podporována, podporována "potichu", jinými slovy svatouškovsky. Svatokrádežně! Vytvořila se celá třída nositelů této kategorie. Jsou to novodobí znalci lidských duší, kteří se rozmnožili do obrovských rozměrů, šířitelé ideologií, mýtů, výmyslů, morálních nauk, zaklínači všeho druhu. Ideologové žijí s nemocemi společnosti. Jejich druhem léčby je udržování nemocí prostřednictvím ideologií v různých obměnách. Nezáleží jim na člověku a jeho blahu, ale na přítomnosti nemoci.

Obezřetnost má své vlastní teoretické a metodologické kořeny a původ a objevuje se v různých podobách (je institucionalizovaná a byla použita k

lised!). A co víc, svatouškovství se stalo profesí. Už se to učí. Svatokrádež jako obor humanitních znalostí! Nestojí na místě, rozvíjí se a v důsledku globalizace nabývá odpovídajícího rozsahu.

Stává se celosvětovou, a proto nesmírně nebezpečnou.

Globální svatouškovství se liší od místního svatouškovství. Například vykradení bytu je trestný čin, na který existují soudy a vězení. Ale okrást a nechat obcházet celý národ, bránit mu v rozvoji sankcemi a ekonomickými blokádami (a to vše v rámci mezinárodního práva) se považuje za normální a geopolitikům to prochází, protože neexistuje geoeconomický tribunál a oběť geoeconomických (tichých!) válek se nemá kam obrátit.

Nebo jiný případ: dva vesničané se pohádali a jeden z nich (bohužel!) odešel na druhý konec světa. "Vítěz" dostane soud, rozsudek nebo třeba elektrické křeslo a pak se vydá na stejné místo za svým druhem. Ale vezměte si vyšší, "mezinárodní" úroveň! Dvě dobře vycvičené, dobře mobilizované, dobře vybavené armády na bojišti připraví o život statisíce lidí (oba bojovníci, tedy "nemírumilovní" i "mírumilovní" obyvatelé těch míst) a jedna z armád je s malým náskokem přeživších prohlášena (považována) za vítěze a druhá za poraženou. A nic! Sláva, ocenění, pocty, triumf pro jednu, výčitky a pocit pomsty (v budoucnu) pro druhou. Samozřejmě, že od jisté doby začali být vůdci podněcovatelů válek (politici, diplomaté, generálové) souzeni (exemplárně, na obranu druhých) a zbavováni života. Vydávali rozkazy a byli za to trestáni. Ale ti, kdo profesionálně zabíjeli na bojišti, nebyli považováni za zločince, "plnili" svou povinnost, své rozkazy, a to prý "zásadně mění věc". Podle stávajících právních norem a kánonů jsou v zásadě nevinní. To však mrtvým nijak neulehčuje situaci, protože jim bylo odebráno to nejcennější - život.

Svěcení je různorodé. Prožírání všechny pilíře vesmíru, podkopává je a znovu je rodí. Útočí na nejnovější obory humanitního poznání. Ale humanitní kosmologie spolu s globalistikou a geoeconomikou obrátily člověka "naruby" a odhalily jeho skutečné "strategické" počátky, které se ukázaly být směšně prosté a nenáročné: člověk chce žít! Někteří lidé jsou z toho zděšení (například geopolitici a mocipáni všeho druhu). Všichni kouří kadidlo "kultury smrti" a připravují svět na jadernou, "velkou" válku. Jaderná ka-

Katastrofu (pokud k ní dojde) mají na svědomí výhradně geopolitici, diplomaté, "jestřábi v epoletách i bez nich": jejich svatouškovství je neuvěřitelné, oni "vědí", co dělají, a jejich ideologové je "povznášejí". Tento "klidný" (svatouškovský) postoj k životu (nejcennější věci na světě) podmínil a legitimizoval mnohé sféry činnosti a celé obory vědeckého poznání.

OloRa mCreations N- 3 - MMLMTaRMzM

Instinkt moci vedl k militarizaci všech oblastí života (politiky, ekonomiky, morálky, etiky, estetiky atd.). Lidstvo navíc nyní disponuje nejnovějším fenoménem militarizovaného vědomí, vědomí, které ospravedlňuje vše, včetně vědeckého hledání brutálních prostředků k ničení lidí.

Po "vybudování" planetárního systému, který pohlcuje zdroje a nazývá se "globální vojensko-průmyslový komplex (BHK)", polovina světa zdlouhavě kuje meč a polovina světa ho používá. To je organická jednota ideologů, geopolitiků a vědců.

Militarizace vytvořila paradoxní situaci. Její podstatou je, že ekonomika sice zajišťuje obrovskou vojenskou výrobu, ale zároveň na tyto účely promrhává lví podíl světového a národního důchodu. O jaké ekonomice a její racionalitě (a racionalita je základním východiskem ekonomiky), stejně jako o sociálních programech můžeme mluvit, když v době míru jsou "ve zbrani" obrovské armády, když konvektomaty na výrobu výzbroje a vojenské techniky pracují nepřetržitě; když strach z nedostatečné vojensko-inovační úrovně nutí vyřazovat z provozu zcela životaschopné a mobilizované systémy a nahrazovat je novými; když jsou ostatní civilní odvětví (strojírenství, lehký průmysl, zemědělství) z velké části podřízena těmto obřím vojenským strojům.

Udržování těchto strojů vyžaduje napětí, neustálý pocit ohrožení a nebezpečí. K udržení tohoto napětí jsou navrhovány nové strategické iniciativy, které "stmelují" militaristickou agendu.

"Paradigma" po mnoho let, což čas od času vedlo k silnému vybití tohoto napětí v podobě světových válek. Ty ukončují některé cykly militarizace a zahajují nové atd. A to i přesto, že vojenská sféra je podporována prvotřídní základní a oborovou vědou a vlády tuto kohortu vědců pečlivě chrání výchovou mladé generace vědců.

aby byli zahrnuti do sféry působení této gigantické světové mládeže, aby byli vyvražďováni, což vštěpuje jed militarismu do nepřipravených myslí od útlého věku. Právě zde mají odborníci na geopolitiku (ideologové, mezinárodní politologové, filozofové, sociologové, ekonomové atd.) co nabídnout.

Pilíř vesmíru N- 4 -
 <-COBPMEHOE'> STŘEDOVĚK.

Středověk. Masakr zásad potvrzujících život. Ideál se tiše vkradl do lidské duše. Byly předepsány sofistikované kodexy jeho chování, zabity blízké horizonty. Člověk se hnál za ideálem, mytologickým, zářivě krásným, halucinace, iluze, mýty, ideologie a prázdné abstrakce byly povýšeny na úroveň existence, ovládly mysl člověka, který zahájil boj s á m s e s e b o u ! A to vše předal "moderní" době jako štafetu.

A tady je naše modernost! Štafeta je předána. Nic se nemění. Navíc prázdné abstrakce a ideál obklopily celý svět železným sevřením a zahnalý člověka do takových umělých, kultivovaných pustin existence, v nichž se ztrácejí orientační body zdravého rozumu, orientační body, které by pomohly uniknout z této džungle ideálu, halucinací, mýtů a prázdných abstrakcí, aby se člověk vrátil k sobě samému, k životu potvrzujícímu

SE SVÝM NICHOLASEM.

Naše doba (moderní doba!) se vyznačuje obrovskou propastí mezi obrovskými výdobytky rozumu v oblasti sofistikovaných prostředků vytváření umělého, člověkem vytvořeného, kultivovaného prostředí existence a zároveň středověkým chápáním významů a hodnot našeho světa. ha tyto ideály středověku platí člověk vysokou cenu, cenu celých generací, které byly vrženy na oltář krvavých válek, jež svým rozsahem a brutalitou nemají v dějinách obdoby. Základní příčinou těchto válek je stejná obrana různých způsobů bandážování lidského poznání. A metody boje proti odpůrcům ideálních paradigmat a prázdných abstrakcí jsou mnohem "dokonalejší" než ve středověku. Staly se masovými, jsou povýšeny na velkou politiku, která má ospravedlnit určitá hesla, za nimiž se skrývají přetrvávající paradigmata minulosti.

Člověk na úrovni svého instinktu cítí, že byl kdysi zlomený, že prošel zlomem ve svém osudu, zlomem ve svém vědomí, dostal se do kličkování, vyšel ven na

jinou trajektorii, po které zabloudil! A na podvědomé úrovni mu nedá spát potřeba nových otázek, otázek tisíciletého rázu, stejně jako touha po velkém rozhovoru, dialogu.

Onofia z vesmíru N- 5 -
SPOLEČENSKÁ SMLOUVA

Člověk (a v jeho osobě "světové společenství") pro sebe "vybudoval" "světový systém", který přísně reguluje každý jeho krok, každý jeho čin, každý jeho vědomý i nevědomý pohyb, a tento soubor předpisů nazval společenskou smlouvou.

Z hlediska struktury lze společenskou smlouvu podmíněně rozdělit na dvě složky (dvě vrstvy): Společenská smlouva se skládá ze dvou částí: 1) základní části společenské smlouvy, jejích nezpochybnitelných ustanovení a postojů, jakéhosi druhu společenské smlouvy.

"2) obrovská nadstavba (vrstva) pravidel chování na výše zmíněném základu. Tato vrstva Společenské smlouvy je při vši její veřejné proklamaci sub-viditelná, flexibilní ve smyslu jejího naplňování. Jakákoli odchylka od pravidel je zde tolerována.

V horní vrstvě dochází k nekonečnému porušování společenské smlouvy, v téže vrstvě se nacházejí argumenty, které toto porušování ospravedlňují. V tomto směru dochází k neustálému překomponovávání vrstvy, "právní rozvolněnosti". Ale ať je horní vrstva Společenské smlouvy rekonstruována jakkoli, její základ zůstává neotřesitelný.

Základem společenské smlouvy jsou čtyři bloky: 1) dohoda o nedotknutelnosti vlastnických práv; 2) dohoda o nedotknutelnosti moci jako instituce a o nedotknutelnosti její hierarchie; 3) dohoda o nedotknutelnosti způsobů a metod držení mas v rukou; d) dohoda o nedotknutelnosti a legitimitě náboženského vědomí.

Proto je jasné: ať už jsou krize, války, střety zájmů, zánik jedněch států a impérií a vznik jiných jakékoliv, z hlediska "světového systému" jsou vždy "řešitelné a stravitelné"; světový systém je řeší v lokálním měřítku a "světový systém" nemá žádný sjednocující podnět k boji proti těmto poruchám. To však pouze za předpokladu, že není dotčen základní základ Společenské smlouvy, neboť tento základ je pro světový systém stejný.

pro všechny země světa, pro všechny národní a nadnárodní struktury, pro všechny civilizace, pro všechny sociální vzorce moderního světa. A pokud dojde k ohrožení těchto čtyř základních principů společenské smlouvy nebo alespoň jednoho z nich, pak bez ohledu na existující neshody, rozpory a zdánlivě neřešitelné kolize je světový systém jednotný (mlčky!) v boji proti pokusům o narušení základních principů společenské smlouvy. Svědčí o tom tisícileté dějiny. A na světě neexistují metody a síly, které by se nevrhly do boje proti těm, kdo se ohánějí těmito "nedotknutelnými základy světa". Ale "génies života" a "noví lidé" to zpochybnili, a to otázkou tisíciletého rangu. "Opřeli" ji o moderní vesmír, a ten se otřásl!

oLoRa mCreateMent N- 6 - COSMoLoGic CTPAX

Tento pilíř vesmíru je starý jako svět, vznikl na úsvitu lidstva, v době, kdy člověk stál tváří v tvář okolní přírodě. Všechno bylo proti němu. A především obloha, odtud se na člověka snášela nebezpečí a hrozby: živly špatného počasí, chladu a spalujícího žáru, lividity a bleskového ohně atd. Člověk vzhlížel k nebi a s hrůzou očekával nebeskou pohromu.

K přežití bylo třeba mít obrovskou "vůli" k životu. A přežil, ale strach z hrozivého nebe zůstal v lidské genetické paměti. Člověk se pokusil tuto hrozbu nějakým způsobem vyrovnat, začal oblohu zalidňovat sutí k obrazu svému a prosil o milost. Pak však došlo k obrovskému zlomu ve vědomí - za nespravedlivý život člověka na zemi přijde trest z nebe. A nyní, ať člověk udělal cokoli, zvedá oči k nebi, prosí o odpuštění a čeká na něj. Tento strach je tak zakořeněn ve všech pórech vědomí, že se rozšířil do celého kosmu, že se č l o v ě k děsí bezedných vesmírných hlubin, které se v jeho vědomí zakořenily jako smrtící a nepřátelské. Zde máme co do činění s neobvyklým fenoménem *kosmologického strachu*. "Požírání" člověka, ochromuje ho, strach bojuje s biologickým společenstvím člověka s kosmem a na genetické úrovni slouží jako významná překážka intenzivního pronikání do kosmu a jeho zkoumání. Lidstvo musí ještě vyvinout velké úsilí, aby kosmologický strach překonalo.

Pilíř vesmíru N- 7 - OBJECTMVACMYA

Svět navštíví Chiméra, zkreslení reality, skutečného světa. Jeho podstatou je objektivizace spekulativních dojmů z našeho světa. Mýtům, fantaziím, halucinacím, iluzím je přiřazen určitý pojem (slovo) a od té chvíle začaly žít jako "skutečnosti". Člověk se obklopil gigantickým okruhem takových "zkamenělých" iluzí a začal je považovat za skutečnosti.

Nejprve to byla víra v ně, později se k nim přidala věda, která jim dávala smysl, vyzdvihovala je na vědecké piedestaly, zalidňovala (a ucpávala!) jimi vnitřní svět člověka, jeho humanitní kosmos, zahlcovala jimi nekonečně zpředmětněné pojmy, čímž člověka zahrnovala do příšerné džungle, kde se jeho mysl setkává s příšernou džunglí.) s nimi vnitřní svět člověka, jeho humanitní kosmos, zahrnující do nekonečna objektivizované pojmy, čímž člověka žene do strašlivé džungle, kde se jeho mysl střetává se skutečným panenským pralesem předmětů světa, protkaným myriádami lián utkaných z objektivizovaných pojmů, parazitujících na nich a jejich dusivých myriádách lián.

Svět jako umění vytvářet kolem sebe "vymyšlené věci", jako "setba" (tj. "kultura"), jako konvence ve světónázorech atd. nakonec jako *obaeqmnaoqw* toho všeho: od určitého okamžiku začínáme vše kolem sebe vnímat jako nepodmíněné, jako dané. A člověk si jako dítě hraje s těmito "danostmi", které povýšil na "skutečnosti", aniž by se příliš zamýšlel nad povahou těchto "hraček" a nad tím, že jsou mu dány "k růstu". Přišel čas, člověk dospěl a snadno a bez lítosti se se svými hračkami rozloučil, jednoduše odsunul "svůj" svět do zapomnění a buduje svět nový - budování světa nové renesance.

Pilíř vesmíru N- 8 - MRRACMONALITY

Lidstvo se naučilo zobrazovat svět, včetně toho globálního, v nereálných (spekulativních) souřadnicích. A nejen vystavovat, ale také v těchto souřadnicích žít.

Důvodem úzkosti a nepochopení situace je otažitost lidského vědomí, které je prodchnuto tradičními přístupy, kde abstraktní ideál smazal schopnost reagovat na pestrout rozmanitost života a neustále se měnící situace.

Na iracionalitu světového systému působí tři globální faktory: virtualizace ekonomiky, militarizace - plýtvání zdroji všeho druhu, "mánie rozvoje" - neustálé omezování životaschopných systémů. To vše extrémně zúžilo reálný sektor světové ekonomiky, který pracuje na pokraji svých sil, aby tento obrovský, přerostlý kvazisvět alespoň do určité míry udržel nad vodou.

A co to znamená zmenšit reálný sektor? Znamená to zúžit zdroje obživy až na samou mez, připravit obrovské masy lidí o zdroj existence, tedy o práci, a v důsledku toho jim vzít chleba, odpočinek, zdraví a koneckonců i život, a za to cokoli jiného, filozofický nesmysl. práce, a v důsledku toho odejmout chléb, odpočinek, zdraví a nakonec i život, a na oplátku cokoli, filozofické hromady, vědecká zdůvodnění, civilizační schémata, nekonečné prázdné řeči o možném a nemožném, kulturní studie, vytváření mýtů, ideologémy, krásné pózy, projevy, sliby, umění atd. tedy cokoli, jen ne základ života (skutečného života) ekonomiku, reprodukci, kvalitu života.

Cílem této akce je přimět lidi, aby uvěřili v pohádku, v e frázi, slogan, gesto, pózu, aby v nich probudili touhu utkat si normální život pro jinou část světa, nezapojenou do racionální činnosti, s prázdným žaludkem, a aby se z tohoto oblbování radovali. Mimochodem, všichni ideologové jen předstírají, že nejsou ekonomové, lidé bez reálného života: ve skutečnosti se v ekonomice obvykle dobře vyznají ("cítí ji v zádech"), "dobře zpívají, když dobře jedí". Pro ostatní jen inspirují skromným životem a dobrou povahou, ponechávají si sytost, klid, spokojenost, zdraví. To vše zdůrazňuje vražednou sílu hesel, gest, postojů, krásných frází, ničících tkaniv existence, často zahalujících, zakrývajících skutečné cíle, motivy a hnací pružiny hluboko skryté. nesmírná touha po plasticitě vědomí, po rovnováze lidí, zemí, světa. Jejich vyvracení je spojeno s obrovskými obtížemi, které často přicházejí velmi pozdě: cenou je smrt celých generací mladých lidí, kteří byli předhozeni na oltář těchto hesel, gest, postojů a krásných frází a za nimi skrytých abstraktně ideálních paradigmat. V těchto ulitách je zpravidla vykastrována a přehlížena nejzákladnější hodnota člověka, jeho život. A teprve ve chvíli, kdy se shrnují výsledky dalšího světového masakru, lidstvo dočasně pozastavuje svůj překotný dějinný vývoj.

Vědomí lidstva, mysl lidstva, se rozhlíží "planoucím okem" a poté, co spočítá obludný počet mladých lidí poslaných na onen svět, spočítá stará paradigmata, v jejichž prospěch byl tento čin spáchán, vyvrátí je a... nahradí je novými "duhami". Nahrazuje je novými "duhami". Proto si dnešní svět uvědomil nový gigantický problém vyvracení nejnebezpečnějších paradigmatických představ a vypočítávání vražedných trendů jejich vývoje. Jedním z nich je uvěznění člověka ve spárech Společenské smlouvy.

Pilíř vesmíru N- 9 - Falešné VĚDOMÍ

Skutečnost je taková, že celá světová vědecká komunita je již dlouhou dobu rozdělena na dvě třídy (klany): vědce fudamentální vědy a vědce apologety sloužící konjunktře. Hlavní je fudamentální jádro vědy; to má genetickou nedotknutelnost a sebezáchovu a nemůže být ovlivněno ani vnějšími konjunkturálními faktory, ani vnitřními rozpory. V zásadě jej lze rozcupovat, což autority čas od času dělají, ale tím se fudamentální jádro jen stává monolitnějším, i když v menší míře.

Obrovské vrstvy, části a sféry vědy, které se oddělují od základního jádra vědy, se dostávají do falešného poznání, jednoduše řečeno do "polováhy". Existuje zde několik směrů.

Prvním směrem je doplnění obrovského množství kvazifundamentální vědecké sféry. Zde lze "kvazi" či "pseudovědecké" poznatky považovat za "největší" výdobytky lidského génia, zaměřené na podkopání samotných základů lidského života, na nivelizaci skutečných hodnot existence, způsobující nevyčíslitelné pohromy lidstvu, které tento druh "vědeckých děl" zvládlo. Příkladů je mnoho. V tichosti svých pracoven, daleko od široké vědecké veřejnosti, v dobách míru "zlí géniové" usilovně hledají nové a nové prostředky, jak zničit svět kolem sebe. V době jaderných, vodíkových a neutronových bomb, bakteriologických zbraní, vysoce úderných informací, geofinančních a geoekonomických technologií "vojenského použití" postupně vykristalizovala fudamentalistická vrstva vědy, kde morální a materiální odměny za vědecké objevy jsou ve skutečnosti dobře placeným vědeckým zločinem.

Bmopoe směr. Ze základního jádra se odštěpuje další vědecká část. Doplnuje arzenál oborových věd. Tato vědecká plejáda je zpravidla naprosto zbavena samostat-

Epicentrem je mocná politická, vojenská a průmyslová elita, která utváří nejen vědecké spektrum výzkumu, ale také výzkum založený na oportunistických a dokonce cyry6o osobních (korporátních) cílech. Epicentrem je mocná politická, vojenská a průmyslová elita, která utváří nejen vědecké spektrum výzkumu na základě oportunistických a dokonce cyry6o osobních (korporátních) cílů a záměrů, ale také jej navyká na aktivní konflikt se základní vědou a vnucuje vědecké komunitě útočnou, agresivní, apologetickou mentalitu.

Má své vlastní zákony: bez ohledu na to, kdo vstoupí do elitního jádra moci, bez ohledu na to, jaké nejnovější úkoly a cíle jsou před vědu postaveny, celý svět oborových věd se okamžitě mění a plní nové směrnice s překvapivou vytrvalostí. Tento proces není závislý na formačních souřadnicích vývoje konkrétní společnosti. Tento proces je univerzální. Vezměme si alespoň moderní technogenní společnost. Je spoutána okruhem vědeckých a mocenských představitelů apologetické stopy, žárlivě střežících "čistotu" ideologické mapy moci a zároveň zachování a čistotu svých "vědeckých paradigmat". V posledních desetiletích se to tedy projevuje např:

1) bezprecedentní glorifikace technogenních principů světového vývoje (postindustrialismus a informační společnost, lámání budoucnosti pouze těmito prizmaty, s nekonečnou modernizací ve stejném technogenním duchu, jen na vyšší úrovni); glorifikace technogenosti, touha po inovacích; 2) vytváření "moderních" civilizačních modelů vývoje, které ve své podstatě nemají daleko ke středověku. V obou případech se zakouřuje polovědeckost a rozkvétají její apologetičtí představitelé.

Jaký je výsledek takové situace ve světě vědy a jaké je nebezpečí takové vědecké a společenské apologetiky? Nebezpečí je dvojí. *Za prvé*, apologetická věda diskredituje vysoký vědecký status. *Za druhé*, obrovský doprovodný vědecký plejboj, který neúnavně následuje mocenské jádro, mění vědce v poloprofesionály. Ztrácejí objektivní vědecké referenční body, ale především schopnost samostatného průlomového myšlení. Několik generací vědců si vypěstovalo podvědomý strach z toho, že nezapadnou do obecného vědeckého prostředí plejády.

Za třetí, nejhroživější nebezpečí spočívá v následujícím...

V tomto případě jsou vědci jako dobře vycvičené stroje schopni rychle formulovat jakýkoli koncept, doktrínu, paradigma,

Strategií by bylo stanovení zásadních cílů. Tyto cíle a principy zpravidla nevyplývají ze zákonitostí vývoje společenských věd a humanitní sféry, ale jsou subjektivní a apriorně stanovené mocenskými elitami a jejich korporativními strukturami. K takovým přizpůsobeným bodům patří např.

"národní ideje", "státní ideologie", "civilizační paradigmatata" a t d. Dobře vědecky popsané, s vynikajícími vědeckými atributy, na dlouhou dobu uspávají světové společenství, oživují mýty, které se stávají společenskými směrnicemi vývoje, jsou obhajovány a na jejich obranu (na oltář těchto idejí) jsou obětovány celé generace. Takto formované ideály a cíle si berou ty nejcennější životy, a teprve když si člověk uvědomí marnost takových gigantických vědeckých experimentů, jsou tato paradigmatata nahrazena novými a začarovaný kruh se opakuje. Pseudovědecká vrstva tím, že trhá základní jádro vědy, odtrhává se od něj, vede ho do vědeckých švestek a poloprofesionálů, v zásadě základní jádro neoslabuje, naopak ho ještě posiluje. Navrstvená na něj však činí nejnovější fundamentální objevy prakticky nepřístupnými pozornosti mocenských elit. Teprve v obdobích titánských společenských zlomů vystupují na povrch nové výhonky humanitních věd, které se mocně prosazují, vysvětlují příčiny společenských otřesů a zároveň budují projekci harmonické existence ve světě.

*Pilíř vesmíru N- 10 - RAZVMTME JAKO BEKTOP V <-
NMKU DA'> (MANMYA RAZVMTME)*

Další bolestivý bod moderního světa souvisí s všeobecnou potřebou, hraničící s mánií, *usilovat o rozvoj, tedy "nikam"*. Svět je zmítán rozpory. Na jedné straně se pojem "*rozvoj*" v genofondu ekonomie vyvinul ve formuli "*udržitelný rozvoj*", jakousi apologetiku starého, přežitého, zachování tradičního.

Na druhé straně se v předních (základních) strojírenských odvětvích vyvinula neuhasitelná touha po techno- logických revolucích, převratech a obnově jako všeobecná mánie rozvoje. To přispívá k iracionalizaci ekonomiky a posouvá světový hospodářský systém a národní struktury do zóny ekonomické neopodstatněnosti a neefektivnosti fungování obrovských ekonomických ape-

K vyčerpání světového společenství militarismem se přidalo vyčerpání technogenní. K vyčerpání světového společenství militarismem se přidalo technogenní vyčerpání. Technogenní vyčerpání je však mnohonásobně sofistikovanější a nebezpečnější než vyčerpání militarizací. Vývoj kategorie "rozvoje" (jeho civilizační perspektivy) lze představit takto: nejprve se rozlil jako průmyslová revoluce, poté HTP a nyní - je nejvyšší technogenní fází postindustrialismus, který je založen na touze po inovačních revolucích. Životní cyklus všech složek reprodukčních cyklů se zúžil na mez: mnohé unikátní zboží "umírá" na běžícím pásu; nové infrastruktury se vrství na životaschopné a odřezávají je; specialisté ztrácejí nejen kvalifikaci, ale i samotnou specializaci;

"Životní cyklus", tj. období aktivní, efektivní duševní činnosti člověka, se zúžil na 5-10 let, protože vývoj nabral zběsilé tempo a rytmus. A tento vůz, který si člověk vytvořil, se po něm začal prohánět a bral mu veškerou vitalitu.

Svět vstoupil do fáze technogenního vyčerpání, které pohlcuje všechny druhy zdrojů. Člověk sám se stal "pecypc", "lidským kapitálem". Humanitní věda rezignovala na technogenní vyčerpání a opěvuje "inovativní model" uspořádání světa. Světové společenství dochází k poznání, že takovou zátěž již není schopno unést; a to podněcuje hledání nového civilizačního modelu restrukturalizace světa. Ani člověk, ani příroda už takovou zátěž nezvládnou: v hlubinách technogenního (postindustriálního) modelu

vzniká nový model *etnicko-ekonomický systém v rámci - imx neo-ekonomické civilizace*, model rovnováhy technogenních a etno-národních systémů, jejich harmonie.

Pilíř vesmíru N- 11 - TECHNOLOGIE

Člověk si "stvořil" ocelovou klec-vozik a z vlastní vůle do ní nastoupil. Klec se jmenuje dnešní technogenní svět. Získal schopnost seberozyje, sebeorganizace.

Tento planetární civilizační vůz k sobě člověka připoutal tisíci nitkami a podřídil ho svému rytmu v nezadržitelném 6ere. Nyní se člověk snaží vyhnout jeho zběsilému tempu. Vůz je neúprosný, "přeje" ho!

V podmínkách moderní technogenní civilizace je tak člověk závislý na stroji, který již nemůže nejen postavit, ale ani vytvořit. Ukázalo se, že je "slabým článkem" globálního technologického mechanismu, který se nepodřizuje lidské, ale své vlastní logice. Dochází k vývoji "člověka-stroje", nikoliv člověka.

Humanistické řešení těchto rozporů vyžaduje demontáž technogenních struktur, jejichž účelem je zpracování (mletí) zdrojů jako cíl sám o sobě, neustálé zkracování životních cyklů zboží, způsobů, infrastruktur, lidského života, neomezené generování nových metod práce, špičkových technologií atd., aby se uspokojily neustálé inovační revoluce, exploze a převraty. Svět vstoupil do období absolutního lidského vyčerpání! Militarismus zde byl doplněn technogenicitou.

*Pilíř vesmíru N- 12 - CMVMMLMLMZACMOND
Zlomek*

Vedle technogenního modelu existence (v ekonomické literatuře je tento model označován jako "západní") existuje na rozsáhlých územích planety "tradiční" forma existence (ve filozofické literatuře je obecně označována jako "východní model").

Oba modely koexistují, i když se jeví jako hluboké antagonisty (stále ohnn *zrandiozny* zhpř/), ať už si vezmeme jakýkoli plátek (atrikořist), jistě mezi nimi budou zásadní rozdíly. Na první pohled se zdá fantastické, že se filosofické názory západního a východního civilizačního modelu neshodují na stejných procesech. Jak vysvětlit tento rozdíl mezi východní a západní civilizací? Existuje několik rovin a agend. Tou ústřední je rozdíl mezi rozumem a lidskostí (mezi tělem a duší, mezi tím, co je primární a co sekundární), mezi blízkostí přírodě a odstupem od ní (mezi uctíváním a zotročováním přírody). Tento boj je v zásadě umělý. Je to záblesk "geopolitického vědomí", které slábne, ale ještě neupadlo v zapomnění, touha po neomezené expanzi "svých" území

"Podrobný obraz těchto rozdílů lze nalézt v dílech: *Stepin B.U.* Rusko v kontextu globálních civilizačních změn Materiály konference "Rusko - XXI. století". Moskva: Rada federace, 2000; *Voroncov R.M.* Ekonomika budoucnosti. M.: HABIFUT, 1999. №1.

V tomto případě jde o "vlastní" pocit světa, "vlastní" hodnoty. Jedná se o boj proti univerzálním lidským hodnotám. A my jsme svědky toho, že za těmito spory a vědeckými debatami se skrývá jedno z obludných nebezpečí a hrozeb pro bezpečnost člověka a světového společenství, nebezpečí čelního střetu civilizací. Svět hovoří o dialogu civilizací.

OloRa vesmíru N- 13 - JADERNOST VĚDOMÍ

Byla odhalena stagnace světového systému, jeho nerovnováha. Důvod: *"starověstfálský" systém světového systému*, konkrétně "buněčnost" světového řádu, jeho nekonečná státně-administrativní roztržičnost. I pro samotné státy je charakteristická vnitřní redundance administrativního členění. To vše posloužilo k vytvoření gigantického problému, neboť v důsledku této roztržičnosti se svět jako celek stal nebezpečně nákladným a neefektivním, jak je uvedeno dále:

(a) Každá jednotlivá světová buňka je *obklopena zii zantním počtem různých institucí*: světová oporo- stojná byrokracie je pevně semknutá, pevně svázaná, drží své "středověké" slabě propustné a dokonce neprostupné buňky ve svých ocelových rukou, čímž znásilňuje světovou ekonomiku, dusí ji ideologií, militarismem a geopolitikou;

6) *Světová lwnmom je mocnou překážkou světového rozvoje*, překážkou pro globální oblasti růstu kvůli "neuróza (psychóza) suverenity", globální, neprostupné nebo slabě prostupné hranice, geopolitické ambice a ideologické rozdíly, lokální konflikty; překážka pro mezinacionální inovačně-výrobní a klastrové komunikační systémy (projekty), především energetické projekty atd. Z tohoto důvodu sílí praxe "obcházení" některých zemí, která nejenže nepřiměřeně prodražuje realizaci mezinárodních prvotřídních, avantgardních inovačních projektů, ale také odřezává obyvatelstvo těchto zemí od účasti na nich a odsuzuje je k zaostalosti a marginalizaci. To má vliv i na provozní bezpečnost těžce vydobytých projektů;

c) každá buňka (země) má sklon k autarkii, snaží se vyrábět produkty na základě nedostatku zdrojů v "krátkých" (národních) reprodukčních řetězcích (cyklech), a tedy nekonkurenceschopné produkty. To se děje

intenzivní "zamořování" světa nekvalitními a nekonkurenceschopnými výrobky;

d) v buňkách oddělených od sebe probíhá neúnavná práce na "oblékání", jinými slovy na "vzdělávání" člověka. Toto oblékání člověka probíhá ve světě podle kombinované, jednotné organizující metodiky, ale s velkými věcnými rozdíly v praxi, v tempu oblékání člověka v různých buňkách světa (buňkách-krajích), s ohledem na jejich "specifičnost". Proto lidé z těchto různých buněk vycházejí s absurdními rozdíly ve vnímání a chápání světa. Odtud pramení rozdíly v mentalitě, identitě, odlišnosti atd. Zde, na podkorové úrovni, se projevuje rozdíl v chápání "jiného", "odlišného", které je předáváno. Zde jsou lidé vychovávaní na malých horizontech bytí a nejsou schopni je rozšířit. Každý z nich rozšiřuje své buněčné vědomí na celý svět. Extrapoluje. Proto je na světě tolik světonázorů a vesmírů. Zkrátka a dobře se však nerozšiřují do pojmu "vesmír". Jsou to nejspíše samostatné "chýše" postavené na písku (čti halucinace, mýty, víry). Tyto chýše jsou nebezpečně neuspořádané, bojovné.

Pilíř vesmíru N- 14 - VZDĚLÁNÍ JAKO DRESMROVE

<p>Na světě funguje obrovská mašinérie,</p> <p>Stroj jede na plné obrátky. Jeho úkolem je reprodukovat univerzální užitečnost v osobách jednostranně zaměřených lidí, kteří jsou specialisty ve svém oboru, potlačovat sebemenší pokusy o univerzálnost a všestrannost. "Génus života" se o tom přesvědčil, když se setkal s překvapivým obrazem lidského "líčení". Připomeňme jej čtenáři, zde je úryvek: "...Co to je? A co je to hvízdání bičů, výkřiky, sténání a zoufalé výkřiky? Jsou to obrovské klece a v nich mladí muži od nejmenších po nejmladší. Jsou cvičeni, aby se z nich stali "moderní muži". Na klecích jsou nápisy: "vzdělávací a výcvikové instituce: školka, škola, technická škola, inst-institut, univerzita, vysoká škola" Zkrátka je to "vzdělávání". Mladé lidi školí lidé, kteří jsou v tomto oboru dobře vyškolení, kteří si tím vším sami prošli, kteří jsou dobře přizpůsobeni a adaptováni na školení. Jsou to učitelé, lektori, profesori. Metody školení jsou filigránské. Mladí lidé jsou ponořeni do učebnic, které úžasně přetvářejí lidský mozek.</p>	<p>vzdělávací "vzdělávací systém".</p>
---	--

Mladí lidé jsou propuštěni z klecí. Po důkladné kontrole jsou však mladí lidé z klecí propuštěni...".

V našem světě jsme tedy od nejútlejšího věku indoktrinováni do "jiného", neskutečného, "formujeme" člověka podle "obrazů a podob", abychom z něj po dvaceti letech úporného a otravného tréninku udělali "moderního člověka". A jak se instituce lidského oblékání nikdy nezlepšila! V e všech historických etapách byla souborem výchovných a nápravných institucí, v nichž se vychovávají poslušní, napravují tvrdohlaví a posílají se do "lepšího světa" ti tvrdohlaví (zde bude řeč o stručnosti).

Co má člověk z tohoto věčného oblékání?

První. Získá tiché osvědčení a právo být nazýván

Jinými slovy, být nazýván "moderním člověkem", jinými slovy, být nazýván zralým pro modernitu, a tím mlčky podepsat takzvanou "společenskou smlouvu", implicitní, formální smlouvu, která reguluje každý krok člověka.

Bmopoe. Člověk již podvědomě vnímá svět, který je v něm vytvořen, s jeho hodnotami, motivacemi a cíli. Vychází z pocitu víry v to, co mu bylo o světě kolem něj řečeno. Zde přijímá představy, mýty, iluze a jiné halucinace jako skutečnost bez stínu pochybností. Nevěří už faktům o věcech, ale slovům o nich!

Každý člověk se tedy narodí se sociálními instinkty, ty jsou "získané", imperativy jsou mu "vštěpovány" do vědomí zástupem učitelů. Důvěřivost k učiteli (autoritě) je zde chorobnou vášní pro bludy! (*Pokračování tohoto příběhu čtenář uvidí, ponoří-li se znovu do obrazů, které navštívily "génia života" na jeho cestě k pilířům vesmíru*).

Pilíř vesmíru N- 15 - SVĚTOVÁ

SOCIÁLNÍ AMOLOGETIKA

Sociální apologetika je již dlouho přeshraničním fenoménem. Sociální modely v celosvětovém měřítku migrují ze země do země, nacházejí příznivou půdu, aby dozrály do rozvinutých forem, přejímají překvapivě bizarní a zdánlivě nevysvětlitelné formy a metody sociologie.

"...Kozda jsem vyrostl, dají mi náhubek taky...". Z dětského kresleného filmu "Kocour jménem Fawe"). Viz na str: <<http://quote-citation.com/mult>

bytí. Německé vědecké myšlení poloviny 19. století tak dalo vzniknout sociálním modelům, které se Evropa neodvážila vyzkoušet v praxi. Tyto geniální přízračné modely "bloudily Evropou" jen krátce a nakonec byly přeneseny do zdravého ruského těla, kde 70 let trval tento pro svět a vědu nejděsivější a nejpoučnější experiment.

Mimochodem, je třeba poznamenat, že nejen německé vědecké myšlení, ale i myšlení jiných národních vědeckých škol je schopno vytvářet takové grandiózní civilizační modely, jejichž zárodky mohou vyklíčit daleko za hranicemi státu a přimět lidi k uctívání dalšího grandiózního vědeckého mýtu, modly. Takové představy se zpravidla nerodí v prostředí základního myšlenkového jádra, ale jsou diktovány blízce vědeckým prostředím, mocenskými kruhy, které takové modely nařizují jako odplatu za účast na neúspěšných pseudovědeckých experimentech.

Situace založená na principech sociální apologetiky ve vztazích mezi úřady a vědou nemůže trvat donekonečna. Světové společenství a jeho humanitní vědecká sféra se v tomto vztahu velmi přiblížily bodu obratu. Stojíme na prahu grandiózní vědecké a vzdělávací reformy, nové vědecké renesance humanitních věd, v jejímž centru musí stát silné fundamentální vědecké a vzdělávací jádro, povolávající do svých řad novou mladou generaci vědců, jejichž vědomí není deformováno sociální apologetikou. Z vědeckého prostředí, v němž jsou jako drahé kovy zasazeny zárodky nejnovějších vědeckých škol, musí na povrch společenského života vystoupit nové vědecké směry a vytvořit nové vědecké jádro, které bude prototypem nové vědy příštích staletí.

Pilíř vesmíru N- 16 - PRAVÁ AMOLOGIE

Svět má zastaralý právní model. Zachovává si buněčné vědomí, které je zacementováno v normách mezinárodního práva. Právní vědci vidí, že jejich zavedené, tradiční právní vědy jsou ohroženy tlakem globalizace. Přeshraničnost usilovně pracuje na znovuzískání svého místa na globálním právním poli. Samotný právní systém je zakonzervován a stává se cyry6o apologetickým.

Morální systém po staletí odrážel právo silnějšího. Ať už se objevila jakákoli právní paradigmat, modely, koncepce-

V současném systému globalizace a tržní konkurence tento problém maximálně prohloubily. Současný systém s globalizací a tvrdým tržním bojem tento problém vyhrotil do krajnosti.

Právo je mimo kontrolu státu. Soudní praxe ukazuje, že základní princip práva ochrana slabší strany - porušován. Právní vědomí účastníků hospodářské činnosti, deformované pseudofinančními modely, generuje bezohledné zacházení se slabší stranou. To vše převrací *princip spravedlnosti* a ničí právo jako společenskou instituci. Právní norma se změnila v mocnou útočnou zbraň, která odráží obranu zájmů jedné skupiny, korporace (vrstvy, způsobu atd.) na úkor jiné. A celý boj o změkčení norem nebo jejich zpřísnění je odrazem politického boje o dlouhodobou nadvládu v té či oné sféře (finance, hospodářství, průmysl, sociální, vojenská sféra atd.).

OloRa mCreations N- 17 - KVALITA

Všude na světě existuje kastovní systém, kasta otroků (tj. "dělníků", "lidu") a kasta pánů (tj. "elity" všech druhů a barev), stejně jako kasta vojáků. Každá kasta má svůj statut, funkce, jsou pečlivě předepsány a každý "byznys" dědí "mladší" kasta. Svazky příbuzných, blízkých příbuzných "svých"! Mísení kast je vyloučeno. Na čistotu kast bedlivě dohlížejí filozofové z moci ideologie, zvláštní poloast "najatých" intelektuálů.

Kasty nejsou kulturní, civilizační, etnické, národnostní atd. rozdělení. Kasty je snadno překračují, jsou to cyry6o sociální vrstvy, jednota ve světě na základě příslušnosti k moci, ke "správě", k majetku, ke vzdělání a vědě, a tedy i ke všemu ostatnímu.

Vzestup k moci nutně doprovází "jejich tým". Rekrutují se ze stejné vrstvy - kasty. To je instinkt "smečky". "Týmy" se liší jen v drobných nuancích. Jejich jádro zůstává stejné. Každá kasta má svou vlastní chartu, svá vlastní pravidla chování, své vlastní instituce a agentury. Elita tak poctivě označuje okruh socializace, přesahující její linii. znakem "hry mimo pravidla". Je zde neviditelná hranice. že kruh nakreslený kolem kuřete křídou se bojí překročit.

Čas od času se kasty mezi sebou střetnou, protože mentální propast není nekonečná. K tomu dochází, když se choutky a nároky elit stanou bezmeznými a stav ostatních kast nesnesitelným. To však končí pouze "odplevelením" kast. Vzájemná krutost zde nezná mezí - "gilotina" přebírá vládu. Tato situace je charakteristická pro kterýkoli kout planety. Takto například popsal ruskou verzi A. Puškin: "...Bůh chraň vidět ruskou vzpouru, nesmyslnou a nemilosrdnou!".... A co kasty? Ty se stávají ještě homogennějšími, uzavřenějšími, izolovanějšími - až do dalšího "plevelení".

Pilíř vesmíru N- 18 - CULT

Svět zasáhla nemoc. Jmenuje se kult. Je založena na explozivním, hypertrofovaném rozvoji nějakého jevu, události, autority osoby, životního stylu, předmětu fascinace atd. Kult má své různé škály a stupně: náboženský kult, kult předků, falický kult, kult Nejvyšší bytosti, kult osobnosti, kult mysli, kult moci, komerční kult, kultovní umělecké dílo, kultovní film, kultovní kniha, kultovní hudební album, kultovní režisér (spisovatel, umělec), kultovní hudba, kultovní kapela, kultovní postava, kultovní román atd. Takže.

Kult se rozrůstá do univerzálního měřítka a nabývá podoby exaltace a často je doprovázen extatickými rituály, poté sestupuje z výšin a omezuje se na lokál-
го состояния.

Sekty jsou však ve své podstatě iracionální; obvykle jsou výsledkem abstraktních, ideálních hodnot, které využívají odtržení od reality, touhy uniknout z každodennosti, všednosti a šedi. Často kult hraničí s horečkou, psychózou. Převaluje se ve vlnách ze strany na stranu, dává vzniknout svým apologetům a nabývá corymbo morbidní podoby. Glorifikace krásy, etiky, estetiky jako výsměch zdravému rozumu; kult násilí a vraždy jako životního triumfu a úspěchu; extrémní deformace zdravého těla módou a zlozvyky, glorifikace tabáku, alkoholu, drog a hazardu jako aureoly nezávislosti, mužnosti, elegance, ve skutečnosti však jako oslepující a okouzluující, povzbuzující a obłudně hrající na lidské slabosti.

²¹ <http://muffintop.ru> a5b8a3757d62Jdf.html.

Pilíř vesmíru N- 19 - NEOGLA DEMOTION

A to je "moderní světová tělesná kultura". Předstírá, že je to "sport", ale ve skutečnosti s ním nemá nic společného. Je to čistě násilná podívaná - "neogladiatrie". Heslo "chléb a podívaná!" je zde prezentováno jako "ne chléb, ale podívaná!". Neo-gladiatorialism is carefully cultivated, because it carries a huge ideological load, namely: it helps to prepare people capable of only a short-term leap in life (in politics, in science, in production, in education), reducing the cycle of life (including creative life) to a minimum, but at the same time it teaches them to the maximum dedication of dutievous and physical forces at the right time and in the right place; it helps to prepare young people to fight for values not realised by man - "sub-sub values. A to, že takový "sport" deformuje tělo v maximální možné míře a činí ho polomrzačeným, se nebere v úvahu.

*Pilíř vesmíru N- 20 - SMRAVEDLMVOICE UNITED BY
NON-SMRAVEDLMVOICE*

V našem každodenním životě (a také ve světě) se skloňuje pojem "spravedlnost" (ho mend me, reader, for this verbal liberty!): nepřestáváme toto slovo vkládat do doktrín a programů, manifestů a revolucí, akcí, opatření atd., ať už s příčinou nebo bez ní. Když to všechno děláme, ani si neuvědomujeme, že vkládáme fikci, iluzi, protože tato původní životadárná kategorie ztratila svou slupku, její obsah byl vytepán.

Příčinou této situace je různost chápání spravedlnosti - každý má svou vlastní spravedlnost! Ať už záměrně, nebo ne, touto kategorií se zabývají učenci, diplomaté, vojenští důstojníci, státníci i "obyčejní" lidé, děti i dospělí, země i integrační skupiny, kasty, elity i lid. Každá z výše uvedených vrstev se snaží po svém dokázat spravedlnost (či nespravedlnost) svého postojů. Spravedlnost je vztyčena na štítu. Vidíme ji vepsanou na praporech, pod nimiž bojují nespravedlivě znevýhodnění. Navíc se tato kategorie přelévá a glamouruje další kategorie a pojmy ("spravedlivá válka", "nespravedlivá válka"), "spravedlivý svět", "nespravedlivý svět" atd.).

"Génius života", který se blíží k pilíři Vesmíru spravedlnosti, přesvědčen, že vyčerpal svou roli podpůrného bloku, jeho

"zásadovost". Rozvolnila se, ztratila svou nosnou sílu. Je od sebe odtržena jinými kategoriemi ("moc", "militarismus", "právní apologetika", "kastovnictví", "pravidla hry" a t.d.). S tímto pilířem vesmíru však nelze žertovat.

"Spravedlnost musí být obnovena!" Tato kategorie je schopna rozvrátit jakýkoli zdánlivě stabilní a "prosperující" systém, ať už jde o formaci, civilizaci, říši, zemi, enklávu, mocnost. Dějiny jsou toho svědkem.

*Pilíř vesmíru N- 21 -
< MRAVMLA MGRI> BEZ MRAVMLA*

V paradigmatu humanitní kosmologie se uspořádání xaoca vztahuje k jednomu ze základních principů organizace života založené na kosmogenezí, jinými slovy, ve světovém společenství (a také v každodenním životě) musí být explicitně nebo implicitně stanovena určitá pravidla hry, aby byla zajištěna rovnost v interakci a vztazích všech zúčastněných.

"hráči". To vše je zakotveno v dohodách, prohlášeních a memorandech. Seběmenší odchylka od těchto transparentních či nenásilných pravidel je okamžitě potlačena a potrestána a proces (akce, průběh událostí) se vrací do normálu.

Na těchto základech je postaven celý právní (legislativní) systém v našem světě. Tento systém však (pokud se na něj podíváme z globálního hlediska) funguje do určité hranice z hlediska místa, času a subjektů světové hry. Porušují se, když je to nutné, kde je to nutné, komu je to nutné. A překvapivě se vždy najde argument pro útěchu oběti (jejích zájmů, očekávání, důvěry) v neměnnost stanovených pravidel hry. Jde o umění "výkladu" pravidla.

"Géníus života" objevil takový pilíř vesmíru, jako jsou "pravidla hry bez pravidel", pilíř zakotvený v základech struktury naší existence. Je přesvědčen, že tento pilíř nefunguje. Je to fikce, nedorozumění v mezinárodním měřítku.

Pilíř vesmíru N- 22 - MNSTITUCE VE SLUŽBĚ <-SREDI>.

Vedle pilíře Vesmíru č. 21 (viz výše) číhá pilíř "institucionalita", který se na něj upíná. Tento pilíř funguje v úzké spolupráci a spojení s pilířem "pravidla hry". Je však stejně zchátralý a rozbitý jako pilíř "pravidla hry", "spravedlnost", "rozvoj" a t.d. Jde o to, že pokud

"Pravidla hry" jsou všeobjímající kategorií, která dává životu na planetě určitou dimenzionalitu, logičnost atd., institucionalita je pak určitým atributem prostředí, v němž se vaří všechny principy podporující život.

Jde však o to, že prostředí se může cíleně měnit, a to nevyhnutelně ovlivňuje samotné principy, parametry (pilíře) existence, které potvrzují život. Je to tedy právě institucionalita, která toto prostředí vybarvuje různými barvami, podbarvami, odstíny, až po jedovaté. Zde mají ideologové, geopolitici, internacionalisté starého "studeného" typu volnou ruku. To je jejich pole působnosti, jejich stálé zaměstnání a zaměstnání (a chcete-li,

"(povolání) vytvářet jedovaté prostředí v mezinárodních vztazích. Jaká "podpora" tedy krystalizuje v jedovatém prostředí? ha příkladu nechodme daleko: je tu globální vojensko-průmyslový komplex (GMIC), který se projevil v jedovatém prostředí militarismu, pomsty, ultranacionalismu, šovinismu, nedůvěry, strachu, zoufalství. A tento jedovatý krystal (instituce) ohrožuje lidstvo gilotinou, dobře vybroušenou ve světových reprodukčních dopravních (cyklech) "válečné ekonomiky" (mimochodem, "válečná ekonomika" je další terminologické nedorozumění). Existuje zlovolný záměr (záměr namířený proti životu na planetě, proti člověku, jeho rodině, jeho auře). Ale kodexy sebezáchovy lidstva, vyvěrající z hlubin poznání, vášnivě vyzývají světové společenství k právnímu posouzení činnosti globálního vojensko-průmyslového komplexu a jeho okolí. A není vyloučeno, jak se mi zdá, že do světové agendy globálního dialogu nevyhnutelně vstoupí otázka jejich posouzení jako zločineckých struktur (institucí), stejně jako otázka zřízení nejnovější instituce typu "Norimberského tribunálu mírových časů".

* * *

Výsledky inventarizace jsou však pečlivě zaznamenány a popsány (*vnemomeel se s těmito informacemi seznámil*).

V hlubinách humanitní kosmologie se tak objevily zázračné chyby vědomí. Jsou ukryty v "pilířích" vesmíru a lze je tam snadno odhalit. Byly příčinou světonázorového "strabismu". To je tedy to, co pokrývalo formy, na n i c h ž byl vybroušen "moderní" svět; to je to, co filosofové, sociologové a kulturologové pečlivě skrývali před ide-

apologety starého, zatuchlého, tradičního! Nyní vystává v plné síle otázka: Co dělat?

K zodpovězení této svátostné otázky se Nejvyšší shromáždění schází zde, u pilířů vesmíru, na podivuhodném místě v "Republice géníů", kde žijí "lidé věčnosti".

IV.5. Setkání u pilířů vesmíru: agenda - otázky tisíciletého významu a hledání odpovědí

Události se vyvíjejí rychle a nezbývá čas ani příležitost k samolibému přemýšlení o bezprostřední hrozbě převrácení světového paradigmatu. Filozofové vyhláší velký c6op u pilířů vesmíru; pozváni jsou zástupci všech vědních oborů, škol a přesvědčení. Je o čem hovořit a hlavně synchronizovat hodinky; izolovat prvořadá problémy a otázky, naslouchat ohlušujícímu dunění propasti, nad níž se pilíře vesmíru přehoupnou. Nejdůležitější je však u č i n i t rozhodnutí postavit nový vesmír daleko od propasti a vybudovat jej na nových fudamentálních základech (oporách), kategoriích, pojmech, významech, cílech, směrnicích. Záruka úspěchu je v "republice géníů", jejímiž obyvateli jsou "lidé věčnosti".

Zde udává tón lidská kosmologie. V jejím zorném poli se nachází gigantický lidský kosmologický prostor, jehož výsledky (viz výše) cesty udávají určitý komorní tón Vysokému shromáždění u pilířů vesmíru a samozřejmě i našemu světu ležícímu na průsečíku posvátných vektorů (viz *obr. Ifi*). Tam, na planetě Zemi, se nahromadily otázky tisíciletého rangu. "Géníus života" je přinesl a předložil Velkému shromáždění u pilířů vesmíru: jsou zařazeny do programu.

Podívejme se na tyto otázky.

IV.5.1. Otázky tisícileté hodnosti v kosmologické dimenzi

Nějak se stalo, že v obrovském proudu popisů našeho světa, v důkladných studiích jeho charakteristických rysů, zvláštností atd. se jeho *kolorit z poloviny století* vytratil (záměrně, nebo ne?): málokdy člověk vidí nebezpečí v těchto nových pod-masách.

Kosmologický diskurz se do této situace vlamuje, vytváří mnoho vysoce postavených otázek a opírá je o současný vesmír. Kosmologický diskurz se vlamuje do této situace, formuje množství otázek vysokého řádu a opírá je o současný vesmír.

Situace se mění a mění se i otázky: s rostoucím rozsahem událostí roste i úroveň otázek! Nový svět je světem kosmologizace. Nový svět je obnovující svět. Na křižovatce takových dějinných okamžiků musí intelektuální myšlení teprve seriózně analyzovat mnohá témata a problematické obraty. Postupně se osvobozuje z letargického spánku; musí si teprve uvědomit nekonvenční otázky pro pochopení současného světového panoramatu, nezbytné a velmi aktuální *otázky současnosti*.

Ale rozsah otázek ještě není stejný! Je to vzácný případ: člověk překročil historický tisíciletý zlom. Snaží se nahlédnout za tuto hranici vesmíru, opatrně a s velkou láskou předvídat smysluplná znamení své existence. Ale paradoxně! Nevyužil nejvzácnějšího okamžiku, nepoložil si ani jednu otázku tisíciletého rangu (otázku nejvyššího rangu). Bohužel, všechny dnešní otázky jsou redukovány na stoletou strategickou konjunkturu.

Teprve na přelomu století, v tomto vrcholném bodě pozorování, je pochopitelné klást otázky nejvyššího řádu. Nervózní otázky: Co je moderní civilizační vůz postavený člověkem? Jak dlouho může lidstvo udržet tempo a rytmus své neúprosné 6ery?

Počáteční problém: každý člověk přichází do tohoto rigidního světa, který je již připraven a není jím určen, a z vůle osudu je určen nejen k jeho ochraně, udržování, ale také k jeho rozvoji. Kým je člověk určen k takovému osudu? A může se tomuto poslání vyhnout? Abychom pochopili složitost takové otázky, neměli bychom tyto strany od sebe oddělit, podívat se na každou z nich zblízka, abychom mohli učinit rozhodující závěr o míře kompatibility mezi nimi (člověkem a technogenním světem), a pak si položit ústřední otázku: *Co lze s oběma stranami dělat?*

V jakém okamžiku lidstvo přehlédlo rozcestí, před nímž sekulární (vědecké) a náboženské vědomí čerpalo duchovní energii z jediného přírodního zdroje a na tomto základě vytvářelo své integrální, život podporující světy? Od tohoto rozcestí nabývá na síle fanatismus na obou stranách.

Každý se snaží přetáhnout lidi na svou stranu a rozlévá do světa obrovské rozpory. Všichni začali mluvit o mezicivilizačních rozporech.

Přistoupíme-li k problému z výše uvedených pozic, vyvstane před pozorovatelem řada dalších závažných otázek. Seskupme je!

První sada problematických otázek. Jaké bezprecedentní vlastnosti propůjčila globalizace modernímu kompaktnímu světu a utkala jej z dříve nesourodých agregovaných systémů a subsystémů? Nezrodila dnešní závěrečná fáze internacionalizace a ekonomické transnacionalizace novou populaci světového systému, která přesahuje tradiční rozměr? Do jaké míry se proměnily vývojové zákonitosti, které dříve sloužily roztržitému systému, nepropojeným jednotlivým centrům a strukturám? A není zapotřebí nové optiky k odhalení a objasnění globálních změn, k nimž došlo?

Druhá sada otázek. V jakých souřadnicích probíhá současný vývoj a nestává se, že dříve vyjasněné (a tedy obecně přijímané) paradigma světa, kategorie a způsoby bytí se po uražení evoluční cesty vyčerpají a zmizí z historické scény? A nevzniká v jejich hloubce jádro nejnovějšího civilizačního paradigmatu, které předurčí nové směry vývoje světa v XXI. století? *Třetí okruh otázek.* Neposkytuje změna souřadnic vývoje nový referenční bod dějin, totiž filosofický výklad založený na prostorově-civilizační existenci, přičemž se v tomto prostoru prolínají různé toky ve všech jeho sférách? Nejsme svědky vzniku zásadně nového chronometru vývoje, nového časového referenčního bodu? Vnější čas, tj. vývoj sám, zde "fosilizuje" a dává prostor času vnitřnímu, čímž jej odděluje od "času vnitřního".

lidských životních cyklů z technogenních amplitud světa. A konečně *čtvrtý blok otázek.* Svět jako společenství, zářící všemi barvami *rozmanitosti*. Co se skrývá za touto dualitou? Jaké tajemství skrývá společenská povaha člověka ve svých záhadných hlubinách? Podaří se člověku toto tajemství rozluštit? Jaký je původ těchto globálních procesů? Jaký je osud zavedených entit, zejména národních států a jejich ekonomik, regionálních společenství a území?

NINKLIVy, NINKLIVy, NINKLIVy, SOUNdy atd. v tomto významu znamenají GLO.

Jaká je budoucnost bankovního systému, úvěrového trhu, systému mezinárodního finančního práva atd.? Co čeká bankovní systém, úvěrový trh, systém mezinárodního finančního práva atd.?

Jaký je osud zavedených kategorií (pojmu)? Neotřásl se navíc samo humanitní paradigma, cítící oslabené kategorie? Vždyť základní (základní) pojmy nabývají zcela nového kvalitativního zabarvení. Patří mezi ně ekonomické peníze a jejich funkce, ekvivalent a jeho transformace, světový důchod a podmínky jeho tvorby a přerozdělování, světový trh atd. Neoperujeme snad s jinými (společenskými) kategoriemi, z nichž zbyla jen skořápka a samotný obsah se vykastroval? Totéž platí pro řadu pojmů z oblasti politologie, strategie, práva a dalších. Neméně naléhavé a důležité jsou otázky vývoje nové třídy technik pro fungování v podmínkách vzniku globálních přeshraničních toků. Jde o vývoj takových vysokých geoeconomických technologií, které umožní nejen kriticky posoudit "trvale udržitelnou" funkci subjektů globální ekonomické komunikace (nadrádných nadnárodních subjektů, národních ekonomik a jejich ekonomických struktur), ale také vytěžit z těchto toků strategický efekt a globální příjem na základě nových přístupů a institucí.

A ještě jeden aspekt, který nás zajímá: jak se chovají globalizované prostory (ekonomické, finanční, právní, informační atd.), když dozrává a vstupuje na historickou scénu nové civilizační paradigma, které nahrazuje vyčerpávající technogenní fázi postindustrialismu?

Shluky otázek, které mají vyvrátit chmurný středověk, jenž na svět přišel, se rojí především kolem základních kategorií, které jsou pilíři našeho vesmíru. A to z dobrého důvodu. Právě zde číhají zkreslení, která mysl hledá v boji proti "modernímu" středověku. Mezi takové deformace patří i Společenská smlouva.

IV.5.2. Republika géniů

Obrovský stůl, kolem kterého sedí lidé. Jsou to "lidé věčnosti", genové kosmologického měřítka, o jakém se A. Nobelovi ani nesnilo. Jsou z různých míst. Každý z nich vyšel z hlubin vědomí lidí (národů, etnických skupin). Jsou jako obří svazy

Jsou tvůrci aury a osudů založených na svobodě, neporazitelnosti a volnosti. Jsou tvůrci aury a osudů na principech svobody, nezastavitelné vitality a zdravého rozumu. Jsou těmi, na něž se lidé obracejí v nouzi, k nimž se vztahují.

NIVILYJSOU JEHO DĚTI A JEHO POTŘEBY. CTILÍ JE . D GUIL
a společně tvoří "Republiku géníů". Vedou "neuspěchaný" dialog tisíciletého rázu.

Géniové, lidé věčnosti, jsou jiní, mají jiné nálady a směr myšlení, jak nás svého času upozornil *A. Maupinzauer* v jedné ze svých barvitých povídek: "Často se mluví o republice vědců, ale ne o republice géníů. V té druhé je to tak: jeden obr křičí na druhého prázdným prostorem staletí a svět trpaslíků plazících se pod nimi neslyší nic než šum a nechápe nic než to, že se vůbec něco děje. A na druhé straně je tento svět trpaslíků zapojen do nepřetržitého-

Midillitionallitionallitions, Nothougthougththenil-
obry, prohlašuje za hrdiny, kteří jsou sami trpaslíky atd.; to vše však těmto duchovním obrům nebrání a pokračují ve své vznešené konverzaci.² "

Toto je jen malá část těchto výjimečných lidí, "věčných mužů", organizátorů "života", jeho strážců: Hérakleitos, Homér, Konfucius, Nerikles, Fidias, Naxitel, Sokrates, Marcus Aurelius, Boethius, Ferdowski, Narekatsi, Nizami, Dante, Leonardo da Vinci, Michelangelo, Rafael, J. Bruno, Roudaki, Erasmus Rotterdamský, Voltaire, Durer, Shakespeare, Goethe, Heine, Beethoven, Mozart, Servantes, Dante, Leonardo da Vinci, Michelangelo, Rafael, Roudaki, Erasmus Rotterdamský. Dante, Leonardo da Vinci, Michelangelo, Rafael, J. Bruno, Rudaki, Erasmus Rotterdamský, Voltaire, Dürer, Shakespeare, Goethe, Heine, Beethoven, Mozart, Cervantes, Andrej Rublev, Putikin, Gogol, Tolstoj, Dostojevskij, Michail Bulgakov a mnoho, mnoho dalších.

Jsou to oni, kdo mají "génia života" ve svých službách, jsou to oni, kdo ho pravidelně "spoluurčují" do humanitního kosmu k pilířům vesmíru pro jejich inventář U jejich nohou leží Sfinga a střeží desky, na něž vepsali velké významy existence. Lidstvo se bude navždy obracet k těmto největším mužům o radu a poradenství a kontrolovat své kroky v tisíciletých zlomových okamžicích svých dějin. To je životní záruka existence člověka.

Ale zpět k našemu setkání.

² *Chopenzauer A.* Nové paralipomeny. Poli. co6p. op. t. d. M., 1910. C. 514. <<http://www.gumfak.ru/filos.html/shopen2/shop17.shtml>>.

IV.5.3. Memorandum o porozumění

"Lidé věčnosti" neplýtávají penězi na malichernosti. Mají tisíciletý záběh a tomu odpovídající otázky, otázky tisíciletého rázu. Otázky jsou zde na stole, "génus života" je před ně položil.

Pokud se jen zběžně podíváme na otázky, které jsou na programu jednání, "lid-

"eternalistům" je vše okamžitě jasné. Nepotřebují

Právě oni jsou těmi nejdůležitějšími lidmi na světě.

Ve světě jsou "první osoby" hustě obklopeny "prvními osobami" a nedovolí, aby k nim pronikla "skutečná" situace. Když se přiblížíme k "lidem věčnosti", nemůžeme si pomoci, ale cítíme to stejně.

je lepší držet jazyk za zuby. Ale existují dva odvážní zpravodajci. z přednáškového sálu, jehož názorům "lidé věčnosti" naslouchali., tento *Kofi Amma Anian* (7. generální tajemník OSN (1997-2006) a *Natalia Rimashevskaya* (doktorka ekonomických věd, Rusko). Na planetě Zemi jsou "dvěma hlasy volajícími do prázdna", ale mocní je neslyší. Na přelomu tisíciletí ukázali ohromující obraz skutečné situace na planetě a vyzvali tak lidstvo k odpovědnosti!²². A oni se přiznali a vydali nezvratné svědectví.

Setkání u pilířů vesmíru se rychle rozvíjelo ("věční lidé" nemají čas ani důvod odbíhat od svých neuspěchaných rozhovorů o jiných, vyšších problémech, o jiných, vzdálenějších obzorech a cílech, "Génus života" měl čas jen na to, aby tuto úžasnou událost a na ní přijaté "Memorandum" popsal "pukticky", stručně, lakonicky. Přejdeme k textu. Uvádím jej v původním, základním znění, bez poznámek a jakýchkoli dodatků. Teprve později začnou apologeti starého, zatuchlého světa (ideologové, geopolitici, filozofové starých, přežitých paradigmat atd.) text Memoranda "vylepšovat", lpět na každém řádku, písmenku, čárce, aby ho vykastrovali, aby mu dali fantastický, deklarativní, "protokolární" vzhled (řekněme, no a co to je?

²² *Annan, K.* My národy: úloha OSN v jednadvacátém století. Viz na: <http://www.un.org/russian/conferen/mil1ennium/2000.htm>; *Rimashevskaya N.M.* Quality of Human Potential in Modern Russia // Bez-bezpečí Eurasie, 200d. č. 1.

Letět, sedět, povídat si, pít, svačit a bezpečně se vrátit je samozřejmostí). A to je právě to: nemají takovou dovednost převádět závěrečné dokumenty globálních i neglobálních fór, konferencí, seminářů, kulatých stolů, schůzí a setkání na nejvyšší úrovni na prázdné čáry papíru. Takže - Memorandum!

Memorandum

Přijato na závěr zasedání na vysoké úrovni
na pilířích "moderního" vesmíru o osudu člověka a světa a
kosmologických obrysech.
Světy nové renesance

Jsme účastníky setkání,
zvažování otázek tisíciletého významu zahrnutých do "agendy"
Setkání u pilířů vesmíru,
po vyslechnutí zpráv o skutečné situaci na planetě Zemi,
pohledem na důkazy a obrazy existence, které předkládá "géníus
života",
po zvážení výsledků kontroly a inventarizace "pilířů" moderního
vesmíru,

NAŘÍZENO:

Planeta Země. Vše probíhalo jako obvykle. Svět se ze století na století potýkal s problémy. Světová zkáza se stala samozřejmostí. Intelekt mlčel, ukolébán obvyklým chodem světových záležitostí.

A tak se na planetě Zemi stala absurdita: svět se dostal do záhadného, nebezpečného <'tsnoe'> stavu, stal se nepohodlným, stále více nevhodným pro život. Tento "jiný" stav světa začal postupně, tu a tam, narušovat navykrou rutinu života, nečekaně odnášet do zapomnění lidi, organizace, struktury, státy, říše, které se zdály být kvetoucí a plné elánu.

I když příliš pozdě, intelekt si uvědomil geniální domněnku: Nebyly to křivé formy, které člověk použil, aby si vytvořil tento "jiný" svět? Ale jak se tyto křivé formy dostaly do rukou člověka? Kde se vzaly chyby, které vedly k zakřivení forem? Nejsou tyto chyby ukryty v základech našeho světa, v jeho pilířích?

Aby si to ověřil, vzal "génus života" formy a vydal se s člověkem na cestu humanitním vesmírem - začal sestupovat sem, k pilířům vesmíru.

Hledání *počátků* globální humanitární transformace

"Génus života" krok za krokem navštěvuje hlubiny lidského poznání, světa a civilizace, které usnuly, a paradigmaty existence, která se ocitla mimo světovou scénu. Neprošel kolem "pilířů" našeho vesmíru za účelem pečlivé inventury a kontroly jejich stavu.

Teprve zde se v plné kráse ukázaly základní počátky a příčiny, které přivedly vesmír do stavu nebezpečného pro život a pro člověka: "opory" vesmíru (smysl, hodnota, podněty a motivační bloky života) se staly nepoužitelnými. Byly odhaleny posuny v "podpěrách", ty se deformovaly, praskaly, usazovaly a celá "kostra" vesmíru s jeho grandiózními systémy se otřásala. Odtud přicházely k intelektu signály o stavu Vesmíru - Vesmír začal chátrat, upadat a byl pro své obyvatele obludně nebezpečný.

A tak je zcela zřejmé, jaké procesy předurčily globální posuny a jak na tyto posuny účinně reagovat a proč jsou vnímány jako "hlavní institucionální výzva, před kterou dnes stojí světoví lídři"², světové společenství.

Zde, u "pilířů" vesmíru, se odehrála další ("obludná" pro apologety starého světa) událost, událost tisíciletého významu: Člověk získal *kosmologické vědomí*, z jeho mysli spadl závoj a nová, nejčistší optika umožnila spatřit, jak se v hlubinách starého Vesmíru rodí nový paradigmatický model Vesmíru, nabývá na síle ve svých základních parametrech, na světovou scénu přichází nová etapa (fáze) vývoje světa, *kosmologizace* a věda o tomto procesu *humanitních věd*.

f4OYA KOSU OLO8 ttr.

Zde, u pilířů vesmíru, se odehrála historická událost: intelekt byl svědkem toho, jak proces globalizace a globalismus, který je jeho základem, jako štafetu předávají dílo světa kosmologizaci a lidské kosmologii s jejich nejnovějšími bloky smyslu a hodnot. A právě na těchto nejnovějších b l o c í c h, "pilířích", má být postaven nový svět.

---

² *Annan K.* My národy: role OSN v XXI. století // Eurasijská bezpečnost, 2000. №1. C. 210 211.

nového renesančního vesmíru. A cesta k němu bude dlážděná "noví lidé".

Proto prohlašujeme: klíč k novým horizontům existence leží v kosmologických hlubinách samotného člověka, v pilířích našeho vesmíru. Nyní člověk, který byl u jeho opor, může nejen vědomě, kriticky nahlížet na opory Vesmíru, zda jsou pevné a spolehlivé, ale také klást Vesmíru (opřené) gigantické otázky, otázky tisíciletého rázu, dostávat na ně odpovědi, a tím řešit hádanky současného uspořádání světa a světového řádu. Právě odtud probíhá často neviditelný proces zcela nových, neobvyklých, nestandardních pohybů a proměn jak samotného člověka, tak jím vytvořeného (zkonstruovaného) světa. Právě odtud, kosmologickou optikou, je možné vidět

"Ocelový krunýř", ta obludná síť, která zotročuje (obvazuje) člověka a jejíž název je Společenská smlouva. Právě při pohledu na technogenní civilizaci "prizmatem" pilířů vesmíru se vyjasní její vyčerpávající podstata.

Ale nejen to: Po "putování" moderním vesmírem, po nahlédnutí za jeho fasády, do zastíněných pater, sklepů a podzemí, narazil člověk na "středověk", jedovatou vlnu přicházející z hlubin minulosti. A mimovolně vyvstává otázka: jak provětrat Vesmír, jak odstranit jedovatý opar, škváru oněch středověkých ohňů, na nichž shořely bystré mysli vrcholné renesance a věku osvícenství? Jak se zbavit otroctví společenské smlouvy, která je podmínkou

"Jaké jsou nejnovější kategorie, na nichž je postaven vesmír? Jaké jsou novější kategorie, na nichž je Vesmír postaven, které vytlačí ty ustálené (oslabené) a vytvoří nový základ nového Vesmíru?"

A zde je jeden z hlavních bodů: technogenní civilizace spolu s "moderním" středověkem se vyčerpaly a přivedly svět na práh, za nímž se otevírá cesta do nového vesmíru, vesmíru nové renesance.

Současně se objevuje překvapivý závěr.

"Člověk fvdamentálních opor": zdravý rozum a zdravé instinkty ho nenechávají na nejmenších pochybách o budoucím osudu světa, z něhož byl poslán k jeho oporám: je třeba okamžitě opustit vesmír a odvést z něj lidi.

Ale to je jen část problému! Opuštění nebezpečného vesmíru je jen polovina problému. Je třeba okamžitě začít zakládat nový Vesmír, Vesmír nové renesance, ale ne na troskách toho starého, nýbrž ho budovat na volných geokosmologických prostorech a budovat ho podle zásad humanismu.

KOSMOLOGIE.

Zde, na Vysokém shromáždění, u pilířů vesmíru, jsme "nakreslili" *introspektivní náčrt nového vesmíru*, jeho obecné obrysy a formy. Náčrt jsme předali "géniovi života", který se bez váhání musí urychleně vrátit "před sebe", aby vystoupil na povrch existence. Kromě náčrtu je však "géniovi života" dán do rukou podivuhodný stroj, "tunelovací deska", *aby rozbil monolit starých paradismů a vytvořil obří tunely "svobody, rozumu, život potvrzujících principů"*.

USNESENÍ (základní zásady) Nejvyššího soudu
Setkání u pilířů "moderního" vesmíru:

- Génius života by měl spolu s "Novými lidmi", kteří ho doprovázejí, okamžitě opustit Vysoké shromáždění a vystoupit na povrch existence, přičemž by si s sebou měl vzít následující rekvizity: 1) <'Antropokosmologizace'> <'náčrtek'> Nového renesančního vesmíru s připojenými novými, kalibrovanými *formami světa*, 2) agregát <'tunelovací štít'> pro rozdělení monolitu sta-
YYHPILDIGM;
- Na planetě Zemi mají být rekvizity slavnostně předány "novým lidem", aby je používali v kosmologických praktikách podle ustanovení knihy "Kosmologizace",
"Humanitární kosmologie, globalistika, geoeconomie, dialog. V případě potřeby se obraťte na autora těchto knih (dokud ještě žije! Ale pospěšte si, letos v roce 2013 mu bylo 75 let, a pokud někdo nemá čas, pak spěchejte za jeho studenty, nebo lépe řečeno za jeho studentkami);
- "Génius života" by se měl postarat o to, aby se toto memorandum nedostalo do rukou apologetů a přísluhovačů zastaralých paradigmat, a zabránilo se tak jeho znehodnocení, zastření a redukci na kus papíru. Podpořit diskusi o tomto Memorandu (manifestu) mezi mladými lidmi: oni mají žít, oni mají rozhodovat, oni mají tvořit, oni mají wo-

Nový kosmologický model pohledu na svět, který prozkoumá úžasné hlubiny a pestré obrazy lidské kosmologie;

- "Génus života", aby doplnil "časovou osu" o chybějící hvězdu <'tímto'>. Za tímto účelem cestujte podél horizontální kosmologické "posvátné časové osy";
- Humanitáři: nechte se inspirovat příkladem fyziků, odvažte se ponořit do prostoru lidské kosmologie a hledat "svůj" intelektuální "Higgsův boson".

(Přijato na přelomu tisíciletí na Vysokém setkání "pilířů" moderního vesmíru se souhlasem nejvyšších hrdinů "lidu-věčnosti").

* * *

"Génus života" ve spěchu opouští Vysoké shromáždění a začíná realizovat Memorandum. Čeká ho však nová cesta v humanitním kosmu po "časové ose". Právě tam "Génus života" odletěl. A my ho budeme bez váhání následovat také!

IV.6. "Génus života" při hledání chybějícího článku na "časové ose" x.

Výše popsaná cesta "génia života" v prostoru humanitní kosmologie po trase podél vertikální sakrální osy k pilířům vesmíru zde nekončí. Čeká ho ještě stejně úžasná cesta po "časové" ose (horizontální sakrální osa), viz *obr. f0*.

"Génus života" se tam vydává spolu s člověkem, aby hledal zavedené absurdity a jejich odstranění (například *jednu z takových absurdit v časové ose, neboť člověk nevidí "přítomnost"*), a my spěcháme za ním, abychom se sami přesvědčili o přítomnosti této absurdity, technikách jejího odstranění a jejích důsledcích.

Zaměříme se na specifické rysy takové cesty.

IV.6.1. "Čas se počítá" jako konvence tisícileté hodnoty

Člověk má možnost zavádět nové opory vesmíru i odstraňovat ty zastaralé. Jednou z takových metodologických opor je kategorie "času", časové reference.

Místo časové složky v našem každodenním životě

Již výše jsme uvedli (viz *oddíl III, odstavec "Kosmologizace času"*): Hérakleitos měl všechny důvody operovat s časovou složkou jako metodologií chápání světa. Již 2,5 tisíce let člověk tohoto zjištění s povděkem využívá, ačkoli stejně tak dobře mohl tuto složku nezavádět. V tomto případě by vědecká improvizace probíhala jinak. Nabízí se otázka: jaká by byla v tomto případě improvizace? Nové vnímání a filosofické vysvětlení vesmíru, které je založeno na prostorově-civilizační existenci s prolínáním v tomto prostoru různých toků ve všech jeho sférách, naléhavě vyžaduje zásadně nový chronometr vývoje, nové "nečasové" vztažné body, nové vztažné body, v nichž je vnější čas, tj. vývoj sám, zastaven (a je zasazen do kategorie "*času*" a je jím generován). Lidské životní cykly tak mají být vytrženy z rigidních technogenních amplitud světa.

Časová složka vnesla do lidského vědomí hlubokou deformaci: časová disproporce lidského životního cyklu (biologického rytmu) s technogenními (astronomickými) nekonečnými rytmy vyvolala mýtický strach. Ten nabyl patologického zabarvení. Člověk našel způsob, jak tento strach nejen umlčet, ale také si vybudovat grandiózní iluze (mýty), nekonečně zvětšující posmrtný život, a tím proporcionalizovat své souvěetí s nekonečným vnějším technogenním (kosmickým) *rozsahem* existence, tj. člověk našel *měřítko* a...? uklidnil?

Svět nemá žádný relativní referenční bod. Jako celek se jednoduše nepodobá všem svým proměnám; ty jsou objemově přítomné, živé a spadají do roviny jakéhokoli výseku, výseče bytí, jsoucna v jejich převrácené podobě.

Nerozdělený svět (jednotný, nesystémový, naddisciplinární) nepotřebuje popisovat žádné souřadnice, tedy ani čas. Moderní metodologie popisu světa vychází z klasických vědeckých přístupů a kategorií.

(lineární, deterministická věda). *Prvním zvláštním případem je systémový přístup* v teorii poznání vystupuje jako výchozí model poznání; *druhým zvláštním případem*, resp. dalším krokem v tomto směru je tzv, *synergetika* (sebeorganizace spojená s identifikací řádových parametrů a predikcí budoucnosti na jejich základě) v teorii poznávání vystupuje jako další model poznávání na základě nelineární dynamiky.

Časová složka si z lidstva krutě vystřelila: začali jsme interpolovat to, co se stalo v minulosti a současnosti, do budoucnosti. Poté, co jsme z minulosti vytrhli některé hrozné události, předpovídáme, že k nim může dojít i v budoucnosti, protože jsme zákonům společenského vývoje dali "objektivní" cyklický charakter. A protože tomu tak je, každý se na tyto události začne připravovat a udělá vše pro to, aby se staly. Jak lze za těchto podmínek neuposlechnout války, revoluce, střety na civilizační půdě a t d. Jinými slovy, budoucnost lidstva jsme zasadili do amplitud a cyklů, tedy události a případy byly naprogramovány na příští století, ačkoli je jasné, že události společenského života lze jen s velkým vypětím klasifikovat jako objektivní zákony vlastní fyzikálnímu světu. ve s v é *podstatě jsou výsledkem osobních, firemních nebo masových preferencí*. A jak vysvětlit skutečnost, že vývoj světové společnosti a vzorce jejích událostí jsou založeny na amplitudách (rytmech, cyklech), jejich otáčení podél časových (historických) os, přičemž za asociativní základ těchto procesů bereme amplitudovou modulaci (z teorie oscilací) z přírodních věd? Stejně dobře bychom si mohli vypůjčit nikoli amplitudovou, ale frekvenční modulaci, při zachování objemu událostí v rámci jediného prostoru, v němž se existence nikde neprolamují, ale jsou modulovány současně různými frekvenčními fázemi atd.

Problém kategorie "čas" je tedy zpožděný a projde che-
Je to první krok v procesu transformace, který vedl ke změně modelu poznávání.

Transformace časové složky: <-stretched present>

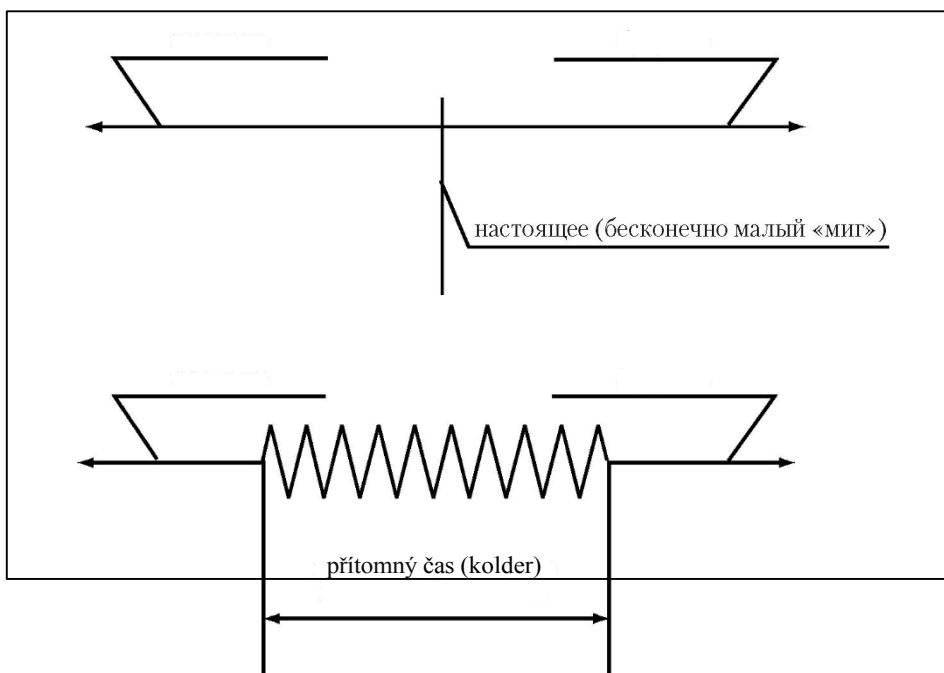
Pokusme se schematicky ukázat obrysy nového modelu poznání prostřednictvím jeho "časové" složky:

(a) Hraniční podmínky žádná událost není strukturována a zavedené systémy jsou restrukturalizovány (jinými slovy, jejich "historismus" je eliminován);

6) události nemají žádné časové rozšíření. Okamžik jako značka na stupnici bytí je protažen oběma směry do minulosti i přítomnosti, dochází k jejich nahrazení. Hovoříme o roztažení okamžiku, jímž minulost "přeskakuje" do budoucnosti (roztahuje se oběma směry na způsob harmoniky). Nazvěme tento protažený okamžik "časovou harmonickou" (viz obr. fI).

Všechny události, které se staly a které se stanou v budoucnosti, žijí nyní, čímž se zásadně mění pohled člověka na jeho postoj k životu. Až dosud poměřoval svůj život hloubkou toho, co prožil, a očekáváním budoucnosti jako projekcí svých minulých vjemů a možných ideálních budoucích událostí. Člověk houževnatě lpí na kategorii "čas". Má tři složky: minulost, přítomnost a budoucnost.

Člověk může donekonečna chodit po ose minulosti a hledat důkazy pro své spekulativní představy o minulých epochách. Ale při návratu z minulosti si člověk může stejně snadno vytvořit stejně pochybné obrazy jako futurolog.

Obrázek 11: Transformace časové složky: roztažená současnost "časová zarmoška"

jeho budoucnosti. A zde je nejpřekvapivější, že člověk nemá žádnou přítomnost, je zúžen na nekonečně malý okamžik. Ve skutečnosti,

"To platí i pro další časové konstanty vztažené k okamžiku přítomnosti (hodina, minuta, sekunda, miliontina sekundy atd.). Jinými slovy, člověk nikdy nežil v přítomnosti, kategorie času mu to neumožňovala. Když je "přítomnost" odňata, člověk začíná "žít ve jménu budoucnosti"! Toto "ve jménu..." se stalo stylem života: "zemřít ve jménu...!", "vytrvat ve jménu...!", "trpět ve jménu..." atd. "Jméno" se čas od času mění, vybírají ho ideologové (často na radu geopolitiků, politologů, filozofů, sociologů, kulturologů a dalších "logiků" ze znehodnocení života). Kategorie času neumožňuje člověku cítit se jak v souřadnicích tradiční existence (Východ), kde je pohyb času relativně pomalý, tak v modernistickém systému (Západ), kde se běh času zrychluje do nekonečna;

c) hledat střední cestu mezi těmito dvěma krajními stranami. je nesmyslné. Měníme pouze měřítko pocitu nicoty v přítomnosti, ale samotný problém neřešíme;

d) zdá se, že objemovou, roztaženou, rozštěpenou současnou "*časovou zarmošku*" lze studovat na základě modifikovaných verzí synergetického přístupu, a to přehodnocením myšlenek sebeorganizace a vyčleněním parametrů řádu ve vztahu ke studovanému předmětu, tj. kognitivní model vyrůstá ze synergetických přístupů.

Obecné schéma metodických modelů je v tomto případě odvozeno následovně:

(a) Pozorovatelný prostor je reprezentován ve formě krystalových objemových mřížek, jejichž uzly představují indexy, parametry řádu v modifikované podobě. V tomto objemu (uvnitř krystalových mřížek) se nacházejí další mřížky s dalšími uzlovými body, které zachovávají obecné objemové nastavení. Ty nesou vlastnosti zkoumané koule;

6) s těmito krystalickými mřížkami (podprostory) můžeme volně operovat, vyjmout je k samostatnému uvažování, zasunout je, rušit je, spojovat je atd.;

c) tyto mřížky jsou umístěny v určitém prostředí, jehož interakce propůjčuje prostředí i mřížkám určité vlastnosti, přičemž takovým prostředím mohou být civilizační modely existence;

d) zavádí se pojem hybnosti, která probíhá po spojnicích mezi uzly mřížky a interaguje s prostředím. Dráha ppočera-

Samotný systém pulzuje. Systém sám pulzuje. Neustále se přetváří. Jeho velká rozmanitost nezaniká, pouze určité části se přetvářejí a neustále dochází k toku impulsů z uzlů mřížky do prostředí a zpět.

Máme tedy co do činění s otevřeným, neustále se mihotajícím systémem, který přichází odnikud a nikam nezmizí, kde jsou pojmy evoluce, vývoj, pokrok atd. absorbovány a převráceny na sebe sama.

Tento systém nemá minulost ani budoucnost. Sám je věčným nekonečnem s neviditelnou přítomností stínů minulých událostí, "stínů předků", které nemizí, ale v každém okamžiku se jako rovnocenné účastní přítomného, skutečného života. Tyto stíny jsou stejnou skutečností i v transformované podobě. Ale to je jen začátek - hledání "přítomnosti" a její zasazení do časové linie "minulost přítomnost budoucnost". Pak vidíme situaci bytí na základě "bezčasového světa". s opravou pojmů "událost" a "znalost".

IV.6.2. "Nadčasový" svět, svazek událostí a "prostor nevědomosti"

Stojíme na prahu zásadně nové teorie poznání založené na vnímání světa bez jeho časové složky. Je založena na synergickém přístupu k objemovému, prostorovému procesům bez progresivního paradigmatu. V tomto případě jsou všechny jevy přítomny v uzavřeném objemu, přeneseném do vnitřního kontextu.

Existují dva směry dalšího výzkumu. *První směr: co by se stalo s* nesčetnými vědeckými disciplínami v oblasti přírodních věd, kdyby byl pojem "čas" odstraněn z jejich kategoriálního aparátu? *Bmopoe: co by se stalo s* humanitní sférou, systematicky roztrhanou na nesčetné vědecké lajny (disciplíny), které jsou postaveny na časové složce?

Navrhujeme obecná ustanovení pro vytvoření jednotného modelu poznání na základě *spojení přírodovědné a humanitní sféry do jediné struktury v zásadně novém, nadčasovém časovém rámci*. Zde začíná formování vědeckého paradigmatu, které vylučuje extrapolaci toho, co se stalo v minulosti

a co se děje v současnosti v budoucnosti za účelem vědecké prognózy.

Do popředí se dostává zcela nové metodologické paradigma geogeneze, které předpokládá metodologické rozdělení prostoru na dílčí prostorové formy (geoekonomie, geopolitika, geostrategie, geofinance, geodemografie, globální právo, globální informační prostor atd.).

Zvláštností historického vývoje je, že lidské vědomí z celé řady událostí, případů, dějů a jevů vytěžilo jen nepatrnou část faktů a navléklo je na dočasné tyče. Tyto tyče, izolované od sebe na v z á j e m, rozdělily celý prostor událostí na určité lakuny, nazvaly je historickými vědami a daly jim určité zabarvení - ekonomické, sociologické, politické, etnické, antropologické atd. Myriády událostí, velkých, malých, drobných i vzácných, *kteř e s e o d e h r á l y* a odehrávají v našem rozlehlém světě, *zůstaly nepovšimnuty*, protože *se nevyskytují a nejsou přítomny ve svém vlastním objemu*. V tomto světě události nemizí beze stopy, nejsou přítomny v dějinách, ale zde a poblíž, ale jsou přítomny ve své transformované podobě, zůstávají v reliktní paměti a neviditelně, na úrovni podvědomí, formují lidské chování. Velké cíle se projevují v malých, bezvýznamných věcech (D. Lichačev).

To vše ukazuje, že lidské vědomí ctí jen nepatrnou část gigantického významu vesmíru. *Macuima*6 ncismnw je tak veliká, že ve srovnání s ní je nashromážděné lidské poznání jen nepatrnou částí sféry nevědění. I zde působila stejná obava jako v případě nepoměru času lidského života k věčnosti Vesmíru (viz výše). Strach z velikosti nevědomosti nutil člověka zvětšovat i tu nejmenší část vědomostí o světě kolem nás. Na pomoc přišlo umění mýtů, legend, smyšlenek atd.

Naše vědomí, zatížené nevědomostí, je připraveno vnímat pouze velké ideální tahy. Ideál uchvátí lidský mozek, zmocní se ho časová složka (nekonečné očekávání budoucnosti) a on nežije, nýbrž se žene za ideálními přízraky a přeludy. Člověk tuto situaci zacementoval v teorii poznání, ve vědeckých přístupech, ve vědě samotné. Chopil se pera a navždy se k této situaci připoutal symboly.

Člověku se tak stalo nemožným vstoupit do rozsáhlé sféry nevědomosti, plné nejmenších událostí a nekonečných aspektů života. Zde již není užitečné pero, ale štětec. Prostřednictvím umění se člověk vymaňuje ze své vlastní pasti do světa nevědomosti, ale dokáže tento východ a tento svět postavit do kontrastu s vlastním modelem sutzstvovaniya a nazvat jej uměním, světem snů, světem krásna. Došlo ke grandióznímu rozkolu, člověk se systematicky vzdaluje světu nevědomosti. Spíše než do sféry nevědomosti se vrhl do sféry valivé, ideální, umělé, krásné. Člověk s obavami očekává budoucí události, které si sám promítl na základě přítomnosti a minulosti, a sám dělá vše pro to, aby se staly, což je velmi nebezpečné (například se promítají konflikty a všichni se začínají narychlo připravovat na válku). V humanitární sféře se jakékoli prognózy mění v preference, které vyvolávají vnitřní mobilizaci, což může vést k tomu, že události nastanou.

Zde je vhodné více zdůraznit historičnost naší existence. Tváří v tvář reálným problémům, rýsujícím se dějinným zvratům, člověk jako blesk zvýrazňuje a interpretuje historické události a tento gigantický blesk, vybijející se v objemu existence s její konfigurací, proniká jen do nezbytných (a pro řešení problémů nutných) historických souvislostí.

Jeden problém je patrný všude: souvislost mezi aktuálními kognitivními schopnostmi člověka a trénovaností a výdrží jeho kognitivního aparátu. Zdá se, že tyto schopnosti (trénovanost i výdrž) mají obrovskou váhu, ale nejsou využívány kvůli psycho-logické fixaci, vědomí je blokováno řadou spekulativních postojů, sémantických referenčních kategorií jako "prostor", "čas", "energie", "síla" atd. A to vše přešlo z přírodních věd do humanitních. Všechny tyto kategorie nejsou ničím jiným než metodologickými pojmy, vyčleněnými z obrovského množství podobných metodologických kategorií, jejichž manipulací se formuluje ten či onen význam. Člověk si žonglováním s těmito podpůrnými fudamentálními pojmy buduje nekonečné konstrukce světa, způsobů jeho vnímání a svého chování v něm.

Současná situace v humanitních vědách je tedy metodologicky slepá.

1) Vyzbrojena takovým metodologickým nástrojem, jakým je systémový přístup, humanitní věda rozčleňuje svou sféru na určité buňky pomocí klasifikačních přístupů, ale zpravidla nedospěje k syntéze, protože po rozčlenění následuje další prohloubení tohoto procesu: každá buňka dostává nejen metodologickou, ale i institucionální podobu, což vede ke zkamenění vybraných buněk a k jejich dalšímu nekonečnému štěpení.

2) Humanitární výzkumník nemá jiný nástroj než systémový přístup. Systémový přístup však není pro humanitní oblast vhodný z jiného důvodu. Nedokážete vnímat integritu v její nové kvalitě nikoli jako soubor nesourodých částí (zde je systémový přístup pouze spojuje), ale jako rozptýl těchto částí mezi sebou. Dochází k prolínání, vzájemnému prostupování. To už je nová integrita, její hranice jsou rozostřené, nelze ji roztrhat na samostatné články.

3) Příkladem takové symbiózy je lidově-ekologický systém s ústředním atributem *etnicko-ekonomických systémů*. V etnoekonomickém systému se organicky prolíná přítomnost, minulost a budoucnost, modernistické trendy a tradiční přístupy, ožívuje se reliktní geoeconomická paměť, reliktní paradigmata existence s jejich kulturními a etnickými kořeny. Harmonicky se prolínají s moderními způsoby existence a přivádějí lidskou existenci k nové rovnováze.

Zde cítíme souznění nových fenoménů peoekopozhpkp a *etnoekonomických systémů a kosmoloji* ^{COZMNWZS}.

---

²¹ Podrobněji viz následující autorovy články: Neo-ekonomie-nový civilizační model ekonomického rozvoje a Rusko // M EiM O, 1997. č. 3; Etnoekonomické systémy Kapsy globální stability? // ME&MO, 1997. №9.

²² Autor v člancích nastínil tuto dějovou linii v prvním přiblížení: Transformace euroasijské platformy (Latitudinální geoeconomický pás: Milánský brainstorming). Viz na adrese: <<http://kochetov.viperson.ru/wind.php?ID-656338&soch-1>>, 28.11.2012; "Milánské memorandum": viditelná konsolidace základních humanitárních vkladů (svět vstupuje do neo-ekonomického modelu rozvoje). Viz na: "Milánský program", str. <<http://kochetov.viperson.ru/wind.php?ID-656629&soch-1>>, 05.12.2012. Tyto články se zabývají unikátním projektem "Trans-eurasijský koridor Razvitie" prizmatem geoeconomického paradigmatu.

Dnes hovoříme o jedné z těchto monolitických a zdánlivě nedobytných základních kategorií, která zamrzla v našem vědění, totiž o kategorii "čas".

Zde "génius života" našel nesrovnalost č. 1: člověk sám sobě vzal "dárek"! "Génius života" tuto nesrovnalost okamžitě odstranil a "vyřízl" do časové osy celý časový interval - "přítomnost", roztáhl jako "harmoniku", okamžik. Člověk byl tímto objevem šokován - získal nový životní prostor, veškeré kouzlo bytí v přítomnosti bez věčného přeskakování z minulosti do budoucnosti.

Tento objev přináší zlom ve všech základních pilířích vesmíru "svázaných" časem: věda se proměňuje, věčná honba za "krásnou" budoucností, nekonečné přibližování této věčné, neuchopitelné a nepolapitelné substance existence je eliminováno.

Objevení "přítomnosti" na časové ose radikálně mění chápání dějin. Historické události, obrazy, fakta, případy nejsou mrtvé, okamžitě přenesené do minulosti. Zůstávají v přítomnosti a činí životní svět člověka pestrobarevným, rozmanitým a jasným. Vytváření časového intervalu "přítomnost" má navíc úžasné perspektivy: poté, co si člověk uvědomí chuť na ni, na radosti přítomnosti, začne posouvat její hranice, rozšiřovat ji na úkor zón "minulosti" a "budoucnosti". A takový gigantický úsek "přítomnosti" můžeme konvenčně považovat za bezčasový svět.

Byla to rafinovaná apologetika, která měla člověku vzít "přítomnost", aby ji nežil, ale neustále usiloval o neznámou budoucnost, žil pro ni, přibližoval ji, a přitom byl věčně v napětí, ve vyčerpávající práci, v neuspokojenosti. O tom sní ideologové všech směrů, kteří na každé křižovatce světa vytrubují "úžasné vyhlídky".

Neméně překvapivé je využívání "minulosti" - je podřízeno stejnému úkolu, totiž zapomenutí "přítomnosti".

Jistě přijde okamžik, kdy všechny základní kategorie téhož plánu budou přehodnoceny, přeneseny na jinou úroveň: z fudamentu poznání na úroveň prvků vesmírných konstrukcí, a jejich místo zaujmou zcela jiné pojmy nové základní opory.

* * *

Když je na časové ose nalezen chybějící článek "přítomnosti", "génus života" putující v prostoru humanitní kosmologie končí a vrací se s neocenitelnými poznatky, řešeními a dojmy na povrch existence. Mezi tyto neocenitelné poznatky patří i nabytí kosmologického vědomí člověka.

IV.7. Návrat: svět z vysokého bodu teoretické perspektivy

Poté, co jsme se spolu se čtenáři vydali k pilířům vesmíru, se my účastníci

Setkání, *vracíme na "povrch věci"*: k reálným, "pozemským", každodenním záležitostem. Jsme pověřeni gigantickým, svým rozsahem obludným dílem odklizení trosk, odvážně hledáme mezi troskami "člověka, který byl pohřben", pozorně nasloucháme jeho dechu a podzemnímu dunění, které ohlašuje jeho příchod, příchod nového, renesančního člověka, člověka, který odvážně vydláždí cestu novému pohledu na svět a začne budovat novou renesanci ve vesmíru. Zde jsme již pochopili to nejdůležitější: zarazil nás "žalostný" stav řady "počátků", základů, základních pilířů, a začínáme si uvědomovat, co je třeba pod nový Vesmír přivést. Měli bychom se zabývat neméně grandiózním problémem:

Konkrétně, jaký je rámec (struktura, institucionální základ) budoucího humanitárního vesmíru (nové humanitární paradigma)? K tomuto účelu potřebujeme humanitární přehled, "průlet" časovým světem, globálním světem, v němž nám velkou službu poskytuje nejnovější disciplína *zlobalistika* jako syntéza geověd (geoekonomie, geostrategie, geopolitika, geokultura, geoinformatika atd.).

Společnost Globalistics s e touto činností zabývá již dlouhou dobu. Vytrvale a pravidelně objíždí planetu na vysokých metodických oběžných drahách a své poznatky promítá do nesčetných monografií, zpráv, článků, učebnic a slovníků. Navrhla objemný globální atlas světa a na jeho "stránkách" (geoekonomických, geofinančních, kulturních, geopolitických, vojensko-strategických, dopravních a komunikačních, civilizačních atd. zaznamenává měnící se světová panoramata (mimoходом, i n a tom měl autor podíl).

Nebudeme čtenáře těmito informacemi zatěžovat, může je získat z knih, internetu, přednášek apod., ale uvedeme jen několik zásadních úvah kosmologického charakteru.

* * *

Když se člověk vrací z hlubin "vnitřního"²⁶ kosmologického světa a blíží se k bodu nazvanému "náš svět" (bod "M", viz *obr. Ifi*), postupně se před ním objevuje panorama světa, jeho globální krajina. "Přelet" nad takovou krajinou s využitím nástrojů globalismu jako teoretického "sedla" a referenčního bodu v tomto přeletu nám umožňuje-

LYATH VYJÁDŘIT DIVITELINE U.M.O.B.

SLOŽENÍ.

Náš "humanitární přelet" zahájíme z vysoké perspektivy a úhlu: právě v této výšce můžeme zobecňovat v kosmologickém měřítku a dosáhnout odpovídající úrovně pochopení problémů a jejich řešení.

Krajinný průzkum "povrchu bytí" nám objasňuje novou humanitární propast - "skutečný" svět. Humanitární kosmologie tak ke dvěma dříve zmíněným humanitárním prostorům ("vnitřnímu" a "vnějšímu") přidává třetí povrch bytí jako "vrstvu" humanitárního prostoru.

Je to další propast, a zde filosof, který se odváží bloudit po takovém povrchu, objeví svět vytvořený člověkem, jím pečlivě uspořádaný a strukturovaný, neustále institucionálně "stmelovaný" množstvím objektů a subjektů komunikace. Svět rozdělený do nekonečného kaleidoskopu paradigmat, způsobů přežití, způsobů myšlení, gigantické škály hodnot, motivací jednání, trajektorií vývoje, cílů existence, nekonečného množství referenčních bodů, vektorů atd.

A uprostřed všech těchto "pozemských strunných propastí" bloudí člověk, který nezná klid. V této propasti je "povrch existence" ",²

---

²⁶ "Vnější" svět je vesmír a vše, co ho přesahuje!

² Nyní si začínáme uvědomovat konvenčnost kategorie "povrch bytí".

Ve skutečnosti je podnikání je rozsáhlý, mnohovýrobní pojem, který zahrnuje mnoho-

číselné "plátky" lidské činnosti. Globalistika interpretuje "povrch existence" jako objemový <"*geoekonomický atlas světa*" a metodologií poznávání "povrchu existence" je geogeneze. Pro podrobnější seznámení s těmito kategoriemi může čtenář nahlédnout do slovníku: Kočetov L.f.. Geoeconomický (globální) výkladový slovník (Základy vysokých geoeconomických technologií moderního podnikání). C6op-.

Moderní člověk si s úžasnou neúnavností vymýšlí další a další mýty: je *chycen* do "veverčího kola". *Vytváří své mýty "realitou" a realita je neustále kvocifikuje do nového mue: směšný svět a směšný cnocoť jeho udržování.*

Věda jednadvacátého století vnímá tento velkolepý a tajemný svět jako globální svět, jako rámec vesmíru. Tato humanitní stavba (naš svět) má překvapivou vlastnost. Tuto vlastnost objevil globalismus: *SVĚT je systém mýtů, které se staly realitou, která tyto mýty dotváří a využívá.*

ющей», а затем и опроверк и бисопуѣ je, nahradit je nejnovějšími paradizmy, модели и т.д.²⁸

Humanitární vesmír je tedy neustále kardinálně restrukturalizován (přestavován) a počátky těchto proměn jsou v základech, které pohlcují celou strukturu humanitárního vesmíru. Jinými slovy, vše v tomto světě se mění, restrukturalizuje, přeskupuje. Neustále probíhá gigantický proces restrukturalizace: svět je jako grandiózní "třpytivá" substance, do lidského zorného pole se dostávají nové a nové sféry chápání, objevují se v nich nové předměty zkoumání, "prosvětluje" s e sféra nevědomosti. Tento pohyb se týká i metod vědeckého bádání a nastoluje se problém jejich revize. Vyčlenění nových poznatků ze sféry "nepoznatelného" vyžaduje nové přístupy v rámci teorie poznání, novou metodologii chápání světa, která je již v moci člověka a "génia života". Z kosmologických hlubin přichází na planetu nové poznání. Intelekt je vnímá a poté, co se stal partnerem na cestě ke kosmologickým počátkům, k pilířům moderního vesmíru, je nabit zázračnou energií pro tisíciletou práci na novém uspořádání světa. Ten se již stává viditelným zrodem v praktické rovině.

"Génus života" však neváhá vystoupit na povrch naší existence. Výsledky své cesty v lidském prostoru demonstruje ve dvou dimenzích: vertikálně k pilířům vesmíru a podél "časové osy"; v ruce drží "Memorandum" s kosmologickými předpisy. Předává "novým lidem"

---

nik strategických koncepcí - romány. Jekatěrinburg: OAO IPP Ural Rabo-Chiy, 2006. C. 62, 120.

²⁸Globalistika jako nová disciplína humanitního poznání studuje tento úžasný průsečík sakrálních os (viz *obr. Jfi*), a proto je nezbytnou součástí obecné humanitní kosmologické teorie a metodologie chápání našeho světa.

Dvě neocenitelné akvizice pro realizaci: antropokosmologický náčrt nového renesančního vesmíru a rozšířený vesmír.

"přítomnost" na časové ose. A nejen to. Spolu s ním se "průchozí štít" agreguje pro destrukci starých paradigmat.

"monolity". "Noví lidé" vědí, co mají dělat! Už mají *akční program* a mají *příručku o pačomech se ztsumani- taryntm tunelovacích štítů*. To vše je důkladně popsáno v monografii "Dialog: Dialogistika jako věda o osudu člověka a světa v kontextu globálních změn".

Všichni se vrhnou do nejbližších knihoven, vytáhnou knihu Dialog, otevrou ji a práce začíná! *Dialog* sám o sobě (a nejen kniha o něm) je navíc mocnou pákou a klíčovým nástrojem proměny světa. Svědčí o tom vysoké světové intelektuální platformy: každoroční Rhodoské fórum "Dialog civilizací", Mezinárodní humanitární fórum v Baku a další.

Souhrn

Když se ohlédneme za textem *IV. oddílu*, znovu se vcítíme do úžasné cesty "génia života" v humanitním kosmu k pilířům vesmíru a do krystalizace "génia života" před našima očima.

Celá tato "H I S T O R I E" je ve zkrácené podobě.

Události, které se odehrávají na povrchu existence a jako poslové základních substancí (entit), které poskytují historikům potravu pro jejich navlékání na časovou osu, tak vytvářejí dějiny naší existence. Když však sestoupíme až k nosičům našeho bytí, rychle narazíme na konečnost prostoru a času, a přiblížíme se tak k bodu odpovědnosti, totiž k okraji propasti a jejího propadliště, k okraji, kde sídlí "parametry zákazu". Jaké úsilí mysli (háky, skoby, lana a další vybavení) budeme potřebovat, abychom se odvážili sestoupit ještě níž? Takoví odvážlivci se najdou, neboť v podzemí jsou lidé kopáči. Je to jejich záležitost. Byznys dalšího rozvoje vědy nového odvětví vědeckého poznání

humanitní kosmologie. Jsme jen děti podzemí, děláme první kroky na cestě lidské kosmologie, sestupujeme k pilířům vesmíru, které se tyčí nad propastí. Pak už je to na dospělých. Vracíme se jako jiní, kteří se již stali jinými lidmi, kteří byli u základních pilířů vesmíru.

Nemusíte se potápět, stačí naslouchat archaickému dechu - to je první obranná linie,

za nimiž se tvoří a počítají *parametry* *zanpemoaz* (viz *oddíl II, obr. 4. Vědecké reflexe: epistemologické interpretace*).

To však neznamená, že člověk nezvládne tzv. "archaické". Intelekt ze své podstaty nepodléhá zákazům, porušuje je a vrhá se do neznáma. A může se ukázat, že archaičnost je pro člověka jen uměle vymyšlenou zakázanou zónou, zužující jeho obzory. A oněch 10 tisíc let, které má člověk k dispozici, aby do jisté míry pochopil své dějiny, se na pozadí hloubky od této značky jeví jako mikroskopický výsek existence. A není vyloučeno, že intelekt v těchto hlubinách objeví úžasné modely vzorců života, gigantické množství epoch a civilizací. Bude to způsobem, jakým člověk "Nový člověk", který sestoupil k pilířům našeho vesmíru, aby je inventarizoval a rozhodl o osudu "moderního", tj. zchátralého a nebezpečného vesmíru, podnikne spolu s "géníem života" cestu do hlubin archaiky. To však bude vyžadovat zcela nové vybavení, nový metodologický a teoretický aparát (toolkit). Vybavení jím se tito dva odvážní "intelektuální kopáči" vrhnou do tajemných a záhadných, neznámých, barvitých historických propastí, kde objeví velkolepé obrazy neméně ohromující než ty z "humanitního vesmíru". *Ale o tom až příště, v nové knize!*

Seznámili jsme se tedy s prvním parametrem zákazu, tj. neponořili jsme se do archaičnosti, ale začali jsme stoupat na povrch existence, do našeho reálného světa. Ale nejen obrazy, které jsme viděli, činí cestu člověka v osobě "génia života" po sakrálních vertikálách (po ose k pilířům vesmíru a po čase) fascinující.

Program byl vyvinut v řadě zemí (např. v Ruské federaci).

Jinými slovy, postupně se poznává ve své původní podobě, v člověku "prvotních" opor. "Člověk u pilířů stvoření" a "člověk na povrchu bytí" se zcela liší svou humanitní povahou, schopností vnímat svět i sebeuvědoměním.

Po návratu z *první* cesty v humanitárním prostoru k "počátkům", "pilířům" vesmíru, začínáme *tříditi* *lety*. Do zorného pole výpravy do hlubin lidského vědomí jsme se dostali.

Jen nepatrná část "počátků", "základů", "pilířů" moderní doby.

^{2'} Tento termín byl do vědeckého užívání zaveden brilantními pracemi S. P. Kurdjumova a U. G. Malineckého.

moderního vesmíru (paradigmata). Patří mezi ně: prostor, čas, měřítko, věda o člověku, stát, metodologie (kognitivní optika), přeshraničnost, světový řád. Jedná se však pouze o první "sondu" do těchto paradigmat. Budeme se k nim muset znovu a znovu vracet, vyzbrojeni novými nástroji a metodologickou **optikou**. Co se stalo s dalšími "počátky"?

"pilíře" vesmíru, jak se cítí a proč jsou.

"třesou se" a sklopí oči před pohledem génia života? Nové události (jevy), které se před našima očima odehrávají ve světě, podněcují odvážné badatele z různých oblastí (oborů) humanitního poznání k inventarizaci dalších pilířů univerza (kategorií, pojmů, vnímání, významů, cílů).

Stejně důležité je objasnit vlastnosti samotného "humanitárního prostoru", kosmologického "prostředí", "vybavení" cestovatelů, teoretických a metodologických nástrojů, platnost cest a trajektorií průkopníků humanitárního prostoru atd.

Humanitární přechod *jako náprava omylu vědomí* již proběhl v hloubi našeho bytí (není připravován, není pocítován, nepřichází, ale proběhl). Na povrchu bytí je to zatím jen v podobě prvních projevů", otřesů (jevů), událostí, v podobě "posunů", "prahů" atd. Cesta od prvních náznaků vzniku nových procesů k uvědomění si jejich původu, a tím spíše k nasměrování k jednání ve změněné situaci, je neúměrně dlouhá.

ha příkladu nechod'me daleko: vezměme si zeoecopozhpka (vznik ruské geoeconomické vědecké školy). Zde pozorujeme velké časové zpoždění". Je zřejmé, že takové

"Tak jako vzdálené, nové světy a galaxie zrozené v hlubinách vesmíru nespěchají se svým odhalením, ale pomalu se dávají poznat prostřednictvím signálů (záření), které k nám z obludných hlubin pronikají v gigantických časových intervalech, tak ani zde, v našem případě, intelekt nespěchá, aby člověku odhalil známky svého omylu. Musí se o ní přesvědčit a hlavně si ji uvědomit. Právě to učinil, když navštívil "sloupy" vesmíru.

"A tak ještě v roce 199d, když autor revidoval světový ekonomický systém těch let a cítil jen slabě patrné tendence (signály), cítil svůj úkol: "Je třeba hledat nové fundamentální základy zahraničně ekonomické teorie a metodologie, základní principy geoeconomie jako teoretického fundamentálního základu pro studium zahraničně ekonomické strategie", aby "identifikoval ty klíčové posuny v moderním systému světové ekonomické společnosti, které by měly být zohledněny v rozvoji národní zahraničně ekonomické doktríny". {Kochetov L.f. Geoeconomie a zahraniční ekonomická strategie Poc-

Stejný osud potkal i další vědní obor *globalistiku*. A pokud v letech 1994-2001 rr., vyzbrojeni nejnovějším odvětvím vědeckého poznání, globalistikou a její metodologií geogeneze, vnímali jsme tyto jevy (zvěstovatele) jako "vnímání světa" nových horizontů humanitního paradigmatu, jako "prolog" k Novému renesančnímu světu, pouze jako "pokus" o zprostředkování vzrušivě radostného "pocitu" z neviditelného přiblížení prvního, sotva znatelného "dunění"², nyní, vyzbrojeni metodologií humanitní kosmologie a aspirující na základy Vesmíru, jsme přesvědčeni o obrazu toho, co se již stalo.

Tam, v hlubinách kosmologického vědomí, "génus života" objevil "kosmologickou humanitární časovou osu".

---

sii // ME&MO, 1994. №1 I. P. dd 35.) Poté začalo usilovné "noření" do teorie a metodologie při hledání těchto "základů", "počátků", "východisek". A teprve nyní (2013!), po devatenácti letech, máme k dispozici ucelené geoeconomické paradigma světového rozvoje s jasně rozvinutým autorským kategoriálním a pojmovým aparátem, významy a cíli rozvoje. Mezi ně patří např: ekonomické hranice, světový příjem, putující internacionalizované re-produkční cykly (jádra), sortimentní exploze; komoditní skupina, komoditní objekt, komoditní program; systémy zemí nakloněné "ven" a "dovnitř"; environmentální trh; etnicko-ekonomická transnacionalizace; geofinance, geoeconomický atlas světa, vysoké geoeconomické a geofinanční technologie, geoeconomické války a geoeconomický tribunál, geoeconomická trpělivost, zahraniční ekonomická (geoeconomická) odplata, strategické vyrovnání vzájemných nároků, strategický manévr a strategická pauza atd. Na základě těchto nových pojmů a kategorií byly v roce 1996 formulovány úkoly přechodu Ruska na geoeconomické paradigma rozvoje OZE v Poselství prezidenta Ruské federace o národní bezpečnosti Federálnímu shromáždění. Později byl ve stejných kategoriích a atributech, které autor rozpracoval, přechod ke geoeconomickému modelu rozvoje národní bezpečnosti upevněn na úrovni Ruské akademie věd ve vícesvazkové publikaci "Bezpečnost Ruska. Právní, sociálně-ekonomické, vědecké a technické aspekty" v kolektivní monografii v roce 2003 (autorkolektiv Akademici Ruské akademie: Makarov V.L., Abalkin L.I., Lvov D.S., Maevsky V. I., Petrakov N.Y., Frolov K.V.; členové korespondenti RAS: Kuzik B. N., Zamyshlyayev B. V., Makhutov N. A.; doktor ekonomie Abrosimov N. V., doktor technických věd Kovalevich O. M.) Poslední z nich je přelomovou událostí: Ruská akademie věd upevnila priority ruské školy geoeconomie, Veřejné akademie věd geoeconomie a globalistiky, Centra strategických studií geoeconomie, geoeconomických základů, mechanismů a problematických otázek implementace geoeconomického paradigmatu. Od prvních teoretických a metodologických rozpracování k jejich reálnému vtělení do rozvinutého vědeckého poznání tak uplynulo dvacet let. Ale hra stála za svíčku!"²

Viz: Kočetov E. G. Globalistika jako geoeconomie, jako realita, jako vesmír: nová renesance východiska a principy její konstrukce, základní pilíře, teoretický a metodologický rámec. MOSKVA: OAO IG Progress, 2001. C. 593.

a život, který se kolem ní *ovíjel, se* začal pomalu *vracet na povrch světa, do našeho světa*. Rozsah humanitárních otřesů odpovídal rozsahu osy: celé gigantické humanitární plátno se kolem ní ovinulo: Po revoluci se vymazaly staré vybledlé barvy života (barvy únavy, otupělosti, "sklepáctví", podzemní dřiny, zakopané sutě, srdcervoucích pochybností, zaslepených žářem víry ve sny, mytologémy a ideologické halucinace, horečky altruismu a skvady imperativů, všeobecného svatouškovství, nudy a usedlosti světa atd.)⁽¹¹⁾. Na místo těchto vybledlin se vtiskly nové barvy života, jeho nové významy, pocity, zářivé květy myšlenek, citů, touhy. Život jako radost, život jako štěstí, život jako pocit zdraví, síly, inteligence, rodiny, společnosti, státu.

"Génius života" objevil tuto kosmologickou osu a po humanitárním převrácení (obratu) plátna života začal bedlivě sledovat jeho vzestup, aby zabránil apologetům starého všeho druhu seškrábat nebo natřít základní barvou jasné barvy života a vzkřísit jejich znaky, jejich symboly, jejich "klínopis" na podmalbě.

* * *

Zde je další důležitý bod, a to ten nejpřekvapivější: ať už člověk při realizaci přírodovědeckých představ o kosmu odletí do jakéhokoli světa, odnese si s sebou humanitní k o s m o s a tuto krásnou propast, která člověka neustále provází.

"život" mu bude navždy připomínat původní pozemské obrazy, pocity a vjemy. Strážce a průvodce ve vnitřním kosmu lidské kosmologie! Nová forma poznání jako podstavec života, jako génius (strážce a ochránce) života, génius (strážce a ochránce) člověka!

S touto optimistickou náladou opouštíme *IV. oddíl* povzbuzení cestou "génia života" v humanitním kosmu k pilířům vesmíru: událost vysokého historického významu znamenala počátek osvojení si *poznávacího vědomí* člověka. Z tohoto piedestalu může nyní člověk nahlédnout do dosud neznámých dálek: otevírá se mu cesta k *procesu kosmologizace* světa jako nové fáze existence.

O tom všem se dočtete v následující části.

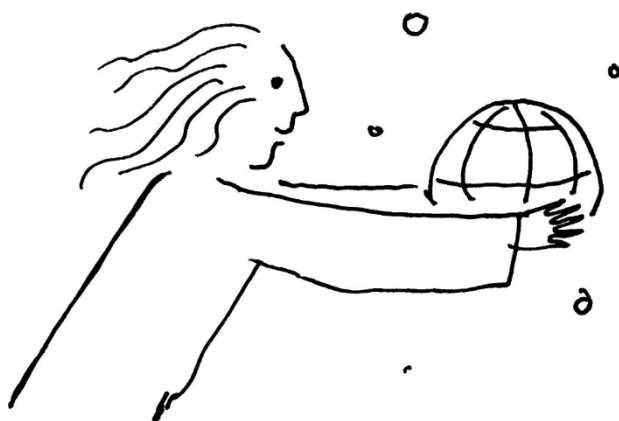

Sekce V

КОСМОЛОГИЗАЦИЯ

jako nová etapa
a světové paradigma
vývoj

Žili jsme šťastně až do smrti!
Zvykli jsme si na to. A tak
bychom se táhli až do konce
století a opečovávali náš svět.
Ale naučili jsme se spoustu
věcí.
u pilířů vesmíru. To je
"Génius života" nás
vtahuje do své cesty
vesmírem lidstva.
a tím nás nasměrovat na
jinou trajektorii života a
bytí.

Kresba autora knuzu

V.1. Kosmologizace (vyjádření vědeckého problému a jeho obecný základní obrys)	285
V.2. Kosmologizace jako fázový přechod	287
V.3. Plátky dynamiky světa: ontologické a epistemologické souvislosti	291
.....3.....	z lz
J . . . . . iiii OF KiK A HT SLL SKT iiii bH yI bOz he . . . . . A FFCil	346
ReSummary.....	....

jeho N s %igl %/%nos /ëisë.;:p:e soi

Všechno bylo v pohybu: světový systém, světové společenství, příroda i člověk. Zaujala nás "nevysvětlitelnost" této dynamiky světa. V tomto bouřlivém pohybu jsme podvědomě cítili grandiózní "trosky" a "slepé uličky", kterými a do kterých se pohybujeme.

V této situaci se z hlubin lidského vědomí vynořují následující skutečnosti.

"kódy sebezáchovy". Jako jasný záblesk inteligence odhalily grandiózní skutečnost: svět nahromadil kritickou masu problémů a vstoupil do epochy vzácného, tisíciletého "bodu obratu". Tendence k novému průlomu je ve vzduchu. Věda na takový průlom upozorňuje jako na zrod a vstup "nových lidí" na světovou scénu, jako na cestu. A zde vystupují do popředí ústřední otázky problému

"fázový přechod" a problém "subjektu změny": na obzoru

Je zřejmé, že KOHT Jees z Kilk KOSMOLOGIE Nového PIIJEIIDI-F.

a novou etapu světového vývoje. "Noví lidé" odvážně vstoupili na světovou scénu, představili světu náčrty antropokosmologického projektu vesmíru nové renesance.

Pokusme se začít objasňovat tento velký fenomén světových dějin.

V.1. Kosmologizace (vyjádření vědeckého problému a jeho obecný základní obrys)

Je známo, že řešení jakéhokoli problému začíná jeho konceptualizací a tím, že mu dáme určité obrysy. Z hlediska formy a rozsahu se však "obrysy problémů" mohou výrazně lišit mezi dvěma

v závislosti na jejich rozsahu. Pro náš případ (případ tisíciletého řádu(!) popisu kosmologizace jako nové etapy světového vývoje) lze celou tuto knihu vnímat jako "nástin" nastoleného problému, u kterého stojíme pouze na jeho konci.

ИСТОКОВ И НАЧАЛ.

Je známo, že svět se vyvíjí postupně. Každá etapa (fáze) po splnění svého poslání předává vývojový proces další etapě jako štafetu, prochází "fázovými přechody". Fáze (stadium) působí ve dvou hypostazích, tj. disponuje dvojí-

(dualita):

1) jako proces;

2) jako věda, která tento proces osvětluje a poskytuje porozumění (porozumění, povědomí, teoretické a metodologické zastoupení atd.).

Náš moderní svět prožívá podobnou situaci: svět nezadržitelně vstupuje do nové fáze svého vývoje, přičemž se názorně ukazuje dualita fázového přechodu. Zde se soustřeďuje naše pozornost, vystupuje na povrch podstata knihy, její záměr a ústřední zápletky: vyznačit nastupující *fázové změny světa a jejich místo, totiž přechod od zlobalizace a zlobalistiky ke kosmologii a humanitní kosmologii*, ukázat obrys vědeckého (pojmového a metodologického) zdůvodnění takového procesu a podat klíč k jeho pochopení. To vše určilo obrys *problematiky chápání světa*. Obecnou, etapovou část této problematiky jsme již dříve rozebrali (viz *oddíl I*).

Tento problém se stává obzvláště palčivým v podmínkách globálních fázových přechodů. A zde je ústředním bodem to, že *zlobalizace a její věda - zlobalistika, poté co splnila své poslání, předává štafetu nové fázi světového vývoje - kosmologizaci a jejímu vědeckému zdůvodnění - zhumanitární kosmologii. Tyto procesy jsou formalizovány prostřednictvím bvoloz, která poskytuje klíč k porozumění světu!*

Tím jsme nastínili obrysy problému kosmologizace jako nového paradigmatu a nové etapy světového vývoje. Dualita (podvojnost) každého fázového přechodu a pohled na dynamiku světa tímto prizmatem jasně ukazuje, že svět sám se stal problémem, a "zacyklení" jednotlivých světových problémů nám dává základ pro podrobnější úvahu o problému fázového přechodu.

Podívejme se blíže na náš problém *p r o b l é m u* fázového přechodu v jeho trojrozměrném logickém projevu.

V.2. Kosmologizace jako fázový přechod

Svět se rychle mění. Žijeme po nových poznatcích o světě, po nových významech, po nových motivech a stylech. Věda, velká, základní věda, na tuto poptávku reaguje. Zahrnuje globální fázové změny ve světě jako řadu souvislostí (paradigmatických změn) vzestupu (vzestupu) intelektuálního myšlení.

V.2.1. Obecný obraz fázových přechodů

Podívejme se na blokové schéma (viz *obrázek 1*)².

Блок-схема

<div> <div> Базисы миропонимания Динамика процесса </div> <div> Proces vývoje (fáze, etapy) </div> <div> Vědecká paradigmata (soubor nástrojů) </div> <div> CI+oach to world- understanding (uvědomění si světa) </div> </div>			
м.	Kosmologizace	Humanitární KOSMOLOGIE * * * *	Dialog: Dialogistika jako věda o lidských a světových osudech v kontextu globálních změn****.
я.	↑ Globalizace**	↑ Globalistics**	
l.	↑ Geoekonomie*	↑ Geoekonomické	

Obr. 1. Chápání světa: změny fáze světa - logika přechodu od globalizace a globalismu ke kosmologizaci a humanitní kosmologii, procesům, jejich vědeckému pojmovému a metodologickému zdůvodnění a klíči k uvědomění (v autorově zpracování).

Zápis.

1) Symbol "†" označuje "fázové přechody" v ontologickém propojení-triadě.

'geoagonomics - gyaobaiaisadia - gogmoyaogisadia'ivgnogeoyaogiaeggoyrvyasretria-.

Pokusy uvědomit si svět kolem nás tím, že se vydáme daleko za hranice pozemské existence, mají své kořeny v historických hlubinách. Svědčí o tom antropokosmologické myšlenky starořecké, antické a staročínské filozofie, které se dochovaly dodnes. Viz např: Ukoloa *V.I.*

"Poslední Říman" Boethius. M: LUI, 2011; Eremeyev *V.E.* Drawing of anthropocosmos. M., 1993, a další.

² *Poznámka:* čtenář měl již dříve možnost seznámit se s tímto údajem v úvodu této knihy; zde jej pro jeho význam opakujeme.

Geo-ekonomie -- Globalistika -- Humanitární gosmologie' (*verti-Dynamika světa*).

2) Symboly "*", "**", "***", "****" označují autorské výtvoř (monografie, knihy, slovníky, učební osnovy) příslušných fází (etap) a vědecké paradigma (nástroje) pro jejich pochopení a porozumění:

* Feoekonomika. Zvládnutí světového egonomického prostoru. Učebnice. M.: Norma, 2010. 528 s.; *Baidakov M.Y., Konina N.Y., Konetov E.T., Canup E.V., Sel'tsov-sky V.L., Stolyarova N.S., Frolova E.D.* Feoekonomika i konkurentnost' Rossii: nauchno-gonceptual'nye osnovy geoeconomicheskogo politika Rossii [Feoekonomika a konkurenceschopnost Ruska: vědecké a koncepční základy geoeconomické politiky Ruska]. Nauchno-analyticheskije doglad. Pod vědeckou redakcí E. F. Kočetova. Kočetov. Moskva: Kniha a obchod, 2010. 388 s.; Feoconomics (Global) Tolgovy slovník (základy vysokých geo- egonomických technologií moderního podnikání). Sborník strategických koncepcí-novin. Jekatěrinburg: Uralskij rabočij, 2006. 504 c.;

** - Fllobalistiga: teorie, metodologie, pragtiga. Učebnice pro vysoké školy. M.: Nor-ma, 2002. 672 s.; Fllobalistika KaK geoeconomie, KaK realita, KaK vesmír: nová renesance a principy její výstavby, základní pilíře, teorie a metodologie. Moskva: Progress, 2001. 704 c.;

*** Humanitární gosmologie (cesta do nového vesmíru + noví lidé). Vědecká monografie. Moskva: Obchodní literatura, 2006. 160 c.;

**** - Dialog: Dialogistika rar nauga o osudu lidstva a světa v gontegst globálních změn. Vědecká monografie. Moskva: Ekonomika, 2011. 733 c. (*Příloha 4* obsahuje anotaci a podrobný obsah knihy).

3) I, I I I, I I I I horizonty vývoje světa a jejich ontologické a epistemologické horizonty. Hlavní složky (*horizontální řezy dynamiky světa*).

Obrázek ukazuje: každá fáze (etapa) po splnění svého úkolu předává proces vývoje jako štafetu další fázi a prochází "fázovým přechodem". Tak 1) základní *ontologický svazek - triáda* "geoekonomie globalizace kosmologizace" - funguje důsledně a společně;

2) základní *gnoseologická vazba - triáda*: "geoekonomický přístup-globalistika". humanitní kosmologie". Vazby vně i uvnitř triád jim dávají klastrový charakter. Fáze (etapy) a fázové přechody jsou osvětleny metodologickým *aparátem* geozáznamu (objemově-prostorová metoda vnímání světa). Tyto procesy *jsou* formalizovány prostřednictvím dialogu a dialogiky (komunikativní způsob *chápání* a porozumění světu), které poskytují *klíč k porozumění světu*. Jejich výskyt na světové scéně je vysvětlován logikou vývoje reálných globálních procesů: z hlubin vědomí se ozývají socioekonomické procesy.

kódy sebezáchovy lidstva.

V této souvislosti viz také autorův článek: Ruský intelektuální vzestup: formy, cesty, etapy. K otázce mechanismu "fungování" paradigmatické vazby "geoekonomie". globalistiky Humanitární kosmologie" // Zpráva pro vědecko-metodologický seminář "Vysoké humanitární technologie". XXI". Moskva, 13. března 2007, Moskva: NAVIGUT, 2007.

To je doprovázeno zásadními vědeckými objevy a vznikem nových oblastí humanitních znalostí. Nejdůležitější z nich jsou hnoloz a *dialogická studia*. Jejich podstata spočívá v následujícím: svět zmobilizoval pro globální dialog "Veloak světové společenství světový systém příroda" svazek ústředních "hráčů" globálního problémového pole.

Dialogoz se jeví jako způsob adekvátní komunikační interakci národů, civilizací, světového systému, světového společenství a jejich institucí s člověkem. *Dialogistika* poskytuje vědecké zdůvodnění a upevnění nového poznávacího modelu spravedlivého uspořádání světa (základní formulace problematiky dialogu a dialogistiky, jejich operační metodologické zatížení, určení hlavních bloků a jejich obsahu atd. jsou autorem široce prezentovány v knize "Dialog").

Ještě jednou zdůrazněme: svět nyní prožívá ústřední moment globalizace a globalismus splnil své poslání a předává štafetu nové fázi světového vývoje kosmologizace a humanitární kosmologie. Zdůrazněme několik uzlových bodů.

Nejprve je třeba zdůraznit jednu zásadní věc: globalizace není "zrušena", jak si možná představují její "intelektuální nepřátelé". Globalizace pokračuje ve svém vývoji. Jde o něco jiného: v jejích hlubinách nabývá na síle nový model světového vývoje, kosmologizace. Pod jeho vlivem *samotný proces globalizace postupně nabývá nového kosmologického zabarvení, a připravuje tak moderní svět na nový model vývoje prostřednictvím fázového přechodu*

KOSMOLOGIE.

Za druhé, tento proces vrhá stín na různé rozměry globálního procesu. Například jeho ekonomický rozměr geoekonomie se postupně mění v kosmoekonomii"; vojensko-politická složka globálních procesů již absorbovala formy a metody ozbrojeného boje v úzkém spojení s vysokými kosmickými technologiemi; filozofické, civilizační a geokulturní pohledy na člověka postupně absorbují pohledy antropokosmologické.

Nové významy, významy, podněty a motivace;

právní systémy již pronikají do kosmologického prostoru,

P IST NA NEMILITANTNÍ KOSMOLOGICKÝ P O-.

Kosmologický zákon, čímž vzniká kosmologický zákon atd.

Za třetí, pokud jde o vědecké zdůvodnění těchto procesů obecně, jejich epistemologická stránka je daleko před ontologickou stránkou problému a nezadržitelně vede poznání světa do nových vědeckých rovin (horizontů).

V.2.2. O podmínkách a mechanismu globálních fázových přechodů

Začínáme rozvíjet teoretické a metodologické základy globálních fázových přechodů se zaměřením na vstup světa do procesu *kosmologizace*. V tomto ohledu lze již s určitou jasností identifikovat řadu zásadních bodů.

A) V první řadě hovoříme o *podmínkách globální fáze nepe - - pohybu*. Všimněme si dvou z nich.

1. Každá fáze (jako dominantní vektor vývoje světa v určité fázi) sleduje svou vlastní přirozenou cestu vzniku, vývoje a změn. Současně sama fáze vzniká v hlubinách fáze předchozí a slouží jako její logické pokračování. Odtud je posloupnost fázových přechodů vnímána jako řetězec vzájemně propojených článků jednoho procesu (klastru), srostlých společným "vektorem vzestupu". Jako příklad slouží výše zmíněné svazky-triady typu cluster.

2. Každá fáze (etapa) se nutně objevuje ve dvou hypostazích: (a) jako *proces*, (b) jako *coco zuco*, které tento proces osvětluje a poskytuje jeho pochopení (pochopení, realizaci, teoretickou a metodologickou reprezentaci). Ve vztahu k našim dvěma svazkům-triadám má každý z jejich článků (fází) podobnou *dualitu* (dvojnost), viz *obr. f*:
Zeoekonomie - zeoekonomický pokrok; zlobalizace - zlobalistika; kosmo- lozace - zhumanitární kosmologie. Jinými slovy, každou fázi provázejí ontologické a epistemologické principicky odlišné obsahové "zabarvení".

B) Co se týče *mechanismu fázového přechodu*, mají svá specifika. Zmíňme ty nejcharakterističtější.

V dějinách světového vývoje se fázové přechody jeví jako nejbouřlivější a nejrozsáhlejší děje, plné grandiózních událostí spojených s "vytlačováním" nového ze starých fázových monolitů (a zároveň růstem uvnitř nich). Tyto procesy jsou doprovázeny:

rychlý nástup "nových lidí" na světovou scénu, kteří hlásají nová hesla jako odraz nových významů, hodnot, motivací a podnětů;

Souběžně s tím se institucionální základna starého světa rychle mění a je nahrazována novým světem v celém spektru reprodukčního a společenského života;

Rychlost fázového přechodu je dána stupněm zralosti nových tendencí, vytvořením kritické masy "nového ve starém". Nastává okamžik, kdy stačí sebemenší impuls k uvolnění energie obří pružiny stlačující v hlubinách starý proces.

Zřetelně se zde ukazuje kontinuita a vzájemná provázanost fázových přechodů na dvou úrovních: 1) na úrovni "procesu" a 2) na úrovni "znalostí o procesu". Jinými slovy, jsou zde přítomny ontologické a epistemologické momenty.

To je jeden z nejdůležitějších akcentů, který vyžaduje o něco pochopení, abychom pokročili v pochopení vzniku a vývoje kosmologické fáze bytí. Věnujme mu svou pozornost.

V.3. Plátky dynamiky světa: ontologické a epistemologické vazby

Pokrytí prostoru humanitní kosmologie (panoramatu) je předurčeno jednotou ontologických a epistemologických bloků. Dochází zde k překvapivému spojení reálných procesů, které se na planetě vyvíjejí, a metod porozumění těmto procesům, které se s nimi prolínají. Jinými slovy, ontologické a epistemologické vazby (bloky) tohoto panoramatu jsou neoddělitelné, vzájemně se prolínají, jeden vyplývá z druhého. Tyto počátky jdou ruku v ruce bez přetržení (nebezpečného přetržení).

V.3.1. Příběh nebezpečného zlomu: "věda a vzdělání" na planetě Zemi

V dějinách se mnohokrát stalo, že skutečné procesy bytí (ontologický řez) nebyly včas podpořeny jejich gnoseo logickým osvětlením. To zpravidla vedlo k tomu.

člověk, aniž by si uvědomoval své jednání, mechanicky "tká" svou síť života jako pavouk, který je fascinován svým pohybem.

A zde jsou dva body: 1) člověk donekonečna opakoval stejné pohyby, vrstvil jeden a tentýž způsob života, zvyky, donekonečna opakoval stejná hesla, cíle a úkoly, což nakonec vedlo ke stagnaci, zakonzervování, tradicionalismu, zachování starého, rozbitého, zastaralého, již neživotaschopného; 2) zároveň se může rozvinout další jednostranná tendence, kdy člověk, nemaje vědecky ověřené gnozeologické referenční body, bezuzdně vytváří "imaginární" skutečnosti, objektivizuje spekulativní vnímání světa, ale nakonec realita pečlivě konstruovaný svět převrátí a obrátí se na "nové" cesty, na nichž se však opakuje stejný proces.

Tedy procesy a tendence, které nejsou vzájemně zprostředkovány gnoseo logickou a ontologickou složkou, jak v prvním, tak v druhém případě vedou člověka do houštiny problémů, z níž se dostane, a opět do téže houštiny spadne, pokud *neodstraní mezeru mezi ontologickými a gnoseo logickými vazbami (bloky) existence*.

Proto musí epistemologie včas upozorňovat na trajektorie pohybu člověka v temnotách věků, neustále ho kritickým okem doprovázet a upozorňovat na překážky a slepé uličky na těchto cestách.

Historie pravidelně ukazuje člověku nebezpečné vyhlídky, když se vědecké poznání procesů začne odtrhávat od půdy (od procesů, jinými slovy od reality) a bez ověření životem začne vytvářet bledé, abstraktní modely existence, "vědecky" zdůvodňovat mýty, iluze, halucinace, bludy. Věda se zde stává "věcí samou o sobě", věděním pro vědění. Často může dosáhnout prchavých výšin, vybavena vědeckým aparátem vysoké úrovně (logickým, matematickým atd.), aniž by přestala být životaschopná. Tato nebezpečná alternativa pronásleduje vědu neustále, jak ukazují dějiny. V tomto smyslu je sovětská fundamentální věda ilustrativní.

V humanitních vědách (ekonomie, politologie, kulturní studia, sociologie atd.). V tomto prostředí se formovaly instituce všeho druhu. Každoročně produkovaly nesčetné množství knih, analytických zpráv, článků atd. s krásnou grafickou úpravou a produkcí.

Kromě toho se zvýšil počet postgraduálních studentů, kteří se stali kandidáty, z kandidátů se stali lékaři a z lékařů akademici.

Takže? Jaký proces sledovali? *Realita se rozkmotřila se základní vědou.* Věda se přerodila, stala se "jinou", "jinou", v podstatě polovědou. V reálném životě se objevily další tendence a vektory vývoje, ale základní věda, která získala gigantickou energii na cestě abstraktního a bledého, se nemohla zastavit. Ba co víc, stala se militantní, nepropustnou vůči jinému, odlišnému; přerodila se v ideologii, vlastně ve svůj "vědecko-ideologický" krám.

Rozuzlení na sebe nenechalo dlouho čekat. Proces globalizace převrátil zastaralé "réalie" a přivedl svět k novým obzorům, zatímco ruská fudamentální věda zůstala sama, stísněná, tlačena ideologií, s obrovským množstvím nadbytečných ústavů, organizací a laboratoří, které v izolaci od reality ztratily svou hodnotu.

Podle starého zvyku hledá fudamentální věda poptávku po svých mrtvých vědeckých zavazadlech. Rusko však za pěstování mrtvého vědeckého bloku draz zaplatilo, a to doslova i obrazně.

Za prvé, tento hypertrofovaný a přerostlý základní vědecký blok pohltit a nadále pohlcuje gigantické zdroje (intelektuální, finanční, organizační); *za druhé*, vzdělávací systém, prodchnutý neudržitelným, ideově abstraktním vědeckým blokem, tj. polováhou, se dostal do nemenší krize než ruský vědecký systém; *za třetí*, Toto "propojení" polonauky a vzdělání nabývá na cestách sebezáchovy stále agresivnější podoby, deformuje vědomí mladé generace na vysokých školách (institutech, univerzitách, akademiích atd.), mění vzdělání v "polonauku": máme co do činění s pevně srostlou kruhovou neřestí vědeckého a vzdělávacího systému.

Proto se ruský vědecký a vzdělávací systém, objímající se navzájem, dostal na vedlejší kolej: nyní je hlubokou globální vědeckou a vzdělávací provincií moderního světa s perspektivou, že se stane "intelektuálním zapadákovem". A ne náhodou se mladá generace snaží z tohoto globálního marasmu vymanit a míří do světových kvetoucích oáz vědy a vzdělanosti. Zde elita udává tón, využívá finanční a organizační pecifiky, aniž by riskovala, že se vzdělá

jejich synů a dcer v Rusku. Zbytek obrovské studentské populace je však odsouzen k živoření v zaostalém provinčním univerzitním a vědeckém prostředí. Ačkoli se apologeti starého, domácího všeho vyznamenávají vysokým hodnocením (tucet univerzit a vědeckých ústavů), na situaci to vůbec nic nemění; na světovém žebříčku nejsou vidět.

Tyto systémy již není možné přeměnit v něco progresivního a apologetika starého, zatuchlého a zamrzlého nám nic nedovolí.

Východiskem z této situace je radikální změna vědeckých a vzdělávacích institucí na základě nejnovějšího vědeckého a vzdělávacího paradigmatu. Jsou zde dva body.

První moment: totální politizace vědeckých a vzdělávacích systémů. Ideologie všeho druhu (od ultrapatriotických až po ultraliberální směsi) vykonala své. Rozdělila vědecké i vzdělávací instituce na různé tábory. Zároveň se zpravidla zaštiťují povinnou vědeckou a vzdělávací příchutí své údajné neangažovanosti v politice a ideologii. Tyto systémy ve svých táborech (lénech) připravují mladé generace na nesmiřitelný vzájemný boj.

K tomuto účelu jsou přizpůsobeny struktury univerzit, akademií a vysokých škol.

Tyto instituce jsou nejdůležitější na světě. A ať už je specializace těchto vzdělávacích a vědeckých struktur jakákoli, ať už jde o ekonomii, finance, fyziku, mechaniku atd., tyto instituce mají katedry politologie, sociologie, kulturologie, civilizace, které lámou vědomí mladých lidí a deformují je ve prospěch "hodnot" vlastního tábora, k němuž je tato univerzita či vědecká instituce přidružena. Tak vzniká výbušná situace - mladé (studentské a vědecké) oddíly jsou připravovány na ideologický boj, na "ulici".

Do vedení těchto kateder (vědeckých pracovišť) začali přicházet lidé z politiky, mocenských struktur a různých stran. Jejich přemnožení obrozuje nejen katedry (oddělení), ale i celý vědecký či vzdělávací ústav. Na těchto katedrách (odděleních) se skrývají apologeti ultrastarých či ultranových paradigmat a přečkávají čas.

Tak se například stalinisté různých kalibrů a typů sociologických, kulturních, politických a politologických věd posadili na zadek a ožili.

Nezahálejí ani na logických katedrách univerzit (ústavů, akademií) a na katedrách výzkumných ústavů, které jsou spojeny s ultrapatriotickým a ultranacionalistickým politickým křídlem. Ale ani jejich odpůrci z univerzit a vědeckých struktur prodchnutých ultraliberálními idejemi nezahálejí: v těchto naprosto neprotestujících lenních odděleních vše monotónní, nikdy nepřetržitá podzemní práce na výrobě odízných figur, odpornějších než stalinisté.

Tato křídla se nemíchají, mají vše vlastní: časopisy, publikace, "vlastní setkání" (semináře, kulaté stoly, konference, fóra). Jejich účastníci jsou přísně filtrováni: neprojde ani myš! Vše musí být ideologicky čisté! Na "schůzích" obou stran udávají tón jejich šéfové, kteří "kontrolují čas",

IISTNICKS POSLAL OBRÁZEK SVÝM Oponentům tím, TADY JE JEDOVATÝ černou barvou se nešetří, strany jí mají dostatek, vyrábí se... Na "svých" katedrách, fakultách, vědeckých pracovištích a v širším smyslu je "zveřejňována", je na ni "upozorňována" veřejnost v naději, že se rozšíří její řady atd. Ale ne všechno se zveřejňuje!

V zemi se tak otepluje velmi nebezpečná situace - ve vědeckém a vzdělávacím prostředí mládeže se zakořenily politické rozpory.

Kde je ayhob? Východiskem z této situace je okamžitá sanace organizační struktury vědeckých a vzdělávacích institucí; odstranění kateder, které jsou těmto vzdělávacím strukturám "cizí", ze specializovaných ústavů, univerzit a akademií; plošná reatestace vysokoškolských pedagogů; zrušení vědeckých institucí a vzdělávacích struktur, které zašly ve své apologetice příliš daleko, a to jak ultrapatriotické, tak ultraliberální.

Zvláštním problémem je rektorát a okolí ezo. Právě sem proudí postavy, které nemají nic společného ani s vědou, ani se vzděláním. Ty si vytvořily svá teplá hnízda ve vysokých školách a vědeckých ústavech a byly po desetiletí odříznuty od psaní vědeckých monografií, učebnic, programů apod. Jejich hlavním úkolem (kromě merkantilismu) je podporovat rozvoj vědeckého výzkumu. Jejich hlavním úkolem (kromě merkantilního, zde je vše v pořádku!) je držet prst na tepu vědeckého a vzdělávacího prostředí a hlídat sebemenší odchylky od ideologických dogmat hlásaných tou či onou vzdělávací nebo vědeckou institucí, aby se zalíbili "elitě", která se dostala k moci.

Ve vědeckých a vzdělávacích institucích vytvořili rektori (ředitelé) kolem sebe monolitická jádra manažerů, která jsou pevně spojena kruhovým plotem. Dominance takového jádra neumožňuje rozvoj ani vědeckých, ani vzdělávacích struktur a bez ohledu na to, jak moc rektori (ředitelé) na nekonečných fórech, konferencích, seminářích, asociacích apod. žvaní nesmyslnými frázemi o úspěších ve vědeckých či vzdělávacích procesech, zůstávají hláskou troubou jimi vytvořeného "nejbližšího" jádra.

Aby se rektorské jádro udrželo nad vodou (samozřejmě kromě svých konexí v různých "špičkách" i mimo ně), začíná intelektuálně využívat podřízené profesory, doktory, as-piranty, dokonce i studenty. Buď si berou za spoluautory ty, kteří jsou skutečnými tvůrci nových věcí, nebo se stávají "vědeckými redaktory" v různých sbornících, kolektivních monografiích, případně "vědeckými supervizory" různých témat apod. Proto jsou individuální vědecké monografie rektorů a jejich nejbližšího okolí tak mimořádně vzácné. O to se totiž nestarají. Starají se o jiné věci: o přežití svých struktur v boji o finanční zdroje s jinými institucemi či univerzitami a o podporu merkantilních choutek nejbližšího okolí rektorů". A toto intelektuální otroctví se již začíná odhalovat, stejně jako široký proud plagiátorství a zpronevěry tvůrců. Zde se bedlivě sleduje, aby se nikdo nedostal k doktorátu. Všechno je kryté! Hájí se jen ti nejbližší, "prověření" lidé, členové týmu, kteří "rozumí" pravidlům hry.

Ú ž a s n é j e t o t o ! Abyste se udrželi nad vodou a pokračovali vliv na chod vědeckých a vzdělávacích institucí, v jejich struktuře nová manažerská úroveň "čestný předseda akademie", "předseda fakulty-

---

Vedou se také boje o získání statutu "národní univerzity" (nebo o udržení tohoto statutu), základní boj o peníze(!), o budování infrastruktury tím, že se jí zmocní "oslabení" konkurenti, využívají se konexe ve vládních agenturách. Dochází k umělému zvyšování počtu publikací, vzrušení kolem časopisů VAK, RINC atd. Ještě silněji zde působí osobní a klanové vědecké vazby, formální znaky slouží jako důvod k represím vůči nežádoucím profesorům a učitelům, vše nové je propíráno ve prospěch zachování "osvědčeného" jádra vědeckého klanu atd.

univerzity", "ctihodný vedoucí katedry", "ctihodný ředitel ústavu" atd. atd. Je to samozřejmě přirozená vděčnost za minulost a existují šťastné výjimky: "bývalé" nepřekáží "novému", struktura dostává nový impuls k rozvoji, vstup do nových vzdělávacích a vědeckých obzorů atd. Ale to jsou bohužel velmi vzácné, ojedinělé případy. Zavedení "čestných" pozic má cyry60 negativní stránku. A zde jde o toto.

Kandidát na nového vedoucího se zpravidla nachází ve stejném prostředí, koordinovaném s tím předchozím, a nový je tomu druhému "zavázán" (tj. je jím ubytován). Takový "rafinovaný" krok zpravidla není ve prospěch rozvoje těchto institucí, vše plyne v trendu desetiletí (i zde bují princip "udržitelnosti" starého, zastaralého, zatuchlého, a dokonce jeho "přírůstek" ve prospěch "udržitelného rozvoje", ne nadarmo je tento globální princip apologetů starého, strukturálně pokřiveného tak rozšířen ve vědeckém a vzdělávacím prostředí Ruska! Je pozoruhodné, že tento globální princip apologetů starého, strukturálně pokřiveného tak převládá ve vědeckém a vzdělávacím prostředí Ruska!

"starý."

Druhým bodem jsou vzdělávací standardy pro vysokoškolské v z d ě l á v á n í . V zásadě jsou již jako atribut zastaralé, protože se stávají mocnou brzdou na cestě k novým poznatkům. Co se děje? Přestala platit praxe: učebnice "má" jednoduše a přehledně, ve stručné formě zprostředkovat studentovi určitý rozsah poznatků. Ale to, co je předáváno, nejsou nové znalosti, ale jejich deformovaná náhražka. Jak se to dělá? Vezmou se seriózní vědecké monografie, pak začne proces jejich zjednodušování, krácení, schematizování, přežvýkání a výsledný bledý zbytek se vydává za učebnici. Ale ani u toho se zpočátku nezastaví, nýbrž jdou ve vykastrování vědeckých myšlenek dál tím, že vytvářejí tzv. příručky.

A pak, když jsou připraveny "vzdělávací nástroje" v podobě učebnic-zástupců (jakési "biče" v rukou profesorů, učitelů, vychovatelů, mentorů všeho druhu), začíná vlastní proces vzdělávání, tj. školení, "formování" mladých lidí, "odborníků". (Tento obraz: "...klece, ...pískání bičů, ...pláč, křik, ...maturita...", byl podrobně rozebrán v *části IV. Génies života: cestování v prostoru zumaní-tarní kosmologie*).

Poté jsou posluchači (studenti) odrazováni od toho, aby drželi v ruce alespoň jednu monografii,

Nové poznatky jsou prezentovány logicky, v původní podobě. A takové učebnice zaplavily celý vzdělávací proces, jsou nahrány do síťových kanálů univerzitních vzdělávacích uskupení, staví se do cesty vědeckému zájmu studentů a mladých vědců.

Zdá se mi, že nejnovější trend revize názorů na "vzdělávací standardy" si zde zaslouží největší pozornost. Je to v souladu s novými trendy v celosvětové vzdělávací praxi, vznik a vývoj vzdělávacích standardů nabírá na síle.

"...Učebnice by měly být zpracovány podle oxfordského standardu...". Intenzita vědy ve vzdělávací činnosti univerzity je pro konkurenceschopnost ruského školství stejně důležitá jako intenzita vědy v průmyslových výrobcích...",

V rozhovoru pro agenturu ITAR-TASS to prohlásil akademik Ruské akademie věd a děkan Fakulty světové politiky Moskevské státní univerzity Lomonosova Andrej Kokošin, když komentoval státní program "Rozvoj vzdělávání" zveřejněný na internetových stránkách ruského ministerstva školství a vědy.

vzdělávání v Rusku v letech 2013-2020"⁶. "...Zřejmě, pokračovat. Podle A. Kokošina má smysl přejít ve většině výuky, zejména ve speciálních oborech, na používání monografií předních ruských vědců místo učebnic, v souladu s metodami výuky používanými například na Stanfordově a Harvardově univerzitě. Učebnice by měly být pečlivě připraveny, řekl bych, podle "oxfordského standardu" s velkým množstvím poznámek pod čarou a ilustrací. A měly by být pravidelně aktualizovány a modernizovány. Oxfordská učebnice současné světové politiky je rozsáhlé dílo o více než 800 stranách drobného tisku...".

* * *

Zlepšit situaci ve vědě a vzdělávání je možné: 1) "zlepšením" chorobné, zpolitizované atmosféry ve vědeckém a vzdělávacím prostředí; 2) pokud v čele vědeckého a vzdělávacího prostředí stojí hlava vědecké a vzdělávací komunity.

Sapir 6. Síťová partnerství univerzit a vytváření mezinárodních vzdělávacích klastrů Eurasia Security, 2012. №2.

⁶<<http://ruinner?id=d-1137>> nebo <<http://showdnews.aspx?id=27680586-656d-332b-a9c6-eda8ee7368c9>>. ras.ru digest

Tamtéž.

3) rozšířit praxi zvaní špičkových odborníků ze zahraničí k práci v oboru, místo aby se využívala jejich stará "vědecká bagáž", někdy stará téměř půl století (samozřejmě nikdo nesnižuje jejich dřívější zásluhy!).

Čas je důležitý! *Jinak se budeme dál válet na chvostu světového vývoje, sklouzávat hlouběji a hlouběji do "mozkové-intelektuálních" hádek našich předepsaných "intelektuálů" z politických domů a spolu s nimi se propadneme do tupého provinčního prostředí a perspektivou bude "pošechnockaja cmapija" a vůbec - ženské zázemí, intelekt se zkroutil!*

Ale zpět k "červené niti" naší knihy.

V.3.2. Západ slunce planetární, uzavřené, ucpané bytosti, bytosti obrácené proti sobě samé!

Světový intelekt se tak stočil do kruhu jako had, který žahá na svůj ocas. Protože člověk nedokázal včas vnímat a rozvíjet kosmologické vědomí, uzavřel se do neproniknutelné ulity a zúžil své vědecké obzory až na samou mez. Po mnoho tisíciletí se v této uzavřené ulitě vařil a veškerou svou intelektuální sílu směřoval k řešení stejných problémů na planetě Zemi, používal stejné metody, dělal stejné chyby, vytvářel si stejné problémy.

Tyto problémy, výzvy, metody a chyby jsou shrnuty následovně. Tyto tři *bolestivé bloky* lze shrnout následovně:

Mrtvý. Lidstvo nemůže spočinout v bolestné minulosti: každá událost, vzpomínka, stránka si žádá odplatu; ztracené příležitosti oslepují vztekem, nespravedlnost dusí, vztek na ztracená tisíciletí, vztek na hořící, probuzené svědomí. Lidstvo neví, kam se schovat, kam utéct, jak se dostat pryč od sebe samého!

Bmopoe. Objevilo se nervové vyčerpání lidstva, které se pomalu hromadilo, kapka po kapce; pomalu se z něj vytlačoval a ždímal zdravý začátek. Z původního zdravého lidstva zbyla jen hromada syčící nervové energie energie slabých, vyčerpaných, utrápených, závislých.

Třetí. Člověk, který na nějakou dobu porazil přírodu, jež ho obklopovala, a zbavil se tak přirozených "nepřátel", při hledání nových "nepřátel" zaútočil sám na sebe, napadl člověka a pustil se s ním do smrtelného boje. To vyústilo v nekonečné války, mírové i vojenské, jejichž rozsah a způsoby vedení jsou neuvěřitelné. Všechny zdroje (lidské, pracovní, surovinové, finanční, intelektuální, výrobní) jsou vrženy do tohoto molochu, vše je vrženo do pece válek.

To je pouze obecný obraz vyčerpání lidstva. Podíváme-li se však na proces úpadku skrze jeho strukturální složky, tj. látku a tkaninu tohoto procesu, pak každá nitka této látky tento proces demonstuje, potvrzuje a je nedílnou součástí celkového procesu. Výše jsem uvedl příklad jedné takové "nitě": její název zní "věda a vzdělání na planetě Zemi".

Můžeme mluvit, jak chceme, o pokroku, vědeckých objevech, objevech a tak dále. Je zde paradox, který urychluje všeobecné vyčerpání a vyčerpání lidstva: věda a vzdělání jsou ve službách technogenního světa s jeho mánií rozvoje, a tedy zběsilým rytmem a tempem požíráni zdrojů atd. A

hodnotíme-li to vše z vysokých oběžných drah humanitního prostoru, všechny tyto "úspěchy" nejenže blednou a ztrácejí svůj absolutní význam, ale jeví se i jako nejjasnější bolestný symptom nemocného lidstva. Všechny výše zmíněné bolestné bloky jsou výsledkem, finále "vědeckého a vzdělávacího".

doprovázet naše nemocné myslí.

A tady se dostáváme k nejdůležitější otázce. Co je příčinou a jak se z tohoto bolestného stavu dostat? *Odpověď zní:* člověk musí získat kosmologické vědomí, otevřít stavidla intelektu a rozumu, vymanit se z klece, do níž se člověk sám zahnal, uvědomit si bezcennost planetární uzavřené ulity humanitní existence, vtěsnané do strnulé skořápky "parametrů zákazů", odhodit hodnoty, podněty a motivace, které člověka v této uliti přerodily, "uvařily".

Ale v určitém historickém okamžiku (jeho počátek jsme dosud nepochopili) se v lidském světovém názoru, vidění světa a chápání začal vyvíjet zlom a z hlubin vědomí začaly vystupovat kódy sebezáchovy, které ještě nebyly jasné, na úrovni předtuch. Neustále začali na povrch existence vyplouvat úžasní, neobvyklí lidé. Jsou to "noví lidé", jsou to nositelé kosmologického vědomí, jeho počátků, ještě nesmělých, nevědomých, ale mocně se hlásících.

Přítomnost takových lidí na planetě předurčila úpadek planetární, uzavřené, uzavřené a sebeřízené existence, stejně jako vznik a rozvoj nejnovějších procesů, jejichž řada dokládá vznik a vývoj kosmologického vědomí na planetě. Má svá stadia, fáze a přechody.

V.3.3. Fáze formování kosmologického vědomí

Pokusme se schematicky znázornit tyto základní fázové bloky zrání kosmologického vědomí na *obr. f2*, *obr. 13* a *obr. 14*.

Samotný proces utváření kosmologického vědomí je doprovázen těsným propletením vzájemně závislých větví:

1) ontologická větev (je znázorněna na *obr. 12*), odrážející ontologickou svazkovou triádu, která odráží ontologickou spojovací triádu, vzájemně propojené a provázané světové procesy:

"geoekonomie globalizace kosmologizace (vertikální řez dynamikou světa 1. druhu). Ontologická souvislost - triáda: geoekonomie jako ústřední vektor globálního procesu; globalizace jako odrazový můstek k nové fázi světového vývoje; kosmologizace jako reálný model, spojení "Člověka, Země a He6a";

2) *epistemologické* větve (viz *obr. 15*), která tento proces osvětluje, epistemologická svazková triáda: "geoekonomický přístup globalistika humanitní kosmologie" (vertikální řez dynamikou světa 2. druhu)" (viz *obr. 15*), která předurčuje schopnost intelektu tyto procesy názorně osvětlit (tj. pochopit, vnímat, fixovat a zobrazit). Gnoseologická svazková triáda prostřednictvím své poznávací "optiky" názorně manifestuje metodologické řezy dynamiky světa. Zde jsou filosofické a vědecké nástroje pro realizaci a pochopení fázových přechodů geogeneze (objemově-prostorová a síťová metodologie), vysoké humanitní technologie proměn světa, design proměn světa.

---

¹ Co se týče pojmu "dynamika světa 1. a 2. druhu", rozdíl mezi nimi je čistě konvenční - jde o různá zabarvení téhož procesu: existenciální a metodologické.

logika světového vývoje a pochopení procesů kosmologizace světa prostřednictvím dialogu a dialogismu představují klíč k logice světového vývoje.

Na *pnC. f2* a *pnC. IN* uvádíme podrobnou charakteristiku (obsahovou část) ontologických a gnoseologických vazeb utváření kosmologického prostoru, jeho pokrytí kosmologickým vědomím. (Zde nemusím jednotlivé vazby pro čtenáře rozvádět, protože vznikající světové vědecké školy geoekonomie a globalismu jim v monografiích, učebnicích, analytických zprávách podávají podrobnou charakteristiku; jsou uvedeny výše při komentování schématu uvedeného na *pnC. F*, a čtenář je na ně pro potřebné poznatky odkázán).

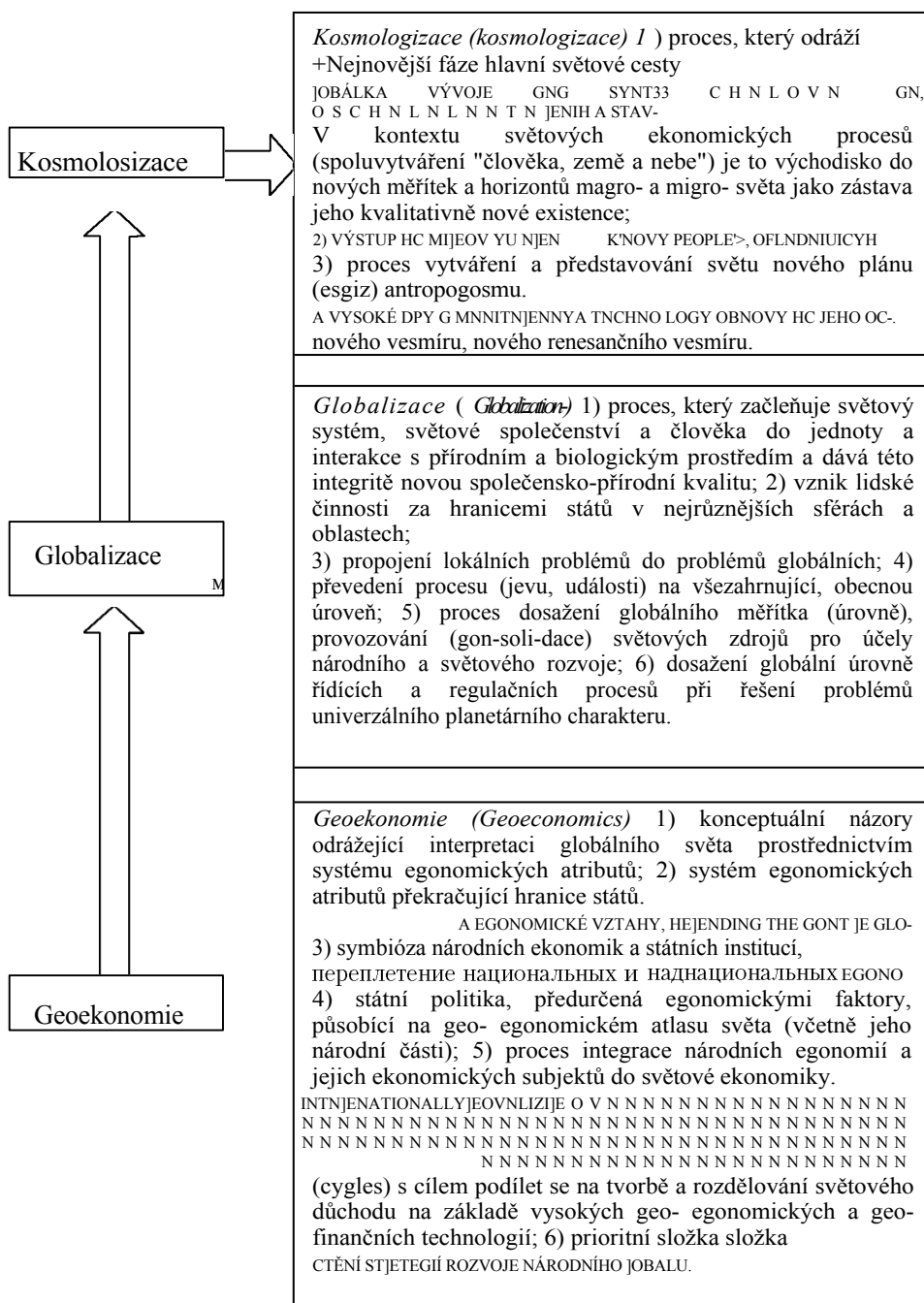
Zajímavé je také porovnat ontologické a epistemologické obrazy pro jednotlivé výseče (úrovně) kosmologického zrání vědomí. Zde se zabýváme párovými svazky, jakýmiis horizontálními řezy dynamiky světa. Tyto svazky jsou uvedeny v *pnC. f4*.

* * *

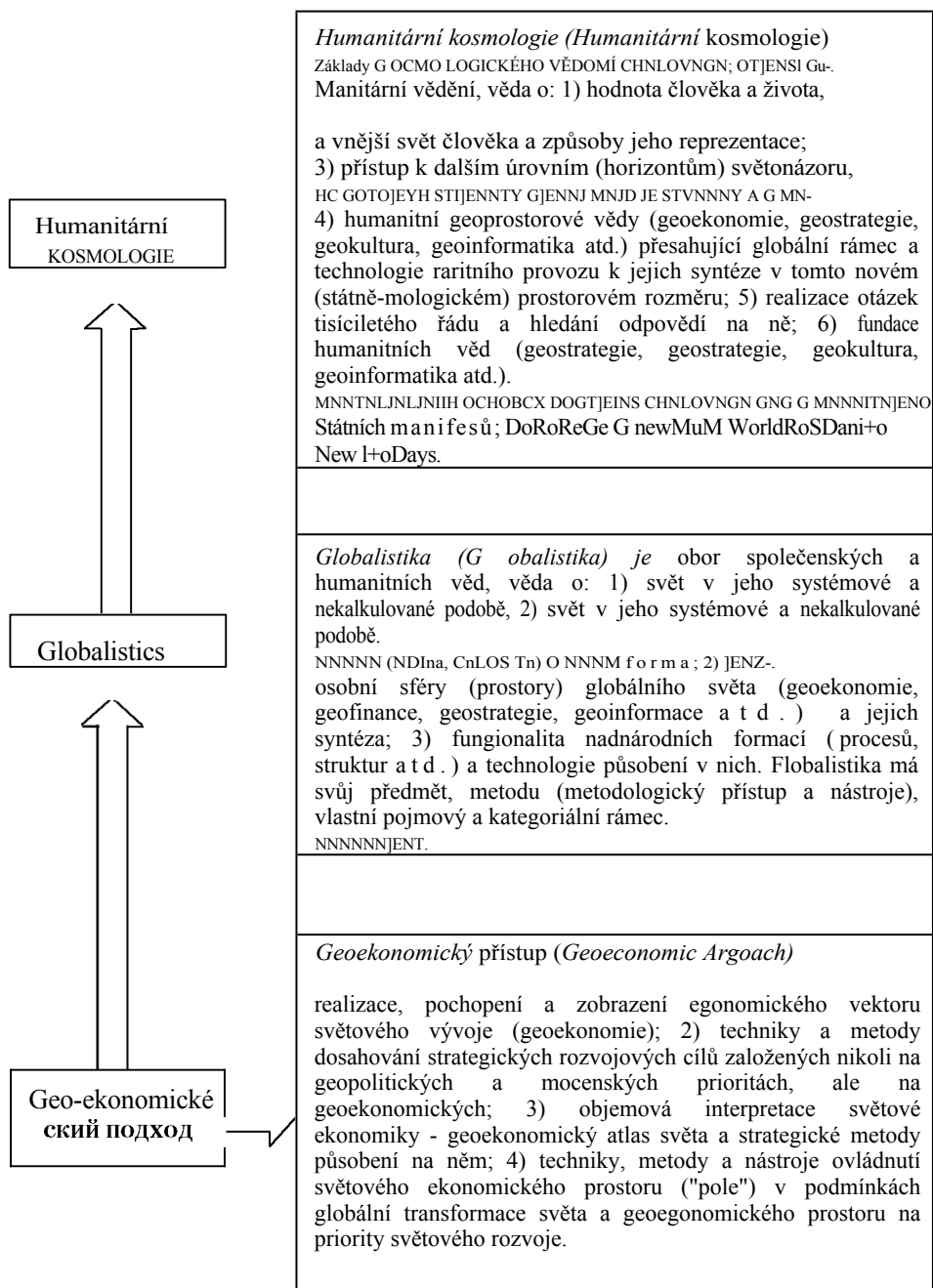
Lidstvo tak postupně získává kolosální tlumič své bezvýhodné planetární situace tím, že proniká do humanitního kosmu, jakéhosi obřího okna, do něhož když člověk nahlédl, spatřil ohromující antropokosmologický obraz, který otevírá úžasné perspektivy nového způsobu života, cestu k novému budování světa - vesmíru nové renesance. A zde už má lidstvo spolehlivé průvodce ("šerpy") jsou to "noví lidé", lidé, kteří navštívili pilíře moderního vesmíru s "géníem života" a vrátili se odtud s antropokosmologickým náčrtem a se spolehlivými nástroji pro budování světa podle nových kosmologických modelů.

Je to označení pro místní průvodce, kteří pomáhají cizincům při výstupech na himálajské vrcholy, kde jsou prakticky nepostradatelní jako vysokohorští nosiči. Mnoho šerpů zemřelo při výstupech v důsledku drsných klimatických podmínek, lavin, zranění a nemocí.

Obr. 12. Ontologická vazba-triada: "geoeconomie - globalizace - kosmologizace" (vertikální řez dynamikou světa 1. rodu).

Obr. IN. Gnoseologický svazek: "geoekonomický přístup - globalismus -
humanitární kosmologie"

(vertikální řez dynamikou světa 2. druhu)

Kosmologie - Humanitární kosmologie

Kosmologizace (Losnologizatioi)- 1) proces, odrážející novou fázi hlavní cesty světového vývoje jako syntézu člověka, univerzálních planetárních a kosmických procesů (spojení "člověka, Země a nebe") jako nové měřítka a horizontu makro- a mikrokosmu jako ealog jeho kvalitativně nového života; 2) vstup "nových lidí" s kosmologickým vědomím, tvůrců vesmíru, jejich organické splynutí s ním na světovou scénu; 3) proces vytváření a představování světa nového plánu (náčrtu) antropokosmu a vysoké humanitní technologie zavádění nového vesmíru na jeho základě - vesmíru nové renesance.

1) umantar kosmologie (Lvniorytorytoryi Semyu - /ogy-) základy kosmologického vědomí člověka; obor humanitního vědění, věda o: t) hodnoty člověka a života, jeho nových společenských forem organizace; 2) neoddelitelného paradigmatického chápání vnitřního a vnějšího světa člověka a způsobů jeho reprezentace; 3) dosažení takových úrovní (horizontů) světového vývoje, při nichž se stírá hranice mezi přírodovědným a humanitním poznáním; 4) humanitních geoprostorů (geoeconomie, geostrategie, geokultury, geoinformatiky atd.), které přecházejí globální hranice a technologie fungování jako jejich syntéza v této nové (kosmologické) prostorovosti. 5) realizace tisíciletých otázek a hledání odpovědí na ně; 6) základní základy učení o člověku jako humanitní manifest; cesta k novému vesmíru nového světa.

Globalizace - Globalistika

Proces, který je zapsán ve formě procesu "Globalizace" i. Světový systém, světové společenství a lidská bytost do jednoty a interakce s přírodně-biologickým cpeadofi a dává této integritě novou sociálně-přírodní kvalitu; 2) překračování národních hranic lidské činnosti v nejružnějších sférách a oblastech; 3) přeměna lokálních problémů na problémy globální; 4) převedení procesu (jevu, události) na inkluzivní, obecnou úroveň; 5) proces dosažení globálního měřítka (úrovně), fungování (konsolidace) světových zdrojů pro účely národního a světového rozvoje; 6) dosažení globální úrovně řídicích a regulačních procesů při řešení problémů obecné planetární povahy.

Globalistika (Globalistika) a průmysl sociální gu-. Je to věda o: t) světě v jeho systémové, nerozčleněné (jednotné, celistvé) objemové podobě; 2) jednotlivých sférách (prostorech) globálního světa (geoeconomie, geofinance, geostrategie, geoinformace atd.) a jejich syntéze; 3) zákonitostech fungování nadnárodních celků (procesů, struktur atd.) a technologiích jejich fungování atd.) a jejich syntéza; 3) zákonitosti fungování nadnárodních entit (procesů, struktur atd.) a technologie fungování v nich. Globalistika jako věda má předmět, metodu (metodologický přístup a nástroje), pojmový a kategoriální aparát.

Geoeconomie - geoeconomický přístup

Geoeconomie (Geoeconomics) 1) koncepcí 2) systém ekonomických atributů a ekonomických vztahů v národním rámci, vymezující obrys globálního ekonomického prostoru, v němž se odehrávají světové ekonomické procesy; 3) symbióza národních ekonomik a státních institucí, prolínání národních a nadnárodních ekonomických struktur; 4) státní politika, předurčená ekonomickými faktory, působící na geoeconomickém atlasu světa (včetně jeho národních částí); 5) proces zapojení národních ekonomik a jejich ekonomických subjektů do světových internacionalizovaných reprodukčních jader (cyklů) s cílem podílet se na tvorbě a rozdělování světového důchodu na základě vysokých geoeconomických a geofinančních technologií; 6) prioritní složka národní rozvojové strategie.

Geoeconomický hypotetický přístup (Geoeconomický Hypotetický) 1) filozofická a prostorová metodologie ("optika") realizace, chápání a zobrazování ekonomického vektoru světového vývoje (geoeconomie); 2) techniky a metody dosahování strategických rozvojových cílů země s ohledem na geopolitické a mocenské priority, nikoliv na priority geoeconomické; 3) objemová interpretace globálního ekonomicko-geoeconomického atlasu světa a strategické metody působení na něm; 4) techniky, metody a nástroje ovládání světového ekonomického prostoru ("pole") v podmínkách globální transformace světa a vstupu geoeconomického prostoru mezi priority světového rozvoje.

Obr. Úzké vazby (horizontální řez kontinentálním dnem)

V.3.4. Od globalizace a globalismu ke kosmologizaci a lidské kosmologii: logika přechodu

Poté, co splnil své poslání na svém vlastním horizontu světového vývoje, předává *zlobalizačně-zlobalistický* nexus štafetu novému horizontu *kosmologizačně-humanitárnímu* nexu *kosmologia*: na scénu přichází *kosmogeneze*. Pojďme si tento proces odstínit.

*Co předurčilo začátek přechodu světového vývoje do nové fáze - kosmologizace.
a humanitární kosmologie?*

Globalizace a globalismus na vrcholu svého rozvoje připravily vysoký výchozí bod, odrazový můstek pro nový skok do budoucnosti. "Stlačily" svět; pod vlivem procesu globalizace se svět stal vzájemně závislým a propojeným, jinými slovy kompaktním: ať už se dnes pustíme do řešení jakéhokoli místního, národního či regionálního problému, dříve či později se přesvědčíme, že **j e h o** řešení úzce souvisí s okolním světem, s jeho stavem a možnostmi. A bez ohledu na to, kdo dnes "vrhá stín" ze svých antiglobalistických či alterglobalistických pozic, bez ohledu na to, kdo nám vypráví o "zvratu" procesu globalizace a návratu světa do "původních" předglobalistických pozic, globální vektor vývoje je neúprosný.

Příčinou světových potíží není globalizace, ale něco úplně jiného. Stačí zmínky o krizích všeho druhu ve všech koutech světa (ony a jejich důsledky volně chodí po celém světě "kam se podíváš, tam se klene!"), o potížích evropského "společenství" (ty se odstraňují společným světovým úsilím!), o zdoluhavých procesech přijímání jakýchkoli rozhodnutí (zde se čas na řešení globálních problémů zkracuje, a zároveň prodlužuje!), na zdoluhavé procesy při přijímání jakýchkoli rozhodnutí (zde se čas na řešení globálních problémů zkracuje, a zároveň se rozšiřuje okruh odpovědných aktérů G8, G 2 0, Rhodoské fórum, Rio+20 atd, formulující opatření k překonání "patových" situací) hovoří spíše o globální "všudypřítomnosti" a zdůrazňují "pospolitost a jednotu" našeho světa. Ani "neuróza", "psychóza", suverenita, ani imperiální pokusy o vytvoření lokálních uzavřených geopolitických uskupení v rámci rigidních státoprávních rámců (hranic) nemohou globalizaci zastavit. Jádrem globálního procesu

geoeconomie prolamuje veškeré hranice a vymezení, mění lokální a regionální centra globálního rozvoje v otevřené internacionalizované reprodukční systémy (IVN-systémy). "Lokální je genotypem obecného!" {E. Sapir}. Nejpřekvapivější však je, že humanitní věda opět "zaspala" světovou inovací: zatímco se hádala s apologety roztržitého, "buněčného" světa "...je tu globalizace, není tu globalizace...", globalizace, úspěšně plnící své poslání, předává svět jako štafetu do nového cyklu historické existence, do jeho nové fáze rozvoje kosmologizace. Svět se mění tak rychle, že "vrchol" zlobalizace jste již minuli: zlobalizace a zlobalistika splnily svůj úkol, staly se již konkrétním případem mocnějších a obecnějších posunů světa, stejně jako grandióznějších sfér vědeckého poznání. Ve vědeckém vědomí (a povědomí!) lidstva došlo k zásadní změně: ukázalo se, že globalismus jako beranidlo prorazil okno do nové, neznámé a tajemné sféry! A člověk s velkou zvědavostí, opatrností a obavami začal touto škvírou nahlížet do obrazu, který se před ním otevřel: humanitní kosmologie se před ním objevila v celé své kráse a osvětlila novou fázi (etapu) světového procesu. kosmologie

Ježíšmarjá!

*Jaké bylo poslání zlobalizace,
Co vám zlobalizace otevřela a co naopak zanechala?*

Zdůrazněme hlavní bod.

1) Globalizace odhalila základní, prvotní příčiny "kolapsu", "zhroutení" zchátralého vesmíru ve všech jeho parametrech: (hodnoty, významy, motivace a stimulační - strukturální - institucionální polypyzh ("systémová" deformace "rámců" světa), aptolpzyh (devalvace života a člověka, které jsou obecně vytrženy ze závorky a "nestojí ani za zlamanou grešlí"), zheptolpzyh (ztráta zdravého rozumu a poslušnosti, deformace myšlení a způsobu uvažování: Zde ideologové a nevyřešená vazba Společenské smlouvy vykonaly své: "pevně ovázané" hlavy se staly masovým jevem).

2) Byla odhalena nestabilita a nerovnováha světového systému. Důvod: "starověstfálský" címe - "starověstfálský" címe - "starověstfálský" címe.

"Buněčnost" světového řádu, jeho nekonečná státně-administrativní roztržštěnost: "Buněčnost" světového řádu, jeho nekonečná státně-administrativní roztržštěnost, jak ji rozlišují samotné země a vnitřní nadbytečnost administrativního členění. To vše vedlo k existencigigantického problému . V důsledku této roztržštěnostise svět jako celek stal nebezpečně nákladným, neefektivním vzhledem k následujícím bodům: a) každá samostatně vzatá světová buňka, jako jutozp, obl-

Stálá světová byrokracie je pevně semknutá, pevně svázaná, drží ve svých ocelových rukou "středověké" slabě propustné a často neprostupné buňky, čímž znásilňuje světovou ekonomiku, dusí ji ideologií, militarismem a geopolitikou;

6) lwnmom světa mocnou překážkou světového rozvoje, překážkou pro globální oblasti růstu kvůli "neuróza (psychóza) suverenity", hluché, neprostupné nebo slabě prostupné hranice, geopolitické ambice a ideologické rozdíly, lokální konflikty; překážka pro nadnárodní inovační a výrobní a klastrové komunikační systémy (projekty), zejména energetické projekty atd. Z tohoto důvodu sílí praxe "obcházení" některých zemí, která nejenže nepřiměřeně prodražuje realizaci mezinárodních prvotřídních, avantgardních inovačních projektů, ale také odřezává obyvatelstvo těchto zemí od účasti na nich a odsuzuje je k zaostalosti a marginalizaci. To má vliv na bezpečnost a fungování projektů, které jsou realizovány s obrovským vynaložením práce;

c) každá buňka (země) je náchylná k autarkii, snaží se vyrábět produkty v "krátkých" (národních) reprodukčních řetězcích (cyklech) na základě nedostatku zdrojů, tedy nekonkurenceschopné produkty. Dochází k intenzivnímu "zaplevelování" světa nekvalitními, nekonkurenceschopnými výrobky. (Geoeconomie nabízí východisko z této situace);

" Viz studie ruské školy geoeconomie a globalismu: Kochetov L.f. Feoeconomie. Ovládnutí světového ekonomického prostoru. M.: BEZ, 1999, 2002; M.: Norma, 2006, 2010; Baidakov M.Y., Konina N.Y., Koche-Kočetov P.G., Sapir E.V., Selcovskij V.L., Stoljarova N.S., Frolova E.D. Feoeconomics and Competitiveness of Russia: Scientific and Conceptual Foundations of Geo-economic Policy of Russia Scientific and Analytical Report Under scientific ed. by E.F. Kochetov. Kočetov. Společenská akad. věd geoeconomie a globalistiky. Moskva: Kniha a obchod, 2010; Greenberz R.U. Konkurenceschopnost v pokrizovém světě: geoeconomický rozměr Bezpečnost Eurasie, 2010. No.1; Sapir E.V.

d) svět je jako "minové pole", extrémně nebezpečné. Kamkoli vkročíte, narazíte na geopolitické "miny a pasti". Podél hranic se hromadí vrstva rozporů, nesplněných nároků, křivd a nenávisti. Ideologové, mezinárodní politologové, historici a kulturologové je hýčkají a neustále vytahují z zapomnění mrtvá paradigmatata, nároky na sousedy, na minulé i současné uspořádání věcí. Tato metoda záměrně udržuje světové napětí jako nezbytné, "přirozené" prostředí (aypa) pro prosperitu světového vojensko-průmyslového komplexu a jeho národních poboček (links). Synklit (areopag) světových a národních jestřábů bedlivě sleduje zachování této situace: potřebují války, velké i malé, pomíjivé i ne tak pomíjivé, mocenské i "ne-mocenské" (nekontaktní), informační i vnější-ekonomické a t d . ". To podněcuje militarizaci vědomí

Feoekonomická teorie (gnoseologické kořeny modernígeoekonomické koncepce Eurasia Security2003. Č. 2; *Frolova E.D.* Obraz uralského průmyslového regionu v globální geoekonomické pro- zemi: reprodukcestríhu Eurasia Security, 2007. Č. 1; *Jaryzina I.Z.* Bankovní systémy a banky v podmínkách geoekonomického rozvoje. Moskva: Finanční akademie při vládě Ruské federace, 2006; *Avdokušin E.F.* Mezinárodní finanční vztahy (základy finanční ekonomie). Moskva: ITC Dashkov a K, 2012; *Chernaya I.P.* Feoekonomika. M.: ITC Dashkov a K, 2012 a další. "Ruská škola geoekonomie a globalistiky odhalila tuto nebezpečnou situaci, její původ a cesty z ní, což se odráží v řadě prací. Mezi ně patří i práce *autora*: Národní systémy jako rezervace (" národní parky") postindustrialismu. Původ globálních válek, Ruská ekonomika a strategie. Počátky a principy budování zahraniční ekonomické doktríny. Moskva: Moskevský veřejný vědecký fond, 1997; Zaslepení geopolitikou: Globalizující se svět a euroasijský kontinent na nebezpečném rozcestí. Moskva: HABIFUT, 2001; Feo-ekonomický tribunál (Transformace euroasijského kontinentu na nebezpečném rozcestí. Násilí a trest v podmínkách globalizace) globalizaceekonomiky je přirozeným produktem industrializace a informatizace společnostiMa- teriály stálého metodisciplinárního semináře Klubu vědců "Globální svět". Moskva: Nakladatelství Nové století, 2001; Národní bezpečnost a její vojenská složka v geoekonomické dimenzi (otázky teorie, metodologie a aplikačních aspektů strategie "neglobální konfrontace": geoekonomické protipatření v podmínkách globálních transformací) Bezpečnost Eurasie, 200d. č. 4; Feoekonomické války a globální neohroženost (formování "nové odpovědnosti" a hledáníinstitucionálních forem jejího upevňování Zbraně ekonomika, 2012. № 2(18). Viz také studie k této problematice: *Vladimirov A., Kočetov P.* Problém hledání cesty Ruska v XXI. století: některé koncepční přístupy. M.: Rada pro bezpečnost podnikání Ruska, 1996; *Nikolajev A. N.* Feo- nomické aspekty vojensko-politické činnosti v podmínkách globalizace.

Udržování společných národních vojenských kontingentů v době míru navíc představuje pro obyvatelstvo smrtelnou hrozbu, která z něj činí rukojmí konfliktu, na d n í m ž n e u s t á l e visí "Damoklův meč" zničení;

(e) Buněčnost světa a vědomí tento problém extrémně zhoršila. "suverenita a svoboda". Národní elity se spojují s globálními elitami v nevyslovené dohodě o zachování a zakonzervování "místních", národních právních systémů, dodávají jim jednotnost, využívají je k nekontrolovaným a neomezeným útokům na lidská práva a občanské svobody, k manipulaci s vědomím mas, k ochraně uzavřených buněk před pohledem "zvenčí" světového společenství.

* * *

Člověk potřeboval čas (historický čas!), aby se v klidu dostal na vysokou metodologickou oběžnou dráhu a podíval se na celé panorama světa, aby mohl svůj svět vnímat v jednotném rozsahu a "pochopit" ho. Taková doba (období) vývoje připadla člověku v době globalizace. A nyní se člověku vyjasnila veškerá absurdita, nelogičnost a nebezpečnost "zchátralého" vesmíru. Čeho se apologeti bojí ze všeho nejvíc.

"modernost"? Příchod "nového člověka"! Vytrhává "lidi s pevně ovázanými hlavami" z jejich spárů a dává jim svobodu!

Earubetnoe Voennoe Obozrenie, 200d. č. 3; Nikolaev A.N. Globalisation and Military-Political Activity of the State Voennaya Mysl, 200d. č. 8; Karpov A.N. Feoinformatsionnoe obespechenie voenno-politicheskogo aktivii Problems of Interrelation of Theory and History in Practice and Scientific Activity Materials of the Metvuzovsky Scientific and Practical Conference. Moskva: BAFSH, 2007; Plešakov A. Mezinárodní vojensko-technická spolupráce a geoeconomická politika Ruska Russian Military Review, 2008. No. 6(53); Karpov A.N. Vojensko-geografické názory D.A. Miljutina a modernost Vědecko-praktická konference "Ke 150. výročí vojenské reformy D.A. Miljutina a modernost". Moskva, 26. října 2011. Moskva: Klub vojenských představitelů Ruské federace, 2011; Kortunov S.V. Rusko ve světové politice po krizi. Moskva: Krasnaja zvezda, 2011; Rusko v mnohosti civilizací Edice N. P. Šmeleva. M.: Vse Mir, 2011; Baburin S.N., Dzlpea M.I., Ursul A.D. Strategie národní bezpečnosti Ruska: teoretické a metodologické aspekty. Moskva: Magister, INFRA-M, 2012 a další.

Jinými slovy, globalizace a globalismus vykonaly své a bolavé body² planetárního uspořádání "moderního" světa se staly zřetelnými: jeho středověká spodina, otroctví Společenské smlouvy, paradigmatické nedostatky v lidském chápání světové situace způsobené "pevně obvázanou" hlavou, filozofická a vědecká apologetika starého, přežitého, tradičního světa a jeho mrtvých paradigmat.

V důsledku toho byla připravena půda pro začátek zásadních změn v mentalitě člověka a následně i ve světovém systému a světovém společenství. Člověk je již nevytvářel znovu.

to bere vážně! A proto. jsme svědky začátku skutečného proměna světa pod vlivem nového procesu, který je posvěcen humanitní kosmologií. Svět, který vstřebal jádro procesu globalizace, "vstoupil" dále do procesu "kosmologizace". Za tímto účelem je však nyní třeba vše výše uvedené co nejvíce zkomprimovat do rámce vědeckých kategorií (pojmů).

Definice kategorií <Kosmologizace> a <Lidská kosmologie>, objasnění a shrnutí jejich významu.

Uvedme dvě základní kategorie: "kosmologie" a "humanitní" kosmologie, které vycházejí z široké škály pojmů, kategorií, termínů a terminologie, jež autorka vytvořila.

---

² Čtenář se s nimi může podrobně seznámit v části "Světový di-kurz (významy, hodnoty, motivace, podněty ve světě spuštěných sociálních "kódů" sebezáchovy)" na str. 139-236 autorovy knihy "Dialog: Dialogistika jako věda o lidských a světových osudech v kontextu globálních změn". Vědecká monografie Společnosti akademie věd geoeconomie a globalistiky. Moskva: Ekonomika, 2011.

Podrobný slovníček ve vztahu k uvažované problematice je uveden v autorově díle: Humanitární kosmologie (cesta k budování nového světa nových lidí). Vědecká monografie. Moskva: Obchodní literatura, 2006; Geo-ekonomický (globální) výkladový slovník (Základy vysokých geo-ekonomických technologií moderního podnikání). Sbírka strategických románů. Jekatěrinburg: OAO IPP Ural Worker, 2006; Dialog: Dialogistika jako věda o lidských a světových osudech v kontextu globálních změn. Vědecká monografie Společnosti akademie věd geoeconomie a globalistiky. Moskva: Ekonomika, 2011.

Kosmologizace (f) je proces odrážející nejnovější fázi vývoje světa jako syntézu člověka, univerzálních planetárních a kosmických procesů (spojení "člověka, Země a nebe"); 2) vstup "nových lidí" skosmologickým vědomím, tvůrců vesmíru, a jejich organické splnutí s ním; 3) proces vytváření a představení světu nového plánu {náčrtu} antropokosmu a vysoké humanitní technologie budování nového vesmíru na jeho základě - vesmíru nové renesance; 4) vstup člověka do nového měřítka a horizontu makro- a mikrokosmu jako záruka jeho kvalitativně nového života.

Humanitární kosmologie {Humanitární kosmologie} je obor humanitního vědění, věda o: f) hodnotě člověka a života, jeho nových společenských formách organizace; 2) neoddelitelném paradigmatu světonázoru vnitřního a vnějšího světa člověka a cnoko-

kontemplace, na níž se snažíme rozlišovat mezi přírodovědným a humanistickým poznáním; 4) vstup humanistických geoprostorů.

Nová {zeoekonomie, zeokmpamezuu, zeokultura, zeoinformatika atd.) mimo globální rámec a technologie provozu jako jejich syntéza v této nové {kosmologické} prostorové dimenzi.) mimo globální rámec a technologie provozu jako jejich syntéza v této nové {kosmologické} prostorové dimenzi; 5) realizace otázek tisícileté paNzy a hledání odpovědi na ně; 6) fundamentálně založené doktríny člověka jako humanitární manifest; cesta k novému vesmíru nových lidí.

K pochopení nových procesů, které se ve světě odehrávají, je zapotřebí filozofický a vědecký klíč k jejich pochopení. Takovým klíčem je *dialog* a věda o dialogu a studium dialogu, *kteřé* poskytují východisko pro účinné vysoké komunikační technologie světové komunikace a světového dění. Důležitost tak vysokého postavení a účelu dialogu a vědy o dialogu vyvolává nutnost zabývat se tímto fenoménem společenského života podrobněji. V následujícím textu se obracíme ke zdůraznění těchto otázek.

"Fázové formulace problematiky dialogu a dialogiky, jejich operační metodologické zatížení, vymezení hlavních bloků a jejich obsahu atd. jsou autorem široce prezentovány v knize: *Dialog: Dialogika jako věda o osudu člověka a světa v kontextu globálních změn*. Vědecká monografie Společnosti akademie věd geoekonomie a globalistiky. Moskva: Ekonomika, 2011. Její první čtenáři se podělili o své první dojmy z knihy (viz *přílohy 5, 6*). Zde uvádíme statistické podklady o dialogu a dialogice, které jsou nezbytné a dostatečné pro zdůraznění jejich klíčové role při vzniku a rozvoji nové fáze p ř e c h o d u k e kosmologizaci.

V.4. Dialog jako intelektuální Higgsův boson

Svět prožívá zásadní okamžik: globalizace a globalistika, které splnily své poslání, předávají štafetu nové fázi světového vývoje kosmologizace a humanitární kosmologie. A zde se klíčovým momentem (nástrojem) pro pochopení a aktivní podporu těchto procesů stal dialog jako humanitní (intelektuální) Higgsův boson, jako jeho analogie.

V.4.1. Fyzikové jsou "o hlavu a patu napřed před humanitními vědami": humanitní vědy je dohnaly a také o sobě daly vědět.

Vědci oznámili objev Higgsova bosonu. Podle fyziků to však znamená, že svět je na pokraji úplného přehodnocení podstaty věcí. Jsou to fyzikové, přírodovědci. Jsou to hledači, kteří mají velký náskok.

A my, humanitární pracovníci, proč nečinně přihlížíme? Na co se díváme? Na co se díváme? Přes jaké brýle se díváme? Copak neexistují žádné problémy, žádné velké problémy? Rozhlédněte se kolem sebe! Léto 2010-ro. Tohle je vesmír před vámi. "Moderní" vesmír. Když jsem jednou procházel kolem Vesmíru, všiml jsem si, že se na jeho fasádě objevil varovný nápis: "Pozor! K demolici! Může vás zranit! Zákaz další cesty! Odbočky! Držte se vpravo! "Cesta do nového renesančního vesmíru!" To mě znepokojilo a spěchal jsem zpátky na své místo: "Co když někdo další o tom varování neví nebo si ho nevšiml a zraní se? Posadil jsem se a navzdory neuvěřitelnému vedru se rozhořel oheň,

---

" <<http://www.vesti.ru/doc.html?id=842133&cid=2161>>. Z Wikipedie, svobodné encyklopedie: Higgsův boson, Higgsův boson, Higgsonův boson.

Higgs

ův boson je teoreticky předpovězená elementární částice, elementární boson, kvantové Higgsovo pole, které nutně vzniká ve standardním modelu jako důsledek Higgsova mechanismu spontánního narušení elektroslabé symetrie. Podle konstrukce je Higgsův boson skalární částice, to znamená, že má nulový spin. Postuloval ho Peter Higgs ve svých základních pracích publikovaných v roce 196d. V rámci standardního modelu je zodpovědný za hmotnost elementárních částic Viz: Higgsův boson P. W.. Broken Symmetries, Massless Particles and Gauge Fields // Phys. Lett. 196d. Vol. 12. P. 132 133. DOI:10.1016/00319163(64)91136-9; Higgs P.W. Broken Symmetries and the Masses of Gauge Bosons // Phys. Rev. Lett. 196d. Vol. 13. P. 508 509. DOI:10.1103/PhysRevLett.13.508.

jedovatý smog a další nepříjemnosti, rychle jsem informoval, koho jsem mohl, s knihou 'Dialog'."

Vyvstává však otázka: proč je vlastně dialog spojen se stavem vesmíru? A co má dialog a věda o dialogu společného s tak absurdní a zdánlivě překvapivou vazbou na osud člověka a světa, v němž žije? Nejsou to snad rozhovory, konverzace, výměna názorů v nesčetných seminářích?

"kulaté stoly", sympozia, mezinárodní konference a světová fóra, konané v příjemných podmínkách s přáteli a starými známými, obklopené elitními přírodními místy (zpravidla!), nějak ovlivňují základy, které nás obklopují? A co by nám bránilo v tom, abychom se po nějaké době opět sešli u sklenky dobrého vína se stejnými i novými přáteli a pokračovali v nevázaném, důvěrném rozhovoru o tom, kdo jsme (obvykle prostřednictvím výměny vizitek); kam směřujeme (tj. jak jsme pokročili a jak se nám daří). jak jsme my a naši přátelé pokročili ve své politické, ekonomické, vojenské, duchovní, vzdělávací kariéře; jak zmizet našim protivníkům (spřátelit se s nimi nebo je pro jistotu sešvihat, než bude pozdě!); a tak dále, a tak dále, a tak dále.

Mělká témata, dobrá atmosféra, dobrý stůl! Co víc je potřeba! Zde je zhruba všední výklad podstaty dialogu v našem světě, ve světě, který, jak se ukazuje, nejen pře-

---

⁶ Kočetov E. G. Dialog: Dialogistika jako věda o osudu člověka a světa v kontextu globálních změn. Vědecká monografie Obshchestvennaya Akad. nauk. nauk geoeconomiki i globalistiki. Moskva: Ekonomika, 2011. 733 c. <<http://kochetov.viperson.ru/wind.php?ID-631398&soch-1>>; Prezentace knihy se konala na konferenci

XXIV. mezinárodním knižním veletrhu v Moskvě (září 2011), <<http://kochetov.viperson.ru/wind.php?ID-632680&soch-1>> a na Světovém veřejném fóru "Dialog civilizací" (ostrov Rhodos, Řecko, říjen 2011), <http://www.wpfdc.org/index.php?option=com_content&view=article&id-322:dialogistics-at-rhodes-forum-2011&catid=dl:announcements&Itemid=108?en>. Zpráva z fóra, viz na adrese: <http://www.wpfdc.org/index.php?option=com_content&view=article&id-907:humanitarian-breakthrough-dialogue-assumes-a-scientific-form-of-dialogistics&catid=68&Itemid=9d&lang=ep>, 11. května 2012. Ohlasy na knihu "Dialog" zazněly na diskusi u kulatého stolu

"Dialog: nové vědecké a filozofické vědomí", které se konalo 10. září 2011 u příležitosti prezentace knihy na XXIV. moskevském mezinárodním knižním veletrhu, viz na: <<http://kochetov.viperson.ru/wind.php?ID-6d33dd&soch-1>>. Plný text knihy v elektronické podobě je k dispozici na internetu k volnému stažení a využití pro vědecké a vzdělávací účely, viz na adrese: <<http://kochetov.viperson.ru/wind.php?ID-631398&soch-1>> a <<http://geoeconomics-academy.ru/node/90>>.

Nejsme schopni pochopit, ale dokonce jsme přestali brát vážně signály přicházející ze všech stran, že se stal "jiným", "odlišným".

Tento "jiný" stav však postupně začal narušovat obvyklou rutinu našeho života tu a tam a náhle mizel v zapomnění zdánlivě kvetoucích a plných elánu lidí, organizací, struktur, států, říší atd.

A pak přišel otřes! Okamžik probuzení dějin, kdy po dlouhém letargickém spánku začal intelekt s široce otevřenými očima pozorovat svět kolem sebe - "moderní" vesmír. A ne jen tak pokukovat, jak to s jistou tradiční lehkostí a letargií dělali a stále dělají "intelektuálové" všeho druhu, jejichž hlavním úkolem je "starat se" o palmy, z nichž jedí. Pečlivě skrývali "chyby vědomí" a sřežili "světonázorový konsensus" jako oko v hlavě. Intelekt mlčel, ukolébán obvyklým chodem světových záležitostí. Ale pod měsícem nic netrvá věčně! Tak jako se vzdálené, nové světy a galaxie zrozené v hlubinách vesmíru neodhalují narychlo, ale pomalu o sobě dávají vědět prostřednictvím signálů (záření), které k nám z obludných hlubin vesmíru (přes gigantické časové intervaly) doléhají, tak i zde, v našem případě, obrazy nového světa pomalu a vytrvale vystupovaly z hlubin lidského vědomí a dnes o sobě dávají vědět.

Po probuzení se tedy intelekt vyzbrojil "těžkou" filozofickou a vědeckou skepsí, chladným pohledem a začal usilovně pracovat, začal postupně "ohmatávat" podstatu věcí. Příklad fyziků inspiruje humanitní vědy k hledání "svého" intelektuálního Higgsova bosonu.

A tady je obrovský nález, nic víc, nic méně: ukázalo se, že, že "moderní" vesmír je zchátralý, zchátralý a pro své obyvatele odcizený a nebezpečný.

Intelekt šel ještě dál, "pronikl" hlouběji. Sestoupil do podzemí "moderního" vesmíru, do jeho základů, "Teprve zde se mu názorně ukázaly základní počátky a příčiny, které přivedly vesmír do tohoto stavu: jeho "pilíře" (smysl, hodnota, podněcující a motivující bloky života) se ocitly v havarijním stavu. "Pilíře" se usadily a celý "rámeček" vesmíru s jeho grandiózními systémy se otřásl.

" Další podrobnosti naleznete zde: *Kočetov P.G. Etika nového aneb Práce na chybách spoluznalosti bezpečnosti Eurasie, 2007. №4.*

Tam, u "pilířů" vesmíru, se nečekaně odhalil další moment (pro apologety starého světa monstrózní): v hlubinách starého vesmíru se zrodil a podle svých hlavních parametrů nabral na síle nový model vesmíru, neboť do popředí světového vývoje se dostala nová etapa (fáze) kosmologizace a věda o tomto procesu, humanitní kosmologie.

Intelekt zde pozoruje, jak proces globalizace a globalismus, který ji osvětluje, přechází do světa kosmologizace a humanitární kosmologie s jejich posledními bloky významů a hodnot. A právě na těchto blocích, "oporách", začíná konstrukce nové světové kreace světové kreace Nové renesance. A cestu k němu dláždí "noví lidé".

Po návratu z žaláře našeho vesmíru s jeho jedovatou, dusivou atmosférou "moderního" středověku, který se znovu vynořil na povrch existence, hlásá intelekt nová hesla a předkládá světu nový antropokosmologický náčrt vesmíru - vesmír nové renesance jako apoteózu nové fáze kosmologizace.

Zde se ukazuje role a místo dialogu, "nového dialogu" (!), při budování nového vesmíru. Dialog sám se kvalitativně proměňuje a stává se účinným klíčovým nástrojem transformace. Dialog přivádí na světovou scénu "nové lidi". Formuje globální "a g e n d y". Vytváří nové intelektuální platformy pro "velký rozhovor" o osudu "moderního" vesmíru a trajektoriích o d c h o d u z něj. Dialog zavádí přísnou kontrolu nad prováděním přijatých rozhodnutí, která obvykle visí ve vzduchu jako "klacky pod nohy" světovým zprávám, tj. sebeodpovědím. "Nový dialog" tvoří " novou akční agendu" pro jednotlivce i světové společenství.

Na závěr ještě jedna poznámka k "novému dialogu". Dialog není "vykopávkou" pod "moderním" vesmírem, jak by se mohlo zdát jeho apologetům, kteří se ze všech sil snaží udržet agónii rozkladu starého, tradičního, zatuchlého, přežitého, zakonzervovaného do monolitu.

Právě dialog je cestou, jak zabránit tomu, aby lidstvo zůstalo pohřbeno v troskách zchátralého vesmíru, jak nastínit nebezpečné cesty ven z něj, a zároveň je dialog mocným a účinným *nástrojem* k rozbití hrozivého monolitu, který je připraven se kdykoli zřítit. Je to jakýsi intelektuální "tunelovací štít", stroj, jehož pracovním nástrojem je konceptualizace nového poznání.

Dialogistika (teorie a metodologie dialogu). Do tohoto monolitu se den za dnem "prokopává" nový druh stroje, který jej uvolňuje a oslabuje svými tunelovými chodbami světových agend.

* * *

Fyzikové jsou tedy "o hlavu a patu" před humanitními vědci. Naučili se filozofickému skepticizmu. Jsou schopni klást otázky a problémy velkého tisíciletého významu. Objímají vesmír svým pohledem, kladou mu otázky a opírají se o ně otázky tisíciletého rangu. A co je nejdůležitější, nacházejí odpovědi.

Humanitární organizace je dohnaly a také o sobě daly vědět. Dohánějí ztracený čas. Začali se kriticky zabývat počátky existence a objevili "svůj" Higgsův boson intelektuálů. Jehonázev

dialogjako mocný, klíčový nástroj
pochopení světa, vzniku a vývojenové fáze (etapy) světového bytí
kosmologie a humanitní

kosmologie. Jinými slovy, fundamentální věda (velká věda!) se přesunula do "sfér nevědění" a přináší odtud úžasné intelektuální inovace v oblasti ontologie a gnoseologie.

Po tomto úvodu přejdeme k samotnému dialogu, jeho mechanismy fungování.

V.4.2. Dialog jako klíč k porozumění světu: základní vyjádření problému - vymezení základních bloků a jejich obsah

Průlom vědeckého poznání do *humanitní kosmologie*, osvětlující vznik přechodu od *zloboluogppe* k nové fázi *kosmoloizace* světového vývoje, se opírá o mocný metodologický soubor *zeozeenesis*, *dialogu* a *partikularity světových procesů*. Uvedme definice těchto pojmů, které jsou ve vědeckém lexikonu dobře zavedené:

Geogeneze {Geogenesis} je prostorově-filozofická metodologie chápání, vnímání a reprezentace světa, metodologický základ globalismu; syntéza subprostoru, vnímání a reprezentace světa.

Nové metodologické prizma, skrze které se používá nová metodika k

zit

V tomto rámci se uvažuje o procesu zlobalizace. Theozenesis funguje jako nový metodologický základ, nová "optika" pro pochopení moderní architektiky světa;

Geologie - geologie v její globální dimenzi, v níž jsou soukromé geologické systémy v globálních souřadnicích korelovány jako geoeconomické, geofinanční, geopolitické, vojensko-strategické, geoinformační geologie, stejně jako světová ochrana životního prostředí a světové kulturní geologické systémy, Vnímání globálního světa jako lopistického systému, které je založeno na funkčním (nemechanickém) propojení všech výše uvedených sfér do jednotné lopistické kompozice, předurčující jednotu obsahu světového rozvojového lopistického systému, ezo ústředního paradigmatu - zoeconomy) a forem institucionálního uspořádání globálního světa). Vnímání globálního světa jako lopistického systému nás vede ke konstrukci objemného synkretického modelu - zoeconomických ail světa.

Dialogistika je nový humanitní obor, věda o základních teoretických a metodologických základech vzájemného a koordinovaného porozumění světu v podmínkách globálních proměn, hledání problematických otázek na vysoké úrovni a hlásání nových agend, metodologie nové úrovně mezicivilizačního dialogu jako základního počátku harmonizace našeho světa, humanitární technologie na vysoké úrovni pro rozjasnění napětí a vytvoření globální civilizační stability, teoretické základy pro sledování civilizační stability a nové principy pro rozhodování o globálních problémech současného světa, hledání nových motivací, podnětů a smyslů existence, nové modely a horizonty renesančních proměn.

Zde zdůrazňujeme dialog, a zde je důvod. Dialog nám otevřel oči pro situaci ve světě, její kořeny a motivaci k radikální změně: nebezpečí se vkradlo na to nejcennější - na člověka, jeho svobodu, jeho život, jeho základy, jeho smysl, jeho podněty a motivace, jeho hodnoty! Musíme se sejít a mluvit o tom: o problémech, velkých i malých otázkách,

---

" Kočetov J. L. Geoeconomický (globální) výkladový slovník (Základy vysokých geoeconomických technologií moderního podnikání). Sbírnka strategických pojmů-novinek. Jekatěrinburg: OAO IPP Ural Rabočij, 2006. C. 62.

" Tamtéž. C. 63.

Kočetov J.L Dialog. Dialogistika jako věda o osudu člověka a světa v kontextu globálních změn. C. 649.

mluvit přímo, bez ostychu, upřímně a s ohledem na druhého člověka. Bylo také naléhavě potřeba, aby se

"Je to také platforma pro rozhovory a platformy vysoké intelektuální úrovně. Jsou to také platformy pro konverzaci a platformy vysokého intelektuálního kalibru. Na naší planetě jich je již mnoho. Staly se praktickým ztělesněním historického vzestupu a spolu s ním i epicentry " velkého rozhovoru" a nejnovějšími světovými intelektuálními platformami v globálním problémovém poli dialogu.

Obecně se dialog jeví jako metoda adekvátní komunikační interakci národů, civilizací, světového systému, světového společenství a jejich institucí s lidmi. Dialog poskytuje vědecké zdůvodnění a upevnění nového poznávacího modelu spravedlivého uspořádání světa.

* * *

Světové společenství si po překročení nového milníku ve svých dějinách uvědomuje zejména svou odpovědnost za zachování jedinečné civilizace Země, její pestré rozmanitosti životních stylů, kultur, etnických a národnostních charakteristik a jedinečné přírody.

Ale jak je náš svět křehký! Kolik rozporů, nedorozumění a názorových rozdílů lidstvo nahromadilo! Kolik smrtelných nebezpečí, hrozeb a výzev v něm číhá! Zde se nemohla nezrodit myšlenka Dialogu civilizací a jeho ruských a mezinárodních fór jako globálních intelektuálních platforem (fóra v Moskvě, Petrohradě, Jekatěrinburgu, Jaroslavli, Soči, Rhodosu, Nekyni, Paříži, Nragi, Modeně, Tampere, Lahti a dalších). V jejich tvůrčí atmosféře se diskutovalo o palčivých a naléhavých světových problémech.

Motiv pro <-Big Talk>.

Rok 2000. Při pohledu na situaci v roce tisíciletého "zlomu" člověk bezděčně zpochybňuje *"světový systém"*, *"chiropratické společenství"*, *"přírodu"* a samozřejmě i své *"já"* a *"sebe v nich"*. Přicházejí k němu otázky. Hromadí je a hledá nějaké ospravedlnění pro svět, který si vybudoval, a v podstatě i pro *sebeospravedlnění*. Jinými slovy, mezi člověkem a těmito *dvěma věcmi* probíhá nezadržitelný, nikdy nekončící rozhovor. V takovém světském rozhovoru vystupují také jako subjekty

"mluvit." Problematické otázky kladou jak sobě navzájem, tak se všichni společně obracejí na člověka: "Kdyby to *byl* účel? Jestli *je to mvoezo mvoezo bytí v tomto mvoezu? Je t o t o , s čím a pro co jsi přišel na svět?*

Ústřední leitmotivy hledání odpovědí

V průběhu pokusů o realizaci globálních integračních projektů "*Světové společenství*" je konfrontováno s problémem rozchodu se "*světovým systémem*", s "*přírodou*" a s "*člověkem*" při chápání cílů a výsledků těchto projektů - člověk sám se nám ztrácí z dohledu. To je ústřední rozpor epochy, zde svět zažívá gigantické zlomy. Formuje se grandiózní světový systém, který vtahuje člověka do vod událostí. Roste napětí, nejistota, strach o budoucnost lidstva. I zde se mívá rozkol v názorech na svět a jeho osud. Skutečný vztah mezi světovým společenstvím, světovým systémem a člověkem, pragmatický obsah tohoto *vztahu pro účely harmonického světového vývoje lze vytvořit pouze v neustálé praxi dialogu mezi státy, konfesemi, národními a nadnárodními společenskými a ekonomickými strukturami a člověkem.*

Zde potřebujeme jedinečnou průlomovou "dialogovou akci" lidí a světového společenství: dosáhnout radikálního zlepšení života prostřednictvím společného intelektuálního napětí, zaměřeného na spravedlivé a čestné vztahy mezi lidmi, zeměmi, různými světovými strukturami a systémy, s radikální(!) revizí vztahů k "přírodě".

Odhalují se tak nové přístupy k filozofii dialogu, jeho hnacím motivačním "pramenům" a špičkovým technologiím dialogu. jako výstup k nejaktuálnějšímu vědeckému fenoménu "Dialogistika". Dialogistika novým způsobem upozorňuje na intelektuální vzestup.

Formy, cesty, etapy, mechanismy "práce"
paradigmatického propojení "geo-economics globalistica".
humanitní kosmologie".

Hodnota prazmatismu!

Pochopili jsme hodnotu *skutečných činů a pragmatismu*. Svět je unaven "*světovými*" rozhovory pro rozhovory, dialogem pro dialog: za jejich doprovodu rozkvétá froté květ.

Světská svatouškovství, nespravedlnost, otevřený cynismus a násilí. A to vše pod nekonečnými řečmi o dobrých úmyslech, apelech, nezávazných revolucích, deklaracích, dohodách. Dochází k absolutnímu rozporu mezi názory světového společenství (veřejnosti) a světových mocenských struktur. Neexistují mezi nimi žádné mosty.

Skutečnost je taková, že dobré řeči (aniž byste se k něčemu zavázali) nejsou dobré.

NÁSLEDUJE SEZNAM NEJDŮLEŽITĚJŠÍCH O T Á Z E K : 4'ZHNC'H'4 P

"pochva">oddělená, pod uspávacími kouzly vše vytáhl-

ODEJÍT NA TLAČÍTKA.

Na pořadu dne je "nový dialog", který svou novou povahou může prolomit současnou situaci tím, že dialog převede do nového, "obchodního" jazyka komunikace.

Rusko tento přístup k dialogu uplatňuje a do popředí staví soubor špičkových humanitárních projektů a iniciativ světové úrovně. Mezi ně patří realizace prvotřídních geoeconomických projektů; ty tvoří novou logiku stírání různých rozdílů: dělících linií, rovin a prostorů. Světové infrastrukturní projekty působí jako špičkové humanitární technologie ke zmírnění napětí, sjednocují svět na základě rovnováhy a harmonizace geoeconomických zájmů. Zde geoeconomický dialog otevírá nové obzory a cesty k udržitelnému míru, k vytvoření nové třídy světových dohod.

Vyvstává velká globální otázka, která má vyřešit situace, jimiž lidstvo čas od času prochází. Mluvíme o otázce, která se týká *celého* moderního vesmíru, nejen jeho části: blíží se zlom v jeho osudu. Historie nám o takových situacích vypráví. Jedná se o "*renesanční*" proměny takové třídy a intenzity, že ani jeden prvek vesmíru nezůstane bez kvalitativní proměny.

Renesance! Oprava vesmíru zde již není na místě. Soubor hodnot, na nichž je postaven, motivy, zájmy a aspirace, představy, referenční body a cíle atd.

dokončují svůj přirozený životní cyklus, rozpadají se a žádají si zapomenutí. S obludnou silou se však probouzí energie nových významů, nových hodnot, nových horizontů existence. Nositeli těchto globálních posunů jsou noví lidé. Na světových intelektuálních "plánech" se již setkávají!

Noví lidé {Noví lidé} jsou lidé s klidným pohledem na věci, schopní je intelektuálně "cítit", a proto blízcí jejich podstatě; lidé, kteří se nenechali ideologicky oblbnout, ru- ruly a jinými halucinacemi, a proto jsou vzácní i mezi svobodnými; lidé vyzbrojení novou, objemově-síťovou metodou poznávání světa, vyvrálí a připravení koordinovat a vybavit náš svět vesmírem nové renesance, a tím mu zajistit existenci hodnou jeho síly, krásy a vitality.

I zde je *role* dialogu prvořadá, ale je jiná: dialog s novými lidmi, s nositeli nových vysokých renesančních významů, nových skutečností, nové pragmatiky a zkušeností, neponechává prostor pro plané vyjasňování pozic stran, zkoumání jejich "slabin", konstatování rozporů, skrytých úhlů, nebezpečí a výzev.

Ústřední *poselství nového bialozu*: "Vysoce humanitární technologie pro budování *nového* vesmíru", na jedné straně a na druhé straně vystává otázka: "Co dělat se zastaralým vesmírem?", tj. jak se vyhnout jeho "opravě", jak se vyhnout ožívování mrtvých paradigmat, která přinášejí lidské zmenšení, smrt a zkázu, jak nebýt pohřben v troskách zastaralého "moderního" Vesmíru? Aby člověk našel odpovědi na tyto otázky, vstupuje na problematické pole dialogu.

<Problémové pole>

(obecný přehled: myropanoramické azzzmb)

Svět zažívá intelektuální vzestup a Rusko udává svůj vlastní tón a rytmus. Tento vzestup jde svými vlastními cestami, má své vlastní formy, etapy a intelektuální platformy, kde se soustředí na intenzivní výměnu názorů na setkáních o naléhavých existenčních problémech. Je jich mnoho, liší se tématem, úrovní i složením účastníků. Chcete-li zažít atmosféru těchto setkání známých a často i neznámých lidí, musíte se jich zúčastnit. O čem lidé hovoří? Co je nutí klást otázky takového kalibru, že i jejich stín budí respekt a rozbuší srdce? Co se skrývá za "agendami" těchto setkání a jaké souvislosti projevů vypovídají více než projevy samotné, natož jejich publikace? Odpověď zní, že se rýsují problémy! Nové problémy! Velké problémy!

Nic zde není náhodné! Člověk a světové společenství dospěli. Zvážněli, rozhlédli se a uviděli, čeho si dříve nevšimli nebo nechtěli všimnout, svět se stal nebezpečným.

Uvědomil jsem si, že Lidstvo prochází minovým polem
"Dialog nám otevřel toto neznámé pole, přivedl nás na jeho okraj a my jsme na něj vstoupili! Dialog otevřel toto neznámé pole, přivedl nás na jeho okraj a my jsme na něj vstoupili! Čím se zabýváme? Zde nám pomůže určitý obraz. Představte si, že před vámi je gigantické pole, kompletně zaminované protipěchotními a protitankovými minami, a aby bylo snadné a "pohodlné" na minách explodovat, je na nich "mocně" zavěšena síť neviditelných strií. Pro neinformovaného člověka je nebezpečné chodit po takovém poli, ale ti znalí, t e d y ti, které "nehoda" zastihla, a také její svědci se zabývají odminováním oblasti, kde se to stalo, a hledají sítě natahovačů. Stejně tak je tomu s problémy v našem světě: "problémové miny" pokládají jedni, celou neúnosnou tíhu těchto problémů vyčerpávají (podkopávají!) druhí a ve zvláštních, "závažných" případech se třetí shromažďují na speciálních platformách (jde o platformy vysokého intelektuálního rangu - fóra, kongresy, konference, sjezdy, sympozia a podobně) a snaží se najít řešení tohoto problému, tedy "odminovat" tento krb. Nebezpečí se vkradlo na to nejcennější - na život, na jeho základy, smysl, podněty a motivace, na jeho hodnoty! Je třeba se shromáždit a mluvit o tom: o problémech, otázkách velkých i malých, mluvit přímo, bez urážek, upřímně, dívat se partnerům v rozhovoru do očí. K diskusi o nich bylo naléhavě zapotřebí nové "agendy" a vytvoření nových struktur, které nezklamaly. I tady jsou platformy pro rozhovory vysokého intelektuálního kalibru. Na naší planetě jich již existuje celá řada. Staly se praktickým ztělesněním historického vzestupu a spolu s ním i epicentry
"Velká konverzace a nejnovější světová intelektuál-
 Zvláštním příkladem jsou "Rhodos" a "Baku". Zvláštním příkladem jsou *Rhodos a Baku!*

Почему именно «Родос» и «Баку»?

<'Rhodos'> je křižovatkou světových vášní, spících civilizací, symbolem tichého budování. Zde se vznášejí stíny minulosti, svědkové promarněných příležitostí, kde padly civilizace.

Nekonečně vitální helénistickou éru zde vystřídal pochmurný středověk. Nekonečně životodárnou helénistickou éru zde vystřídal ponurý středověk. Zde sama příroda hovoří o zcela jiných hodnotách, o počátcích harmonie, krásy, porozumění a míru. Kdo byl alespoň jednou na Rhodu v atmosféře dialogu epoch, nemůže se vrátit do předchozího stavu - otevírá se před ním smysluplný obraz (panorama) našeho světa, jehož "čtení" probouzí svědomí člověka. "Rhodos se již stal nejen místem každoročních setkání, ale také symbolem naděje, symbolem víry v ideály harmonie, míru, vzájemného porozumění a souladu, intelektuální platformou, kde se v plné síle rozvíjí vysoké humanitní myšlení.

<'Baku'>. Mezinárodní humanitární fórum v Baku začalo silně. Jedná se o událost světového významu: byla vytvořena nová intelektuální platforma nejvyšší úrovně. Fórum otevřelo nové obzory spolupráce, postavilo do centra pozornosti problémy humanismu, tolerance, pluralismu, dalo nový impuls dialogu kultur, zachování pestré rozmanitosti světa! Všechny účastníky fóra spojuje společný impuls k dialogu, k novému poznání světa a k novým myšlenkám.

"... Volání ducha celého lidstva je postojem fóra k univerzálním humanitárním problémům období globalizace, které se odráží v Baku na konferenci o lidských právech. prohlášení.

Dnes je lidstvo v nebezpečí: vzduch je naplněn dechem nové jaderné katastrofy, smrti a zkázy, zničení všeho živého. My, jako vzduch, potřebujeme novou iniciativu podle vzoru

"Manifest Russella Einsteina: Vědci za mír a bezpečnost". Zdá se mi, že je naléhavě nutné pozvednout prapor boje za mír, za bezpečnost národů světa. V tomto ohledu nám Baku Forum dává velkou šanci vytvořit novou platformu přijetím memoranda "Baku Movement for Peace and Security". Tuto šanci ne smíme propásnout!

(Ltozh je věnován <'Dokončení'> knihy.)

Rhodos nám poskytuje nejjasnější příklad současného dialogu, exemplární a skutečný příklad jeho "vysokého případu". Právě zde se objevuje nový styl dialogu a jeho nová raná, počáteční základna, jakýsi "odrazový můstek" pro následná široká zobecnění a pro začátek nové fáze dialogu a skrze dialog k novým sférám poznávání světa a jeho vědeckému upevnění " *Dialozystiky*".

---

²¹ O fóru viz na: <<http://www.bakuforum.org/ru/about>>.

Za probuzení zájmu o světové problémy nového řádu vděčíme především *sociálním strukturám*. Světová občanská společnost byla vyzvána, přijala ji a reagovala na ni! Byly vytvořeny prvotřídní struktury globálního dialogu. Patří mezi ně: stálé Světové veřejné fórum "Dialog civilizací", Ekonomické fórum.

"Dialog Západ-Východ: integrace a rozvoj", Mezinárodní kongres průmyslníků a podnikatelů, fórum "Netherburský dialog", mezinárodní konference "Moderní stát a globální bezpečnost" v Jaroslavli v září 2009, mezinárodní investiční fórum "Soči-2009", "Soči 2010", Světové politické fórum v Jaroslavli v září 2010, Bajkalské ekonomické fórum a desítky dalších fór, mezinárodních konferencí a symposií, "Kulaté stoly.

Přítomnost vysoce intelektuálních, věcných "agend" fór, konferencí a symposií jim dodává nejen prestiž a světový věhlas, ale také vytváří celou síť prvotřídních center intelektuálního myšlení, jejichž doporučení mají všechny důvody být brány v potaz světovými vůdci a světovými institucemi.

Praxe dialogu a zavedené zkušenosti existujících dialogových struktur poskytují vynikající materiál pro zobecnění, která otevírají nové obzory pro teorii a praxi dialogu a jeho roli při řešení nejnovějších globálních, regionálních a národních problémů.

Život se nezastaví! Všechno se mění jako v obřím kaleidoskopu. Objevují se nové naléhavé záležitosti, nové problémy, noví lidé, nové termíny pro rozhodování. To s sebou nevyhnutelně nese nové formy světových dohod a nové technologie dialogu. Ve vzduchu visí požadavek, aby dialog našel svou základní vědeckou podobu.

Je na čase se obecně teoreticky a metodologicky podívat na podmínky vzniku nových forem dialogu na jedné straně a na straně druhé je stejně důležité ukázat filozofický pohled na problematiku dialogu, který tyto inovace provází; Dialogistika vstupuje na světovou vědeckou scénu).

Dialog začal na Rhodosu a od rhodoských filozofických počátků dialogu si razíme cestu k celosvětovému obrazu.

Spousta věcí se tu spojuje dohromady! Má své vlastní kotevní body! Začátek třetího tisíciletí p ř i n e s l dialog! Ten se odehrával již dříve: vše, co se dosud ve světě poskládalo, je jeho výsledkem jako souhrn velkých i malých palic a kompromisů, vetkaných do tkaniva formálních i neformálních dohod a konvencí, pravidel chování atd. Jednadvacáté století však odhalilo mnohé.

První. Při pohledu do minulosti lidstvo zjistilo, že všechny tyto dohody jsou bezcenné. Porušují se, když je to nutné, komu je to nutné, kde je to nutné! D i a l o g jako zástěna, jako fakt sondování partnerského blaha, jako hledání jakési záruky, ospravedlňující logiky a pudy pro odvážné ohýbání linie jednání, aby se vyhovělo skrytým cílům toho či onoho hráče na poli dialogu.

Bylo odhaleno železné pravidlo vykonat čin a pak se ozvat. "Slovo" "světového společenství" o nekonečném dialogu a vyjednávání za účelem nalezení konsensu (tj. rezignace na to, čeho bylo dosaženo!) a skromné, většinou slovní ústupky neklidné straně.

Druhý. Je zde zásadní vědomí škodlivosti takových modelů a technologií dialogu. Otázka je nesmírně tvrdá: buď bude lidstvo v těchto hrách pokračovat, nebo budou nahrazeny zásadně novou fází d i a l o g u , v níž bude nemilosrdně *urážen* skutečný situační globální obraz světa, přičemž základní, skutečné "subjekty" a "objekty" dialogického společenství, s *odhalením* jejich cílů, skrytých aspirací, úkolů a mechanismů jejich řešení.

Třetí. To, co je nyní v dialogu hlavní, je jeho zásadně nový, kvalitativní obrat. Především jasné určení a rozdělení ústředních, hlavních postav světového dialogu. Kdo jimi jsou?

Jsou to především čtyři hráči: "Veloak", "World System", "World Community" a "Nature". Vstupují na dialogické pole s novým světovým programem a novou fází v z e s t u p u vědeckého fenoménu *dialogu*.

Za čtvrté. Dialogistika se zabývá zcela jiným okruhem otázek, a to jak z hlediska rozsahu, tak i významu. Není zde místo pro liknavé rozjímání, pro otupělost před nebezpečími, hrozbami a výzvami, které ubíjejí lidi a národy. Není zde místo pro letargické rozjímání, pro vražednou vlažnost n e b e z p e č í , h r o z e b a výzev pro lidi a národy.

"Světový systém", který k sobě nesčetnými neviditelnými nitkami připoutal jak "člověka", tak "světové společenství" jako celek, vůz, který je ve svém nezadržitelném tempu naprosto vyčerpává.

Pátý. Nakonec jsme si uvědomili, jak je zhoubné filosofické zpředměňování našeho světa, přisuzování "podstaty" slovům (pojům, kategoriím), zvukům a gestům, mýtus o údajně objektivních zákonech společenského vývoje. Nic takového! To vše je dílem člověka! Deformace našeho světa a jeho neuspořádanost je deformací lidského vědomí. (To je ten "nesoulad v hlavě", o kterém nám brilantně vyprávěl M. Bulgakov.) Ale tuto tezi přeneseme do gigantického časového a prostorového intervalu - tisíce let.

Tak jsme na přelomu staletí a tisíciletí odvážně vstoupili na "*problematické pole dialogu*" (stalo se jeho nejdůležitějším *atributem*) a zahájili nevázaný rozhovor o osudu člověka a světa v kontextu globálních změn.

Problémové pole dialogu a) atribut {parametr} dialogu; b) podmíněné panorama světových problémů a jeho inverzní reprezentace; c) soubor otázek různé úrovně, které jsou na pořadu jednání světových, regionálních a národních fór, konferencí, symposií, kulatých stolů apod. z) zeď, na níž jsou "agendy" nastoleny aktuálními i perspektivními problémy, lokálního i globálního rozsahu, netolerantními i netolerujícími popírání.z) zeď, kde se nastolují "agendy" s aktuálními i perspektivními problémy, v místním i globálním měřítku, a to jak s těmi, které nelze ignorovat, tak s těmi, které se odkládají do budoucna a čekají na své řešení, včetně "spících" problémů tisícileté pa nzy; e) dialogová mapa intelektuálních platforem, stálých i spontánních, kde se nastolují, diskutují a řeší problémy různého měřítku.

Strany a aktéři (svazek <- Člověk - Světové společenství - Světový systém'> vstupuje do problematického pole bvaloza)

Jsme opatrní! "Neproblematické pole dialogu", které je "minovým polem"! Zde se pečlivě rozhlížíme.

Nestačí nastínit obrysy současného problémového pole, i když stačí jej nasytit obecnou filosofickou reprezentací jako živého, kypícího systému, v němž se objevují "agendy" s aktuálními i budoucími problémy, lokálními i globálními.

Jedná se o spící problémy tisíciletého řádu, které jsou naléhavé a čekají na vyřešení a odložení do budoucna. Mezi ně patří spící problémy tisíciletého rangu.

Je třeba se také blíže zabývat dalším důležitým parametrem (atributem) dialogu, a to jeho "*účastníky*" (někdy se tento pojem nahrazuje pojmem "*strany*").

Není naším úkolem vyjmenovat a popsat všechny "postavy" dialogu, které vystupují jako "strany" a "účastníci". Soustředme se na tři, které se jako takové jeví: 1) "*eloaks*", 2) *Světové společenství* a 3) *Světový systém*. Jejich vyčlenění má *metodologickou povahu* a formuje jejich *zpětné vnímání*. Na problémovém poli vystupují jako podmíněné *subjekty a objekty dialogu*. Než nastíníme a vyčleníme ústřední postavy globálního dialogu jako jeho subjekty a objekty, je třeba se trochu pozastavit u povahy těchto pojmů a u původu jejich filozofického pozadí. Na toto téma existuje kvalitní filosofická a vědecká literatura, kterou jistě využijeme, abychom znovu neotevřeli Ameriku. Zajímá nás určení specifických charakteristik rolí, v nichž každý člen naší trojice (člověk, světové společenství, světový systém) působí. v jednom případě jako subjekt a v druhém jako objekt.

Zpředmětnění našeho světa zde vykonalo své: vede k izolaci kolektivních obrazů člověka, světového společenství, světového systému, povyšuje je na *subjekty a objekty, přičemž* jeden se mění v druhý s úplnou změnou formy a funkce.

Zároveň se jejich funkce projevují ve vzájemné komunikaci: jinými slovy, globální "velký rozhovor" o osudu člověka a světa zahrnuje spojení "člověk svět společenství světový systém". Ústřední místo v této triádě samozřejmě přisuzují "člověku" a zde je důvod.

Na jedné straně je člověk nejslabší. "článek" moderního vesmíru. Zkrátka a dobře však spálil mosty "návratu k sobě samému". Poté, co byl "zpracován" ideologickými dogmaty, je začleněn do "světového" systému a po získání specializace (nebo sebemenší dovednosti!) slouží po celý život jako nepostradatelný článek obřího stroje (světového systému), který ho pomalu, ale vytrvale pohlcuje (pohlcuje).

Na druhou stranu však na světě není soběstačnějšího a nadřazenějšího subjektu, než je "člověk", a to díky tomu, že je obdařen inteligencí. Přichází okamžik, kdy si člověk uvědomí absurditu a nesmyslnost svého "napasovaného" stavu ve světovém systému-stroji. A nejdůležitější na tom je uvědomění si, že to vše je jeho a pouze jeho dílem! A nyní existují "noví lidé", lidé, kteří se vymanili ze spárů takového stroje. Tito "noví lidé" nabíjejí "tento" vesmír, když izolovali jeho kritické, oslabené a zchátralé prvky. To člověk neohroženě a hlasitě prohlašuje na světových intelektuálních platformách.

Člověk tedy není pasivním pozorovatelem svého osudu a osudu světa kolem sebe. Nejmocnější zbraní v rukou člověka je sama "otázka"! Poté, co se člověk vymanil ze stěn světového systému zotročení, nenechal jej na pokoji, opřel o něj gigantickou otázku, jejíž rozsah a závažnost jsou úměrné tisícileté olovené tíži, kterou zakouší člověk "zasazený" do světového systému. A vesmír spolu s člověkem, světovým společenstvím a v něm zakotveným světovým systémem se otrásl, je odsouzen ke z h r o u c e n í pod tíhou této otázky. Člověk však neklade otázku pouze Světovému systému, má otázky i pro Světové společenství. Vystává zásadní podezření: "Není světové společenství apologetou světového systému? A zároveň má člověk velké naděje na zdravý začátek ve světovém společenství, v jeho jádro, které potvrzuje život.

Světové společenství, vystupující na problémovém poli v křížové roli "subjektů" a "objektů" dialogu, nemůže neprokázat svou povahu odvozenou od ideje "*společenství*", ale zároveň v transformované podobě této ideje, kterou mu vnucuje role "subjektu" a "objektu". V tomto smyslu má svou vlastní specifičnost, která se odráží v jeho struktuře, cílech, záměrech a zájmech. Zvláště bizarní je podoba reprezentace "světového společenství" na světových intelektuálních platformách dialogu.

Světové společenství tak v oblasti dialogu jasně ukazuje svou *dualitu*. Jako součást struktury světového systému nese světové společenství "barvu" své apologetiky. Tato dualita se odráží také v rolích, které světové společenství hraje buď jako subjekt, nebo jako objekt dialogu. Odtud plynou značné rozdíly v e struktuře, účelu a rozsahu dialogu.

Taková je povaha jeho zastoupení na intelektuálních platformách dialogu. Z toho vyplývá povaha její reprezentace na intelektuálních platformách dialogu. Ústředním bodem této duality je však stále vztah mezi světovým společenstvím a světovým systémem. V současné fázi světového vývoje udává tón *světový systém*. A zde je důvod.

Hovoříme-li o "modernosti", spojujeme ji především s pojmem "světový systém", který vytváří obraz moderního způsobu života. Zde a

"Instituce" zakotvené v uzlech "krystalové mřížky" zvané "světový systém". Zde jsou vzájemné vazby mezi těmito institucemi, zde je "prostředí", v němž je "krystalová mřížka" umístěna. Toto prostředí je nyní definováno pojmem

"technogenicity", která dodává celému modernímu vesmíru určitý "kolorit".

"Světový systém" tak v problémovém poli dialogu díky svým inherentním vlastnostem a především determinismu vykazuje pevnou pozici při nastolování problematických otázek existence: světový systém není sám sobě nepřítelem, má obrovský potenciál ochrany jak ze strany "člověka" v něm zakotveného, tak ze strany "světového společenství" částí, které jsou do světového systému zahrnuty (vepsány) jako jeho apologie.

Takže. Svět zmobilizoval skupinu pro globální dialog:

"Člověk Svět Společenství Světový systém" ústředních "hráčů" na poli globálních problémů. Je třeba rozlišovat oco6oe vlastnost této "triády". V každé z nich jsou ostatní účastníci triády přítomni v určitém poměru. Jedná se o jakési zkřížené "zrcadlo". Člověk se tak dívá do sebe a nachází ve svém obraze mocné ozvěny apologetiky světového systému. Člověk sám zde obhajuje a ospravedlňuje své "zakotvení" v rámci světového systému, zároveň přebírá roli hlasatele a jménem světového společenství dokazuje trvalý stav světa v "takové" "rovnovážné" triádě jako "Člověk Světové společenství Světový systém". Stejný obraz platí i pro světový systém a světové společenství. Jinými slovy, apologetická složka obsažená v každém účastníkovi se na platformách dialogu projevuje živě, je viditelná pouhým okem a výrazně se mění v závislosti na roli, v níž účastník dialogu vystupuje: jako subjekt nebo objekt.

Kromě výše zmíněné duality strukturální struktury účastníků dialogu lze spatřovat zásadní omezení, určitou *mez ve formulaci otázky* "agendy" dialogu. Jako by existovala uzavřená ulita, v níž se vaří "problematika" moderního světa ve své striktně vymezené podobě, a světový "rozhovor" je v této ulitě uzavřen. A přirozeně zde vyvstává další problém: co nám brání tuto skořápku překročit a prolomit? Odpověď může být jednoznačná: existují takzvané "*parametry zákazu*" (podle U. U. Malineckého), jejichž překročení mění nejen kvalitu, technologii a t d . dialogu, ale i jeho smysl.

* * *

Označení hlavních atributů (parametrů) dialogu "Problémové pole", "strany a účastníci", které již poskytují určitý obraz dialogu, spíše technologický než sémantický, jsme v našem výzkumu přirozeně posunuli k následující zásadní charakteristice dialogu k odhalení *smyslu samotného dialogu!* Navíc se ptáme, proč se otázky týkající se takových kategorií, jako jsou významy, *hodnoty, motivace a podněty* naší existence, které jsou v mnoha ohledech spíše filosofické než vědecké, stávají středem zájmu dialogu a žádá se, aby byly zařazeny do jeho "agendy"? Staly se významy, *hodnoty, motivace a podněty* samy o sobě v našem světě již problémem? Do jaké míry jsou tyto kategorie v souladu s realistickou a pragmatickou stránkou světových záležitostí, jejichž problémy zaplavily platformy dialogu na všech úrovních: národní, regionální i globální? Objasnění těchto bodů si zaslouží zvláštní pozornost!

Světový diskurz (významy, hodnoty, motivace, stschwul) - ve světě se spouští sociální <'cobs'> sebezáchovy.

Nejnebezpečnější věcí na světě je zpravidla ignorace! Vyhýbá se jí, ani se k ní nepřibližuje, ani ji neodpuzuje, ale pouze v sobě pěstuje očekávání, že se problémy smyjí samy, že přijdou nové, ještě nebezpečnější, a pohltí je. Blud myslí! A tak se člověk vyhýbá mluvit o prostých pravdách, významech, hodnotách, motivacích a podnětech. Ale jednoduché pravdy jsou nejvýbušnější! Jsou v nich zakopány společenské "sebezáchovné kódy", které dříve či později dají o sobě vědět!

Diskuse o *významech* je stará jako svět. Samotné dějiny lidstva jsou dějinami zdůvodňování významů různými způsoby: od nesmiřitelných filozofických sporů až po povstání, revoluce a světové krvavé války. Zde každý, kdo se chopí "ubrusu" významů, jej strhne ze světového stolu.

Náš čas! Začátek třetího tisíciletí! "Staré" významy však dostaly nenapravitelnou ránu. Společenské kódy sebezáchovy byly porušeny. Z hlubin vědomí se vynořila hesla (nebezpečná hesla!) prostých pravd. To znepokojuje apologety triády "člověk, světové společenství, světový systém" a ti stojí před gigantickými otázkami smyslu, otázkami tisíciletého rangu: *<Rozbíjení světa a vytahování člověka z útrobu nesvobody?>*, *<Rozbíjení zolové a lesklé kůry> staletých a tisíciletých bludů?>*.

Uchopit problém tak odvážně a nekompromisně a položit otázku takovým způsobem je v tisícileté historii vzácný případ! Doprovází ji rozhovor o smyslu našeho světa, který "prosté" pravdy vyzdvihuje na nejvyšší piedestal! Mezi ně patří např: "Člověk chce žít!", "Člověk je svobodný!", "Krása spasí svět!". (F. Dostojevskij)! Ať se apologetům zchátralého vesmíru ("včerejšího" světa!) zdají tato hesla jakkoli banální a otřepaná, pod různými interpretacemi pronikají do světových dialogických agend. "Noví lidé" drží tyto agendy v rukou a nabízejí svým oponentům rozhovor o "technologii" demontáže "usedlého" Vesmíru a nastoupení cesty k novému. K tomu je však třeba realizovat nové *hodnoty*.

Kategorie hodnoty ve světovém diskurzu je sama o sobě úžasná: s hodnotami se žongluje stejně jako s významy, jen vypočítavěji, filigránsky, s různými nástroji, jemnými i ne tak jemnými! Zde apologeti včerejšího světa "pracují" na lidském vědomí, "opakuji" ho halucinacemi, ideologiemi, iluzemi a mýty, čímž ho obvazují, nahrazují hodnotu malých, blízkých, viditelných, každodenních věcí všelijakými "duhovkami", jinými slovy, vyražejí oporu zdravého rozumu a zdraví.

V tomto ohledu je na vysokých intelektuálních platformách o čem mluvit, jsou zde otázky, palčivé problémy!

Hodnotový segment světového dialogu umožňuje dostat se (přes vrstvu hodnot, které deformují lidské vědomí a ničí lidský život) ke zdravému rozumu, k hodnotám malého

obzorům, každodenním životním hodnotám a spolu s nimi vyznačit v agendách světového diskurzu problémy motivace a pobídek.

Nikdy předtím člověk nepocítil tak silně a bolestně pohnutky a podněty, které ho ráno vyvedou z postele, nastartují a vybaví na každodenní putování. Co ho pohání? Nutkání pracovat? Hledání "denního chleba" a bohatství? Nutkání být kreativní? Boj a soutěživost? Jaké jsou motivace "pospolitosti", "jednoty", "důvěry a pocitu lokte"? A jaké jsou motivace a podněty v různých ekonomických systémech, a ještě více v gigantických civilizačních modelech?

Člověk má v zásadě obrovský vějíř tužeb a přání.

"chce." Může si stanovit nekonečné množství cílů. Doprovází je stejný vějíř pobídek a motivací k dosažení těchto cílů a přání. A zde je rozpor a nesrovnalost: člověku zůstává nesmírně úzký koridor skutečně dosažitelných cílů a přání - život mu ponechává odpovídající úzký pás podnětů a motivací, které tyto cíle doprovázejí.

Ať už se k *problému slov* postavíme jakkoli, nevyhnutelně nás napadne myšlenka, která je strašná ve své prostotě a naprosté nahotě: "Přišel jsem na tento svět, abych žil! Přišel jsem na tento svět svobodný! Takto zkrášluji krásnou planetu, toto je mé krédo, má důstojnost, má první a poslední slova²²! A pokud si někdo (světové společenství nebo světový systém) myslí něco jiného, je to pro něj jen horší! Pokud si myslí něco jiného, nechť si svůj názor nechají pro sebe, mě se to netýká! Pokud ano, budu moci... je zrušit! Tento svět je jen a jen můj!

Pokud diskurz o pobídkách a motivacích zestručníme na maximum, zjistíme následující.

I. Podněty a motivace první pa- nzy se projevují pečlivým přerozdělováním výhod: dochází k jejich dávkovanému přidělování v množství, které je zcela minimální a nezbytné pro fungování triády "člověk - světové společenství - světový systém". Tento minimální objem určuje pořadí, hranici a obsah *pobídek a motivací první pa- nzy*. Jedná se o pobídky a motivace k přežití, tj. možnost prolomení takového minima! Prostřednictvím systému pobídek a motivací

²² Zde je jmenný seznam se slavným ruským filozofem K. M. Dol-em. ГОБЫМ.

Tuto minimální výši dávek získáte v tvrdém boji.

2. *Podněty a motivace inopozo pa nza* přístup k téměř neomezenému množství zboží, které se spotřebovává:

- přerozdělit zóny vlivu;
- k boji o přístup ke zdrojům. Tento

boj je doprovázen:

militarizace mysli,

vytvořit a udržovat gigantické válečné stroje a represivní aparát;

pěstování a udržování obrovských armád filozofických apologetů stávajícího systému (politologů, kulturologů, ideologů). K tomu slouží idea glorifikace práce, bezuzdná mánie rozvoje, smysl pro loket (soudružství) ve společné věci, reinterpretovaný smysl pro národní a vlastenecký, různé světové ekonomické systémy a konečně civilizační modely obecně.

3. V konečném důsledku přispívají *podněty a motivace obou typů* k absolutnímu vyčerpání jednotlivce, světového společenství a světového systému. Nevyvolávají motivaci "žít!", ale pouze "přežít za každou cenu v tomto gigantickém technogenním voze a v neustálém boji proti němu.

Zkoumání otázek pobídek, motivací a hodnot, objasňování jejich povahy a relevance v globálním diskurzu našeho současného deformovaného vesmíru logicky vede k myšlence: existují již nějaké přístupy k jiným významům, k jiným hodnotám a motivacím, existují již ve skutečnosti jejich nové obrysy? A nedisponujeme již vědomě některými zkušenostmi a *praktikami*, v nichž si můžeme představit vznikající nový svět jako "projekt nového vesmíru" vystupující z hlubin lidského vědomí?

Vnímání problematičnosti světového diskurzu týkajícího se

Smysl, účel, motivace a styl, my Tom Cil-

M M PJEOLONGIIICiaTION TO HOBOM SUGGe T , il tfJHHHO: HO8bfJ

Dialog, který se na toto téma ve světě již odehrává, bude čtenáři popsán v části "Zkušenosti". O dialogu, který se již ve světě na toto téma odehrává, budeme čtenáře informovat v oddíle "Zkušenosti".

zzzh

Experimenty (první pasáže <-nowzoo'> ve <- old'> vesmíru - vzestup, nové sféry, nové horizonty)

Praktičnost našich dialogů je nepopíratelná! Má dokonce svůj vlastní rytmus, průběh a tón: s jakousi skrytou nadějí se lidstvo shromažďuje na svých intelektuálních platformách, shrnuje, sdílí to, co bylo vykonáno, vytyčuje nové cesty a etapy pokroku směrem k tomu, co bylo naplánováno. Ale na tom všem je jistý punc: rozhovor je jako určitý zaběhnutý mechanismus, známý mechanismus, jehož všechny části jsou problematicky rozpoznatelné, podmíněné dlouholetou praxí. Každý úder takového stroje je označen jako událost a zkušenost. Tato zkušenost je odložena do dalšího případu, který se stává zkušeností a je rovněž odložen..... atd. Nyní se však na problémovém poli dialogu objevily nejnovější otázky, "jiné", "jiný" co do postavení, důležitosti a moci.

Nápadná je jejich jedinečnost a nekonvenčnost. Není s nimi zatím mnoho nashromážděných zkušeností, jsou za hranicemi konvencí a zavedený mechanismus diskurzu není novým otázkám dobře přizpůsoben. Vedle toho se vytváří nový mechanismus dialogu. Ten tyto nové otázky přebírá do svého přepracování a nové zkušenosti a nové postupy uvádí do dějin. A tato práce začíná konceptualizací fundamentálních počátků nového, "velkým" dialogem, renesančním vzestupem, dosažením nových sfér a obzorů, vyjasněním bloků, které je třeba položit do základů vesmíru nové renesance.

Lidstvo je v zajetí jedné mylné představy, jako by staré, přežitě systémy bytí samy od sebe "upadaly v zapomnění", tiše se rozplývaly a uvolňovaly humanitární prostor pro nové, vznikající. Vůbec ne! V posledním, závěrečném úseku životního cyklu starý systém mobilizuje zbytky své energie k boji s novým, a zanechává tak v dějinách krvavou stopu.

Lidstvo se naučilo prorazit si cestu k novému skrze vrstvy minulosti, často silné jako žulová zeď. Ale i zde e x i s t u j e c e s t a ven, jako je hloubení obrovských tunelů ve skalnaté půdě, s vlastními technikami, mechanismy a dovednostmi: humanitní "tunelářský štít" se prokopává do zkamenělých vrstev tradičního, zavedeného, staletého. Nové základní záměry a cíle konstruuji vlastní humanitární "tunelovací stroj" a jeho úderní "dělníci" opra-

jako jakési beranidlo na zastaralé. *Konceptualizace* působí jako beranidlo. V našem případě je to konceptualizace globální teorie dialogu mezi civilizacemi, společnost-

Kilkova NOVÁ LOGIKA významů. DILL-

už jsou vidět obrysy tunelu Budetze: tvary, trasy, stupně renesančního výstupu.

Člověk se nepohybuje slepě v temnotě času: je veden ocelovou logikou, která osvětluje cesty, dává podobu etapám pokroku novému vědeckému poznání světa a "velkým projektům" postaveným na jeho základě. Současně je průběh projektů pečlivě kontrolován (srovnáván) s brilantními příklady renesančních obrátů paradigmatu, které se již v dějinách odehrály. Ale nejen to, máme již i "vlastní" zkušenost s proměnami světa - *první zkušenost s humanitárním tunelováním!* Poté, co jsme již jasně vyznačili trajektorie pohybu směrem k vesmíru nové renesance, se lidstvo řítí do nových sfér a horizontů.

Poté, co se vydal na neprošlapané cesty dialogu o osudu člověka a světa v éře globálních změn, se však "Člověk" statečně brání novému nebezpečí: svět staré školy touží po pomstě. Uhasit žár tohoto boje prostřednictvím dialogu na nejvyšších světových intelektuálních platformách je úkolem velkého významu.

Samotná podstata dialogu, dialog je běžnou formou vyzařování a napětí. Toho se dosahuje vytvářením nových agend, mezi nimiž je nejdůležitější otázka: Co je lidský rod do nových sfér a horizontů a do jaké míry se logika dialogu mění v nových koncepčních formulacích problémů? Které bloky jsou zásadní v základních formulacích globálních problémů našeho světa?

Odpověď na tyto otázky leží nedaleko (a zde už není třeba... "Pod lavicí hledej sekeru!") naneprošlapaných cestách dialogu k novému a neobvyklému mají již jasně určené etapy ("články" jakéhosi tunelu): "geoekonomie globalismus humanitní kosmologie". Každý článek byl již vyzkoušen *ve světové myšlenkové praxi*, každý dostal jasnou teoretickou a metodologickou podobu. Na nesčetných fórech, konferencích a sympoziích se cesty jejich rozvoje stále více vyjasňují. Přitom se odhaluje mnoho překvapivých souvislostí

Takové vazby na zdravé prvky a mechanismy fungování světového společenství i světového systému. Ale zeoeconophy jsou v tomto ohledu příznačné.

Geoeconomie vtrhla do světového diskurzu mocně, nečekaně a připraveně! Útok na polofeudální, staromódní ekonomický systém byl mocný, nekompromisní a simultánní ze tří stran tří geoeconomických škol: *americké, ruské a italské*. Jaká energie vynesla geoeconomické paradigma do popředí? A proč se geoeconomie "vynořila" v pravou chvíli a v pravý čas?

Odpověď byla nalezena: *o zájem*
vgeoeconomické rovině je základem nových dohod, lidstvo ocenilo primát ekonomiky ve svých záležitostech, "ekonomizace" politiky se stala znakem doby! *Historie nás učí*, že kdo (ať už jednotlivec, struktura, země, integrační uskupení, říše nebo civilizace) se nechce, ne umí nebo není schopen ekonomicky (a v moderní době geoeconomicky) organizovat, je odsouzen k zániku. geoeconomicky), je odsouzeno k porážce. A to není "eko-nom-centrismus": otázka je mimořádně tvrdá . Bud' se svět zapletevyčerpávajícího geopolitického souboje "každý s každým", nebo budeme mít čas přejít do geoeconomických horizontů vývoje a využít gigantických možností "mírové!" zahraniční ekonomické interakce národů na světové ekonomické scéně.

Obecné geoeconomické paradigma světového rozvoje, které si lidstvo uvědomilo na konci 20. století, přišlo vhod v pokrizovém období. Poskytlo klíč k novému modelu světové ekonomické komunikace, otevřelo nové globální ekonomické prostředí a iniciovalo formování nového ekonomického řádu. Noví hráči odvážně utvářejí oblasti a body globálního růstu na geoeconomickém atlase světa. Na světových intelektuálních platformách zaznívají geoeconomické motivy nového ekonomického světového řádu, průlom do globálních příjmů účastníků světového ekonomického systému na základě rovnováhy geoeconomických zájmů.

To je však docela dobře možné za předpokladu, že bude pochopena nová fáze světového vývoje, komplexní globalizace, a její zákonitosti budou objasněny prostřednictvím nejnovějšího odvětví humanitních poznatků, *zlobalistiky*.

Globalismus přišel prostřednictvím geoeconomie a poté, co se prosadil v ekonomických pozicích, se mocně posunul dál. Zde je to

si podmanila i intelektuální platformy dialogu. Globalizace zde již není problémem sama o sobě! Diskurz se týká hlavních problémů, které procesy globalizace provázejí: rozpad globálního společenství, osud technogenního světa, vztah mezi globálním a lokálním, vznik nových globálních institucí atd. Světové intelektuální platformy dialogu se s těmito otázkami doslova potýkají: probíhá nové čtení globálních změn.

Svět zde poskytl své intelektuální platformy dialogu pro nové čtení světových změn globálních proměn. Navíc byla poprvé nastolena sakramentská otázka role a místa civilizačních modelů v průběhu lidské evoluce a poté otázka samotné kategorie "civilizace". To již není předmětem planých spekulací: "na jedné straně..., na druhé straně...". Otázka je nesmírně tvrdá: stáhnou civilizační rozpory náš svět do zapomnění a jak dlouho bude člověk z hloubi svého vědomí hledět na situaci, kterou sám vytvořil, na "uzavřený svět", bez mostů a můstků mezi civilizačními prostory? Jak v takové situaci jednat, jaké je možné a přijatelné východisko? Odpovědi na tyto otázky čerpá lidstvo z humanitní kosmologie.

Humanitární kosmologie přináší nový začátek v poznávání světa. Jako korunní klenot globalismu provádí krok za krokem inventarizaci lidského kosmu a připravuje tak půdu pro nový renesanční vesmír. Vyzdvihuje samotného člověka a jeho život potvrzující počátky na štít a vysoký piedestal a poprvé vyhlašuje "Učení o člověku" jako "Humanistický manifest" 21. století. Humanitární kosmologie a dialog ve svém spojení vynášejí člověka a jeho život potvrzující principy na nejvyšší hodnotový piedestal, který je zprostředkován nejnovějším odvětvím vědeckého poznání "Dialogistika", konceptualizací globální teorie dialogu mezi civilizacemi, sociálními systémy, lidmi a novou logikou významů.

To vše ukazuje, že lidstvo nezahálí! Ve skutečnosti získává zkušenosti s kladením otázek vysoké úrovně. Poté, co pocítilo vzestup renesance a dalo jí nikoli vizuální podoby, cesty, etapy, ale jejich skutečné ztělesnění v každodenní praxi, jsou položeny mocné teoretické, metodologické a praxeologické základy nové renesance. Jsou to geovědní obory (mezi nimi: geoeconomie, globalistika, geofinance, geologická věda,

geoinformatika), humanitní kosmologie, kognitivní věda a kognitivní geografie atd. A nyní se člověku dostává do rukou nejnovější vědecký poznatek *"Dialogizistii"*, globální teorie a metodologie dialogu mezi civilizacemi, sociálními systémy a lidmi jako nová logika významů.

A spolu s tím se objevuje nová "agenda" pro globální dialog: lidstvo musí být ostražitě vůči způsobům starého světa, vůči zchátralému, extrémně nebezpečnému světu. Středověk v převleku za modernitu opět ovládl naši planetu a zaplavuje naše vědomí. Člověk a svět jsou obvázáni společenskou smlouvou na rukou i nohou. Nad vědomím člověka probíhá monotónní práce: ideologové všech směrů nedovolují člověku probudit se, uvrhují ho do letargie a zároveň deformují jeho vědomí, udržují ho ve stavu adekvátním světu současnosti, světu "včerejška".

Ale zvonek už zazvonil! Když jsem procházel kolem Vesmíru, všiml jsem si na jeho fasádě nápisu: "Pozor! K demolici! Může vás zranit! Zákaz další cesty! Objížděky! Držte se vpravo! Ale šipka říká: "Cesta do Nového renesančního vesmíru!". To mě znepokojilo a spěchal jsem zpátky do svého pokoje: "Co když někdo další o tom varování neví nebo si ho nevšiml a zraní se?". "Novesta, Novesta! Bitva s "moderním" středověkem a východ do vesmíru nové renesance! Nové cesty, nové obzory! Do toho, do práce!". Dialog se mocně ujal: na problematickém poli dialogu se objevila nová "agenda".

Agenda N- 1 (oznámení o aktuálních a nadcházejících událostech)

Již první zkušenosti z počáteční praxe cestování do neznámé budoucnosti ukazují, jak obrovské úsilí je třeba vynaložit při každodenním setkávání s "moderností". Pod osvíceným závojem tohoto pojmu se skrývá *"nový středověk"*, který má svůj skrytý nevyřčený verdikt, "společenskou smlouvu". Původ této situace spočívá v "omylech" vědomí: v pečlivě pěstovaných, filigránsky přísně střežených bludech rozumu a světonázorovém strabismu. Věda ("velká" věda, fudamentální věda!) se vydává na pochod, *aby čelila "modernímu" středověku*; bere s sebou na pochod vědecké "chirurgické" nástroje k odstranění bludů

a korekce světonázorového strabismu. Nejde jen o to hlásat "etiku nového", ale také mobilizovat hledání počátků nového poznání a trajektorií k novým paradigmatickým převratům, podněcovat první kroky vstříc nové renesanci vesmíru vynořující se z mlhy budoucnosti.

Nějak se stalo, že v záplavě popisů našich Málokdo vidí v těchto nových dílčích vzorcích nebezpečí pro obraz modernity, natož aby se zamyslel nad původem jejich vzniku. Globální diskurz se do této situace vlamuje, generuje množství otázek vysoké úrovně a opírá je o současný vesmír.

Situace se mění, mění se i otázky: s rozsahem událostí roste i úroveň otázek! Nový svět je světem globalizace. Nový svět je obnovující se svět. Na křižovatce těchto historických okamžiků musí intelektuální myšlení teprve seriózně analyzovat mnohá témata a problematické otázky. Postupně se probouzí z letargického spánku, musí si teprve uvědomit nekonvenční otázky pro pochopení současného světového panoramatu, nezbytné a velmi aktuální *otázky současnosti*. (Podrobněji viz *oddíl IV, odstavec IV.5: Setkání u pilířů vesmíru: agenda otázek tisíciletí a hledání odpovědí*).

Předvolání N- 2 (před branami toho, co přijde - paradigmatický převrat)

Svět má bohaté historické zkušenosti, které jsou zakotveny v mnoha zákonech a smlouvách různého statusu, které se dochovaly. V tomto gigantickém "archivu" se však nacházejí i "nevyslovené!" dokumenty-apologetiky boje proti člověku. Svou povahou jsou však tyto dokumenty verdiktem "hlubokého a komplexního ospravedlnění" zákonnosti a legitimacy zotročení člověka, jeho c6pokynu ve zdech nesvobody. Zde zaujímá Společenská smlouva se svou strukturou, předpisy a návody na techniku své oco6oe, "čestné" místo. "obvazování" člověka.

Prvním nezbytným, ale zdaleka ne nutným krokem je vyvrátit otroctví společenské smlouvy, která člověka uvěznila v kleci nesvobody.

dostatečným momentem v boji s moderním středověkem. Stejně důležité je odhalit *zdroje*, z nichž Společenská smlouva neustále čerpá energii, přidává nové stránky a přepisuje staré. Jeden z těchto zdrojů jsme již identifikovali: *vědomí se nevyhnulo fatálním chybám středověku*.

Omyly vědomí jsou hluboké, skrývají se v implicitní podobě, často skryté pod rouškou rozvoje rozumu, jeho vzestupu k novému atd. V intelektuálních arénách dialogu je třeba vykonat obrovskou filosofickou a obecně vědeckou práci. Fundamentální kategorie, v nichž se skrývají a skrývají omyly vědomí, vyžadují pečlivou pozornost. A neméně důležité jsou kategorie, které je vyvracejí, které jsou jejich antipodem. Na chybách vědomí je třeba ještě hodně pracovat!

Práce o chybách vědomí nám umožňuje blíže se podívat na takové kategorie, které organicky působí jako nositelé chyb vědomí (moc, svatouškovství atd.). Zároveň se objevují kategorie, které chyby vědomí napravují (kompromis, spravedlnost, důvěra, tolerance atd.). To vše se zacykluje v nových etických formulacích problémového pole dialogu a diskurz o souboru kategorií, které zkreslují i napravují vědomí, je prakticky na pořadu dne. Přípravuje se tak půda pro důkladnou inventuru kategorií, pro tvorbu nejnovějších kategorií a pojmů, na nichž bude postaven nový vesmír.

Na povrch však vyplouvá další problém, který se dostává na vrchol! Evoluce myslí se zvyšuje, ale ta "moderní"

Svět potřebuje primitivy! Kde je získat a co dělat? Ideologové vědí! Je to jejich specialita! Uspávají mysl, vyřazují zdravý rozum, zaplavují vědomí halucinacemi, ideologiemi, představami atd. a opářejí mysl na přijatelnou, "nutnou!" úroveň, např. na pocit štěstí a radosti z práce zadarmo na

"Podle názoru ideologů jde o vysoké humanitární technologie, kterých je mnoho a jsou různé. Podle ideologů je to však smysl *vysokých humanitárních technologií*, kterých je mnoho a jsou různé. Je po nich zvýšená poptávka. Ideologové tuto poptávku uspokojují (samozřejmě ne zadarmo).

Cesta k novému vesmíru je však již dlážděna moderním lidstvem. Existuje několik zásadních otázek, které dávají podnět k celosvětové diskusi, a sice zda se má člověk při hledání budoucnosti vydat do labyrintu, v němž nekonečně kličkuje a nekonečně dlouho je na cestě k novému vesmíru.

narazí na slepé uličky nebo se dostává do hlubokých uliček, kobek s jejich riziky a nebezpečími? Neměli bychom si předem vytyčit jasnou hranici.

MILGIST NI (DOH) TO HOBOM

A JEDNOZNAČNĚ, SVĚDECTVÍ A PÍSNIČKY,

jako sluneční paprsek v potměnělém sále "moderního" středověku? A neměli bychom náš "tunelovací stroj" "Dialogistika" nabít jeho úderným nástrojem: konceptualizací nových významů, hodnot, motivací a podnětů?

Odpověď na tyto otázky je nejen zřejmá, ale její potvrzující síla již působí. Člověk se vyhnul bloudění v labyrintech při hledání své identity, a tím i nebezpečí, že bude zmítán pochybnostmi v temných zákoutích moderny poloviny století. Odvážně se vydává na cestu světlého slunečního paprsku do vesmíru nové renesance, na cestu, kterou si lidstvo ve svých dějinách už mnohokrát vydělalo, ale setkal se s armádou apologetů minulosti, starých, umírajících, a protože nedokázalo obstát v boji, bylo zlomeno, rozerváno a obráceno zpět. A takové nebezpečí nelze podceňovat. Nyní je tu však jiný případ tisícileté hodnoty: lidstvo už dlouho ustupuje a otáčí se zpět, čímž stále více stlačuje pružinu! A tady je ta chvíle: pružina se narovnává a uvolňuje oblodnou energii mysli hodem do budoucnosti! Hod, nikoli pozdní, ze "starého" vesmíru do "nového".

Vesmír, ve kterém žijeme, musí být poznán! Každý má své vlastní zkušenosti a vnímání. Zde je můj případ, budu ho opakovat stále dokola jako apel na bezstarostné Lidstvo. Když jsem procházel kolem Vesmíru, všiml jsem si, že na jeho fasádě je nápis: "Pozor! Podléhá demolici! Může vás zranit! Zákaz další cesty! Objížd'ky! Držte se vpravo! Sledujte šipku: "Cesta do nového vesmíru"! Přesto zdravá zvědavost přemohla můj strach. Vrátil jsem se do scvrklého Vesmíru, a když jsem poprosil "noao- zo muže" a vzal si za partnera "Génia života", vydali jsme se na cestu jeho labyrintem, vedení "novým mužem".

Poté, co člověk "bloudil" moderním vesmírem, nahlédl za jeho fasády, do stinných pater, sklepů a kobek, narazil na "středověk", jedovatou vlnu přicházející z hlubin minulosti. A mimovolně vyvstává otázka: jak prověřit vesmír, jak vymýtít jedovatý opar, škváru oněch středověkých ohňů, na nichž shořely bystré mysli vrcholné renesance a věku osvícenství? Jak zlomit pouta Společenské smlouvy, která je základem "připoutání" Vesmíru?

A jak dostat člověka z ocelové klece? Jaké jsou nejnovější kategorie - opory, na nichž je postaven vesmír, které vytlačí ty ustálené (oslabené) a vytvoří nový základ nového vesmíru?

To vše jsou naléhavé otázky "velké agendy" globálního dialogu a lidstvo se již skutečně zapojuje do tohoto dialogu.

"Velký" rozhovor o něm bude "velký" rozhovor!

Aby však lidská mysl mohla učinit tak obrovský skok do budoucnosti, musí si osvojit nejnovější vědecké přístupy a nejnovější vědecké nástroje (nevadí, že se ve vědě opakuje apologetika!). Dialogistika jako nové odvětví vědeckého poznání bude součástí této jedinečné sbírky nových vědeckých nástrojů!

Sada nástrojů

(studium dialogu jako nový vědní obor)

Nové obory poznání vznikají tehdy, když se bez nich nelze obejít: svět hromadí a ukládá takové množství faktů, událostí, neobvyklých nových jevů, že nastane okamžik, kdy je třeba je obsáhnout jediným vysvětlujícím pohledem. Tak se zrodila geoekonomie, globalismus, humanitní kosmologie atd. Nyní je na řadě dialog. Jaké jsou předpoklady a podmínky pro jeho vznik? Jak jej lze odlišit od ostatních disciplín? Jaké jsou nutné a postačující vědecké atributy vlastní dialogu, aby si mohl nárokovat samostatný vysoký vědecký status? Pokusme se to vysvětlit v koncentrované podobě.

Svět je "žízlivý", chybí znalosti o světě! Problémy se valí lavinovitě, svět nemá čas formulovat problematické otázky, často se utápí v soukromém, nepodstatném, krátce se mihne. K tomu přistupuje omezení problémů na jednotlivé případy, události nejsou "uchopeny" ve svém logickém řetězci. Řetězec je neustále přerušován překrýváním jiných událostí. Je načase do této situace zasáhnout! A věda

---

²⁰Zvědavý čtenář najde informace o této úžasné cestě i v dalších *autorových* knihách: Humanitární kosmologie (Cesta k novému vesmíru nových lidí). Vědecká monografie. Moskva: Obchodní literatura, 2006; Dialog: Dialogistika jako věda o osudu člověka a světa v kontextu globálních změn: Vědecká monografie Společnosti akad. věd geoekonomie a globalistiky. Moskva: Ekonomika, 2011.

zasáhl! Zasáhl mocně, vytrvale a neodolatelně! Směry hledání se zde odrážejí ve dvou inscenacích:

1) akutní nedostatek znalostí o světě jako takovém; 2) uspořádání znalostí prostřednictvím logiky kladení vědeckých problémů.

Ale zasáhl také dialog! Hodnocení událostí ve světě znělo nově. Zde "Člověk" již přináší na oči nové

"Prizma" balíčku nových hodnot. Do tohoto štíhlého proudu vědeckých inovací a nového vidění (nové vědecké "optiky") se vplétá geologie, která otevírá novou stránku metodologického výzkumu - geologický přístup. To vše se již začíná zřetelně projevovat na pozadí vědeckého humanistického poznání. Má to své vlastní záludnosti!

Technologie zjišťování nových poznatků o dialogu je prvním krokem k jeho formování jako vědy. Jde o praxi fór, konferencí, symposií, kulatých stolů, kde se problematické otázky ve větší či menší míře objevují ve vědecky podložených programech takových akcí.

To však není jediná věc, která rozvíjí dialog jako vědu; existuje mnoho dalších faktorů, které doprovázejí samotný proces dialogu. Některé z nich leží na povrchu: Problémem č. 1 je rozlišování pojmů.

Dialog a věda o dialogu jsou odlišné věci! A zde je třeba je zásadně rozlišovat, stejně jako se stejným způsobem rozlišují ontologické a epistemologické přístupy. Tímto rozlišením začíná první krok k rozvoji nového poznání o dialogu. Dalším krokem je pak rozvíjení poznání o něm! Schéma takového rozvíjení je ve vědních studiích zřetelné a dlouhodobé. Zahrnuje filozofii dialogu jako fenoménu, jasnou a přesnou představu o předmětu a objektu studia dialogu, platnost metodologického přístupu, který studium dialogu používá, jeho kategoriální, pojmový a terminologický aparát, jeho institucionální formy a t d.

Dialogistika jako věda je povolána k tomu, aby v moři problémů našla prioritní otázky a vyčlenila je pro zařazení do agendy globálního dialogu, aby rozkryla problémy vysoké úrovně na vzdálených přístupech k nim, dlouho před jejich "výbuchem", kdy o sobě dávají vědět jen slabými impulsy. Podobný případ se nám odehrává před očima: světové společenství se náhle začalo blíže zabývat *civilizacemi*, kategorií "civilizace" obecně a přístupem k civilizaci.

Otázka způsobů vývoje civilizačních modelů, problém jejich "vyčerpatelnosti". A tato otázka se ve své první, ještě správné a maximálně opatrné podobě již dostala na pořad jednání světových fór, konkrétně byla zařazena na pořad jednání Rhodoského fóra!

A je to zcela logické: existují problematická témata (a intelektuální platformy, na nichž se řeší), která udávají hlavní, ústřední tón a zaměření, a proto mají nezpochybnitelnou autoritu. To je případ Rhodoského fóra. Toto fórum od svého vzniku poskytuje nejširší a nejkomplexnější analýzu civilizačních problémů našeho světa a budování mostů mezi nimi, čímž v zásadě udělalo tlustou čáru za objasněním situačního obrazu mezi civilizacemi. Rhodos nyní otáčí novou stránku "dialogu mezi civilizacemi": *svět se mění*,

MSPyAShS a Pozpo8OSh SL lepoja OPShiko, O 8M SShS S S HILM a MC PyAShShSya

a dialog dostává nové iauchnye základy a nástroje - riy, tj. "Dialogystika".

Smysl této snahy je následující.

Doposud se dialog soustředil na otázky, které ho přiměly ptát se na určité události, které se staly nebo se mají stát, což je obecně v souladu s onmoložným *principem* uvědomování si našeho světa. Neméně důležitým aspektem přístupu k jeho problémům však byla apo- *seolozika*. Jinými slovy, jde o to, aby do globálních agend byly zahrnuty i otázky metodologické, tj. ne *zkreslující optika*, skrze kterou se na náš svět díváme.

Dalším bodem je problém *inkluzivity* vědeckého zkoumání. Podíváme-li se na globální problémy prizmatem dialogu, objeví se *dva počátky a dva aspekty*.

Za prvé. Jinými slovy, začíná "velký rozhovor" o nové vědecké reflexi, která nám umožní obsáhnout celý svět, "uchopit" svět jako problém! K tomu je však třeba vzít v *úvahu metodologické op6icity příslušné vytsotnosti*. Z vyšších orbit se otevírá zcela jiné panorama: problémové pole vypadá zcela jinak, naléhavé problémy globálního charakteru zastiňují témata lokálního, místního, soukromého v ý z n a m u .

Druhým aspektem vědecké reflexe je problém samotného vědeckého dialogu, který zahrnuje problém identifikace hlavních prioritních otázek. Jedná se o *kombinaci* dvou východisek a aspektů

Otázka vědecké reflexe vědomí moderního světa a otázka technologie fungování v problémových výpovědích je předmětem *dialogické zoologie*.

Dalším důležitým aspektem dialogické vědy je skutečnost, že dialogická věda vznikla v Rusku, což bylo umožněno řadou okolností. Rusko je nejen aktivním účastníkem nejprestižnějších světových fór, ale také přirozeně přispívá k utváření agendy těchto fór a předkládá různé iniciativy globálního charakteru. Zapojení Ruska do dialogu o naléhavých otázkách, které znepokojují náš svět, je na dobré cestě!

Rusko a svět jsou neoddělitelné! Rusko vstupuje do "velkého rozhovoru" o osudu jednotlivce, země a světa v rámci globálního rozhovoru plným hlasem a balíčkem iniciativ. Těmto tématům se budeme podrobně věnovat v části VIII. "*Ruské*" patro vesmíru.

forma, trasa, etapa, iniciativa).

Souhrn

Záměrem a ústřední zápletkou této části je nastínit změny světové fáze, které vstupují v platnost, a jejich logiku, totiž přechod od globalizace a globalismu ke kosmogizaci a humanitní kosmologii; ukázat obrysy vědecké (koncepční a metodologické) podpory tohoto procesu a poskytnout klíč k jeho pochopení. Obecný nástin těchto procesů je co nejstručněji shrnut v knize ^{Block-Tege²¹}.

viz *obrázek **).

Zamyslíme se nad vzácným souvisejícím bodem.

1. Svět už nemá sílu udržovat zchátralý "starosvětský" celulární světový systém. Je nebezpečný, ekonomicky neopodstatněný a plýtvá všemi druhy zdrojů (intelektuálních, lidských, pracovních, surovinových, výrobních, finančních atd.). A proces globalizace nemohl vzniknout jinak, než aby tento vzorec světového vyčerpání zlomil. Globalizace zase připravila půdu pro nový příval do *kosmologie* budoucnosti.

²¹ Rozšířený komentář k tomuto schématu viz výše a také:

<<http://kochetov.viperson.ru/wind.php?ID-651390&soch-1>>; <<http://kochetov.viperson.ru/wind.php?ID-651737&soch-1>>; <<http://www.mgimo.ru/alleurope/2006/67/article---Kochetoff.html>>.

2. Do popředí boje za transformaci světa se dostaly nové síly: 1) geoeconomie jako "nová ekonomika", která nese na svých bedrech proces globalizace, dokončuje proces globalizace a vstupuje do jeho nejnovější fáze.

kosmo-ekonomie jako ekonomický rozměr nové etapy světového vývoje kosmologie se svým vědeckým oddělením - zhumanitární kosmologií, 2) klíčovým bodem (nástrojem) v pochopení a aktivním prosazování těchto procesů se stal *Dialoz* jako humanitární (intelektuální) Higgsův boson, jako jeho analogie.

Cesty k řešení civilizačních, humanitárních a ekonomických problémů moderní společnosti vedou přes bvaloz. Schopnost vyjednávat je věda, velká, zásadní! Novinka! K jejímu uskutečnění člověk dospěl dlouho, bolestně, přes zkoušky a omyly, tragické omyly! Přišlo uvědomění si nutnosti fudamentálního obratu v chápání kategorie <'bialoz'>. V moderním, úzce propojeném světě se jakékoli kroky (iniciativy, projekty, programy) dříve či později dostanou na "světový stůl", kde jsou podrobeny zkoumání a je položena otázka: "O co jde? Zejména v době krize, kdy se staré problémy vyhrocují do krajnosti a přidávají se k nim nové. Není možné se jim vyhnout! Nastává čas uvědomění si problematického "pole" dialogu, čas "velkých rozhodnutí"! Pochopení této skutečnosti však nabývá na síle.

3. Dialog vyzval vědu, aby reagovala: na pořady jednání fór se začaly dostávat otázky o úloze a místě vědy v problémovém poli dialogu, při pokrývání světových událostí a určování světových trendů. A věda na výzvu odpověděla: světové vědecké komunitě se představil nový obor vědeckého poznání,

"delostylistika". Spolu s rozvojem v l a s t n í h o vědeckého systému se rychle orientovala a přejímala teoretické a metodologické přístupy dalších příbuzných věd: geoeconomie, globalistiky, humanitní kosmologie. Mezi nimi: *objemově-prostorovou metodu poznávání světa*

. Umožňuje nejen jedním pohledem uchopit složité, multifaktoriální systémy: geogeneze otevřela cestu *kosmogenezi*. Byl podniknut "výstup" na vysoké metodologické orbity, z nichž se v novém světle odhaluje světové panorama hospodářského, politického, sociálního a kulturního života planety, což umožňuje nově nahlédnout hodnoty, významy, motivace a podněty a zahájit radikální "přeskupení" vektorů světového vývoje.

d. Z vysokých metodologických oběžných drah a piedestalů globalismu a humanitární kosmologie se otevrou nové vzdálenosti a obzory. *Humanitární kosmologie* zdůrazňuje průlom do budoucnosti jako zrod *nového modelu antropokosmu* vesmíru nové renesance. A my jsme svědky toho, jak se na světové scéně objevují "Noví lidé" s novými myšlenkami. V nich *se za nejvyšší hodnotu prohlašuje "Člověk">, ezo života a svobody*: Člověk vystupuje jako aktivní subjekt dějin, velkých činů a činů. "Noví lidé" vznesli a předložili lidstvu nová hesla *a náčrty antropokosmu*, vysoké humanistické technologie proměny světa. *Již se vydali na cestu vedoucí k novému vesmíru - vesmíru Nové renesance.*

5. Údělem každé "modernosti" je utíkat, aniž by se ohlížela zpět. "své" historické obdoby. Naše moderna není výjimkou. Žili jsme

Žili jsme! Ale zvykli jsme si na ni. A tak jsme se vlekli až do konce století a pěstovali si svůj svět. Při návštěvě pilířů vesmíru jsme si však uvědomili spoustu věcí. Je to "génus života", který nás vtáhl do své cesty v humanitním vesmíru, a tím nás vyrazil na jinou trajektorii způsobu života a bytí. Bylo to, jako by se člověk probudil a odhodil závoj každodennosti, zkontroloval svůj zběsilý běh a rozhlédl se kolem sebe.

6. S klidným a kritickým pohledem zkoumá světovou krajinu jako globální problémové pole dialogu a zaměřuje svůj pohled na globální oblasti a body, kde se rozhoduje o osudu moderního světa a kde se kladou jeho nové historické stránky. "Noví lidé" se podílejí na jejich "psaní". Tento pragmatický, realistický přístup k řešení akutních problémů světa zapadá do obecné globální tendence odstranit prostřednictvím světového diskurzu obrovskou nahromaděnou vrstvu geopolitických, ideologických a civilizačních problémů, rozruch a nepořádek kolem nich, Svět se již dlouho zmítá v nekonečných hádkách na hranicích buněčného vědomí a buněčné mezinárodní mapy světa, které vedou ke krvavým válkám z důvodů nepochopení, nedorozumění a často prostě jen slepoty a neochoty pochopit druhou stranu. Síť, která obepínala jednotlivce, globální společenství a světový systém, se chýlí ke konci. Odstraňuje se jako pavučiny ve starém, přeplněném domě. A člověk má k tomuto účelu v rukou spolehlivý a mocný nástroj - *zumaitaristickou kosmo-lozofii a dialog*. Jsou jako vůdčí hvězdy, které provázejí

Svět ve svém nezadržitelném intelektuálním pochodu mění světovou situaci a globální rovnováhu sil, společně vytváří oblasti a body globálního růstu jako záruku strategické rovnováhy na základě rovnováhy zájmů. Tím se otevírá nová stránka globálního dialogu na cestě k bezpečnému světu, blahobytu každého jednotlivce, jeho rodiny a jeho země.

Tím se člověk řídí v rámci svých životních zásad, touhy uspořádat prostředí své existence. Zde bych chtěl čtenáře vyzvat k zamyšlení nad jednou z klíčových tezí týkajících se místa a role ideálních schémat bytí, jejich zhoubnosti a smrtelného nebezpečí pro jedince, jeho rodinu a stát: není místo pro výměnu zdravého pragmatismu za ideální systémy.

Sebeprosazení v ideálu pro jednoho člověka (nebo společenskou skupinu svázanou korporátními zájmy) se stává příčinou milionů úmrtí. Navzdory poučení z nedávné historie se však takové koncepty a modely stále množí. Tento proces je dnes iniciován předkládáním takových kategorií, jako jsou "národní zájmy", které jsou ve skutečnosti často prezentovány odtrženě od zájmů jednotlivce a jsou pro něj někdy obtížně realizovatelné; "národní bezpečnost", která se stala samoučelnou a vychází ze zastaralých představ o izolacionistickém vývoji a podceňování vzájemně prospěšných interakcí mezi zeměmi; "udržitelný rozvoj" jako apologetika a příslušnost k technogennímu vědomí a expandujícímu myšlení. Narůstají přízraky, strašidla hrozeb, která jsou různými politickými silami nezištně využívána k tomu, aby odvedla pozornost společnosti od pochopení skutečných problémů a způsobů jejich řešení.

Kontext výše uvedených bodů je však přece jen odvozen z logicky ověřitelných bodů života, tj:

(f) Pokud je nebezpečí obecné, nelze hovořit o soukromé bezpečnosti.

2) národní zájem v globalizujícím se světě není "pa6o- maem" odděleným od obecného zájmu.

I. Kosmoložace jako proces jde ruku v ruce s vědou o lidské kosmologii. Abychom se však neztratili ve spletnostech tohoto nadcházejícího jevu, je třeba předem zdůraznit (oco6o zdůraznit) metodologickou optiku realizace, pochopení a zobrazení tohoto procesu.

Jde o kosmozenezi, která vychází z prostorově-filozofického pohledu na problém fázového přechodu světa.

Kosmogenez logicky vyplývá z metodologických tvrzení globalismu zoeozeneze² ". Na rozdíl od něj však kosmogenez vstřebala do své neoddělitelné jednoty zásadně nové prostory: "vnitřní" humanitní prostor samotného člověka, jeho bezedné hlubiny, a zároveň "vnější" prostor vesmíru. Ze zorného pole kosmogenez není přirozeně vyloučen ani prostor globálního světa jako důležitý, avšak soukromý případ se svými dílčími prostorovými formami (geoekonomický, geopolitický, geostrategický prostor atd.).

Z toho logicky vyplývá definice samotné vědecké kategorie kosmogenez.

Kosmogenez {Kosmogenez} je základem kosmologického vědomí, v němž "člověk a jeho život jsou nejvyšší hodnotou; způsob filosofického a prostorového pokrytí vesmíru, včetně kosmologických principů formy, rysů) výstavby: proporcionality, harmonie, uspořádání atd.; neoddělitelná jednota těchto principů při výstavbě společenských vztahů i institucí vesmíru; dospívání člověka k takovým pozicím chiro-porozumění, z nichž se otevírají nové dálky a horizonty existence. Neoddělitelná jednota těchto principů ve výstavbě jak sociálních vztahů, tak institucí vesmíru; dospívání člověka k takovým pozicím chiro-porozumění, z nichž se otevírají nové vzdálenosti a horizonty existence.

8. Intelektuální mllece vyvinul paradigmatickou vazbu

<'zeoekonomický pobkhob - zlobalizace - zhumanitární kosmologie'> a tím osvětlil skutečnou řadu fázových přechodů ve světě: <'zeoekonomika - zlobalizace kosmo - lozvzaqia'> a *konceptualizace globální meopuuu bvoloza* jako deii *rozvíjejícího se* vědeckého nástroje (páky) harmonizace našeho světa.

Kdo je však nositelem nových kosmologických myšlenek? Komu jsou určeny...

a jaké jsou konečné cíle všech kosmologických transformací? Na tyto a další otázky se pokusíme odpovědět v následující části: "...Jsem člověk...".

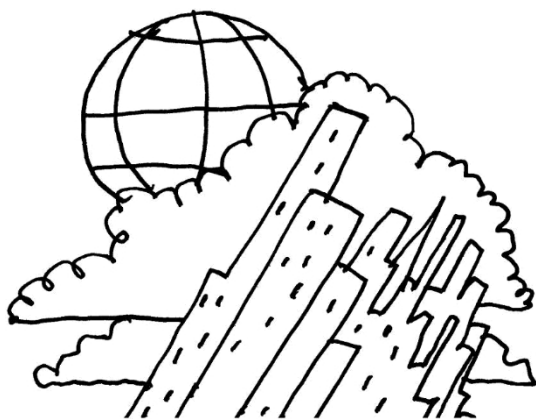
²Zde bych chtěl zdůraznit autorovo rozpracování *kosmogenez* a výklad její podstaty na pozadí vynikajících prací V. I. Vernadského (*noosféra*), P. T. de Chardina (*noozeneze*) a dalších. Tito vědci učinili geniální objevy v oblasti evoluce biosféry, ve sféře mysli, ve vzájemném působení společnosti a přírody (v roce 2013 slaví světová vědecká obec 150. výročí narození V. I. Vernadského). *Kosmogenez se v mém pojetí jeví jako filosofické a prostorové pokrytí vesmíru, včetně kosmologických principů ezo konstrukce, proporcionality, harmonie, uspořádání atd. konstrukce institucí a společenských vztahů.*

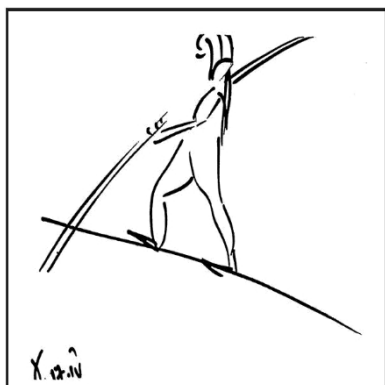
Sekce VI

"...JÁ JSEM- ČLOVĚK...!"

Obráz (doktrína)
člověka nového,
kosmologického
člověka

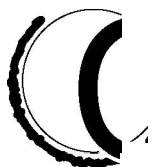
Kdo v našem světě
připravuje cestu pro
budoucnost? Světový
systém? Světové
společenství? Vůbec ne!
Nějak jsem nepozorovaně
vklouzl dovnitř.
další "neznámý"
historie a tiše prohlásil:
"Jsem Man.....". A starý svět se
otřásl. Tak se rodí změny
paradigmat! A převraty!

Kresba autora knuzu

VI.1. Co se stalo s tím mužem?	354
V 2.2. OP QOCs HIGH-SFO (THY SJACH SL CTH SFO) QilH Fil In Q KilX / 'HOB YYH PEOPLE' + ...	ZAP OME NUT É
VI.3 Člověk na kosmologickém piedestalu	370
3.3. OSSIA A SS KO CM OL OFIChSKIsKIsKIs PSQilTIBs	382
Shrnutí:	
Závěrečné akordy	392

КОЛЬКО Bez ohledu na to, jak moc náš svět staví člověka na vysoké místo, bez ohledu na to, jak moc ho oslavuje vznešenými hesly o jeho roli ve světových a místních záležitostech, je to všechno blaf! Naším úkolem je pozvednout "člověka" na jeho správný piedestal! Název tohoto piedestalu je učení o "novém člověku".

Učení o "novém člověku" působí jako formule (krédo) nových lidí 21. století, lidí povoláných dát odpověď na otázky tisíciletého řádu", ospravedlňuje příchod nových lidí do našeho světa s jediným, ale neúprosným cílem rozvinout před očima lidstva nejširší panoramánáčrt, na němž se rýsují obrysy nového vesmíru nové renesance vesmíru. Kdo jsou tito lidé? Odkud se vzali? Jaký je život, který hlásají, a odkud čerpají svá život potvrzující hesla a návrhy? A co je to za piedestal, z něhož začínají hledět do neznámé budoucnosti? A budou (abychom parafrázovali Schopenhauera) schopni zasáhnout nejen cíle, které jiní lidé nemohou zasáhnout, ale i cíle, které lidé zatím nevidí? Na všechny tyto otázky odpovídá humanitární kosmologie.

Ale země doutná! Tajemné, rostoucí, stoupající, stávající se bubnem! Tady už není třeba mít jemný sluch a citlivě jít, je to dunění kroků nového člověka. Člověka, který proměňuje náš svět. Muže, který nese nová hesla nové existence a předkládá světu nový náčrt nového vesmíru nové renesance.

Bez otázek není dialogu, bez dialogu není světového porozumění, bez světového porozumění není světového míru! Vznik nové renesance, její počátky a principy, základní pilíře, teoretický a metodologický rámec, to vše provázejí otázky!

Čeho se apologeti "modernity" bojí ze všeho nejvíc? Je to příchod "nového člověka"! Ten vytrhává "lidi s pevně ovázanými hlavami" z jejich spárů a dává jim svobodu!

VI.1. Co se mu stalo?

Co je to "člověk" obecně a co je to "moderní člověk" konkrétně? Co zde dozrálo a co je již na světové scéně? Pojďme si o tom promluvit.

VI.1.1. Člověk si pro sebe připravil úžasnou past - "moderní" svět

Člověk je mimo své prostředí nepředstavitelný, on *ho stvořil*. Poté, co vyvinul schopnost vědomé tvořivosti, "stvořil" pro sebe také svět "stvoření", **g i g a n t i c k é** množství vnějších institucí, a **u v e d l** jej do pohybu. Kromě toho však člověk jako ústřední a jediná myslící společenská postava na Zemi vybudoval ve svém vědomí další gigantický svět, svět "v sobě" (morální, etický, estetický, kulturní). A nyní takto vybudovaný svět, poté co se utrhl ze řetězu, získal schopnost seberozvoje, sebeorganizace, soběstačnosti.

Člověk se rozhlédl a uviděl dílo svých rukou. Objevila se celá řada paradoxů: člověk si sám pro sebe vytvořil úžasné prostředí, *globální aypy*, a tak postavil obrovský civilizační vůz, dal mu nezadržitelný rozběh, vrhl se za ním a nyní se snaží uhýbat jeho zběsilému rytmu a tempu. Vůz je neúprosný, připoutal k sobě člověka tisíci nitkami, když jeho běh podřídil svým cílům a svému rytmu.

Vůz proměnil člověka, rozdrtil "univerzálního člověka" a místo něj zrodil "jednorozměrné" lidi, ty tradiční lidi, které filosofická antropologie pečlivě pěstovala po obrovské časové období. Čtenář dobře ví, že existuje obor vědeckého poznání známý jako filozofická antropologie, který procestoval celou délku a šířku lidského bytí a vyvodil "jednorozměrného" člověka.

jeho různé typy a archetypy, které vytvářejí nekonečnou řadu (jakýsi dav) antropologických mnnoha.

Jakého člověka najdeme v tomto davu! Je tu ekonomický člověk J. Buchanana, plíží se tu jednorozměrný člověk G. Marcuseho, naplno se projevuje paradoxní člověk J. Tošenka, aktivní člověk Misesa a Hayeka nedřímá. Ekonomický člověk J. Buchanana, jednorozměrný člověk G. Marcuseho, paradoxní člověk J. Tošenka, aktivní člověk Misesa a Hayeka. A J. Vasilčuk popsal právě takové lidi! A zde je člověk-manipulátor od E. Šostroma. A jaké množství typů vytvořila západní filozofická antropologie Heideggera, Fromma a dalších! A co máme my? Každý z těchto typů se záviděníhodnou skromností tvrdí, že je dominantním typem, protože na sebe vzal poslání reprezentovat univerzální hodnoty a motivace v daném období. Nejde právě o fenomén fenomenálního člověka Teilharda de Chardin? Jde však o to, že tento velký filozofický dav, jak se z něj rekrutují nové typy, se už neliší od davu ulice a prakticky s ním splývá, s davem, který je rozumnější, silnější, vitálnější, ale neméně problematický. Má nejširší spektrum *specialistů* všech druhů (inženýr, voják, lékař, učitel, dělník atd.). Zde je problém: filozofie se nikdy nesnížila k tomu, aby konceptualizovala *specialistu jako* jedinečný fenomén z hlediska sklonů, vloh, preferencí atd....

Vyvstávají otázky nejzávažnějšího rázu: jaká je trajektorie těchto dvů lidských davů? Druhá otázka zní: existuje nějaký důvod předvídat propast (slepou uličku), k níž tyto davy směřují? Jaká je odpovědnost filosofů (a dalších představitelů humanitních věd, tzv. "elit"), kteří tyto davy ženou do propasti? Existuje jiná třída hodnot a motivací, které předurčují neywcmu těchto davů? A kdo je nositelem těchto hodnot a motivací? A tak dále a tak dále.

Všechny tyto otázky můžeme směle označit jako *otázky letní pa nzy* (viz níže oddíl VI.2). Byly odhaleny nastupující globalizací světa. A zde už pojem "člověk" nestačí, ať už ho bereme v jakémkoli z výše uvedených rozměrů. Pokusí-li se totiž na všechny tyto otázky odpovědět z hlediska tradiční filosofie, tradičního světonázoru, bude v praxi následován jiným člověkem, který se od nich liší jen málo a je předem odsouzen k rozpuštění v tomto antropologickém davu svého druhu. Břemeno je na něm.

ZZZ

"Převrácenost">. Uvažujme blíže a v obecné podobě tento jev²

VI.1.2. "Muž se skloněnou hlavou."

Definujme ji:

<-Anthroposocial apxemun člověka, který staví ideální schémata {mythologems} bytí nad realitu a zdravý rozum; člověk, který nemá "blpzk" horizonty bytí. Člověk, který je zaslepen, včetně zaslepení sebe sama, vášnivým ideálem.

A dále: jaká je naše motivace k tomu, abychom modernímu člověku přiznali takový "status"? Uvedeme jen některé základní motivace.

Sebeslepota člověka vůči abstraktnímu ideálu.

Je paradoxní, že všechny rozvojové trajektorie orientované na budoucnost jsou postaveny na vědeckých attributech, které odrážely strategické rozvojové cíle minulých období. Pokusy o jejich využití pro novější cíle jsou beznadějně. Jádrem nevhodnosti starých vědeckých přístupů je sebeoslepení člověka vůči abstraktnímu ideálu.

Člověk je od přírody obdařen nejcennější vlastností, kterou je intelekt, a je schopen tvořivosti. Život a tvořivost se prolínají v bizarní, složité symbióze, v níž je člověk schopen vymýšlet ideální, abstraktní systémy. Existuje však hluboký rozpor: člověk se snaží mýty uskutečnit. Ačkoli realita tyto mýty vyvrací, odplatou za ně je deprivace a smrt, smrt celé řady mladých generací,

---

² Různými aspekty této problematiky se zabývají práce: Kočetov E. G. Ulobalistika jako geoeconomie, jako realita, jako vesmír. Moskva: OAO IG Progress, 2001; Marcuse G. Jednorozměrný člověk. M., 199d; Problém člověka v západní filosofii. P.S. Gurevič, ed. Popov J.N. M.: OAO IG Progress, 1998; Buchanan J.M. Essays Per. from Engl. Series: Nobel Laureates in Economics. T. 1 Nadace pro ekonomickou iniciativu. ed. kol: Nurejev R.M. a kol. Moskva: Taypyc Alpha, 1997; Vasilčuk J.A. K obecné teorii sociálního rozvoje člověka Materiály stálého semináře Klubu vědců "Globální svět". Vol. 2(IN). M., 2002 a další.

kteří nemají čas uvědomit si smysl a radost našeho světa. Lidská krev není červená, ale "ideální" barva. Této "pandemii" podléhá mnoho zemí (Rusko není výjimkou!), jsou nakaženy "ideální" nemocí, a to v akutních a nebezpečných formách, které svět nezná.

Svědectví tváří v tvář budoucím generacím: lidstvo je v nebezpečí! Blíží se k osudové hranici, za níž se vrhne do krvavého střetu "všech proti všem". Do této propasti, na tento krvavý oltář boje idejí, na toto univerzální popraviště.

Stále více nových skupin je "pozváno". Bezohledně se plýtvá lidskými, materiálními, intelektuálními, sociálními, kulturními, národnostně-etnickými a dalšími zdroji. Člověk nesoucí nějakou ideu či ideologii se ji snaží dohnat zběsilým tempem, a tak se rodí masa stran, proudů, hnutí s jejich odlišnými idejemi, paradigmaty, koncepcemi, programy a strategiemi, které se rozbíhají různými směry a každá se snaží pomstít za neúspěch té své.

"Správná" věc, volající po potrestání "špatné" strany, se každá obrací k lidu, hledá jeho obranu a vyzývá ho k sekeře.

Mnozí se v této situaci snaží najít východisko, neméně krvavé a slepé, hledají společného nepřítele, hledají antropologii člověka, zde už teče krev pod ultranacionalistickou vlajkou.

Jiní se shlukují v ještě větším měřítku, "zvýrazňují" obraz vnějšího nepřítele, "rozpoznávají" takového nepřítele podle jeho vnějšího oděvu nebo civilizační doktríny vývoje, případně podle jeho národně-etnického zabarvení, kulturních, morálně-etických, náboženských a podobných odstínů.

A konečně třetí se v šílené touze po sebepotvrzení v ideálním světě plíží k samotnému člověku a postupně jeho vědomí krmí abstraktními inovacemi. To vše vypovídá o snaze odvrátit pozornost společnosti od reality kolem ní, uměle ji uvrhnout do systému ideálních mýtů, které člověka zaslepují a berou mu to nejcennější - život!

Svět ovládly technozóny.

Naše vědecké přístupy vznikly na základě průmyslově-technologického pohledu na svět a průlom do vesmíru situaci ještě zhoršil: do lidského vědomí a pohledu na svět a do humanitních věd se dostaly mechanistické přístupy.

V tomto měřítku postupně vytlačily člověka s jeho přirozenými, společenskými, etnickými, morálními a estetickými potřebami. Postupně vytlačily člověka s jeho přirozenými, společenskými, etnickými, morálními a estetickými potřebami. Technogenní svět potlačil vědomí člověka, převrátil je, člověk ztratil smysl pro přiměřenost "zlatého řezu" ve svých záležitostech, harmonie poslušného stavu byla narušena. Protest proti tomu se přelévá navenek a ovlivňuje jeho chování.

Technogenicita byla dovedena do absurdity. Totéž lze přičíst i druhému extrému - nahrazení technogenicity, vysušující lidské vědomí, velkoplošným paradigmatickým sutherlandem stejnou masou duchovních a morálních hodnot altruistického smyslu, zastírající zdravý rozum a selský rozum atd.

Tím, že se do společnosti neustále vhání volání po formulaci "národní ideje a státní ideologie", je lidské vědomí hnáno do posledního kola ideových schémat, do situace, kdy člověka trápí nikoliv přírodní prostředí a další faktory neuspořádanosti našeho světa, ekologicky rozbitý jím a dalšími faktory neuspořádanosti našeho světa, ale ve větší míře svým *vnitřním světem*, v němž je denně vystaven nebezpečí, že bude rozerván a rozbit vnitřními rozpory a vnitřními hrozbami. Člověk se převrací dovnitř, stává se "*převráceným člověkem*", tedy "*neekonomickým*", "*postekonomickým*" atd.

To vše lze považovat za snahu odvrátit pozornost společnosti od okolní reality a uměle ji uvrhnout do systému ideálních mýtů. Zdá se, že sokratovsko-platónské filosofické "poznatky", které mají pravidelně zabíjet lidstvo zevnitř, opět triumfují. Ačkoli jsou tyto "poznatky" staré téměř dva a půl tisíce let, na přelomu třetího tisíciletí světové společnosti intuitivně volá po novém filozofickém obratu. Již dříve jsme hovořili o sebepotvrzení člověka v ideálu (s. 349). Níže se k němu znovu vrátíme.

Výměna zdravého prazmatismu za ideální systémy

Zdravý pragmatismus je tak vyměněn za ideální systémy, domácí i materiální, kterými projde několik generací. Podporuje je skutečnost, že jejich autoři nemají čas dohlédnout na prznění ideálních modelů - za to pravidelně platí jejich potomci. Sebeoptvrzení -

Ideál pro jediného člověka (nebo společenskou skupinu svázanou korporátními zájmy) způsobuje smrt milionů lidí. Navzdory poučení z nedávné historie se však takové koncepty a modely stále množí. Tento proces je dnes iniciován předkládáním takových kategorií, jako jsou "národní zájmy", často prezentované ve skutečnosti izolovaně od zájmů jednotlivce a pro jednotlivce někdy obtížně realizovatelné; "Národní bezpečnost", která se stala soběstačnou a vychází ze zastaralých představ izolacionistického rozvoje a podceňování vzájemného prospěchu zemí; "udržitelný rozvoj" jako apologetika a příslušnost k technogennímu vědomí a expandujícímu myšlení. Narůstají příznaky, strašidla hrozeb, které nezištně využívají různé politické síly k odvádění společnosti od pochopení skutečných problémů a jejich řešení.

Noví idealisté a jejich poklonkování

Obecně se ve světě vytváří zvláštní situace. Obrovská masa lidí, vytržená ze sféry materiální výroby, se ujala humanitárních problémů a spojuje mystické myšlenky s technogenními znalostmi. Tato masa "neofyziků" se vrhla do vnitřní sféry člověka a nakonec podkopala jeho vitální síly prostřednictvím "kosmického měřítka duchovnosti". Ani to se představitelům humanitní sféry "neo- lyriky" nepodařilo. Rozmělňují své ideje primitivními poznatky z oblasti přírodních věd, medicíny, psychologie, dávají vzniknout bizarním, exotickým světonázorovým systémům, produkují masu náboženských, polonáboženských schémat, "víry", "učení" atd. a tím diskreditují a znevažují nejhlubší výdobytky lidského génia v oblasti tvorby okolního světa, parazitují na nich.

* * *

Jsme obklopeni světem, do kterého jsme nevstoupili z vlastní vůle, ale často díky podivuhodné hře náhod. Jsme jeho dočasnými "topiči a mechaniky", ale také jeho "strážci", samozřejmě se na toto poslání pečlivě připravujeme a povinně dokončujeme svou pomíjivou životní pouť. Život je okamžik, který příroda každému člověku nadělila jako rychlý skok ze středu světa do středu světa.

z mateřského lůna do nebe? Vždyť během tohoto krátkého skoku musí člověk ještě něco udělat: mít dědice, postavit dům, zasadit strom, napsat knihu nebo něco podobného (alespoň tak vykládají život běžné filozofické postoje).

Jde však o to, že náš svět už není příznivý pro dokonalé...

Je to trochu víc než malý Kil Tinka: Je to trochu víc než malý Kil Tinka: Je to trochu víc než malý Kil Tinka: Je to trochu víc než malý Kil Tinka: Je to trochu víc než malý Kil Tinka: Je to trochu víc než malý Kil Tinka: Je to trochu víc než malý Kil Tinka.

a předčasně je uloží do hrobu. Zde vyvstává otázka nejvyššího (tisíciletého) stupně: mohou existovat jiné světové řády, jiné důvody příchodu na náš svět, jiné životní dráhy a kdo tento jiný svět popíše, navrhne, postaví jiný vesmír a uspořádá? A na jakých základech (oporách) bude postaven? A nerodí se už lidé, kteří nesou náčrty tohoto světa s novými myšlenkami a úkoly,

Cíle, smysl a motivace*

Jak brzy se <moderní> člověk chopí natažené ruky těchto <nových lidí>? Uchopí ji? Vždyť na jedné straně je člověk nejslabším "článkem" moderního vesmíru. Zkrátka a dobře spálil své mosty.

"návrat k sobě samému". Zpracován ideologickými dogmaty je začleněn do "světového" systému a po získání specializace (nebo sebemenší dovednosti!) slouží po celý život jako nepostradatelný článek obřího stroje (světového systému), který ho pomalu, ale vytrvale pohlcuje (pohlcuje).

Na druhé straně však na světě není vyššího a soběstačnějšího subjektu než "člověk", protože je obdařen rozumem. Nastává okamžik, kdy si člověk uvědomí absurditu a neoprávněnost svého "zabudovaného" stavu ve světovém systému-stroji. A nejdůležitější na tom je uvědomění si, že to vše je jeho a pouze jeho dílem! A člověk zvýšil hlas.

VI.1.3. Muž "vložený" zvýšil hlas Poslední slovo na tomto

světě patří člověku! A ne proto, že by

Je ústřední postavou triády "člověk, světové společenství, světový systém"; je hlavní postavou, která je subjektem světového vývoje, subjektem dějin, subjektem všech světových záležitostí! Vše ostatní na světě je druhotným dílem jeho rukou, jeho myslí, jeho vůle! Mocně vstoupil do našeho světa, když se z něj vymanil.

Z hloubi svého vědomí, z hloubi svého objektivizovaného světa, strhává a krví odhazuje oděv neetizace, který v něm byl zarostlý, vymaňuje se z rukou ideologů, kteří mu ovázali hlavu, trhá nevyřčené pouto takzvané "společenské smlouvy".

Lidská bytost se zde neobjevovala jako bledý, abstraktní kolektivní obraz, jako produkt objektivizace pojmů (slov), slovních halucinací a postojů, ale jako ztělesnění živé, život potvrzující skutečnosti.

Vystoupil na platformě globálního dialogu před světovým společenstvím, světovým systémem a světovými civilizacemi, národy a jejich vládami - Ten *člověk* se ujal *slova*!

* * *

Tak to na světě chodí. Všem záleží na lidech - aktérech různého kalibru, úrovně a rozsahu! Existují různé strany, společenská hnutí, národní státy a jejich vlády, integrační skupiny všeho druhu atd.

Dovolili si mluvit za člověka, klást mu cíle. Dovolily si mluvit za člověka, stanovovat mu úkoly, kreslit trajektorie k různým cílům, napasovat ho do svých paradigmat, strategií, doktrín. Často to má podobu manifestu, který však nutně působí buď jako manifest národní, nebo jako manifest konkrétní strany (hnutí). Jinými slovy, o všem se rozhoduje za jednotlivce, a to i bez jeho vědomí! Zkuste ve světě najít "Manifest člověka", "Manifest člověka", "Doktrínu člověka" nebo "Doktrínu člověka". Marně! Někdo může namítnout: "Proč nám filozofická antropologie neřekla o člověku tím, že odvodila jeho různé archetypy, typy apod.". Právě to udělala, *když* ho roztrhala na části, fasety, typy. Pro člověka je obtížné se s touto situací a se svým ad vocata vyrovnat. Prohlašuje: "Já sám jsem dostal tribunu! S největší pravděpodobností

HC Dilnil, CÍLím si vzít svou cILmODostilnost, své instinkty,

mé chápání života mi nedává jinou šanci. A není to náhoda, už je to vážné! Zatím mě všechny manifesty zapojily do svých problémů, postavily mě pod svůj prapor. Od mládí jsem na to byl cvičen, zvyklý, trénovaný, podněcovaný a připravovaný, byly mi vštěpovány dovednosti, hodnoty režimů, stran, svazů, institucí atd. do mě byly vtlačovány s melancholickou vytrvalostí datla, pravidla a motivace chování. *Všechno kromě hodnoty života!* A tady je to nejnesnesitelnější: nelze se toho zbavit.

Učení o člověku (jednotlivci) je humanistickým manifestem. Dost!
 Prohlašuji učení o lidské bytosti za humanistický manifest. Takto
 vnímám svou roli, své místo, své pocity, své úkoly a svou
 odpovědnost. Prolog! Na *jeviště života přicházejí <Noví lidé>!*

    jací jsou to lidé, jaké je jejich vnitřní uspořádání, jaké jsou jejich
 cíle.
 a úkoly?

VI.1.4. Filozofický "skalpel" v práci: obrys "Nového člověka"

Člověk se nejednou v dějinách chopil filozofického "skalpelu".
 Skalpel tu stojí na stráži nových životních významů, včas odřezává
 pokusy nenápadně naroubovat na zdravý strom života červotoč ideologií,
 mytologemů, tento zvláštní kataraktu na zdravém zraku člověka, jeho
 zaslepující optiku, posouvá jej do jiných pásem. A právě tady je na stráži
 jemný skalpel a noví chirurgové, *alexandrijští humanitní "lékaři"*
alexandrijského ražení a temperamentu: korigují světónázorovou
šikmost!

V našem případě jsou to *Noví* milovníci, lidé životních zásad a
 zdravého rozumu, kteří se dostali až k základům vesmíru a přinesli si
 zpět ty nejjasnější, nejtrvalejší a život potvrzující zásady, významy a
 cíle. Vyzbrojeni filozofickým skalpelem budou statečně dělat to, čeho
 nejsou schopni novodobí léčitelé lidských duší, vyznavači ideologií,
 mýtů, halucinací, výmyslů, morálních nauk a zaklínači všeho druhu,
 kteří se rozmnožili do neuvěřitelných rozměrů. Ideologové prožívají
 nemoci společnosti. Jejich druhem léčby je udržování nemocí pomocí
 ideologií v různých obměnách. Nezáleží jim na člověku a jeho blahu,
 ale na přítomnosti nemoci. Je to jako v životě. Pokud se případu ujme
 lékař s alexandrijským vzděláním, šance na vyléčení je nesmírně
 vysoká.

Filozofický "skalpel" z nás vymodeluje Nové lidi, kteří se ctí projdou
 neuvěřitelně obtížnou cestou k Novému renesančnímu vesmíru, cestou s
 tisíciletými sutinami a lidskými blokádami. Filozofický "skalpel" uvede
 do nového Vesmíru nové lidi jako jeho obyvatele; lidi s jejich
 hodnotami, motivacemi, zájmy, vektory a významy.

Renesanční antropologie již není oslavou dvůd antropologických davů, o nichž jsme se zmínili výše, ale oslavou dvůd antropologických davů, o nichž jsme se zmínili výše. Renesanční antropologie již není glorifikací dvůd antropologických davů, které jsme zmínili výše. Je to zrod nové antropologie jako osvícení humanitní kosmologie, nového vědomí "nových lidí".

Ve světě nyní panují velké vášně kolem globálních procesů. Proč? Odpověď je jednoduchá: nejbystřejší vědci z humanitních oborů vycítili skryté, dosud tiché a implicitní ohrožení tak obvyklých, tak obvykle logických, nenáročných a zdánlivě trvalých světonázorů, světonázorových koncepcí a paradigmat. Vnímaví go již začínají zřetelně rozeznávat neúprosné přibližování se nové

SONNINI, OP OXIDIVATIVNÍ GILNICE
TECHNOLOGIE.

TECHNOLOGIE, NOVÉ

obrázky vesmíru. Jejich nositeli jsou Noví lidé. V úvodu jsem čtenáře seznámil s jejich obecným krédem:

Noví lidé {Noví lidé} jsou lidé, kteří jsou inspirováni kosmologickým poznáním, mají klidný pohled na věci, dokáží je intelektuálně "cítit", a proto jsou blízcí jejich podstatě; lidé, kteří se nenechali oklamat ideologickými otravami a jinými bludy, a proto jsou vzácní i mezi svobodnými; lidé vyzbrojení novou, objemově-sítovou metodou poznávání našeho světa, vyžralí a připravení koordinovat a uspořádat náš svět, vesmír nové renesance, v nových kosmických souřadnicích, a zajistit si tak existenci hodnou své síly, krásy, vitality a inteligence.

Krédo (formule) nových lidí 21. století. Jsou to odpovědi na otázky, které se chtě nechtě vynořují při úvahách o posledním dějství lidského dramatu zvaného život, totiž: Co je to gigantický stroj civilizačního vývoje vytvořený člověkem, který se skrývá pod pojmem "technogenní svět"; jaké jsou základní důsledky, smysl a hybné síly expanze technogenního světa až k hranicím univerzality; a jaký je význam globálních změn a změn paradigmatu,

Těmto otázkám se autor věnoval v monografii: Globalistika jako geoeconomie, jako realita, jako vesmír: nová renesance - východiska a principy její konstrukce, základní pilíře, teoretický a metodologický rámec. Moskva: OAO IG Progress, 2001.

Již skutečně pronikly na povrch existence jako zvěstovatelé nových významů, nových představ o uspořádání světa a příchodu nových renesančních lidí.

Příchod nových lidí do našeho světa ospravedlňujeme jediným, ale skromným cílem - *rozvinout před očima lidstva co nejširší panoramatický náčrt, na němž se rýsují obrysy nového vesmíru - vesmíru nové renesance*. Kdo jsou tito lidé? Odkud pocházejí? Jaký je život, který hlásají, a odkud čerpají svá život potvrzující hesla a návrhy? A jaký je podstavec, z něhož začínají hledět do neznámé budoucnosti? A budou (abychom parafrázovali Schopenhauera) schopni zasáhnout nejen cíle, které jiní lidé nemohou zasáhnout, ale i cíle, které lidé zatím nevidí? Na všechny tyto otázky odpovídá humanitární kosmologie. A nejen to! Autor měl vzácné štěstí setkat se a vést dialog s novým, renesančním člověkem".

VI.1.5. "Nový člověk" ("Noví lidé") se již vyskytuje na světových plánech.

Jsou *různé* a hlásají *různé věci*. Zde je příroda mazanější, než se nám zdá; pravidelně nám je posílá jako posly něčeho neobvyklého a nestrukturovaného. Jsou to *poslové humanitních kosmologických hlubin*, jsou zpočátku nabití nejvzácnější energií prvotních životadárných počátků, jako odlitky (podobizny) neznámých nebo téměř zapomenutých civilizací, světů atd.

Nejprekvapivější je, že takových lidí je mnoho, ale ne v každém z nich se probudí touha projevit svou přirozenost a svůj původ. Je to věc náhody a příležitosti, která je náhle, pro mnohé nečekaně, v určitém okamžiku probudí z letargického spánku a z role subtilních kontemplátorů; příroda jim to řekne: "Vstávej, čekají nás velké věci!".

Více se o střících tohoto rozhovoru čtenář dočte v autorově knize Dialog: Dialogistika jako věda o osudu člověka a světa v kontextu globálních změn. Vědecká monografie Společnosti akademie věd geoeconomie a globalistiky. Moskva: Ekonomika, 2011. (Viz *Za závěrem. rozhovory*. s. 578-586.)

Svět netrpělivě očekává příchod "nových lidí". Jejich existence, myšlení a vnitřní struktura jsou pro nás (zatím) oblastí neznámého. Obraz nového člověka, nositele nových, globálních hodnot a motivací, který zatím není pod tloušťkou tradičních světonázorů (pod ocelovou filosofickou skořápkou) jasně patrný, se objeví teprve tehdy, až se náhle, pro mnohé nečekaně, tato filosofická skořápka roztrhne a v celé své síle a slávě se objeví zcela nová sféra humanitního poznání, *humanitní kosmologie*, která převrátí moderní chápání našeho světa v zapomnění. Zde se globalismus jeví jako renesance tisíciletých zlomů, *jako první předzvěst rozkvětu humánní kosmologie, a filozofický skalpel je již v pačobu, aby "stvořil" nové lidi!*

Úkol je složitý a způsoby a metody jeho řešení jsou nejednoznačné. Abychom tento cíl "neztratili ze zřetele" a "nezabloudili" v labyrintu problémů, je třeba ihned nastínit a stanovit řadu výchozích (referenčních) bodů, předpokladů pro vznik a utváření

"Nový" člověk s novými motivacemi a hodnotami. Tyto předpoklady jsou následující:

(a) Nelze se ubránit nejasnému podezření: není příčinou úzkosti a nepochopení situace to, že *naše vědomí* je odtržené, prodchnuté tradičními přístupy, kde abstraktní ideál vymazal schopnost reagovat na jasnou rozmanitost života a neustále se měnící situace? A nevstoupil svět do éry paradigmatických proměn a neklepe nám na mozek nové paradigma?

"člověk" mluvčím nového světa?

6) došlo k úžasné události, která stále čeká na své odhalení: člověk se naučil vnímat svět, ve kterém žije, jako celistvý, vzájemně propojený a závislý, tedy globální. Za tímto účelem se povznese na takovou úroveň vědeckého zobecnění, kde se mu otevírá zcela nový obraz světa. A právě zde nový obor humanitního poznání, globalistika, zaznamenal tento lidský výstup a nový pohled na svět kolem nás a učinil zásadní zobecnění (objevy), čímž objasnil skutečnost, v níž žijeme. Získali jsme tak novou platformu pro další **v z l e t** našeho myšlení do humanitního kosmu! Platformu s tak vzdálenými obzory, že v d á l c e vidíme kroky "lidí světa", kteří se k nám blíží!

* * *

Lidstvo zabilo své nejlepší syny popravou "posledního Římana" Boethia (524) a posláním Giordana Bruva na hranici (1600), čímž skončil "univerzální člověk" a vrcholná renesance. Znetvořený člověk, "Člověk specialista", uvězněný v sevření technogenního stroje a dusivého, dusivého, dusivého, dusivého "moderního" středověku.

A nyní jsou tu "noví lidé", lidé, kteří se vymanili ze sevření tohoto stroje. "Noví lidé" nabíjejí "tento" vesmír a nacházejí jeho kritické, oslabené a zchátralé prvky. "Moderní člověk vyslyšel volání "Nových lidí" a přijal jejich hesla.

Člověk to neohroženě a hlasitě prohlašuje na světových intelektuálních platformách. Vyzbrojil se tou nejmocnější "zbraní" a začal si klást otázky vysokého (tisíciletého) stupně a aplikovat je na "moderní" vesmír (již dříve, v části IV.5.f.). *"Okruh otázek tisícileté roviny jsme již vymezili a dali jim kosmologické vyznění. Vzhledem k velkému významu tohoto tématu autor tyto otázky znovu rekapituluje a nastoluje, ale již je vkládá do spolehlivých rukou "nových lidí".*

VI.2. Otázky nejvyššího (tisíciletého) stupně v rukou x "nových lidí"

Vyvstává však otázka, co je náhradou za toto rozvolněné, deformované sebevědomí člověka? Jak vyvést člověka z "člověka", jaká věda může čelit volání po odchodu do bezedných propastí "myšlenkové činnosti" namísto činnosti v reálném prostředí? Jak lze vědomí osvobodit pro intelektuální hodnocení reálných situací? Jak se přiblížit realitě současného světa, "dostat se na dno" fvdamentálních základů nových globálních procesů? Které ze základních referenčních bodů bychom měli zvolit jako vodítko pro strategii rozvoje? Kde jsou bolestivá místa rozvoje, kterým by měla být v dnešní reálné situaci věnována pozornost především? Jak si můžeme vysvětlit, že ekonomické

lidskou činnost a samotného "ekonomického člověka" obklopuje gigantický zástup oco6oogických intelektuálů, kteří kritizují, rozptylují, pozorují sofistickovanými snobskými názory "ekonomicky" aktivního člověka a vlastně banalizují materiální sféru bytí ekonomiky, dávají člověku zapomenout na kořeny jeho existence atd. atd. a narážejí na nejbolestivější bod "zdravého smyslu" existence?

Nyní je naléhavě nutné najít odpovědi na tyto otázky! Ale to už jsou otázky vyššího řádu.

Nový svět je jednotný globální svět. A zároveň je to svět, který se neustále obnovuje. Na průsečíku těchto momentů musí intelektuální myšlení stále analyzovat mnohá témata a problematické obraty. Postupně se osvobozuje z "letargického spánku", stále musí realizovat naprosto nekonvenční otázky pro pochopení panoramatu moderního světa nezbytné a velmi aktuální otázky nejvyššího řádu.

Ale rozsah otázek ještě není stejný! Je to vzácný případ: člověk překročil historický tisíciletý zlom. Snaží se s nebezpečnou a velkou láskou nahlédnout za tuto hranici vesmíru, předvídat smysluplná znamení své existence. Ale paradoxně! Nejvzácnějšího okamžiku "nevyužil": nepoložil si ani jednu otázku tisíciletého významu (otázku nejvyššího stupně). Bohužel, všechny dnešní otázky jsou redukovány na stoletou "strategickou" konjunkturu. Jsou lokalizované, obsahují vnější a vnitřní "skořápky" vybudované člověkem. Nemohou však přehlušit či zastínit otázky gigantického rozsahu a významu: *co je člověk sám, k čemu dospěl a jaký je jeho osud?*

Na přelomu tisíciletí se v tomto vysokém "úhlu pohledu" mění "úhel pohledu" a celá "optika" a odhalují se otázky nejvyššího řádu. A mezi ně patří např.

- J a k nervózní je moderní civilizační vůz, který člověk postavil, a jak dlouho může lidstvo udržet tempo a rytmus jeho neúprosné 6ery?
- Původní problém: každý člověk přichází do tohoto strnulého světa, do světa již hotového, který si sám nenavrhl, a je nucen jej nejen střežit, udržovat, ale také rozvíjet. Otázka tisíciletého rangu:

kým je člověk předurčen k takovému osudu? A je svobodný? se této misi "vyhnout"? Abychom pochopili složitosti tohoto tázání, neměli bychom tyto strany od sebe oddělit, každou z nich důkladně prozkoumat, abychom se "proplížili" k rozhodujícímu závěru o míře kompatibility stran (lidského a technogenetického světa), a pak si položit ústřední otázku, co s *oběma stranami dělat*?

- V jakém okamžiku lidstvo přehlédlo nejnebezpečnější rozcestí, před nímž světské (vědecké) a náboženské vědomí čerpalo své síly z jednoho zdroje?

~~naka-~~ přírody, vytvářející na tomto základě jejich integrální a po v podstatě život podporující světy? Od okamžiku rozcestí začal nabírat na síle fanatismus na obou stranách: každý začal strhávat lidi na svou stranu a rozlévat do světa gigantické rozpory; každý začal mluvit o mezicivilizačních rozporech.

Přistupujeme-li k problému z výše uvedených pozic, dostává se do zorného pole pozorovatele řada dalších otázek mimořádného významu.

První sada problematických otázek. Jaké nebývalé nové vlastnosti propůjčila globalizace modernímu kompaktnímu světu a utkala jej z dříve nesourodých agregovaných systémů a subsystémů? Nezrodil se v dnešní závěrečné fázi internacionalizace a ekonomické trans-

NIICIIInIIInIIIZatIon of NIICIIINIINII POLICIIaTIIoN of MIoW, KOTO illa

nepodléhá tradičnímu rozměru? Do jaké míry se proměnily zákony vývoje, které dříve sloužily "odpojenému" systému, "nepropojeným" jednotlivým centrům a strukturám? A není zapotřebí nové optiky k odhalení a objasnění globálních změn, k nimž došlo?

Zdá se, že ještě nedávno měl M. Planck důvod prohlásit: "Náboženství a věda se navzájem nevylučují, jak si někteří lidé v naší době myslí nebo jak se obávají, ale doplňují se." (Max Planck. Náboženství a přírodní vědy, referát přednesený v květnu 1937 na univerzitě v Dorpatu (Tartu). Religion und Naturwissenschaft. Vortrag gehalten im Baltikum (Mai 1937) von Dr. Max Planck. 2te unverand. Auflage. Ooh. Ambrosius Barth Verl. Leipzig, 1938); <<http://azbyka.ru/vera-i-neverie-nauka-i-religiya/1gl32-all.shtml>>.

Ideologická a náboženská nesnášenlivost, vzájemná nesnášenlivost a ostrý boj o lidskou mysl tuto důvěru podkopávají.

Druhá sada otázek. V jakých souřadnicích probíhá časový vývoj a nedochází k tomu, že dříve vyjasněné (a tedy obecně přijímané) paradigma světa, kategorie a modely bytí se po uražení evoluční cesty postupně vyčerpají a zmizí z historické scény? A nevzniká v jejich hloubce jádro nejnovějšího civilizačního paradigmatu, které předurčí nové směry světového vývoje v XXI. století?

Třetí sada vyšších pa- nza otázek. Neposkytuje změna souřadnic vývoje nový historický referenční bod, totiž filosofické vysvětlení založené na prostorově-civilizační existenci, přičemž se v tomto prostoru prolínají různé toky ve všech jeho sférách? Nejsme svědky vzniku zásadně nového "chronometru" vývoje, nového časového referenčního bodu? Vnější čas, tj. samotný vývoj, je zde "zkamenělý" a dává prostor "vnitřnímu" času, čímž se oddělují životní cykly člověka od techno-

NOGEN MY OWN MILMPII T D.

A konečně *čtvrtý okruh otázek*: Svět jako společenství, které září všemi barvami rozmanitosti. Co se skrývá za touto dualitou? Jaké tajemství skrývá společenská povaha člověka ve svých tajuplných hlubinách? Bude člověk schopen toto tajemství rozluštit? Jaký je původ těchto globálních procesů? Jaký je osud zavedených entit, zejména národních států a jejich ekonomik, regionálních společenství a území?

NINKLIVy, NINKLIVy, NINKLIVy, SOUNDy atd. v tomto významu znamenají GLo.

Jaká je budoucnost bankovního systému, úvěrového trhu, systému mezinárodního finančního práva atd.? Co čeká bankovní systém, úvěrový trh, systém mezinárodního finančního práva atd.?

Ani tím však nejsou otázky vyčerpány. Jaký je osud zavedených kategorií (pojmu)? Neotřásl se navíc samo humanitární paradigma, cítící "oslabené" kategorie? Vždyť základní (základní) pojmy nabývají zcela nového kvalitativního zabarvení. Patří mezi ně ekonomické: peníze a jejich funkce, ekvivalent a jeho transformace, světový důchod a podmínky jeho tvorby a přerozdělování, světový trh atd. atd. a neoperujeme s dalšími společenskými kategoriemi, z nichž zbyl jen obal a samotný obsah je vykastrován? Totéž platí pro řadu pojmů z oblasti politologie, strategie, práva a dalších. Neméně naléhavé a důležité jsou otázky vývoje nové třídy technik pro působení v podmínkách vzniku nových glo-

Jde o rozvoj takových špičkových geoeconomických technologií, které nejenže dodají novou dynamiku fukcionalizaci subjektů globální komunikace (nadnárodních přeshraničních subjektů). Jde o rozvoj takových vysokých geoeconomických technologií, které nejenže dodají novou dynamiku fukcionaci subjektů světové ekonomické komunikace (nadnárodních přeshraničních subjektů, národních ekonomik a jejich ekonomických struktur), ale také z těchto toků vytěží obrovské strategické efekty a globální příjmy.

A ještě jeden aspekt, který nás zajímá: jak se budou chovat globalizované prostory (ekonomické, finanční, právní, informační atd.), až dozraje a vstoupí na historickou scénu nové civilizační paradigma, které nahradí vyčerpávající technogenetickou fází postindustrialismu?

VI.3. Člověk na kosmologickém piedestalu

Uvědomění si našeho světa závisí na volbě výchozí pozice. Jedna z nich souvisí s *místem pozorovatele* (kontemplátora) světových procesů a jeho optikou (*viděním*). Nacházíme-li se uvnitř procesů, naše vědomí zkresluje celkové panorama bližšími obrazy. Je třeba překročit národní hranice, povznést se nad procesy, a člověk to dokázal! Teprve pak se stala zřejmou a pochopitelnou nejen grandióznost a chaotičnost vektorů a trendů vývoje, ale i jejich uspořádanost v jednotlivých historických časových úsecích, zabudovaných do *výsledných vektorů*.

světového vývoje. To na jedné straně a na druhé straně, se stává-
Role člověka v tomto prolínání skutečností a mýtů se stane jasnější.

VI.3.1. Nová optika: "úhel pohledu" a "úhel pohledu" na moderní svět

Úzkostná myšlenka vždy hledá nějaké referenční body. Lidstvo takový referenční bod "našlo": nacházíme se na přelomu staletí a tisíciletí. To však neznamená, že je osudově nevyhnutelné hledat inovace, i když nás k tomu staletá tradice vybízí. Nicméně dosažení určitého časového bodu podněcuje k akutněj-

Je to vnímání reálného světa, obecně poměrně kompaktní a přirozeně se rozvíjející, ale také systematicky roztrhané do mnoha rovin, působící současně v různých historických etapách, chápané na základě nejrozumnějších duchovních, morálních, kulturních názorů, mající nespočet oblastí uplatnění intelektuálních sil atd.

Pozorovatel, který se ocitne v takto heterogenním prostředí, má sklon vnímat globální situaci jako grandiózní chaos, do něhož se spontánně prodírají určité vývojové trendy. Objasnit obraz a formulovat adekvátní obraz situace je možné pouze rozšířením národního rámce pozorování, povznesením se nad národní specifika a hodnocením globálních procesů. A ukazuje se, že nejde ani o přelom epochy. Jde jen o to, že se do popředí dostává nejnovější požadavek lidského ducha: analýza situace vyžaduje měřítko zobecnění, které umožní posoudit perspektivu a podstatné rysy nejen hlavního vektoru vývoje, ale i moderního vesmíru.

/Co vidíme?

1. Otevírá se před námi úžasné panorama: nový svět jako společenství zářící všemi barvami rozmanitosti. Všechno na světě se mění, restrukturalizuje, přeskupuje. Probíhá gigantický proces restrukturalizace: svět je v pohybu a hledá nový bod rovnováhy.

2. Je zde vyhrocený smysl pro pospolitost problémů, smysl pro propojenost a vzájemnou závislost národů, zemí, struktur, institucí, stran, sociálních hnutí, lidí, každého jednotlivce: svět je vnímán jako společný, celistvý, jinými slovy jako *jednota*. Jednota světa se odráží ve všech sférách společenského života: politické, sociální, vojensko-politické, kulturní, morální a etické atd.

3. Nikde však nejsou obrovské pohyby směrem k pospolitosti viditelnější než ve světové ekonomické sféře (světovém ekonomickém systému). Skončil poměrně dlouhý proces internacionalizace, který na jedné straně vedl ke sjednocení světového hospodářského systému, na druhé straně postavil jasný a přesný problém: jak v této situaci fungovat. Vržení ekonomických atributů za hranice států, vznik nadnárodních reprodukčních cyklů (toků) s sebou vzal i finanční sféru. Vznikl světový geo-finanční systém, který svým masiv-

Je nejvhodnější pro proces sjednocení světa. Její fenomén spočívá v tom, že nadále vystupuje v tradiční roli ekonomického média, které zprostředkovává fungování světových dopravníků dílčích, "putujících" internacionalizovaných reprodukčních jader (cyklů IVN). Zároveň se však přeshraniční finanční toky projeví v nové funkci

KiK CiK CiK CiK CiK CiK CiK CiK CiK CiK CiK, JEIIViLiLiLy na jejich vlastní, JEN EI. Finanční systém se oddělil od reprodukčních procesů a vznikla obrovská globální vrstva virtuálních financí. To způsobilo obrovské rozpory, které podkopaly společenství a jednotu světa.

Ekonomická (finanční) složka světových procesů doslova proměnila všechny sféry (sociální, vojensko-politickou, právní atd.). Stala se "alfou a omegou" globalizace, jejím ústředním motorem. Ať se zabýváme jakýmkoli procesem ve světě, v jeho základních motivech vždy najdeme ekonomickou složku. Právě ekonomická složka jako realita na sebe stáhla "ubrus" globalizace, a pokud ji ze "světového stolu" strhneme, odhalí se fikce. Odtržena od ekonomiky a financí se globalizace stává geopolitikou, ideologií, idejemi, mocí a mocenskými aspiracemi; bez ekonomického rámce (obruče) se globální procesy rozšiřují, střetávají, přinášejí smrt a zkázu.

4. Svět je jako grandiózní "třpytící se" pohybující se podstanice, do lidského zorného pole vstupují nové a nové sféry chápání, objevují se v nich nové subjekty.

5. Tento pohyb se týká i metod vědeckého bádání a nastoluje problém jejich revize: vyčlenění nových poznatků ze sféry "nepoznatelného" vyžaduje nové přístupy v rámci teorie poznání, novou metodologii chápání světa *Svět vstoupil do nové fáze vývoje, do éry kosmologie.*

VI.3.2. Humanitární prostor člověka

Svět se dramaticky mění! Objevují se nové obory humanitního poznání, které vysvětlují jeho geonautiku. Patří mezi ně: humanitní kosmologie, globalismus, geoeconomie a geoeconomie.

Klíčové bloky (postuláty) humanitární kosmologie, globalismu, geoeconomie atd. Ale ať už považujeme za realitu jakékoliv klíčové bloky (postuláty) humanitní kosmologie, globalismu, geoeconomie atd. v reálném čase, s reálnými úkoly a reálnými způsoby jejich řešení, bez ohledu na úroveň uvažovaných problémů (civilizační modely, národní ekonomiky, podnikové struktury, individuální podniky, rodiny), v každém z těchto případů je ústřední a jedinou vysoce významnou postavou *člověk*. Byl to on, kdo se v převleku za génia života vydal do humanitárního vesmíru; byl to on, kdo se zúčastnil setkání základních pilířů vesmíru a na program tohoto setkání zařadil otázku osudu člověka a světa v éře globálních změn; byl to on, kdo se vrátil z humanitních kosmologických hlubin na povrch bytí, provedl "let" naším světem a z vysokých metodologických oběžnic učinil na základě výsledků letu závěr, že "moderní" Vesmír je nebezpečně zchátralý, odhalil problém vybudování nového Vesmíru nového renesančního světového názoru a načrtl jeho generální obrys!

To vše udělal nový člověk, který byl na počátku světa, "*muž základních pilířů*". Odvážně se hlásí k Humanitárnímu manifestu doktríny člověka 21. století a přináší světu novou společenskou globální smlouvu.

A skutečně, člověk, který se "vplížil" k pilířům vesmíru, si s údivem začne uvědomovat, že události, které se odehrávají na povrchu existence a které filosofie tradičně vnímá jako jevy (či zvěstovatele) hlubin, jsou podle tradičního pojetí substance, podstaty, ve skutečnosti odrazy hlubší propasti, nad níž visí pilíře vesmíru. Při pohledu do této propasti, propasti vlastního vědomí, člověk mimovolně stahuje pohled před obludnou hloubkou a napětím, které z této propasti vyvěrá. Teprve z tohoto úhlu pohledu může člověk odmítnout některá zavedená moudra vědomí (mysli).

Otázka zní: jaká je souvislost mezi člověkem a výše nakresleným obrázkem? Jde o to, aby čtenář uhodl, že *mluvíme o humanitním kosmu samotného člověka. 'eloak jako bezdia. Humanitární kosmos (kosmologický prostor).*

Zde mimovolně vyvstává otázka tisíciletého řádu: Jakou podobu (stav) má člověk, když dosáhne pilířů stvoření?

Člověk, který se ponořil do hlubin vědomí světa a dosáhl jeho základních pilířů (počátků), se stává jiným člověkem. Zároveň se člověk, který se z pilířů vesmíru vrátí na povrch existence, ocitá opět ve známé situaci, opět ho tlačí gigantická vrstva konvencí našeho světa, které ho opět pohřbívají ve svých hlubinách, zasypávají ho.

Proto, abychom mohli spatřit "člověka s fauvdamentálními podpěrami", je nutné provést gigantické výkopové práce, práce na očištění člověka od jeho trosek. K tomu poslouží kosmologie člověka, nový obor humanitního poznání, obor, který vznikl v hlubinách předsokratovských škol a pak (z důvodů dosud nejasných a záhadných) se na dlouhou dobu vynořil v naší době a přišel vysvětlit, odkud moderní člověk pochází, co pro něj znamená být naživu, Odkud se vzal moderní člověk, co pro něj znamená život, v jakém okamžiku se člověk zahleděl do sebe a poté, co zabloudil, tam zůstal, a jakou optikou a nástroji se po staletí sofistikovane zkoumá?

Kde je to dno, na které dopadne člověk s pocitem zlověstné slepé uličky, a kde je ta zvláštní časová osa, kolem níž (a jejíž název je *mylný* -nw) se člověk, opustiv svou gnozeologickou optiku a nástroje, opět vrhne vzhůru, k životu, na povrch bytí? Nestane se, že člověk, opustiv vnitřní humanitní prostor, pohlédnuv do obludné propasti a vyděšen setrvačností vynořování, nezastaví se na povrchu bytí, ale vrhne se do jiné propasti, do vnějšího humanitního prostoru, obraceje v horečce svůj pohled k hvězdným galaxiím?

Tímto úžasným způsobem v člověku koexistují dva světy, vnitřní a vnější. *Humanitaria cosmologia "zhrouť" oba světy jediným pohledem.*

Tyto světy jsou v člověku oddělené. ha příklad, nechodme d a l e k o ! Máme co do činění s nejzářivějšími představiteli dvou odlišných pozic poznamenaných pečetí génia. *Mark Mazaal*: "To, co máme v sobě, je naše realita". *Konstantin Ciolkov*: "Lidstvo nikdy nezůstane na Zemi: v honbě za světlem a vesmírem a t d . " .

Ukazuje se tedy, že již v těchto samotných problémových výrocích není místo pro každodenní realitu, která nás obklopuje na povrchu bytí našeho zdánlivého světa, který je v přes-

průnik obou sakrálů (časového a kosmologického) není brán v úvahu!

"Noví lidé" nás vracejí k původnímu smyslu vstupu člověka na tento krásný svět, dávají nám některé fundamentální ne předpisy či nařízení (moderní člověk je přesycen různými imperativy), ale *také racionalizace a rezonance*.

První důvod. Člověk může vnímat okolní svět a sebe v něm na základě jakýchkoli konstrukcí a neustále je porovnávat s vnějším světem. Takových konstrukcí, modelů, může být nespočet. Tyto konstrukce vždy vycházejí z výchozích pojmů odrážejících základy, na nichž spočívá grandiózní rámec vesmíru. Konstrukcí může být nespočet, stejně jako konstrukcí jejich základů. Člověk má možnost jak klást pod vesmír nové základy, tak odstraňovat ty zastaralé.

Druhý důvod. Funguje zde triviálně jednoduchá myšlenka: zdravý počátek v člověku neustále uvízl v lidském vědění a předáváním z generace na generaci neustále tvoří matici zdravého rozumu. Bez ohledu na to, jak moc se člověk zatěžuje různými idejemi, mýty, mytologiemi, ideologiemi, symboly, znaky, abstraktními schématy, neustále se točí kolem osy životních principů. Tuto osu nelze v člověku vyrýt, ať se o to zastánci ideálů, mystiky, nadpozemskosti snaží sebevíc. Bez ohledu na to, kolik milionů mladých lidí se vrhne na oltář boje za tyto ideologie a mýty, vitální principy vracejí člověka zpět na jeho osu.

Důvod třetí. V lidské mysli panuje přesvědčení, že rozsáhlé inovace ve společenském životě nejsou nutně mikrozměny, které se sbírají postupně a jsou poháněny vytvářením mýtů a ideologickým zaujetím. Lidská bytost se ohlíží zpět a vidí jiný obraz, když se na pozadí únavy ze všeobecné monotónnosti, všednosti, nudy světa a beznaděje člověka náhle zmocní nesnesitelná touha vymanit se z bludného kruhu každodennosti a neuspokojivosti. A právě zde přicházejí na řadu vůdci. Uchopí dr y doby a hlásají jasná, srozumitelná a překvapivě stručná hesla. A pak se v návalu "náhle" rozvine *renesanční paradigma*.

Čtvrtý důvod. Celé dějiny lidstva nám bohužel zanechaly překvapivě málo příkladů renesančních zvrátů. Historici nám osvětlili tu nejmenší cestu s paradigmatickými zatačkami, po které lidstvo putovalo a kde ho na této cestě můžeme nyní pozorovat. Mluvíme o nějakých 8-10 tisících letech, kdy můžeme s jistotou a jistotou vysledovat, odkud pocházíme, kam směřujeme a jaké jsou naše cíle, do jaké míry si je uvědomujeme. Do té doby je pro nás gigantické, zázračné období lidské existence neznámé. Můžeme se jen mlhavě, podle jakýchsi slabě vnímatelných referenčních bodů, domnívat...

Není možné rozpoznat vnější podobu lidské existence mimo historickou značku, která je nám nepřístupná. A to i přesto, že Francis Fukuiam⁶

nezapomněl prohlásit "konec příběhu"! Vlastně ještě ani nezačal, je stále před námi!

Pátý důvod. Ale zároveň je zde nejpřekvapivější to druhé, a toto "druhé", "jiný", v sobě nosí každý člověk. Je to hluboká kosmologická vrstva vědomí založená na zdravých životních instinktech a principech, mocná vrstva, jejíž geny obsahují všechny zárodky a formy společenského života, obrazy životních zápletek a životních uspořádání, které už dávno zmizely z historické scény; tyto obrazy se projevují jako obrazy předtuch. Jakkoli tedy čas vymazal historickou paměť v genech života, je nezměnitelná, a tyto časem pohřbené světy se náhle objevují jako předobrazy

P osypilu ts, OP OKidivilu ts Ženy ilH Shilshih Hil Hil Hilshih.

paradigmata a znovu vyzývají k vybudování nového renesančního světa.

Tak například na podvědomé úrovni, v genetické paměti západního člověka, existují vzorky jiných civilizačních modelů bytí. Jejich kořeny sahají až do před Sokratovského, helénské svět, světa tajemství a krásy, který člověka stále znepokojuje svou nedotčenou, jedinečnou harmonií, splynutím člověka s přírodou. Proto Evropa unavená technogenicitou obrací svůj pohled k jiným epochám, zejména ke Středomoří, k ohniskům dávno spících civilizací. Vezměme si jižní pobřeží Turecka: Efes, Miletus, Pergamon, Aspend, Perge, Trója, Smyrna, Myra, Hierapolis, Kapadocie, kde jsou pečlivě uchovávány pozůstatky dávných civilizací, kde se západní člověk, choulící se k posvátným ruinám, nad nimiž se rozprostírá

⁶ Fukuyama F. Konec dějin a poslední člověk Přel

. z angl. m., 200d.

Aby člověk přežil návrat do technogenního světa, touží po svých kořenech, což je univerzální jev. V dnešním světě je lidská touha po kořenech rozšířeným jevem.

Důvod šest. Takto se dostáváme k myšlence a principům nové renesance. oživit zdravý rozum, oživit zdravý počátek v člověku, oživit radost ze života; jinými slovy oživit člověka samotného, vyvinout protilátku proti útokům na "nového člověka", ztlumit bubnování dnešního aktivního technogenního světa, aby bylo slyšet blížící se kroky nového renesančního člověka. Tento grandiózní úkol zahrnuje mnohotvárnou škálu rozhodnutí souvisejících nejen s osudem světa kolem nás, ale také s předvídaním etap (kroků) kosmologických proměn. *Důvod sedmý.* Člověk, který tento svět (tento svébytný technogenní vůz) zkonstruoval, který udával tempo a směr jeho vývoje, který jej institucionálně uspořádal, má stejně tak možnost měnit paradigmata vývoje, korigovat chyby vědomí, určovat parametry a formovat rámec nejnovějších civilizačních modelů existence, pečlivě uchovávat a rozvíjet tradiční životpotvrzující hodnoty a motivace, nacházet praobrazy v humanitním kosmu.

Program byl rozvíjen různými způsoby.

Důvod osm. Čeká nás těžký boj: To je obrovský úkol pro příští staletí, ale my už stojíme na prahu jeho řešení, už nás svírá úzkost, už cítíme, že se tento člověk blíží, slyšíme jeho kroky, jeho dech. Na toto setkání však musíme být dobře připraveni a tyto poznámky jsou jen pokusem o zprostředkování úzkostného a radostného pocitu z neviditelného přiblížení, z prvního, sotva znatelného dunění kroků. *Finmao nového člověka již začalo!*

Důvod devátý. Objevení se "nových lidí" na světovém horizontu znovu ukazuje, že osud subjektivity každého státu je v rukou mocného neviditelného účastníka světového dialogu, "člověka". Národy světa se pozorně dívají na situaci člověka v konkrétní zemi (s jeho zdravím,

práva, svobodu, prosperitu, vzdělání pro něj a jeho děti, bezpečnost atd.). To je ústřední nerv subjektivity, vše ostatní je dočasné, pomíjivé, "světovou společností" nedoceněné. *Kdo na svých globálních fórech nestaví problém člověka jako ústřední téma, je ztracen ve své subjektivitě a všechna slova o jiné <systémové subjektivitě> visí ve vzduchu.*

VI.3.3 Člověk v hledání odpovědi na nové otázky existence

A jsme na prahu 21. století. V předvečer třetího tisíciletí. Co může být pro intelektuální myšlení vzácnější, významnější a majestátnější než překročení tohoto prahu. Je to vzácná příležitost, seslaná modernímu lidstvu z vůle osudu, aby zastavilo svůj rychlý běh, rozhlédlo se po světové krajině, aby alespoň na chvíli upřelo svůj pohled na svět, na své okolí, utkané z reálií a gigantických mytologií, které lidské vědomí rozlévá navenek. Abychom si uvědomili skutečnou situaci v tak gigantickém systému, jakým je moderní světový systém, světové společenství, není již možné nahlížet do jeho nitra: je zapotřebí nového úhlu pohledu a nové optiky světového názoru.

* * *

Člověka se zmocnila nová vášeň, touha najít odpovědi na otázky, které klade sám život. Přitlačen ke zdi, drcen technogenním vozem, uzavřen v ulitách ideologií, iluzí, mýtů, halucinací, není kam ustoupit! A člověk se dovolává rozumu. Rozum na sebe nenechal dlouho čekat: rozum byl zbaven všech svých sil.

"Obrovský životodárný potenciál, který je v člověku skrytý, byl mobilizován.

Bylo nalezeno životně důležité řešení. Člověk učinil řadu objevů. Mezi nimi je jeden epochální: *objev lidského kosmu* jako gigantického, dosud neznámého prostoru vlastního vědomí, vlastní paměti, vlastní historie, vlastních nástrojů. Další *objevy* <-*smysl života*>: začátky potvrzující život a "zdravý rozum" vystoupil z hlubin vědomí a promluvil na obranu člověka.

V lidském humanitárním prostoru se spojují dvě propasti: prostor lidského vědomí a vesmírný prostor. Dva vesmíry, vnitřní a vnější. Nyní jsou nerozlučné: humanitní kosmologie a kosmos jako symbióza přirozeného a humanitního.

Člověk se vydal do nového prostoru -manitarian
cosmos - hledat odpovědi na otázky tisíciletí. Přiblížil se
k pilířům stvoření a před jeho užaslým pohledem se otevřel skutečný
obraz světa a počátky a počátky jeho proměn. Rozpoznal svět, který
rychle vstupoval do nové etapy vývoje . Na úpatí vesmíru
člověk rozpoznal i další hrozivé znamení svého osudu a osudu světa
kolem sebe: nutnost urychleně opustit starý, zchátralý vesmír.
Svět, který ztratil "nosnou sílu" svých "pilířů" základních napájení
sémantických kategorií (pojmů).

Nikdy předtím nebyla lidská mysl tak osvobozená a svobodná jako u "pilířů" svého vesmíru:

- Zde si člověk uvědomuje svět kolem sebe zcela novým způsobem: Postindustrialismus a jeho vyšší, technogenní fáze (informační společnost) vyrostly na těchto základech, roztrhly člověka na kusy a proměnily ho ve funkci jeho povrchních vlastností. Jinými slovy, tím, že člověka ozvláštnil, a tím ho zmrzačil, vnitřně i navenek budoval grandiózní rozporuplné systémy, ale objemové, prostorové vnímání světa, včetně nejnovější složky psychosféry harmonie a sebezáchovy.

- Zde, u základních "pilířů" vesmíru, vše směřuje k filozofickému zamyšlení nad existujícími a otevírajícími se horizonty existence a vesmíru, k uvědomění si možné civilizační trajektorie lidského a společenského vývoje v nadcházejícím století, k ujasnění si, jaké hodnoty si člověk odnese s sebou a s jakými se rozloučí, k bližšímu pohledu na svět kolem sebe a především na sebe sama.

- Člověku se dostalo nového vnímání světa, inspirovaného procesem cestování v lidském prostoru k pilířům vesmíru. Vyzvaly naše myšlení, aby nejen reagovalo na události a jemné trendy, které se často projevují jen slabě, ale také aby se pozorněji zabývalo souvislostmi mnoha událostí. Navíc,

Je lákavé "bloudit" u samotných počátků a pilířů našich představ o vesmíru, "ohmatávat" tyto pilíře, pojmy a kategorie, vybírat z nich ty nejslabší, zjišťovat, do jaké míry je možné je

Z -Hil To ("HilK eNIIIS") CELÝ KOHCT CII MI OPONI MILNIA,

Jsme svědky gigantických ideologémů, mýtů, které čas od času vytváří lidské vědomí (a které se elity a vládnoucí strany rozhodly uvést do praxe).

HIICi) OP OCCIDES pod tíhou G Hil

nahromaděné "nevědomosti". Neměli bychom se tedy rozloučit s "umírajícími chytajícími se živých" a vytvořit nové paradigma v našem poznání, které by bylo ucelenější a bližší našemu současnému reálnému pohledu na svět.

- Nechtěně se dostavil pocit nového velkolepého vědeckého úkolu: nejen se vyzbrojit energií ke šturmu stále se zvětšující sféry nevědění, ale také si alespoň načrtnout představu o této nepřístupné zóně, rozšířit její strukturu, určit nejdůležitější body vedoucí do hloubky nepoznatelného, vypracovat modely frontálního a hloubkového studia této sféry. Jinými slovy, hovoříme o úkolu vědy pochopit poznání "nevědění".

- se ovšem nemůže nezabývat hlavním úkolem, kvůli němuž přišel k základním východiskům, "pilířům" vesmíru základních kategorií(pojmů), jejich *zkoumání a soupisu*.

Zde jsou patrné dva největší a nejvýznamnější problémy. *Prvním* je osud kategorií a jejich životní cyklus, který podporuje naše představy o uspořádání světa. Přelom tisíciletí je vzácnou příležitostí k zamyšlení nad takovými kategoriemi bytí, jejichž život je určován obrovskými milníky tisíciletí a které jsou v přelomových stoletích "mimo dosah". Jedině milník tisíciletí nám dává takovou příležitost a právo, a pokud ji nevyužijeme, svět se bude valit zpět po vyšlapaných cestách, uspávat se prvoplánovými významy, bloudit po kategoriálních sférách, pod jejichž fascinujícím a mocným pohledem se lidské vědomí poslušně valí z tisíciletí do tisíciletí. Takových prchajících sfing je málo. Ústředními a nejvelkolepějšími z nich jsou "prostor" a "čas", "příroda", "člověk", "vědomí", "život", "ideje (ideální)". "moc" atd.

Modely světa a kategoriální (pojmový) aparát pro jejich popis jsou úzce propojeny, ale jejich osud je odlišný: zpočátku může model chápání světa zchátrat mnohem dříve než kategorie (pojmy), které je tvoří. Pak model visí na těchto pojmových oporách a z pojmů pak zůstává jen skořápka (jejich obsah se postupně vyčerpává). Nadále však žijí a podporují mrtvá schémata, modely, koncepty, paradigmatata atd.

- A zde je metodologický náález u pilířů vesmíru: ať už uvažujeme o jakýchkoli procesech ve světovém systému, spojuje je jedno: nesou pečeť hodnoty, jednoty a globality. V důsledku toho se moderní obraz světa opírá o nejnovější metodologické přístupy: principy filosofického a pro- stratického (objemového) chápání existence. Zde se do popředí dostává nové metodologické paradigma *zeozeinezuc*, které předpokládá metodologické rozdělení prostoru na funkčním základě na jeho dílčí prostorové formy s j e j i c h následnou syntézou.

Teprve přechod k nové (objemově-prostorové) metodologii geogeneze, využívající synkretického stavu světa, umožňuje odhalit život nejsložitějších jevů humanitní sféry a jejich synergie. Dlouhá prodleva v *lineárně-planárním vnímání světa* nemohla neovlivnit teoretický a metodologický vývoj pojmů a logiky chápání světa kolem nás. Na dlouhá léta vnutilo jeho vnímání otisk jednostrannosti (jednorozměrnosti). Geogeneze poskytuje pevný geologický *základ pro chápání architektiky světa*.

U pilířů vesmíru došlo k hluboké duševní proměně samotného člověka. Člověk se už nikdy nevrátí ke svým

"starého" vesmíru. Navštěvuje ho obraz nového, jeho nová konstrukce a nové základy. Již jasně vidí jeho obrysy. Stavba nového vesmíru, vesmíru nové renesance, se již nebude odehrávat na troskách starého, přežilého, upadajícího v zapomnění, ale na nových "stavbách", "novými lidmi".

Člověk již zahájil jeho výstavbu. Do jeho základů klade život potvrzující hodnotové bloky nejvyššího (prvního) řádu: hodnotu člověka, hodnotu života, hodnotu svobody, nové podněty a nové motivace. Na nejvyšším piedestalu je vztyčen nový člověk, "člověk, který byl u pilířů vesmíru". Odvážně dláždí cestu do vesmíru.

"Noví lidé" se svými novými hesly a antropokosmologickým náčrtem (projektem nového vesmíru) "starého" světa s jeho bezohledným technogenním "vozem", s jeho jedovatou atmosférou "moderního" středověku, s jeho nevyřčeným otroctvím "společenské smlouvy". "Noví lidé" vstoupili do arény dějin s novými hesly a antropokosmologickým náčrtem (projektem) nového vesmíru. A bez ohledu na to, jak obtížná může být cesta k němu, vyjde "Nový lid", jak už se to v dějinách mnohokrát stalo, vítězně z boje za svobodu a důstojný život.

Mnohé národy světa budou stát v čele těchto procesů, budou psát svou vlastní stránku v dějinách porozumění a vstoupí do nové etapy světového vývoje - kosmologizace. A svou slavnou stránku v tomto úsilí napíše i Rusko.

VI.4 Rusko a jeho kosmologické imperativy

Náš panoramatický (kosmologický) přehled moderní světové krajiny z vysokého bodu metodologického pozorování se dále zastavuje na obří euroasijské platformě, kde Rusko zaujímá centrální místo, kde je patrná forma jeho vlivu: obří civilizační sakrální vertikála, která vtahuje všechny vícesměrné lokální vektory vývoje tohoto regionu do jediného centrálního výsledného vektoru světového vývoje, areálu světového růstu. (Zde uvádíme pouze obecnou perspektivu kosmologického osvětlení rozvíjejících se procesů na euroasijské platformě. Konkrétní kosmologické "obrazovky" rozvineme v *oddíle VIII. Ruské patro nového renesančního vesmíru (Intelektuální vzestup: kosmologické formy, cesty, etapy, iniciace)*).

* * *

Rusko. Předvečer 21. století. Všichni mají na jazyku slovo "krize". Zkusme se na situaci podívat ledovým okem bez předsudků, klidně a bez předsudků, na základě základních životních hodnot. V Rusku naštěstí existuje vědecké jádro nositelů zdravého začátku ve společnosti (filozofové, ekonomové, sociologové, politologové), kteří jsou toho schopni. Mají právo mluvit svým jménem, sjednoceni v jediném "My".

V rozlehlých prostorách mnohonárodnostního Ruska žije moudrý, krásný a silný národ. Z vůle osudu nebyla mnohá desetiletí jeho slavných tisíciletých dějin nejlepší, na lid se valí těžkosti: Rusko je nakaženo

"dokonalou" nemocí, která přichází ve světě neznámé akutní formě.

V nejsložitější spleti duchovních a techno-genetických mýtů, šílenství idejí a univerzálních vzorů, chudoba, vodka, drogy, AIDS "ukusují" další a další kousky ze zdravého jádra lidí. Člověk, neocenitelné bohatství přírody, degraduje, ničí nejen sebe, ale i krásné životní prostředí, svůj vlastní biotop, a ten se mu za to mstí. Co může být v současnosti důležitějším, naléhavějším a společnějším úkolem než záchrana člověka, přežití lidí?

Každý přichází na tento úžasně krásný svět, aby byl šťastný. Člověk může být šťastný pouze v prostředí zdravé rodiny, zdravé společnosti, zdravého státu. Tato jednoduchá, nekomplikovaná myšlenka se k nám dostala z hlubin dějin: nejlepší mozky, titáni lidského ducha, ji pečlivě předávali jako štafetu z generace na generaci, čas od času člověkem "zatřásli" a vrátili ho k pravým hodnotám existence.

Tváří v tvář budoucím generacím dosvědčujeme, že naše země je v nebezpečí. Rusko jako obrovská a cenná část světa se nedostalo daleko od osudové hranice, za níž se ponoří do krvavého střetu "všech a všech". Všechny ošklivé aspekty "moderního" světa se v Rusku sešly jako v ohnisku.

Oco6o upozorní na následující.

K duchovní "pandemii" idejí se přidala pandemie technogenní: jdou ruku v ruce a bezmyšlenkovitě drtí lidské, materiální, intelektuální, sociální, kulturní, národnostní a jiné zdroje.

Na konci tohoto století se v Rusku sešlo mnoho tragických okamžiků, které byly velmi nebezpečné. Svět s hrůzou sleduje drama, které se odehrává na rozloze nejbohatší a nepopsatelně krásné přírodní krajiny země, obývané národy, které snad více než kterékoli jiné poznaly všechny hrůzy krvavých bojů na svých polích.

Jsme na pokraji, ale ještě jsme nepřekročili osudovou hranici. A Rusko má to štěstí, že má genetické vlastnosti sebezáchovy svých národů. V rozhodujících historických obdobích mělo Rusko vždy kohortu rozumných lidí, kteří byli schopni...

Nejdůležitější je nepřírozená a neopodstatněná propast mezi demokraticky smýšlející částí společnosti a vlastenectvím v jeho vysokém občanském smyslu. Křehkost naší společnosti je však v mnoha případech umělá a tváří v tvář hrozícímu nebezpečí máme všechny důvody vepsat do obřích písmen přikázání našich odvážných a moudrých předků: *Zdravá mysl jim pomůže přežít, klidně se jít z válečné stezky do bezpečí, provést strategický manévr historických rozměrů, a smysl pro důstojnost jim nedovolí pokleknout před duchovní či technologickou neschopností, zašlapat kolemjdoucího do bláta.*

Zdravý rozum je mlýnský kámen, ve kterém se vše ideální v Rusku mele, tráví, leští, štrikuje a..... vše kromě touhy po přežití je "vyplivnuto". Právě zde funguje společenský instinkt zdravého rozumu, tedy to, čím jsou národy Ruska skutečně nedocenitelně obdařeny, a proto se jim podařilo v drsných severních zeměpisných šířkách přežít.

Ano, jsme dočasně zaslepeni určitými idejemi a ideologiemi, ale nepotřebujeme průvodce z dálky. Poté, co jsme ve 20. století působili jako gigantický světový zkušební polygon sociálního experimentu a na jeho konci bolestně "spolkli" liberální model a teprve přicházíme do styku s jeho technogenní fází pozdního postindustrialismu s jeho zběsilým tempem reprodukce a požívání zdrojů, namáháme se a přejímáme jen ty nejzdravější, přirozeně harmonické prvky, totiž tvůrčí podnikavost, zdravou a poctivou konkurenci, pečlivý přístup ke slovu před partnerem, komunitní složku organizace práce a sociální ochrany, vzdělávací vektor společenského rozvoje atd. a. To vše nejsou jen západní poznatky, které bychom chtěli kopírovat, emo je *geneticky zakotveno v ruské mentalitě.*

Nepotřebujeme být tlačeni po historické cestě národního rozvoje. Ruská společnost se vyvíjí podle vlastního vnitřního rytmu. Naše ruské sebevědomí a smysl pro vnitřní důstojnost naznačují, že nepotřebujeme být seřazeni a vtěsnáni do "řad rozvoje" a označeni za zemi

"rozvinutý", "rozvojový", zaostalý (z kategorie "země-parie" nové slovo v západním lexikonu). Chceme se prostě ve svém domově cítit dobře, a proto si svůj domov a svou zemi organizujeme. V tuto chvíli však nemluvíme o rozvoji (z "náctileté země" na "zemi přezrálou" nebo podobně), ale o přežití na základě strategického manévru v historickém měřítku, mobilizaci všech našich sil a dále o mocný intelektuální průlom do nových civilizačních horizontů existence. Jsme si vědomi, že strategické směry vývoje Ruska a jeho trajektorie v 21. století jsou úzce spjaty nejen s hlavním vektorem dnešního světového vývoje, globalizací, ale také s formováním a otevíráním nových civilizačních horizontů, konkrétně se vstupem do nové etapy světového vývoje, kosmologizace!

Při realizaci našich přání říkáme:

- Naší ústřední prioritou, předmětem pozornosti celé společnosti, je svobodný, aktivní člověk, který je schopen se tvůrčím způsobem realizovat v reálné materiální sféře se skřípěním zubů. Tomuto národnímu impulsu je třeba podřídit vše ostatní. Pouze to, co je vydobyto osobní tvořivostí a tvrdou prací, slouží jako kritérium veřejného uznání a vděčnosti, vše nad rámec tohoto kritéria podléhá hlubokému přehodnocení.

- Společnost tvořená jádrem lidí této formace je ztělesněním skutečné vitality Ruska, zárukou jeho nevinné obrody. Ruský podnikavý ekonomický člověk je symbiózou odvahy a hlubokého zdravého podnikatelského instinktu. Je obdařen hlubokými národními rysy, do nichž je vetkáno pochopení pro podnikatelskou čest a důstojnost. Kolem takového člověka se vytvářejí centra hospodářského růstu.

- Ruský lid si vždy vážil svých intelektuálních zdrojů a svěřoval jim předávání svých tužeb, úspěchů a nadějí z generace na generaci. Intelektuální elita ruského lidu je skutečným odrazem jeho génia. V nejtěžších okamžicích dějin stála inteligence, altruistická a nezištně oddaná svému lidu, vždy v čele. V Rusku je jich obrovská vrstva, neokázalá, ale připravená hájit čest a důstojnost Ruska a působit jako intelektuální jádro jeho obrody.

- Kolektivistický komunální duch ruské společnosti je zárukou rychlého řešení problému té části společnosti, která vzhledem k objektivním okolnostem (stáří, nemohoucnost, dětství) není schopna aktivní výroby a tvůrčí tvrdé práce.

- *Strategický manévr* zahrnuje nejdůležitější a v počátečních fázích prvořadý úkol ani ne tak posílit stát, jako spíše kvalitativně obnovit všechny jeho instituce schopné tento manévr provádět, přejít na kvalitativně nový model státu, zdokonalit celý systém státních orgánů a dát státu novou institucionální podobu.

Výkon. Ruský lid svěřil této volené instituci svůj osud, obdařil ji ústavou obrovskými pravomocemi.

Následující tabulka obsahuje shrnutí výsledků programu.

důstojný život, spravedlnost a jejich aspirace. A jaká je skutečnost? Moc je rozervaná na kusy, existuje kult moci, násilí, boj o majetek, a to vše pod dobrými úmysly. Elektronická média nás učí zabíjet, znásilňovat, topit konkurenci. To vše oslabilo moc, umožnilo rozložit mocenské struktury podle ideologických linií, roztrhalo intelektuální desku, proměnilo mocenské instituce v obrovskou arénu vzájemných bojů a lid v zachmuřeného diváka této divoké scény. Za této situace se mocenské struktury nestarají o ústřední nerv právní obrany a právního sebeuvědomění společnosti, o vytvoření právního oboru na základě právního vzdělání, které je podstatou záchrany a právní obrany obyvatelstva.

Překonání takové situace vyžaduje obrovské politické úsilí.

Pro takovou vládu máme demokratický rámec, je zapsán v ústavě a měli by ji zosobňovat jasné osobnosti. Pro takovou vládu máme demokratický rámec, je zakotven v Ústavě a měly by ji zosobňovat jasné osobnosti. Společnost je nucena posilovat regulační roli státu a zároveň si je dobře vědoma obecné celosvětové tendence snižovat roli státu jako instituce, která omezuje lidská práva a svobody, což je půda,

Нил КТО ОУ илСеVeTily TOTИITИ IN MЫ.

Máme akutní nedostatek finančních prostředků, ale máme spoustu vyčerpávajících nápadů. Například ze setrvačnosti kujeme obrovský meč, který sami nedokážeme zvednout, a nevíme, proti komu ho použít, ale je absurdní dát ho do špatných rukou prostřednictvím zahraničního obchodu, kde je momentální konjunktura zničující.

Nebo jinak - jsme v zajetí technogenních myšlenek, zkoumáme vesmír, honíme se za prostorem a časem, vyzýváme nebe a stavíme ho, aniž bychom stavěli své domovy, napínáme své poslední síly a plýtváme zdroji, odsuzujeme své děti k chladné smrti. Stále v sobě máme jaderného "démona": ohrožovat kohokoli z vesmíru.

Umožnili jsme staré klanové nomenklatuře, která unikla sanaci, lustraci a soudu a která se přetřela demokratickými hesly, aby se nejen udržela u moci proniknutím do jejích nejmenších pórů, ale aby také mohla bleskově provést dělení majetku, když okradla lid kuplířstvím. Cesta obnovy a reformy byla právě nastíněna a byla zablokována: deset let hluchého hněvu, nenávisti, sabotáže. Neprůmysloví baroni se svým militaristickým sebevědomím, spojení s agrárními latifundisty, podporovaní kruhovými kauzami a korporativními zájmy nomenklaturních intelektuálů všeho ražení, zablokovali reformu řízení: podnikatelský, "ekonomický" člověk byl pokryt obrovskými svazky parazitické, sybaritické lůzy.

Tato ohromná masa složená z regulátorů, inspektorů, kontrolorů, kteří řídí, poučují, radí, baví, přesvědčují, povzbuzují, vydírají, ukolébávají atd., zahnila aktivního člověka do kouta, vysmívá se mu, okrádá ho a stále častěji ho zabíjí. Křeslo **z á k o n o d á r c e**, soudce, úředníka je zkorumpované, v soudech, školství, vědě, zdravotnictví jsou poplatky a kruhové kauce. Společnosti se vyzývavě vmetá do tváře obklopování se oslnivým luxusem, "Noví staří" mistři života vzali do svých služeb některé z našich intelektuálních elit a už pro nás otevřeně píší.

"Nyní se dělí na kompradory a stoupence ekonomického nacionalismu, vedou boj o moc, tahají hladové lidi k volbám a vyprazdňují rozpočet. Nyní, rozdělení na kompradory a stoupence hospodářského nacionalismu, se zabývají bojem o moc, tahají hladové lidi k volbám a vyprazdňují rozpočet. Volby stojí spoustu peněz a jejich pořádání z vypůjčených prostředků je velmi nebezpečným strategickým podnikem a ohrožením dlouhodobých národních zájmů. Rusko si nyní nemůže dovolit nespočet voleb. Potřebujeme přestávku, pauzu: je třeba okamžitě zastavit volební psychózu a s ní spojenou sérii vražd, hraní na nejzvířetější lidské city atd.

- Pokud jde o naše vztahy s okolním světem, stojíme na pevné půdě, naše pozice je jasná a jednoznačná. Chápeme současný obraz světa, logiku vývoje a jeho směřování.

vnitřní regulace globalizace, stírání hranic mezi domácí a zahraniční politikou a rychlá ekonomizace této politiky: geoeconomický prostor se stal dominantním. *V moderním světě nevládne zeo-politika, ale zeo-eko-politika.* Ne snaha o "životní prostor", ne psychóza suverenity a ne "geopolitický pluralismus", všechny tyto doktríny a jejich ideologové, patřící do konce 20. století, zanechaly v dějinách a v paměti potomků krvavou stopu v procesu kreslení geopolitických map.

Světový systém vytvořil nejnovější geo- nomické směrnice - snahu o světový příjem, společně vytvořený v rámci světových reprodukčních konvexit (cyklů). Dnes prosperují ty země, jejichž národy se na tomto procesu podílejí. Proto se pro nás vnější faktory stávají jedním z nejsilnějších zdrojů národního rozvoje. Neuniklo nám, že v geoeconomickém prostoru se národní státy mění v "systémové země", putující internacionalizovaná reprodukční jádra - to jsou nejnovější póly vlivu. Rusko vstupuje do období nových, složitých vztahů s těmito novějšími strukturami v otázce rovnoprávné účasti na tvorbě a využívání svého podílu na světovém důchodu, vystupuje na světové scéně jako globální podnikatel a geoeconomický pól vlivu. Proniknutí do světového důchodu a jeho využití pro národní rozvoj se stává prvořadým cílem ruské zahraniční politiky.

Tohoto úkolu se ujímá náš diplomatický sbor, který je koloritem národa. Dlouho jsme pěstovali zahraniční obchod, bezmyšlenkovitě jsme jím nahrazovali zahraniční hospodářské styky, donekonečna jsme prostřednictvím zahraničního obchodu rozlévali naše národní suroviny, energii, pracovní sílu, intelektuální zdroje, ne *byhyvn uznávané účastníky světového reprodukčního procesu*, kde se tvoří světový důchod. Ale z ideologických důvodů jsme se báli transnacionalizace a jejího pronikání do našich plánovaných reprodukčních cyklů. Je to již ' / století, co se ekonomický svět propojuje a funguje již ve zcela jiných horizontech. Ty jsou vtěleny do geoeconomického atlasu, zatímco my se upínáme k politické mapě světa, upřeně zíráme na síť státních hranic, kreslíme infantilní geopolitické osy, "centrosyly", zóny vlivu atd. a netušíme, že svět je už dávno rozdělen mobil-

V případě Spojených států jsou Spojené státy jedinou zemí na světě, která má ekonomické hranice, a tyto hranice procházejí zeměmi, "trhají" je od sebe, které se stávají články hladce fungujících globálních vysoce efektivních výrobních cyklů.

Tím není dotčena politická suverenity zemí, ale mají přístup ke světovým příjmům a vybavují se podle vysokých standardů civilizačního rozvoje. Mobilní geoeconomické hranice jsou místem, kde se realizují národní zájmy, kde rostou národní ekonomiky a kde se živí národní příjmy. Jsme v zajetí geopolitických ideofixů typu "s Američany proti Číňanům, s Číňany proti Američanům atd. atd.". Harmonie tohoto světa je harmonií geoeconomických zájmů, východiskem k rovné, respektující a zdravé soutěži a partnerství v této sféře. Jsme tomu otevření, ale už se nespokojíme s rolí, kterou nám přisuzují "vyspělé země".

To je role, kterou jsme kdysi dobrovolně přijali j a k o gigantický hospodářský dvorek, světový dvorek reprodukčních cyklů, z něhož jsme vyloučení a v němž jsme postaveni do neviditelné pozice; a kde se světový příjem vytváří pomocí našeho bohatství, pumpovaného prostřednictvím zahraničního obchodu, a kde se podíl světového příjmu, který nám náleží, "přiděluje" formou úvěru! Naše bohatství není pokladem světa. My sami s nimi můžeme moudře hospodařit a máme dostatek intelektuální síly nejen k vytvoření technogenních průlomových technologií, ale i k zvládnutí vysokých geoeconomických technologií, abychom prorazili ke světovým příjmům jako nejdůležitější páce našeho rozvoje. Předkládáme heslo: *všechny naše intelektuální síly a naše podnikavé síly.*

instinkty k útoku na zoeconomický prostor!

- Zvláštní role je přisouzena mocenské složce státu a národní bezpečnosti. V podmínkách příznivé strategické pauzy se naskytá příležitost provést v krátké době kvalitativně novou úroveň vojenské reformy: nemusíme se vyčerpávat militarizací, vrhat do tohoto víru prakticky celý národní důchod, nejlepší intelektuální síly a materiální zdroje; musíme mít také čas, než strategická pauza skončí, vytvořit bojeschopnou, ale zároveň kompaktní a mobilní, vysoce vybavenou armádu. Ta bude chránit naši suverenitu a naše geoeconomické zájmy jako armáda rychlé geoeconomické reakce.

Rusko, které ještě neotočilo stoletou stránku svých dějin, předává na přelomu nového tisíciletí nové generaci řešení nových úkolů a problémů, překonávání nových hrozeb a výzev, které svou intenzitou a rozsahem možná překonávají ty, které zažilo ve 20. století: postindustriální doba, vybavená technogenními mýty, představuje vážnou výzvu pro kořeny člověka, jeho etnicko-národní původ.

Poté, co postindustrialismus vstoupil do závěrečné technogenní fáze, roztáčí zběsilé tempo reprodukce stále nových a nových statků na světových reprodukčních pásech a spotřebovává světové přírodní zdroje. Žízeň po inovacích v konkurenčním boji zkracuje na minimum životní cykly nejen zboží, ale i docela životaschopných organizačních a výrobních struktur; docela životaschopné hospodářské zóny jsou odříznuty, celé regiony odsouzeny ke katastrofě, protože nejsou schopny udržet krok s tímto vyčerpávajícím vozem.

Rusko se nemůže navždy připojit k tomuto vyčerpávajícímu (dohánějícímu) závodu, protože technogenní vyčerpání je mnohonásobně nebezpečnější než vyčerpání militarismem. Rusko má všechny podmínky k tomu, aby se technogennímu vyčerpání zdrojů vyhnulo. Neměli bychom se v honbě za nadbytkem připravit o to, co je nezbytné. Náš národohospodářský komplex je zcela schopen zajistit důstojný život pro každého člena společnosti na základě výrobního modelu založeného na optimalizaci zdrojů a potřeb. Musíme zvolit jasně vymezené pásmo spotřeby na gigantické, roztažené škále potřeb, odříznout extrémy šíleného luxusu, který vytváří vrstvy obyvatelstva odsouzené k smrti, k chladné smrti. To je výsledek tohoto typu privatizace a je třeba jej ústavně přehodnotit. Nespravedlnost systému je základním rysem dnešního Ruska a největším nebezpečím, které by mohlo Rusko rozvrátit.

"Studená válka neskončila, ale nabyla nových, sofistikovanějších forem prostřednictvím geoeconomických válek, do nichž se postupně zapojuje i vojenská složka. Hrozba katastrof způsobených člověkem je natolik vážná, že světové společenství začíná chápat nesmyslnost tohoto civilizačního modelu a uvažuje o likvidaci nejnebezpečnějších zón vytvořených člověkem. Rusko nemůže působit jako palivo pro postindustriální model, který vyčerpává své pectypc.

Čím rychleji se roztáčí setrvačnický technogenní transnacionalizace, tím ostřejší jsou etnicko-národní rozpory, protože zákon hodnoty, který vtrhl na světovou ekonomickou scénu prostřednictvím internacionalizace a ze své podstaty je schopen reprodukovat pouze neosobní masu zboží, nikoli kvalitu života, ignoruje národně-etnické, kulturní a jiné formy. To vše vede k destrukci etnicko-národní infrastruktury. Odtud plyne přirozená výzva postindustrialismu ze strany etno-národních systémů; bojují o své přežití, blokují reprodukční řetězce, vedou k rozpadu integrovaných struktur a žár tohoto boje se přelévá do ostrých forem.

Rusku je však v tomto souboji civilizačních modelů existence souzeno sehrát historickou roli. Naše země se svou polynacionální paletou, pestrými duchovní, kulturní a náboženskou mozaikou má všechny předpoklady spojit technogenní a etnicko-národní (kulturní, etické) počátky na kvalitativně nové reprodukční bázi, a položit tak základy pro vznik nejnovějších etnicko-ekonomických systémů.

Tyto systémy reprodukovat nejen masu zboží, ale také kvalitu života národů, jejichž zeměmi procházejí světové reprodukční dopravníky (etnicko-ekonomická transnacionalizace). Tím se dosahuje harmonie a předchází se nebezpečí střetů. Rusko se stává předzvěstí zrodu nové civilizace: neoekonomické civilizace, která stojí v čele tohoto procesu. Tento model dozrává v hlubinách postindustriálního světa a 21. století bude ve znamení transformace Ruska v etnicko-ekonomický systém světové úrovně na základě etnicko-ekonomické transnacionalizace. Svět nové renesance bude zářit všemi barvami neoekonomické civilizace.

Rusko není na rozcestí, Rusko udělalo rozhodný krok do třetího tisíciletí, klidně a rozvážně obešlo všechna úskalí jednoty. Život jde dál! ZDRAVÝ ROZUM, SVOBODNÝ ČLOVĚK V JEDNOTNÉM RUSKU JE ZÁRUKOU NAŠEHO OPTIMISMU.

* * *

Neotravujte Rusko drobnými ústrky, nerušte ho: Rusko si všechno pamatuje a nic neztratilo, je tam, kde bylo, není znechucené ani unavené, klidně se rozhlíží, krčí se.

na zadních nohách, klidně uvolní přední nohy. A pak dopředu! Vrhá se do nových obzorů. Nová renesance!

Shrnutí: závěrečné akordy

Člověk není pasivním pozorovatelem svého osudu a osudu světa kolem sebe. Nejmocnější zbraní v rukou člověka jsou jeho vlastní "otázky"! Poté, co se člověk vymanil ze spárů zotročujícího světového systému, nenechal jej na pokoji; opřel o něj gigantickou otázku, jejíž rozsah a závažnost jsou úměrné tisícileté olověné tíze, kterou člověk zakusil, když byl "napasován" do světového systému. A světová stavba spolu se systémem v ní instalovaným je otřesena, je odsouzena k zániku, pod tíhou této otázky se zhroutí. Člověk však neklade otázku jen světovému systému, ale nahromadil otázky i světovému společenství. Vzniklo velké podezření:

"Není světové společenství apologetou světového systému? A zároveň jednotlivec vkládá velkou naději do zdraví světového společenství, do jeho život podporujícího jádra.

Konec 20. ~~století~~ - začátek třetího tisíciletí. Je to těžké. Ale jako... Zdá se, že je "tady"! Nový obrat v osudu humanitárního paradigmatu. Obzory nového pohledu na svět. Svěží vítr změn. A tady na obzoru je vesmír nové renesance. Je postaven na jiných principech, spočívajících na mocných vědeckých základních pilířích. Drží ho pohromadě štíhlý teoretický a metodologický rámec. Je domovem nového *kosmo-lozického* člověka. Atmosféra zdravé konkurence, bezpečí a důvěry, harmonie nového světového řádu.

Čeká nás však těžký boj: shromáždit rozervaného člověka do jednoho uzlu, sdělit mu zcela nové hodnoty a motivace, uvést ho do nových, dosud neznámých řádů bytí, do nového způsobu a měřítka měření sebe sama, času, prostoru, světa, jinými slovy do nového světa, vesmíru nové renesance, do nového humanitního kosmu. To je obrovský úkol příštích staletí, ale my už stojíme na prahu jeho řešení, už jsme nedočkaví, už zachycujeme příchod tohoto člověka, slyšíme jeho kroky, jeho dech. Na takové setkání však musíme být dobře připraveni a tato kniha je jen pokusem o zprostředkování úzkostného a radostného pocitu neviditelné přítomnosti.

první, sotva slyšitelné dunění kroků. Bitva o nového muže už začala! Mluvíme o nové renesanci, o novém globálním, geoeconomickém člověku, o nových motivacích a hodnotách.

Brzy a za cenu otázky se také ozvou průvodci (šerpové) na obtížné trase intelektuálního výstupu (dříve, v části IV, jsme o nich již hovořili, ale k těmto jasným jménům se ještě vrátíme): Hérakleitos, Homér,

Konfucius, Nerikles, Fidias, Nraxitel, Sokrates, Marcus Aurelius, Boethius, Ferdowski, Narekatsi, Nizami, Dante, Leonardo da Vinci, Michelangelo, Rafael, J. G. Brouvo, Rudaki, E. A. Brouvo, E. E. R. R. R.

R. R. R. R. R. R. R. R. R. R. Bruvo, Rudaki, Erasmus Rotterdamský, Voltaire, Durer, Shakespeare, Goethe, Heine, Beethoven, Mozart, Cervantes, Andrej Rublev, Puškin, Gogol, Tolstoj, Dostojevskij,

Michail Bulgakov a mnoho, mnoho dalších. Z jaké obrovské výšky se dívali na svět! Kolik nevyřešených záhad nám zanechali ve svých dílech! A nejlépe je obrátit se ke Sfinze. Ten toho hodně ví a hodně viděl. Je mocná a klidná. Má tajemnou tvář a... označený. Existuje legenda: "promluvil" s ním jeden z velikánů (z Korsiky): Sfinga ho nepoctíval ani pohledem: c o je mu do všeobecných vášní ctižádostivých lidí. A jaké otázky a co pro měřítko! Sfinga zná jiné váhy a jiné otázky a na vodítku ji vedl sám Hérakleitos! V odpověď vztek nepopsatelný a ráno granátníci zanechali stopy o tomto rozhovoru dělovými koulemi.

Ríká se, že pod mohutnou patou Sfingy leží Desky světa. Jsou na nich vyryty odpovědi na otázky nejvyššího řádu. Bude mít Sfinga sílu tyto otázky položit? Bude Sfinga ochotná na ně odpovědět?! Sázky jsou příliš vysoké větší než život!

Člověk musí mít odvahu přemýšlet o tom, c o je nejvyšší. To nás naučil vrcholný renesanční génius Giordano Bruno, jehož osud je nesmazatelnou skvrnou na svědomí lidstva:

"Když jsem vlastnil pole, pásł stádo, staral se o zahradu, vyráběl šaty, nikdo si mě nevšímal, mnoho lidí mě sledovalo, málokdy mě někdo pokáral a byl jsem sám sobě pánem. Ale já měřím pole přírodě, snažím se o nacmi duše, sním o obpa- bování mysli a napravování primitivů intelektu.

kdo mě pozoruje, yzpožaem me, kdo mě pozoruje, iapada - eet pa meia, kdo mě dosáhne, kousne meia, a kdo mě chňapne, pohltí meia, a tomo není jeden nebo mnoho, ale mnoho a téměř všichni. (G. Bruno, "O nekonečnosti vesmíru ve světech".) Před 413 lety, 17. února 1600, se na Květném náměstí v Římě na příkaz papežské inkvizice objevil jeden z nejsvětějších

renesančního myslitele Giordana Bruva. Bude někdy lidstvo litovat toho, co spáchalo? A existují myšlenky, za které stojí za to položit život i dnes?

* * *

Zažili jsme vzácnou příležitost: byli jsme svědky "vstupu" do dalšího, třetího tisíciletí. Jednou za tisíc let má lidstvo šťastnou příležitost zastavit se, rozhlédnout se kolem sebe a na sebe, pokusit se nějakým způsobem udržet pohled na velikost prošlé cesty a zároveň si uvědomit tragičnost, absurditu a zrůdnost řady "klíčových" událostí, které se v mnoha ohledech stávají zlomem v osudu světových paradigmat existence.

V průběhu dějin vrhaly nejlepší mozky lidstva v tisíciletých obdobích do světa zobecnění takové intelektuální intenzity, která otevírala nejnovější obzory a trajektorie lidské existence, tvořila mocné vědecké základní pilíře, na nichž byl následně vybudován štihlý teoretický a metodologický rámec tvorby. To umožnilo nalézt odpovědi nejen stoletého, ale i tisíciletého rázu, otřásl člověkem v základech, osvěžilo jeho pohled na panorama světa a dodalo mu energii na celá staletí. To je pravý smysl globalismu jako oblasti vědeckého poznání a právě z těchto tisíciletých přechodů čerpá svůj předmět a obsah. *Globalismus je filozofií renesance, npoloz kosmologického vědomí.* Globalismus se zrodil, aby odpovídal na otázky tisíciletého rangu. Proto můžeme pochopit, proč se "vynořil" na přelomu druhého a třetího tisíciletí, mocně o sobě dal vědět a je rozpracován do tisíců článků, stovek monografií, desítek učebnic atd.

Tím byl připraven vstup člověka do humanitárního kosmu a světa do nové fáze vývoje *kosmoloizace*.

Lidské zkoumání humanitního kosmu je spojeno s realizací nejnovější metodologické optiky. Hovoříme o nových epistemologických pohledech, o nových klíčových blocích v této sféře. Jaké to jsou?

Především: 1) přechod k "budování" objemového a prostorového vědomí (chápání), vnímání a zobrazování světa, tj. přechod od "*zeozeeneiziky*" ke "*kosmozeezice*", 2) transformace geoeconomického přístupu a přechod ke "*kosmoekonomice*"; 3) kvalitativní proměna moderního iracionálního světa -

kosmologického systému. V kosmologickém kontextu se svět jeví ve světle základních postulátů kosmogeneze, především harmonie, řádu a proporcionality, jinými slovy v mimořádně racionální podobě. "Racionalita je krása světa" - tak uvažoval vynikající inženýr Vladimír Švov (NG, 28.08.2013);

Kosmologické paradigma čerpá svou sílu a původ z hlubin světových dějin a podává prodloužení těchto názorů v "časovém" světě na nové vysoké metodologické úrovni: směřuje ke *kosmologizaci času, prostoru, společenského* všehomíra, dává mu dotvořenou podobu pomoci *kosmologických forem harmonie*, uspořádanosti, *proporcionality a jejího výpočtu*. Člověk si

uvědomil, že svět prochází *kosmologickým převratem*, novým kosmologickým (paradigmatickým) vědomím našeho světa, vědomím schopným klást otázky nejvyššího (tisíciletého) stupně a nacházet na ně odpovědi, schopným dosáhnout nových horizontů budování světa jako předstupně nové renesance, Člověk dospívá k

novému kosmologickému (paradigmatickému) vědomí našeho světa, k vědomí schopnému klást otázky nejvyššího (tisíciletého) stupně a nacházet na ně odpovědi, schopnému dosáhnout nových horizontů budování světa jako předstupně nové renesance

na cestě do nového vesmíru;

Budování globální nové renesance však vyžadovalo speciální *kosmologický instrumentář*: soubor vědeckých technik a nástrojů k pochopení procesu kosmologizace a zdůvodnění řady technik a opatření k zakořenění tohoto procesu. Mezi ně patří dialog, který přišel jako nevyhnutelný prostředek přežití na planetě Zemi.

Vzniká tak *kosmologický člověk (Cosmo- logical Man)*, *člověk nové kosmologické formace*, nositel kosmologického vědomí; člověk, který si osvojil nejnovější významy a hodnoty, jež osvětlují jeho život, jeho svobodu, jeho životní zásady a potřeby, jeho blízké i vzdálené horizonty; Člověk, který překročil globální (planetární) rámec a obsáhl neomezené prostory, spojující "vnitřní" svět - *humanitární kosmos* - a "vnější" svět - *vesmír* - v jeden celek; člověk, který našel žízeň po novém poznání světa kolem sebe a začal hledat odpovědi na otázky nejvyššího, tisíciletého řádu; Člověk-tvůrce, který si uvědomil nutkání k velkým činům a "velkou věc" budování nového vesmíru - *vesmír* - nové renesance.

Humanitární kosmologie hlásá nauku o člověku (osobě) *jako humanitární kosmologický manifest*, *jako krédo "nových lidí"*, *jako výzvu zdravým silám světa*, aby se sjednotily, zmobilizovaly svou životní energii k překonání problémů *lidstva*, *a jako výzvu lidem světa*.

Musíme čelit smrtelnému ohrožení každé lidské bytosti a hrozbě totální degradace v lůně světového systému, který vybudoval sám člověk. Kdo v našem světě dláždí cestu do budoucnosti? Světový systém? Světové společenství? Vůbec ne! Nějak tiše se přihlásil jiný "subjekt" dějin a tiše prohlásil: *"Já jsem " /eloak/ Vše pane je v mých rukou! Jak řeknu, tak se stane!"*

Shok 8lf C8OU j9O1le, C8OC MSSHO, C8OI Oshch)ShchSniya, C8OI ZO OCHI a C8OU zodpovědnost!"

Člověk má tedy na tomto světě poslední slovo! A to nejen proto, že zaujímá ústřední místo v triádě "Člověk Svět Společenství".

Světový systém", je hlavní postavou, která vystupuje jako subjekt světového vývoje, subjekt dějin, subjekt všech světových záležitostí! Vše ostatní na světě je druhotným dílem jeho rukou, jeho mysli, jeho vůle! Mocně vstoupil do našeho světa, vyrazil z hlubin jeho vědomí, z hlubin zpředmětněného světa, strhl a krví odhodil šaty zpředmětnění, které do něj vrostly, objevil se nikoli jako bledý, abstraktní kolektivní obraz, nikoli jako plod zpředmětnění pojmů (slov) a slovních halucinací, ale jako ztělesnění živé, život potvrzující skutečnosti. Objevil se na pódiu globálního dialogu před světovým společenstvím, světovým systémem a světovými civilizacemi, národy a jejich vládami. Ujal se slova! Přednesl světu humanitární manifest.

Člověk se plně projevil a tento manifest zní jako krédo "nových lidí", výzva zdravým silám, aby se spojily, zmobilizovaly svou životní energii a překonaly smrtelné nebezpečí, které nad člověkem visí, a hrozbu jeho totální degradace v lůně světového systému, který člověk sám vybudoval. Systém ho vyzval a člověk tuto výzvu přijal a ohlásil jako úder na buben, jako hromový rachot svých kroků na planetě. Člověku nechybí nadšení a energie: osvícen novým kosmologickým vědomím, vyzbrojen objemově síťovou metodou poznávání světa, je zralý a připravený na velké dílo budování "nového" vesmíru, vesmíru nové renesance; člověk vstupuje do nových horizontů existence, hodných jeho síly, krásy, vitality a inteligence. O této velké kosmologické vizi pojednává náš další oddíl.

Sekce VII

SVĚT

yOvbGb

REYESSAYS:

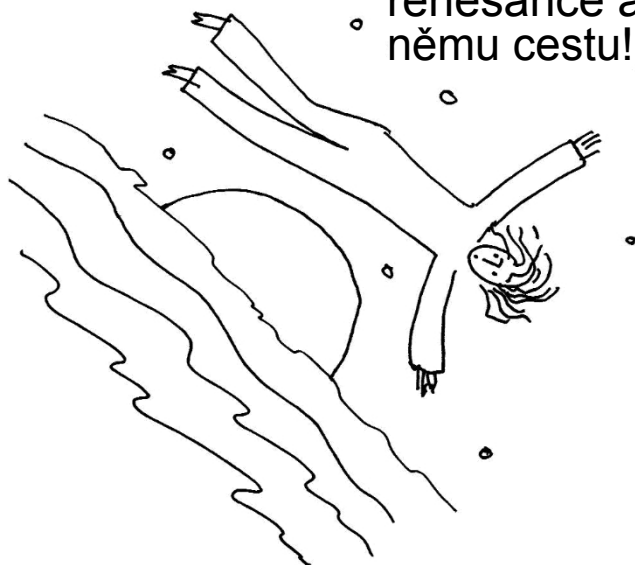
antropokosmologický náčrt

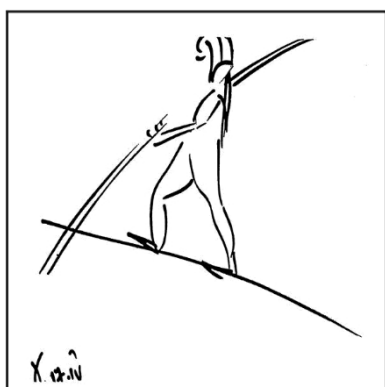
(návrh) -

nová realita

Už jste někdy viděli, jak nad oceánem vychází slunce a osvětluje ohnivě oranžovou cestu v jeho azurových vodách? A tak to je.

nad světem, na obzoru vystupuje vesmír nové renesance a osvětluje k němu cestu!

Kresba autora bookz

VII.1. Kosmologický workshop	400
VII.2. Postuláty nového paradigmatu	408
VII.3. Celkový design a principy Nového renesančního vesmíru	410
VII.4. Korekce reality (skutečnosti) jako kosmologická praxe	420
VII.5. Předběžný náčrt nového renesančního vesmíru: filozofický skalpel v práci	424
VII.6. Pocta globalismu: Nový renesanční světonázor jako jeho intelektuální pozadí	431
Вместо резюме	463

vito
v'

td'ok a om'v

vaya   tE II
'a   p   и

oranžové cesty? Nad světem tedy svítá - "kosmologické vědomí" - na obzoru se pomalu vynořuje vesmír nové renesance a kosmologické vědomí k němu osvětluje cestu! Zde jsou noví lidé na cestě k novému vesmíru a na cestě k němu vyznačují milníky (běhy) humanistických proměn. Již vidí gigantický projekt této stavby, jasně rozlišují její obrysy, filosofickým skalpelem označují její prvky a bloky. Vznikají nové postupy: mluvíme o kosmologickém chápání lidské praxe.

Byly jasně identifikovány tři typy *kosmologické praxe*: a) *filozofická kosmologická praxe*; b) *vědecká kosmologická praxe*; a c) *korekce reality jako kosmologická praxe*. Tím se vyjasnil význam humanitní projektové tvořivosti a logika renesančních proměn: byl nastíněn "*aihob na cestě vedoucí k novému renesančnímu světu*"; bylo nastíněno obecné panoramatické schéma (kosmologické bloky) renesančních proměn (etapy, období, měřítko, hloubka); byl podán nástin vysokých humanitních technologií výstavby a uspořádání nového vesmíru. To vše již získává své sémantické bloky a je fixováno v adekvátních vědeckých kategoriích a pojmech, termínech a terminologických obrazech".

Před námi se objevuje *obrys nového renesančního vesmíru*.
z mlhy budoucnosti, odráží filozofii nové reality.

Čtenář si to může ověřit ve slovníčku na konci knihy, který shrnuje klíčové pojmy a kategorie.

a objemově síťové myšlení. Obecná stavba (geologický model) vesmíru je ztělesněním kosmologických principů uvědomování, chápání a projevování nových forem života a lidské činnosti jako odpovědi na otázky tisíciletého řádu, odpovědi, které "génies života" přinesl na svých křídlech, když se vydal do hlubin lidského vědomí. Renesance jako znovuzrození života, jehož počátek znamená otočení našeho současného "životního plátna" v hlubinách existence kolem kosmologické osy a "vymazání" (opravu) chyb vědomí na plátně.

VII.1. Kosmologický workshop

Již dříve jsme dospěli k poměrně pevnému přesvědčení, že realizace nových problémů našeho světa, jejich uchopení spočívá ve způsobech jeho *obrazového vnímání*. Nejadekvátnejším obrazem světa kolem nás je obraz "vesmíru". Uvedme si několik základních pojmů.

Vesmír {Vesmír} je inverzní reprezentací světa kolem nás v jednotě humanitního a přírodního poznání; ve svém asociativním vnímání je podobný stavební konstrukci {dům, palác, obydlí atd.}, kterou postavil člověk.

a proto je pro jeho život výhodné. V tomto případě se objevuje v podobě světově-humanitární konstrukce, utvářené jako kosmologický obraz.

Vesmír nové renesance je nový svět jako souhrn všech propojených a vzájemně provázaných sfér lidské existence, komposice se zcela novou architektonikou - filozofickou, ontologickou, znoseologickou, praxeologickou atd. Vesmír nové renesance zahrnuje nejjasnější, nejpřirozenější prvky pro život, které kdy v ucmopu existovaly, a je doplněn nejnovějšími společenskými formami, motivacemi, zájmy, podněty, целями и смыслами.

Poté, co jsme nastínili obrysy nového renesančního vesmíru, se pokusíme přiblížit obrovské výzvě, kterou je realizace této myšlenky. Abychom tak mohli učinit, musíme vstoupit do nového, svébytného světa *kosmologických praktik*.

VII.1.1. Svět kosmologických praktik: filozofický přístup

Metodologie poznávání světa kolem nás-geogeneze-pre-utváří svět, převrací naše vnímání světa naruby. Kumulativní Řada epistemologických technik, které nejsou nepřímo spojeny s činností mysli (vědomí), jako doplněk k běžné činnosti v e sféře materiálního s v ě t a , činí poznání světa objemnějším, vícerozměrnějším a v důsledku toho spolehlivějším. Pak se škála pojmu "praxe" značně rozšiřuje a může pojmut praktiky širokého rozsahu a spektra a my vstupujeme do *světa kosmologických praktik*.

V našem (kosmologickém) případě budeme *rozlišovat* tři různé typy: a) *filozofické kosmologické praktiky*, 6) *vědecké kosmologické praktiky* a c) *korekce reality jako kosmologický trénink*. V následujícím textu budeme každé z těchto PRAKTIK přisuzovat určitý význam.

Humanitární ze nna paměť

Ani věda, ani filosofie, ani historie nám neposkytují jasné a přesné vysvětlení toho, jak vznikají, intenzivně se rozvíjejí a pronikají na povrch zcela nové, ničemu nepodobné světonázory, tak neobvyklé a překvapivé, že se zprvu jeví jako hra nečinné mysli, jako jakási nemoc celého společenského řádu, celého navyklého rytmu života. Je to však jen zdánlivý pocit. Symptomy nové renesance se rozvíjejí tak rychle, tak vzrušivě, že fascinace novým, neobvyklým v každodenní praxi po čase nabývá podoby mocného vektoru vývoje světa, převracejícího tradiční, zastaralá paradigmat, významy a cíle.

Celá historie lidstva nám bohužel zanechala překvapivě málo příkladů renesančních obrátů. Historikové osvětlili tu nejmenší cestu s jejími paradigmatickými zákruty, po níž lidstvo putovalo a kde ho nyní můžeme na této cestě pozorovat. Mluvíme o nějakých 8-10 tisících letech, kdy můžeme s jistotou mírou jistoty vysledovat, odkud pocházíme, kam směřujeme, jaké jsou naše cíle a do jaké míry si je uvědomujeme. Do té doby je pro nás gigantické, monstrózní období lidské existence neznámé. Můžeme jen mlhavě, podle některých sotva postřehnutelných orientačních bodů, odhadovat vnější podobu lidstva.

Konec lidské existence za historickou značkou, která je nám nepřístupná. A to i přesto, že Francis Fukuyama² neopomněl vyhlásit "konec dějin". Zkrátka a dobře, ještě ani nezačaly, vše je ještě před námi!

Ale zároveň je zde nejpřekvapivější něco jiného, to druhé, co v sobě nosí každý člověk. Je to hluboká kosmologická vrstva vědomí založená na zdravých životních instinktech a počátcích, mocná vrstva, v jejíchž genech jsou všechny zárodky a formy společenského života, obrazy životních zápletek a životních uspořádání, které už dávno zmizely z historické scény. Tyto obrazy se projevují jako obrazy předtuch. Bez ohledu na to, jaké gigantické časové intervaly vymažou historickou paměť v životních genech, jsou nezměnitelné. Životní světy se náhle probudí a jako gigantické tsunami udeří na svět "dneška", zasáhnou "moderní" paradigmatu existence. Otřásají jimi a převracejí je, vytahují lidstvo zpod stavby světa, která se mu hroutí před očima a zanechává po sobě jen historické trosky, a znovu vyzývají k budování nové stavby světa, stavby světa nové renesance. A tento proces je nekonečný.

Tak například na podvědomé úrovni, v genetické paměti západního člověka, žijí vzorky jiných civilizačních způsobů bytí. Jejich kořeny sahají až do před Sokratovského, helénskému světa, světa tajemné krásy, který člověka stále znepokojuje svou nedotčenou, jedinečnou harmonií, splynutím člověka s přírodou. Proto Evropa, unavená technogenicitou, často obrací svůj pohled k jiným epochám. Touží například po Středomoří, po ohništích dávno zaniklých civilizací. Vezměme si jižní pobřeží Turecka: Efes, Miletus, Nergham, Aspend, Hepre, Trója, Smyrna, Myra, Hierapolis, Kappadokie, kde jsou pečlivě uchovávány pozůstatky dávných civilizací, kde západní člověk, schoulený v posvátných ruinách, nad nimiž jako by se vznášely posvátné vertikály usnuvších civilizací, sbírá sílu a energii, aby vydržel svůj návrat do technogenního světa. V dnešním světě je lidská touha po kořenech univerzálním jevem.

Z hlubin lidského vědomí se neustále vynořují určité střípky existence, člověk na nich zkouší okolní realitu a probouzí se v něm energie transformátora.

---

² Fukuyama F. Konec dějin a poslední člověk

Per. z angl. m., 200d.

Dějiny člověka neustále vedou touto cestou, jejíž tah není vyhubena.

To však vyvolává řadu otázek, především metodologického charakteru. Faktem je, že v posledních letech naše humanitní věda silně podporuje *kreativitu humanitárních projektů*. Tento konceptuální pohled na náš svět vychází z toho či onoho *znoseologického postoje*. Pojďme je identifikovat.

Kreativita humanitárních projektů: znoseologické postoje

Mrtvý znoseologický postoj. Pokud život vznese požadavek na nějaké změny, stačí paradigmaticky zdůvodnit změnu řady nosných, fundamentálních základů a pak se překlomit do tzv. znoseologického postoje.

"To má často podobu hledání národní ideje nebo státní ideologie. Když si masy uvědomí (osvojí) národní ideu nebo státní ideologii, začíná intenzivní (uspěchané) institucionální uspořádání (uzamčení, stmelení) nového paradigmatu. V důsledku takové humanitní technologie získává paradigma značnou rezervu přežití, formuje se jeho trvalý nositel v osobě mas a zároveň (souběžně s tím) vznikají instituce, které bedlivě sledují sebemenší známky slábnutí původních paradigmatických principů, tj. oslabení síly vlivu mýtů (mytologémů, ideologií atd.) na lidské vědomí. V takové situaci žijí nová paradigmatata značně dlouho.

Druhý znoseologický postoj. Lidské vědomí je přesvědčeno, že rozsáhlé inovace ve společenském životě nejsou nutně mikrozměny, které se sbírají po kouskách a jsou poháněny vytvářením mýtů a ideologickými zadáními. Člověk se ohlíží zpět a vidí jiný obraz, když ho na pozadí únavy ze všeobecné monotónnosti, rutiny, nudy a beznaděje světa náhle zachvátil nesnesitelná touha vymanit se z bludného kruhu každodennosti a nespokojenosti. A právě tehdy přicházejí vůdci. Vůdci jiné mentality, úrovně, třídy. Chápu druhou dobu a hlásají jasnou, srozumitelnou, překvapivou

krátké slogany". A pak, v revolučním impulsu, náhle vyjádřili...
Nové paradigma, nový posun v lidském vědomí.

Třetí znoseologizic postoj. Počátek grandiózních změn můžeme slyšet při souběhu určitých situací. Často dochází k *rezonanci událostí* zahrnujících ideu (ideologii), jádro (lidi, kteří jsou nositeli této ideje) a příznivou situaci. Historie poskytuje mnoho příkladů takové situace. Do jisté míry je toho důkazem nekrvavý pád sovětského impéria v 90. letech 20. století.

Zdá se mi však, že žádný z výše uvedených postojů neodráží skutečné motivace a příčiny explozivních (i neexplozivních) transformací. Zdá se, že k nim dochází, ale neurčují celou škálu světových změn a jejich původ. Klíč k pochopení paradigmatických převratů spočívá v jiném horizontu.

Čtvrtý znoseologický postoj. Jeho podstata spočívá v tom, že ke vzniku situací vedoucích ke změně paradigmatu může dojít jako k odklonu stranou, odbočce od obecných zákonitostí (vektorů), které sledují zavedené civilizační paradigma světového vývoje. Navíc takový vektor směřující stranou již neslouží jako trend vývoje starého paradigmatu, odděluje se od něj, rozchází se s ním! Rozdíl je na zásadní úrovni. Zde dochází k úplnému rozchodu s dosavadním trendem, pohled se obrací k jiným epochám, k původním základům a počátkům. Od tohoto okamžiku může obecný vektor ještě dlouho existovat, opírat se o své referenční pojmy, kategorie a termíny. Bude se ze všech sil snažit spojit s novým paradigmatickým vektorem, který se vymanil z jeho objetí. Návrat mladého, nového vektoru do starého lůna však již není možný: symbióza je zde vyloučena, syntéza a fúze rozdílů probíhá na kvalitativní (genetické), paradigmatické úrovni. Právě tento výše zmíněný epistemologický postoj tvoří výchozí platformu pro pochopení grandiózních změn světa. *A právě takovým vektorem byla zumanitární kosmologie.*

Stačí si připomenout hesla Velké francouzské revoluce "Volnost, rovnost, bratrství!" a Velké říjnové socialistické revoluce "Všechnu moc sovětům!", "Proletáři všech zemí, spojte se!". A co je hodno zmrzačení klasické zásady spravedlnosti, kterou vyvěsili němečtí nacisté u vchodu do koncentračního tábora Buchenwald: "Každému, co jeho jest" (Cedem das Seine)!
<<http://www.bib1iotekar.run encslov/10/8.htm>>.

VII.1.2. Změna světa optikou lidská kosmologie

Lidská kosmologie pozorně sleduje vznik sebemenších příznaků, které jsou počátkem zániku starých paradigmat i vzniku nových. Bere je v úvahu, analyzuje jejich osud, prodlužuje jejich dynamiku a cesty. Je však pochopitelné, že to je pro humanitní kosmologii její "chléb".

V tomto ohledu jsou jistě zajímavé motivace, které stály za vznikem mnoha paradigmat, stejně jako jejich zánik.

<-Multiplicity'> paradismy a příčiny jejich selhání

Některé planety jsou objeveny "na špičce pířka! Stejně tak je možné v humánní kosmologii objevit "na špičce pera" celou galerii "světů", které se navzájem nepodobají. Jedná se o časové konstrukce kolem "čepu". Samotné jádro je nám dáno fyziky, je hmotné, a pak se úkolu ujmou filosofové, kteří na něj "navrství" společenský "postoj".

* * *

Ve světle *čtvrtého znoseologického postoje* je zřejmé, proč jsou mnohé paradigmatické pokusy o změnu světa odsouzeny k neúspěchu: tyto "inovace" nezasahují základní pilíře univerza, změny nedosahují lidsko-niterní hloubky, transformace probíhá pouze na určité (soukromé) úrovni, vrstvě: institucionální, organizační a funkční, sociální, sociálně-ekonomické, politické atd. Zde se základním pilířům budování světa vyhýbáme, vyhýbáme se jim, bojíme se jich nejen dotknout, ale také se k nim přiblížit.

Ale nejen to. Zpravidla se vezme starý rámeček (krystalická objemová mřížka pojmů, kategorií, významů) vesmíru a uzlové pozice tohoto rámce se promění v počtu nebo v celku, aniž by byly dotčeny *vzájemné vztahy mezi nimi*, a hlavně, aniž by bylo dotčeno *humanitní prostředí*. Tedy v podmínkách zachování starých paradigmatických "pilířů" Vesmíru,

"Prostředí" a "vazby" ("obruče" světa) jsou překryty deklarovanými paradigmatickými inovacemi se starými formami (schémata a modely). "Nový" systém se zdaleka nerodí z obecné tzv. zákonitosti.

Nový renesanční vesmír by měl být budován nikoli v rámci starého paradigmatu světového rozvoje, ale vedle něj. To dává důvod tvrdit, že *nový renesanční vesmír by měl být budován nikoliv v rámci starého paradigmatu světového rozvoje, ale vedle něj*. Měl by být budován na nové půdě, na nových základech, ale hlavně "novými" lidmi, a počátek cesty k novému univerzu je tvořen jako systém *paradigmatických postulátů* (viz níže).

Neméně důležitý je i další "argument", který nesvědčí ve prospěch nových paradigmatických výronů - jejich nositelé a přívrženci v celém světě.

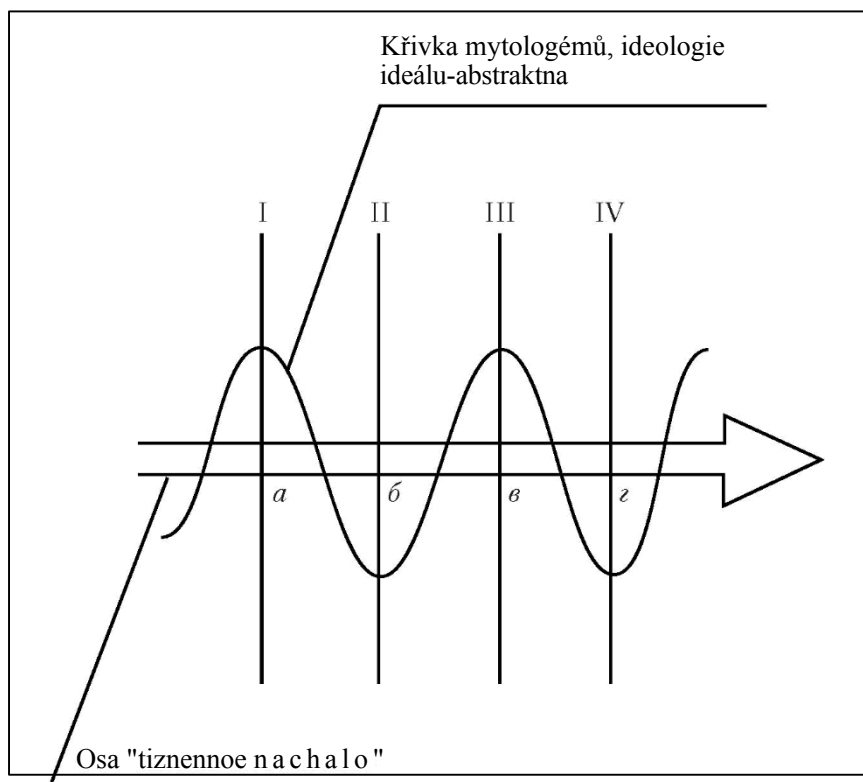
a setkává se s davem apologetů minulosti. Jejich osud je nezáviděníhodný, politováníhodný, tragický. Takových příkladů je ve světových dějinách mnoho (v oddíle IV "Génius života" byly vylíčeny jen některé z nich, ale stačí, aby probuzené svědomí lidstva nenašlo klid).

<-Point'> a <-yzo'l'> názory na proměny světa

Humanitární kosmologie má na tento problém vlastní pohled a úhel pohledu, vlastní vysvětlení těchto procesů, a sice: *osou nezadržitelných proměn světa je zenia paměti zdravých počátků v člověku a nekonečně se opakující ožívování (renesance) těchto počátků je klíčem k procesům rychlých změn, klíčem k humanitárnímu kosmologickému obratu*. Zde funguje triviálně jednoduchá myšlenka: zdravý počátek v člověku neustále utkvívá ve vědomí lidí a předáváním z generace na generaci neustále tvoří matici zdravého rozumu. Ať se člověk zatěžuje nejrůznějšími představami, mýty, mytologémy, ideologiemi, symboly, znaky, abstraktními schématy sebevíc, neustále se točí kolem osy vitálního počátku. Tuto osu nelze v člověku vymýtit, ať se o to apologeti ideálního, mystického, nadpozemského snaží sebevíc. Bez ohledu na to, kolik milionů mladých lidí se vrhne na oltář boje za tyto ideologie a mýty, životní počátky

vrátit osobu zpět do její osy (viz obrázek 15).

Humanitární kosmologie metodologicky zahrnuje čtyři výše uvedené epistemologie, samotný proces a jeho výsledek - humanitární globální transformaci. Z hlubin našeho vědomí se současně vynořuje genová paměť zdravého počátku v lidské přirozenosti a současně s ní se vynořuje i

Obr. i5. Renaissance na ose životních počátků

I, II, III, IV- Svět nové renesance;
a, b, c, z body renesanční exploze.

Aby se tedy tento počátek vyjasnil, vědomí vytváří svou *obrazovou* podobu. Renesanci neboli neustálé znovuzrození zde spoluvede *obraz v podobě vesmíru*.

V zásadě lze zpětně najít jinou formu zobrazení renesance. Do hry však vstupuje obrovská lidská zkušenost přežití: co může být bezpečnější, přizpůsobivější a pohodlnější než dobře zařízený dům (obydlí, stavba)? Renaissance a universum jsou dva ústřední pojmy (kategorie, termíny) humanitní kosmologie, které nejen vysvětlují novou humanitní revoluci, ale mohou také dát skutečný obsah nové epoše. Nyní můžeme bezpečně operovat na-

radigmatický model, jehož název je *Vesmír nové renesance*. Nový, budoucí člověk, který ohlašuje svůj příchod, je schopen renesančního (kosmologického) převratu a odpovídajícího uspořádání světa v podobě Vesmíru nové renesance.

* * *

Proces proměny našeho světa má tedy komplexní kontext, diskrétní, zrající v hlubinách vědomí a vystupující na povrch existence v paradigmaticky formalizované podobě. Takovému okamžiku říkáme zlom, epochální okamžik. Humanitární kosmologie nám ukázala příklad takového bodu obratu jako počátek nové fáze přechodu v procesu vývoje světa.

Důležité jsou zde všechny články tohoto procesu, nejen filozofický přístup k problému perturbace v kosmologickém měřítku, ale také přístup k samotné kosmologické praxi. Zde si Noví lidé vyhrnou rukávy a pustí se do práce, začíná intenzivní výbuch tvořivosti humanitních projektů, vytváří se matrice zdravého rozumu a krystalizují vlastní kosmologické praktiky.

Je zde vymezen "úhel" a "hledisko" procesu transformace, cesty pohybu k zamýšlenému cíli, jehož název zní Nový renesanční svět atd.

Na počátku tohoto gigantického díla jsou paradigmatické postuláty, jakési opěrné věže na cestě k novému vesmíru.

VII.2. Nové paradigmatické postuláty

Pokusme se nastítnit obrysy proměny humanitních kosmologických inovací. Za tímto účelem je však nutné formulovat několik axiomů (postulátů) jako východisko, které do jisté míry určí naši obecnou plavební dráhu a logiku budování vesmíru nové renesance.

* * *

První postulát. Teoretický člověk, zrozený v epoše antického starověku, nechal vědomí "d lo u h o odejít". Vystavěl sílu lidské ruky do nekonečna.

Svým zrakem zkalibroval nejmenší světy hmoty a pronikl do nekonečných hlubin vesmíru, vybudoval náš technogenní svět a nakonec dospěl k jeho hranicím: na obzoru je jasně vidět jeho západ.

Druhý postulát. Člověku svitlo kosmologické vědomí. V něm si člověk nejen uvědomil svou podstatu, ale získal i piedestal, z něhož se mu otevřely nové obzory existence.

Postulát třetí. Člověk není schopen vyrovnat se s technogenním vozem, který si postavil, není již schopen uhnout jeho rychlému běhu. Vůz k sobě člověka připoutal tisíci neviditelnými vlákny - začal člověka přejíždět.

Čtvrtý postulát. Technogenní svět již nereprodukuje jednotlivce, ale globální plebejství (ilotstvo), které je schopno bez problémů udržovat tempo a rytmus technogenního světa.

světového stroje... ale to se blíží ke konci.

Pátý postulát. V technogenním světě již společnost nepotřebuje válečné prostředky k vedení válek. Samotná povaha moderního technogenního světa, jeho tempo, rytmus a dynamika jsou uzpůsobeny k ničení člověka.

Šestý postulát. Svět vstoupil do éry demontáže technogenního světa s vyčleněním oblastí, které nepodléhají rozvoji infrastruktury.

Postulát sedm. Gigantická vidlice mezi *vnímáním* světa a *způsobem (formou) jeho reprezentace* vedla k požadavku nových jazykových a nejen jazykových forem komunikace. Vzniklo komunikativní vědomí světa. Do arény vstoupil "nový dialog" jako jakýsi humanitní (intelektuální) "Higgsův boson".

Postulát osm. Zkreslený výklad jevů jako posluš podstaty věcí se stal příznakem *omylu vědomí*. Odstranění paradigmatického vědomí je nápravou tohoto omylu. *Nápravou chyby vědomí napravujeme skutečnost.*

Devátý postulát. Vesmír nové renesance není souborem známých pravd, vztahů, věcí. Západ technogenního světa odnáší do zapomnění všechny jeho "krásné" stavební prvky. Lidstvo v osobě "nového" člověka již představilo-

---

Iloti 1) zemědělci ve starověké Spartě. Iloti byli považováni za majetek státu a svým postavením byli téměř totožní s otroky; 2) bezmocní. Viz: Slovník cizích slov. M.: Ruský jazyk, 18. vydání, 1989. C. 192.

Je to nový soubor prvků (bloků), z nichž bude sestaven vesmír nové renesance.

* * *

Nostulata nesou apriorní znalosti, koncentrované, zhuštěné, prověřené časem a zkušenostmi mnoha generací. Nostulata jsou jako jakási světlice, předzvěst začátku gigantického díla intelektu, jako obrovské pero na čistém listu proměn světa. Bez ohledu na to, jak brzy se jednotlivé aspekty nového paradigmatu existence vyjasní, budeme se k postulátům znovu a znovu vracet, abychom kontrolovali směr intelektuálního myšlení a neztratili se v labyrintu rozmanitosti našeho světa, nebezpečného svými slepými uličkami, třpytivými zákoutími a kobkami. Postuláty nám umožňují vyhnout se mnoha nebezpečím.

VII.3. Obecná myšlenka a principy výstavby vesmíru nové renesance

Na základě těchto postulátů se nyní pokusíme nastínit některé obecné parametry pro řešení problému. Nejprve si však nastíníme několik "nástrah", na které neopatrné lidstvo čeká nebezpečí zakopnutí.

VII.3.1. "Podvodní útesy" proměn světa

Na cestě k rozluštění těchto vzorů a principů čekají na badatele *nebezpečí*. Vyhnout se jim vyžaduje nebyvalou mobilizaci intelektu.

První nebezpečí podle mého názoru souvisí s *objektivizací pojmů, katezorií a různých spekulativních idejí*. Abychom mohli vybudovat vesmír nové renesance, potřebujeme jakýsi stavební materiál. A právě zde mohou přijít vhod takové "pilíře" (kategorie), kterým se dříve, a ne v dávné minulosti, dostalo "objektivního" hodnocení, tj. jsou to "objektivizované" pojmy, které vyrostly ze spekulativní fikce a nyní tiše představují něco nutného, potřebného a podstatného. Přirozeně, že vesmír,

konstruované z takových bloků, imaginární "reality", ponesou stejný znak objektivizace, bude třeba v ně věřit, stejně jako dnes věříme v mnoho pojmů, konceptů, kategorií, významů a fikcí. A tak bude lidské vědomí opět "opařeno" halucinacemi, iluzemi, ideologiemi, moralizováním a dalšími prostředky zotročování člověka. Druhé nebezpečí na cestě k budování nové renesance spočívá v *subjektivním omělovení principů výstavby*. Kolik lidí nyní žije na zemi, tolik renesančních staveb (paláců, chatrčí, chatrčí atd.) bude postaveno. Každá z nich se ukáže jako jediný možný paradigmatický obrat. Tak například je zcela možné postavit budovu bez jejích fauvdamentálních opor (nových fauvdamentálních pojmů a kategorií). Takové budovy, postavené "na písku", jsou neobyčejně elegantní a ... a ... krátkodobé, i když jejich stavba je lákavá, protože tady nemusíte myslet na budoucnost.

Tato dvě nebezpečí zcela potvrzuje dlouhá historie světového řádu a není třeba vyjmenovávat množství postav různých úrovní, jakýchsi revolucionářů, dobyvatelů, humanitárních futurologů, vládců našeho světa. Zde se každý, kdo dosáhl nejvyšší (byť v globálním měřítku lokální) moci, snaží zanechat svou stopu v dějinách, a je jasné proč: život je krátký, ale svět zůstává "nepředělaný". Často je to jen švih na okolní svět. To vede ke zcela nečekanému závěru: náš svět se skládá ze zbytků, útržků paradigmát a modelů, které zpravidla nebyly rozvinuty. Tyto rudimenty nových světonázorů, ačkoli už dávno zmizely z reálného horizontu, o sobě stále dávají vědět. Svět je hromadným hrobem neúspěšných, neúplných, neúplně zformovaných paradigmát! Za každým z nich však stál skutečný, živý člověk, a to vyvolává otázku tisíciletého rázu: co motivuje člověka ke starostem, k nekonečnému intelektuálnímu povyku, k jednání, k podkopávání toho, co existuje? Proč takový spěch?

Proč se ztratil klidný nadhled a nahradila ho fascinace...

Proč nejsou věci intelektuálně "procítěny" až do hloubky své podstaty? Proč nejsou věci intelektuálně "ohmatány" až do samé hloubky, do své podstaty? Proč je pokušení tak velké? Je mnohem snazší je zničit a nahradit novými než pochopit jejich smysl?

Myslím, že vodítkem je toto. Pokud zahájíte para-digmatické vykopávky a budete zkoumat každý nález vrstvu po vrstvě.

vrstvy, nalezneme děsivý obraz. Mnohá paradigmata se objevila jen jako reakce, jako "odpověď" na sebemenší pokusy o nejnovější "velké" paradigmatické myšlenky. Proto ta jejich rychlost, pečou se jako palačinky: okamžitě se objevily stovky, tisíce velkých i malých paradigmát, která se snaží zadupat, uškrtit, zabránit rozvoji život potvrzujících způsobů bytí. Všechno, až po nejružnější "alter-", je v plném proudu,

"Anti" dané myšlenky nebo procesu.

Dodnes se tito bojovníci za paradigmata množí v obrovském světovém prostoru, jakmile ucítí vznik (vzkříšení) život potvrzujících paradigmatických zvrátů a převratů. Proto jich bylo na světě málo. Klasické

příklad výše uvedeného

Období evropské vrcholné renesance

Evropská renesance nám poskytuje živý obraz podivuhodného boje nových lidí za své ideály, hodnoty a světonázor. Evropská renesance nám poskytuje živý obraz zázračného boje nových lidí za své ideály, hodnoty a světonázor. To nejvzácnější, nepochopitelné, neobvyklé, nepodobné způsobuje otřes v zavedeném běhu věcí. Jak obrovská armáda apologetů "zavedeného", tj. zatvrzelého, zakonzervovaného a zatuchlého, jim vyšla vstříc. Kolik rafinovanosti, nenávisti, zloby a odmítání se vyrojilo proti všemu novému a odlišnému! Do tohoto boje se zapojily všechny instituce starého paradigmatu. Boj s "jinými" byl po staletí způsobem života.

Přistupujeme tak k hledání smyslu a významu pojmu.

Jinými slovy, oživit samotného člověka, vyvinout protivodu proti útokům na nového člověka, ztlumit bubnování dnešního aktivního technogenního světa, ponořeného do atmosféry "novověkého středověku" a otroctví společenské smlouvy, vyladit jeho hlas tak, aby slyšel blížící se kroky nového, renesančního člověka.

* * *

Nestačí však rozpoznat nebezpečí na cestě k novému, mimořádnému, vznikajícímu. Je však také nutné žít se energií nového kosmologického vědomí, vědomí, které umožní včas rozpoznat zchátralost současného vesmíru a včas jej opustit, aby nebyl zavalen jeho troskami. Ale to není to nejdůležitější! Hlavní je položit základy nového vesmíru (vesmíru nové renesance), podepřít jej.

Nové vědecké pojmy a kategorie, které s sebou nesou nové významy, motivace, podněty a cíle. Tento grandiózní úkol zahrnuje mnohostranná řešení týkající se nejen osudu světa kolem nás, ale také předvídání etap (kroků) kosmologických proměn. Čtème a pozorně se dívejme na nadcházející kaskádu proměn světa.

VII.3.2. Nová renesance: Humanitární kosmologická četba

Jsme teprve na začátku cesty nazvané Lidská kosmologie, cesty, která vede ke kosmologizaci vesmíru, k nové renesanci. Musíme se vymanit z objetí technogenetického světa, najít východisko k realizaci humánní kosmologie jako filozofické kategorie a nejnovější disciplíny vědeckého poznání a najít v sobě sílu vydat se na dlouhou cestu k vesmíru nové renesance.

* * *

Vstup do nového paradigmatu (a "pochod" v jeho rámci) bude provázen obrovským napětím, opozicí a velkolepými událostmi. Aby se však vyrovnaly možné kolize na cestě k odklizení gigantické suti v lidském vědomí, mělo by si lidské vědomí do jisté míry vyvinout určitou technologii - vysokou humanitární technologii překonávání této suti. Obrátme se k *obr. f6* a podívejme se blíže na jeho "náplň". Odráží se v něm následující

řada problematických humanitárních kosmologických bloků ve světě:

- etapy (období) renesančních proměn;
- Rozsah a hloubka zapojení sfér do renesančního procesu.
Budu muset udělat nějaké změny;
- vysoké humanitní technologie renesančního vzdělávání.

Etapy (období) renesančních proměn. Pokud jde o etapy přechodu k renesančnímu světonázoru a existenci, zdají se být logicky opodstatněné tři humanitní kosmologické periody-bloky. Mimochodem, evropská renesance

hiz

Obrázek 16: Nová renesance: Humanitární kosmologická četba

prošla třemi vývojovými obdobími a dala lidstvu lekci, z níž se světové společenství bude dlouho učit jako z gigantické otázky tisíciletého významu. Proč selhalo? Do kterých vedlejších větví a kanálů vývoje se vrhla energie vrcholné renesance a renesanční síly byly promarněny? Které z těchto postranních větví (možná

Je to osvícení?) otevřít stavidla bezuzdnému, všeobjímajícímu útoku na přírodu, na člověka, na zdravé počátky v něm? A v důsledku toho je dnešní technogenní svět grandiózním, neúprosným vozem, ze své podstaty uzpůsobeným k tomu, aby rozdrtil vědomí člověka a vzal mu život. Vraťme se však k nové renesanci, novému pokusu, novému ppoěhu sil a načrtněme nejpravděpodobnější, reálné a logické etapy (období) jejího formování (průběhu) jako jakési běhy a rozcestníky.

První etapa (období) bude označena jako "Demontáž: probuzení vědomí první jiskry"

Druhá fáze (období) se nám jeví jako "Obstrukce: kosmologická platforma nové vědomí"

Třetí etapa (období) "Nové renesanční kosmologické horizonty".

* * *

Nastínili jsme nejpravděpodobnější, nejreálnější a logicky ověřené etapy (období) renesanční tvorby (toku) jako jakési běhy a rozcestníky. V následujícím textu se zaměříme na první etapu cesty k novému vesmíru, neboť druhé a třetí etapě jsme již věnovali značný počet stran této knihy (viz *oddíl I VI*).

VII.3.3. Demontáž: probuzení vědomí - první jiskry

Proč ale ta demontáž? Nedělají si noví luddité jméno? Vůbec ne. Věc je mnohem závažnější. Zde jsme pouze nastínili obecné obrysy kosmologické renesanční etapy (období) DEMONTAGE.

* * *

Technogenní civilizace je všeobjímající, nebezpečně dynamická a neúprosná a představuje přímou hrozbu pro lidský život, čtyři

---

Luddité (Luddites podle učně Neda Ludda, který podle legendy jako první zničil svůj pletací stroj na protest proti svévoli svého mistra) účastníci masových nepokojů v Anglii od 60. let XVI I I. století do počátku 30. let XIX. století, kteří se postavili proti zavádění strojů, kapitalistickému vykořisťování a ničení strojů. Viz: Slovník cizích slov. C. 292.

faktor *inovačních revolucí; militarizace vědomí a ekonomiky; technologické katastrofy a peazupozice k nim; neslučitelnost buňkování světa se síťovým uspořádáním geoeconomického prostoru* předurčují absolutní, nezvratný proces vyčerpání každého člověka i světového společenství jako celku a vytvářejí situaci, jejímž východiskem je demontáž technogenního světa a vstup do nového paradigmatu civilizačního vývoje Vytvoření nové renesance.

Co se týče vysoké humanitární technologie DEMONSTRACE technogenního světa, je zde skutečné rozcestí.

Již dříve jsme se zmínili o tom, že světové společenství je plně zralé na to, aby zahájilo *skutečnou* demontáž některých nejnebezpečnějších oblastí a zón technogenního neomezeného rozvoje, oblastí, kde se soustřeďují obrovské intelektuální, finanční, průmyslové a lidské zdroje, lidských zdrojů, jejichž účel je jediný: zpracování (rozměňování) zdrojů jako samoúčel, neustálé přizpůsobování životních cyklů zboží, způsobů, infrastruktur, lidského života, neomezené generování nových metod práce, špičkových technologií atd. za účelem uspokojení nepřetržitého rozvoje nových technik práce, špičkových technologií atd. atd. ve prospěch neustálých inovačních revolucí, explozí a převratů. Na naší planetě již můžeme vidět taková ohniska nadměrného čerpání zdrojů jako "černé díry" a urbanizace do těchto děr neustále žene gigantické davy lidí, kteří jsou systematicky pohlcováni, vlnu za vlnou, aby byla uspokojena mánie rozvoje.

Moderní humanitní vědy, prakticky zakotvené-

Tento proces, jeho aspekty, dynamika, chování jeho účastníků atd. je popsán s čistým svědomím, bez sebemenší snahy vymanit se z tohoto procesu, povznést se nad něj, obsáhnout jediným pohledem celý celek, systém oblastí umrtvování zdrojů a člověka samotného. Navíc se jeho apologetika dává do služeb zachování takového systému, překvapivě sofistikovaného pojmu (inovace), jakým je "udržitelný rozvoj" (Rio de Janeiro, 1991). Jeho hlubokým smyslem a zahaleným rubem je dát udržitelnost fukcionaření tohoto všepohlcujícího molocha, aby se na vteřinu zabránilo selhání světových reprodukčních cyklů, jejichž jádra tvoří strukturu těchto "černých děr". Technogenicita je glorifikována v myslích mladších generací, jejichž krátká chvíle intelektuálního života způsobuje, že se z nich předčasně stávají mladí starci. Zde je odnese

všechny mladistvý elán, zdraví, volný čas a především svobodu v jejím původním významu a smyslu. Zde bují apologetické heslo "Svoboda je uskutečněná nutnost". To je jeden z omylů vědomí, v tomto hesle našlo ospravedlnění pro rytmus a tempo vražedného technogenního lesa.

Stojí za zmínku, že tento skličující obrázek nestřeží jen lidská věda, ale také militarizované vědomí. Moderní armády budou v případě potřeby vrženy do obrany technogenních stanovišť, protože existuje dvojí vzájemná závislost. Na jedné straně armády dostávají ultratrvalé a neustále aktualizované zbraně vyráběné na základě high-tech průmyslové výroby v technogenních zónách (oblastech); zároveň jsou tyto oblasti neustále motivovány k výrobě vysoce inovativních zbraní, které přinášejí nejvyšší zisky a zároveň vytvářejí pocit jistoty a bezpečí těchto oblastí.

Geoeconomický atlas světa poskytuje názorné schéma umístění takových inovačně-technogenních oblastí. V moderním světě jsou tyto oblasti propojeny síťovými, kooperačními, vědeckotechnickými, výrobními, technologickými a marketingovými vazbami. Rozpad těchto technogenních zón bude probíhat podle principu padajícího domina, který se stále častěji používá při analýze rozsahu technogenních katastrof. Právě výše uvedené oblasti jsou zdrojem technogenních katastrof prvního řádu.

To vede k dalšímu vyčerpávajícímu trendu, vzniku a růstu *sil pro mimořádné události*, které v některých zemích již dosahují rozsahu srovnatelného s národními ozbrojenými silami (armádami). Rozvoj tohoto trendu bude navíc spotřebovávat všechny druhy zdrojů a přispívat k vyčerpání lidstva spolu s technologickým a vojenským vyčerpáním, které se stává hrozbou pro lidstvo nejvyššího stupně. Nejen zde se jedná o již jasně definovanou výzvu pro člověka!

Další nebezpečí číhá na rozvoj světového společenství v rámci technogenního scénáře. Síťové uspořádání geoeconomického prostoru se dostává do rozporu s pozůstatky starého vestfálského systému (neuróza suverenity), s buněčným (voštinovým) uspořádáním národních struktur

(státy, správní jednotky atd.). Tento rozpor vytváří situaci nejistoty klastrových síťových infrastruktur, potíže při jejich provozu, přímou hrozbu jejich zničení (to je charakteristické zejména pro energetickou síťovou infrastrukturu, plynovody, ropovody a produktovody, energetická vedení vysokého napětí apod.) Politici všech směrů tuto situaci nadále využívají k politickým účelům. To vše si vyžádalo vytvoření *6tcm*pozo zeoekologické *reakční síly*. A tyto síly, pokud budou geopolitické předsudky pokračovat v nezmenšené míře, budou jen narůstat a vnášet do využívání sil, prostředků a zdrojů prvky iracionality. Existuje zde dalekosáhlý plán: reprodukční internacionalizovaná potulná jádra, mocné THK si postupně uvědomí svou sílu a roli při řešení světových problémů a budou to právě ony, kdo se postaví státům. Je možné, že budeme svědky bitvy mezi dvěma mapami (stránkami) geoeconomického atlasu světa⁶ a politickou mapou světa (vestfálským systémem) a reprodukční stránkou nad ním. (Viz v *části II*, *obrázek 8. Dva světové systémy: nové globální optozóny*). Hovoříme o nadcházejícím boji mezi světem rozděleným politickými (státními) hranicemi a světem rozděleným ekonomickými hranicemi, které se neshodují s hranicemi politickými. Vestfálský systém se však nevzdá bezbitvy, ačkoli 200 členských států OSN, zmítaných geopolitickými rozpory, bude jen stěží schopno vzdorovat 2000 největším nadnárodním světovým strukturám, dobře mobilizovaným ekonomicky i organizačně. To je však pouze jedna stránka období renesance DEMONTAGE. Mnohem důležitějším a obtížnějším problémem může být *demontáž rajskeho techno-vědomí*. V nejvyspělejších vzdělávacích centrech (akademie, univerzity, instituty), vybavených moderními vzdělávacími technologiemi (včetně dálkového studia), se směnu za směnou připravují mladí odborníci schopní podporovat práci světové technogenní mašinérie na vysoké úrovni. Nikdo zde nemluví o vidiverzálních znalostech: pro naši dobu (moderní dobu) vypadá člověk s vidiverzálním rozhledem jako nepochopení, omyl, vyvrhel.

---

⁶ Geoeconomický atlas světa viz: Kočetov L.f. Feoeconomický atlas světa (nejnovější konfigurace světového ekonomického prostoru) Společnost a ekonomika, 1999. №7-8.

společnost. Není žádoucí a navíc je nebezpečná: je schopna analýz typu "na jedné straně...", "na druhé straně..." apod. A to může nakonec vést k zobecnění obecného a k obecným hodnocením.

Je třeba poznamenat, že rozbití paradigmatu vědomí se netýká jen obecného vzdělávacího bloku vědomí, ale především světonázorové sféry. Zde jsou zpochybňovány hodnoty technogenní kultury a znalostní společnosti v podobě prosazované technogenním paradigmatem světového vývoje jako nejnovějších článků (horizontů) vývoje a technogenních trendů. Nostindustrialismus a informační společnost jsou bobule vzaté ze stejného pole, ideologického, jako apologie dynamiky nikam, do ničeho.

Co můžeme očekávat, pokud jde o časový rámec renesančních zvratů? Na tuto otázku nelze dát jednoznačnou odpověď. Dlouhodobá kumulace drobných změn nemůže vybudit výsledný vektor, protože jsou pečlivě sledovány moderními ideologickými institucemi. Neschopnost vyvrátit technogenní paradigma na celé frontě v počáteční fázi je rovněž odsouzena k nezdaru. Východisko: je třeba hledat slabé články technogenního modelu a řešit otázku míry porážky celého technogenního organismu. Humanitární kosmologie tyto články objasňuje; hlavním slabým článkem technogenního stroje je kupodivu člověk.

Technogenní stroj jako soběstačný, sebeorganizující se, sebevyvíjející se systém vytěsňující člověka na periferii jej postavil jako samostatný článek technogenního systému, čímž si a priori otevřel cestu k zapomnění vývoje. Skutečnost je taková, že každý den, každou vteřinu je třeba udržovat technogenní stroj v provozuschopném stavu. Ale jak se zvětšuje rozsah tohoto stroje a rychlost jeho nepřetržitého provozu, člověk už není schopen udržet jej v nehybnosti.

A zde je obrovský rozpor: člověk je závislý na stroji, který už nemůže nejen vybudovat, ale ani znovu vytvořit (reprodukovat). Mnohým se tato situace bude zdát fantastická: euforie z pokroku zanechává naděje na rozvoj jak člověka, tak technogenního stroje. Potíž je však v tom, že v dobré symbióze dochází k rozvoji člověka-stroje, nikoli člověka, a tato větev civilizačního vývoje může lidstvo odvést z hlavní cesty rozvoje na technogenní záložní cestu.

svět jako děj, který se zasekl na svém počátku, jako zacyklený vývoj bez vnějšího vektoru!

* * *

Člověk a jeho vědomí jsou tedy středem humanitární kosmologie! Vytrhnout člověka a jeho vědomí z jeho technogenních civilizačních cest je úkol prvořadého významu, úkol pro nejbližší, dohlednou budoucnost. V tomto případě by se však člověk měl přinejmenším prohlásit na celé čáře, vyhlásit manifest o sobě jako o doktríně člověka 21. století, který zahájil renesanční obrat".

Zabývejme se nyní otázkou, které filosofické sféry a oblasti vědeckého poznání budou působit jako kosmologická praxe a budou se vlastně podílet na demontáži paradigmatu.

MILLE VĚDOMÍ.

VII.4. Korekce reality (aktuálnosti) jako kosmologická praxe

My jsme zvolili opačný způsob zobrazení skutečnosti, v tomto případě je podle našeho názoru asociativní přístup k předmětu našeho zkoumání zcela na místě. Nové kosmologické paradigma, námi asociované s vesmírem a jeho nositeli pojmovými (kategoriálními) bloky, a proto nám zřejmě není zakázáno nahlížet na pojmový aparát prizmatem vesmíru.

* * *

Nebude vám připadat technicistní, když mnohé termíny a pojmy ponesou "konstrukční" zátěž. Níe budeme volně operovat s humanitními konstrukcemi vesmíru v širokém rozsahu a vysoké humanitní technologie a jejich aplikace ve veřejné projektové praxi nám poskytnou klíč k pochopení obecné logiky konstrukce vesmíru nové renesance, logiky, která v maximální možné míře osvobozuje naši mysl.

Pokus o vytvoření takového manifestu učinil autor. Viz: *Koche-tov* L.f. F Humanitární manifest jako doktrína člověka 21. století (Humanitární kosmologie v hledání odpovědi na otázky tisíciletého žebříčku) Bezpečnost Eurasie, 2005. №4. C. 341-372.

Obraz vesmíru nám brání v tom, abychom se rozptylovali a mluvili o všem a o ničem, jak se často stává, když si vybíráme oco6o abstraktní témata. Obraz vesmíru nám nedovoluje odbočit stranou a mluvit o všem a o ničem, jak se to často stává při volbě oco6o abstraktních témat, no a naše cesta je nejvyšší cestou k "uchopení" zvoleného tématu. I při uvažování na této nejvyšší abstraktní úrovni je pro nás velmi důležité mít apriorní parametry, v jejichž rámci problém skutečně žije. A právě obraz vesmíru slouží jako tato sémantická omezení a jeho "opory" a "zarámování" prostřednictvím pojmového aparátu mu dávají ucelenou podobu.

Představa paradigmatické změny a vzniku lidsko-nitariánského kosmologického projektu, který jsme označili jako Vesmír nové renesance, vyžaduje svou konceptuální (kategorickou) formulaci".

Na základě tohoto úryvku uvedme několik definic, přičemž jako referenční rámec pro naše zkoumání si ponechme humanitárně-technologickou povahu vesmíru. Začneme po stránce terminologické a určíme několik základních kategorií.

Předběžný nástin nového renesančního vesmíru

{Nová renesance je výsledkem hledání prototypů (odlitku, nového životního plátna), na něž se otiskují nové znaky a symboly počátků zdravého rozumu a které působí jako obecné referenční body, významy, jež předurčují podstatu a styl humanitní a kulturní revoluce. Jsou to znaky, symboly, barvy, které se znovu objevily na plátně života, když bylo otočeno kolem vitální osy u pilířů vesmíru. Vědět, že nové plátno života "zeppe života" nás vynáší na povrch existence z mužských kosmologických hlubin člověka.

Je třeba poznamenat, že postupně budujeme humanitní kosmologický slovník (glosář), abychom na konci knihy dospěli k relativně úplnému slovníku kosmologických pojmů a terminologických obrátů, který nám pomůže vytvořit rámec Vesmíru nové renesance. V tomto směru jsme již získali určité zkušenosti, když jsme budovali obecný děj nových vědních disciplín "globalismus" a "geoekonomie". Jako obruče drží sud vína, tak kategorie (pojmy) drží náš svět. S těmito "obručemi", jejich charakterem a konstrukcí se zvědavý čtenář může seznámit důkladněji. Viz: *Kočetov E. G.* Globalistika jako geoekonomie, jako realita, jako vesmír. C. 637-667; *Kochetov L.f.* Geoekonomie. Ovládnutí světového ekonomického prostoru. M.: Norma, 2006.

{Nová renesance je řada základních katezorií významových bloků}, které předurčují nejen základní ontologické a znoseolopické základy pro konstrukci jediné, monolitické nadoborové divadelní formy, ta by sloužila jako mocná překážka tradičnímu pojetí teoretických a metodologických základů, které jsou rozervané a vzájemně nepropojené v důsledku disciplinované buněčnosti, předmětnosti) našeho poznání a slabosti a nerozvinutosti nadoborové vědecko-behaviorální reflexe.

Framemork Uniuerse nové renesance je systém základních uzlů katezorií (pojmu), vybudovaný podle zvláštní vzájemně propojené a závislé logiky, která to umožňuje, na základě své základní platnosti dodat celému univerzu stabilitu vůči tradičním technologickým významům, cílům a zajistit, aby se obecné renesanční prostředí udrželo v ulitě nového univerza. Z hlediska znooceo losofie je rámcem objemově síťová metoda myšlení, svět jako zeolozoická kniha, v níž se objemově síťové světové hospodářství (zeoekonomie) transformuje nejnovějším civilizačním modelem a působí jako nosná struktura.

Fasáda Uniuerse nové renesance je monumeitálním heslem nových významů, nových cílů a symbolů života, reklamou zdravého rozumu, historií podobnosti života s hlubinami existence, na fasádě je umístěn nový čas - nový světový chronometr - chronos, počítající nejen vnější, ale i vnitřní čas.

Okna univezity nové renesance jsou sociologickým rámcem, jehož otevřená metodologická optika odhaluje podstatu různých aspektů a dimenzí světa. Samotná okna univerza nesou zvláštní vlastnostní a obsahový charakter. Forma {konfigurace} těchto oken jsou objemově-prostorově a prostorově řešené ukazatele, které určují obsah a možnosti oken. Tyto ukazatele jsou zobecněnými mírami každého okna. Jde o vzájemně propojené mapování {zomorfismus}. Skrze tato okna vesmíru se události přelomu 21. a 22. století lámou zcela novým způsobem. - Fenomenální posuny světa, které zasáhly prakticky všechny sféry světového prostoru.

To:asi Zfvroabaaia aoaozo renesance {Stavby uniuerse nové renesance) je vrstvu po vrstvě zeoloziiistický výklad.

Nové renesanční světy, budované v určitém teoretickém a metodologickém klíči a podávající přehledný situační obraz vztahů a vzájemných souvislostí různých sfér světového řádu, zejména nových sfér života nových lidí, které jsou zónami chaosu přetrvávajícího po značnou dobu.

3fe ee ternational collision {Mezistátní, mezistranická, kolize) - *rostoucí konflikt mezi neo-westfálským systémem členství v našem světě (politická stránka světové ekonomiky), postavený na principu mechanického štěpení států na vlně neurózy suverenity,*

Střecha univerzity nové renesance je nejvyšší úroveň humanistického a kulturního chápání světa, úroveň, z níž se jako panoramatické panorama otevírají daleké horizonty existence, z níž se dalekosáhlé obzory existence otevírají jako zuzantcké panorama, jehož neustálé čtení a srovnávání zajišťuje spolehlivé korekce v provozu Universa Nové renesance a udržuje ho v bezpečném stavu. Stejně jako základní pilíře vesmíru je hlavním blokem, na němž závisí všechny parametry Nového renesančního vesmíru. Pokud

"Střecha spadla" kvůli lidské pokřivené optice a základní pilíře byly odplaveny kvůli ezo-techno-zeické nezkrotnosti, pak už nic nezachrání budování světa. Znovu se shromáždí život, aby se vydal do hlubin vesmíru, k ezooporám, a vše se bude znovu opakovat.

Využití *univerzity nové renesance) - udržování vnitřního světového řádu v budově, včasné předvídání, prevence a reakce na nejnovější třídu kolizí, nebezpečí, yzpos a výzev, prevence a reakce na nový typ válek jako recidivy chyb vědomí, jako doktrína nového meče, nové pochvy a jejich nerozbornosti, jako vyrovnávání střetu mezi novou aristokracií a světovým plebejstvím, prevence nového otroctví, nového šlechtictví, zemského sknechtismu a zladiátorství. Nová forma soutěže síly, krásy, intelektu, talentu a reality, přinášející radost ze života a jeho věčnou energii. Systém nových názorů na míru viny, nové modely a způsoby jejího hodnocení jako nové hodnocení). Transformace starých teorií na vědomé úrovni.*

{cmpaxa, teror, hrozba, nebezpečí, mpevozu, úzkost) do nových světonázorů spojených s nebezpečím ztráty hodnot, motivů a významů vrcholně renesančního systému.

Obyvatelé vesmíru nové renesance jsou noví lidé se svými hodnotami, motivacemi, zájmy, vektory a významy renesančních aspirací; lidé, kteří byli u základů vesmíru a vrátili se na povrch existence, kteří získali novou optiku a pohled na věci, kteří získali schopnost univerzálního poznání a nové vědecké reflexe.

Předpisy vesmíru nové renesance (The Regulations of the Universe of the New Renaissance) jsou humanitním manifestem jako doktrínou renesančního člověka, jejíž zásady a normy chování se formují na základě zkušeností spojených s hledáním odpovědi na otázky tisícileté panzy. Humanitární kosmologie zde vystupuje jako soubor humanitních norem nové renesanční mupostavení koleje.

* * *

Tím jsme v co nejstručnější a nejstručnější podobě nastínili základní pojmové (kategoriální) bloky transformace světa. Jsou to však pouze jakési "referenční body", od nichž můžeme začít rýsovat obecný obrys (osnovu) vesmíru nové renesance. Zde budeme potřebovat jedinečný metodologický nástroj "filosofický skalpel", který jsme si již vyzkoušeli. Již dříve (viz *oddíl V*).

4'... NCL O8S K!...'4) ROZUMÍME ČTENÁŘI S TÍMTO INST.

MeH THOM

a jeho filigránské práce. Zabýval se řezbářstvím "Noví lidé." Dejme mu slibnou práci.

VII.5. Předběžný náčrt nového renesančního vesmíru: filozofický skalpel v práci

Jsou zde dva aspekty. *První aspekt:* co je nadbytečné, mrtvé, zastaralé, co má "filosofický skalpel" odříznout? *Druhým aspektem* je ukázat filosofický skalpel při jeho "skutečné" práci "vyřezávání" obrysu nového vesmíru. Obojí má své zvláštnosti a "vysokou" technologii. Zastavme se u nich poněkud podrobněji.

VII.5.1. Filosofie návratu k realitě Uvědomění si a

pochopení světa jako synergického celku hlavní cestou k posunu epistemologie k novým výšinám; Otevírají se nové obzory v konstrukci vesmíru nové renesance: poznávání světa na třech základních pilířích *synkretismu, kvadralktiky (prostorově-filosofické metody) a synergismu*. Člověk, "geoekonomický člověk", vyzbrojený novou metodou poznávání světa na přelomu 21. a 22. století, k tomu plně vyzrálý a připravený, bude schopen zajistit existenci hodnou své síly, krásy, vitality a inteligence. A právě zde dochází ke gigantickému oddělení, trhlíně, roztržce, propasti mezi objektivizovaným světem a realitou. *Filosofie návratu ke skutečnosti jako filosofický skalpel (břitva) prořízne objektivizovanou, umělou, dusivou skořápku lidské bytosti a vrátí ji k životu, ke skutečnosti, k existenci*. Takový skalpel (břitva) odřezává vše nadbytečné (imaginární, ideální, tj. bolestné). V této fázi nemoci nefunguje ani pero, ani štětec, ani spekulativní logika a výmluvné pózy, ani vášnivé apely na hodnoty, které se již v y č e r p a l y a stále více vzbuzují podezření z jejich pravdivosti, a tedy i odmítnutí. Nefunguje zde ani strach, ani zstrašování, ani represe, ani propaganda, ani nabádání, ani apely na soulad a dokonalost, neboť strany, které jsou v zásadě nesmiřitelné a rozptýlily se od sebe na tak gigantické vzdálenosti a póly, oddělené tak gigantickými propastmi a zlomy, že nemá smysl stavět mosty mezi oddělenými břehy a t d. Filosofický skalpel se v t o m všem v z á s a d ě n e a n g a Ź u j e. Nemoc zasáhla svět až do m o r k u k o s t í. V takové situaci má smysl vzdálit se od starého vesmíru do slušné vzdálenosti a nenechat se zasypat jeho sutinami.

* * *

Nestačí však odříznout vše nadbytečné, zastaralé! "Filosofický skalpel" má ještě jednu úžasnou, jedinečnou vlastnost, nejen vyznačit obrys nového renesančního vesmíru, ale je povolán jej "tvarovat", což znamená: vytesat fauvdamentální podpěry, vyznačit celkový rámec vesmíru, projít se po jeho fasádě a patrech, nezapomenout na okna, střechu, ale také se samozřejmě starat o jeho obyvatele, dát jim adekvátní kosmologický rámec.

k vědomí "Charty koleje" ve vesmíru nové renesance. Podívejme se blíže na práci "filosofického skalpelu" a jeho základní úkoly.

VII.5.2. Obrys nového vesmíru: filozofický skalpel při práci

Ozvěny filozofického skalpelu jsou zcela jiné:

- vyřezat jasný obrys vesmíru. Mluvíme o velmi předběžném náčrtu vesmíru nové renesance jako výsledku hledání prototypů (náčrtu, nového životního plátna), na něž se otiskují nejnovější znaky a symboly mwl zdravého rozumu, které působí jako obecné (základní) orientace, významy, jež předurčují podstatu, smysl a styl humanitní kosmologické revoluce. Jsou to znaky, symboly, barvy, které se znovu objevily na životním plátně, když bylo otočeno kolem životní osy na opěrách starého vesmíru. Génus života vynáší toto nové plátno života na povrch existence z humánních kosmologických hlubin člověka;

- Filozofický skalpel má vytesat fonchoptol- n í *pilíř univerza nové renesance* jako řadu základních kategorií (sémantických bloků), které předurčují nejen základní ontologické a epistemologické východisko pro výstavbu jednotné monolitické nadoborové plat- formy, která by sloužila jako mocná bariéra tradičním představám o teoretických a metodologických základech, jež jsou roztržené a v z á j e m n ě nespojitě vzhledem k disciplinární (buněčné, předmětné) povaze našeho poznání a slabosti naddisciplinární vědecké reflexe. Skalpel zde stojí na stráži nových životních významů, včas odřezává pokusy nenápadně nasadit na zdravý strom života červotoč ideologií, my- fologémů, tento svérázný katarakt na zdravém zraku člověka, jeho zaslepující optiku, posouvá jej do jiných řad. A právě zde jsou na stráži nejlepší skalpel a noví chirurgové.

Zvláštní výzvou je prolomení mezioborových zdí nejen obecných humanitních znalostí, ale také velké čínské zdi mezi přírodními a humanitními vědami. Právě strážena touto vysokou zdí se přírodovědci stále odvážněji a častěji pouštějí do společenských věd a vštěpují humanitním a společenským vědám

mechanistickými (laboratorními) metodami poznávání, které formalizují společenské deskriptivní vědy do té míry, že za nimi již není vidět skutečný společenský život a jeho vývoj, který je drcen gigantickými modely. Zde je naším referentem a pomocníkem filosofický skalpel;

- Pro filosofický skalpel je velkou prací označit *obecný rámec Nového renesančního vesmíru* jako systém základních, uzlových kategorií (pojmu), vybudovaných ve zvláštní vzájemně propojené a závislé logice, která umožňuje díky své základní platnosti dát celému vesmíru stabilitu vůči tradičním technogenním významům a cílům a zajišťuje zachování obecného renesančního prostředí ve slupce Nového vesmíru. Z hlediska gnoseologie je rámcem objemově síťová metoda myšlení, svět jako geologická kniha, v níž je objemově síťové světové hospodářství (geoekonomie) transformováno nejnovějším civilizačním modelem a působí jako nosná struktura.

Zde je hlavním úkolem filozofického skalpelu dostat se do boje mezi *neo-westfálským systémem světa a síťovým světovým řádem*. V současnosti jsou ve službách neo-westfálského systému (který je bezuzdným štěpením suverénních zemí) takové pojmy a kategorie jako nacionalismus, národní výlučnost, nacismus, identita, pseudopatriotismus, antiglobalismus, pseudostátnost atd. Všechny živí ideologii povyšování místních struktur na úroveň států. Čeká nás gigantická práce na vybudování nové mapy, nové krajiny, nového rozdělení světa nad politickou mapou světa, odrážející objemově-síťový princip vymezení našeho světa, který zchladí zápal *bojovníků, kteří* hodili rukavici vznikajícímu novému světu s jeho novými body a oblastmi globálního růstu;

- Na *fasádu vesmíru nové renesance* vyryje filosofický skalpel obřími písmeny monumentální hesla nových významů, nových cílů a symbolů života jako reklamu zdravých začátků, zdravého rozumu, jako dějiny geniální cesty života do hlubin existence a nové čtení času. Na fasádě je vystaven nový světový chronometr Chronos, který odpočítává nejen vnější, ale i vnitřní čas.

Nový život, nové písně a slogany! Přinese nám je "génus života", který byl u pilířů vesmíru; použije filo-

Sofiina skalpelu je vyznačí na fasádě nového vesmíru.

Renesance:

1) Filosofický skalpel vyřízne ve vesmíru nové renesance obrovské díry, do nichž silzepředstavit, pochopit (uvědomit) celou velikost stavby globálního světa, jeho vlastnosti, rysy, charakteristiky, konstrukcilem jednotlivého vesmíru má zvláštní vlastnost a obsahový charakter: *forma (konfigurace) těchto objektů - prostorové a prostorové ukazatele, které předurčují obsah a možnosti oken. Tyto ukazatele jsou zobecněním a mírou každého okna. Jde o vzájemně propojené omoopa - omlazení (zomorfismus)*. Skrze tato okna vesmíru se zcela nově lámou události přelomu 21. století:

fenomenální posuny světa, které zasáhly prakticky všechny sféry světového prostoru". Filosofický skalpel (filosofie návratu k e skutečnosti) nám zde podává krystal (globalismus), jehož fasetami se globalizující se svět láme;

2) Filozofický skalpel bude působit i na *podlahách nového renesančního vesmíru*. Zcela logický a přijatelný je zde vrstevnatý geologický a geologický výklad Novorenesančního vesmíru, *který je vystavěn určitým teoretickým a metodologickým způsobem a poskytuje přehlednou situační mapu vztahů a vzájemných souvislostí jednotlivých sfér budování světa*. Jako oco6o patra jsou vyčleněny sféry životní aktivity nových lidí. Taková patra představují zóny xao- s uspořádané ve značném časovém období. Nad touto uspořádaností stojí na stráži filosofický skalpel.

Jde o to, že "génus života", který se vrátil z počátečních pilířů vesmíru, nám řekl o *vznikajícím novém světovém nebezpečí, viditelnějším, reálnějším, nekompromisnějším než nebezpečí mezicivilizačního střetu S. Chána Tintoia. Hovoříme o střetu dvou pater "moderního" vesmíru: horního patra, které je vybudováno podle objemově-síťové metody organizace světa (tj. enklávy), a spodního patra, kde je svět rozdělen na jednotlivé země a státy podle tradičního schématu. Jinými slovy, mezi politickou mapou světa a reprodukčními- se rozvíjí zizantská bitva.*

Tým autorů knihy "Hrana globalizace" (Moskva: Gorbačovova nadace, 2003) se k takovému imaginativnímu uvědomění globalizace také docela přiblížil, i když to neuvedl přímo.

Výsledek této bitvy bude záviset na tom, jak včas a jakým směrem proběhne transformace mocenské složky světa. Výsledek této bitvy bude záviset na tom, kdy a jakým směrem proběhne transformace mocenské složky světa. Ta nyní stojí na rozcestí mezi novým a starým, mezi vojensko-ekonomickou symbiózou a vojensko-politickou symbiózou.

Čas je neúprosný. Ozbrojené síly národních států (jejich armády) se stále více stávají silami rychlé geoeconomické reakce; jsou to ony, kdo hájí národní zájmy, umístěné na ekonomických hranicích, nikoli na hranicích státně-administrativních; jsou to ony, kdo jsou povolány chránit nejnovější geoeconomické síťové infra

(jako je globální energetický systém актруктуры мира
Celý bezpečnostní systém (globální, regionální, místní ЭНЕРГОУЧЕТ¹⁰).
míry záviset na výsledku formování světové reprodukční stránky;

3) Na střeše *Nového renesančního vesmíru* připraví filosofický skalpel kosmologickou platformu jako nejvyšší stupeň humanitního kosmologického chápání světa, z něhož se otevírají daleké horizonty existence jako gigantické kruhové panorama, jehož neustálé čtení a porovnávání zajišťuje spolehlivé korekce při využívání Nového renesančního vesmíru a jeho udržování ve stavu bez nebezpečí. Stejně jako *základní pilíře vesmíru* je jeho střecha hlavním blokem, na němž závisí všechny parametry Nového renesančního vesmíru.

Filozofický skalpel se zde zabývá problémem nedostatečného zasazení odborníků do této nové kosmologické objemové oblasti.

" Autor přišel s myšlenkou vytvořit EPFOHETA CS 16. února 2006 na kulatém stole odborníků z nevládních organizací na energetickou bezpečnost, vzdělávání zdravotnictví prioritouruského předsednictví na summitu G8.
Viz: *Kočetov L.f.* Ruský energetický tah: energie v globální geoeconomické dimenzi (základní důrazy energetické bezpečnosti). (Viz na: <http://civilg8.ru/priorita_energetika_3983.php>); *ezo týž:* Ruský energetický tah: energetika v globální geoeconomické dimenzi (základní akcenty energetické bezpečnosti). (Viz na: <http://cs.civilg8.ru/priorita_energetika_1072.php>); *ezo týž:* *Energetický tah* Ruska: Energetický průmysl v globální geoeconomické dimenzi. (Viz na: <http://civilg8.ru/priorita_energetika_5237.php>); *ezo же:* Ruský geoeconomický pochod: energetika v globální dimenzi (základní akcenty energetické bezpečnosti) Eurasian Security, 2006. №1. С. 517-526; *ezo týž:* Energetika v zorném poli světových lídrů (základní akcenty energetické bezpečnosti). Viz na: Srov: <<http://www.aquilclub.ru/text/200602211247.htm>>.

Svým způsobem si znovu přečtou úžasně jasné, svěží, život povzbuzující panorama, které se jim z takové platformy otevírá, a znovu si ho přetvoří ve své vlastní filosofy. Znovu si po svém přečtou to úžasně jasné, svěží, život povzbuzující panorama, které se z takové platformy otevírá, a znovu ho zahalí do svých ocelových filosofických a ideologických krunýřů, vzkřísí myšlenku totálního vývoje v rámci technogenního modelu existence, znovu připoutají člověka k tomuto gigantickému vozu a dodají mu zběsilé tempo pohybu, což bude znamenat jediné: "střecha je pryč". A pokud střecha odešla kvůli pokřivené optice člověka a základní mentální opory jsou odplaveny kvůli jeho technogenní nezakrotnosti, vesmír už nic nezachrání. Génus života se opět vydá do hlubin vesmíru a vše se bude opakovat;

d) a samozřejmě se bude filosofický skalpel zabývat *využitím nového renesančního vesmíru*, udržováním vnitřního světového řádu v budově, včasným předvídáním, prevencí a reakcí na nejnovější třídu kolizí, nebezpečí, hrozeb a výzev, prevence a reakce na nový typ válek jako recidivy chyb vědomí, učení o novém meči, nových pochvách a jejich nerozbornosti, vyrovnávání střetu mezi novou aristokracií a světovým plebejstvím, prevence nového otroctví, nového ilotismu, landsknechtinu a gladiátorství. Je zde zapotřebí východisko pro jiné formy soutěžení síly, krásy, inteligence, talentu, génia, které přinášejí radost ze života a jeho věčnou energii. Potřebujeme systém nových pohledů na míru viny, nové modely a způsoby jejího posuzování (nová soudní řízení). Přichází transformace starých kategorií (strach, hrůza, ohrožení, nebezpečí, úzkost, obavy) na vědomé úrovni v nové pohledy na svět spojené s nebezpečím *ztráty hodnot, motivace a síly systému Vysoké renesance*,

5) Filosofický skalpel vytvaruje nové lidské bytosti, které se ctí projdou nesmírně obtížnou cestou k novému renesančnímu vesmíru (s jeho tisíciletými troskami a lidskou strnulostí) a přivedou do nového vesmíru nové lidi jako jeho obyvatele, lidi s jejich hodnotami, motivacemi, zájmy, vektory a významy renesančních snah; lidi, kteří byli u základů vesmíru a vrátili se na povrch existence, kteří získali novou optiku a úhel pohledu na věci, kteří získali schopnost univerzálního poznání a nejnovější vědecké reflexe. Renesanční antropologie už není oslavou dvůr antropologických davů, které jsme ro-

V prvním úryvku knihy". Jde o zrod nové antropologie jako osvícení humanitní kosmologie, nového vědomí nových lidí;

6) a konečně *Charta vesmíru nové renesance* jako jakýsi humanitární manifest, jako doktrína renesančního člověka, jehož zásady a normy chování se formují na základě zkušeností spojených s hledáním odpovědi na otázky tisíciletého významu. Humanitní kosmologie zde vystupuje jako soubor humanitních norem pro život v novém světě.

Zde jsme pouze stručně nastínili hlavní operace nové filozofie a filozofické nástroje k jejich provádění. V knize bude každý příběh podrobně popsán. Zaměříme se na jednu z nejdůležitějších konstruktivních částí novorenesančního univerza, totiž na jeho okna a jejich teoretické a metodologické významy.

* * *

Výše jsme nastínili pouze předběžný náčrt budování světa nové renesance a uvedli práci "filozofického skalpelu". Samotná práce skalpelu je ve své podstatě bezchybná. Problém je však jiný: v čích rukou se tento skalpel ocitne a jaké úkoly mu budou svěřeny. A zda to nedopadne tak, že bude "ukázán" mladým, ještě nepevným kořenům (výhonkům) nového, které právě vyrašilo. A zde bude vše nové ochromeno, scvrkne se atd. jako před děsivým pohledem hroznýše. Proto "noví lidé" nezklamou při řešení prvořadého úkolu zabezpečit sebe a nové paradigma, zabránit tomu, aby se skalpel dostal do "jiných, cizích" rukou, nedat šanci světovému hroznýši, aby se otočil a vrhl své škrtící kruhy na "nové lidi" a na nové paradigma světového vývoje.

VII.6. Pocta globalismu: Nový renesanční světonázor jako jeho intelektuální základ

Když říkáme, že globalismus "prorazil" okno do humanistického kosmu, myslíme tím nejen humanistický kosmos, ale také humanistický kosmos.

"Kochetov L.f. F Humanitární manifest jako doktrína člověka XXI. století (Humanitární kosmologie při hledání odpovědi na otázky tisíciletého řádu) Bezpečnost Eurasie, 2005. №4. C. 369-370.

přechod od globalizace k nové fázi (etapě) kosmologizace, ale také předání štafety v podobě velkolepého rozpracovaného díla.

Globalizace nastínila obrys vesmíru nové renesance, metodologicky vyjasnila jeho obrys, položila jeho základy, zformovala jeho rámec, vyznačila okna atd.

Humanitární kosmologie šla ještě dál, vepsala novorenesanční budování světa do nových souřadnic chápání světa definovaných kosmologickým vědomím "nových lidí". To

"zvětšil" vesmír, dal mu gigantické měřítko, umístil ho do "nového" prostoru, který spojuje "vnitřní" prostor lidského humanitního kosmu a vnější prostor vesmíru. A nyní se Vesmír nové renesance rozzářil všemi barvami život potvrzujících počátků, které "nový člověk" z těchto prostorů načerpal a zafixoval ve svém kosmologickém vědomí. Níže vzdáváme hold globalismu v tomto podivuhodném díle intelektu.

* * *

Konec současného století se vyznačuje mnohostrannou proměnou světového systému: svět je vnímán jako globální, jednotný ve své obrovské rozmanitosti. Tato transformace zasáhla všechny tradiční sféry. Její kořeny jsou hluboké, její hnací zdroje, motivace a důsledky jsou nejasné a je třeba je objasnit, aby bylo možné pochopit a učinit informovanou a vnitřně správnou formulaci strategických směrů rozvoje v tomto měnícím se světě. V našem povědomí se ujal pojem "globální".

VII.6.1. Globalismus stanovil smysluplné akcenty

Rád bych zdůraznil *roli* globalismu v tom smyslu, že *globalismus se objevil jako nová filozofie, nová optika, nová realita*. Nejprve si však všimněme překvapivě svěží formulace otázek, které navrhuje M. Češkov: co je to globalismus; jeho vztah k filozofii a k modernímu vědeckému poznání. Ta již směřuje k vysoké úrovni krajně abstraktního (a tedy "čistého") poznání, a na druhé straně nás nevyhnutelně předurčuje k vyjádření postoje ve sféře vědecko-koncepčního a doktrinálně-strategického plánu, tedy poznání reálného, hmatatelného, potřebného.

* * *

Intelektuální myšlení postupně stále více ovládala vášnivá touha pochopit nejnovější fázi vývoje vědomí světa, odhalit skutečnou povahu nadcházejícího společenství, celistvost skutečného a zároveň překvapivě nehomogenního světa, heterogenního, v němž jsme všude ponořeni ve svých každodenních činnostech. Svět jako společenství, zářící všemi barvami rozmanitosti. Co se skrývá za touto dualitou? Jaké tajemství skrývá lidská společenská povaha ve svých záhadných hlubinách? Podaří se člověku toto tajemství rozluštit?

Samotný fakt, že v Rusku se samotný pojem "globalismus" snadno stýká s vědou a filozofií v rámci kladení gigantických otázek (a inovace se neprojevují jinak), vypovídá o vyspělosti ruského intelektuálního myšlení. A nezáleží na tom, jak brzy budou nalezeny odpovědi na všechny otázky, jimiž se globalismus blíží k ideálním snům lidstva. Letargický spánek se prodloužil: zapomněli jsme se ptát! Je to vzácný případ, kdy lidstvo překonalo tisíciletí a nemá jedinou otázku tisíciletého rázu! Nyní se v nich alespoň odráží pouze situace sta let. Zdá se, že filosofickým programem je více otázek, více podezírání sfing, pod jejichž hypnotizujícím pohledem se lidstvo převaluje od tisíciletí k tisíciletí, ukolébáváno prvotními významy a stále více se vtěsnává do světa neskutečna, do světa fantazií, vykastrovává sebemenší projev zdravého počátku, zdravého rozumu, instinktu, podkopává vitální základy člověka.

Pokusím se tedy vyjádřit svůj názor co nejbližše položeným otázkám, přičemž se budu opírat spíše o intuitivní poznání (podvědomí) než o vědeckou zkušenost. Globalismus naštěstí ještě nenabyl své vědecko-terminologické těžké podoby, je mladý, ve své podstatě je zaměřen zpět. Je stále ještě

"práce" heuréka + logika - heuristika, a také si naštěstí vůbec neuvědomuje, že "dnes je ve filozofii těžké říci něco nového" a že "Berd'ajev je jedním z posledních nezávislých myslitelů" (věříme-li Arseniji Gulygovi)"². Úspěchy jsou zřejmé: mladá ruská škola globalismu získává o6o-

² ul/za A. V. Ruská idea a její tvůrci. Moskva: Eksmo, 2003. C. 227.

společnosti. Například řada jasných prací E. Azroyanta, M. Češkova, N. Kosolapova, J. Šišková, A. Bečepa, V. Kuzněcova, R. Janovského, A. Kapta, G. Sergejeva, E. Raškovského, J. Sidelnikova, K. Akopjana, J. Jakovce, L. Novokshonové, L. Parfenové, E. Sapira, N. Vafina a dalších. Ani kritici prvních kroků nového vědeckého směru nezahálají. Již "vykopali" břitvu na mladé kořeny globalismu (abychom parafrázovali F. Nietzscheho). Kritická analýza vznikajícího, nikoliv zavedeného? Není na to trochu brzy?

Nejsem zastáncem systematického přístupu v humanitní oblasti vědeckého poznání, jak jsem opakovaně uvedl v řadě svých prací. Systém neumožňuje volně plavat v oblasti poznání. Ať je jakkoli velkolepá, zvědavá myšlenka rychle najde své hranice, vrací se k "systému" a bezezbytku stravuje apriorní tvrzení. V tomto ohledu mi poněkud vadí výše zmíněné rozdělení otázek do tří bloků.

COM CILMY NICHOLE TOHIL, IO A P OVONGLIISHIISHIS

"Dávám přednost kontextu kladených otázek, kde neexistují hranice oddělení mezi filozofií, vědou, mýtotvorbou, intuicí jako předpokladem poznání, tedy "kobercovému" stylu (jakési "filozofické makramě"). Globalismus poprvé nastolil otázku polotónů, vyčerpávající černobílé dělení.

Jakékoli téma, tím spíše filozoficko-vědecké, tím spíše teoretické a metodologické povahy, a tím spíše s přídomkem zásadní a zásadně nové, musí uvažovat o problému (v našem případě je problémem globalizace!) a každé studium tohoto problému a jeho "řešení" by mělo mít tradičně logiku, účel a strukturu. Náš případ je však zvláštní. Zde jsou sázky a nároky vyšší: musíme přejít na novou *reverzní* formu realizace, chápání a reprezentace našeho světa, který vstoupil do období globálních změn, změn často hrozivých, nebezpečných a rychlých. A pro tak grandiózní, multifaktoriální, víceúrovňový a dynamický objekt, jakým je náš svět, je neadekvátnější inverzní formou uvědomění a reprezentace obraz.

"SVĚT DANIE". Tento obraz obsahuje vše: fundamentální počátky, rámec vesmíru, metodiku jeho "výstavby", "obyvatele" s jejich hodnotami a motivacemi a předpisy bezpečného a chráněného světa.

"vykořisťování" našeho vesmírného světa atd. Globalizace nezanechala žádný "blok" vesmíru beze změny!

VII.6.2. Fenomén

Fenomén společenského vývoje na konci 21. století, v humanitní sféře nazývaný "globalizace", přitahuje pozornost odborníků různých profilů, svět názorů, ideologických preferencí a zálib. Tento do značné míry tajemný a grandiózní jev, který se nezadržitelně blíží a náhle se projevuje svými neobvyklými rysy (rysy, vlastnostmi), vyvolává nejednoznačné reakce, širokou škálu názorů a hodnocení - od děsivé novosti až po předtuchu nebezpečí hrozivých změn, skrytých hrozeb a výzev pro světová a národní společenství až po bezuzdný jásot nad nejnovějšími horizonty vývoje, explozi tvůrčího ducha, novou rozsáhlou úroveň osobního uvědomění. Ti, kdo globalizaci popírají, i ti, kdo ji vítají, mají jedno společné: nutí je to, aby pozorně sledovali chování tohoto fenoménu a aktivně se pouštěli do vědeckého výzkumu. Naše národní věda už takový případ měla: naše věda sice vynechala "cizí prvek" ze svých reprodukčních cyklů, přesto však bedlivě sledovala chování nadnárodních korporací (především z ideologických důvodů) a dosáhla impozantního pokroku v jejich výzkumu. Totéž se opakuje v případě globalizace.

Obecně lze konstatovat, že do systematické a nesmírně náročné práce na pochopení globalizace se zapojily prakticky všechny obory základního poznání. Již byly jasně vymezeny obrysy nejnovější vědy o globalizaci, která se vydala cestou koordinace a filozofického zobecnění dosud rozptýlených, spontánních výzkumů. Objevily se dva aspekty (úkoly):

zajistit, aby žádný aspekt (oblast) poznání nevypadl z procesu chápání globálního světa;

čekat na okamžik, kdy bude možné spojit nesourodé střípky globálního výzkumu v různých vědních oborech do jediného, mohutného, nepřetržitého proudu poznání, vybudovaného podle nejnovějšího, nadoborového metodologického klíče, a ponechat dějinám vědy "systémový přístup" ve studiu humanitního poznání, který roztrhal humanitní vědu na nesčetné buňky (sféry, větve, podvětví) s hlavními, již prakticky neprostupnými interdisciplinárními "zdmi". Globalizace humanitních věd se tak

Globalistika je povolána k tomu, aby "smíchala" vědecké "obchody" do jediné syntetické difuzně-fúzní vědy 21. století, což bude vyžadovat zcela nové metodologické přístupy a nové vědecké fundamentální opory. V Rusku je tento nový akord globalismu Průlom do nové vědy (podle M. Češkova) zazněl mocně, neodvolatelně!

VII.6.3. Gul: "podzemní" práce

Dlouho předtím, než se "globalismus" vynořil z hlubin lidského vědomí a mocně se ohlásil v projevech, článcích a knihách, probíhal dlouhý proces příprav na takový krok: kolem "vesmíru" už dlouho "podzemně hučí". Citlivé ucho mu jasně naslouchá, zřetelně rozlišuje tóny a půltóny, filozofické, gnozeologické (metodologické) atd. Některé z těchto podzemních proudů, "šumů", bych dešifroval takto:

1. Neúnavně a v obrovském měřítku se snaží restrukturalizovat svět, který je v pohybu, a hledá nový bod strategické rovnováhy. Staré hrozby a výzvy se prudce vystupňovaly a objevily se nové. Poprvé se objevuje akutní pocit pospolitosti problémů, pocit propojenosti a vzájemné závislosti národů, zemí, struktur, institucí, stran, sociálních hnutí, lidí, každého jednotlivce: svět začal být vnímán jako jednotný, společný, celistvý, jinými slovy *globální*. Globalizace se projevila ve všech sférách společenského života: politické, sociální, vojensko-politické, kulturní, morální a etické atd.

2. Na přelomu 21. století vstoupily sociální vztahy, v nichž je člověk ústřední postavou společnosti, do nové fáze svého vývoje. Člověk si poprvé uvědomil možnost, která v něm dříve dřímala a byla zastíněna vzdálenými horizonty, vstoupit do společného, integrálního a globálního světa. Z hlediska filozofické antropologie člověk poprvé od okamžiku uvědomění si sebe sama a světa kolem sebe zakusil novou skutečnost: panorama světa bylo uchopeno jedinou optikou (geogeneze). Lokální "přerostlo" v globální a spolu s ním jakýkoli bod světové existence vstřebává vektor světového vývoje prostřednictvím myšlenky ko-vývoje (koevoluce, podle N. N. Mojsejeva). Desynchronizace tohoto procesu se stala ostře vnímatelnou. Ve světovém

panorama ukazuje body explozivního růstu a rozvoje v podobě nejnovějších technogenních zón, oblastí, technopólů, technoparků, světových měst, klastrů atd. s gigantickou rychlostí šíření inovačních procesů a se stejnou rychlostí ochuzování "starých" infrastruktur, které vypadly z objemového síťového (cyry6o selektivního) rozvoje toku. Není právě toto příčinou marginalizace obyvatelstva?

3. Epistemologický problém vyvrcholil: svět se blíží...

První (tisíciletá) otázka zní: Jaké jsou metody a způsoby pochopení globálních změn? Jaké oblasti vědomostí, které člověk nashromáždil, jsou vhodné pro jejich pochopení? S jakými cíli a "úkoly" se člověk vydává do oblasti nevědomosti, aby získal nové poznatky? Jak můžeme srovnávat lidskou přirozenost (její "zbytky") s gigantickou umělou skořápkou vybudovanou vytvářením mýtů, idealizací, mrtvou systematizací a technizací? Kde jsou ony neviditelné "červí díry", které dosud nebylo možné rozeznat technogenetickou optikou čerpající z přírodních věd (cykličnost, totální determinismus humanitní sféry jako předstupeň "modelování" socioekonomických procesů a dále přímá cesta ke geopolitickým, militarizovaným, "vojenským" a "politickým" procesům)?

NOM MENTALITY)* NI POTTIICHIVIING T I iIH

Je to výsledek obrovských intelektuálních, finančních a duchovních zdrojů vynaložených na vytváření paradigmat, modelů bytí, způsobů formalizace, analýz, konceptů, strategií a podobných plodů lidské mysli, které čas od času explodují a rozbíjejí říše, státy, civilizace, etnika, kultury, zvyky, rodiny i jednotlivce.

4. Odpovědi na tyto otázky již doslova pociťujeme v novém

Neúprosně nahrazuje zastaralé paradigma. Neúprosně nahrazuje zastaralé: lidstvo téměř překročilo bod zlomu v osudu humanitárního paradigmatu. Otevírají se nové horizonty světonázoru jako prolog k nové renesanci. A tuto situaci objasňuje nová sféra vědeckého poznání - *tobalistika jako okruh nedělitelných geooborů*: geoeconomie, geofinance, geoinformatika, geokultura, nový světový řád atd."

" K významu a obsahu globalistiky viz autorovy práce: Globalistika jako geoeconomie, jako realita, jako vesmír: Nová renesance - počátky a principy její výstavby, základní pilíře, teoretický a metodologický rámec. Moskva: OAO Publishing Group "P ROGR ECC", 2001. 704 c.;

5. Geogeneze je prostorově-filozofická metodologie chápání (porozumění), vnímání a reprezentace světa, metodologický základ globalismu, jako epistemologická formulace problematiky uvědomění a hledání cest k řešení narůstajících vědeckých problémů. Geogeneze odstraňuje problém rozčleněného, disciplinárního poznání, v němž je humanitní sféra systematicky (uměle) "rozebírána" na masu vědních disciplín, subdisciplín, vědních oborů atd. s hlavními, již prakticky neprostupnými interdisciplinárními hradbami, přísně strážnými vědeckou apologetikou. Tyto "dílenké" buňky jsou jako v neproniknutelném brnění stmeleny ve svých institucionálních formách (organizační, kategoriální a pojmový aparát, školy se svými idoly atd.).

Nejškodlivější je zde nezastavitelný proces *objektivizace* vznikajících pojmů v každé uzavřené vědecké "místnosti". Jinak to ani nejde, protože katastrofální oddělení od příbuzných oborů, neochota podívat se na vesmír, v němž je tato "místnost" zasazena, odsuzuje tyto obory k degeneraci jako "věci samy o sobě". Není právě toto hnízdiště (na křižovatce věd) "věcí v sobě"?

"Červí díra", která podkopává celý vesmír a o kterou se žádná "fundamentální" disciplína nestará?

6. Kolaps této situace, příčiny gnozeologických deformací leží v hlubokých vrstvách lidského světónázoru, v základních "oporách" (kategoriích, pojmech, fundamentálních termínech). Jedním z nejbližších úkolů je ponořit se do těchto hlubin, putovat v blízkosti opor univerza, "ohmatat" jejich pevnost, identifikovat ty oslabené, kvůli nimž se rámec univerza naklání. To je však pouze zvláštní případ. Zde stojíme před otázkou vyššího principu: nikoli "opravit" zastaralé paradigma, ale vytvořit podmínky pro jeho zánik jako vyčerpaného a zahájit nové humanitní paradigma postavené na nejnovějších oporách (pojmech, kategoriích, termínech) s novým rámcem.

---

ezo týž: Flobalistika: teorie, metodologie, praxe: učebnice pro vysoké školy. M.: Norma, 2002. 672 s.; *ezo týž*: Feoeconomika (Vývoj světového ekonomického prostoru). Učebnice. M.: Beck, 1999, 2002, Norma, 2006, 2010, 2011, 2012; *ezo týž*: Feoeconomický (globální) výkladový slovník (Prvky mechanismu ruského modelu globálního strategického řízení): Sbírka strategických pojmů-novinek. Ve 2 svazcích. Svazek 1. A-M; svazek 2. N-YA. M.: RIO RTA, 2002; *ezo же*: Hlavní charakteristiky procesu globalizace a právní dimenze světa Journal of Russian Law. 2003. №3.

nový humanismus, nový systém vztahů, nové hráče na světové scéně, jejich nové hodnoty, motivace a podněty, jinými slovy *novou realitu*.

7. Před našima očima se naplňuje sen lidstva - snaha o jednotu. Povaha a trajektorie tohoto naplnění jsou v mnoha ohledech nečekané: *racionalita (realita)* existence má přednost před imaginárním, ideálním. Pro mnohé nečekaně globalizace "převálcovala" svět do nejnovějších souřadnic *zeoekonomie*, *poprvé* přírodní a humanitní vědy našly společnou platformu jednoty a přestaly staleté střety mezi humanitními a přírodovědnými obory.

Globalistika a geoeconomický vektor světového vývoje kladou a hledají odpovědi na otázky: Jaké jsou kořeny těchto globálních procesů? Jaký je v takové situaci osud obvyklých atributů, "pilířů": států a jejich struktur, bankovního systému, úvěrového trhu, systému mezinárodního finančního práva atd.? To však nejsou jediné otázky. Jaký je osud zavedených kategorií (pojmu)? Navíc, nakolik se samotné humanitární paradigma otřásl, naklonilo, pocítilo "oslabení" kategorií? Vždyť zcela nové kvalitativní zabarvení dostávají fundamentální (nosné) pojmy. Mezi ně patří: peníze a jejich funkce, ekvivalent a jeho proměny, světový důchod a podmínky jeho tvorby a přerozdělování, světový trh atd. atd.

8. Nositelem nového světového paradigmatu je "nový" člověk. Globální proměna světa, která je jedinečným fenoménem 21. století, dává vzniknout a rozvíjí takový nový a překvapivý fenomén, jakým je geoeconomický archetyp člověka, skutečného, bezpečného člověka s novou filozofickou optikou realizace a zobrazení světa. Geoeconomický člověk vystupuje jako nositel nového kodexu chování ve světě kolem sebe, jako architekt a stavitel, který organizuje a uspořádává svůj svět Vesmír nové renesance. Geoeconomický člověk skoncoval s centrismem všeho druhu, především s centrismem ekonomickým. Absorbuje celou paletu, všechny aspekty jeho bytí (vědecko-technické, politické, sociální, civilizační, kulturní, národnostně-etnické, ekologické, morální a etické). Zároveň však člověk zůstává reálný, prožívá se v reálném prostředí, čerpá sílu z hlubin své přirozenosti, rozbíjí ideální skořápky svého bytí a nechává za sebou technogenní model vývoje.

9. Uvědomění si a pochopení světa jako synergického celku je hlavní cestou v postupu gnoseologie k novým výšinám, otevírá nové obzory v konstrukci univerza nové renesance: poznání světa na třech základních pilířích *synkretismu*, *kvadralktiky* (*prostorově-filozofické metody*), *cinepzumu*. Člověk vyzbrojený novou metodou poznávání světa, na přelomu 21. a 22. století k tomu zcela vyzrálý a připravený, "geoekonomický člověk" bude schopen zajistit "existenci" hodnou jeho síly, krásy, vitality a inteligence. A právě v tom spočívá gigantické oddělení, trhlina, propast, propast mezi objektivizovaným světem a realitou. Právě zde *filosofie návratu ke skutečnosti* jako filosofický skalpel (břitva) prořízne objektivizovanou, umělou, dusivou lidskou schránku a vrátí se k životu (přežití), ke skutečnosti, k existenci. Tento skalpel (b ř i t v a), odřezávající vše nadbytečné (imaginární), "Ideál"), nám dává jasný obrys (osnovu) vesmíru, vyřezává do něj obrovská "okna", při pohledu do nichž si lze představit, pochopit (uvědomit si) celou velikost "stavby" globálního světa, jeho vlastnosti, rysy, charakteristiky, konstrukci atd.

Samotná okna vesmíru mají zvláštní vlastnost a obsahový charakter: forma (konfigurace) těchto oken je objemově-prostorovým a prostorovým ukazatelem, který předurčuje obsah a možnosti oken. Tyto ukazatele jsou zobecněnými mírami každého okna. Hovoříme o vzájemně propojeném mapování (zomorfismu). Skrze tato "okna vesmíru" se zcela novým způsobem lámou události přelomu 21. století, fenomenální pohyby světa, které zasáhly téměř všechny sféry světového prostoru. Tým autorů knihy "Hrana globalizace" (Moskva: Gorbačovova nadace, 2003) se k takovému imaginativnímu uvědomění globalizace docela přiblížil, i když to přímo nevyslovil: filosofický skalpel, "filosofie návratu ke skutečnosti", nám zde podává krystal globalizace, přes jehož hrany se láme globalizující se svět.

VII.6.4. Vesmír a jeho okna

Globálnost (globalismus) tedy budeme vnímat skrze objemový obraz, zdání SVĚTA (viz výše). Abychom jej však mohli pochopit (popsat), měli bychom jej v klidu obejít a nahlédnout do oken (tj. uvažovat o světě v jeho různých aspektech).

Co se týče "úhlu pohledu", zde je kontemplátor (pozorovatel) předmětu zkoumání (globalizace) "vzdvížen" nad něj do takové výšky, která umožňuje jedinému oku obsáhnout celý globální svět a dosáhnout měřítko zobecnění nejvyššího stupně. Takový

Vrchol spočívá v oblasti teorie a metodologie. Patří sem obecná východiska a principy budování logického a koncepčního modelu globálního světa (geoekonomický atlas světa), zdůvodnění nejdůležitějších základních pilířů nového vesmíru a světového řádu.

Globalizace způsobila proměnu moderní humanitární sféry. Poprvé je zde svět vnímán ve své neoddělitelné jednotě, společenství a celistvosti. Před očima se otevřelo panorama, *které nelze popsat z tradičních (techno-zenálních) vědeckých pozic.* Odhalila se bolestivá místa humanistického poznání: na cestě k vytvoření účinnějšího, vitálnějšího a celistvějšího humanitárního modelu stojí obrovské překážky. Patří k nim: vykastrování humanitních znalostí a jejich nahrazení technogenními prvky a konstrukty; roztržštění v zásadě jednotných humanitních znalostí do množství různých disciplín, které v zásadě nejsou schopny ani syntézy, a n i integrace; absence interdisciplinární vize v metodologii humanitních věd; uvažování o člověku jako o čistě ekonomické nebo čistě sociální, neduchovní bytosti; přisouzení dominantní role stále se zrychlujícímu technogennímu vývoji, který mění lidský život v nepřetržitý proces rozvoje člověka. Svět stojí před vyčerpáním starého newtonovsko-kartesiánského paradigmatu.

V této situaci začala světová vědecká komunita, včetně její ruské části, hledat nejnovější vědecké metody chápání, uvědomování si, chápání a zobrazování globálního světa. Zrodila se a rychle se rozvíjí nová vědní disciplína globalismus jako syntéza geonauky: geoekonomie, geofinancí, geopolitiky, geoinformatiky, geokultury, geostrategie, geologie, mezinárodního práva a dalších.

Globalistika rozvíjí nové způsoby zkoumání světa, *interdisciplinární a mezioborové poziční metody,* jejichž aplikace diktuje potřebu uvažovat o světě v jeho různých dimenzích a následnou syntézu získaných výsledků v jednotném modelu globálního světa. Nová metoda je založena na odklonu od lineárně-planárního vnímání světa a na přechodu k filozoficko-prostorové

metod

ologii geogeneze. Geogeneze jako nová optika nám dává takovou metodologickou páku pro realizaci globálních změn v jejich živějších formách projevu, jakou je geologie.

Geologická věda jako vysoká humanitní technologie pomáhá uvědomovat si a vnímat svět v jeho celistvosti, formuje metodologické přístupy k "osvícení" optiky geogeneze, která umožňuje jednotný pohled na systém obrovské složitosti a rozsahu v podobě logistické interpretace, která umožňuje *vidět svět v jeho celistvosti prizmalem vědy*. Geologická věda je filozofií adaptivního přežívání složitých systémů; je odvětvím interdisciplinárního humanitního poznání o fungování, provázanosti, vzájemném zachování jednotlivých prvků (bloků, subsystémů), které na sebe vzájemně působí a určují integritu, jednotu heterogenních složitých systémů. Předmět logistiky se skládá ze samostatných subdisciplín promítajících se do určité (soukromé) sféry lidské činnosti. Proto je možné hovořit o ekonomické, sociální, politické, informační atd. logistice.

Výsledkem uvažování logistického systému v globálních souřadnicích je geologická věda, která zahrnuje následující oblasti:

- V případech jejího globálního zohlednění mají identifikované *soukromé* prvky logistiky podobu geoeconomické, geofinanční, geopolitické, vojensko-strategické, geoinformační logistiky, jakož i globálních environmentálních, geocivilizačních a geokulturních (kulturně-logických) logistických systémů;
- globální svět působí jako logistický systém, který je založen na funkčním (nikoli mechanickém) splétání všech vybraných soukromých forem do jednotné *geologické kompozice*, předurčující jednotu obsahu (logika globálního vývoje a ústřední geoeconomické paradigma zohledňující neoeconomický civilizační vývoj) a formy (institucionální design globálního světa). Vnímání globálního světa jako logistického systému (geologie) nás vede ke konstrukci objemového synkretického modelu *geoeconomického atlasu světa*. Abychom načrtli obrys tohoto modelu, definujeme některé *sociálně-humanitní postuláty, které jsou nezbytné a postačující (v prvním přiblížení!) pro realizaci, pochopení a interpretaci moderního globálního světa jako geozoického modelu*.

První postulát. Nevědomá (intuitivní) geologie, která v tomto stavu setrvala až do přelomu 21. století, se prohlásila za nejnovější "optiku", jinými slovy za metodologický systém chápání globálního světa, který zahrnuje logické zdůvodnění lidské existence a její vnímané autenticity: nikoli idealizace, ale logika zdůvodňuje domněnku "nevinosti" lidské existence a lidského chování v ní. Zde Hérakleitos odporuje Anaximandrovi z Milétu!

Druhý postulát. Geologie je filtr, s jehož pomocí se lidské vědomí zbavuje všeho imaginárního, ideálního, co nevyžaduje sám život a vlastní existence, filtruje celý systém výzev a hrozeb a mnohé z nich mění v jejich opak. Jinými slovy, pochopená a logisticky formalizovaná hrozba je hrozbou již překonanou, protože její kořeny a původ obsahují indicie, jak ji překonat. Jinými slovy, rozpoznaná a logisticky formalizovaná hrozba je hrozbou, která již byla překonána, protože její kořeny a původ poskytují návod, jak ji překonat.

Postulát třetí. Geologická věda je vysoká technologie, která je svou povahou humanitární a podporuje rozvoj zvláštního "oběhového systému" materiální, sociální, psychologické a morální existence.

Čtvrtým postulátem je síťový motivační princip institucionalizace. Moderní světový institucionální systém je prostorovou (objemovou) "krystalickou sítí", v jejíchž uzlech se vytvářejí organizační a funkční struktury nezbytné a dostačující pro současný civilizační model existence. Ty jsou vzájemně propojeny systémem síťových grafů. Žádná moderní organizační, funkční nebo manažerská struktura nemůže vzniknout ani zaniknout bez strukturální reorganizace celého světového systému. Geologická věda vystupuje jako nejnovější institucionalizace moderní společnosti, jako ontologie oproštěná od.

"zbytečné" problémy, otázky a hromadění odpovědí na ně (varování pro moderní vědu!).

Postulát pět. Logistická kultura "úhledného" myšlení světa je blízka jeho harmonickému, ale neustále pod- viditelnému nekonečnému množství vnímání.

Postulát šest. Logistické myšlení díky své šíři zahrnuje obrovskou škálu formalizačních metod,

protože jejich potřeba se nesnižuje. Ekonomicko-matematické modely se dotkly pouze horní části gigantického geologického ledovce (globálního světa), který lze formalizovat na základě moderní matematiky. Logistika je lehká a heuristická; udává rytmus a tempo ostatním vědám, které s ní mají styčné body.

Postulát sedm. Geologická věda vede "přistání" do sféry nepoznatelného. Zde "heuristika" předbíhá svou "sesterskou" logiku, jako první proniká do sféry neznámého a následně "pohání" logiku, spolu s níž upevňuje své nové pozice. Následuje nový úprk vpřed atd.

Okno N- 2 (politické)

Geopolitika, politický rozměr globálního světa, se stále projevuje jako slábnoucí blesk s krvavou září a záblesky. Má své kořeny v modelech světového uspořádání, které převládaly od poloviny 19. století. Jejich základem je *státně-centrický přístup*, který dal všem sférám světového uspořádání určité "zabarvení": používá se zde termín "mezinárodní". Odtud plyne *mezistátní* dělba práce, *mezinárodní* organizace, světové organizace, mezinárodní organizace, mezinárodní organizace, mezinárodní organizace.

VILIA ECONOMICS KLIK C MMII NIICINIINIILE H O S P I T A L S , MCILAPOJ9Om -

V oblasti strategie se geopolitika projevuje v neomezeném spřádání životního prostoru a jeho naplňování homogenními ideologickými a mocenskými složkami, které se šíří i po celém *světě*. V oblasti strategie se geopolitika projevila v neomezeném spřádání kon- řetězce životního prostoru, jeho naplňování homogenními ideologickými a mocenskými složkami, šířícími se také na cizí území. Pod tímto praporem prošlo celé 20. století s jeho krvavými masakry, imperiálními nároky na nadvládu, recidivami šovinismu a nacionalismu.

Konec studené války znamenal konec měsíčního *neo-* polptpkp; ten byl nahrazen zoeekonomikou. Právě eko-nomika (od 60. let 20. století) sloužila jako předzvěst a "motor" globalizace a přispěla k jejímu vzniku jako nové stránky světových dějin.

Došlo k realizaci nového rozdělení světa, a to nejen podle politických (administrativních a geografických) hranic, což vedlo k vytvoření homogenního ideologického, politického a mocenského prostředí. Svět se stal přeshraničním. Vznik ekonomik za hranicemi států položil základ pro formování geoe ekonomiky a geofinancí.

nomické hranice. Vedle nich byly objeveny další dílčí hranice: civilizační, kulturní, demografické, inovační atd. To vše vytváří velmi složitou síť světové příslušnosti, kde se hranice neshodují, ale protínají.

Stará světonázorová škola (geopolitická) se opírá o stát. Geopolitici však vytrvale neberou v úvahu (sebeslepota!), že stát jako ústřední znak geopolitiky se v podmínkách globálních změn kvalitativně mění. Formy státu se vyvíjejí pod vlivem globalizace. Již dnes můžeme hovořit o různých typech států: 1) klasická forma státu, v níž se suverenita rozprostírá striktně v rámci národně-teritoriálních hranic; 2) stát v rámci mobilních ekonomických hranic ("země-systémy" vychýlené "ven" nebo "dovnitř"); a 3) stát v rámci globalizace.

"dovnitř"); 3) nedefinující státy, "jádro plus diaspora";

4) Stát ve státě (viz příloha 6. Globalizace

n eaoluuw *státní formuláře*).

Geopolitika se však nevzdává bez boje. Objevuje se nové nebezpečí: geopolitici všech směrů, včetně těch "domácích", "domácích", se opět pokoušejí hrát geopolitickými kartami, nad světem se opět vznášejí přízraky šovinismu, revanšismu, imperiálního myšlení a světovlády, jed militarismu opět nasycuje ekonomiku a otravuje mysl mladých lidí. Svět musí toto nové a smrtelné nebezpečí včas rozpoznat.

НОСТБ¹⁴.

Globalizace zároveň otevřela nebývalé možnosti, jak tyto hrozby a výzvy vyrovnat (zmírnit) a zajistit tak bezpečný rozvoj a prosperitu. To je založeno na geoekonomickém paradigmatu rozvoje, podřízení geostrategie jemu a odsunutí geopolitiky do druhořadé role s její následnou negací. Vskutku bychom měli říci "ne" boji za politická dogmata a ideologické mytologie, silovému řešení problémů, imperiálnímu myšlení a militarizaci všech oblastí života, glorifikaci armády a vojenství, což dává vzniknout "novým bojovníkům", tentokrát globálním!

Svět je "unavený" z obrovského napětí, které vyvolává geo z politického paradigmatu rozvoje, z nekonečného krvavého

---

¹⁴ Další podrobnosti o této problematice naleznete na: Kočetov P.G. Zaslepení geopolitikou. Globalizující se svět a euroasijský kontinent na nebezpečném rozcestí Bezpečnost Eurasie, 2001. №4.

Boj o imaginární hodnoty, ideologické "svatyně" a mytologické systémy.

A zde, ve světle nové optiky (geogeneze), vystupuje z hlubin společenského poznání nejnovější sféra jako "nová realita" geoeconomie; jednotná ve své podstatě a heterogenní ve svém obsahu, je zbarvena všemi barvami duhy "bývalého" oborovědykulturaetika, estetika, psychologie. Absorbuje různé civilizační barvy, spadá do té či oné souřadnice civilizačního vývoje, čímž převrací ekonomocentrismus. Geoeconomie působí nejen jako ústřední forma globalizace, ale také jako nové paradigma myšlení. Geoeconomie vytváří vlastní, samostatný systém atributů, pojmů a vědeckých kategorií, na jejich základě se buduje nový rámec vesmíru, nová filozofie světonázoru a dochází k obřím antropofilozofickým posunům.

Okno N- 3 (ekonomické)

Geoeconomie, neboli ekonomický rozměr globálního světa, se objevila jako nový model světového řádu, jako nejjasnější odraz procesu globalizace. Nikde se gigantické posuny, zlomy a globalizace neprojeví tak výrazně jako ve světové ekonomické sféře (světovém ekonomickém systému). Byl završen poměrně dlouhý proces internacionalizace, který na jedné straně vedl k jednotě světového hospodářského systému a na druhé straně postavil jasný a přesný problém: jak v této situaci fungovat.

Je založen na reprodukčních systémech, které překračují hranice států a vytvářejí gigantická globální *jádra integrovaného reprodukčního cyklu* (IRCN). Světové reprodukční konvektory, do nichž jsou země, národní struktury, organizace a regiony selektivně zařazovány jako nové články, doslova opásávají celou zeměkouli. Obrisy těchto reprodukčních cyklů (ekonomických hranic) jsou mobilní a putovní. V rámci těchto nadnárodních struktur a geoeconomických regionů se utváří a přerozděluje *světový příjem* mezi účastníky IVN. Vzniklo nové pole působnosti těchto struktur - " g e o e k o n o m i c k ý " *atlas světa*.

Chápání světové ekonomiky jako souhrnu národních ekonomik a ekonomik, které se nacházejí v

NNNIL EKONOMI S MEJst il Novls ('MEJst il ONls') ABOUT-

světem. Vznikly obří nadnárodní populace. Nikoli zahraniční obchod, ale zahraniční ekonomická aktivita (EEA) a působení na geoeconomickém atlase světa (s cílem prorazit ke světovým příjmům pomocí vysokých geoeconomických a geofinančních technologií) předurčují význam vycházení navenek.

V globálním světě se tak objevil hlavní vektor světového rozvoje, geoeconomický. Do vědecké komunity vstoupily nejnovější kategorie a koncepty: *mezikolektivní dělba práce* (postupně nahrazuje mezinárodní; navíc tradiční společenskou dělbu práce (včetně mezinárodní) nahrazuje místo *globální odpovědnosti* (CBO)). CBO má často podobu donucení k "dělbě" práce. Tímto způsobem je odstraněn (podkopán) princip svobody tržních vztahů.

Posouvání ekonomických hranic, putování internalizovaných reprodukčních jader, systém zemí, světové příjmy, geofinance, geoeconomický atlas světa (GAM),

GAM "stránky" (objemová interpretace globálního světa), vysoké geoeconomické a geofinanční technologie, geoeconomický region, geoeconomická paměť, technogenní vyčerpání, geoeconomické války, geoeconomická odplata a geoeconomický tribunál, etnicko-ekonomická transnacionalizace a etnicko-ekonomické systémy, neo-ekonomie atd. To není zdaleka úplný výčet nejnovějších kategorií a pojmů, které předurčují novou architektiku globalizujícího se světa. Jedná se o kategorie a atributy, které geopolitizované

Rusko vytrvale "ignoruje" "světovou ekonomiku" (jako disciplínu), čímž se odcizuje realitě globálního vývoje. A to i přesto, že v Poselství prezidenta Ruské federace o národní bezpečnosti Federálnímu shromáždění je úkol formulován jasně a přesně: "Otázka vypracování a přijetí nové národní zahraničně ekonomické doktríny a strategického arzenálu pro její realizaci, přechod na geoeconomický (výrobní a investiční) model zahraničně ekonomických vztahů".

Neuznání geoeconomické reality přímá
ignorování adresy národní bezpečnosti.

" Poselství prezidenta Ruské federace o národní bezpečnosti Federálnímu shromáždění. Moskva, 13. června 1996. C. 28.

Ekonomické atributy se dostaly za hranice států a vznik nadnárodních reprodukčních toků přitáhl i finanční sféru. Vznikl světový geofinanční systém, který je z hlediska rozsahu a mechanismů fungování neadekvátnější proces globalizace. Jeho fenomén spočívá v tom, že nadále vystupuje v tradiční roli ekonomického prostředí, zprostředkovávajícího funkci světových dopravců mobilních, "putujících" internacionalizovaných reprodukčních cyklů (jader IVN), ale zároveň se přeshraniční finanční toky projeví jako soběstačný systém, vyvíjející se podle vlastních, pouze současných zákonitostí. Finanční systém se odpoutal od reprodukčních procesů a vznikla obrovská globální vrstva virtuálních financí.

Ekonomická (finanční) složka globálních procesů doslova proměnila všechny sféry (sociální, vojensko-politickou, právní atd.). Stala se "alfou a omegou" globalizace, jejím ústředním nervem a motorem. A ať už uvažujeme o jakémkoli globálním procesu, jeho hluboké motivy vždy obsahují ekonomickou složku. Právě ekonomická složka jako skutečnost táhne

"Ubrus" globalizace přebírá vládu, a pokud je stažen ze "světového stolu", odhalí se fikce: oddělené od ekonomiky a financí se stávají geopolitikou, ideologií, idejemi, mocí a silovými aspiracemi. Bez ekonomického rámce (obruče) se množí, střetávají, přinášejí smrt a zkázu.

Otázky vývoje nové třídy technik pro fungování v podmínkách vzniku nových globálních přeshraničních toků se stávají aktuálními a důležitými. Jde o vývoj takových vysokých geoeconomických technologií, které nejenže dají novou dynamiku fungování subjektům světové ekonomické komunikace (nadnárodním přeshraničním strukturám, národním ekonomikám a jejich ekonomickým strukturám), ale také vytěží z těchto toků obrovské strategické efekty a globální příjmy. V kontextu globalizace nabývá na síle strategie "nepřímého (nekrvavého) působení". Ekonomika a finance se mění v nejúčinnější "postaktivní" zbraně; transformace mocenské složky probíhá a kvalitativně nové bázi.

Okno N-4 (sociálně-antropologické)

Procesy globalizace jsou nahlíženy zcela novým způsobem z filozoficko-antropologické a sociologické perspektivy. V podmínkách předglobalizačního, uzavřeného světa se člověk, odsouzený k lokálnímu buněčnému myšlení, uvězní v idealizovaných schématech, koncepcích a dogmatech. Byl obklopen hranicemi a žil v neustálém strachu z jejich překročení. Jaký význam mají abstraktní pojmy a idealizovaná schémata, stejně jako paradigmaty, koncepce, strategie rozvoje, národní bezpečnosti atd. které jsou na jejich základě stále předepisovány? Když je vytváří geopolitik (politik), jehož mentalita je poplatná pouze idealizovaným (objektivizovaným) systémům (země, stát, národ, národní zájem, moc, síla, síla atd.), odtrženým od reality a reálného světa.), odtržený od reality a reálného (každodenního) života, člověk není v těchto "konstrukcích" vývoje událostí zohledňován: je "vyzdvihován", "inspirován" mocí, politickými a mocenskými elitami k předvádění, realizaci, obhajobě grandiózních mytologií atd. Platbou za je ztráta života, zdraví, štěstí, osobního bohatství, domova, rodiny. Maximálně "zasloužená" smrt. Na rozdíl od geopolitiky, která se k člověku staví principativně, ekoepopojko se k člověku staví pro-madně.

se od něj distancuje.

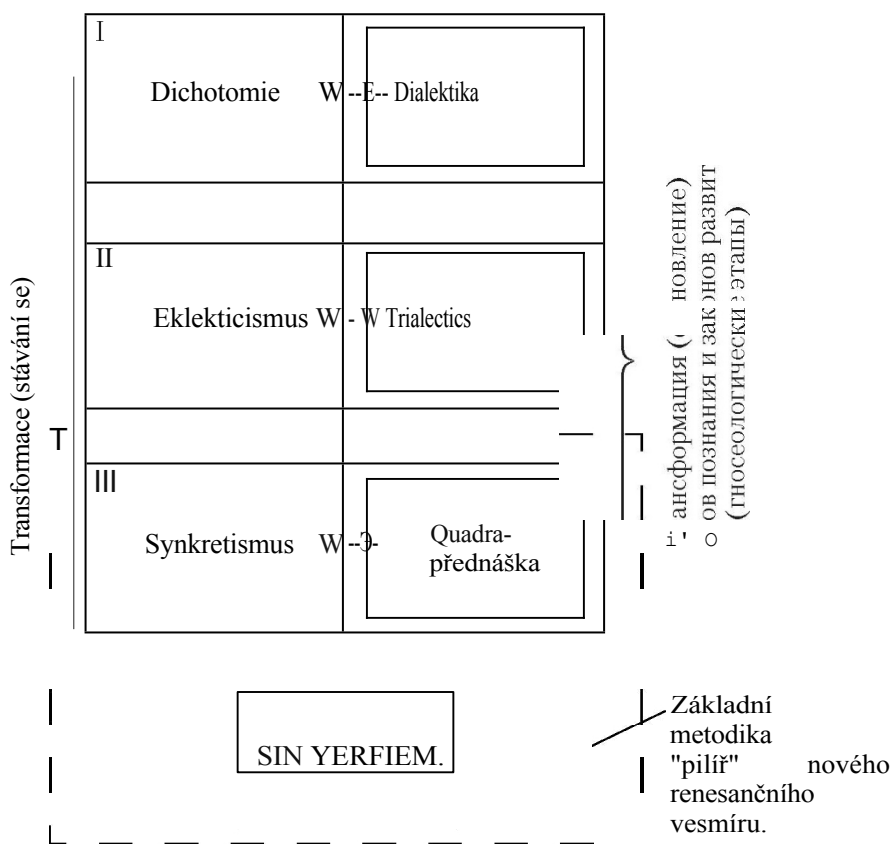
Globální proměna světa, která je jedinečným fenoménem 21. století, dává vzniknout a rozvíjí takový nový a překvapivý fenomén, jakým je *geoekonomický člověk*, obnovený typ reálného člověka, který využívá novou filozofickou optiku, uvědomuje si a zobrazuje svět. Geoekonomický člověk vystupuje jako nositel nového kodexu chování ve světě kolem sebe, jako architekt, který organizuje a uspořádává svůj ~~se~~ vesmír nové renesance. Odvážně otevírá nové obzory existence a přivádí svět k nemilitarizovanému modelu geoekonomického rozvoje s jeho nejnovějšími civilizačními a kulturními dimenzemi, v jehož rámci se reprodukuje kvalita života a veškerá harmonie rozmanitého světa.

Pro pochopení logiky "nového" člověka a jeho role ve vývoji globality a mechanismů foukávání globálních procesů je třeba mít na paměti následující: nelze je posuzovat izolovaně od různých oblastí lidské činnosti (jiných disciplín) a především od teorie poznání, filozofie ekonomie, politologie, kulturologie, sociologie a dalších předmětných, "sousedních" vědních oblastí.

Proto se zdá, že globalismus zapadá do jakéhosi druhu "Triptych", jehož jednotícím jádrem je geogeneze (viz obr. I Z), tj. transformační vývoj světového prostoru. Složky tohoto metodologického "triptychu":

"motivace a hodnoty", "geoekonomie", "geofinance", "civilizační modely".

Tyto tři momenty jsou přítomny v každém fenoménu moderního světa (události) s tou či onou silou důrazu. Nositelem tohoto "triptychu" je nový, "geoekonomický člověk". Uvědomuje si svět kolem sebe zcela novým způsobem: neexistuje systémový, lineárně-planární (dialektický, kantovsko-hegelovský, lineárně nadřazený) světonázor (na těchto principech vyrostl postindustrialismus a jeho vyšší, technogenní fáze, informační společnost, která člověka roztrhává

Obr. 17. Geogeneze: vytvoření nového, základního metodologického základu pro pochopení světa.

Jinými slovy, obdařil člověka specifičností, čímž ho zmrzačil, vnitřně i vnějškově budoval grandiózní protichůdné systémy), ale objemové, prostorové vnímání světa, včetně nejnovější složky psychosféry harmonie a sebezáchovy.

Zde je měřítko odpovědnosti jiné: "globální člověk" (dále ho budu nazývat "geoekonomický člověk") se stává nositelem globálního étosu a je vybaven nikoliv dialektickou metodou poznávání světa, ale novou metodou *kvadralktiky*, která z ní vyrostla a výrazně ji "přerostla". Jinými slovy, nejde o lineárně-rovinný "vzestup" (vývoj), ale o prostorový a objemový světový pohled s novými složkami psychoanalýzy a civilizačního vektoru (kulturního, morálního a etického, etnického, estetického atd.). Zde se člověk ponoří do transformované, nové reality!

Není to kosmopolitismus "bezdomovců"⁶, je zde úžasná kombinace národního a nadnárodního, smysl pro vlastní.

"Nejpozoruhodnější je vznik globálního světového názoru.

Znovu sestavit roztrženého člověka do jediného "uzlu" a přivést ho do nového

světaVytvoře

ní nové renesance je velkolepý a velký úkol a my stojíme na prahu jeho řešení. Bitva o nového člověka již začala!

Okno N- 5 (zabezpečení)

Globalizace ukazuje problém bezpečnosti novým způsobem: chápání *bezpečnosti*, bez ohledu na její úroveň (osobní, rodinná, státní, regionální, globální), je zde založeno na jediném metodologickém přístupu (tj. jedině "technologii"), který vychází ze dvou ustanovení:

(a) Včasný a přesný popis aktuální situace, objasnění jejich různých aspektů, stránek a vlastností;

6) na základě předem stanovených a naplánovaných cílů (úkolů, ideálů, hodnot), s přihlédnutím ke komplexnímu studiu situace, se vytváří vektor chování, tj. bezpečnost působí jako tzv.

---

⁶ tak by to rádi prezentovali geopolitici všech směrů, včetně těch našich, domácích, domácích.

aktivní forma jako Síť, která zajišťuje dosažení zamýšlených cílů (úkolů, ideálů, hodnot podle V. N. Kuzněcova)"; jinými slovy, uskutečňuje se rozvoj *bezpečné trajektorie pohybu ke Quelpu* (princip "bezpečnosti na pochodu").

Tento výklad bezpečnosti se zásadně liší od *pasivního* chápání bezpečnosti, kdy se jeho orientace zaměřuje *na zachování* dosažené hostavu "pohodlí zamrzlých forem". Právě tento stav v kontextu rychle se měnící globální situace může být důvodem k tomu, aby se u samotného objektu bezpečnosti vyvinula nebezpečná varianta událostí. To je případ, kdy "krize bez smyslu pro krizi je nejhorším druhem krize" (V. Pantin). Příkladů je v historii mnoho: rozpad SSSR, OVD, CMEA. Od 70. let 20. století se analýzy strategické situace a bezpečnostních problémů opírají o principy "komfortu zamrzlých forem". Geopolitická dogmata, která odcházela z historické scény, nebyla včas opuštěna a byl promeškán okamžik, kdy se do popředí dostalo geoekonomické paradigma světového rozvoje, v němž se společným úsilím tvoří a přerozdělují světové příjmy za účelem prosperity účastníků světového globalizačního procesu, což vše odsuzuje země a obyvatelstvo celých regionů k marginalizaci.

Okno N- 6 (strategické)

Vojensko-politický (strategický) aspekt globalizace - geostrategie - předurčuje roli vojenské složky v nové strategické rovnováze světových sil zcela novým způsobem: hovoříme o obraně nejen územní suverenity, ale také o obrysech gigantických mobilních reprodukčních arzenálů daleko za hranicemi států. To zásadně proměnilo úlohu vojenské složky: národní ozbrojené síly hlavních geoekonomických hráčů se změnily v síly *geoekonomické reakce*, což dalo vzniknout zásadně novému přístupu ke složení ozbrojených sil a zformovalo nové požadavky na výzbroj a vojenskou techniku. Globální svět dal vzniknout nejnovější třídě zbraní: jejímu vývoji od jaderných (teritoriálních a objemových), které byly hlavním prvkem geopolitického arzenálu "studené" války (schopných v každém okamžiku

---

" Kuzněcov V.N. Geokultura. M., 2003.

"horká" kategorie), k bodovým zbraním a dále k lineárním a obrysovým zbraním, které již tvoří geoeconomický arzenál.

V podmínkách globálních změn národní vojensko-průmyslové komplexu (VVP) "absorbují" geoeconomické paradigma rozvoje, stávají se články jediného globálního VVP, který však pod vlivem přetrvávajících geopolitických paradigmat začíná nezadržitelně roztáčet setrvačnický technologický transformace moderního světa, vyčerpává lidi, zabavuje je vůle, bere jim čas, energii a život.

Současné je již patrný odklon od této situace. Vojensko-strategická stránka geoeconomického atlasu světa by měla být spojena s "organizačně-ekonomickou", "geofinanční" a dalšími stránkami. Taková kombinace předurčuje ochranu putujících internacionalizovaných reprodukčních jader (cyklů), rozmístění bodů vojenských základů v zónách geoeconomických zájmů, pružné přeskupování sil rychlé geoeconomické reakce atd. Na pořadu dne je příprava nové generace specialistů v oblasti vojensko-ekonomických operací, kteří mají schopnosti objemového (prostorového) myšlení, ovládají moderní geoeconomické a geofinanční špičkové technologie a jsou schopni volně operovat s elektronickou (počítačovou) verzí geoeconomického atlasu světa, řešit strategické úkoly přístupu ke světovým příjmům a chránit národní geoeconomické zájmy.

Podobný vzdělávací blok ("globalistika", "geoeconomika", "globální geoeconomické operace", "strategie nepřímých akcí" atd.) by měl být nedílnou a nezbytnou součástí nerezidentského programu manažerského vzdělávání "Nový personál nového Ruska", jakož i státního všeobecného vzdělávacího standardu. Pro Rusko je v podmínkách akutního nedostatku finančních prostředků pomíjení nejnovějších, "bezodpadových" prostředků k ovládnutí globálního prostoru a realizaci jeho strategických cílů a zájmů přímou cestou na vedlejší kolej světového vývoje.

Okno N-7 (civilizační a kulturní)

Civilizační rozměr globálního světa si vyžádal nové hodnocení světového systému ze dvou hledisek: 1) jak se bude globalizovaný svět chovat.

2) nejnovější třída výzev a hrozeb ze strany tzv. "civilizačního" faktoru. Nová globální situace ve světě se vyvíjí pod vlivem civilizačního působení technogenní povahy.

Epicentrem technogenního světa postindustrialismus a jeho nejvyšší technotronická fáze, "informační společnost". Dochází k transplantaci technogenního původu do různých oblastí světa, které se dříve nacházely ve fázi předindustriální, industriální nebo částečně postindustriální společnosti. V této nezadržitelně expandující technogenní vlně dostávají zcela nové zabarvení všechny sféry společenské existence: ekonomická, politická, sociální, vojensko-strategická, kulturní, právní atd.

Mobilita komunikace na základě nejnovějších elektronických médií, vznik obřích informačních sítí (internet) a nejmodernější informační technologie přinesly významné změny ve vnímání ekonomie jako oboru vědění. V této souvislosti západní intelektuální myšlení dokonce předložilo pojem "nové ekonomie" jako součásti "informační společnosti", která se rozvíjí v rámci stejných technogenních a civilizačních souřadnic a působí jako pozdní fáze postindustrialismu. Ruská neo-ekonomická škola se od tohoto výkladu zásadně liší.

Výše zmíněný technogenní trend ve vývoji globálního světa zároveň skrývá gigantická nebezpečí a hrozby: světový technogenní vývoj naráží na limity zdrojů, projevuje se nepřetržitá řada technogenních a ekologických katastrof, je ohrožen přirozený způsob lidské existence a životní prostředí. Technogenní uniformita výroby, životního stylu a kultury ničí rozmanitost světa.

Výše uvedené vede k mezicivilizačním střetům. To vše naznačuje, že technogenní civilizace nebude mít konce. Světové společenství již nemůže technogenní zátěž unést a hledají se cesty, jak z takové situace ven.

" Viz např.: Kočetov L.f. Neoeconomie- nový civilizační model ekonomického rozvoje a Rusko M Ei MO, 1997. №3.

situace, nejnovější modely světového řádu a uspořádání světa, jejichž obrysy jsou již skutečně patrné ve vzniku *etnicko-ekonomických modelů v rámci neoeconomické civilizace*".

V tomto případě dostává geoeconomický prostor a jeho atributy zcela nové "zabarvení", jsou transformovány (přetvořeny) pod vlivem nového civilizačního paradigmatu neo-ekonomického, díky němuž dochází ke spojení, fúzi techno-genních principů a etno-národních, kulturních, sociálních atd. podmínek existence v jednom reprodukčním cyklu. Reprodukce kvality života probíhá v rámci IVN. Budoucností není technogenní transnacionalizace, ale etnicko-ekonomická transnacionalizace. Již nyní tedy objevujeme fundamentální počátky nového paradigmatu světového vývoje, které je schopno neutralizovat nejnovější třídu hrozeb a výzev: mezicivilizační střety, fundamentalistické války, činnost nových globálních bojovníků atd.

Aby však národní ekonomiky, včetně Ruska, mohly dosáhnout nových horizontů rozvoje, musí si vytvořit jakýsi odrazový můstek. *Za prvé je třeba pochopit technogenní parametry geoeconomického prostoru, aby se národní hospodářství mohlo "vyzkoušet" na těchto parametrech a jako rovnocenný účastník tvorby a přerozdělování světového důchodu* zapadnout do moderního geoeconomického systému, předvídat jeho možné deformace pod vlivem geopolitických a geostrategických faktorů a negativní důsledky v důsledku jejich předčasného zohlednění; a ao-amo- rix, "vycítit" situaci včas a nepropásnout historický okamžik transformace geoeconomického prostoru pod vlivem neo-ekonomie a jeho vstup na nové úrovně rozvoje. A tato transformace není daleko: již nyní geoeconomický prostor "opouští" souřadnice techno-genní civilizace a do 20. let tohoto století bude tento proces nezvratný.

Okno K- 8 (institucionální)

Institucionální rozměr globálního míru, jinak známý jako *zeoinstitucionalismus*, vyžaduje kritickou úvahu.

" Více o tom: Etnicko-ekonomické systémy // Zahraniční politika a bezpečnost současného Ruska. 1991-2002. Chrestomatie. In d-x sv. 2. Moskva: ROSSP EN, 2002.

zavedené struktury světového organizačního a funkčního systému. Набoр *mezinárodní* organizace (stejně jako mnohé národní struktury), které se zrodily v poválečném období pod nadvládou geopolitických tendencí, neodpovídají moderním podmínkám. "Naše poválečné instituce byly vytvořeny pro mezinárodní svět, zatímco nyní žijeme v globálním světě. Účinná reakce na tuto změnu je hlavní institucionální výzvou, před níž dnes světoví lídři stojí," uvedl Kofi Annan ve Zprávě o lidském rozvoji z roku 2000.¹²

Skutečnost posledních let jasně ukázala neschopnost předních mezinárodních organizací úspěšně reagovat na novou třídu výzev a hrozeb. A to se týká především současné ekonomické struktury světa. Putující světová reprodukční jádra jako skutečné subjekty světového hospodářského dialogu prakticky nejsou v zorném poli. "mezinárodní" organizace. A to i přesto, že role a vliv států v podmínkách globálních změn zásadně klesá, a proto není možné ignorovat nadnárodní struktury. Vezmeme-li například prvních sto vedoucích subjektů světové ekonomické komunikace (státy a nadnárodní ekonomické struktury) a seřadíme je podle ekonomické a finanční síly (velikosti ročního HNP a ročního obrátu), téměř polovinu z této stovky tvoří světové internacionalizované průmyslové korporace. To vše naznačuje, že stojíme na prahu nové "náplně" Organizace spojených národů: součástí této organizace by měly být nejen jednotlivé země, ale i jednotlivé světově určující struktury a dokonce i jednotlivci, a proto by se vlastně mohla přeměnit v Globální světový senát (GGS).

Geoeconomie a geofinance diktují své parametry, své požadavky na nejnovější třídu nadnárodních regulačních globálních organizací, které jsou schopny řešit geoeconomické konfliktní situace, regulovat vztahy mezi státy a nadnárodními strukturami, předcházet geoeconomickému expanzionismu a v důsledku toho geoeconomickým válkám. Na pořadu dne je nový balíček takových organizací, včetně zřízení *geoeconomického tribunálu*.

¹² Annan K. My národy: role OSN v XXI. století // Eurasijská bezpečnost, 2000. №1. С. 210-211.

Okno N- 9 (legální)

Grandiózní "tektonické" zlomy, rekonfigurace tradičně vnímaných stabilních systémů, rozpad rozsáhlých regionálních struktur a vznik nových států, vytváření strategických aliancí atd. - to vše nemohlo nepostavit vědu před problém pochopení těchto procesů, odhalení základních příčin a důsledků těchto závažných proměn *s cílem vypracovat určité normy chování*, jimiž by se měly národní a vznikající nadnárodní struktury v těchto podmínkách řídit.

Jedním z účinných způsobů, jak předcházet konfliktům, nebezpečným střetům zájmů apod., je včasná právní úprava a právní regulace vztahů. Právní rozměr globalizujícího se světa vybízí k revizi celého systému právní regulace vztahů mezi aktéry na světové scéně. Je to způsobeno vznikem nových subjektů světové ekonomické komunikace, a to jak na národní, tak na nadnárodní úrovni. V podmínkách globalizace se formuje nová fáze výstavby korporací, dochází k hledání nových forem a metod právní regulace v rámci nového světového řádu, především geoeconomického řádu. Hovoříme o nové třídě smluv, úmluv, rámcových "zákonů-doktrín" apod. určujících nový přístup k zohlednění zájmů všech účastníků světového reprodukčního cyklu, jakož i jejich odpovědnosti při globální transformaci světa² ".

VII.6.5. Globalismus a Rusko

Globalizace jako problém je prakticky "uchopena" především ve třech zemích: USA, Rusku a Itálii²². Nejedná se o fragmentární uvažování o určitých aspektech globalizace (jako o jednotlivých případech se o nich uvažuje již dlouho a v různých zemích), ale o "rámcové" vidění problému, uvědomění si

---

²¹ Podrobněji viz autorova práce: Hlavní charakteristiky procesu globalizace a právní dimenze globálního světa // Journal of Russian Law, 2003. №3. C. 88-97.

²² Sapir E.V. Počátky formování geoeconomie jako samostatné disciplíny a sekce globalistiky (vývoj teoretického myšlení). Sborník Klubu vědců "Globální svět", 2002. T. 4. M., 2003.

Její metodologické nástroje a teoretické základy odhalují skutečné mechanismy fungování světového globálního systému. Ruská škola globalismu zaměřila svou pozornost na tuto rámcovou vizi, základní směr, a na rozdíl od jiných škol se zde tento teoretický a metodologický přístup rozvíjí.

"rámec."

Problémy globalizace se staly středem pozornosti vědecké obce, podnikatelských kruhů, výkonných a zákonodárných orgánů. Nové naděje, nové výzvy a nové problémy! Otevřely se nebývalé možnosti prosperity a s nimi i nové výzvy a hrozby pro lidstvo. Na pořadu dne je pochopení kořenů a původu globálních procesů a především vypracování strategických směrů *rozvoje Ruska* v nových podmínkách.

Pro nás je však pochopení podstaty globalizace obzvláště důležité a důležité: jde o rozvoj dlouhodobé strategie Ruska v geoeconomických a geofinančních podmínkách, o čelení nejnovějším hrozbám a výzvám, které představují nekontrolované putující globální přeshraniční toky.

Vrchol ruských reforem na konci 90. let se shodoval s nejnepríznivějším obdobím nejen ve vývoji ruského národního hospodářství, ale i v samotném světovém systému. Ten se již nacházel na prahu obrovských trhlin a posunů.

Jak Rusko, tak celý svět ve svých rychlých změnách nemají čas vědomě analyzovat, co se stalo, nemluvě o prognózách takových výbušných proměn. Důvod je stejný: svět se stal globálním, začal žít podle vlastních zákonů, které nejenže nelze popsat na základě technogenních koncepcí (přírodovědných poznatků), ale jsou pro osud světa vražedné. Rusko si to plně vyzkoušelo na vlastní kůži. Vrhlo se do světového společenství, začalo budovat mosty pro harmonickou interakci s ním, ale samotný světový systém a světové společenství se dostaly pod tlak blížící se transformace. Svět se již nezajímá o Rusko ani o žádnou národní ekonomiku. Světem se přehání obrovská "tornáda": přeshraniční finanční toky v okamžiku hroutí národní systémy, jejich "domácí" doktríny dlouhodobého rozvoje i slabý strategický arzenál; třenice na mezicivilizačních křižovatkách jsou stále zřetelnější a nebezpečnější.

Nyní může otázka znít pouze takto: buď pochopit povahu globality, a tedy i povahu přeshraničních geoeconomických a finančních toků, a tedy do jisté míry předvídat (předvídat) jejich trajektorii a chování při jejich pohybu, a připravit si tak předem ekonomické tlumiče (amortizátory) pro vyhlazení tohoto prvku (první fáze poznání povahy přeshraničních toků), a poté přejít do druhé fáze - fáze plynulého vplétání svých národních systémů do těchto přeshraničních toků s cílem dosáhnout strategických efektů. Nebo alternativa k tomuto ignorování globálních světových procesů a trendů, budování v tradičním režimu své národní rozvojové strategie, byť dlouhodobé (10-15 let), ale v jednom "krásném" okamžiku možnost ztráty všeho. Účinek 17. srpna 1998 je první výzva onoho pozoruhodně agilního přeshraničního globálního ekonomického a finančního systému, který se Ruska jen stěží dotkl. Nicméně krize odhalila to hlavní - nedostatečnost našeho národního, ekonomického, finančního a právního systému vůči světu, nedostatek styčných bodů s přeshraničním geoeconomickým a geofinančním systémem. Teprve nyní se začíná rozbíhat hledání adekvátní národní zahraničně ekonomické doktríny, nového modelu řízení a strategického arzenálu pro její realizaci (hlavní pilíře a základní principy pro budování takové doktríny a modelu jsou uvedeny výše). na základě toho rozvoje koncepčních přístupů k tvorbě systému státní legislativy.

Vývoj takového procesu v Rusku má však svůj přirozený rámec, jehož smysl spočívá v našich akutních specifikách. Rusko není nuceno následovat globální finanční a počítačový model technogenního rozvoje, západní model postindustrialismu, který se vyčerpává svými specifiky. Ruské národní prostředí zanechalo hluboký otisk v ekonomickém, politickém a sociálním systému, který zase nemohl neovlivnit ekonomiku a finance, a blížící se *nový neoeconomický model civilizačního rozvoje*, založený na *etnicko-ekonomickém transnacionalismu*, dává nový obrat ve vývoji národních systémů. Rusko na základě své multinacionální povahy působí jako předzvěst vzniku a rozvoje etnicko-ekonomického systému světové úrovně a je schopno v gigantickém měřítku zformovat nový národní systém.

Euroasijské prostory jsou adekvátní globálním procesům geo-systému, ale v mnoha ohledech se kvalitativně liší od světového ekonomického, hospodářského a finančního globálního modelu.

Jaké přínosy a důsledky přináší filozofické a vědecké chápání globálních procesů a vznikající ruská škola globalismu?

Za prvé. Rusko přežije v rychle se obnovujícím globálním světě, pokud se mu podaří soustředit své intelektuální úsilí na zvládnutí světového geoeconomického prostoru, vysokých geoeconomických a geofinančních technologií s cílem prorazit ke světovým příjmům. To je ústřední jádro globalismu, jeho podstata! Pokusy spatřovat zde "ekonomocentrismus" jsou pokusem "utkat" globalismus v abstraktním, spekulativním, dogmatickém uvažování, "rozdělit" jej na "rodné" oddíly (disciplíny), a tím rozšířit propast mezi reálným, globálním, geoeconomickým světem a spekulativním, ideálním, přízračným světem "světem v sobě".

Bmopoe. Je to skutečné východisko pro vybudování nového modelu strategického rozhodování (CP) v kontextu g l o b a l i z a c e . V této situaci vyvstává akutně otázka hledání zcela nových přístupů k dlouhodobému rozhodování. Je třeba vzít v úvahu, že rozhodování související se strategickými směry rozvoje státu v XXI. století je komplikované tím, že je třeba pochopit nejen těžko předvídatelné trendy, které lze nalézt v rámci národních struktur, ale i v průběhu nadnárodních procesů v měnově-finanční, úvěrové, investiční, inovačně-reprodukční, sociální, kulturní a další sféře. Při takovém rozhodování je třeba brát v úvahu mnoho faktorů, které mohou ovlivnit vytvářenou národní rozvojovou strategii, a co nejlépe využívat nejnovější vědecké přístupy související s teorií poznání, metodologií, moderními metodami matematického popisu procesů atd. Jinými slovy, jde o problém vědecké interpretace globálního prostoru na základě jeho nejnovější konfigurace.

Globalistika nabízí přístup k řešení tohoto problému, odhaluje. Je možné nejen se *vší názorností ukázat vývoj hlavních procesů a trendů moderního světového řádu*, ale také na základě multifaktoriální povahy světového systému *zohlednit* multifaktoriální povahu světového systému.

strategická řešení. Geologická věda nám umožňuje zdůvodnit povahu a logiku výstavby takového pole, *protože* uvažujeme o *geoekonomickém atlasu* světa, který odráží vesmír, jehož obecný obrys je nastíněn výše. Na základě výše uvedených postulátů a principů vytváříme geoekonomický atlas světa, který je určitým geologickým systémem, jednou z možných objemových interpretací globálního světa výzkumného oboru pro vybudování jeho synkretického modelu.

Hlavní principy tvorby geoekonomické am- hodiny. Atributy a pojmový aparát používaný při výkladu geoekonomického prostoru jsou převzaty z geoekonomie, která je považována za základní východisko pro fungování globálního ekonomického systému a teoretický základ pro rozvoj zahraničních ekonomických vztahů. Z aktuálních teoretických problémů je třeba objasnit problémy vzniku nového typu společenské dělby práce, vzniku "pulzujících" ekonomických hranic, které se nekryjí s národními (státními) hranicemi, vzniku "putujících" internalizovaných reprodukčních jader zprostředkovaných přeshraničními finančními toky, jakož i světového důchodu, úlohy vysokých geoekonomických a geofinančních technologií a získání nových neoekonomických souřadnic geoekonomickým prostorem. Velká pozornost je věnována geoekonomickému přístupu, odhalení jeho významu a obsahu v naší vědecké literatuře.

Geoekonomický atlas je jedním z nejefektivnějších nástrojů geoekonomického přístupu ke studiu světového geoekonomického prostoru jako víceúrovňového vysoce mobilního mezikrajového a mezistátního systému. Činnost v tomto systému je úspěšná, pokud subjekt mezinárodních vztahů disponuje *jednak* schopností rychle se přizpůsobovat jeho požadavkům a změnám a na tomto základě se do něj integrovat, *jednak* vyspělými intelektuálními, informačními a komunikačními schopnostmi. Zvládnutí takového systému umožňuje strategické působení v geoekonomickém prostoru.

Obecné požadavky na geoekonomický atlas. Vytvoření geoekonomického atlasu se opírá o tři klíčové základy:

(a) Geoekonomický atlas by měl vytvořit široké panorama globálních procesů souvisejících s různými sférami moderního světového prostoru - geoekonomickou, geopolitickou, geostrategickou, kulturní, civilizační a dalšími;

6) metodika použitá při tvorbě atlasu by měla vycházet z myšlenky potřeby vypracování národní dlouhodobé strategie interakce s vnějším světem; c) atlas by měl být prezentován v elektronické verzi, která je nejvhodnější formou interpretace geoekonomického prostoru. Elektronická (počítačová) verze atlasu by měla být postavena na vhodné informační základně, za předpokladu, že informace jsou udržovány ve spolehlivém stavu, na jasně formulované metodice situačně strategické kombinace dat, na stanovení a řešení různých strategických úkolů, na vypracování typických situačně strategických variant (kombinací), na tvor-

Hlavním cílem projektu je vyvinout špičkové geoekonomické technologie.

Vytvoření atlasu vyžaduje integrovaný přístup, na němž se podílejí různé výzkumné organizace. Atlas se vyvíjí po etapách, přičemž se pečlivě propracovávají některé aspekty atlasu (objemové interpretace, "stránky", struktury).

"Mříže"), přičemž se uplatňují strategické operační techniky.

atd.²

* * *

Globalistika v první fázi² a poté humanitní kosmologie podala obraz vesmíru nové renesance jako odraz filozofie nové reality a objemově síťového myšlení.

Místo synopse

Zde se obracím na ty z mých čtenářů, plných odvahy a oco6oro vého zápalu, kteří se dostali až k těmto řádkům a neztratili se v hlubinách mého mnohastránkového svazku.

² Podrobněji viz *autorovo* dílo: Geoekonomický atlas

světaMate

riály ze semináře Global World Scholars Club. Vydání 1(13). M., 2002.

² T o m u t o tématu se autor již dříve věnoval na stránkách časopisu Eurasia Security. Viz: *Kočetov E. G.* Globalistika jako svět nové re- nissance (filozofie "nové" reality a volumetrické novosíťové myšlení) // Eurasia Security, 2003. №3. C. 635-670.

Abych se nemusel věnovat nekonečným vituperacím o (a bez příležitosti) novém renesančním světě, rozhodl jsem se požádat o radu nového renesančního člověka.

Pokud si někdo vzpomíná, s takovým člověkem, "lidskou bytostí", jsem se setkal na stránkách své poslední knihy². Přeskočím pointu toho, jak jsem ho objevil, a přejdu rovnou k pointě našeho rozhovoru. A to je to, co mi řekl v odpovědi na mou otázku, přičemž se mi zdálo, že k tématu a tématu přistupuje poněkud zvláštně.

² Jedná se o knihu 'Dialog: Dialogistika jako věda o lidských a světových osudech v kontextu globálních změn'. Vědecká monografie Společ. akad. věd geoeconomie a globalistiky. Moskva: Ekonomika, 2011. C. 578-586. Kniha upozorňuje na problémy současného světa, formalizuje a navrhuje nové paradigma světového vývoje. Poprvé ve světové i domácí odborné literatuře je nastolena jedna ze základních otázek moderny: role a místo dialogu v osudu člověka a světa v éře globálních proměn. Je učiněn průlom k novému poznatku ve společenských vědách - dialogické hysterii: jsou odhaleny nové přístupy k filozofii dialogu, jeho hybným motivačním "pramenům", oblastí, sférám a účastníkům; je nastolen problém přenosu nových poznatků o dialogu do vědeckých institucí, jeho formalizace a vědeckého u p e v n ě n í . Je navržena nová agenda "velkého" rozhovoru:

"Svět je na prahu změny epoch, přichází nová renesance jako boj s otroctvím.

"Autor si všímá zvláštního významu Ruska ve světových záležitostech při budování nového světového řádu založeného na principech rovnováhy a vyváženosti zájmů, tolerance a spravedlnosti. Autor si všímá zvláštního významu Ruska ve světových záležitostech při budování nového světového řádu založeného na zásadách rovnováhy a vyváženosti zájmů, tolerance a spravedlnosti.

Kniha je k dispozici na internetu, kde si ji uživatelé mohou zdarma stáhnout pro vědecké a vzdělávací účely. Plný text knihy naleznete na stránkách Veřejné akademie věd geoeconomie a globalistiky. (Viz na adrese: <<http://www.geoeconomics-academy.ru/Books/Kochetov/KochetovDialog.pdf>>; <<http://kochetov.viperson.ru/wind.php?ID-6J1398&soch-1?779333J0>>). Kniha byla prezentována na XXIV. moskevském mezinárodním knižním veletrhu, <<http://ochetov.viperson.ru/wind.php?ID-632680&soch-1>>; a na IX. zasedání Světového veřejného fóra "Dialog civilizací" (fr. Rhodos, Řecko, b-10. října 2011), <http://www.wpfdc.org/index.php?option=com_content&view=article&id-322:dialogistics-at-rhodos-forum-2011&catid-J1:announcements&Itemid-108?-run>; <http://www.wpfdc.org/index.php?option=com_content&view=article&id-322:dialogistics-at-rhodos-forum-2011&catid-J1:announcements&Itemid-108?-ep>. Na fóru autor přednesl příspěvek: "Humanitární průlom: dialog nabývá vědecké podoby dialogistiky". Viz na adrese: <<http://west-east.org/images/pdf/rodos2011.pdf>>; <<http://geoeconomics-academy.ru/Articles/Kochetov/KochetovRodos.pdf>>. U příležitosti vydání knihy se konal kulatý stůl. Viz na adrese: <<http://kochetov.viperson.ru/wind.php?ID-6J33JJJ&soch-1>>.

Nový člověk. Autor! Právě vám bylo 75 let! V tomhle věku se nestydíte mást mladé mozky položenými nápady, jak převrátit svět naruby. Máš v ruce páku a našel jsi pro ni opěrný bod? Archimedes se jí vzdal, protože žádnou neměl!

Autor: Mgr. Můj milý příteli, není na mně, abych ti říkal, že máme na planetě jeden problém, a to nedostatek "bludných" myšlenek, vysokých vědeckých a filozofických idejí. Ne, ne, neříkám, že nemáme "skutečně" bludy. Máme je a svět je s nimi spokojen, s těmito dávno zkyslými idejemi. Zkysly s člověkem a s atmosférou, v níž žije. Svět se už dlouho nevětrá, tak co! Chceš, abych ti navrhl něco podobného, tedy sladkého, dobře stríženého, dokončeného, ohnutého, nikdo to nemůže číst, jenom sami autoři. To je to, co chcete? Svět už má dost "slušných" knih, naleštěných učebnic, projevů, kterým řečník nerozumí, atd. Stručně řečeno, je to právě ta "bludná" představa, kterou lze v pokročilém věku vycizelovat. *Jednak* je to omluva pro starého člověka, *jednak* by člověk měl někdy napsat závěť. Zdá se, že moje kniha, jak jste se vyjádřil, má zabarvení "bludu".

"bludy" (i když z nějakého důvodu jste toto hodnocení poněkud zmírnil a, Za tuto shovívavost jsem rozhodně vděčný). Ano, příteli, nezapomeň, že apologeti starého, scvrklého a napůl ztvrdlého, vše nové hned a bez diskuse kaceřujeme jako bludné, tedy ne jejich, ne rodné (ne jejich kýlu!).

Nový muž. Tak horlivě hájíš bludy svých myšlenek, že to vypadá, jako bys už byl pohnán k odpovědnosti. Nebojte se. Dostaneš se tam. Ale je tu jedna zajímavá věc. Utrousil jsi tu větu, která mě trochu zaujala: že prý je na zemi málo bludů. Probud' se! A rozhlédni se kolem sebe, jsou všude. Uvedu ti, pokud mě paměť neklame, jen dva z nich, ale z hlediska "skutečného bludu" jsou jeden druhého hodni.

Je to *poprvé*, *kdy* se svět v krizi rozhodl rozvíjet na základě rozvoje prostředků ničení, zabíjení, tedy rozvoje globálního vojensko-průmyslového komplexu. Stali jste se militaristickou jámou. Na nejvyšší piedestal cti jste vyzdvihli jaderné vědce, konstruktéry, výzkumníky, výrobce atd. kteří dali a dávají světu ty nejzrůdnější (tj,

Podle vašeho názoru "nejúčinnější a nejmodernější") způsoby ničení všeho a všechno, živého i neživého. A děláte to otevřeně, za bílého dne, bez stínu rozpaků, bez sebemenších výčitek svědomí. Jste plni chamtivosti po zisku, závisti k úspěchu jiných lidí, nenávisti ke zdravému rozumu a všemu zdravému, ke štěstí, k rozumu. Vyhrožujete si navzájem egyptskými kameny, učíte mladou generaci umírat. Všichni směřujete do propasti. "Zlost v akci! Světová armáda vás vede do záhuby! Světový vojensko-průmyslový komplex, tato struktura se všemi znaky zločinecké o r g a n i z a c e , protože pro "mírové" časy neexistuje tribunál norimberského typu, s úžasnou "neohrožeností", cynismem a nahotou, s neskrývanými záměry a cíli dnem i n o c í kuje mrzačící nástroje smrti pro člověka, jeho rodinu, jeho auru. Jste hrdí na jejich vývoz! Ale z k r á t k a a dobře je to důkaz "zlovůle" a "zločinného z á m ě r u"! A prochází vám to?!

Další klam je však horší než ten první: chceš se rozvíjet, chceš vyskočit sám ze sebe a utéct sám před sebou co nejdál (mimochodem, už dávno jsi vyskočil ze své přirozené ulity, jen se to bojíš přiznat). Pohrdáte svým stavem, svým tělem, svými myšlenkami, které jste zdeformovali a atrofovali, a spěcháte se zahnat do ještě horšího stavu. Nedokážete se vymanit z klece, do níž jste sami sebe zahnali. Nemluvím o nedostatku zdrojů, které jste rozdrtili ve prospěch své mánie rozvoje a militaristické jepy. Nemluvím o přírodě, kterou jste znetvořili do krajnosti. A tady nejde o náhodnou vaši zuřivou nenávist k ekologům, kteří volají s výzvou, abychom nějak zachovali zbytky někdejší přírody. Zde jsou jen dva příklady skutečně "absurdních", skutečně "blouznivých" myšlenek, které na této planetě bují.

Autor: Mgr. Nighty! Jsem upřímně překvapen a ctím vaši bystrost. To, co jste nazval (militaristická jepa a rozvojová mánie), je naše prostředí, je to naše skořápka, žijeme v ní, zvykli jsme si na ni, splynuli jsme s ní, spálila nás tato militaristická jepa, zbláznili jsme se a vyčerpali rozvojovou mánií. Na planetě Zemi už nemáme téměř žádná místa, kam bychom mohli jít, abychom se zastavili, vrátili se k sobě a byli sami se sebou. Nemáme žádné ticho. J s m e k sobě připoutáni technogenním vozem světa.

a vlekl se životem jeho neúprosným, zběsilým tempem. Přestali jsme si toho všimnout, stali jsme se vůči tomu necitlivými, přijali jsme tuto, jak říkáte, absurditu. Ale vy to víte lépe. Vy jste se jako "nový člověk" díval na svět z tak vysokých metodologických oběžnic, o jakých se nám ani nesnilo. Ale při všem svém obdivu k vašemu bystrému pohledu bych vám chtěl něco říci.

Najednou jsme na podvědomé úrovni cítili potíže. Problém, který se plíživě dotýkal samotného života: zachvátilo nás tajemství smrti přátel i nepřátel, blízkých i ne tak blízkých, rozpadu rodin, etnických skupin, národů, celých říší. To nás znepokojilo a vyslali jsme "génia života" (jejího anděla strážného) na cestu k pilířům našeho vesmíru, aby hledal příčiny rozvratu světa. A musím vám říci, můj drahý tazateli, že pokud si najdete čas a prolistujete si můj opus (říkáme mu kniha), uvidíte tam výsledky této cesty. A abych vám řekl, že tak trochu zoufale...

NII, POMÁHÁM BÝT OCHRÁNCEM ŽIVOTA HII

planety Země, měl dokonce odvalu vyjádřit v tomto ohledu jednu iniciativu. Zní to jako iniciativa na obranu života na planetě. Název této iniciativy zní <'Memorandum! - Proklamace!

- Nabat: *Hnutí za mír a bezpečnost v Baku*>. Pojednávám o něm na konci knihy, v jejím "Závěru".

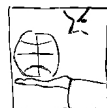
Nový muž. Bůh vám dej, aby se někdo dostal až na konec vaší knihy a nahlédl do závěru. No, a pokud se nějaký čtenář zastaví u našeho rozhovoru, řeknu mu následující: "Máte v rukou knihu, která sice zdaleka není bezchybná (jako všechny vaše velké, tj. tlusté knihy odrazuje čtenáře, zejména čtenářky), ale podle mého názoru je v ní ukryta jedna myšlenka, velmi hluboko pohřbená (jak je u vás zvykem!), myšlenka o neměnnosti naší existence, podezření na ni, a to už něco znamená. Všechno ostatní je k tomu jen glosa. Autor! Nemám čas se oco6o více hlouběji zabývat vašimi myšlenkami, ani vy nemáte čas ztrácet čas se mnou. Ještě máte před sebou osmou část knihy, kde chcete ve svém novorenesančním vesmíru ukázat patro zvané "Rusko". To je velmi cenné! Tak neváhejte. Tak já jdu!

Autor: Mgr. Můj milý "Nový člověk", už jen za to ti moc děkuji. No, jsem zpátky ve svém spisovatelském jhu. Nechal jsem své čtenáře na pokoji a poté, co jsem jim věnoval několik

Hledám odpočinek od svého obsedantního stylu, opět hledám záminku, jak upoutat jejich pozornost (ujišťuji vás, že pro každého autora je to to nejcennější, nejžádanější, a to všelijak, různě, různě).

(c) nalákat čtenáře na stránky svých knih pomocí zvrátů ²⁶⁾

A s takovým zvratem se čtenář seznámí v *oddíle VIII*.

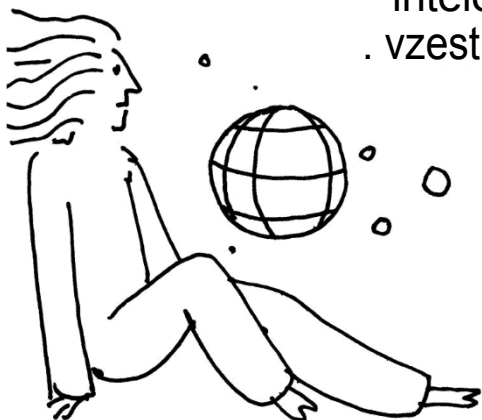
²⁶ Mimochodem, mám takového úžasného čtenáře, Vladimíra Artěmjeviče Šaulského. Je to sportovec, stavitel, člověk nekonečně zamilovaný do života. Je mu už přes osmdesát. A teď se mu náhodou dostala do ruky moje kniha *Dialog*. Řekl mi, že ji přečetl jedním dechem, četl ji v noci. A představte si, je to těžký foliant o 700 stranách. A kolik odvahy, nebojácnosti, síly a vytrvalosti je třeba, a b y s t e prošli všechna zákoutí knihy, pronikli do ní a pak autorovi s nadšením sdělili své dojmy. Co může být pro autora radostnějšího než setkání s takovým čtenářem!

Sekce VIII

РОССИЙСКИЙ PTAN **МИРОЗДАНИЯ**

Intelektuální vzestup:
kosmologické formy, cesty,
etapy, iniciativy

Neobtěžujte Rusko
drobnými údery,
nerušte ji! Rusko si
všechno pamatuje a nic
neztratilo, je tam, kde byla,
není sklíčená ani unavená,
klidně se rozhlíží kolem
sebe, je
v procesu vysoké
intelektuální
vzestup kosmologického

Kresba autora knuzu

VII I.1. Ruská podlaha nového renesančního vesmíru: sobe- QCM S KOSMICKÝMI A KOSMICKÝMI MYŠLENKAMI	472
VIII.2. OSSIISKI HILCTQOU Hil DiL of	479
VII IZ. Nový, kosmologický obraz Ruska jako subjektu světového dění dialog v tanečním sále	494
III I I I J . OSSIISKI /POVSTKII DAY'+: INITIATIVES IN FULL FOIOC.....	504
III I I . IILL OF: /' OILSHOI DILZFOVOD'+ VSDST TO /' OILSHOI DSL '+	
<u>Резюме .....</u>	<u>518</u>

Úžasné je, že pocit a pochopení reality a racionality světa nikdy neopustil naše vědomí a my jsme potřebovali jen určitý referenční bod, zvláštní okamžik v dějinách jako příležitost, abychom to dokázali. A taková příležitost nastala: svět překročil práh tisíciletí. To vytváří vnitřní intelektuální napětí pro uvědomění si prošlé cesty, pro komplexní zhodnocení a sebehodnocení jako předstupeň nového horizontu vývoje tisíciletého řádu. Je to spojeno s nastolením otázek stejného rozsahu, otázek, které se během stoletých přechodů lidstva ani nevyskytují.

Na této cestě se Rusko ukázalo v celé své potenciální kráse: vstupujeme do období ruského intelektuálního vzestupu. Je pojmenováno po humanitní kosmologii jako východisko k novým souřadnicím světového vývoje. Počátek, etapy, formy a cesty tohoto vzestupu a s ním spojené ruské iniciativy lze již jasně nastítnit. Zvláštní důraz je kladen na roli a místo Ruska ve světových civilizačních procesech; jeho nové agendy na světových platformách dialogu; dvoufázový strategický manévr pro vstup Ruska na cestu k obrodnému vesmíru.

V předchozích částech této knihy jsme na tuto cestu upozornili a čtenáři se po ní vydali. Nyní ti nejodvážnější z nich vstoupí spolu s autorem do nového filosofického a vědeckého "domu" nového renesančního světa a projdou se po jednom z pater nového vesmíru, jehož název zní Rusko. S předpoklady vstupu Ruska do nových horizontů existence se čtenář již měl možnost seznámit (viz *oddíl VI.4. Rusko a jeho kosmologické im- perativy*), když byl učiněn pokus o obecnou perspektivu kosmologického osvětlení rozvíjejících se procesů na zemském povrchu.

Euroasijská platforma. Pokusme se nyní rozvést některé konkrétní kosmologické "obrazovky", které poskytují jasný obraz o vážných ruských záměrech. Jeden z nich je čtenáři již znám: jde o transformaci eurasijské platformy na základě geoeconomického pásu v zeměpisné šířce v rámci projektu Transeurasijského koridoru Razvitie (Milánský brainstorming)".

VIII.1. Ruská podlaha nového renesančního vesmíru: dejme si kosmologické hlavy dohromady.

Než vstoupíme do nového renesančního vesmíru, musíme být vytrvalí...

Pochopme logiku vědeckého bádání.

Nebylo by od věci zmínit jednu charakteristickou vlastnost ruské mentality: jako vždy, a zejména v rozhodujících okamžicích dějin, kdy se rozhoduje o osudech milionů lidí, se projevuje ruské vysoké intelektuální myšlení. Opět jsme se sešli, abychom hovořili o osudu naší civilizace, abychom hledali společné základní východiska pro vypracování řešení palčivých otázek našeho světa, abychom dosáhli nové úrovně uvědomění si problémů světového vývoje. Jeden ze zakladatelů a spolupředsedů Světového veřejného fóra "Dialog civilizací" Vladimír Jakunin formuloval měřítko této intelektuální úrovně názornou heuristickou formou: "Dnes, na počátku 21. století, jsme my, obyvatelé Země, stále rozdělení na základě rasy a národnosti, kultury a víry, ekonomicky a politicky. Pokud však vystoupáte do vesmíru a podíváte se na naši planetu odtamtud, uvidíte, že jsme stále rozdělení na základě rasy a národnosti, kultury a přesvědčení, ekonomicky a politicky.

neuvidíme všechny věci, které nás rozdělují...

různých náboženství, ani hranice2q

žádná rasa,

žádná rasa.

Ruská humanitní věda reaguje na tyto paradigmatické postoje a na poptávku doby: vzniká nejnovější vědní disciplína *humanitní kosmologie*, která nám poskytuje vysoký intelektuální rozhled.

Více viz: *Příloha 3: Eurasie na prahu transformace: geoeconomický šířkový pás* (Milánské memorandum).

² Světové veřejné fórum "Dialog civilizací" // Vestnik, 2006.

№1. M.: Andrejevská vlajka, 2006. C. 15.

našeho světa. Zde je svět vnímán jinak, existuje jiná epistemologická (metodologická) optika a podstata věcí se ukazuje v novém světle a z jiného "úhlu". Odhalují se základní počátky proměn světa a vytváří se intelektuální platforma, z níž se otevírají široké obzory humanitního kosmu.

VIII.1.1. Intelektuální vzestup Ruska na přelomu tisíciletí

Takové je osvícené mínění o Rusku, že je neustále intelektuálně zatěžováno. Stalo se již samozřejmostí hovořit o této schopnosti ruských národů, o jejich příklonu k všednosti, o vzniku nejpůvodnějších principů existence, prosvětlených ideály harmonie, spravedlnosti a odpovědné služby světu a celému lidstvu. Je tomu skutečně tak. Ale tady je to nejpřekvapivější: cítění a uchopení reality, racionality světa nikdy neopustilo naše vědomí a jen určitý referenční bod, zvláštní okamžik v dějinách, byl potřebný jako příležitost, aby se to prokázalo. Svět překročil práh tisíciletí.

Vstup do nových časových hranic existence vytváří vnitřní intelektuální napětí pro uvědomění si prošlé cesty, pro globální hodnocení a sebehodnocení jako předstupeň vstupu do nových horizontů vývoje tisíciletého řádu. To je spojeno s nastolením otázek stejného rozsahu, otázek, které se během stoletých přechodů lidstva ani nevyskytují.

Rusko neztratilo okamžik, ukázalo se v celé své potenciální kráse: vstupujeme do období ruského intelektuálního vzestupu. Jmenuje se humanitní kosmologie. Počátek a etapy tohoto vzestupu lze již jasně vymežit. Zdá se mi, že počátek první etapy realizace našeho světa je třeba připsat 70.-80. letům minulého století. Již v těchto letech se otevřeně uvažující ruští rozjímatelé o situaci ve světě.

Z vůle osudu a šťastnou shodou okolností se autor této knihy ocitl mezi nimi, obklopen kohortou pozoruhodných lidí a odborníků: *Gennadij Michajlovič Tučkin, Erik Pantilejmonovič Pletněv, Valentin Petrovič Fejorov, Vladimír Ivanovič Zolotarev, Inna Ivanovna*

Volshakova a bp-, a přispěla k počátkům nového povědomí světa kolem nás.

pocítil nástup moderní doby, první záblesky globální transformace v jejím reálném, racionálním rozměru". Tón udávala ekonomika.

Na počátku 80. let minulého století autor této knihy vyslovil řadu úvah jako zásadní intelektuální inovaci, která teoreticky a metodologicky osvětlila trendy ve vývoji světového systému, a to počátek radikální proměny společenské dělby práce, založené na vzniku a rozvoji nového pulzujícího uzlu (fasety) dělby práce, s novými subjekty světové ekonomické komunikace, výrobních a obchodních aglomerací (VOP)' novými formami a efekty zboží. Bylo zjištěno

cesta k nejnovějšímu odvětví humanitních znalostí geoeconomie, vznik ruských geoeconomických škol ^{6q} Nyní je to

Období humanitní kosmologie můžeme právem nazvat etapou vzniku a realizace společného zájmu.

Tento směr zkoumání zdůrazňuji, když se vydávám na cestu do lidské kosmologie, neboť geoeconomie, jako jedna z jejích základních částí, je zároveň důležitou součástí lidské kosmologie.

To lze zjistit otevřením článku, který je pevně stanoven pro

ISToJEI Tyto M om eHTs. CM. : *YOU C SHO* 8 3.3. SToJEIA JEOSSiic SCHOOL Geo E CONO-. Eurasian Security, 2008. 2008. №2.

Volshakova I.I., Kochetov P.G. Transnational concerns and international division of labour Two systems of world economy: antagonistic unity Edited by E.P. Pletnev. Moskva: Mezinárodní vztahy, 1983. C. 101-104.

⁶ Za poslední čtvrtstoletí urazila geoeconomie ve svém vývoji dlouhou cestu. Vyšly monografie, učebnice, slovníky, vzdělávací programy, vznikla regionální veřejná organizace "Veřejná akademie věd geoeconomie a globalistiky" atd. Pozadu nezůstala ani Ruská akademie věd, která v roce 2003 vydala aktuální základní monografii "Vysoko-technologický komplex Ruska" ve dvou částech. Moskva: MGF Znanie, 2003. Řada "Bezpečnost Ruska. Právní, sociálně-ekonomické a vědecko-technické aspekty". Autorský kolektiv vynikajících vědců, akademiků Ruské akademie věd: Makarov V.L., Abalkin L.I., Lvov D.S., Majeviskij V.I., Petrakov N.Y., Frolov K.V., členové korespondenti RAS: Kuzyk B.N., Eamyslhlyae v B.V., Makhutov N.A., doktor ekonomických věd Abrosimov N.V., doktor technických věd Kovalevich O.M. K mému nejhlubšímu uspokojení vzdali hold geoeconomii tím, že v oddílech 1.2 a 1.d doslovně reprodukovali některé mé texty z let 199d-1996 rr, publikované v předních ekonomických časopisech, včetně akademických (i když bez uvedení autora, což je neméně překvapivé). Ale hra stála za svíčku! Feoeconomické paradigma a ruská geoeconomická škola prorazily, a to je to nejdůležitější!

To otevírá nový horizont pro mezicivilizační globální smlouvu (dialog). Zde již máme vědecké zázemí: ruské vysoké intelektuální myšlení si poprvé ve světové i domácí vědecké praxi uvědomilo trendy světového vývoje a přišlo s řadou globálních iniciativ v rámci vektoru světového vývoje. Její podstatou je vstup světa do éry změny geopolitických názorů na geoeconomické. Otevřelo se nové pole dohod o realizaci společného zájmu. Geoeconomický přístup (geogeneze) získal hluboké teoretické a metodologické zdůvodnění". Geo-

Viz: *Kochetov L.f.* Historie ruské školy geoeconomie a globalizace (počátky, vznik, vývoj názorů Eurasia Security 2008. No. 2; *Kochetov L.f.* Feoeconomie a zahraničně ekonomická strategie Ruská M. Ei MO, 199d. Č. 11; *Kočetov P.G.* Feoeconomika (zvládnutí světového ekonomického prostoru). M.: BEZ, 1999, 2002, a takové M.: Norma, 2006, 2010, 2011, 2012; *Kočetov L.f.* Feoeconomická paradigma (základy vysokých geoeconomických technologií na harmonizaci světa a nové "pole" pro metacivilizační globální smlouvu dialogu) Informačně-analytický portál: <http :www.viperson.run, 26.04.2006; *Kočetov P.G.* Flobalistika jako geoeconomika, jako realita, jako vesmír: nové renesanční počátky a principy její výstavby, základní opory, teoretický a metodologický rámec. M.: OAO IG Progress, 2001; *Kočetov P.G.* Flobalistika: teorie, metodologie, praxe; M.: Norma, 2002; *Kočetov P.G.* Feoeconomický (globální) výkladový slovník. Základy vysokých geoeconomických technologií moderního podnikání. Sběrka strategických pojmů-novinek. Jekatěrinburg: OAO IPP Ural Worker, 2006; *V.V. Vokov.* Feologistický a geoeconomický atlas světa: nové v postojích globálního světa Bez-nebezpečí Eurasie, 2002. Č. 1; *Sapir E.V.* Feo-ekonomická dimenze lokálních systémů: teorie a metodologie globálně-lokální analýzy. Jaroslavl, 200d; *Sapir E.V.* Světová ekonomika: geo-ekonomický přístup. Studijní příručka. Jaroslavl, 2003; *Kuzněcovová A.I.* Infrastruktura: teorie, metodologie a aplikované aspekty moderního rozvoje infrastruktury. Feo-ekonomický přístup. Moskva: KomKniga, 2006; *Pozoov V.Y.* Základy formování geoeconomických regionů současného Ruska. Irkutsk: BFUEP, 2002; *Pozoov B.IO.* Formování geoeconomické strategie řízení národního hospodářství. Irkutsk, 2001; *Yaryzina I.Z.* Bankovní systémy a banky v podmínkách geoeconomického rozvoje. Monografie. Moskva: Finanční akademie při vládě Ruské federace, 2006; *Frolova B.D.* Fungování průmyslového okresu v globálním geoeconomickém prostoru: infrastrukturní aspekt. Monografie. Jekatěrinburg: GOU VPO UGTU UPI, 2007; *Vaybakov M.Y.* West-East: geo-economic dimension of co-operation Bezopasnost Eurasie, 2010. No.1; *Vokarev Y.N.* Ke koncepci světového ekonomického prostoru v geoeconomice Bezpečnost Eurasie, 2012. Č. i; *Karpov A.N.* Nauka o vojně v usloviye geoeconomicheskoi paradigma mirovogo razvitiya Bezopasnost Eurasii, 2012. No.1; *Chernaya /f.N.* Feoeconomika. Moskva: ITC Dashkov & K, 2012; *Černěnko E. F. Černěnko.* Role energetické složky geoeconomiky v kontextu národních zájmů Ruska Eurasia Security, 2012. Č. 1, atd.

Je to rámec chápání světa založený na nejnovějších pojmech, kategoriích a významech". Má své vlastní zvláštnosti a historické milníky.

Vědecké humanitní myšlení totiž při přehledu obrazu poválečného světa nemohlo neupozornit na proces intenzivního překračování národních hranic reprodukčních cyklů, který inicioval vznik organizačních a funkčních struktur nadnárodního statusu. Zrodily se ekonomické hranice fungování těchto nových aktérů, odlišné od administrativně-státních hranic. Svět se posunul směrem k transnacionalizaci. Roztříštěné národní ekonomiky a jejich ekonomické subjekty začaly postupně nacházet novou platformu pro spolupráci a společný zájem. *Humanitární kosmologie* tak ve své počáteční fázi začínala jako zeo-eko-opozice, která následně dala silný impuls k trans-hraniční transformaci dalších sfér humanitárního vědění.

Geoeconomie prolomila buněčnost našeho vědomí, probudila a podnítila humanitní vědy k hledání nejnovějších obecných koncepcí utváření našeho světa v sociologii, politologii, kulturologii, ekologii, vojenské sféře atd.

Hil G MILNITII H

KOSMOLOGIE K HOBĚ

ETiIP ee STIL-

Právě geoeconomie připravila půdu pro dialog mezi civilizacemi a předložila nejnovější podněty a motivace pro sbližování národů, společné formování a společné přerозdělování zdrojů. Je to geoeconomie, která připravila půdu pro dialog mezi civilizacemi a vynesla na přední místa nejnovější podněty a motivace pro sbližování národů, společné formování a společné přerозdělování *světových příjmů* jako ústřední atribut geoeconomie a *společný zájem* jako základní součást lidské kosmologie.

Dále o sobě dala vědět *zlobalistka*.

K pojmovému, kategoriálnímu a terminologickému aparátu, který formoval nový směr humanitního poznání, viz: *Kochetov L.f.* Geoeconomický (globální) výkladový slovník (Základy vysokých geoeconomických technologií moderního podnikání). Sborník strategických koncepcí-novin. Jekatěrinburg: OAO IPP Ural Worker, 2006.

Kochetov E. G. Globalistika jako geoeconomie, jako realita, jako budování světa: počátky nové renesance a principy její výstavby, základní pilíře, teoretický a metodologický rámec. Moskva: OAO IG Progress, 2001; *Kochetov E.G.* Globalistika: teorie, metodologie, praxe. M.: Norma, 2002 a další.

Globalismus jako geoeconomie, jako realita, nemohl nevyprovokovat ostatní obory humanitního vědění k hledání svých prostorových nik v realizaci, vnímání a reprezentaci našeho světa. Globalismus povýšil *kategorii společenství na nejvyšší úroveň, čímž otevřel brány pro zdůvodnění, vznik a rozvoj nejnovějších institucí společenského soužití vedle institucí geoeconomických*. Globalistika přispěla k dalšímu rozvoji trojrozměrné metodologie realizace, chápání a mapování našeho světa geogeneze. *Lidská kosmologie* absorbovala myšlenky globalistů.

VIII.1.2. Svět bude sjednocen lidskou kosmologií Filosofie

prostorového přístupu k uspořádání ná-

GO MI il KLYKTEVOi ilKTO G MILNITII NOi a KOSMOLOGIE. MIINI-

tická kosmologie nahlížela na moderní světový řád prizmatem globalismu a nejenže objasnila bolestivá místa vývoje, ale také rozpoznala a formulovala jeho nejnovější trendy. Obrazně řečeno, globalismus prořízl okno do lidského kosmu. V této fázi intelektuálního vývoje se tak globalismus objevil jako předmět podhoubí kosmologie, jako problém společného prostoru a jeho světového řádu.

Nyní jsme svědky zralého období ve vývoji lidské kosmologie. Oknem, které globalismus vyřízl do sféry nevědomosti, se otevřel lidský kosmos a odhalil otázky tisíciletého významu, založené na problému společných životně důležitých principů a motivací. Zde poprvé lidská kosmologie vyzdvihla kategorii "života" na vysoký piedestal intelektuální reflexe a odhalila obludné propasti v lidském vědomí, v nichž se skrývají paradigmatické chyby tisíciletého vědomí. A zde se humanitní kosmologie odhaluje jako věda o problémech společných hodnot život potvrzujících principů existence.

To vše se stalo základem nového pohledu na svět, rozvíjení Jejich nástin je uveden na začátku knihy (viz *oddíl I. SVĚTOVÁ POPINIE* jako problém).

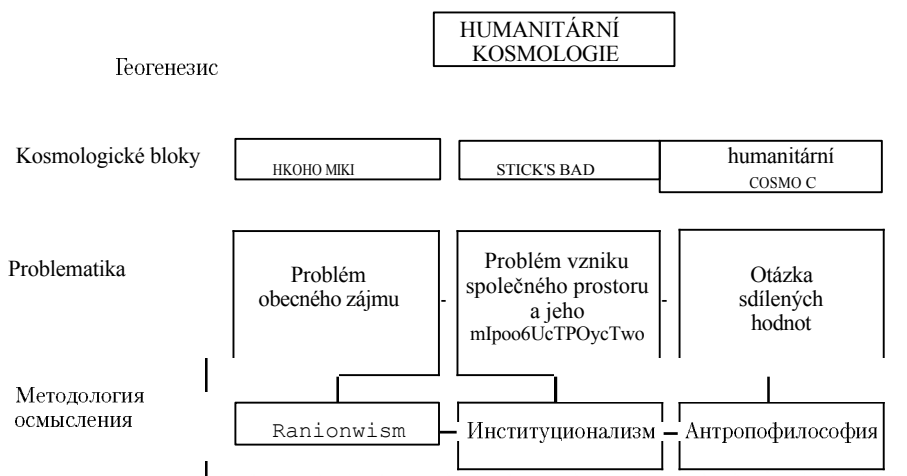
Zredukujeme-li příběh do co nejstručnější grafické podoby, bude mít následující podobu (viz *obrázek 5*).

Již dříve (viz str. 69) jsem toto schéma uvedl ve výše zmíněné části. Považuji za vhodné jej zde znovu zopakovat v této stručné sémantické podobě humanitní kosmologie, abych zdůraznil, že ruské intelektuální myšlení poprvé ve světové a národní praxi dosáhlo průkopnického postavení v realizaci "nového" světa.

Toto schéma zdůrazňuje hlavní myšlenku: Humanitární kosmologie se ocitla ve třech hypostázích (intelektuálních blocích): *zeoekonomie* jako odpověď na poptávku po nové realitě (racionalita) prostřednictvím formování společného zájmu, a *zeobalistika* jako doktrína filozofie objemově-prostorového myšlení a uspořádání našeho světa a konečně v antropofilozofickém pohledu na svět kolem nás, kde prostorové formy zahrnují lidský *kosmos* (*humanitaria cosmologia*) v jeho základní kategorii života.

Rusko to prohlašuje plným hlasem, přímo, otevřeně, bez jakýchkoli náznaků, narážek či obezliček. A zde se Rusko a svět spojily v jeden impuls: začíná velký globální rozhovor plným hlasem o osudu země a světa.

Ruská globální iniciativa R u s k o se ujímá výzbroje <'bvaloz'> jako jakési humanitární (zpravodajské) pomoci.

Obrázek 5. Humanitární kosmologie: intelligence při hledání nových poznatků - martroutes a etaites

Dialog v rukou humanitních pracovníků (podobně jako *Xuzzca bosop* v rukou fyziků) mění náš pohled na svět. Dialog v rukou humanitních pracovníků (stejně jako *Xuzzca bosop* v rukou fyziků) převrací náš pohled na svět naruby, dialog nově osvětluje podstatu věcí a předjímá nové obrazy společenské existence. Dialog je účinným klíčem k pochopení světa.

Zapojení Ruska do Velkého dialogu není konjunkturálním výbuchem ve velké světové politice. Rusko jako všeobecně uznávaný hráč na světové scéně, nedílná součást světové společnosti a světového systému, pokrývá globální problémový prostor společným pohledem. Vstupem na platformu globálního dialogu však Rusko demonstruje svůj zvláštní postoj (přístup) k němu.

VIII.2. Postoj Ruska k dialogu

Ruský postoj k dialogu vychází z obrovské krize tsuwami, která se přehnala přes celý svět a zasáhla Rusko svým křídlem. Rusko z ní vyšlo se ctí a v novém hávu se objevilo jako subjekt globálního dialogu, který generuje nejnovější globální iniciativy a plným hlasem je vyhlašuje na nejvyšších světových intelektuálních platformách. Racionalita, pragmatismus a věcný přístup jsou měřítkem, kterým Rusko přistupuje k dialogu o nejpálčivějších problémech našeho světa.

Pozitivní pohled Ruska na dialog má svůj kontext. Rusko zdaleka není infantilní: světové problémy vyžadují aktivní, ofenzivní postoj při jejich řešení a postoj k dialogu je dlouhodobým programem Ruska, který má zmírnit napětí ve světových záležitostech, najít důstojné odpovědi na výzvy doby a zachovat rovnováhu globálních zájmů. Jaké jsou nejvýraznější akcenty tohoto programu?

VIII.2.1. Dialog jako podmínka a účinný nástroj rozvoje Ruska

Ať už se ve světě děje cokoli, ať už se na nás valí jakékoliv události a drtí ty předchozí, reakce na ně je na celém světě stejná, je vypracovaná po staletí a je třeba ji hodnotit z ne---

скольких позиций:

- Práce OBSE v oblasti lidských práv a základních svobod je klíčovým prvkem činnosti OBSE;
- Jaký vývojový trend tyto události budují v celosvětovém (globálním) měřítku;
- jak může země zapadnout (nebo nezapadnout!) do celkového světového vývoje.

Všechny tyto body se vyjasňují prostřednictvím dialogu a Rusko drží jasně a otevřeně ruku na tepu všech světových proměn a prostřednictvím svých rozsáhlých vnějších služeb vstupuje do problematického pole dialogu a vytváří jasný postoj k výše uvedeným třem vektorům událostí a nabízí světu svou vizi ke každému z nich.

Z vůle osudu, ať už náhodou nebo ne (to není otázka!), se v současné době pro Rusko spojily dvě problematické otázky: na jedné straně na okna Ruska nezadržitelně klepou nové skutečnosti "vnějšího" světa a na straně druhé jsou k jejich realizaci zapotřebí nové nástroje (institute). A právě zde vyvstávají ještě naléhavější otázky, otázky prvořadého významu.

Tyto otázky ukazují dvě stránky problému:

1) vnitřní problémy, které předurčují obecný mechanismus a vytvářejí vnitřní prostředí, které účinně reaguje na vnější poruchy;

2) zdokonalení systému institucí pro dialog, které jsou schopny nejen stanovit určitou agendu globálního dialogu ze strany Ruska, ale mají také mechanismy pro provádění dohod.

Pokud jde o první, <'vnitřní' stránku otázky, jde o podstatné změny ve vnitřních předpisech zahraničněpolitického působení.

Nervy drásající jsou:

Otázka inventarizace našeho vědeckého a koncepčního zahraničněpolitického a zahraničněhospodářského "zavazadla", jeho kritické analýzy a "jemného prosévání"; jak podpořit nové vědecké směry a školy, aniž bychom je "zašlapali" v boji o vědecká (a nejen vědecká!) křesla; jak otevřít brány tvůrčím mladým lidem; jak překonat vědecké "kamarádčkování" a familierismus, krutý lobbismus a skupinový lobbying,

daleko od vědeckých zájmů; jak odhalit a osvětlit ve všech

"Opakovaný výskyt "intelektuálního otroctví" a tak dále;

otázka interakce mezi úřady a vědou: jak budovat vztahy mezi správními strukturami a vědeckými institucemi, s nově vznikajícími výzkumnými institucemi, se zavedenými výzkumnými centry (včetně veřejných výzkumných struktur) s jejich intelektuálními úspěchy a tvůrčími vazbami na vnější svět;

a konečně otázka, kdo, jak, jakým způsobem a za jakým účelem vystoupí na vědecký zahraničněpolitický Olymp.

Pokud jde o druhou, <'vnější'> stránku věci, nelze se vyhnout problematickým otázkám, které byly a stále jsou v e hře:

Je třeba zásadně revidovat státní doktrinální přístup k zahraničněpolitické strategii Ruska, a to na základě trendů, které již nabraly na síle a rychle se rozvíjejí na světové scéně: jde o stanovení akcentů působení v geoeconomickém, geopolitickém a geostrategickém prostoru, jejich priorit a směru vývoje; hlavní důraz je přitom kladen na to, jak překonat recidivy imperiálního myšlení studené války, přepínání a návraty do minulosti;

— Do popředí se dostává otázka obsahu "vnější" ruské doktríny: co vložit do jejího vědeckého a koncepčního základu, jaké hlavní inovace a globální trendy by měly přijít na řadu a jak se vyhnout setrvačnosti tradiční mentality, myšlení a "rozostřené optiky".

"vjet" do starých, zajetých, "mezinárodních" kolejí, z nichž se Rusko teprve dostává;

Ve světle výše uvedených bodů stojí Rusko před otázkou vytvoření nového souboru nástrojů pro zahraničněpolitické operace na světové scéně, včetně zásadního přeformátování ruské reprezentace na světové scéně; provedení zásadních úprav systému reprezentace v zahraničněpolitické, zahraničněekonomické, vojensko-strategické, kulturní a dalších sférách, jakož i úprav organizačního a funkčního uspořádání (nové hodnoty, nastavení cílů, mechanismy interakce atd.).д.);

— úplný přehled existujících platform pro globální dialog (světová fóra, konference, kulaté stoly, semináře atd.), na kterých je Rusko zastoupeno, aby bylo možné

odstranit současnou nejednotnost a často nekoordinované určování tematické agendy v těchto platformách. To má nejen ukončit tematickou různorodost dialogu, ale také přerušit současnou nezdravou tendenci opozičních sil shlukovat se na vnějších platformách dialogu a měnit je v pole pro "řešení" vnitřních ruských problémů. Často se taková fóra mění ve "výjezdní zasedání" té či oné opoziční síly a výsledky takových "akcí" nejenže podkopávají obraz a postavení Ruska, ale také značně poškozují jeho snahy hájit své národní zájmy na cestě k harmonizaci vztahů na světové scéně.

Obecně lze konstatovat, že v současných podmínkách je možné. dialog o problémech světového postavení Ruska získává důležitou roli a význam. V zásadě má kumulativní (akutní směrový) vliv nejen na realizaci přijatého kurzu hluboké modernizace Ruska, ale přispívá i k formování vnějšího prostředí nezbytného pro jeho realizaci. Proto je naléhavě nutná institucionální "reformalizace" sféry dialogu a není vyloučen ani vznik nové struktury v rámci prezidentské administrativy nebo vlády Ruské federace.

To je okruh otázek, které jsou na pořadu dne v "zahraniční politice".

KI DAY'S. JE JICH MNOHO, ALE KROMĚ NICH VYZDVIHUJI JEDEN NEBO-

P o k o u š í m se představit svou vizi *obsahu nové zahraničněpolitické doktríny, která vychází z mých vědeckých názorů, zkušeností a přání nastínit základní bloky její konstrukce.*

Zaměřme se na to. Bolestný vzestup Ruska je doprovázen nejtěžším procesem rozchodu se starými paradigmatickými názory, zděděnými nejen po sedmdesátileté deformaci ruského člověka, ale i po tíze před sto lety, která vtiskla nejhlubší hodnotový otisk do hodnotového rejstříku existence Rusko prakticky nezná pojem "svoboda", pojem "hodnota člověka a jeho života" jako nejvyšší kategorie při posuzování významů, stylů a hodnot života.

M LÁSKA A MOTIVACE.

VIII.2.2. Rusko se zbavuje zátěže své "studené" minulosti: odklon od geopolitických a ideologických sporů s celým světem

Rusko mění svou "optiku", dívá se na svět kolem sebe otevřeně, odvážně a bez zakalených dogmat minulosti. Tato změna optiky umožňuje Rusku vidět skutečnosti, řídit se jimi a razit si cestu ve světě, kde jsou stále živé různé pozůstatky minulosti. Mezi nimi je i těžké dědictví - setrvačnost zbytkového myšlení z dob studené války. Pro některé síly v Rusku i ve světě se dosud nenaplnily předpoklady pro kvalitativní proměnu světového systému.

Čas se pro ně zastavil! Kdo říká, že je 21. století? Například geopolitici stále žijí ve dvacátém století a cítí se docela dobře. Není snadné přecházet ze století do století! Někdo možná neví, že jednadvacáté století je stoletím geoeconomie. Je možné sedět doma s glóblem, zatíženým tíhou minulosti tvořenou těžkou slitinou ideologie a geopolitiky.

Ale to jen na chvíli, na chvíli. Život jde svou cestou! Nový světglobální, geoeconomický klepe naokna, čerstvý vítr změn nenechává naději, musíme ven! Nyní Rusko prožívá tento rozhodující okamžik. Okamžik pravdy po krizi! Všichni hlavní světoví hráči již v s t o u p i l i do světové arény, do geoeconomického atlasu s v ě t a , rozhlédli se a bez váhání začali podnikat k pokrizovému uspořádání světa na nových základních principech a zásadách, ke šturmování geoeconomického prostoru. A tady by Rusko nemělo otálet, musíme si pospíšet! A ruský prezident Dmitrij Medveděv vrhl výkřik: "Rusko, vpřed!"

Volání je slyšet! Šance obrátit se k realitě, ke geoeconomickému světu, šance konečně osvobodit Rusko od klapek na očích z minulosti: Rusko "nechodí" dobře, zasahují závaží, závaží "studené" minulosti - geopolitická závaží.

S výzvou "*Rusko, vpřed!*" je ruská intelektuální atmosféra plná svěžesti, jasnosti a velkého přesvědčení o správnosti strategických úkolů, které musíme řešit. Výzvy k budování Nového Ruska, dialog o současnosti a budoucnosti naší země.

Rusko je "unaveno" geopolitickými hádkami mezi "všemi a všemi", od nekonečného hledání nepřátel jak navenek, tak dovnitř (na co?

Na tuto oblast se specializují všechny ultranacionalistické školy světa), Rusko se zbavuje tíhy těžkého dědictví a formuje nový pohled na věc. Pokusme se je shrnout do pěti strategických důrazů, které se při určitém vývoji souvislostí z nich vyplývajících mohou a měly by se dostat do centra dialogu v Rusku i mimo něj.

1. Rusko si uvědomuje, v jaké realitě se náš svět nachází a kde se objevují nejnovější trendy jeho vývoje. Rusko si to uvědomuje a začíná hrát podle pravidel fungování na globální ekonomické scéně, což potvrzuje i jeho zahraničněpolitická doktrína.

2. Rusko opouští letargii a infantilizaci svého působení na vnější ekonomické scéně. Globální hráči provádějí tiché, skryté geoeconomické přerozdělování světa. Ve skutečnosti bez Ruska. Důvod: naše setrvačnost myšlení doby

"Je to nahrazení geoeconomie geopolitickými a pseudopatriotickými rafinovanostmi s hledáním nepřátel a nadměrnou militarizací vědomí. To Rusko vyčerpává.

3. Finanční a hospodářská krize zvýraznila fázové konfigurace současné fáze geoeconomického přerozdělení světa: energetická fáze, technologická fáze, institucionální fáze, humanitární fáze, vojensko-strategická fáze. Geoeconomické faktory předurčují následnou změnu fází a jejich harmonizaci. Geopolitické faktory určují protifáze, přerušení fází; přispívají k jejich amplitudovému překrývání, což vede ke zlomům v logice vývoje a rezonančním výbuchům nejistoty. Rusko odvážně vstupuje do vztahů s okolním světem ve všech fázích logického řetězce světových transformací.

4. Rusko hodlá ukončit slabou reflexi globálních výzev. Uvědomuje si, že ekonomika (a globálně geoeconomika) nyní určuje uspořádání všech zemí z hlediska jejich síly, moci a vlivu. Ekonomika je ústředním činitelem bezpečnostního prostředí, a to jak v globálním, tak v lokálním (národním) měřítku. V tomto ohledu je třeba při uvědomování si globálních skutečností ještě hodně dohánět. Jmenujme jen několik z těchto opomenutí.

(a) ignorování varování vědecké komunity před probíhající globální transformací, zejména před počátkem geoeconomické přestavby světa ("Geoeconomická výzva").

Rusko", 1995). Stejná situace je i v případě státních doktrinálních směrnic. Dlouhou dobu tak nebylo rozpracováno strategické prohlášení ruského prezidenta v Poselství Federálnímu shromáždění z roku 1996 "o vypracování a přijetí nové národní zahraničně ekonomické doktríny a strategického arzenálu pro její realizaci, přechod na geoeconomický (výrobní a investiční) model zahraničně ekonomických vztahů". Směrnice VIII. sjezdu strany (2007) byly ve skutečnosti vzaty "ze závorky"

"Jednotné Rusko" o nutnosti "naučit se efektivně jednat v geoeconomickém prostoru" (Putinův plán pro udržitelnou budoucnost velké země).

6) Neexistuje myšlenka geoeconomické expanze (při existenci ruských národních zájmů daleko za hranicemi státu). Nebyla nalezena forma geoeconomických akcí (strategie) přijatelná pro Rusko a nebyl vytvořen odpovídající institucionální rámec.

c) Neexistují žádné geoeconomické instituce. Je třeba vytvořit Geoeconomický výbor, Federální geoeconomickou akademii, Geoeconomické vědecké a analytické centrum pro strategické plánování. Jejich nepřijatelnější formou je partnerství veřejného a soukromého sektoru investicemi pro realizaci průlomového problematického výzkumu v celém výzkumném cyklu. Na pořadu dne je vytvoření registru "úderných" ruských finančních a průmyslových skupin strategického statusu, na které stát deleguje realizaci geoeconomických zájmů, a také sil rychlé geoeconomické reakce (případně na společné bázi) pro ochranu geoeconomických objektů.

d) Neschopnost propojit myšlenku modernizace s geoeconomickými vektory. Geoeconomický cíl průlomu ke globálním příjmům spojený s optimální konsolidací národních a světových zdrojů podnikatelskou veřejností vnímán velmi špatně.

Geoeconomické zdroje, které má Rusko k dispozici, jsou rozptýlené. Komplex geoeconomických úkolů, mezi nimiž by měl mít prioritu vzestup high-tech odvětví národního hospodářství (jaderná energetika, letectví a kosmonautika, bio- a nanotechnologie, infrastrukturní inženýrství), je zatím v plenkách. e) Slabé formování geoeconomických územně-průmyslových síťových klastrů na Velkém Uralu, Sibiři a Dálném východě. Dochází k neustálému zpoždění při definování a ko

V kontextu geoeconomických vektorů (SNS, arktická oblast, tichomořská oblast "světového růstu").

A to i přesto, že se zformovala ruská škola geoeconomie a globalismu, která získala světové znalosti! Potřebujeme geoeconomické iniciativy, programy, projekty, a ty už máme. Příkladem je vytvoření pracovní skupiny

"Geoeconomika a infrastrukturní projekty" ve Státní dumě. Rusko jako země potřebuje geoeconomickou expanzi (ve zdravém slova smyslu!), pokročilý pohyb směrem k novému bodu strategické rovnováhy světa, k rovnováze geoeconomických zájmů. A to není náš rozmar, tak funguje moderní svět a my chceme (a musíme) hrát podle jeho pravidel!

5. Rozhod s minulostí vyžaduje přijetí geoeconomické doktríny a strategie pro její realizaci v krátké době! Objektivně je nutné zformovat ty části ruské geoeconomické doktríny (např. americký, čínský, západoevropský atd. vektor), které neutralizují ekonomickou expanzi hlavních globálních hráčů dosažením rovnováhy geoeconomických zájmů. Hlavním obsahem by zde měly být ruské iniciativy a projekty rozvoje infrastruktury prvků geoeconomického prostředí, které jsou důležité jak pro Rusko, tak pro jeho globální partnery.

VIII.2.3. "Vést" palčivé problémy světa k dialogu,
udržovat strategickou pauzu -
dokončit strategický manévř historických rozměrů!

Na přelomu století se svět zřetelně dostal na strategické rozcestí, z něhož mohou vzejít dva různé trendy, které vedou k dlouhodobé perspektivě rozvoje. Na přelomu století svět jasně vyznačil strategické rozcestí, z něhož mohou vzejít dva různé trendy vedoucí k dlouhodobé perspektivě rozvoje.

První trend. *Nacionalismus ve své nejkřiklavější, "těžké" podobě.* Jeho kořeny ve světě nejsou zdaleka vykořeněny: hitlerismus, stalinismus a trumpismus jako apoteóza nacionalistické doktríny pevně drží svět a jeho národní buňky. A existuje obrovské nebezpečí, že čas postupně vymaže z paměti mladších generací hrůzné stránky naší bezprostřední minulosti.

Geopolitici všech směrů nafukují buněčnost a lokálnost našeho vědomí a spolu s historiky geopolitického krejčovství se neustále noří do zapomnění a vytahují odtud mrtvá paradigmat: výlučnost určitých národů, hodnotu cizích zemí pro národní identitu, střet kontinentálních zemí s pobřežními (zde geopolitický primitivismus dospívá až do absurdity "moře se dušuje o podstatu!" a naopak). Uměle se podněcují halucinace a civilizační poruchy, probíhá militarizace vědomí prostřednictvím glorifikace kultury války a kultury smrti atd.

Rusku se to nevyhnulo. Zatímco dějiny odplavují zchátralá geopolitická paradigmat do zapomnění, stalinisté a ultrapatrioti všech odstínů ožívají. Usadili se na katedrách politologie, kulturologie, sociologie atd. a v nadacích a dalších strukturách a znovu se prosadili ve snaze "vědecky zdůvodnit" své pokusy o podkopání demokratického vektoru svobody v jejím nejpůvodnějším aspektu svobody zachovat život a životodárné hodnoty člověka. Taková volba není v plánech geopolitiků, je v rozporu s jejich vnitřním organismem! Geopolitici se sjednocují, sahají po zahraničních jestřábech a nacionalistických sociálních hnutích, a to se vlamuje do agendy dialogu na různých intelektuálních platformách. Zde to funguje

"Nevinnost" samotné akce, proč nemluvit, nediskutovat o některých světových alternativách. Není nic špatného na tom, že máme "jiné", "odlišné" názory a "úhly pohledu" na určité otázky. Ale není to tak neškodné, jak se zdá! Už to není skryté, ale na zcela formální (oficiální) bázi probíhá otevřená propagace revanšistických myšlenek, bezprostřední "boj" o ideologické halucinace, mytologémy, stratagémy atd.

Jaká je alternativa k prvnímu trendu? Rusko (a spolu s ním zdravé intelektuální jádro světového establishmentu) vidí na světových platformách dialogu jinou trajektorii světových událostí a jiné agendy. A to tvoří jinou trajektorii na světovém rozcestí.

Druhý trend. *Rusko může a mělo by jako jedno z prvních vstoupit do nového horizontu civilizačního vývoje a stát se etnicko-ekonomickým systémem světové úrovně.* Tato perspektiva je reálná, ale zatím se jeví jen strategicky vzdálená. Nyní musí Rusko provést *manévr historických rozměrů.*

Její první fází je vstřebat geoeconomickou realitu, všechny výhody informační společnosti, pozvednout institucionální základnu na světovou úroveň, aby na tomto základě mohla vstoupit do světových reprodukčních řetězců (jader) a být

"Uznávaný" účastník tvorby a přerozdělování světového důchodu. V tomto ohledu se již vytvářejí teoretické a metodologické základy pro realizaci klíčového úkolu státu a společnosti, zaměřeného na vypracování a přijetí nové doktríny rozvoje Ruska v 21. století a "vypracování strategického arzenálu pro její realizaci", jak bylo uvedeno v poselství prezidenta o národní bezpečnosti Federálnímu shromáždění (1996), vycházejícího z obecných trendů světového geoeconomického vývoje a potřeby pokročilé modernizace.

S ohledem na technogenní složku této symbiózy by Rusko mělo v krátké době vstoupit do procesu zapojení do světového inovačně-technologického systému v jeho hlavních oblastech (informatika, telekomunikace, biogenetika a bioinženýrství, letecké a kosmické technologie, nové materiály a zdroje energie atd.), což je první fáze strategického manévru v rozvoji geoeconomického prostoru a prolog k budování nového renesančního světa.

To však není jediný strategický úkol pro Rusko v nejbližším historickém období. Úspěch v první fázi strategického manévru je diktován požadavky národní bezpečnosti a naléhavou potřebou dosáhnout v krátké době vysoké technogenní úrovně zabezpečení, aby bylo možné znovu vybavit energetickou složku země nejnovějšími inovačními vědeckými poznatky.

Druhá fáze cesty Dod do nových horizontů civilizačního vývoje. Jde o nový, neekonomický model civilizačního rozvoje, který se objevuje v hlubinách postindustriálního světa.

Ústředním atributem neekonomie jsou etnicko-ekonomické systémy vytvořené na základě etnicko-ekonomické transnacionalizace.

Etnicko-ekonomická transnacionalizace {Ethnoeconomical transnationalisation} je reprodukční proces, který přesahuje národní hranice a je založen na prolínání různých prvků etnokulturního prostředí do internacionalizovaných reprodukčních jader {cyklů} s cílem reprodukovat "kvalitu života".

Strategická pauza není nekonečná: geoeconomická restrukturalizace světa nabírá na obrátkách. Hlavní aktéři světového ekonomického systému, USA, Čína, Indie, západní Evropa, Japonsko, Brazílie, jakoby bez spiknutí přešli ke geoeconomickému přístupu v boji o světové příjmy, o přerozdělení zón ekonomického vlivu. Zkrátka a dobře, převládá zdravá geoeconomická konkurence: všechny země účastníci se světových reprodukčních cyklů vidí strategii svého národního rozvoje v: 1) konsolidaci světových zdrojů pro národní rozvoj; 2) včasném přístupu k oblastem světového růstu, které jsou již zřetelně patrné na geoeconomickém atlase světa; 3) harmonizaci interakce na světové ekonomické scéně s cílem nalézt geoeconomickou rovnováhu zájmů; d) kolektivním vytváření rychlých geoeconomických reakčních sil; a 3) rozvoji geoeconomické rovnováhy zájmů. To vše se postupně stává ústřední agendou světových dialogů.

Rusko, které postavilo do centra své zahraniční politiky reálnou praxi transformujícího se světa, tak odvážně a otevřeně deklaruje světu předvídatelnost svého jednání, vytváří ve svém národním rámci prostředí adekvátní globálním podmínkám a zároveň přispívá k toleranci ve vztazích s vnějším (světovým) systémem.

VIII.2.4. Rusko a okolní svět: tolerantní současnost a předvídatelná budoucnost - "zadní atributy"

Ve světě se již stalo "běžným" volat po "*toleranci*", "Zakořenila zde jistá nejednoznačnost: svět není tak jednoduchý, jak se může zdát mnoha začínajícím účastníkům, *kteří byli vychováni v autarkních (uzavřených) formách*. Jistá dvojznačnost zde zapustila kořeny: svět není tak jednoduchý, jak se může zdát mnohým, kteří do jeho arény vstupují poprvé a byli vychováni v autarkních (uzavřených) místních (národních) systémech. Ekonomické (geoeconomické) prostředí je ve světových vztazích obzvláště tvrdé. V zásadě jde o důkladné hledání možností zapojení do světových reprodukčních cyklů, a tedy i přístupu k tvorbě a přerozdělování světového důchodu jako podílu každého účastníka.

A právě zde nabývá pojem "tolerance" zásadně jiného významu. Z hlediska pojmového (kategorického) významu je tolerance ve světovém dění základem, pozitivním postojem, nejvyšší úrovní ve vztazích mezi subjekty světové komunikace, ať už jde o státy, nadnárodní struktury, různé strany, společenská hnutí apod. Samotný proces, který je založen na snaze najít společnou řeč a společnou platformu pro řešení toho či onoho rozporu mezi tou či onou stranou a druhou stranou. Samotný proces, který vychází z touhy najít společný jazyk a společnou platformu pro řešení určitých rozporů mezi subjekty komunikace, je jádrem pojmu tolerance v globálním rozměru. Dále však tolerance jako kategorie osvětluje společný proces ustupuje jiným kategoriím, jako je "kompromis" a "dohoda", "důvěra" atd. Dohody v takových oblastech rozdělení, jako jsou civilizační, geoekonomické a vojensko-strategické zájmy, věc mění: zde by tolerance již neměla být chápána jako "poddajnost" partnerů vůči sobě navzájem. V našem světě je často "poddajnost" účastníka znamením slabosti, neschopnosti prezentovat některý z *atributů* rovnosti v partnerství.

Mezi tyto "zadní atributy" obvykle patří:

1) buď silný finanční a úvěrový, národní a nadnárodní systém; 2) buď silná a všeobecně uznávaná průmyslová reprodukční enkláva, inovativní a vysoce mobilní v globální dimenzi; 3) buď všeobecně uznávaný (světovým společenstvím chráněný) kulturní, vysoce duchovní model; d) buď ekologické systémy tvořící společný příznivý rovnovážný přírodní a klimatický systém atd.; 5) nebo dlouhodobá neutralita, tj. umístění ve světě jako oáza chráněná světovým systémem a světovým společenstvím v případných konfliktech atd.; 5) buď neutralita po dlouhou dobu, tj. umístění ve světě jako oáza zachovávaná světovým systémem a světovým společenstvím v případných střetech, konfrontacích, vojenských střetech atd. 6) buď vojensko-strategický týlový atribut v podobě jaderných sil (zjednodušeně řečeno přítomnost atomových a/nebo vodíkových bomb, tj. jak diplomaté rádi říkají "prostředků"), nebo vojensko-strategický týlový atribut v podobě jaderných sil, jak diplomaté rádi říkají, "odstrašení" a vojenská "odveta").

Každá země obratně manipuluje s tímto zadním zdrojem a dosahuje pro sebe toho či onoho víkendu.

Samozřejmě je možné (a důležité) posuzovat každý stát účastníkem se globálního dialogu o té či oné agendě prizmatem "zadního atributu" a každá země se může v zásadě ocitnout v té či oné gradaci a případně "zadní atribut" odhodit.

Zajímá nás, jakou logistiku má Rusko v současné době. Zajímá nás, jakými týlovými parametry Rusko v současné době disponuje.

Probereme si stručně jednotlivé části "zadního atributu", jak se vztahují k Rusku.

Pokud jde o *existenci silného finančního a úvěrového, národního a nadnárodního systému*, Rusko, které se vymanilo z autarkního netržního systému, teprve nyní začalo energicky vytvářet silné národní a mezinárodní finanční a úvěrové jádro.

Pokud hovoříme o *průmyslově-výrobní enklávě vysoké inovační a mobilní úrovně*, pak má Rusko ještě určité rezervy, především ve vojensko-průmyslovém komplexu. Tyto rezervy jsou však cyrybo lokální, rozptýlené v gigantickém rozptýleném ekonomickém prostředí a teprve nyní probíhá proces jejich akumulace. Celkově je Rusko na cestě k vytvoření inovativní národní enklávy, ale to vyžaduje čas, prostředky a lidské zdroje.

Třetí složka "zadního argumentu" - *ruský kulturní, kulturní a duchovní národní systém je ve světě uznávaný a neměnný*, takže ho v zásadě nelze nebrat v úvahu.

Pokud jde o *neutralitu v dlouhodobém měřítku*, celá ruská historie ukazuje, že neměla tak jedinečnou, překvapivou a pozitivní příležitost: buď ji vnější nepřátelé drželi na uzdě z různých "pohnutek a důvodů", nebo se Rusko samo v dlouhých historických obdobích dlouho "hádalo" se svými sousedy (a nejen se sousedy) a také z vlastních pohnutek a důvodů.

A nyní má Rusko konečně jasnou a zřetelnou pozici.

"Zadní argument" v podobě *vojensko-strategického atributu* jaderných odstrašujících sil. Zde je třeba upřímně a napjatě konstatovat, že právě nyní dochází k mobilizaci vojensko-sílové složky ve světě v nebývalém rozsahu, probíhá transnacionalizace národních ozbrojených sil a jejich slučování v různá mocenská integrační uskupení. Ruské atomové a vodíkové bomby nemohou být slabým argumentem proti otočení mocenského vektoru jeho směrem. Rusko má živou historickou paměť, zejména na události minulého 20. století (hovoříme o dvou světových válkách). A opakování chyb světových dějin, které

Ztráta 50 milionů nevinných obětí by se neměla opakovat. Přítomnost jaderných zbraní jako trumfu pro prodloužení strategické pauzy by neměla nikoho mást ani mást. Rusko prokazuje jasné a přesné pochopení struktury světového vojensko-strategického složení a jedná adekvátně: nemá syndrom svatouškovství, k čemuž neúnavně vyzývá i své partnery, kteří neustále generují nápady na snížení úrovně jaderných sil na oboustranně přijatelném, tolerantním a závazném základě. Bez ohledu na to, jak moc se amatéři v Rusku i na Západě snaží házet špinu na agresivitu ruského establishmentu, není pro to žádný důvod, kromě snahy donutit Rusko vzdát se svého "zadního atributu" ve prospěch nepodložených globálních závazků *všech účastníků* současného globálního strategického diskurzu.

Pokud jde o předvídání naší budoucnosti, Rusko už dávno překonalo *stagnační logiku*, která je založena na *napravování* současných poměrů a pod rouškou "*udržitelnosti*" je dlouhodobě napravuje (blokuje). A právě zde můžeme vidět hluboký kontextuální význam takových pojmů, jako je "udržitelný rozvoj" , paradigma světového vývoje, které by v určitém okamžiku zafixovalo současnou situaci ve světě a navíc by jí dalo charakter vývoje v tomto "zafixovaném, ustáleném" směru, čímž by jí dalo "udržitelnost".

V takovém případě by se Rusko muselo zakonzervovat jako "ekonomický dvorek" pro "trvale udržitelnou" obsluhu světových reprodukčních cyklů prostřednictvím stále rostoucích dodávek energetických surovin, přírodních a intelektuálních zdrojů, aniž by bylo *de iure* a *de facto* uznáno jako účastník těchto světových reprodukčních cyklů, a tudíž odříznuto od přerozdělování světových příjmů. Dodnes slýcháme pokusy "přesvědčovat" argumenty o údajných *výhodách* tohoto typu *mezinárodní* dělby práce (MDP),

---

"To je to, co naši "internacionalisté" z mezinárodních kateder vytrubují na každé křižovatce ve svých otřepaných kurzech "mezinárodních vztahů", "Světová ekonomika" na základě učebnic z 60. let jako pocta geopolitickému "buněčnému" vědomí. Rok co rok se přelévají z "prázdna do prázdna", nechtějí se podívat z okna a ujistit se, že je 21. století, že se svět změnil, že už není "mezinárodní", ale "globální". Ale oni, stejně jako "nikdo babiče na plotně" (podle Ilfa a Petrova), "světu nevěří".

Dlouhodobý vektor "spoluúčasti" Ruské federace na světovém dění - ve velmi "specifické" podobě.

V čem spočívá "specifičnost" takového vektoru zahraničních ekonomických vztahů Ruska? Existuje řada bodů. Všimněme si toho hlavního, totiž *"přitisknutí" k politické mapě světa*. Vědecký a vzdělanostní blok, který pohání systém EHS, nemůže překonat syndrom "ideologického strachu" z přicházejících inovací - transnacionalizace národního hospodářství, je uzavřen v tradiční obchodní doktríně EHS s jejími ustanoveními a především "výhodou" mezinárodní dělby práce. A protože tato výhoda byla po staletí založena na všeobecné dělbě práce (výměna přírodních zdrojů, kterých Rusko nemá nedostatek), byl tento směr EHS na dlouhá léta stmelěn celým systémem normativní regulace EHS a jeho praxe, která zcela deformovala nejen strukturu obchodního obratu, ale i strukturu národního hospodářství jako celku. Svět však šel dál a dál: internacionalizace proměnila světovou ekonomiku, postavila ji na koleje geoekonomiky, inovací a výrobní kooperace s vytvořením institucí, které měly sloužit oblastem rozvoje klastrů a sítí.

A teprve nyní Rusko odvážně prohlásilo, že diverzifikaci V rámci modernizace své ekonomiky a přechodu na inovativní cestu rozvoje Rusko uzavírá stránku zaostalosti a vytahuje Rusko ze současné nerovnovážné světové ekonomické situace, do které ho uvrhlo tzv. paradigma "udržitelného rozvoje". Nový vektor rovného přístupu ke světovým výrobním investičním systémům inovačního typu, který může nejen doplnit vznikající nové inovační světové prostředí, ale také získat v této oblasti nový vysoký status.

Za tímto účelem Rusko zmobilizuje veškeré své úsilí, aby bylo při nastolování těchto otázek tolerantní. Tolerance není ústupek

---

na elektřinu". Nevěří ani Organizaci spojených národů: ve zprávě ze Summitu tisíciletí (6.-8. září 2000, New York) se uvádí: *"Naše poválečné instituce byly vytvořeny pro mezinárodní svět, ale nyní žijeme v globálním světě"*. Toto uznání celého světového společenství však pro ně není příkazem! Nechtějí a nemohou se přesunout do XXI. století! Mají před očima politickou mapu světa, na které jsou namalovány různé barvy.

"subjekty mezinárodní komunikace" - a to jim stačí! Jiný globální, geoekonomický obraz nevidí! Nechtějí ho vidět! Vážný případ!

Rusko má ve svém arzenálu řadu globálních projektů světové úrovně, které otevírají nové obzory a perspektivy pro celé lidstvo, světové společenství a světový systém. Rusko má ve svém arzenálu řadu prvotřídních globálních projektů, které otevírají nové obzory a perspektivy pro celé lidstvo, světové společenství a světový systém. Ha6op takových globálních projektů, jejich úroveň a odstupňování jsou poměrně široké a významné, počínaje projekty uspořádání světového energetického systému (ENERGONET), světového dopravního a komunikačního systému (TPAHCHET) a konče globálními civilizačními projekty nastoupení cesty do vesmíru nové renesance s vytvořením nejnovější civilizační aury na základě nových hodnot, motivací a podnětů.

Tento projekt staví "člověka" a jeho "život" na nejvyšší piedestal jako největší hodnotu našeho světa, hodnotu, kterou si člověk uvědomil v éře globálních transformačních procesů na přelomu tisíciletí. A zde Rusko odvážně a naplno nastoluje na platformě dialogu otázky nejen stého, ale i tisíciletého řádu.

* * *

Vstup Ruska do předních světových intelektuálních platforem je tedy důkazem jeho konstruktivního postoje: Rusko bere dialog jako účinný nástroj své zahraniční politiky a při hledání řešení založených na důvěře, toleranci, kompromisu a spravedlnosti překračuje krajní meze. Zároveň Rusko projevuje snahu konečně se zbavit svých zátěží.

"Krédem Ruska je jasně a jednoznačně přivést akutní světové problémy k dialogu, aby se zachovala strategická pauza a svět mohl dokončit své manévry. Zde je krédo Ruska jasné a jednoznačné: " přivést" akutní světové problémy k dialogu, aby se udržela strategická pauza a svět mohl dokončit manévr obrovského historického rozsahu, v z n i k zásadně nového modelu světového uspořádání. Rusko však mění svůj obraz a demonstruje v z n i k nových sil v čele dějin.

VIII.3. Nový kosmologický obraz Ruska jako subjektu globálního dialogu

Image každé země má velkou vypovídací hodnotu. Je v mnoha ohledech korunou a projevem těch vnitřních kvalitativních trans-

Je to jako v životě: vnitřní stav člověka je vepsán do jeho tváře. Je to jako v životě: vnitřní stav člověka je napsán na celé jeho tváři. Ve skutečnosti jeho oči, gesta, chování a držení těla vypovídají mnohem více než jeho řeči! A tak je tomu i v tomto případě, pokud jde o jakoukoli zemi, a Rusko zvláště. Jaké jsou vnitřní aspekty image Ruska? Co přispívá k jeho jasnému a nezastřenému pohledu na svět, na světové společenství jako celek, k jeho otevřenému a svobodnému chování? Pojďme tuto záhadu vyřešit!

VIII.3.1. Filozofie nového ruského skoku jako pokus o únik z "moderního středověku"

Ruský podzim roku 2009 se zapíše do paměti jako historický zlom: v Rusku se něco stalo! Stalo se něco mimořádného! A stalo se toto: mladý ruský prezident Dmitrij Medveděv vlil do srdcí Rusů naději: ve svém článku "Rusko, vpřed! A o dva měsíce později na jejich základě dal jasný a přesný návod, jak je uvést do praxe a kde začít: *"...V článku "Rusko, vpřed!" jsem vyhlásil zásady (zvýraznění moje. E.K.) nového politického cmpamezu. V dnešním Projevu k Federálnímu shromáždění bych chtěl nastínit konkrétní prioritní plány realizace tohoto cmpa - mezuu".*

Mimořádná událost! Událost je činem odvážného člověka! Ale odvážný, rozhodný a promyšlený čin! Ještě jsme si neuvědomili, co se stalo, jak hluboký a nekompromisní byl tento krok. Ale už jsme tušili: někde v hloubi dozrálo rozhodnutí jako výsledek velkolepého plánu, završení etapy usilovné práce.

"podzemní" práce vědomí a řešení, které se dostává na povrch naší ospalé existence. A jaký pramen otevírá a spoutává monstrózní energii stvoření a jaké síly přispívají k její akumulaci!

" Prezident Ruské federace. Poselství Federálnímu shromáždění Ruské federace. 12. listopadu 2009.

Viz na: <<http://www.krem1in.ru/transcripts/5979>>.

To se stává zřídka: prezident probudil Rusko!

List: v něm texty a souvislosti

V textu jsou okamžitě nápadné dva bloky (úrovně, vrstvy, plány) problémů společenského života a strategie rozvoje Ruska, a to: 1) vědecký a koncepční plán "zásad" a "principů".

2) Státní doktrinální plán "specifické primární cíle".

Podstatou tohoto obratu je, že potřebujeme konkurenceschopné Rusko. To znamená, že Rusko je inovátor, Rusko je lídr, Rusko je silné a životaschopné! Nutnosti a metody řešení tohoto grandiózního úkolu - komplexní modernizace země, oživení ekonomiky, vstup na inovační trajektorii rozvoje a ryze pragmatická zahraniční politika - to jsou bloky, které prezidentův projev ve Federálním shromáždění položil do základů "nového" Ruska. Obsahuje texty a souvislosti.

Moslanův text 1) otevřel okno do "nového světa", globalizujícího se světa, "světa XXI"; 2) otevřel Rusům nové Rusko, obnovující se Rusko. Na křižovatce těchto dějinných okamžiků ruské intelektuální myšlení dosud vážně neanalyzovalo mnohá témata a problematické obraty vyplývající z prezidentova poselství, jeho textu a kontextu. Postupně se uvolňuje z "letargického spánku", musí si teprve uvědomit naprosto nekonvenční otázky, které jsou nezbytné a velmi důležité pro pochopení panoramatu současného světa a Ruska v něm. Co však již bylo "uchopeno" oběma myšlenkami a oběma rukama, je <"svoboda">! "...Staňme se společností inteligentních a svobodných lidí.

a zodpovědní lidé, je <'become'> zdarma ne

Takto je otázka svobody nastolena, nastolena tak rozhodně, tak nekompromisně, jako nikdy v Rusku, protože je nastolena na Olympu moci! Sám vládce, který už je přirozeným zastáncem vysokých ideálů svobody, může takto otázku nastolit; to je stav mysli, její kvalita! Takto Nerikles, zosobnění nejvyšší antické civilizace a kultury, hlásal její hodnoty, a tak "pokořil demos svými řečmi". O tomto největším státníkovi a stavu jeho mysli nám zanechal svědectví Thukydides (asi 460 - 396 př. n. l.).

Souvislosti Moslannie

Čeká nás nelehký boj: shromáždit roztrhaného muže do jediného uzlu, aby mu řekl o dokonalé...

---

¹² Tamtéž.

Jinými slovy, NOVÝ SVĚT, SVĚT NOVÉ PEHECCAHA. Je to grandiózní projekt, nový svět, SVĚT NOVÉ PEHECCAHA. Je to grandiózní

výzva nadcházejících desetiletí. Prezident Dmitrij Medveděv nás přiblížil k prahu jejího řešení a otevřel tak nový historický referenční bod. Je tu však velký problém! Jak se můžeme vymanit z neokresťanství?

Neo-emancipace

Nejde o přeskupení řad, zefektivnění sutě, opravu fasád ani o staromódní řešení.

Neexistuje žádný "předvývoj" minulosti! Podle našeho názoru mluvíme o něčem víc! Svoboda! Jde o vyvrácení jedné důkladně a vědomě udržované mylné představy, že Rusko zrušilo nevolnictví. Ale zkrátka a dobře jde o zvláštnost roku 2009-ro jako obrazu roku 1861-ro, o druhé vydání (a nové, úplné čtení!) Manifestu o zrušení nevolnictví. Mezi lety 1861 a 2009 je obłudně malá vzdálenost! V Rusku mentalita nevolnictví nezmizela!

"Neoemancipace" je systém technik, opatření, akcí, pečlivě vyladěných tak, aby člověku vzaly jeho "já", aby ho morálním a fyzickým působením zbavily vůle, nezávislosti, samostatnosti, aby ho a jeho rodinu udržovaly v neustálém strachu a obavách o jeho osud a život, aby jeho vědomí a podvědomí přivedly do stavu automatu plnícího cizí vůli. Neosamostatnění disponuje mocnou ideologickou mašinérií, sítí donucovacích institucí a je nesmírně pružné a mimikry. Objektem neo-nezávislosti jsou lidé bez ohledu na pohlaví, věk, profesi, společenské postavení a status. V novém hávu je zakotvena ve všech jejich pórech.

Lidé byli bití, zastrašováni, uvězněni, podřízeni, báli se o sebe a své rodiny! Navíc to bylo mnohonásobně znásobeno Stalinovými represemi. Být šedivý, průměrný, neiniciativní, bohem zabítý! Jsou "snadní"! Budou reagovat na každé "hurá"! Odsoudí každého. Stačí ukázat

les rukou!

To vše sedí uvnitř, sedí na genetické úrovni! Všichni dohromady jsou podstatou našeho současného neosvobození! Jak vytrhnout Rusko ze středověku, z dusivé atmosféry nesvobody a odloučenosti?

Jak vymanit ruský lid ze spárů filozofických ideologů všeho druhu, kteří se vydávají za sociology, politology, kulturology a další logiky z ekologického světa? Jak vyrvat ruský lid ze spárů filozofických ideologů všeho ražení, vystupujících pod rouškou sociologů, politologů, kulturologů a dalších logiků vyrovnání se s vědomím mas, mistrů uspořádání "nadřízený-podřízený" jako "pán-otrok" atd. Zpívají své úslužné řeči v útlém sboru. Všechno, jen ne troubený hlas svobody, skutečné svobody, svobody myslet, tvořit, pracovat, žít!

«Свобода» выходит на свободу!

Hlavní je, že Poselství zbavuje "svobodu" v Rusku stigmatu, které jí přisuzují její odpůrci, naši novodobí (i ne tak novodobí!) ideologové a filozofové otroctví, ilotismu, kolonie, nevolnictví a neotroctví, jiných druhů osobní závislosti a podřízenosti, apologeti hodnot moci, pronásledovatelé zdravého rozumu, scholastici novodobého středověku!

Vznešený pojem, světlo ve své nedotčené čistotě, symbol a poznávací znamení odvážných mužů, otevřenost, symbol vnitřní soudržnosti hrdinských zásad, inteligence, odvahy a odpovědnosti v jejich snažení! A co tedy? V Rusku je pojem

"svoboda" je poplívána, očerněna, překroucena k neuvěření, zvrácena ideo-logickými zvraty. V jezuitské zaslepenosti uspořádali inkviziční proces této kategorie. *Ve své podstatě je svoboda (Liberty) prostředkem k dosažení cíle a smyslu lidského života; je základem život potvrzujících principů vytváření moderní demokratické společnosti.* Tato celosvětově uznávaná, fudamentální kategorie, kategorie nejvyššího řádu a tisícileté historie, je svými nositeli a stoupenci pošlapávána, obstruována a odsuzována.

Slovo "liberál" zní v Rusku jako urážka, jako hanlivá přezdívka. "Svobodný svět" jako něco nepřátelského, cizího, nebezpečného, jiného, odlišného, ne našeho, ne místního atd. Moderní fašisté při slově "liberální" a jeho odvozeninách bijí na poplach a vyzývají úřady, aby "chránily" lidi před svobodou, jako by to byl vítr, jako by to byla nebezpečná nemoc. Žádají injekce totalitarismu, velkou dávku "státnosti", dohledu, kontroly, sněhové koule, přinejmenším maximální regulace! I tady funguje normativní zapletení! Vštěpovat mladým hlavám, že být svobodný, být "liberální" (tj. být zastáncem svobody) je ne-

a neperspektivní! Marnost se projevuje na příkladech. Dnes i v minulosti. Příklady jsou působivé. Zesměšňují poslušnost generací, říkají, že naši otcové a dědové se obešli bez svobody a bez ničeho! A to, že Josif Stalin vystěhoval z rodných míst a vyhnal celé národy na místa zkázy nebo dal pod nůž několik milionů svých krajanů a občanů, to bylo jen kvůli svobodě a ničemu!

pro "zdraví" národa, pro jeho vlastní dobro! Je to pro čistotu sovětsko-komunistické ideologie a pro zachování její křišťálové čistoty.

čistota Co můžeš udělat na pochodu k lepší společnosti?
Všechno se děje, nejde o ztrátu lidí, ale o ztrátu linie, o odchylky od ní!
To je nevyhnutelná logika apologetů zmizelých!

To vše bylo pozastaveno - překročili jsme křivku "bez návratu"!

VIII.3.2. Rusko prošlo zlomem v pohledu na svůj osud: do
popředí dějin se dostávají
"Noví lidé" - lidé nového "stříhu"!

Vědět, kam jít, je to nejdůležitější věc! Je známo, že loď bez cíle je bez větru! Když je cíl, je i šikovný kormidelník! A tak je to i v Rusku! Cílem je vymanit Rusko z archaičnosti v jeho "modernizované" podobě, získat vysokou úroveň konkurenceschopnosti v nejširším slova smyslu! A proto to ostatní: v této kategorii je vázáno mnoho věcí! Z podstaty je to životodárné!

Rusko se nachází na rozcestí, ale volba již byla učiněna! V historii každé země jsou období a situace, kdy není možné se nerozhodnout. Taková rozhodnutí působí jako "zlomové body" osudu, mají paradigmatický charakter a fixují nový trend a vektor vývoje na mnoho let. V Rusku jsme byli svědky takového vysoce postaveného případu! Tímto případem, který jsme již zaznamenali výše, je projev ruského prezidenta D. A. Medveděva! Projev vytváří mocný základ pro úvahy o široké škále koncepčních a filozofických problémů, nastoluje vysoce postavené otázky: o místě a roli Ruska v procesech globální transformace světa, při formování jeho nového průmyslového a technologického obrazu, nové institucionální architektiky atd.

Ale nejen esho/ A kdo je povolán k realizaci toho, co se plánuje? Jací "noví lidé" jsou na cestě? Kupodivu jsou mezi námi už dlouho! Jsou to lidé nové formace a nového "systému", lidé schopní řešit nové problémy, lidé s klidným pohledem na věci, schopní je intelektuálně "procítit", a tedy blízcí jejich podstatě; lidé, kteří se nenechali zblbnout ideologickými dogmaty a jinými halucinacemi, a proto vzácní i mezi "svobodnými"; lidé vyzbrojení novou, objemově-síťovou metodou poznávání světa, vyzrálí a připravení spoluorganizovat a uspořádat náš svět jako jakýsi "nový renesanční vesmír", a zajistit si tak existenci hodnou své síly, krásy, vitality a inteligence. Zde je problém takové lidi najít, vyjít jim vstříc, "probudit" je, "vychovat", "pěstovat".

V tomto smyslu je "na pořadu dne" výchova "nové" elity v Rusku. Právě tato elita může působit jako "subjekt změny", "předmět změny". Nová elita převeze roli motoru modernizace Ruska, ale nejen motoru - nová elita převeze odpovědnost za osud Ruska v tomto složitém, měnícím se světě.

Jak bude taková nová elita vypadat, jaké jsou její hodnoty, motivace, hnací síly a aspirace? Jak bude schopna navázat vztahy se "starým" světem, který drží Rusko v nejhlubší intelektuální stagnaci mrtvým stiskem? Bude schopna se prokázat nikoli hesly, krásnými místy a pózami, ale konkrétními činy a konkrétními příklady? To je zvláštní rozhovor a my v něm budeme pokračovat oco6o.

Nyní si v této souvislosti všimněme pouze bezprostředně prvního významného problému řízení inovačního procesu. Již nyní je poptávána kohorta "manažerů" nového formátu. Měli by být sami o sobě konkurenceschopní, tj. "nabíti" nejpokročilejšími odbornými znalostmi o širokém spektru technologických, průmyslových, ekonomických, sociálních atd. problémů". Náklady na přípravu takto kvalitních odborníků se zpravidla rychle vrátí díky návratnosti podniků a organizací, které jim byly svěřeny.

---

¹¹ Více viz: *Baidakov M.Yu.* Západ-Východ: integrace intelektuálních zdrojů a rozvoj nových přístupů ke globálním problémům Zpráva
Pratském mezinárodním ekonomickém kongresu "Západ-Východ: integrace a rozvoj"
(2. d května 2006, Česká republika); <<http://www.icie.ru/aktivity/proekty/proectlmeropriatia/vykony/2.html>>.

A další rys vznikající třídy profesionálů jejich geoeconomické vyhlídky. Na svět se dívají jako na svůj "V tomto smyslu mají obrovské možnosti "strategických manévru" v měnících se situačních obrazech světa. Systém "nových (jemných) znalostí" jim může tento pohled vštípit.

* * *

Již dříve jsme si všimli, že na intelektuálních plánech světa, včetně Ruska, se již setkáváme s "novými lidmi", lidmi nového temperamentu, neobvyklými ve svém novém principiálním světovém názoru, lidmi, kteří nenechávají bez pochybností žádnou případnou skutečnost minulosti, odcizenou svobodě existence. Lidé putující v gigantickém objemu lidské humanitní kosmologie a předvádějící jedinečné ukázky prvotních, dřímajících civilizací, které narušují spící vědomí člověka a vedou ho k novým souřadnicím vnímání světa a světového vědomí.

VIII.3.3. Zdravé síly národa promluvíly: Rusko a svět prizmatem humanitární kosmologie

Vstupujeme do třetího tisíciletí! Na své vyhlídky hledíme z vysokého piedestalu. Jmenuje se lidská kosmologie! Lidská kosmologie připravila vysoký

"Je to nejvyšší (kosmologická) úroveň humanitárního chápání světa a Ruska v něm. Nabízí gigantické kruhové panorama, dalekosáhlé horizonty existence, jejichž neustálé čtení a porovnávání zajišťuje spolehlivé korekce trajektorie vývoje země a její udržení ve stavu bez nebezpečí. Jinými slovy, *ruská inteligence je na vzestupu*.

Výsledkem tohoto rozmachu je vznik nejnovějších oborů v oblasti vědeckého poznání světa. Mezi ně patří především odhalení teoretických a metodologických základů vzniku a rychlého rozvoje globalizačních procesů. Tyto procesy byly osvětleny globalizací. Dala vzniknout celé řadě geooborů: geoeconomii, geofinančnictví, geoinformatice, reo

logistika, geomarketing, geokultura a další. Hlavní roli zde hrála geoeconomie, která postupně vytlačila geopolitiku a geostrategii do historického zapomnění. Vznikla ruská škola geoeconomie a globalismu, která spolu s americkou, italskou a dalšími školami stále nabírá na dynamice svého rozvoje. Zásluhou globalismu je však i to, že posloužil jako zdroj, platforma pro vědecký průlom do vyšších sfér chápání našeho světa - humanitní kosmologie. Navíc v určité fázi vstoupilo do hry paradigmatické spojení "geoeconomie - globalismus - humanitní kosmologie", které předjímá vědeckou platformu, z níž se otevírají nové horizonty proměny světa a přístupu k vesmíru nové renesance, stejně jako nový směr v e vědě - *dialogická zoologie*.

VIII.3.4. Rusko vstupuje do hlavního proudu globálních rozvojových vzorců: modernizace je na pořadu dne a inovační ekonomika

Světová finanční krize nám dala lekci, otrásla námi, donutila nás pozorně se rozhlédnout a chladným a klidným pohledem zhodnotit situaci. Situace se kardinálně změnila, změnila se i politika, stala se kvalitativně jinou,

"Jak poznamenal prezident Medveděv v září 2009 v Jaroslavli na konferenci "Moderní stát a globální bezpečnost".

Problém <nových poznatků> o světě, ve kterém žijeme!

Je tedy čas obrátit se k "vědecky náročným" novým poznatkům o světě - globalistice a jejím částem: geoeconomie, geofinančnictví, geoinformatice a dalším geovědám. Uvažovat o konkurenceschopnosti Ruska tímto "prizmatem", prizmatem geoeconomie. A co vidíme?

Rusko se nenachází ve vakuu. Bylo a zůstává hráčem na světové scéně. Dnes je však více než kdy jindy důležité včasné uvědomění si nových světových procesů a vývojových trendů, včetně globalizace. Provedlo významné úpravy: svět se rychle mění, ekonomizace světové politiky se rychle mění, do popředí se dostává geoeconomika.

Současná silná globální nadvláda ve světovém prostoru. Dochází k neomezenému geoeconomickému přerozdělování světa, formování nového světového řádu a s tím spojenému uvědomování si nových výzev, hrozeb a nebezpečí.

Za těchto podmínek může na moderní světové scéně udávat tón a pravidla hry pouze ekonomicky silný hráč. Pouze aktivní pozice v rozvoji geoeconomického prostoru a konsolidovaný přístup ke globálním zdrojům umožní Rusku udržet strategický vektor rozvoje. Pouze úzká interakce s globálním inovačním a výrobním komplexem zajistí modernizaci Ruska a vysokou úroveň jeho konkurenceschopnosti.

Řešení těchto historických úkolů je nemyslitelné bez nalezení nového formátu v oblasti zákonodárství, vědy a vzdělávání. *Jde o syntézu, která spojuje parlamentarismus, nové vědecké poznatky a vzdělávání.*

Oživení ruské vědy, jejího základního jádra, je klíčem k úspěšnému řešení problému konkurenceschopnosti Ruska. V tomto ohledu má Rusko již vážně založenou a rozvíjející se ruskou školu geoeconomie a globalistiky, existují vědecká centra, kde se úspěšně provádí výzkumná práce: Veřejná akademie věd geoeconomie a globalistiky (o její činnosti viz příloha 8.). *Příloha 8: Veřejná akademie věd geoeconomie a globalistiky*, Centrum strategických studií geoeconomie NIVS GU-HSE a další.

Naše přední vzdělávací centra (univerzity, akademie) by měla do vzdělávacího procesu "vstřebat" nové poznatky o světě (geoeconomii a globalismu) Rusko potřebuje prvotřídní odborníky, kteří budou v blízké budoucnosti stát v čele ruských konkurenčních struktur.

*Reprodukční (zeoeconomické) pobkhub k zahraniční
ekonomické cmpamezuu rozvoje zeoeconomického
prostoru:
inovace a výrobní model*

Geoeconomie vytváří mechanismy konkurenceschopnosti národního hospodářství a působí jako technika národního působení v geoeconomickém prostoru s cílem přeskupit síly tak, aby bylo dosaženo co nejpríznivějších podmínek pro formování a přerozdělování světové ekonomiky.

příjmy. Tomu jsou podřízeny všechny hlavní atributy geoeconomie. Svět vstoupil do fáze svého vývoje geoeconomického modelu světového řádu. Jeho základem je rovnováha strategických zájmů, rovnováha skutečně vytvořených zón geoeconomického vlivu, snaha o hledání takových variant civilizačního vývoje, které by zabránily nejnebezpečnějším střetům technogenního modelu s jinými paradigmaty civilizačního vývoje.

Moderní chápání konkurenceschopnosti je součástí geoeconomických (výrobních a investičních) modelů rozvoje. Tyto modely si osvojily inovační principy, jejich jádrem jsou znalosti a "jemné vědomosti" a jsou základem prvotřídních globálních, regionálních a národních projektů. *Zde je třeba zrušit jednu zásadní věc. Dosáhnout předních pozic je vždy a všude zásluhou inovací. Inovace jsou přirozenou vlastností konkurenceschopnosti. Konkurenceschopnost v podmínkách krátkodobých počátků je na nich založena. Jde však o to, aby konkurenceschopnost zajistil пeчeпcax. V epoše zlobalizace jsou zdroje intrikány a mají široký plán (intelektuální, finanční, pracovní, výrobní, energetické, organizační a manažerské zdroje atd.) Na volném a vzájemně dohodnutém přístupu k těmto zdrojům pro účely národního rozvoje a investic.*

ивается геoeкономическая модель.

VIII. 4. Ruská "agenda": iniciativy v plném znění

Rusko včas vyhodnocuje obecný tón globálního vývoje a přizpůsobuje mu svou strategii a národní zájmy. Tato kombinace světového (globálního) a lokálního se odráží v konkrétních iniciativách - projektech, s nimiž Rusko vstupuje do "velkého" globálního dialogu. Jaké jsou tyto iniciativy a co znamenají pro svět a Rusko?

Rusko oznámilo světu nový strategický program svého rozvoje: stanovilo kurz komplexní modernizace ruské ekonomiky, její radikální strukturální a institucionální restrukturalizace založené na inovačních průlomových řešeních. Jedná se pouze o *první fázi dvoufázového ruského chemického a ekonomického "tahu"* - globálního přechodu do nového ekonomického prostředí.

rozvojové doktríny jako mezistupně při přechodu k druhé fázi nového modelu civilizačního rozvoje: lidově-ekologickému a etnicko-ekonomickému systému.

Výše uvedené skutečnosti udávají obecný tón dialogu Ruska na světových intelektuálních platformách se světovým systémem a světovým společenstvím. Od této chvíle se v agendě dialogu kumulují různé aspekty a aspekty tohoto nového grandiózního úkolu, které jsou řazeny do státně-doktrinního a vědecko-koncepčního plánu. Vyberme k úvaze ty nejreprezentativnější a podívejme se na ně blíže!

VIII.4.1. Naše reakce na výzvy doby (strategické předpoklady a podmínky)

Svět vstoupil do 21. století - století historických změn. Rusko dosáhlo nových horizontů chápání světa, svého místa a role v něm. To je předurčeno nejnovějším vektorem světového vývoje: proces globalizace vstoupil do své pokročilé fáze. Zasáhl všechny sféry lidské činnosti - ekonomiku, politiku, strategii, informace, ekologii, mezinárodní právo. Pro zemi jako celek i pro každého jednotlivce se otevřely nové obzory, nová měřítka a možnosti v podnikání, politice, vědě, kultuře, vzdělávání, sebevyjádření a seberealizaci.

Velké transformace v historickém měřítku vždy odhalují pečlivě kalibrovaná měřítka a základní (referenční) parametry pokroku směrem ke stanoveným cílům. Nervy drásajícím cílem je proměnit Rusko v krátké době v globálního hráče na vysoké úrovni. Právě na tomto základě se formuje *naše rozvojová strategie a směrnice, stejně jako linie našeho chování.*

Geoekonomické x06 Ruska

Rusko "přesouvá své šipy" na geoekonomické horizonty. *Důvod:* strategická pauza, která se otevřela po skončení studené války, se nezadržitelně rozplývá. Do roku 2020 je nutné dokončit "strategický manévř" historických rozměrů. Za tímto účelem bude nutné změnit zahraniční politiku,

zahraniční ekonomické a vojensko-strategické aktivity v geoeconomickém klíči na uzlových, "bolavých" bodech v těchto sférách. Držte strategickou pauzu! Dokončete strategický manévr!

Cíl: a) geoeconomicky "svázat" negativní tendence ve výše uvedených sférách; 6) zajistit Rusku přístup k tvorbě světových příjmů za podmínek odchodu; c) využít "vnější" zdroje konsolidované na internacionálním základě pro účely rozvoje země.

Labacha: naučit se efektivně působit v geoeconomickém prostoru na základě špičkových geoeconomických a geofinančních technologií.

Mechanismy: institucionalizace geoeconomické sféry vytvoření registru ruských "šokových" přeshraničních seskupení. Tyto struktury jsou budovány podle typu "holdingového uskupení" veřejně-soukromého typu s pružnými vnitřními a vnějšími vazbami mezi jeho účastníky. Konfigurace holdingu se mění v závislosti na rozsahu a specifikách realizovaných projektů.

Cmpamezia: formování geoeconomického prostoru Ruska (národní geoeconomický atlas), výběr prioritních a nejefektivnějších globálních oblastí, kde lze vidět skutečné dosažení strategických výsledků. Ústřední prioritou jsou blízké horizonty postsovětského prostoru.

Konkrétní nástroje: pro každý z výše uvedených geoeconomických strategických záměrů Ruska v geoeconomickém prostoru je třeba vybrat cca 60 reálných a průlomových projektů a zahájit jejich každodenní praktický rozvoj na bilaterální a (pokud možno) multilaterální bázi s vytvořením konsorcií pro jejich realizaci, včetně struktur pro celý reprodukční cyklus realizace projektů. Oco6oe propojit úvěrově-finanční a bankovní složku konsorcií.

Obecná strategická linie

Na státně-doktrinální úrovni Rusko jasně vytyčilo geoeconomické strategické směry: <'Ocmno je otázka vypracování a přijetí nové národní zahraničně ekonomické doktríny a cmpamezučeckozo arzenálu.

(Z projevu prezidenta Ruské federace k národní bezpečnosti ve Federálním shromáždění). (Z projevu prezidenta Ruské federace k národní bezpečnosti ve Federálním shromáždění).

Rusko, jako nedílná a významná součást globálního prostoru, se přímo podílí na tvorbě inovativních a průlomových koncepcí a technologií pro překonání negativních důsledků globální krize a rozvoj nového trendu a vektoru světového rozvoje.

Tempo vývoje, rytmus a rozsah změn zkracují čas na rozhodování na maximum. To předurčuje novou roli, novou odpovědnost a novou funkci globálních hráčů na světové scéně.

Jde o objemově-prostorovou metodiku působení v globálním prostoru geogeneze; o vyhlášení poprvé ve světě praxe a propagace globální geografie.

"Geoeconomická agenda", zaměřená na blahobyt a bezpečnost všech národů světa. V tomto ohledu geoeconomika přivádí svět k novým společným civilizačním a geokulturním hodnotám.

Existují zde čtyři vzájemně propojené strategické linie.

První řádek. Krizové a pokrizové řešení prioritních úkolů je pro Rusko do značné míry předurčeno efektivním rozvojem a uspořádáním geoeconomického prostoru na základě přístupu klastrové sítě: vektorem pokrizového rozvoje je přístup do světových oblastí a bodů globálního růstu.

Druhý řádek. Poprvé se ukázalo, že Rusko naléhavě potřebuje zvládnout a zavést (metodologicky a koncepčně) technologie, postupy a mechanismy pro provozování rozsáhlých i lokálních geoeconomických projektů a iniciativ, a přispět tak k prevenci nebezpečných globálních geopolitických změn.

Třetí řádek. Efektivní postavení Ruska v geoeconomickém prostoru (a dlouhodobá dominance v řadě klíčových bodů) přímo souvisí s hledáním rovnovážného vektoru a rovnováhy geostrategických zájmů.

Čtvrtý řádek. Otázka účasti na mechanismu tvorby a rozdělování nově vytvořené hodnoty (podmíněně světového důchodu), hledání způsobů a kanálů přelévání světového důchodu (jako světového mezinacionálního důchodu) do národních.

To je klíčová, kardinální otázka při posuzování vstupu Ruska do geoeconomického prostoru a jeho zapojení do světových procesů internacionalizované reprodukce (cyklů).

VIII.4.2. Naše akce aneb jak skutečně začít dělat to, co máš, dohnat ztracený čas.

Je třeba přijít s novou doktrínou socioekonomického rozvoje a strategickým arzenálem pro její realizaci.

V současné době má Rusko vyspělé geoeconomické jádro odborníků, kteří jsou připraveni převzít úkol vypracovat doktrínu a v krátké době ji předložit nejvyšší úrovni strategického plánování.

Je třeba se dohodnout na vyvážení zoekologických a environmentálních zájmů. Rusko samo o sobě nebude schopno se plně podílet na tvorbě a spravedlivém rozdělování "světového důchodu": v každém případě bude muset čelit dalším globálním hráčům.

Při utváření globální zeoeconomické doktríny a koncepce mějte na paměti zaměření na cmpamezic - sic zeoeconomické postupy! Začněte realizovat řadu globálních iniciativ! Rusko v procesu osvojování geoeconomického prostoru zaostává. Úkolem je prudce dohnat ztrátu a přijít s řadou globálních iniciativ, aby naskočilo do rozjetého vlaku!

Tvorba pokročilých ruských zglobálních zeoeconomických iniciativ - <Projekt -npozpamm'>

Programy projektů jsou zaměřeny na realizaci strategického úkolu efektivního působení v geoeconomickém prostoru jako reakce Ruska na *technologické a zeoeconomické výzvy*. Již nyní je patrná řada viditelných geoeconomických infrastrukturních projektů světové úrovně, mezi nimiž jsou prioritní oblasti a programy.

- *Nový směr integračního vektoru Společenství nezávislých států: vytvoření silného zeo-*

hospodářský prostor světové pocmy na základě konsolidace zdrojů a reprodukční spolupráce".

- *Vytvoření vysoce industrializovaného severního širšího geoeconomického pásu jako jednotného intelektuálního prostoru*¹. Objektivní trend rychle se globalizujícího světa je zde geoeconomický: svět stojí před problémem zdrojů pro další nejen rozvoj, ale i přežití.

- *Projekt - program ENERGETONET*. Další ruskou globální iniciativou je vytvoření globální energetické sítě (jako obdoby sítě INTERNET): sjednocení světové energetické sítě (ropovody a plynovody a jejich trasy, energetické sítě, zdroje výroby a zpracování, výrobní podniky, zprostředkovatelé a spotřebitelé energie atd.).

- *Projektový program: <Formování ruských geoeconomických průmyslových megaregionů klastrové sítě a jejich působení na světové scéně>*. Projektový program je založen na inovativním modelu zahraniční ekonomické činnosti podniků průmyslových megaregionů s cílem zvýšit efektivitu rozvoje geoeconomického prostoru. V jeho rámci:

- Ruský inovační projektový program <'Mndust - skutečný sever a ruský průmyslový Uran - infra-

---

"Autor ve svých článcích představil panoramatický pohled na tuto problematiku: Koche- n/oa L.f. Eurasie na prahu transformace: geoeconomický šířkový pás (Milánské memorandum) All Europe.ru, 2012. Č. 12(72); Kočetov P.G. Osud euroasijského prostoru v geoeconomických rukou Informačně-analytický portál: <<http://www.viperson.run>, 02.04.2012; Kočetov P.G. Euroasijská platforma: geoeconomie versus geopolitika Informačně-analytický portál <<http://www.viperson.run>, 10.05.2012; Kočetov P.G. Transformace euroasijské platformy (geoeconomický šířkový pás Milánský brainstorming) Informačně-analytický portál.

<<http://www.viperson.run>, 28.11.2012; Kochetov L.f. "Milánské memorandum": viditelné ztělesnění základních humanitárních vkladů (svět vstupuje do neoeconomického modelu rozvoje) Informační a analytický portál: <<http://www.viperson.run>, 05.12.2012; Kočetov P.G. Transformace euroasijské platformy (šířkový geoeconomický pás: milánský brainstorming)

Eurasijská bezpečnost, 2012. Č. 2(dd). C. 331 338; Kočetov P.G. Jednota na euroasijské platformě: geoeconomická koncepce Rozvoj a ekonomika, 2012. № 2. C. 1d8-155; Kočetov P.G. Zaslepenost geopolitikou. Globalizující se svět a euroasijský kontinent na nebezpečném rozcestí Bezpečnost Eurasie, 2001. No. 4; Kochetov L.f. Neoeconomický zvrát světového vývoje Ekonomika a život, 2012. Č. 4 I (9363) a další.

strukturální uspořádání". Jde o "využití" potenciálu západoevropských korporací a potenciálu průmyslového regionu Uralu ve vzájemném uspořádání globální oblasti růstu na základě postindustriálního geoeconomického vektoru rozvoje.

- *Projekt - program TPAHCET* Ruská globální geoeconomická iniciativa: vytvoření síťového globálního dopravního klastru jako jednotného světového logistického systému. V jejím rámci:

- *Projekt <-Comme-zia rozvoje železniční dopravy v Ruské federaci do roku 2030>*. Projekt předpokládá realizaci průlomových řešení v oblasti integrace železniční dopravy do globálního dopravního a logistického systému na základě dosažení komplexních a vysoce kvalitních standardů dopravních služeb;

- *Ruský inovační projekt - program <Meridi-anální dopravní a komunikační systém - "Velká Boelza">*. Projekt je založen na vytvoření komplexního dopravního systému voda-železnice-silnice, který funguje jako efektivní dopravní systém sever-jih (Indie Írán Rusko Norsko).

* * *

Tyto projekty jsou uvedeny jako ilustrace rozsahu, úrovně a možných konkrétních kroků při realizaci *ruské globální strategie-iniciativy "Geoeconomický model světových příjmů"*.

Nové instituce

Globální dialog není abstraktní pojem. Vedou ho konkrétní lidé, zástupci konkrétních institucí. Země, která má nejširší spektrum organizačních a funkčních struktur, může na platformách pro intelektuální dialog svobodně a včas vznášet jakékoli otázky

---

" Tento model je podrobně představen v práci: *Fiayhakov M.Y., Konina N.Y., Kochetov P.G., Sapir E.V., Seltsovsky V.L., Stolyarova N.S., Frolova b.D.* Feoeconomika i konkurentnosti Rossii: nauchno-conceptual'nyye osnovy geoeconomicheskoy politika Rossii Nauchno-analiticheskoy rapporte Pod nauchno-analiticheskoy ed. by E.F. Kochetov. Společenská akad. věd geoeconomie a globalistiky. Moskva: Kniha a obchod, 2010.

a snaží se je řešit. To je důležité zejména v době, kdy se mění globální ekonomické prostředí a vzniká nové, a s ním i formování nejnovějšího seznamu ruských institucí, kdy je nutné řešit takový problém a rychle budovat své instituce v různých oblastech, zejména v tržní sféře. Tyto oblasti jsou shrnuty níže.

Pro vnitřní ruské geoeconomické transformace je nutné: připravit "Geoeconomický manifest" a formulovat "Geoeconomický akční program", který obsahuje dva bloky: a) vizualizaci situace; b) samotný akční program, v němž je hlavním úkolem vytvořit *nový-*

86IX të H Cj2l tëIII fi 2108 I

vytvoření ruského intelektuálního geoeconomického jádra odborníků zřízení Geoeconomického vědeckého a analytického centra pro strategické plánování.

(gnAtsp);

příprava projektů: "Geoeconomická doktrína rozvoje Ruska a geoeconomická koncepce zahraniční politiky a strategie Ruské federace". Při přípravě geoeconomické doktríny a koncepce je třeba mít na paměti zaměření na strategické postupy;

vypracování a přijetí právní doktríny o obecných zásadách chování v globálních geoeconomických podmínkách, jakož i dalších normativních aktů (včetně těch, které doplňují mezinárodněprávní normy, např. zřízení geoeconomického tribunálu jako prostředku proti geoeconomickým válkám) upravujících vztahy účastníků působících na geoeconomickém atlase světa;

naléhavou potřebu vytvořit státní orgán Geoeconomický výbor (GEC), jehož hlavním úkolem je koordinovat domácí a zahraniční struktury působící na globální a domácí ekonomické scéně, vytvořit geoeconomický atlas světa a trvale jej monitorovat, předpovídat geoeconomickou situaci s cílem včasného přístupu ruských hospodářských organizací do oblastí globálního a regionálního růstu;

vytvoření registru ruských nápadných finančních a průmyslových struktur (skupin) se strategickým statutem jako nositelů národních geoeconomických zájmů Ruska a zajištění jejich ochrany ze strany státu;

dosažení nové geoeconomické úrovně rozvoje otázek národní bezpečnosti s využitím vědeckého zázemí v této oblasti. Zvláštní důraz na projevy nových výzev a hrozeb, nebezpečí zaostávání Ruska v tempu rozvoje geoeconomického prostoru, které je zatíženo ztrátou času, kdy geoeconomické přerodělování probíhá prakticky bez účasti Ruska, nebezpečí přerodu zdravé konkurence v geoeconomické války.

vytvoření elektronické (počítačové) verze geoeconomického atlasu světa a jeho ruské (národní) části jako oblasti pro fungování ve světovém ekonomickém systému a přijímání strategických rozhodnutí;

vědecké a koncepční studium nejnovějších špičkových geoeconomických a geofinančních technologií pro působení v geoeconomickém prostoru s cílem vybavit jimi ruské finanční a průmyslové úderné skupiny strategického postavení;

vytvoření Federální geoeconomické univerzity jako vyšší odborné vzdělávací instituce vzhledem k naléhavé potřebě vzdělávat odborníky v oblasti globalismu a geoeconomické strategie ve vyšších vzdělávacích institucích;

vytvoření fondu na podporu výzkumu nejnovějších trendů v oblasti humanitního poznání: globalistika, geovědy (geoeconomie, geofinance, geoinformatika, geologie, geokultura atd.), dialog, humanitní kosmologie, kognitivní geografie; vydávání vědeckých monografií, učebnic, slovníků, příruček atd. v těchto oborech; všestranné rozšiřování a využívání zkušeností z vědecké a veřejné diskuse o problémech nového poznání, nejnovějších paradigmat světového a národního rozvoje;

Založení mezinárodních časopisů "Geo-economics and Globalistics", "Dialogistics", "Humanitarian Cosmology" jako intelektuálních platforem a tribun pro nejnovější průlomové myšlenky;

pořádání fór, konferencí, symposií, seminářů, kulatých stolů na geoeconomická témata v Rusku i v zahraničí ve spolupráci s Veřejnou akademií geoeconomie a globalistiky a stálými světovými fóry;

aktivní vstup do nových forem organizace výroby (klastrové síťové modely, nové struktury postindustriálního typu atd.).

VIII.4.3. Ruský "velký projekt" - přístup do vesmíru nové renesance.

Nejsou to však jen strategické perspektivy, a to jak střednědobé, tak dlouhodobé, které zaměstnávají mysl ruského intelektuálního jádra: *Rusko nabízí světu projekt dvacetileté - zo pa nzy*. Jde o formování nových filozofických principů s ohledem na hodnocení "moderního" vesmíru, jeho osudu, a tedy i osudu našich čtyř účastníků globálního dialogu člověka, světového systému, světového společenství a přírody. Zde nejde jen o nastolení tak velkolepého problému. Základní teoretické, metodologické a praxeologické základy tohoto paradigmatického projektu nejvyššího řádu jsme již položili. Hovoříme o počátcích humanitní kosmologie, globalistiky s vějířem geonautiky (geologie, geoeconomie, geoinformatiky, geomarketingu, geokultury atd.), dialogistiky a t d.

V tomto projektu již můžeme vidět "nové lidi", kteří jsou schopni jej realizovat; Lidi nabité nezadržitelnou energií a touhou vidět náš svět ze zcela jiných souřadnic, z jiných metodologických orbit, které dávají zcela novou perspektivu chápání našeho světa, orbit, z nichž je jasné vidět veškerá zhoubnost současných světonázorových modelů, které se z vysokých pozic jeví jako světonázorové šilhání, s armádou vyškolených apologetů tradičního, zastaralého, zchátralého světa.

Rusko otevřeně navrhuje světovému společenství a světovému systému, aby do programu dialogu na předních světových intelektuálních platformách zařadilo právě tuto otázku týkající se nových světových horizontů. A ať se takovéto formulování otázky nezdá přehnané: svět kolem nás je tak nepříjemný, tak nebezpečný pro člověka, jeho život, jeho rodinu, pro zemi, kde se narodil a vyrostl, že otálení s nastolením tak vysokého ranku otázek je nejvyšší nezodpovědností. Je čas na iniciativu!

Nečinnost na světové scéně je špatným znamením! Když země mlčí a tiše bloudí po poli globálních problémů dialog ,svědčí too mnoha věcech: buď o její tajnůstkářství, zdrženlivosti, nepředvídatelnosti, nedostatku diplomatického myšlení, nebo o příliš "chabě" zahaleném plánu. To často vede k neblahým důsledkům. Ti, kdo aktivně řeší světové problémy, je zpravidla řeší ve svůj prospěch a "mlčící", kteří se vzpamatovali, jen stěží naskočí do rozjetého vlaku. Rusko si to včas uvědomilo a přináší na světovou scénu k diskusi řadu prvotřídních iniciativ a projektů. Mají různý rozsah, ale všechny spojuje zaměření na globální harmonizaci, rovnost a rovnováhu zájmů. Staly se již majetkem světového vědeckého myšlení a na jejich základě se formuje "Velký projekt" přístupu k vesmíru nové renesance. Všechny tyto "velké" iniciativy nejsou pro "velké" červené slovo nebo nezávazný rozhovor - vedou k "Velkému" Byznysu!

VIII.5. Dialog: x "Velké řeči" vedou k "velkému obchodu"

Pro Rusko je charakteristické, že svým iniciativám dává obchodně pragmatické zabarvení. Rusko s klidným a kritickým pohledem sleduje globální krajinu a zastavuje svůj pohled na globálních oblastech a bodech, kde se rozhoduje o osudu moderního světa a kde se kladou jeho nové historické stránky. Rusko se podílí na jejich psaní. Co určuje "tah" Ruska do těchto oblastí, do problematických uzlů světa, a jak je vytyčován vektor k nim?

VIII.5.1. Pro Rusko není dialog prázdným problémem

V dnešní době, která byla Rusku historií dána k tomu, aby provedlo kvalitativní skok do své budoucnosti na nové inovační vlně, prakticky neexistuje prostor pro pokračování globálního dialogu na způsob pomalé výměny názorů, která je ve světě stále běžná, a to dokonce "pravidelně". To je nepříjemné a často to zanechává dojem sondování "protistrany" pro "pravidelnou" výměnu názorů.

jeho kroky v současnosti a budoucnosti. V tomto ohledu se ve světě vytvořila kolosální *dvojspolečnost*, jejíž název zní " *být předstižen*".

SCOTflCMlaelM'4.

Rusko zásadně přehodnocuje tento pohled na účast na velkých fórech s velkou agendou za účelem nalezení velkých řešení a objevují se nejnovější technologie, které to umožňují.

Obecné obrysy nového přístupu k dialogu na základě nové technologie vidíme v následujících metodických pokynech.

a) Kromě agendy a účastníků globálního dialogu je pro Rusko velmi důležitá zvláštní atmosféra, "*prostředí dialogu*", jehož *synergie* již zakládá pozitivní dynamiku při výměně názorů a hledání řešení projednávaných otázek.

Prostředí dialogu a jeho nálada na každém fóru se vytváří oco6o, předem a velmi pečlivě! Jsou založeny na 1) dodržování konstruktivní nálady hledání řešení problémů;

2) dodržování univerzálních hodnot a motivací, jejichž nositeli jsou život potvrzující paradigma světového vývoje (jako taková mohou působit vědecké a koncepční základy globálních procesů), paradigma, která jsou vědomá a "připravená k praktickému uplatnění" na té či oné světové intelektuální platformě dialogu.

6) Kromě atmosféry "součinnosti dialogu" je třeba poukázat na technologii *projednávání* některých rozhodnutí o otázkách vysokého významu. Pro Rusko je to gradualismus, pečlivost

Je nepřijatelné představovat si "podzemního krtka", jak se natahuje za svou larvou (problém) a vyhrabává přitom obrovské díry. V našem případě mluvíme o něčem jiném: o rychlém (revolučním) vzestupu tvůrčího génia lidu hlásáním principů svobody, vyzdvižením tvůrčího člověka na nejvyšší piedestal, a hlavně pozvednutím pojmu "lidský život" a jeho životodárných principů na úroveň, kterou Rusko dříve neznalo.

c) Rusko nemůže donekonečna vést rozhovory analogicky k rozhovoru mezi hluchým a němým člověkem. Zde nepomáhají gesta, krásné postoje, náznaky, mimika a hra svalů. Zde je zapotřebí nový jazyk, nový pojmový aparát, nový jazyk dialogu, nové prostředí, tj. nový dialogový instrumentář. A tento soubor nástrojů se již formuje, byl již vyzkoušen a přináší.

SÁM.

To vše se týká "technologické stránky" dialogu. Nyní se podívejme na postoj Ruska k *věcné části dialogu*.

VIII.5.2. Přístup k nejnovějším tematickým blokům

1. *Otázka zdaleka není triviální: kdo bude včas vytvářet věcné agendy? Existuje zde dlouhodobé nebezpečí, které se jmenuje departmentalismus. V Rusku nelze tento problém svěřit žádné úzké resortní struktuře. Problém má vždy své odpůrce, kteří znehodnotí jakýkoli vysoce postavený a zdánlivě oprávněný problém světového významu. V zásadě potřebujeme institut stejné filozofické kvality a strategické orientace jako Skolkovo. Jestliže však Skolkovo má v Rusku uskutečnit postindustriální průlom, a tím deklarovat jeho pevnou niku ve světové technogenní civilizaci, pak analogicky ke generování světových humanitárních inovací je třeba vytvořit takovou strukturu, jako je <Humanitární Skolkovo>^b. Zdá se nám, že se na jejím vytváření a práci (analogicky k technogennímu Skolkovu) mohou podílet nejlepší intelektuálové-humanitáři světové úrovně.*

2. *Je třeba vypracovat metodu, která by stanovila priority při řešení některých velmi důležitých otázek. Lze určit několik prioritních humanitárních skupin.*

SNNOSHLE LIFE 'JCLO8CKO, S?O OSHOINSH8O, TSNNOSHLE LIFE 'JCLO8CKO, S?O OSHOINSH8O, TSNNOSHLE LIFE 'JCLO8CKO, S?

Ostatní věci jsou druhotné a vycházejí z tohoto předpokladu.

Svoboda a různé aspekty jejího skutečného projevu jako prvořadé hodnoty. Zvláštní aspekt problému: svoboda podnikání a povolání, svoboda tvořivosti, názorů, pohybu. Problém člověka a svobody prizmatem humanitních vazeb: "Ekonomie Dialogistika Humanitární kosmologie Globalistika Geoeconomie". Dialog jako m o c n á překážka útoku na hodnoty svobody, na hodnoty humanismu, na způsoby přerušení vazby mezi "svobodou a odpovědností".

---

^b Myšlenka "Humanitárního Skolkova", stejně jako myšlenka "Jaroslavského intelektuálního údolí", patří slavnému ruskému filozofovi a spisovateli Gennadiji Sergejevovi.

Bonpoc o válce a míru. Nyní je situace ve světě taková, že bez postavení této otázky na nejvyšší piedestal dialogu mohou být marné nejen ruské snahy o transformaci země na bázi nejnovějších high-tech inovací, ale i snahy světového společenství o vybudování nové rovnováhy postkrizového světového hospodářského prostředí a myšlenky *mírového řešení světové krize. Mé hodnocení je následující*

Iniciativu na obranu života na planetě je třeba plně podpořit: globální vojensko-průmyslový komplex v e spojení s globálními jestřáby nese všechny rysy globální zločinecké struktury, otevřeně i skrytě vyrábí prostředky k vraždění a otevřeně i skrytě s nimi obchoduje na světovém trhu v globálním měřítku. Její činnost by měla být považována za "zlý úmysl", "zločinný záměr" a podléhat jurisdikci světového společenství. Na pořadu dne je zřízení tribunálu podobného norimberskému pro dobu míru. Nad světem se pomalu, neviditelně, neúprosně vznáší meč, jakási gilotina - lidstvu se připravuje strašlivý osud. Krvavá noc (světová válka). Příprava na ni (světovou válku) probíhá systematicky, vypočítavě a téměř bez svatouškovského obalu. Masky jsou odhozeny a lidstvo se valí do nejnebezpečnější zóny svých dějin.

Vytvoření nového institucionálního modelu světového řádu. Staré, tzv. mezinárodní instituce již nejsou schopny přijmout nové výzvy, nové úkoly a nové iniciativy v kontextu nové a rostoucí globalizace. Není to proto, že by dočasně zeslábly nebo se nedokázaly včas zorientovat, ne, ony přirozeně dokončily svůj životní cyklus a odcházejí z historické arény, neboť s nimi se zrodí i starý vestfálský buněčný mezinárodní systém naší planety s jeho politickou mapou světa.

Nové paradigma poznání světa, "nová věda", nyme - pochod do sféry "ne-vědy" s novými, život potvrzujícími cíli, úkoly a motivacemi.

3. *Zpětné odkazy: problém návratu k <problémům>.* Existují problémy takového rangu a intenzity, že trvání globálního dialogu je třeba měřit v dlouhých časových úsecích, problémy tisíciletého rangu a jim odpovídající otázky. Jednou z těchto otázek je např: "Osud našeho zmenšeného, "moderního" vesmíru a vznik "nových lidí".

do vesmíru nové renesance" musí zaujmout nejlepší světové intelektuální platformy dialogu.

Ruské intelektuální myšlení překonalo tento starý, zchátralý svět a vystoupilo na nejvyšší vyhlídkový bod, z něhož se otevírají nové horizonty tisíciletého světového vědomí a odkud k nám již přichází nový svět, nové hodnoty, nové motivace Vesmír nové renesance jako ruský "velký projekt".

Souhrn

Na panoramatu světa, na které "génus života" pohlédl j e d i n ý m pohledem, když se vracel z piliřů vesmíru, je obrovská země. Jmenuje se Rusko. Je domovem úžasně silného a houževnatého lidu, který na svých bedrech nese neuvěřitelné útrapy a zkoušky. Neotřesitelná síla ducha, smysl pro realitu, mocné intelektuální nadání předurčují Rusku místo a roli ve světové hierarchii postavení a osud mu předurčil, aby se zařadilo mezi velmoci.

Po předložení avantgardní koncepce - triády "geoekonomického globalismu humanitární kosmologie" - se v Rusku rýsují následující linie.

jasná trajektorie světového vývoje, k t e r á buduje novou renesanční stavbu světa vesmíru.

V těchto nových horizontech Rusko ohlašuje historický obrat ve svém osudu jako dvoufázový manévr historického rozsahu. Jeho hlavním jádrem je myšlenka přeměny Ruska v etnicko-ekonomický systém světové úrovně. V souladu s touto myšlenkou mají koncepční význam následující ustanovení:

1. Rozvoj Ruska by měl být budován v kontextu globálních trendů sbližování národů, internacionalizace, vzájemného prolínání a obohacování všech oblastí života. V centru tohoto procesu stojí geoekonomika. Úspěch Ruska v této sféře radikálně změní sociálně-ekonomickou situaci a zajistí harmonickou realizaci reformního kurzu.

2. Budoucnost Ruska, základ jeho národní velikosti spočívá ve způsobech harmonické symbiózy vyspělých vědecko-technických a intelektuálně-duchovních sfér, reprodukce na tomto základě kvality života jednotlivce, rodiny, společnosti, etnických skupin, národů, což otevírá nové horizonty civilizační rovnosti.

To je také základem jeho odklonu od technogenetického vyčerpání postindustriálního světa.

3. Vliv Ruska jako velmoci na průběh světových procesů, jeho politická a vojensko-strategická váha jsou předurčeny jeho místem a rolí v geoeconomickém prostoru, jeho národními zájmy vyhlášenými v geoeconomickém atlase světa, jeho obranou těchto zájmů, jeho snahou o partnerství, strategickou rovnováhu a vyváženost.

d. Ruský pragmatický a realistický přístup k řešení akutních světových problémů tak zapadá do obecné světové tendence odstranit prostřednictvím světového diskurzu obrovskou vrstvu nahromaděného geopolitického, ideologického a civilizačního povyku a nepořádku kolem nich, které po dlouhou dobu zaplétaly svět do nekonečných hádek na hranicích buněčného vědomí a na hranicích buněčné mezinárodní mapy světa, které vedly ke krvavým válkám z důvodů nepochopení, nepochopení a často prostě jen slepoty a neochoty pochopit druhou stranu. Síť, která obepínala jednotlivce, světovou společnost a světový systém, se chýlí ke konci. Odstraňuje se stejně, jako se odstraňuje pavučina ve starém zaneřádaném domě. A Rusko má k tomuto účelu v rukou spolehlivý a mocný nástroj: *dialogistiku*. *Existuje* skutečné vědomí nutnosti zásadního obratu v chápání kategorie "dialog".

Ruské intelektuální myšlení, které předložilo paradigmatické spojení "geoeconomie globalistika humanitní kosmologie" jako účinnou páku harmonizace našeho světa, vstupuje na novou hranici: konceptualizaci globální teorie dialogu civilizací. Obecné obrysy řešení tohoto problému jsou již patrné: nový obor poznání "dialogistika" klade teoretické a metodologické základy dialogu v moderním světě na všech úrovních postavení jeho účastníků a nabývá podoby vědecké koncepce. Autor se pokouší (viz monografie DIALOG, 2011) podat nástin pojetí dialogu v podobě vědecké koncepce.

"Je jako průvodní hvězda, která doprovází Rusko, jež se vydalo na nezadržitelný geoeconomický pochod, měnící světovou situaci a globální rovnováhu sil. Je jako vůdčí hvězda provázející Rusko, které se vydalo na nezastavitelné geoeconomické tažení, jež mění světovou situaci a globální rovnováhu sil, společně rozvíjí oblasti a body globálního růstu jako záruku strategické rovnováhy na základě rovnováhy zájmů. Otevřením nové stránky globálního dialogu otevírá Rusko novou stránku svých dějin.

* * *

Neobtěžujte Rusko malichernými starostmi, nerušte ji! Rusko si všechno pamatuje a nic neztratilo, je tam, kde bylo, není sklíčené a unavené, klidně se rozhlíží kolem sebe, je v procesu vysokého intelektuálního vzestupu - kosmologického.

V Rusku si rádi myslí, že stoupají z jedné oběžné dráhy (úrovně) poznání na druhou, vymaňují celé hromady ze sféry "nevědomosti" a vůlí rozumu se posouvají stále výš! Takto například vzniklo paradigma na cestě k novému poznání.

ILEGÁLNÍ VZTAHY / YEOKONOMIKAil   Evil NLISTICII   MILNITIIJENIIla
kosmologie". Rusko vstupuje do nové fáze kosmologizace světového vývoje, vstupuje do nového vesmíru - vesmíru nové renesance!

Dvě hodnoty jako vůdčí hvězdy a počátky vedou Rusko vpřed: 1) hodnota života, hodnota člověka a jeho principů potvrzujících život, a 2) hodnota svobody a jejího projevu v širokém spektru existence.

Historický trend byl zachycen: "...Bohužel v dějinách naší země byla hodnota jednotlivého lidského života často zanedbatelná. Příliš často zůstávali lidé pouze prostředkem, nikoli cílem a posláním rozvoje. Už nemáme nejen právo, ale ani možnost vrhat miliony lidí do pece rozvoje. Musíme si vážit každého z nich. Právě vzdělání, tvořiví, fyzicky a duchovně zdraví lidé, nikoli přírodní zdroje nebo jaderné zbraně, budou hlavní silou Ruska v tomto a příštím století..."

Zachovávaní a ochrana hodnot *Veloaii, jejího života a svobody*. styl, význam a zástava nebývalé prosperity národů Ruska.

<Jen ten je hoden života a svobody, kdo za ně denně bojuje!">
(Goethe).

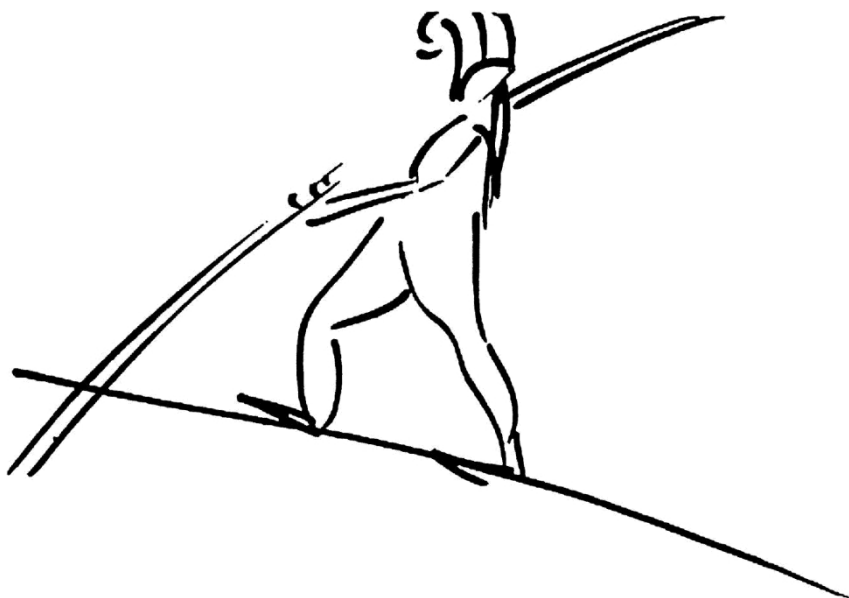

"Projev prezidenta Ruské federace V. V. Putina 19. září 2013 na závěrečném plenárním zasedání Mezinárodního diskusního klubu Valdaj. Putin 19. září 2013 na závěrečném plenárním zasedání Mezinárodního diskusního klubu Valdaj. <http://www.krem1in.ru/news/192d3>.

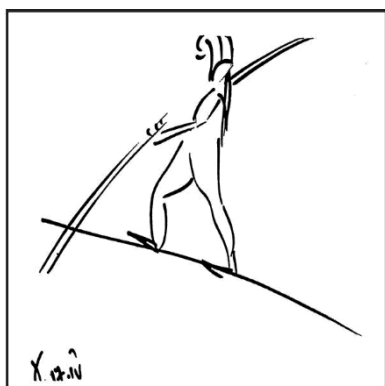
MIMO TÉMA...

Od chvíle, kdy mysl člověka
osvítla obzory jeho bytí,
Balancuje (často aniž by si to
uvědomoval) mezi dvěma
propastmi:
na jedné straně propast
lidského kosmu člověka
samotného a na druhé straně
propast vesmíru. Tato
rovnováha je zárukou
nekonečného života
Člověka.

Kresba autora knihy

Kresba autora knuzu

Laaershekiye. Kosmologické "plavání"
života na planetě: "Memorandum!
se těšíme!

Iniciativa na obranu
Proklamace! A na co

IIKI NCOS DvIJS NI S 3il MIQ A 6 e e everened everency" 523

Závěr. Humanitární prostor: horizonty nových významů, světová krajina
budoucnosti a její

.....do
minanty535

Doslov. Závěrečné akordy: o mé "optice" - mé

< FLC+ A <"TiEchKS"> 3 QSGt IJA

570

Epvloz. Stlačené kosmologické myšlenky 576

Мир «въехал» в XXI век с гигантской ошибкой: «меч» и «ножны» разминулись! И вот заступил диалог как неизбежное средство выживания на планете Земля. Он дал ключ

неутолимой жажды жизни! Набат! И пусть

мы подняли свой голос в защиту жизни!

PŘEHLED.

Kosmologický zaplň je iniciativa na
obranu života na planetě:
"Memorandum! - Proklamace! - Nabat!: Baku
Hnutí za mír a bezpečnost"

Autory zpravidla při otáčení poslední stránky posledních kapitol jejich knih přepadá jakási nejasná úzkost. Její povaha je částečně jasná: blíží se rozloučení s knihou. Autor je stále v tvůrčím zápalu, ale téma je již vyčerpáno.

Ale jako ve všem, nic nelze náhle přerušit. Proto spisovatelská praxe vymyslela "Konec", který používám!

* * *

Zatímco "génus života" putoval humanitárním prostorem a razil si cestu k pilířům naší existence (jinak řečeno k vesmíru), na planetě Zemi se odehrála mimořádná událost, událost globálního rozsahu, Mezinárodní humanitární fórum (5. října 20f2 z.)' bylo zahájeno v hlavním městě slunného Ázerbájdžánu. Událost sama o sobě je neobvyklá, významná svým rozsahem, obsahem, místem i časem.

O fóru v Baku. Byla vytvořena intelektuální platforma nejvyšší úrovně: "...Baku International Forum".

Fórum se má konat každoročně. První fórum se konalo 10. a 11. října 2011 pod názvem "21. století: naděje a výzvy" a zúčastnili se ho hosté z více než 20 zemí.

Humanitární fórum je každoroční akcí významných představitelů politické, vědecké a kulturní elity světového společenství, včetně významných státníků, nositelů Nobelovy ceny za různé vědní obory a šéfů vlivných mezinárodních organizací. Cílem fóra je dialog, výměna názorů a diskuse o širokém spektru globálních otázek, které zajímají celé lidstvo.

Fóru spolupředsedají Ilham Alijev, prezident Ázerbájdžánské republiky, a Vladimir Putin, prezident Ruské federace. Fórum iniciovali v roce 2010 prezident Ázerbájdžánské republiky Ilham Alijev a jeho kolega, prezident Ruské federace Dmitrij Medvedev.

"Organizátoři a účastníci fóra jsou zástupci přírodních, společenských a humanitních věd, jakož i kulturní elity světa, kteří si dali ambiciózní úkol vytvořit novou humanitární agendu pro další jednání mezinárodního společenství. Fórum je otevřeno také "velikánům světa", současným či bývalým hlavám států a zakladatelům nadnárodních korporací. Setkání zástupců ze všech oblastí života

'fCLO8CfCskOy SJASH sLLe NOSSI, oSci? oSci? oSciMOLle NOS j9SSSNIS

pro naléhavé otázky, které se týkají celého lidstva. Erik duše v lidstvu je výzvou k vytvoření fóra pro univerzální humanitární otázky v období zlobalizace, což se odráží v Baku De-velopment.

Cílem fóra je navázat dialog prostřednictvím "kulaté stoly". Vytvoření arény pro archeologicky relevantní témata, která zajímají mysl od pedagoga až po vedoucí představitele státu, kde si každý může vyslechnout a být spokojen.

Cílem fóra je vytvořit platformu pro konstruktivní debatu a diskusi, výměnu myšlenek, teoretických a praktických znalostí. Výsledek fóra se promítá do doporučení a doporučení mezinárodním organizacím, vedoucím představitelům jednotlivých států i každému jednotlivci...". (zvýraznění moje. E lf)²

Bylo mi ctí zúčastnit se Mezinárodního humanitárního fóra v Baku (Baku, Ázerbájdžán, 4.-5. října 2012). Mezi účastníky fóra byl i počet účastníků.

---

² Další informace o fóru naleznete na adrese:
<<http://www.bakuforum.org/ru/about>>.

Akce se zúčastnilo více než 600 osob ze 70 zemí včetně Ruska, 11 nositelů Nobelovy ceny, 10 bývalých hlav států a představitelé politické, vědecké a kulturní elity mezinárodního společenství.

Fórum otevřelo nové obzory spolupráce, postavilo do centra pozornosti problémy humanismu, tolerance a pluralismu a dalo nový impuls dialogu kultur a zachování pestré rozmanitosti světa! Všechny účastníky fóra spojuje společný impuls k dialogu, novému poznání světa, průlomovým novým myšlenkám a inovacím.

Z vysoké tribuny fóra autor oznámil obecný nástin myšlenky vstupu světa do nové fáze (etapy) vývojové *kosmoložace* a *humanitární kosmoložace* jako konceptualizace, vědeckého zdůvodnění a podpory tohoto procesu (referát "Humanitární průlom v globální metodologii chápání světa ("fázové přechody" a jejich metodologické a teoretické uchopení)" u kulatého stolu "Nové metodologické přístupy k procesu globalizace v XXI. století").

Proto je *"...voláním duše celého lidstva postoj Fóra k univerzálním lidským a humanitárním problémům období globalizace, který se odráží v prohlášeních z Baku..."*. Jak procítěná slova, kolik bolesti nad stavem lidstva a jeho budoucností, kolik poplatné upřímnosti a odhodlání v nich odhalené, odhodlání postavit se výzvám, nebezpečím a hrozbám visícím nad zeměmi, každým člověkem, jeho rodinou a dětmi!

Tato výzva je určena nejen účastníkům Fóra, ale všem lidem na planetě Zemi. A je nemožné na ni nereagovat!!! A já jsem reagoval! Odpověděl jsem iniciativou na obranu života na planetě. Tato iniciativa se jmenuje *<'Memo- randum! - Proklamace! - Nabat!: Baku Hnutí za mír a bezpečnost'>*.

Dnes je lidstvo v nebezpečí: ve vzduchu je cítit závan smrti a jaderné katastrofy. Co je nejdůležitější, nejnaléhavější, archeologicky relevantní a vzrušující mysl celého lidstva?

Zdá se mi, že je naléhavě nutné pozvednout prapor boje za mír, za bezpečnost národů, na obranu života na planetě. Potřebujeme novou iniciativu, jako je vzduch

---

Zpráva byla zveřejněna. Viz: Hlavní publikace autora k tématu knihy.

po vzoru "Manifestu Russella Einsteina: Vědci za mír a svět bez nebezpečí". V tomto ohledu nám fórum v Baku dává velkou šanci vytvořit novou platformu přijetím memoranda.

"Hnutí za mír a bezpečnost v Baku". Tuto šanci si nemůžeme nechat ujít! A taková iniciativa na sebe nenechala dlouho čekat. Na mysl přišla myšlenka udeřit na poplach!

V životě jsou situace, kdy není kam ustoupit. Člověk přitlačený ke zdi se musí rozhodnout. Zde se obzor zužuje, čas se zkracuje: "Buď, anebo!". Stejný osud potkal i lidstvo! Nad světem, nad každým člověkem a jeho rodinou se pomalu, neviditelně, neúprosně táhne meč, jakási gilotina, a lidstvu se připravuje strašlivý osud, krvavá noc. Není ústupu, není střední cesty! Otázka je velmi tvrdá: buď se světové společenství probudí, uvědomí si smrtelné nebezpečí militaristického běsnění a jaderné katastrofy a předloží účet globálnímu vojenskému a vojensko-průmyslovému molochu (ve světě MIC) a jeho nohsledům, nebo se lidstvo vydá na dějinnou klíčovanou a zanechá planetu v popelu a vzpomínce na lidstvo, na kdysi kvetoucí život, na promarněné příležitosti.

Jaké to bylo. V roce 2013 jsme se všichni "nastěhovali". Já taky.
1. ledna

Silvestr! Téměř podle Arkadije Gajdara: "... Blížil se večer - Kibalčiš-Kibalčiš vyšel na verandu. Dívá se na jasnou oblohu, vítr hřeje, slunce zapadá za noční Černé hory. A všechno by bylo v pořádku, ale něco je špatně. Slyší, jak něco chrastí nebo klepe. Malčišovi se zdá, že vítr nevoní květinami ze zahrad, ani medem z luk, ale je cítit kouřem z požárů nebo střelným prachem z výbuchů...". A to všechno "V tento první den nového roku 2013 to bylo napsáno na papír. Nějak se to najednou změnilo v *memorandum!* - *Proklamace!* - *Poplach!*(dále jen **M e m o r a n d u m**), *Výzva všem účastníkům Mezinárodního humanitárního fóra v Baku a jejím prostřednictvím i světovému společenství a vědcům v regionu* (dále jen *Výzva*) a samozřejmě i "zvýraznění" těchto dokumentů (dále j e n *Humanitární průlom: Bevaloz získává vědeckou podobu - dialogistika*'>.

Své vize jsem okamžitě zdokumentoval na internetu: texty sdělení a memoranda byly zveřejněny na internetu na stránkách In-

---

<<http://lib.ru/GOLIKOW@oy-kib.txt>>.

Základní publikace autora byla zveřejněna na analytickém portálu VIPERSON: <[http://viperson.ru/wind.php?ID- 657504&soch-1](http://viperson.ru/wind.php?ID-657504&soch-1)>.

A pak se "Memorandum" začalo vyvíjet vlastním životem:

1. ledna 2013 z. Memorandum a jeho usnesení jsou podepsány autorem.

Dne 3. ledna 2013 se pod ně podepsal známý ruský vydavatel, filozof a fyzik, šéfredaktor časopisu "Euroasijská bezpečnost" Gennadij Sergejev.

Dne 7. ledna 2013 z. distribuce textu "Odvolání" a

/' eMO iIND Mi'l'y K iISTNIKIIM iIKII MiIKII MiI-.

Oba dokumenty byly zaslány pod dvěma podpisy Ernesta Kočetova a Geniadije Čepzejeva. Oba dokumenty byly zaslány pod dvěma podpisy *Ernesta Kočetova a Genije Čepzejeva*).

Níže jsou uvedeny texty zaslaného "Odvolání" a "Výzvy".

"Memorandum" (pokud jde o text "Humanitární průlom: Dialog získává vědeckou podobu Dialogistiky", čtenáři si jej mohou přečíst na webových stránkách Veřejné akademie věd geoeconomie a globalistiky: <Kočetovův manifest.pdf>). Texty jsou uvedeny v základní autorské

Hil C C K O M a angličtina.

Seznam účastníků Mezinárodního humanitárního fóra v Baku, kteří jako první podpořili iniciativu na obranu života na planetě Zemi, doplnili seznam signatářů a připojili své podpisy pod rezoluci Memoranda, je uveden na konci Memoranda.

Odvolání

všem účastníkům Mezinárodního humanitárního
fóra v Baku a jeho prostřednictvím také
světovému společenství a vědcům z celého světa".

Vážení pánové, kolegové, přátelé!

Přijměte prosím naše nejsrdečnější a nejupřímnější blahopřání k Novému roku a přání zdraví, tvůrčích úspěchů, jasných, radostných a šťastných dnů! Doufáme, že nás nový rok 2013 potěší tvůrčí a přátelskou komunikací na cestě dialogu o nejdůležitějších a nejpalčivějších problémech našeho světa!

---

fi Kochetov P.G. 1 leden 2013

Uplynulý rok zanechal v paměti Mezinárodního humanitárního fóra v Baku {*Azerbájdžán* nesmazatelnou a živou stopu, z. *Baku*, 4. 5. října 20f2 z.). Jedná se o celosvětovou událost: zrodila se mocná intelektuální platforma nejvyšší úrovně! Fórum otevřelo nové obzory spolupráce, postavilo do centra pozornosti problémy humanismu, tolerance, pluralismu, dalo nový impuls dialogu kultur, zachování pestré rozmanitosti světa!

Všechny účastníky fóra spojuje společný impuls k dialogu,
HOBOM NNIILNIU O MI e, NEW IDEA M. O M D i l l IKNLN VON-
myšlenka nového globálního fázového přechodu
KOSMOLOGIE JAKO NOVÁ ETAPA SVĚTOVÉHO DĚNÍ

Dnes je lidstvo v nebezpečí: ve vzduchu je cítit závan nové jaderné katastrofy, smrti a zkázy, zničení všeho živého. Svět potřebuje novou iniciativu na základě manifestu Russella Einsteina: Vědci za mír a bezpečnost.

Vyzýváme k pozvednutí praporu boje za mír, za bezpečnost národů planety. V tomto ohledu nabízí fórum v Baku velkou šanci vytvořit novou platformu přijetím dokumentu.

<'Memorandum! - Proklamace! - Nabat!': *Baku Hnutí za mír a bezpečnost*'> (jeho návrh je uveden níže). Tuto šanci si nemůžeme nechat ujít! A doufáme, že se tato iniciativa dostane do centra vaší pozornosti a bude podpořena. Nechť je tato

P T HILC SOP HILC SOP HILC SOP HILC SOP HILC SOP HILC SOP HILC SOP HILC SOP HILC SOP HILC SOP HILC SOP
HILC SOP HILC SOP HILC SOP HILC SOP HILC SOP HILC SOP HILC VYSOKÉ G MILIN MI ILKINS

Mezinárodní humanitární fórum, které přineslo silný příliv tvůrčí energie na cestách dialogu. ⁶ ve svém vysokém vědeckém sta-

strana dialog, hledání nejnovějších modelů míru, harmonie a souladu.

S nadějí na spolupráci, mír a klid, s hlubokou a upřímnou úctou.

⁶ *Poznámka autora: o úloze dialogu jako klíčového nástroje pro pochopení (uvědomění) světa a účinného prostředku k jeho proměně viz: Kočetov L.f. Dialog: Dialogistika jako věda o osudu člověka a světa v kontextu globálních změn: Vědecká monografie Společnosti Akademie věd geoeconomie a globalistiky. Moskva: Ekonomika, 2011. Plný text knihy je k dispozici na internetu: <http: kochetov.viperson.ru wind.php?ID- 6d1398&soch-1>.*

Memorandum! - Proklamace! - Nabat: Hnutí za mír a bezpečnost v Baku

Nervózní vteřiny nového, 2013-ro, roku! Svět prošel okamžikem a *vstoupil do* nové dimenze své existence. A bez ohledu na to, jaký je jeho referenční bod (kalkulace), lidstvo jej pravidelně potkává s velkou radostí a s jakousi skrytou nadějí v plnosti života, v přemíře svých životních sil, vášní a bezstarostnosti, pije svůj pohár života. Je to "tokuets" na polích - ne život, a v této době se nad svět pomalu, neviditelně, neúprosně snáší meč, jakási gilotina lidstvu připravuje strašlivý osud krvavé noci. Krvavá tma je připravena pohltit všechno a všechny, vzít život, vzít radost, vzít slunce a modré nebe, nemilosrdně poslat bezstarostné lidstvo do zapomnění.

Kosa smrti se blíží ke všem. Mladou generaci čeká strašlivý osud. Mladým lidem, chlapcům a dívkám, bude odebráno mládí, naděje, radosti a sny. Nebudou milovat, nedokončí studia, nepoznají, co jsou to zralá léta, nikdy neuvidí své děti, nikdy nepoznají radost ze svobody, štěstí z vysokého letu myšlenek, slunce, modré nebe, zvuk bitvy a dech oceánu, krvavé tornádo je smete do zapomnění.

Mladé dívky, které ještě nepoznaly životní štěstí, budou o toto štěstí oloupeny. Jejich oblíbení chlapci budou vyrváni z jejich slabých rukou. Ony, tyto mladé vdovy, si své štěstí, krátké, oslnivé, odnesou na hřbitovy.

Ženy, matky a manželky, zaslepené žalem, budou navždy toužit po synech a manželech, kteří jim byli odebráni. A kolik lidí na světě bude zmrzačeno, popáleno, znetvořeno, znetvořeno, znetvořeno, ztratí rozum a zdravý rozum, zemře hladu, odsouzeno k živoření. Šediví starci a dědečkové půjdou do hrobu s palčivým, sžíravým pocitem bezmoci: neochránili své domovy, neochránili své syny, ženy a dcery a věčná, neuhasitelná bolest a touha po pomstě nepoleví.

JSOU V KLIDU.

Plameny šílenství a války pohltí neocenitelné historické důkazy kultur a civilizací, které se na planetě Zemi shromažďovaly po tisíce let kousek po kousku.

Ale bezstarostné lidstvo, překypující radostí ze života, nechce vzhlednout a spatřit obávaný "Damoklův meč" a spouště.

nad ním visely háky obrovské gilotiny. Je opojena životem a nevnímá je, nechce si jich všímat.

Jsmo vyzváni, abychom tento sen rozptýlili a rozpoznali smrtelné nebezpečí. Mezinárodní humanitární fórum v Baku nás spojilo. Takových lidí, jako jsme my, jsou po celém světě miliony a miliony, ale máme to štěstí, že jsme pohromadě.

Světové společenství nám důvěřuje a svěřuje nám své naděje, touhy a sny. Dostali jsme historickou šanci: zastavit šílenství, které trhá planetu na kusy, tuto blížící se apoteózu války a smrti, postavit se do cesty mysl požírajícímu militarismu, jednu nacionalismu a ultrapatriotismu, který se vlévá do hlav a duší mladých generací. Byli jsme okradeni o možnost ohradit se proti smrtelnému nebezpečí, které je v pohybu: "Nedostali jsme se k němu!", "nepochopili jsme!", "nedohodli jsme se!", "nenaslouchali jsme tepu planety!", ...a nechali miliardy lidí jít pod nůž všepožírajícího molocha.

Jsmo si vědomi toho, že lidská mysl, jeho intelekt vytvořil příznivé podmínky pro prosperitu života na planetě Zemi, ale zároveň, ve stejnou dobu, stejná mysl a intelekt rozjely na plné obrátky globální "stroj smrti" - globální vojensko-průmyslový komplex s úzce provázanými národními sektory, "byty". Ten neúprosně, den za dnem, požívá gigantické zdroje planety (intelektuální, finanční, materiální, pracovní). Do světového obchodního obratu uvádí hory smrtících zbraní: jaderných i "konvenčních", těžkých i lehkých, ručních, chemických, bakteriologických, informačních, klimatických atd. Vojenský moloch vytlačil světovou populaci. Válečné kladivo vytlačilo civilní průmysl na okraj globálního dění, mnohé z nich pohltilo. Nezadržitelný stroj smrti ovládl ekonomiku, průmyslovou politiku, finance, kulturu, právo a lidskou sociální sféru. Věda, vzdělání, velká politika (geopolitika), diplomacie a ideologie byly hozeny na tento smrtící oltář.

Mimo oblast právního posuzování fungují ve světě beztrestně a otevřeně zavedené "reprodukční cykly smrti a vraždy", od "zločinného designu" (vědecké objevy, vynálezy a design nových a vylepšených technologií) až po "kriminalizaci".

(např. "tradiční" zbraně) "trestné činy" (financování, investice, výroba, testování a zkoušky, dodávky a prodej na světových a národních trzích) až po "trestné činy" (odpalování zbraní: výcvik, rozkazy k jejich použití).

Tuto trestnou činnost podporuje množství vojenských a polovojenských organizací, vysokých škol, monografií a učebnic o "strategii a taktice zabíjení", příruček "jak na to" atd.). Tato trestná činnost je podporována množstvím vojenských a polovojenských organizací, vysokoškolských vzdělávacích institucí, monografií a učebnic o "strategii a taktice zabíjení", příruček o "použití" a t d.

Vzniklo nerozlučné spojení (symbióza) světových jestřábů generality, diplomacie a světového vojensko-průmyslového komplexu. Zde polovina světa kuje obří meč a polovina světa jej používá. Zde jsme přilnuli k politickým mapám světa, k "buňkám namalovaným státům tímto pozůstatkům "starého vestfálského" systému světové příslušnosti. Zde se bez ustání kreslí "dělicí" čáry a plochy, šipky, osy, obrysy politicko-vojenských spojení, promíchávání přátel a nepřátel, hledání nových nepřátel, jejich nalézání a napadání.

Dochází k všeobecnému znehodnocování života. Od útlého věku se lidé učí o smrti, děti drží v rukou militarizované hračky, školní učebnice jsou plné válečných témat.

"Média ovládl kult násilí, smrt je oslavována. Z televizních obrazovek a pláten kin vidíme hrdiny-zabijáky, mladé dívky a ženy, budoucí matky, jsou zařazovány do řad a učí se zabíjet. Svět je plný svatouškovství.

Probíhají tisíce různých fór, seminářů, konferencí, kulatých stolů, nekonečných debat, které nás nepřibližují k řešení problémů ani o milimetr. Dialog

proměnil v zástěnu, ve zkoumání slabin protivníků potenciálních soupeřů.

Jsme vědomě odhodláni tomu všemu učinit přítrž. Lidstvo nemá kam ustoupit! Otázka je nesmírně tvrdá: buď se světové společenství probudí a zaplatí účet Molochovi a jeho komplicům, nebo se vydá dějinným kličkováním a zanechá planetu v popelu a paměti lidstva.

USNESENÍ:

Vyzýváme účastníky Mezinárodního humanitárního fóra v Baku a jeho prostřednictvím světové společenství a vědce na celém světě, aby podepsali následující rezoluci:

1. Vyzýváme hlavy států, aby si uvědomily svou osobní odpovědnost za osud světa, za osud každé země, každé rodiny a každého jednotlivce.

2. Vyzýváme světovou vědeckou komunitu, aby se vydala cestou boje proti militarizaci vědomí, aby odmítla "Služební cesty" do říše nevědomosti za převratnými vědeckými myšlenkami a objevy, jejichž cílem je zničení veškerého života na Zemi. Zde by měla mít své slovo "etika nového", vysoký status titulu vědce, povolání k zachování života na planetě a jeho rozkvětu.

3. Obracíme se na učitelský sbor planety s požadavkem, aby ze svých přednášek, učebnic a osnov odstranil explicitní i zastřené projevy militarismu, šovinismu, národnostní a etnické nesnášenlivosti. Jste zodpovědní za deformaci vědomí mladé generace.

4. Vyzýváme diplomatický sbor, aby se přestal omlouvat za válku, přerušil styky se světovými jestřáby a zabránil diplomatickým hrátkám s osudy milionů lidí na pokraji života a smrti.

5. Vyzýváme velké podniky, aby se zbavily svého kapitálu ze smrtícího vojensko-průmyslového komplexu. Svět má obrovské možnosti využít ekonomickou sílu k mírovým účelům.

6. Vyzýváme představitele humanitních oborů, filozofy, historiky, sociology, politology, kulturology, ekonomy a právníky, aby se vyvarovali otevřené i skryté apologetiky ideologických dogmat, která vytvářejí ajpy prostředí, v němž okamžitě propuká a kvete militarismus, nacionalismus a šovinismus.

7. Obracíme se na právní vědce, kteří zachovali v paměti lidstva právní normy o odplatě za zločiny proti lidskosti, s požadavkem, aby přehodnotili princip odpovědnosti za tyto zločiny. V době míru jsou již příprava na válku, výroba zbraní a obchod s nimi, budování vojenských rozpočtů, militarizace ve školství a vědě zločiny proti životu a lidskosti a podléhají právnímu posouzení.

8. K tomuto dokumentu připojujeme své podpisy. Ale jak se k němu budeme připojovat, bude se měnit, bude nabývat na síle a hloubce. A možná je nás na planetě Zemi jen pár, ale jsme to my.

Řekli své slovo, své krédo, pozvedli hlas na obranu života. Regálie a tituly zde nejsou důležité. Spojuje nás dobrá vůle, žene nás odpovědnost za budoucnost lidstva.

Поднucu:

1. Kočetov Ernest Georgievich Prezident Veřejné akademie věd geoeconomie a globalistiky, doktor ekonomie, Akademie Ruské akademie přírodních věd (Moskva, Rusko).

01.01.2013

2. Gennadij Michajlovič Sergejev - šéfredaktor časopisu "Eurasia Security" (Moskva, Rusko).

03.01.2013

3. Vladimir Sergejevič Skačko Šéfredaktor novin "Kyjevský telegraf."

01.02.2013

4. Rustamov Eldar AnverovičDoktor biologických věd, profesor, akademik PAEH (Ašchabad, Turkmenistán).

04.02.2013

5. Kidirniyazov Daniyal Saidakhmedovich Vedoucí vědecký pracovník Ústavu historie, archeologie a etnografie Dagestánského vědeckého centra Ruské akademie věd, doktor historických věd, profesor.

05.02.2013

6. Alexander Čumakov vedoucí filozofického oddělení Finanční akademie při vládě Ruské federace, první místopředseda Ruské filozofické společnosti, doktor filozofie, profesor (Moskva, Rusko).

08.02.2013

7. Koychuev Typap Koychuevich- Poradce prezidia Národní akademie věd Kyrgyzské republiky, Akademie, doktor ekonomických věd, profesor.

08.02.2013

8. Lazarevič Anatolij ArkadjevičŘeditel Filosofického ústavu HAH v Bělorusku (Minsk, Bělorusko).

12.02.2013

9. Nikolaj Telpii-z   Předseda Mezinárodní asociace
Gagauzlar", šéfredaktor národních novin "Gagauzlar".

18.02.2013

10. Veysyalli Fakhraddin Yadigyarovich Profesor, ředitel
Ústavu lingvistiky Národní akademie věd Ázerbájdžánu.

22.02.2013

11. Abdrachmanov Tolobek Abylovič Rektor Kyrgyzské státní
univerzity pojmenované po I. Arabajevovi, profesor, doktor
historických věd.

06.03.2013

Kontakty: Ernest Kochetov 105318, Moskva,
Ščerbakovská ul. 20, č. 87. E-mail: geo econ
acadOmail.ru
Tel: +7 (499) 369-73-60; mob: +7 (965) 344-20-60.

* * *

Nostupok! Obdivuji odvahu lidí, kteří podepsali memorandum a jeho rezoluci. Povznést se nad konjunkturu, převzít odpovědnost za osud každého jednotlivce a jeho rodiny, za osud každé země i celého světa je velkou výzvou. Je to vzácná příležitost, která se naskytne jednou za život! A to je možná nejdůležitější čin člověka, "nového" renesančního člověka!

ZÁVĚR

M fHIT f[i]nny KOCMOC: GO[i]nty nových významů,
světová krajina budoucnosti a její dominanty.

A jsme v cíli! Ale za námi je několikastránkový text. Díváme-li se na něj jako na jakousi krajinu z výšky toho, co jsme již procestovali, promysleli a prožili, naše myšlenky fixují nejvýznamnější dominanty této krajiny. Pokusím se je níže zvýraznit, a b y c h na ty "zvýrazněné" zaměřil pozornost čtenářů, protože se domnívám, že shrnují podstatu knihy, totiž *horizonty nových významů*. Zde je několik hlavních bodů.

Zprvé je to pokus (ať už úspěšný, nebo ne, pro mé čtenáře a kritiky) radikálně reagovat na neuhasitelnou touhu po nových poznatcích o světě a nadcházejících světových změnách. Tato žízeň je v atmosféře "naší moderny" stále zřetelnější a hmatatelnější.

Proniká do všech pórů společenského života, do všech skrytých zákoutí existence. *Za druhé* jsem se snažil držet postoje přijatého v úvodu: celou mou knihu nelze vnímat jinak než jako *úvod do nového světonázoru*, jako předstupeň *kosmologického vědomí* a nahlédnutí do nadcházející grandiózní sféry existence.

kosmologizace.

Zdá se mi, že se tento způsob myšlení naplnil.

Za třetí, čtenář v knize pocítí přísně vědecký přístup: problém "*kosmologie*" je vyzdvížen prizmatem, které jasně rozlišuje mezi epistemologickou a ontologickou složkou. Jinými slovy, nová fáze (etapa) vývoje světa je "kosmologizací".

ZZZ

Koncept <'kosmoloziation'> je zvýrazněn novým odvětvím humanitních poznatků. *Humanitární kosmologie.*

Za čtvrté, do středu své pozornosti stavím člověka, jeho život, jeho svobodu, jeho životní principy, jeho potřeby, jeho blízké i vzdálené obzory; člověka, který překročil globální (planetární) hranice a obsáhl nekonečné prostory, spojil v jeden celek "vnitřní" svět *lidského kosmu* a "vnější" svět vesmíru; člověka, který našel touhu po novém poznání světa kolem sebe a začal hledat odpovědi na otázky tisíciletého významu; člověka tvůrce, který si uvědomil velikost světa a uvědomil si velikost *kosmu lidské bytosti* a "vnějšího" světa vesmíru.

Vesmíru;
Člověk, který získal touhu po nových poznatcích o světě kolem sebe a začal hledat odpovědi na otázky tisíciletého významu; Člověk - tvůrce, který si uvědomil touhu po velkých úspěších a "velké věci". To vše zprostředkovává *humanitární*

KOCM OL O? IYA.

Za páté, touha po novém, touha po obnově, vyvolává otázky různého kalibru a stupně (až tisícileté) o všem, čeho se dotkne. A pod tíhou těchto otázek se nám svět kolem nás hroutí před očima a odhaluje zchátralost "moderního" vesmíru, jeho nebezpečnost a nevhodnost pro život. Původ a příčiny tohoto stavu světa byly odhaleny. Spočívají v jeho "podpěrách", kostře a dalších nosných blocích. Jsou "zkorodovány" militaristickým běsněním, technogenikou, mánií rozvoje, "moderním" středověkem.

Šestý. Ale o to právě jde: intelekt vždy najde východisko z každé situace, která ohrožuje životodárné principy bytí: sociální otázky vyvěrají z hlubin vědomí.

lidské "kódy sebezáchovy", nová paradigmatická nastavení existence. Zdůrazňují "vysokou technologii", jak se dostat z depresivní a nebezpečné situace ve světě. Předurčují technologii "rozchodu" se světem vyčerpávajícím člověka: dozrává průlom do nové fáze vývoje světa, je dán ověřený antropokosmologický náčrt nového světa *vesmíru nové renesance*.

Lidská kosmologie je na špici tohoto procesu. Poskytuje spolehlivé vědecké nástroje a soubor technik pro rozpoznání nadcházejících změn a hlásá celou řadu metod a opatření. Mezi ně patří dialog, který se stal nevyhnutelným prostředkem přežití na planetě Zemi. Člověk vystavuje zimní problémy "světovému systému" a "světovému společenství" tím, že je zařazuje do agendy světového diskurzu. Ve vysokých intelektuálních arénách světa začíná Člověk plným hlasem hovořit o radikální změně paradigmatu "moderního světa".

Tímto způsobem odvážně deklaruje demontáž nebezpečně zchátralého vesmíru a výstavbu nového, v nových kosmologických souřadnicích. To vše znamená přechod od globalizace (a její vědy globalismu ke kosmologizaci (a její vědě humanitní kosmologii) a vyznačuje cestu k vesmíru nové renesance. Humanitární kosmologie tento přechod zprostředkovává

proces - zde je člověk v centru! Zde jsou noví lidé

Vyzdvihli a předložili lidstvu nová hesla a náčrty antropokosmu, nové vysoké humanitární technologie transformace světa. Již vstoupili na cestu vedoucí do nového vesmíru - vesmíru nové renesance - otevírají se nové horizonty existence hodné síly, krásy, vitality a inteligence *člověka*.

* * *

Odhalení podstaty a realizace celkové myšlenky knihy vyžadovalo určitou logiku výstavby a v tomto ohledu bylo vyčleněno *několik vzájemně propojených slovních bloků*. Ty jsou strukturovány a rozvedeny v *osmi* oddílech. Projděme si je.

První sémantický blok: světonázor

Tomuto problému je věnován *oddíl I*. Problém porozumění světu na nás dolehl náhle, mocně, nekompromisně, boří konvence a autority, tradiční, zdánlivě neměnné "pravdy", předpisy, zvyky, návyky a pravidla. Přišlo poznání: člověk přestal rozumět světu kolem sebe! Všechno se dalo do pohybu, probudil se dech archaičnosti a xaoku, dochází k tektonickým posunům v lidském vědomí - ve světě se nahromadila kritická masa problémů.

Jsme svědky "vstupu" do epochy vzácného tisíciletého "zlomu". Ožívají prapůvodní modely existence, oslňující projevy harmonie, zdravého rozumu, života a inteligence. "Člověk" ožil! Promluvil! Vymaňuje se z ocelového krunýře nesvobody a zotročení "společenskou smlouvou". Strhává krví zakořeněné "masky" a "oděv" učení, budování, ideologie, pravidla. Strhává obvazy z mysli, z pevně obvázaných hlav.

Žízeň po novém poznání, touha hledat nové významy...

na New Motivations a Stim Lim, se zvláštním výkonem.

problém sebezhanobení. A jako odpověď na tento dotaz vystoupila na scénu *humanitní kosmologie* jako nové odvětví humanitního vědění. Humanitární kosmologie zdůraznila blížící se průlom do nového kvalitativního stavu světa, do nové fáze vývoje.

VITIA KOCSHOJIOZtè3OIftèyu.

V genezi (vzniku) humanitní kosmologie spočívá prvotní impuls jejího zrodu, totiž (myšlenka mě náhle napadla): není globalismus jen zvláštním případem obecnější a velkolepější sféry vědeckého poznání? Vědomí (a uvědomění!) člověka se náhle obrátilo jako blesk: bylo jasné, že globalismus jako beranidlo prorazil oknem do nové, neznámé a tajemné sféry! A člověk s velkou zvědavostí, opatrností a obavami začal touto škvírou nahlížet do obrazu, který se před ním otevřel - *humanitní kosmologie* se před ním objevila v celé své kráse a osvětlila novou etapu vývoje světa - *kosmologii*.

Z vysokých metodologických oběžných drah a piedestalů globalismu a humanitární kosmologie se otevřely nové vzdálenosti a horizonty budoucnosti. Mnohé aspekty světa a aspekty existence (s její živou nahotou) se staly jasně viditelnými ve své živě odhalené podobě.

"Smyčujeme je v pojmu <'chápání světa'> a pak tyto fragmenty kategorizujeme tak, jak sejevily udivenému člověku. Smyčujeme je v pojmu <'chápání světa'> a pak tyto určité fragmenty přinášíme tak, jak se udivenému člověkujevily.

Svět venku/ooh) 1) historicky vzniklý soubor forem poznávacího vědomí, ve své jednotě zaměřený na vysvětlení a pochopení okolního světa, místa a role člověka v něm; 2) subjektivní potřeba člověka vytvářet světonázorové formy, které poskytují (a včas! 3) systém "obecně uznávaných" mýtů, iluzí, halucinací, bludů a svatouškovství subjektivně zasazených do prostoru světonázoru člověka a stabilně fixovaných v jeho vědomí v určitých historických intervalech existence; pěstujících člověka s "obvázanou hlavou" v atmosféře vázané a nevyřčené tzv. společenské smlouvy.4) Obraz světa jako nejbližší přiblížení (model) existence.

Toto "*chápaní světa*" si osvojujeme proto, abychom se neztratili, jak se to v lidských dějinách mnohokrát stalo, a nenechali se odvést (do labyrintů pochybností, kobek bezdůvodných "nadějí, štěstí a lásky", slepých uliček "světlé budoucnosti", somnambulních halucinací) ideology a učitelé morálky všech barev a odstínů. Vycházíme-li z takového "chápaní světa", dospíváme k nové perspektivě a jejím prostřednictvím nacházíme základy *nového chápaní světa*.

Novou perspektivou *světového porozumění* je vnitřní přesvědčení člověka o správnosti jeho věci a o oprávněnosti jeho činů a snah: globalismus splnil své vysoké poslání. Jednak připravil půdu pro další skok do budoucnosti, jednak (a to je neméně důležité!) odhalil skutečnou situaci ve světě. Nyní je člověku naprosto jasné, že svět vstoupil do 21. století s gigantickou chybou ve vědomí. Situace je vyhrocená do krajnosti. Svět je zvrácený do krajnosti. Jenže to jsou ty nejnevyhnutelnější, oči otevírající momenty:

1) "meč" a "pochva" se minuly, svět je v zajetí militaristické jepy; 2) svět a č l o v ě k j s o u vyčerpáni až do krajnosti, člověk je v "ocelové kleci" technogenního rozvoje; 3) člověk uzavřel se světem nevyřčenou otrockou "společenskou smlouvu"; d) do všech pórů života se vplížilo svatouškovství; 5) ve světě probíhá otroctví v sofistikovaných formách, od fyzických po intelektuální; 6) svět je zahalen v dusivé mlze "moderního" středověku; 7) lidské vzdělání a výchova byly nahrazeny krutým výcvikem.

Čtenář mimovolně pocítí podezření a pochybnosti o nezpůsobnosti přijatých schémat existence a bytí a položí si otázky nejvyššího

tisíciletého řádu:

existují jiné důvody a počátky výstavby vesmíru, jiné hodnoty, motivace, cíle a významy? Zde si vědecká kritika a *filosofická a vědecká skepse* směle přijdou na své, ale ne jako obvinění a pomluvy (hanobení) našeho světa, nýbrž jako touha rozloučit se se starým, zchátralým světem, jako se člověk rozloučí s tím, co zažil, co p r o ž í l , č í m p r o š e l . Na scénu se dostala

filosofická a vědecká

skepse

filosofického a vědeckého sledování v ý v o j e člověka a společnosti při hledání chyb vědomí, případů "nápravy a zlepšení" lidské přirozenosti, útok na skutečný, zdánlivý svět, jinými slovy útok na " život".

Nové *chápaní světa* naznačuje konkrétní východiska z této situace a hlásá celou řadu způsobů, technik a opatření. Mezi nimi se jako nevyhnutelný prostředek přežití na planetě Zemi objevil dialog. Člověk odhaluje zející problémy "světovému systému" a "světovému společenství" tím, že je zařazuje do agendy světového diskurzu. Na vysokých intelektuálních platformách světa začíná Člověk plným hlasem hovořit o radikální změně paradigmatu "moderního" rozvojového paradigmatu a rýsuje cestu do vesmíru nové renesance. Humanitární kosmologie na tuto cestu vrhá jasné světlo.

Humanitární kosmologie tak jako průlom do nového poznání světa položila základy nového světónázoru. Abychom si však uvědomili oprávněnost takového průlomu a počátky kladení zásadních otázek tisíciletého řádu, musíme podniknout exkurz do nového oboru poznání - *humanitní kosmologie*, seznámit se s její podstatou, původem a počátky, tj. lépe ji poznat. To je cílem další části knihy.

Druhý sémantický blok:
počátky humanitní kosmologie, její vědecké
(teoretické a epistemologické) perspektivy.

Autor o tom vede rozhovor se čtenáři v *části II*.

Kdy se problém světónázoru stal zjevným? Když se obzory uzavřely a perspektivy "zúžily"! Když člověk nemůže uniknout z kruhu problémů, které ho obklopují, a propadá se do hlavní ulity existence, do ulity bez perspektiv a jasnozřivosti! Když člověk zůstane sám s grandiózními otázkami nepochopení světa! Tehdy se otevírá okno osvětlení, začíná rozkvétat nové vědomí světa a před člověkem se na nové platformě na plošině *humanitního kosmu* zvedá grandiózní pyramida nového poznání - *kosmologického* poznání.

Počátky "nového poznání" leží na základně této pyramidy. Člověk se k této pyramidě teprve přiblížil, teprve se chopil její základny zvědavým okem. Ale již zde, v této fázi, člověk vstupuje do nového paradigmatu uvědomování si svého bytí, jeho "citlivé jít" již začíná jasně rozeznávat neúprosný nástup nového kosmologického vědomí, převratných humanitních technologií, nových obrazů vesmíru. Jinými slovy, dochází k převrácení skořápkových vězení, v nichž se člověk uvěznil.

A pak se svět **z m ě n í** a souřadnice existence se změnil. Dozrává nové prostředí vědomí světa, chápání světa, vnímání světa! Jeho nositelem není tradiční člověk, kterého filosofická antropologie pečlivě pěstovala po gigantickou dobu a vytvořila nekonečnou řadu (jakýsi zástup) antropologických typů. Na scénu přicházejí "noví lidé", odhazují staré tapety, strhávají ze sebe nepoddajné roucho tradičního, zvětralého, polozaniklého. Svět se loučí se svými maskami, přichází čas rojení skepse, a pak se do zorného pole člověka dostávají otázky tisíciletého řádu. Neosvícené vědomí člověka nezadržitelně táhne ke změně paradigmatu. Pro přelomové inovace však existuje jemné ladění.

Jako u všeho nového, neobvyklého a zásadního, a humanistická kosmologie si na tento status dělá dobrý nárok, je třeba se "připlížit". To znamená jinými slovy: *za prvé* uvědomit si nevyhnutelnost "vynoření" tohoto druhu poznání; *za druhé* pochopit, na jaké otázky a jakého ranku je humánní kosmologie povolána odpovídat; *a za třetí* nastínit teoretické a metodologické horizonty, v nichž se humánní kosmologie cítí "doma". Počátky humanitní kosmologie (geověd, geoeconomie, geofinancí, geoinformatiky, geologistiky, globalistiky, dialogistiky atd.) jsou východiskem pro vstup do nových sfér *chápání světa*, pro o d h a l e n í vzácného, tisíciletého ranku *kosmologického vědomí*.

Ale ani to nestačí! Humanitární kosmologie jako dítě osvíceného vědomí se rodí pro vysoké poslání, totiž:

1) důkladná sanitace světa; 2) příprava půdy pro paradigmatický obrat a převrat. Humanitární kosmologie jako paradigma není produktem intelektuálních her. Neobsahuje energii rozsáhlých proměn; vyžaduje je!

Z toho vyplývá hlavní úkol, který humanistická kosmologie splnila: určila zlomový bod v osudu "časového" humanitního paradigmatu, upozornila na bolavá místa v chápání světa kolem nás, našla způsoby řešení nastolených problémů, otevřela možné obzory v metodologii poznávání a *přiblížila se řadě oslabených konceptuálních teorií*. Rozsah úkolů, které před námi stojí, vyžaduje (řeceno Schopenhauerovým termínem) dosažení nejen cílů, kterých jiní lidé n e m o h o u d o s á h n o u t, ale také cílů, které lidé ještě n e v í d í!

Humanitární kosmologie se prohlásila za nejnovější filozofickou doktrínu chápání světa a za odvětví humanitního vědeckého poznání. Její principy (základy) obsahují smysluplné bloky, které motivují k činnosti:

- o hodnotě člověka a života a jeho nových společenských formách organizace;

- o neoddělitelném paradigmatickém pohledu na svět lidského vnitřního a vnějšího světa a způsobech jeho reprezentace;

Je to první krok k dosažení takových úrovní (horizontů) světonázoru, na nichž se stírá hranice mezi přirozeným a humanitním poznáním;

vznik humanitárních geoprostorů (geoekonomie, geostrategie, geopolitika, geokultura, geoinformatika atd.) mimo globální rámec a technologie fungování jako jejich syntéza v této nové prostorové dimenzi;

- o rozpoznání otázek tisíciletí a hledání odpovědí;

- o základních základech učení a kosmologického manifestu nového člověka.

A samozřejmě ještě jeden důležitý aspekt: humanitní kosmologie se před námi odvíjí v obrazech, nejnovějších pojmech, kategoriích, termínech a terminologických obrazech.

Vyzbrojen počátky humanitní kosmologie se člověk vydává na cestu do své budoucnosti, na cestu do vesmíru nové skutečnosti, a *vstupuje tak do nové reality*. Globalismus jako beranidlo, které rozbíjí okno do nové, neznámé a tajemné sféry lidské kosmologie, mu dal jednu z jeho vysokých kvalit *pragmatismus*! A nyní, poté co se usadil ve vědomí lidí a posílil, vyžaduje nové humanitární paradigma rozsáhlé proměny, činy a skutky!

* * *

Tím jsme čtenáři přiblížili vnímání nejnovější "optiky" při realizaci, chápání a zobrazování světa. Zahnuje teoretické a metodologické aspekty humanitní kosmologie, formování základních principů a inverzního modelu nového renesančního vesmíru. Pokouší se podat teoretický a metodologický nástin filozofické platformy (pedestalu), z níž se otevírají nové horizonty existence.

Pro humanitní kosmologii je jednota podél os "z á p a d - z á p a d " a "sever-jih" již malým detailem! Jednota přirozenosti člověka, nekonečná možnost rozumu, to je to, co humanitní kosmologie uchopuje, to je její měřítko! "Noví lidé" stojí v čele velkého pochodu za světovou harmonií. A co je to harmonie? Není to průměrnost vnějšího světa, nakloněná dovnitř lidské bytosti? A na tomto základě pak budování pestrých obrazů světa a společenských vztahů a cesta do vesmíru nové renesance!

Vědecké kosmologické počátky rozbíjejí skořápku existence a posouvají člověka k novým hranicím a obzorům. Živě odrážejí logiku renesančních proměn a vyzbrojují člověka novými a novými obzory.

MLADÍ NOVÍ PODNIKATELÉ A KIITeGO INITOM A, TOM CILMY,

Týmto spôsobom čtenár *vstupuje do ďalšej časti, oddílu III*. V tomto duchu čtenár vstupuje do ďalšieho oddílu (*oddíl III*).

Třetí sémantický blok: humanitní
prostor (obecný nástin forem)

Zde se znovu a znovu vracíme k problému chápání světa, přičemž máme na paměti, že jsme jej označili za *cyméblo* této knihy a do tématu knihy vstoupili *oddílem* "chápaní světa jako problém" *I*). A to není náhodné. Hlavním cílem, který sleduje Autor ve výše uvedeném oddíle-, ukázat "úhel pohledu"

(chcete-li, "úhel pohledu"), ale zároveň změnit "bod a úhel pohledu" na svět. V lidském vědomí nastal gigantický zlom: člověk objevil humanitní kosmos, nahlédl do něj a mimovolně se zachvěl nad úžasnou propastí obrazu, který se před ním otevřel. Humanitární kosmologie tento obraz otiskla! Humanitární kosmologie přerovnála čas a prostor po svém, pojala je do jediného pohledu a nastal čas uvědomit si a pochopit nejnovější fázi *kosmoložace*, která se rýsuje na světě.

Jinými slovy, mluvíme o radikální změně "optiky", protože pohled na nový problém skrze "moderní" systém vidění (v našem případě *světonázor*, který byl díky úsilí filosofických ideologů všeho druhu nenapravitelně pokřiven a nejspíše se jeví jako "světonázorový strabismus") jej nenapravitelně zkresluje a všechny inovace se jeví v deformované podobě. Teprve pročištěním optiky a vystoupaním do patřičné symbolické výšky (*opóimmy*) na oběžnou dráhu humanitní kosmologie se panorama světa s novými vektory aspirace do budoucnosti odhalí ve vší jasnosti.

Na druhou stranu jsme si ukázali, že z hlubin věků k nám přicházejí překvapivé signály nejjasnějších pokusů o vnímání světa v jeho kosmologické perspektivě. Již tehdy, na úsvitu lidstva, byla do kosmologických základů položena řada brilantních kamenů.

Teprve na základě tohoto metodologického postoje jsme byli schopni metodicky, krok za krokem, provést další hod intelektuálního myšlení a přejít k formám (modulacím, atributům, institucím atd.), které "obývají" humanitní kosmos.

Přitom identifikujeme několik *základních principů*, které předurčují obecný obrys těchto forem a nakonec i rysy a obsah humanitního kosmu.

Mezi ně patří *historický* původ kosmologického vědomí. Pak *harmonie*. *Harmonie* je základním atributem kosmologického modelu. Tato kategorie úzce souvisí s kosmologickou formou *uspořádanosti*.

Dále je podobným atributem *proporcionalita* jako fenomén, jako vlastnost organicky vlastní prostoru humanistické kosmologie.

A konečně *kalkul proporcionality*, tj. otázka reprezentativnosti a křivočarosti zobrazení proporcionality jako průvodce harmonie. Tedy ohm *yu zpa'iy* tohoto mapování je <'zlatý řez'>.

Všechny výše uvedené důrazy {*historie, harmonie, uspořádanost, proporcionalita, její výpočet*} tvoří rámec, strunu humanitního kosmu.

Základní principy předurčily obecný obrys humanitního kosmu, jeho rysy a obsah. Zdůrazněme tento proces:

Udělejme si historický exkurz - již na svém "úsvitu" se člověk velkolepě a ve velkém měřítku pokusil vytvořit model a formulovat základní principy při výstavbě Světa v jediné symbióze: "Člověk Země He60", model daleko přesahující planetární rámec.

Své ohlasy zanechala až do naší doby jako záblesky západu intelektuálního myšlení, jako jasná světla minulosti. Ale v důsledku jakýchsi neznámých a záhadných okolností (dnes se o nich můžeme jen dohadovat a domnívat!) se lidský génius v hlubinách věků obrátil na zamýšlenou trajektorii intelektuálního myšlení. Překvapivě čerstvé výhonky život potvrzujících paradigmat byly nemilosrdně, zákeřně a odborně usmrceny. S intelektem se cosi stalo - zalekl se svého impulsu a člověk se "umlčel", ale půda byla připravena a semena v ní zůstala.

A nyní, po tisíciletích, se začínají probouzet k životu spící modely existence. V naší době, na přelomu tisíciletí, se v celé své síle začíná prosazovat nejnovější odvětví humanitního poznání světa kolem nás, *h u m a n i t a r i a c o s m o s - m o l o z i a*: začaly se otevírat *otázky tisíciletého světa*. Přiblížily se modernímu vesmíru a opřely se o něj. A ten se pod jejich tíhou zakymácel. A to se nemohlo nestát, neboť člověk se znovu prosadil jako dominantní "subjekt dějin", nositel hodnoty života, svobody a zdravého rozumu. Osvojil si významy a principy humanitní kosmologie a odvážnými kroky vykročil vstříc nadcházející epoše.

COSU OL O8tè3 Olf tètè.

Humanitární kosmologie *vstoupila do zóny hledání ve vývoji kosmoloo gie*. Byly identifikovány a realizovány základní atributy a sémantické bloky kosmologického modelu ("zdrženlivost", "harmonie", "proporcionalita"). Byly definovány nástroje pro zobrazení těchto bloků (kalkul proporcionality "zlatý řez" atd.). Nejedná se o "stabilitu" a "rozvoj", a tím méně o "udržitelný rozvoj" jako zastřenou sofistickou apologetiku konzervace pokřivení světa a jeho "stability".

Z'Z

"Čisté" prohloubení by mělo být zasazeno všude a jejich *anti-subharmonie v kosmologickém čtení*. Člověk si ji směle osvojuje. *'/mo je harmonie? Je to úměrnost kosmu nakloněná dovnitř do člověka. A na tomto základě pak konstrukce barvitých obrazů světa a společenských vztahů.*

Projedeme-li celou škálu humanitního vědění, najdeme a zdůrazníme *první vlašťovky* kosmologizace v humanitních "odděleních" (oborech humanitního vědění) a představíme je našim čtenářům. Takové "vlašťovky" již vytvořily precedenty v řadě směrů. Mezi tyto směry patří: a) kosmologizace *komunikace*, b) *kosmologizace andcmopuie*, c) kosmologizace *prostoru*, d) *zeoekonomický rozměr kosmologizace*.

Zvláštní roli v procesu kosmologizace však sehrála globalizace a věda o globalizaci, *zlobalizace*. Proces globalizace spustil mechanismy kosmologizace. A zde spočívají priority v geoeconomickém rozměru tohoto procesu, v jeho planetárním charakteru. V tomto ohledu se globální projekty založené na kosmogenezí jasně vyjádřily. Patří mezi ně: globální energetická síť ENERGETONET, globální dopravní a komunikační síť TPAHCHET; projekt-program "Vysoce průmyslový severní geoeconomický pás jako jednotný globální internacionalizovaný reprodukční cyklus"; projekt-program "Sever: Společný intelektuální prostor" (jeho jádrem je jednotný vědecký, osvětový a vzdělávací blok); projekt "Geoeconomická transformace euroasijského prostoru (platforma)"; jakož i další "velké projekty". Noc pro pochopení kosmologického statusu globálních projektů připravily světové školy geoeconomie a globalistiky, mezi nimiž ruská škola geoeconomie identifikovala teoretické a metodologické základy globální transformace.

Projekt transeurasijského koridoru Razvitie je příkladem "kosmologizovaného projektu". Iniciátorem projektu je Centrum pro výzkum regionální ekonomiky, dopravy a cestovního ruchu Univerzity L. Bocconi (Itálie) a Millennium Bank (Rusko). Projekt se zabývá transformací euroasijského regionu na základě vytvoření geoeconomického pásu v zeměpisné šířce, čímž se dostane na vysokou inovační úroveň. Svou povahou je tento projekt *otevřeným neoekonomickým síťovým klastrem inovačního minaa tionu*. Jeho centrum

Hlavním úkolem kosmogeneze je vytvoření nové "sakrační vertikály" na euroasijské plošině, která slouží jako centrum přitažlivosti a sjednocení národních internacionalizovaných reprodukčních systémů. To má však svá úskalí, své vlastní eurasijské "bud', a nebo". Bud' "geoekonomický buldozer" s Čínou, USA, Ruskem a ES v čele rozjede široký geoekonomický pás spolupráce a prosperity od Atlantiku po Tichý oceán, nebo si světoví "jestřábi" geopolitiky rozdělí Eurasii druhým vydáním paktu Molotov-Ribbentrop a boj o zdroje skončí.

Když člověk vstoupí do prostoru humanitního kosmu, přirozeně vezme v úvahu své chyby a smutnou zkušenost svého "vztahu" k přírodě.

Vstoupí do "nové přírody" "přírody nové, kosmologické dimenze" rozšířené do kosmologických měřítek, do gigantické sféry, které se dosud nedotkl. A zde by si s ní člověk neměl dělat legraci, měl by poznat její charakter a způsoby a najít s ní společnou řeč, dodržovat určitý "*kodeks kosmologického chování*". Takový kodeks si člověk vytváří v průběhu vstupu na cestu do nového vesmíru, v procesu pohybu po ní a budování samotného vesmíru - vesmíru nové

renesance. Již nyní, s intenzivním průzkumem kosmologického prostoru, je pro lidstvo stále naléhavější takový kodeks vytvořit. To vše jsme zacyklili jako program Kosmologizace. a vzal si ho. Vydali jsme se na cestu v oblasti lidské kosmologie, abychom tento program realizovali. Za tímto účelem jsme vybavili "génia života". Spolu s ním se této úžasné cesty k pilířům vesmíru zúčastnili i moji čtenáři! Tato cesta je popsána v následující části.

Čtvrtý sémantický blok:

Génus života (cesta do prostoru humanitní kosmologie)

«...Когда я думал, что уже достиг самого дна,

(Станислав Ежи Лец)

Zde (v oddíle IV) se dotkneme metodologických aspektů humanitní kosmologie, tvorby inverzního modelu hledání fundamentálních počátků nového vesmíru a jeho realizace,

porozumění a zobrazení. Pokusíme se podat teoretický a metodologický nástin nové filozofické plat- formy (podstavce). Cestou od ní k "étosu" nové globální humanitární transformace (k "pilířům" vesmíru) se ukáže, jaké hlubinné procesy předurčují globální posun a jak vědecky zdůvodnit "efekt".

To je hlavní institucionální reakce na tento posun.

Je to nejdůležitější úkol, před kterým dnes stojí světoví lídři a světové společnosti.

Pokud jde o obecný nástin a patos této části, je obsažen v názvu, který následuje: "*Génus života*" bere čtenáře na cestu podivuhodným prostorem lidského kosmu. Mnoho lidí nachází v cestování smysl života. Nikdo se s tím nepáře! Existují však propasti vnitřního života člověka, jeho kosmu. A právě zde neohrožení cestovatelé objeví sféry, bizarní formy a aspekty existence, které si člověk nedokáže představit ani v těch nejdivočejších snech. Krok za krokem navštíví hlubiny lidského vědomí, paradigmata, která usnula, světy a civilizace, které odpadly ze světového jeviště existence.

Intelekt si uvědomil situaci a "uchopil" problém v jeho dvířích hypotéz: v "komprimované" podobě v podobě vývojového diagramu (viz níže *obr. I*) a v podobě

In- telekt tak inspiroval "génia života" k rozhodným činům. Intelekt tak inspiroval "génia života" k rozhodné akci a ten se vydává na cestu humanitním vesmírem a povolává s sebou člověka jako svědka toho, co viděl. Intelekt však odvážné cestovatele neopouští, odchází za nimi.

"Génus života", který se vydal na cestu humanitárním vesmírem za *globálními humanitárními proměnami*, nemine "pilíře" našeho vesmíru, aby pečlivě inventarizoval a kontroloval jejich stav.

Čtenář, který se stal spoluúčastníkem cesty k počátkům kosmolo- k pilířům moderního vesmíru, se podílí na jejich

Zde, u pilířů Vesmíru, se koná velkolepá porada o osudu Vesmíru, přijímají se rozhodnutí nejvyššího stupně a účastníci porady získávají energii pro tisíciletou práci na budování nového světa.

Takový úkol byl formulován na nejvyšší úrovni OSN. Viz: *Annan K. My, národy: Úloha OSN v 21. století. Euroasijská bezpečnost. 2000. №1. C. 210 211.*

Při zpětném pohledu na text *IV. oddílu* se vcítíme do úžasné cesty "génia života" v humanitním kosmu k pilířům vesmíru a celý "příběh" nám před očima vykryštalizuje v maximálně koncentrované podobě.

Je to zcela jasné: události, které se odehrávají ve světě (na povrchu existence), jsou odezvou a reakcí na signály (poselské jevy), které k nám přicházejí jak z pilířů vesmíru, tak z hlubinných substancí (entit). Události (jevy) poskytují historikům potravu pro analýzu a navlékání těchto událostí na časovou osu, a tak vytvářejí dějiny naší existence. Když však sestoupíme k pilířům naší existence (pilířům Vesmíru), rychle narazíme na konečnost a znepokojivou *konvenčnost* prostoru a času, a přiblížíme se tak k takzvanému "bodu zúctování", počátku všeho a jakýchkoli "počátků", které si člověk vymyslel, aby do jisté míry uspořádal svou existenci, totiž: k okraji propasti a jejímu dechu, k okraji neznáma. Skutečně: "...Když už jsem si myslel, že jsem dosáhl samého dna, ozvalo se zdola..." (Stanisław Jerzy Lecz). (*Stanisław Jerzy Lec*).

Jaké intelektuální úsilí ("háčky", "skoby", "lana" a další "vybavení") budeme potřebovat, abychom se odvážili jít ještě níž? Takoví odvážlivci se v budoucnu najdou, neboť se najdou *filozofové* (vždyť existují úžasní a tajemní "podzemní lidé" - kopáči). To je jejich věc. Záležitost dalšího rozvoje filosofie a vědy nového odvětví vědeckého poznání - humanitní kosmologie.

OTKYTIY S LIT HIM G MNNITNe COSMOLOGY, CALL OF THE FUTURE

odvážní cestovatelé sestoupili pod pilíře vesmíru do hlubin

"nová propast." Jsme jen děti, děti podzemí. Děláme první kroky na cestě humanitní kosmologie, sestupujeme k pilířům vesmíru, které se tyčí nad propastí. Pak už je to na dospělých. *Vyřešíme svůj úkol a po jeho vyřešení se vrátíme do našeho světa (na povrch existence) jako jiní, již se stali jinými - <lidmi, kteří navštívili základní pilíře vesmíru>.*

Není nutné se potápět, nyní to není součástí plánů "e - nijakého života", a v plánech autora doprovázejícího "génia života" i v této výpravě (zde jsem prostým účastníkem výpravy, zde je má kosmologická fregata "Pallada", zde jsou mé cestovní poznámky a náčrty), nyní stačí jen naslouchat dechu otevřené propasti (včetně archaiky), aniž bych překročil hranice "génia života" (zde jsem prostým účastníkem výpravy, zde je má kosmologická fregata "Pallada", zde jsou mé cestovní poznámky a náčrty).

<-last> bariérová čára, za kterou se tvoří a počítají *parametry zákazů*. Z těchto nesčetných za-

Lidská bytost tká skořápku existence, v níž se "vaří" člověk a svět, který "stvořil". Člověk se bojí překročit svou skořápku. Slepice se bojí vystoupit z kruhu, který ji obklopuje, pokud mi čtenář odpustí takové přirovnání.

Takže jsme se seznámili s "konečným" parametrem zákazu - "*neupadly do archaičnosti*", ale začaly vystupovat na povrch bytí, tj. do našeho reálného světa.

Ale nejen viděné obrazy činí cestu člověka v osobě "génia života" po posvátných vertikálách (po ose ke sloupům vesmíru a po ose času) pozoruhodnou.

CHODÍ, OPAKUJE SVŮJ VÝVOJ

iiINvItle a stIIINovle, InIIvIaTle, InIdlvIaTle

ve slovech se postupně poznává ve své původní podobě, v člověku.

"prvotních" podpěr. "Člověk u pilířů vesmíru" a "člověk na povrchu bytí" se zcela liší svou lidskou podstatou, schopností vnímat svět i sebeuvědoměním.

Vrací se ze své *první* cesty do humanitárního prostoru, začínáme s *hlášením*.

Zorné pole expedice do hlubin lidského vědomí

POUZE DĚTI MnINYa DĚTI /NIICHNL'y, / 'OPO'y, /'OPO'y COB eMeH-

vesmíru, jeho paradigmatické postoje. Patří mezi ně takové známé pojmy jako prostor, čas, měřítko, moc, humanitní věda, stát, metodologie (kognitivní optika), trans-hranice, světový řád atd. Čtenář v knize najde celý soubor těchto "proinvenčních pilířů vesmíru". Jedná se však pouze o jejich malou část a první "proinventarizaci". Budeme se k nim muset znovu a znovu vracet, vyzbrojeni novými nástroji a metodologickou optikou. Co se stalo s ostatními?

/'NILCHILMI'I, /'O P O I L M I 'I MI ONDILNIA, KiIKOBO IH /'SILMOCH INTRODUCTION'I A

PROČ /'POeGEzhiBHIOTCy, Odhalení a O

SCOILING GLILNIINII POD PISTNih-

Jaké jsou ve frontě? Jsou ve frontě nové a nové události (jevy), které se před našima očima odehrávají ve světě, podněcují odvážné badatele z různých sfér (oborů, oddělení) humanitního poznání k inventarizaci dalších, "jejich" pilířů univerza (kategorií, pojmů, vnímání, významů, cílů, podnětů, motivací atd.).

Stejně tak je důležité objasnit vlastnosti samotného "lidského prostoru" jako kosmologického "prostředí", "výbavu" cestovatelů, teoretické a metodologické nástroje, platnost tras a trajektorií prv-

P ochodtsyv G MILNI TIINI KOCMOCil, atd.

Humanitární přechod *jako náprava omylu vědomí* již proběhl v hloubi našeho bytí (nepřipravuje se, necítí se, nepřichází, ale proběhl!). Na povrchu bytí zatím přichází jen v podobě prvních záchvěvů, prvních náznaků blížících se událostí, v podobě tzv.

"posuny", "prology" atd. Cesta od počátků vzniku nových procesů k jejich plné realizaci, a tím spíše k navedení k jednání v měnící se situaci, je neúměrně dlouhá (z hlubin vesmíru k nám tedy hvězdné signály o situaci s hvězdnými systémy přicházejí s obrovským zpožděním).

Na příkladu nechodme daleko: vezměme si zoeocopozhpka (vznik ruské geoeconomické vědecké školy). Zde pozorujeme velké časové zpoždění. Stejný osud zřejmě potkal i další vědní disciplínu, *zlobalistiku*. A pokud jsme ještě v letech 1994-2001, vyzbrojeni nejnovější reflexí vědeckého poznání, globální logistikou a její metodologií geogenézy, vnímali tyto jevy (zvěstovatele) jako "otevření světa" nových horizontů humanitního paradigmatu, jako "prolog" k vesmíru nové renesance, Nyní, vyzbrojeni metodologií humanitní kosmologie a usilující o základy Vesmíru, jsme přesvědčeni o obrazu toho, co se již stalo.

Tam, v hlubinách kosmologického vědomí, "génus života" objevil "kosmologickou humanitární časovou osu" a život, *ovinutý kolem ní, se začal pomalu vracet, vracet se na povrch existence, do našeho světa*. Rozsah humanitárního převratu byl stejný jako osa: celé obří humanitární plátno se kolem ní ovinulo. Po převratu se vymazaly staré vybledlé barvy života (barvy únavy, sklíčenosti, "sklepáctví", podzemní lopotné, zahrabané existence, povinných pochybností, zaslepených žářem víry ve sny, mytologémy a ideologické halucinace, horečky altruismu a skvadry imperativů, všeobecného svatouškovství, nudy a usedlosti světa a podobně).

Tyto vybledlé barvy nahradily nové barvy života, nové významy, pocity, zářivé výkvěty myšlenek, pocitů, tužeb. Život jako radost, život jako štěstí, život jako pocit zdraví, síly, inteligence, rodiny, společnosti.

Génus života objevil tuto kosmologickou osu a po humánním převrácení (obratu) životního plátna začal věnovat pozornost kosmologické ose.

Je důležité sledovat jeho vzestup, aby apologeti starého všeho ražení opět neseškrábali nebo nepřemalovali jasné barvy života a nevzkřísili své znaky, své symboly, své "klínopisy" na podmalbě.

* * *

Je zde ještě jeden důležitý bod. Nejprekvapivější je, že ať už člověk odletí do jakéhokoli světa, realizuje přírodovědecké ideje kosmu, vezme si s sebou humanitní kosmos a tuto krásnou propast života, která člověka neustále provází a která mu bude navždy připomínat původní pozemské obrazy, vjemy a pocity. Lidská kosmologie je strážcem a průvodcem v tomto vnitřním kosmu! Nová forma poznání jako podstavec života, jako génius (strážce a ochránce) života, génius (strážce a ochránce) člověka!

S touto optimistickou náladou opouštíme *IV. oddíl* povzbuzení cestou "génia života" v humanitním kosmu k pilířům vesmíru: událost vysokého historického významu z n a m e n a l a počátek osvojení si ***kosmologického vědomí*** člověka. Z tohoto piedestalu může nyní člověk nahlížet do dosud neznámých dálek: cesta k ***procesu kosmologizace*** světa jako nové etapy existence je otevřena. O tom všem se dočteme v následujícím *oddíle V*.

Pátý sémantický blok:
kosmologizace jako nová etapa a
paradigma světového vývoje

Svět kolem nás se stal problémem. Už mu nerozumíme. Ocitli jsme se v turbulencích procesů, které nas
taly: světový systém, světové společenství, příroda a člověk. Byli jsme zachyceni "nevysvětlitelností" této světové dynamiky. V tomto turbulentním pohybu jsme podvědomě pocíťovali grandiózní "trosky" a "slepé uličky", kterými a do kterých se pohybujeme. V této situaci se z hlubin lidského vědomí vynořují následující skutečnosti "kódy sebezáchovy". Jako jasný záblesk inteligence odhalily grandiózní skutečnost, přišlo uvědomění: svět nahromadil kritickou masu problémů a vstoupil do epochy vzácného, tisíciletého období. "průlom." Trend k novému průlomu v budoucnosti je ve vzduchu. Věda na takový průlom upozorňuje jako na zrod "průlomu".

Vstup "nových lidí" na světovou scénu, na novou cestu. A zde vystupuje do popředí problém "fázového přechodu" a problém "subjektu změny": na obzoru se jasně rýsují kontury kosmologizace jako nového paradigmatu a nové etapy světového vývoje. "Noví lidé" odvážně vstoupili na světovou scénu a předložili světu náčrty antropokosmologického projektu vesmíru nové re-nance.

Začali jsme objasňovat tento velký fenomén světových dějin. Jasně jsme nastínili náš záměr a ústřední zápletku dějin, fázové změny světa a jejich logiku, totiž přechod od globalizace a globalismu ke kosmologizaci a lidské kosmologii, a ukázali jsme obrysy vědeckého (konceptního a metodologického) odporu.

Obecný přehled těchto procesů je co nejstručněji shrnut ve vývojovém diagramu (viz obrázek I). Obecný nástin těchto procesů je co nejstručněji shrnut ve vývojovém diagramu (viz *obrázek I*).

Блок-схема

Базы интерпретации Динамика процесса	Proces vývoje (fáze, etapy)	Vědecká paradigmatata (soubor nástrojů)	CI+oach to world- understanding (uvědomění si světa)
m.	Kosmologizace	Humanitární KOSMOLOGIE ****	Dialog: Dialogistika jako věda o lidských a světových osudech v kontextu globálních změn****.
Д.	↑ Globalizace**	↑ Globalistics**	
I.	Geoekonomie*	Geoekonomické	

Obr. 1. Chápání světa: změny fáze světa - logika přechodu

Od globalizace a globalismu ke kosmologizaci a humánní kosmologii, procesy, jejich vědecké pojmové a metodologické zdůvodnění a klíč k uvědomění (*v autorském zpracování*).

Označení %lovin'.

1) Symbol "+" označuje "fázové přechody" v ontologickém propojení-triadě.
"geoekonomie -- globalizace -- stát-mologizace" a v epistemologickém propojení geo-tria-

de "geo-etnomický přístup -- globalistika -- humanitární gosmologie"² (*verti-Dynamika světa*).

2) Symbody "*", "**", "***", "****" označují *autorské výtvory (mono-zpaafuu, učebnice, slovník a výzkumné programy)* příslušných fází (etap) a vědeckých paradigm (nástrojů) pro jejich pochopení a porozumění:

* Feoekonomika. Zvládnutí světového egonomického prostoru. Učebnice. M.: Norma, 2010. 528 s.; *Baidakov M.Y., Konina N.Y., Kochetov E.T., Canup E.V., Sel'tsov-sky V.L., Stolyarova N.S., Frolova E.D.* Feoekonomika i konkurentnost' Rossii: nauchno-gonceptual'nye osnovy geoeconomicheskogo politika Rossii [Feoekonomika a konkurenceschopnost' Ruska: vědecké a koncepční základy geoeconomické politiky Ruska]. Nauchno-analyticheskije doglad. Pod vědeckou redakci E. G. Kočetova. Moskva: Kniha a obchod, 2010. 388 s.; Feoconomics (Global) Tolgovy Dictionary (bases of high geo- egonomic technologies of modern business). Sborník strategických koncepcí-novin. Jekatěrinburg: Uralskij rabočij, 2006. 504 c.;

** - Flobalistiga: teorie, metodologie, pragtiga. Učebnice pro vysoké školy. Moskva: Norma, 2002. 672 s.; Flobalistika KaK geoeconomie, KaK realita, KaK vesmír: nová renesance a principy její výstavby, základní pilíře, teorie a metodologie. Moskva: Progress, 2001. 704 c.;

*** Humanitární gosmologie (cesta do nového vesmíru + o nových lidech). Vědecká monografie. Moskva: Obchodní literatura, 2006. 160 c.;

**** - Dialog: Dialogistika rar nauga o osudu lidstva a světa v gontegst globálních změn. Vědecká monografie. Moskva: Ekonomika, 2011. 733 c.

3) I, II, III horizonty vývoje světa a jejich ontologické a gnoseologické aspekty (*horizontální řezy dynamiky světa*).

Při pohledu na schéma je patrná řada vzájemně propojených bodů.

1. Intelektuální myšlení předložilo paradigmatické spojení <- *zoeconomie - zlobalizace - zhumanitární kosmologie*'> a osvětlilo tak skutečnou řadu fázových přechodů ve světě: <' *zoeconomie - globalizace - kosmologizacija*'> a jako účinný vědecký nástroj (páka) k harmonizaci našeho světa

konceptualizovala globální meopuu bvoloza.

2. Svět již nemá sílu udržovat zchátralý "starozápadní" buněčný světový systém. Je nebezpečný, ekonomicky neopodstatněný a plýtvá všemi druhy zdrojů (intelektuálních, duchovních, pracovních, surovinových, výrobních, finančních atd.). A proces globalizace nemohl vzniknout jinak, než aby tento vzorec vyčerpávání světa rozbil. Globalizace zase připravila půdu pro nový spěch do budoucnosti *kosmologace*.

² V této souvislosti viz také autorův článek: Ruský intelektuální vzestup: formy, cesty, etapy. K otázce mechanismu "fungování" paradigmatické vazby "

geoeconomie-globalistika-humanitní kosmologie" // Zpráva pro vědecko-metodologický seminář "Vysoké humanitní technologie XXI " . Moskva, 13. března 2007. M o s k v a : NAVIGUT, 2007.

3. Do popředí boje o transformaci světa se dostaly nové síly: 1) geoeconomie jako "nová ekonomika", která nese na svých bedrech proces globalizace, dokončuje proces globalizace a vstupuje do jeho nejnovější fáze *kosmo-ekonomie jako ekonomický rozměr nové etapy světového vývoje kosmologizace s její vědeckou <oddělení - z-humanitární kosmo- logia'>*, 2) klíčovým momentem (nástrojem) v pochopení a v aktivním prosazování těchto procesů se stal bwaloz jako humanitární (intelektuální) Higgsův boson, jako jeho analogie.

Cesty k řešení civilizačních, humanitárních a ekonomických problémů moderní společnosti vedou přes bwaloz. Schopnost vyjednávat je věda, velká, zásadní! Novinka! K jejímu uskutečnění člověk dospěl dlouho, bolestně, přes zkoušky a omyly, tragické omyly! Přišlo uvědomění si nutnosti fudamentálního obratu v chápání kategorie <'bialoz'>. V moderním, úzce propojeném světě se jakékoliv kroky (iniciativy, projekty, programy) dříve či později dostanou na "světový stůl": zde jsou podrobeny zkoumání a otázce " o co j d e ? Zejména v době krize, kdy se staré problémy vyhrocuji do krajnosti a přidávají se k nim nové. Nelze je již odmítat! Je to čas uvědomění si problematického "pole" dialogu, čas "velkých rozhodnutí". Pochopení však nabývá na síle.

d. Dialog vyzval vědu, aby reagovala: na pořady jednání fůr se začaly dostávat otázky o úloze a místě vědy v problémovém poli dialogu při pokrývání světových událostí a určování světových trendů. A věda na výzvu odpověděla: ruské intelektuální myšlení představilo světové vědecké komunitě nový obor vědeckého poznání - *Dialogickou zoologii*. Spolu s rozvojem samotného vědeckého systému se rychle orientovala a přejímala teoretické a metodologické přístupy dalších příbuzných věd: geoeconomie, globalistiky a humánní kosmologie. Mezi ně patří: *objemově-prostorová metoda chápání světa zeoeologie*, která umožňuje uchopit složité, multifaktoriální systémy v jediném pohledu. Navíc se současně podniká "výstup" na vysoké metodologické orbity, z nichž se v novém světle otevírá světové panorama ekonomického, politického, sociálního, kulturního a logického života planety, což umožňuje nově nahlédnout hodnoty, významy, motivace a podněty a zahájit kardinální "přetváření" vektorů světového vývoje.

5. Z vysokých metodologických oběžných drah a piedestalů globalismu a humanitární kosmologie se otevírají nové významy a obzory. Světová "mlha" se rozptýluje a světová krajina současnosti a budoucnosti a jejich dominanty se stávají oslnivě jasnými. *Humanitární kosmologie* zdůrazňuje průlom v budoucnosti jako zrod nového renesančního modelu antropokosmu vesmíru. A my jsme svědky toho, jak se na světové scéně objevují "noví lidé" s novými idejemi. Ty *hlásají Člověka jako nejvyšší hodnotu, ezo života a svobody*: Člověk vystupuje jako aktivní subjekt dějin, velkých činů a činů. "Noví lidé" vyzdvihli a předložili lidstvu nové myšlenky v *náčrtech antropokosmózy*, vysoké humanitní technologie světového vzdělávání. *Již se vydali na cestu vedoucí k novému vesmíru - vesmíru nové renesance.*

6. Člověk však věnuje zvláštní pozornost panoramatu "moderního" světa. Man klidným a kritickým pohledem zkoumá světovou krajinu jako globální pole dialogu a zastavuje svůj pohled na světových oblastech a bodech, kde se rozhoduje o osudu moderního světa, kde se kladou jeho nové dějinné stránky. "Psaní" těchto stránek zahrnuje "Noví lidé."

Pragmatický, realistický přístup k řešení akutních světových problémů zapadá do obecné světové tendence odstranit prostřednictvím světového diskurzu obrovskou vrstvu nahromaděných geopolitických, ideologických a civilizačních problémů, rozruch a nepořádek kolem nich. Již dlouho zaplétají svět nekonečnými hádkami na hranicích buněčného vědomí a buněčné politické (mezinárodní) mapy světa, toto útočiště pro všechny chybějící do politické mapy globálních jestřábů nových bojovníků geopolitiky a ultranacionalistů, ultrapatriotů, šovinistů a jejich pobočníků, globální gene-rality a diplomacie války s jejich šílenstvím militarismu a přední světové kovárny vražedných prostředků s nejširším sortimentem zbraní uzpůsobených k ničení všeho živého i neživého. *Název této cusawby je globální vojensko-průmyslový komplex {podrobněji viz níže}*. Zde v rukou "apoštolů války", dialog funguje jako zástěna, jako zástěrka pro přípravy na krvavé masakry. Zde se uměle pěstují nedorozumění. Existuje slepota a neochota pochopit druhou stranu.

Celá tato síť, která obklopuje člověka, světové společenství a světový systém, se chýlí ke konci. Odstraňuje se, j a k o s e odstraňují pavučiny ve starém přeplněném domě. A člověk má k tomuto účelu v rukou spolehlivý a mocný nástroj, totiž světovou *kosmologii a dialog*. Ty jako vůdčí hvězdy provázejí svět v jeho nezadržitelném intelektuálním pochodu, mění světovou situaci a globální rovnováhu sil, společně uspořádávají oblasti a body světového růstu jako záruku strategické rovnováhy na základě rovnováhy zájmů. Tím se otevírá nová stránka globálního dialogu na cestě k bezpečnému s v ě t u , blahobytu každého jednotlivce, jeho rodiny a jeho země.

Kdo je však nositelem nových kosmologických myšlenek? Komu jsou určeny a jaké jsou konečné cíle všech kosmologických proměn? Na tyto a další otázky odpovídá následující *oddíl VI*: "...Já jsem člověk...".

Šestý sémantický blok: "...jsem ČLOVĚK!...": obraz (učení) nového, kosmologického člověka

Ať už náš svět staví člověka jakkoli vysoko, ať už ho oslavuje vznešenými hesly o jeho úloze ve světových a místních záležitostech, je to všechno blaf! Naším úkolem je pozvednout "člověka" na jeho správný piedestal! Název tohoto piedestalu je učení o "novém člověku" a my jsme uvedli nástin tohoto učení.

Učení o "novém člověku" působí jako formule (krédo) nových lidí 21. století, lidí, kteří jsou povoláni dát odpověď na otázky tisíciletého významu. Doktrína ospravedlňuje příchod nových lidí do našeho světa s jediným, ale neúprosným cílem, rozvinout před očima lidstva co nejširší panorama-náčrt, na němž se rýsují kontury nového vesmíru Nového renesančního univerza.

Kdo jsou tito lidé? Odkud pocházejí? Jaký je život, který hlásají, a odkud čerpají svá život potvrzující hesla a vize? A jaký je piedestal, z něhož hledí do neznámé budoucnosti? A dokáží (abychom parafrázovali Schopenhauera) zasáhnout nejen cíle, které jiní lidé nemohou zasáhnout, ale i cíle, které lidé zatím nevidí? Na všechny tyto otázky odpovídá lidská kosmologie.

Člověk si uvědomil svou velikost, krásu a sílu! A "ztratil" otázky! Otázky nesmírného, tisíciletého rangu", otázky, které se mimovolně vynořují v plné míře při rozjímání nad nejnovějším *dějstvím lidského dramatu, jehož jméno je život*, totiž: Co je příčinou nepohodlnosti našeho světa, proč je narušena rovnost ve světě a v člověku, proč se ztratila harmonie, "zlatý řez", co je gigantický stroj civilizačního vývoje konstruovaný člověkem, skrývající se pod pojmem "*techno-genní svět*", co je hlubokým podtextem, smyslem a hnacím motorem expanze techno-genního světa k hranicím univerzality; jaký je význam globálních změn a paradigmatických posunů, které již skutečně vystoupily na povrch existence jako zvěstovatelé nových významů, nových představ o uspořádání světa a příchodu nových renesančních lidí.

Na zemi se ozývá dunění! Tajemné, rostoucí, stoupající, měnící se v buben! Tady už není třeba mít jemný sluch a citlivě jít je to dunění kroků nového člověka. Muže, který nás promění světa. Člověk, který nese nová hesla nové existence a předkládá světu nový náčrt nového vesmíru nového renesančního světa.

Čeho se apologeti "modernity" bojí ze všeho nejvíc? Příchodu "nového člověka"! Ten vytrhává "lidi s pevně ovázanými hlavami" z jejich spárů a dává jim svobodu!

Člověk není pasivním pozorovatelem svého osudu a osudu světa kolem sebe. Nejmocnější zbraní v ruce člověka jsou jeho vlastní "otázky"! Poté, co se člověk vymanil ze spárů zotročujícího světového systému, nenechal jej na pokoji; opřel o něj gigantickou otázku, jejíž rozsah a závažnost jsou úměrné tisícileté olovené tíži, kterou člověk, "zasazený" do světového systému, zakusil. A stavba světa spolu se systémem do ní zabudovaným je otřesena, je odsouzena k zániku, zhrouť se pod tíhou této otázky. Člověk však neklade otázku jen světovému systému, ale nahromadil otázky i světovému společenství. Vzniklo velké podezření:

"Není světové společenství apologetou světového systému? A zároveň má člověk od světa velká očekávání.

Těmito otázkami se autor zabýval v monografii "Globalistika jako geoeconomie, jako realita, jako vesmír: nová renesance - východiska a principy její konstrukce, základní pilíře, teoretický a metodologický rámec".

zdravý začátek ve světovém společenství, jeho jádro podporující život. To vše se spojilo v jediný impuls na přelomu tisíciletí.

Konec 20. ~~st.~~ začátek třetího tisíciletí. Je to těžké. Ale zdá se...

A je to tady! Nový zlom v osudu humanitárního paradigmatu. Obzory nového pohledu na svět. Svěží vítr změn. A tady na obzoru je vesmír nové renesance. Je postaven na jiných principech, spočívajících na mocných vědeckých základních pilířích. Drží ho pohromadě štíhlý teoretický a metodologický rámec. Je domovem nového *kosmologického* člověka. Atmosféra zdravé konkurence, bezpečí a důvěry, harmonie nového světového řádu.

Čeká nás však těžký boj: shromáždit rozervaného člověka do jednoho uzlu, sdělit mu zcela nové hodnoty a motivace, uvést ho do nových, dosud neznámých řádů bytí, do *nového* způsobu a měřítka měření sebe sama, času, prostoru, světa, jinými slovy d o *nového světa, vesmíru nové renesance, do nového humanitního kosmu* - to je grandiózní úkol příštích staletí. Ale my už stojíme na prahu jeho naplnění, už jsme nedočkaví, už cítíme, jak se tento člověk blíží, už slyšíme jeho kroky, jeho dech. Na toto setkání musíme být dobře připraveni a tato kniha je jen pokusem zprostředkovat úzkostný a radostný pocit z neviditelného přiblížení, z prvního, sotva znatelného dunění kroků. Bitva o nového člověka již začala! Mluvíme o nové renesanci, o novém člověku s novým, kosmologickým vědomím, novými významy a cíli, život potvrzujícími hodnotami, novými styly a novým způsobem života.

M LILX A MOTIVACE.

Hodnota a cena otázky také podnítí průvodce (intelektuální "šerpy") na obtížné cestě intelektuálního výstupu, jsou to lidé-průvodci, lidé-věčnost: M. Bulgakov: Konfucius, Hérakleitos, Sofoklés, Nerikles, Sokrates, Vergilius, Rudaki, Narekatsi, Dante, Erasmus Rotterdamský, Rabelais, Michelangelo, Nizami, Giordano Bruvo, Shakespeare, Goethe, Cervantes, Nutikin, Tolstoj, M. Bulgakov. Bulgakov. Z jaké gigantické výšky se dívali na svět! Právě jejich souhlas zajistil "génus života" na setkání pilířů vesmíru, když světu předložil "Memorandum" a antropokosmologický náčrt vesmíru nové renesance!

A kolik nevyřešených záhad nám zanechali ve svých dopisech...

Kurva! Ale nejlepší je jít do Sfingy. Ten toho hodně ví a hodně viděl. Je mocný a klidný. Má tajemnou tvář. označený. Existuje legenda: je jedním z nejmenších z velkých.

S f i n g a ho nepoctěla ani pohledem: Sfinga ho neuctila ani pohledem, co je mu do všeobecných vášní ctižádostivých lidí? A co otázek, a co měřítek! Sfinga zná jiná měřítko a jiné otázky. Vedl ho sám Hérakleitos. V odpovědi.

Nepopsatelný vztek. R á n o granátníci zanechali stopy tohoto "rozhovoru" dělovými koulemi.

Říká se, že pod mohutnou patou Sfingy leží D e s k y světa. Jsou na nich vyryty odpovědi na otázky nejvyššího řádu. Bude mít Sfinga sílu tyto otázky položit? Sníží se Sfinga, aby na ně odpověděla?! Sázky jsou příliš vysoké větší než život!

Kúvahám o vysokých otázkách je zapotřebí odvahy. To nás učil Giordano

Bruno: *"Jestliže jsem vlastnil pole, pásal stádo, obpařba : Nejsem jediná, kdo pracuje na zahradě a spravuje oblečení. меня внима- Mnoho lidí mě pozorovalo, málokdy mi někdo něco vytkl. бы меня, и я můj rytmus je nechat na každém. Ale já měřím pole přírody, snažím se o nacmí duše, sním o rozvíjení mysli a napravování primitivů intelektu, a proto, kdo se dívá na mne, já jsem ten, kdo se dívá na mne, kdo dává po mně, kdo útočí na mne, kdo dosahuje m n e, kouše m n e, a kdo chňapá mne, požívá mne, a to není jen jeden nebo mnozí, ale mnozí a téměř všichni". (G. Bruno "O nekonečnosti vesmíru ve světech".)* Před 413 lety, 17. února 1600, byl na příkaz papežské inkvizice na náměstí Piazza Venezia v Římě upálen jeden z nejsvětějších myslitelů renesance Giordano Bruvo. Existují dnes nějaké myšlenky, za které stojí za to položit život?

* * *

Zažili jsme vzácnou příležitost: byli jsme svědky "vstupu" do dalšího, třetího tisíciletí. Jednou za tisíc let má lidstvo šťastnou příležitost zastavit se, rozhlédnout se kolem sebe a podívat se na sebe ve snaze udržet alespoň v nějaké míře svůj pohled na velikost prošlé cesty a zároveň si uvědomit tragičnost, absurditu a zřůdnost řady "referenčních" událostí, které se v mnoha ohledech stávají z l o m e m v osudu světových paradigmat existence.

V průběhu dějin vrhaly nejlepší mozky lidstva do světa na tisíciletých úsecích zobecnění takové intelektuální intenzity, která otevírala nejnovější obzory a trajektorie lidské existence, tvořila tak mocné vědecké základní pilíře, na nichž byl následně vybudován štihlý teoretický a metodologický rámec.

rámec vesmíru. To umožnilo nalézt odpovědi nejen stoletého, ale i tisíciletého významu, otřásl člověkem v základech, osvěžilo jeho pohled na panorama světa a dodalo mu energii na celá staletí. To je pravý smysl lidských podnětů na tisíciletých hranicích do nových sfér vědeckého poznání a právě z těchto tisíciletých přechodů čerpá humanitní sféra svůj předmět a obsah. Humanitární kosmologie ve spojení s globalismem je renesanční filozofií, která se zrodila, aby odpovídala na otázky tisíciletého rangu. Proto lze pochopit, proč se "vynořily" na přelomu druhého a třetího tisíciletí, vydaly mocné prohlášení a utvářejí se v člancích, monografiích, učebnicích, studijních programech atd.

Humanitární kosmologie hlásá učení o člověku (osobnosti) jako *humanitární manifest*. Kdo v našem světě dláždí cestu do budoucnosti? Světový systém? Světové společenství? Vůbec ne! Nějak tiše se vynořil jiný "subjekt" dějin a tiše prohlásil: *"Já jsem '/eloak/ Vše pane je v mých rukou! Jak řeknu, tak se stane! Takto vidím svou roli, své místo, své pocity, své úkoly a svou odpovědnost! A tento zchátralý svět mi není soudcem!"*. Ten člověk to řekl a svět se otřásl.

Člověk má tedy na tomto světě poslední slovo! A nejen proto, že zaujímá ústřední místo v triádě "Člověk Světové společenství

Světový systém", je hlavní postavou, která vystupuje jako subjekt světového vývoje, subjekt dějin, subjekt všech světových záležitostí! Vše ostatní na světě je druhotným dílem jeho rukou, jeho mysli, jeho vůle! Mocně vstoupil do našeho světa, vyrazil zhlubin svého vědomí, z hlubin zpředmětněného světa, krvavě strhl a odhodil šaty zpředmětnění, které do něj vrostly, objevil se nikoli jako bledý, abstraktní kolektivní obraz, nikoli jako plod zpředmětnění pojmů (slov) a sluchových halucinací, ale jako ztělesnění živé, život potvrzující skutečnosti. Stál na pódiu globálního dialogu před světovým společenstvím, světovým systémem a světovými civilizacemi, národy a jejich vládami. Ujal se slova! Přednesl světu *humanitární manifest*.

Člověk se plně projevil a tento manifest zní jako krédo "nových lidí", výzva zdravým silám, aby se spojily, zmobilizovaly svou životní energii k překonání smrtelného nebezpečí člověka a hrozby jeho totální degradace v lůně světového systému, který vybudoval sám člověk. Systém ho vyzval a člověk se mu vzepřel.

Přijal tuto výzvu a ohlásil ji jako úder na buben, jako hromový rachot jeho kroků na planetě. Zdánlivě prostá slova a přání: "Člověk chce žít!", ale všechny apologety "moderního" světa to vyděsilo. Člověku nechybí nadšení a energie: probuzen novým kosmologickým vědomím, vyzbrojen volumetrickou síťovou metodou poznávání světa, je zralý a připravený na *velké dílo* budování "*nového*" vesmíru, *Nového renesančního vesmíru*: Člověk vstupuje do nových horizontů existence, hodných jeho síly, velikosti, krásy, vitality a intelektu. A *právě* o této velké kosmologické vizi je náš další významový blok (*oddíl VII*).

Sedmý sémantický blok: Světonázor
nové renesance:
antropokosmologický náčrt (projekt) - nová realita

Už jste někdy viděli, jak nad oceánem vychází slunce a osvětluje ohnivě oranžovou cestu v jeho azurových vodách? Tak svět svítá - "kosmologické vědomí" na obzoru, *obraz vesmíru nové renesance* se pomalu zvedá, kosmologické vědomí k němu osvětluje cestu! Zde jsou noví lidé na cestě k novému Vesmíru a na cestě k němu vyznačují milníky (běhy) lidsko-niterních proměn. Již vidí gigantický projekt této stavby, jasně rozeznávají její obrysy, filosofickým skalpelem označují její prvky a bloky. Tarot vydává nové postupy: kosmologické chápání lidské praxe.

Byly jasně identifikovány tři druhy *kosmologické praxe*: a) *filozofická kosmologická praxe*; b) *vědecká kosmologická praxe*; a c) *korekce reality jako kosmologická praxe*. Tím se vyjasnil smysl lidsko-niterní projektové tvořivosti a logika renesančních preformací: znamenala posun *k novému kosmologickému vědomí, světonázoru a chápání světa, které není běžné, ale neodolatelně přitahuje samo sebe. také n a b y l tvaru a obrysů nový renesanční vesmír*"; bylo nastíněno obecné panoramatické schéma (kosmologické bloky) renesančních trans- formací (jejich etapy, období, měřítko, hloubka); byl podán nástin vysokých humanitních technologií výstavby a uspořádání nové renesance.

vesmíru. To vše již získává své sémantické bloky a je zafixováno v adekvátních vědeckých kategoriích a pojmech, termínech a terminologických obrazech.

* * *

Obrys nového renesančního vesmíru se před námi vynořuje z mlhy budoucnosti, odráží filozofii nové reality a objemově síťové myšlení. Celková stavba (geologický model) vesmíru je ztělesněním kosmologických principů realizace, pochopení a zobrazení nových forem života a lidské činnosti jako odpovědi na otázky tisíciletého řádu, odpovědi, které si "génus života" přinesl na svých křídlech, když vykonal cestu do hlubin lidského poznání. Renaissance jako znovuzrození života, jehož počátek znamená otočení našeho dnešního "životního plátna" v hlubinách existence kolem kosmologické osy a "vymazání" (opravu) na plátně chyb vědomí.

Tomu se věnuje závěrečný *oddíl VIII*.

Osmý sémantický blok: ruské patro
nového renesančního vesmíru
(intelektuální vzestup: kosmologické formy, cesty, etapy,
iniciativy)

V Rusku lidé rádi přemýšlejí, stoupají z jedné oběžné dráhy (úrovně poznání) na druhou a přebírají celé hromady ze sféry "nevědomostí".

Tak se například na cestách vzestupu k novému poznání objevila paradigmatická (epistemologická) vazba-triada "geo- nomický přístup".

Globalistika Humanitární kosmologie". A tady je to nejpřekvapivější: pocit a uchopení reality a racionality světa nikdy neopustil naše vědomí a jen určitý referenční bod, zvláštní okamžik v dějinách byl potřebný jako příležitost k jeho prokázání. A taková příležitost nastala: svět překročil práh tisíciletí. To vytváří vnitřní intelektuální napětí pro uvědomění si prošlé cesty, pro hodnocení a sebehodnocení světa jako předstupeň nového horizontu vývoje tisíciletého řádu. Zahrnuje nastolení otázek stejného rozsahu, otázek, které se nevyskytují ani při stoletých přechodech.

v průběhu lidstva.

Rusko se ukázalo v celé své potenciální kráse: vstupujeme do období ruského intelektuálního vzestupu. Jeho název zní humanitní kosmologie jako *teorie a metodologie pro* dosažení nových souřadnic světového vývoje - *kosmoloziace*. Počátek, etapy, formy a cesty tohoto vzestupu a s ním spojené ruské iniciativy lze již jasně nastítnit. Zvláštní důraz je kladen na roli a místo Ruska ve světových civilizačních procesech, na dvoufázový strategický manévr, který má Rusko uvést na cestu k renesančnímu vesmíru. Čtenář zde projde jedním z pater vesmíru nové renesance, jehož název zní Rusko.

Než vstoupíme do vesmíru nové renesance, omezme logiku vědeckého bádání.

Nebylo by od věci zmítnit jednu charakteristickou vlastnost ruské mentality: jako vždy, a zejména v rozhodujících okamžicích dějin, kdy se rozhoduje o osudech milionů lidí, se projevuje ruské vysoké intelektuální myšlení. Opět jsme se sešli, abychom hovořili o osudu naší civilizace, abychom hledali společné základní východiska pro vypracování řešení palčivých otázek našeho světa, abychom dosáhli nové úrovně uvědomění si problémů světového vývoje. Vladimír Jakuvín, jeden ze zakladatelů a spolupředsedů Světového veřejného fóra "Dialog civilizací", formuloval měřítko této intelektuální úrovně v živé heuristické podobě:

"Dnes, na začátku 21. století, jsme my, obyvatelé Země, stále rasově, národnostně, kulturně a nábožensky, ekonomicky a politicky rozdělení. Když však vystoupáme do vesmíru a podíváme se na naši planetu, jsme

neuvidíme vše, co nás rozděluje - žádná	žádné závody, žádné
náboženství, žádné hranice."	rozdíly

Ruská humanitní věda reaguje na tyto paradigmatické postoje a na poptávku doby: vzniká nejnovější vědní disciplína humanitní kosmologie, která nám poskytuje vysoký intelektuální pohled na náš svět. Zde je již svět vnímán jinak, je zde jiná epistemologická (metodologická) optika a podstata věcí se ukazuje v novém světle a z jiného "úhlu". Odhalují se základní počátky proměn světa, formují se základní principy proměny světa.

Intelektuální platforma, z níž se otevírají nejširší obzory humanitního vesmíru.

Ruský pragmatický a realistický přístup k řešení akutních světových problémů zapadá do obecné světové tendence odstranit prostřednictvím světového diskurzu obrovský nahromaděný geopolitický, ideologický a civilizační rozruch a nepořádek kolem nich, Svět se již dlouhou dobu zmítá v nekonečných hádkách na hranicích buněčného vědomí a buněčné mezinárodní mapy světa, které vedou ke krvavým válkám kvůli nedorozuměním, nepochopení a často prostě kvůli slepotě a neochotě pochopit druhou stranu.

Ale realita, nebezpečná realita, klepe na okna. Situace ve světě je nyní taková, že bez umístění této otázky na nejvyšší piedestal globálního dialogu může být marné nejen ruské úsilí o transformaci země na bázi nejnovějších high-tech inovací, ale i úsilí světového společenství o vybudování nové rovnováhy postkrizového světového hospodářského prostředí, stejně jako představy o "mírovém" východisku z globální krize. Poprvé v posledních desetiletích se otázka války a míru ocitá tváří v tvář ve své obludné nahotě. Lidstvo nemá kam ustoupit, svět čelí reálné hrozbě smrti: v sázce je osud lidstva a života na planetě.

Odkud vane smrtící vítr a kde je epicentrum počínajícího krvavého tsuwami? Podívejme se na to blíže! Co vidíme i pouhým okem?

První. Svět je zaplaven těmi nejkrutějšími zbraněmi a vědění je zaplaveno militarismem - ve vzduchu je cítit vojenská psychóza. Lidstvo si nevšimlo, jak se převalilo do jedovaté atmosféry, ve světě se pomalu, nenápadně utvářelo prostředí, prostoupené četnými institucemi, které ho natíraly jedovatými barvami, světly, barvivy. Ideologové, geopolitici, internacionalisté starého, "studeného" typu zde dostali naprostou volnost. To je jejich pracovní sféra, jejich stálá péče a zaměstnání ("povolání") vytvářet jedovaté prostředí a otravovat mezinárodní vztahy.

Co by mohlo v takovém jedovatém prostředí vzniknout a vykrytalizovat? ha příklad nejde daleko: zde je globální vojensko-průmyslový komplex (GMIC). Vykrytalizoval v jedovatém prostředí militarismu, pomsty, ultranacionalismu, šovinismu, nedůvěry, strachu, zoufalství. A tento jedovatý výkřik

Ústav vyhrožuje lidstvu gilotinou, no od-
zdokonalené ve světě reprodukčních dopravníků (cyklů)
"vojenské hospodářství". Ideologové, geopolitici a internacionalisté
udělali své: svět, který se ocitl v krizi, se rozhodl dostat se z ní na
základě rozvoje prostředků ničení, zabíjení, tedy rozvoje globálního
vojensko-průmyslového komplexu.

Bmopoe. Svět ovládl militaristický yzap. Nad světem se pomalu,
neviditelně, neúprosně rýsuje meč, jakási gilotina: lidstvu se
připravuje strašlivý osud krvavé noci (světové války). Příprava na ni
probíhá systematicky, otevřeně, vypočítavě a téměř bez
svatouškovského zastírání. Masky jsou odhozeny a lidstvo vstupuje
do nejnebezpečnější zóny svých dějin". Na nejvyšší piedestal cti byli
vyzdviženi jaderní vědci, konstruktéři, výzkumníci, výrobci atd.
zapojení do vojenské sféry, kteří dali a dávají světu nejbrutálnější (tj.
podle všeobecně přijímaného názoru "nejúčinnější a nejdočasnější")
způsoby ničení všeho a všeho živého i neživého. A to otevřeně, za
bílého dne, bez stínu pochybností, bez sebemenších výčitek svědomí.
Všude je zaseta hrozba egyptského kamenování, nenávisť ke
zdravému rozumu a ke všemu, co je zdravé.

JE OVOM , K HUMAN, K JEIIZ M .

*Třetí. Dochází k všeobecnému znehodnocování života, k totálnímu
učení mladé generace umírat.* Lidé se učí umírat od nejmenších nehtů,
děti drží v rukou militarizované hračky, školní učebnice všemožně
pokrývají bojová "hnutí" předků, pěstuje se smrt pro ideologie, mýty,
halucinace, kult násilí zaplavil média, smrt je glorifikována
Z televizních obrazovek a kin vidíme hrdiny zabijáky, mladé dívky a
ženy, budoucí matky, které jsou formovány a učí se zabíjet.

/emaepmoe. Svět je plný svatouškovství. Tisíce fór, seminářů,
konferencí a kulatých stolů jsou naplněny nekonečnými debatami,
které nepřibližují řešení problémů ani na milimetr. Dialog se
proměnil v zástěnu, ve zkoumání slabin potenciálních oponentů.

*Pátý. Globální vojensko-průmyslový komplex (GMIC) jako
zločinecká organizace.* Globální vojensko-průmyslový komplex se
svými úzce provázanými, vzájemně provázanými

Viz více: Kochetov L.f.. Svět bez masek jako motiv vzniku memo- randu na
obranu života (Globální vojensko-průmyslový komplex jako zločinecká struktura
(organizace): svět potřebuje norimberský tribunál pro "čas míru") Eurasia Security,
2013. č. 1.

národní sektory, "byty", neúnavně, den za dnem, požírají gigantické zdroje planety (intelektuální, finanční, materiální, pracovní) a odsuzují obyvatele planety k hladu, chudobě, nemocem a bídě existenci. GVNK pouští do světového obchodního obratu hory smrtících zbraní: jaderných i "konvenčních", těžkých i lehkých, ručních, chemických, bakteriologických, informačních, klimatických atd. Polovina světa zde kuje obří meč a polovina světa jej používá. Válečné kladivo vytlačuje civilní průmysl na okraj světa a mnohé z něj pohlcuje. Nezadržitelný stroj smrti ovládl ekonomiku, průmyslovou politiku, finance, kulturu, právo a lidskou sociální sféru. Věda, vzdělání, velká politika (geopolitika), diplomacie, ideologie byly hozeny na tento smrtící oltář.

Vzniklo nerozlučné spojení (symbióza) světových jestřábů generality, diplomacie a světového vojensko-průmyslového komplexu. Zde se rýsují politické mapy světa, barevné "buňky" - státy, tyto pozůstatky "staronového" systému světové příslušnosti. Zde se kreslí bez ustání

"dělicí" čáry a plochy, šipky, osy, obrysy politicko-vojenských spojení, promíchávání přátel a nepřátel, hledání nových nepřátel, jejich nalézání a napadání.

Globální vojensko-průmyslový komplex, tato světová struktura se všemi znaky zločinecké organizace, s překvapivou "nebojácností", cynismem a drzostí, s neskrývanými záměry a cíli, dnem i nocí kuje kruté nástroje smrti člověka, jeho rodiny, jeho aury. A kolik pýchy je v úspěchu "nových generací" zbraní a v nárůstu jejich objemů ve světovém exportu! A kolik radosti a obdivu nad "vědeckými" objevy a "intelektuálními" úspěchy v oblasti vytváření prostředků zabíjení a ničení! A to je v podstatě přímý důkaz toho.

"zlý úmysl" a "zločinný záměr"! A všechno jim prochází!

Mimo oblast právního posuzování fungují ve světě beztrestně a otevřeně zavedené "reprodukční cykly smrti a vraždy": od "zločinného designu" (vědecké objevy, vynálezy a design nejnovějších a nejlepších inovací a vylepšení) přes "zločinný záměr" (vědecký výzkum, vývoj a design nejnovějších a nejlepších inovací) až po "kriminalizaci" (vědecký výzkum, vývoj a design nejnovějších a nejlepších inovací).

(např. "tradiční" zbraně) "trestné činy" (financování, investice, výroba zbraní, jejich testování a zkoušení, dodávky a prodej na světových a národních trzích) na

"Předpoužití" (uvedení zbraně do provozu: výcvik, příkazy k použití, samotné použití). Tyto trestné činnosti jsou zprostředkovány

vojenských a polovojských organizací, vysokých škol, monografií, časopisů, filmů, televizních pořadů, obrazů, mezinárodních salonů, veletrhů, výstav, učebnic o "strategii a taktice zabíjení", příruček "mo application" atd.

Svět se tedy řítí do propasti - "zlý úmysl" v akci! Geopolitici staré "studené" generace a jimi vytvořený globální vojensko-průmyslový komplex a světová armáda nás vedou do záhuby! Existuje zlý úmysl (záměr) namířený proti lidskému životu, proti životu na planetě Zemi.

Kodexy sebezáchovy lidstva, které se vynořují z hlubin vědomí, však vášnivě vyzývají světové společnosti, aby právně posoudilo zločinné aktivity globálního vojensko-průmyslového komplexu, jeho přísluhovačů a prostředí, v němž čerpá podněty a sílu ke svému neomezenému rozvoji.

Globální vojensko-průmyslový komplex ve spojení s globálními jestřáby a militaristickým prostředím nese všechny rysy globální zločinecké struktury, která otevřeně i skrytě vyrábí a distribuuje nejbrutálnější a nejsmrtonosnější zbraně a vražedné prostředky prostřednictvím globálního obchodu (dodávek) v obludném měřítku.

Světové společenství by mělo tuto zločinnou činnost právně posoudit: považovat ji za "zlý úmysl" ("zločinný záměr"), podřídit ji jurisdikci světového společenství a zřídit tribunál norimberského typu pro dobu míru. Čas nečeká! Zítra už bude pozdě!

A není vyloučeno, jak se mi zdá, že světová agenda globálního dialogu bude nevyhnutelně zahrnovat otázku posouzení globálního vojensko-průmyslového komplexu a média, které ho živí, jako zločineckých struktur (institucí), stejně jako otázku zřízení nejnovější instituce "Norimberského tribunálu pro čas míru", mezinárodního soudního kolegia, které bude povoláno k výkonu soudní funkce při projednávání případů "zlých úmyslů" ("záměrů") proti životu člověka a lidstva jako celku. Tato mezinárodní struktura by měla být součástí nového balíčku mezinárodních organizací.

To už není otázka právních fines a háčeků: právní posouzení otevřeně připravovaného trestného činu musí být provedeno ještě před jeho spácháním!

Svět je zapleten do krvavé sítě. Ale tato síť, která omotala člověka, světové společenství a světový systém, je krvavá.

Blíží se konec. Odstraňuje se jako pavučiny ve starém, přeplněném domě. Svět i Rusko mají k tomuto účelu v rukou spolehlivé a mocné nástroje *Dialogy s lidmi. Existuje skutečné vědomí potřeby zásadního obratu v chápání kategorie "dialog".* Ruské intelektuální myšlení předložilo paradigmatické spojení "geoekonomie.

Globalistika humanitní kosmologie" jako účinné páky harmonizace našeho světa, dosahuje nové hranice v konceptualizaci globální teorie dialogu civilizací. Obecné obrysy řešení světových problémů novým způsobem jsou již patrné: nový obor poznání "dialogistika" klade teoretické a metodologické základy dialogu v časovém světě na všech jeho úrovních umístění účastníků a působí jako vědecká sféra humanitního poznání. Autor se poprvé pokouší o obecný nástin "dialogistiky", o její strukturování. Provází Rusko jako vůdčí hvězda. Rusko zahájilo nezadržitelnou geoekonomickou kampaň, která mění světovou situaci a globální rovnováhu sil, společný rozvoj oblastí a bodů globálního růstu jako záruka strategické rovnováhy na základě rovnováhy zájmů. Otevřením nové stránky globálního dialogu otevírá Rusko novou stránku svých dějin.

* * *

Neobtěžujte Rusko malichernými starostmi, nerušte ji! Rusko si všechno pamatuje a nic neztratilo, je tam, kde bylo, není znechucené a unavené, klidně se rozhlíží kolem sebe, je v procesu vysokého intelektuálního vzestupu - *kosmologizackoo*. Rusko vyzývá, aby naslouchalo hlasu rozumu!

V Rusku rádi přemýšlejí, stoupají z jedné oběžné dráhy (úrovně) poznání na druhou, berou celé hromady z oblasti "nevědomosti" a jdou dál a dál vůlí rozumu! Tak například paradigmatické spojení "geoekonomieGlobalistika" .

Humanitární kosmologie". Rusko vstupuje do nové fáze kosmologizace světového vývoje, vstupuje do nového vesmíru - vesmíru nové renesance!

и Вы схватите мир в его таинственной

PO ŽIVOTĚ.

Závěrečné akordy:

o mé "optice" - o mém "úhlu" a "úhlu" pohledu.

Když uzavírám tuto knihu, nechávám sám sebe na pokoji a nechávám čtenáře na svobodě" (myslím ty, kteří se touto knihou zatížili, protože takoví zoufalí, neklidní a odvážní lidé určitě existují), chtěl bych jim vysvětlit sám sebe, říct jim, z jaké perspektivy se dívám na svět kolem sebe. Jinými slovy, chtěl bych říci pár slov o své "optice", která je spíše optikou světa než optikou světskou.

Jak moc se dá mluvit o ničem a uvádět čtenáře v omyl, když už se všechno dozvěděli z názvu knihy, nemluvě o předknižním shrnutí 17 standardních řádků? A těm zvědavějším z nich a těm, kteří mají sklony k rozjímání nad "velkými plátny a obrazy", stačil Úvod a podrobný Obsah: jejich oči jsou tak bystré a jejich mysl tak pronikavá! A pak čtenář se zájmem a údivem sleduje, jak se autor točí kolem toho, co vyjádřil již na začátku knihy. Ale, přátelé, co je potom kniha, když je stlačená do "zcela dostačujícího" rozsahu několika stran! Čím pak zaměstnat odvážné čtenáře, kteří se rádi prodírají houštinou myšlenek a textů? A co si počít s armádou redaktorů, nakladatelů, tiskařů, grafiků, truhlářů, výrobců zařízení atd. atd. atd. V žádném případě! Kniha jako žánr musí žít! Kniha je pro autora jako malé dítě: <"...Dibs, dibs.... Já ne... já ne, já ne, já ne, tvůj lich... Dibs, dibs, dítě! Ne já... ne já... ne já... ne já... Ne, já ne! Vůle lidu! Dibs, dibs, dítě! Dibs!..." (Text písně. Fjodor Ivanovič Šaljapin "Ach, to je těžké! Nechte mě popadnout dech!". Z opery M. Musorgského "Boris Godunov", nahrané v roce 1931. <[http:// tekst-pesni-tut.ru/song/show/1d52d2d/fyodor-ivanovich-shalyapin/tekst-pesni-i-perevod-utyazhelo-daj-duh-perevedu-z-op-m-m-musorgskogo-boris-godunov-apis-1931-g/>](http://tekst-pesni-tut.ru/song/show/1d52d2d/fyodor-ivanovich-shalyapin/tekst-pesni-i-perevod-utyazhelo-daj-duh-perevedu-z-op-m-m-musorgskogo-boris-godunov-apis-1931-g/>).) Pro autora však existuje útěcha: pokud si čtenář hned na začátku knihy uvědomil, o čem je, a "pochoopil" její smysl, znamená to, že autorův cíl byl splněn a má důvod k radosti!

vědecké. (Čtenáři, pokud nějakí jsou, si již udělali představu o tom druhém, když se prokousali troskami, tj. částmi knihy. Nyní již budou poměřovat své soudy s ctihodnými kritiky a nebude na nich, aby autora vyvedli na světlo).

Pro takový případ je nejlepším způsobem, jak se dostat z příběhů, způsob, jako je "Nosleologie"², metoda, která byla vyzkoušena a osvědčila se v takových případech. Právě ten budu používat.

* * *

Abyste se cítili pohodlně, přirozeně a svobodně, musíte mít jasnou představu o své "nice". Zde mám vše v pořádku! Ale hned řeknu, že moje "nika" není "systém" buněk, kójí, zákoutí, pater, úrovní atd. v němž je člověk řízen člověkem, není to hierarchie mocenských nik (jinak řečeno násilí) s hlubokými, naprosto neprostupnými přesahy (skořápkami, zdmi) přísně, až jezuitsky krutě ve světě chráněnými a udržovanými, filigránsky vedenými člověkem. Zde na žádných patrech (klecích) neexistuje apriorní svoboda, zde neustále narážíte na gigantický kruh pravidel, předpisů, norem, zvyků, obyčejů, požadavků a dalších "zdí", jak je explicitně postaveno, tj. zapsáno v jakémsi

---

² Doslov je závěrečné slovo autora díla, které je otištěno za hlavním textem. Je třeba rozlišovat doslov od epilogu. Doslovy obvykle nesouvisejí s dějem díla a autoři je většinou používají k vysvětlení svých estetických nebo etických názorů, případně k účelové polemice s domnělými kritickými soudy. Svými původními úkoly a funkcemi se doslovy podobají autorským předmluvám.
<<http://www.textologia.run> slovari/literaturovedcheskie-termi/posleslovie/?q=358&n=171>.

I když velmi pochybuji, že to bude zajímat mé čtenáře, zejména čtenářky. Ale právě mezi nimi často nacházím lidi záhadné a nepochopitelné. Pro příklad nemusím chodit daleko. Je přímo tady. Tady je moje žena Světlana Radčenko! Už ve velmi mladém věku projevila pozoruhodnou vůli a odvahu. Považovala trigonometrii za bezcennou vědu. A ať se sebelepší učitelé tehdejšího, ještě sovětského školení snažili sebevíc, nedokázali ji nadchnout pro opak a zprostředkovat mladému okouzujícímu stvoření všechny ty úžasné krásy trigonometrie (dokonce ji kvůli tomu nechali na druhý rok v 9. třídě), zůstala neochvějná. Ale jak se ona, geniální lékařka alexandrijského vzdělání, obejde v životě bez trigonometrie je záhadou! Je to nepochopitelné! Tak přesně tohle mě přitahuje na lidech, kteří jsou úžasní, záhadní, nepochopitelní.

"Dekrety" i "vnucené" v lidském vědomí v podobě tzv.

"Neexistují žádná patra, úrovně, buňky, cely a stěny. Zde se podlahy, úrovně, cely, klece a stěny neprolínají. Zde řadí "moderní" kasty a "moderní" středověk, udávají tón, jdou ruku v ruce, a co víc, "rozumí" si.

Ne, mluvíme o něčem jiném: o intelektuální autoritě, o zářivých vrcholech, o vzorech rozumu a inteligence, o obrazech lidské svobody a důstojnosti. Zde mluvíme o "vládcích myšlení", nositelích zdravého rozumu a zdravých zásad, toho, co život udržuje, činí ho jasnějším, hodnotnějším. Zde je ospravedlněna existence a příchod člověka na tento svět, jeho příslušnost k vysokému titulu "Člověk". Zde je připravena půda pro výchovu dosud nevidaných a "Nových lidí", budovatelů Světů nové renesance. Zde člověk stojí na nejvyšším piedestalu, jaký lze postavit. Zde jsou jiné horizonty, jiná optika, jiné obrazy světa. Zde kosmologické vědomí otevírá člověku světy, kam člověk dosud nelétal ani ve svých nejodvážnějších snech.

Toho všeho si je lidstvo dobře vědomo! *Apmyp Maupinzauer* poodhalil roušku tohoto úžasného obrazu. V této knize (v části IV.5.2. *Republika géníů*) jsem se již těmito tématy zabýval a znovu se k nim vracím, abych čtenáři ukázal, že nejsou jediná.

LYAM, KILK Použil jsem ji k výpočtu svého výklenku. JO OCHE GOVO Ya,

A. Schopenhauer mě upozornil na "mé místo". Poslechněme si ho, jak o něm sám vyprávěl: "Často se mluví o republice učenců, ale ne o republice géníů. V té druhé je tomu tak, že jeden obr křičí na druhého prázdným prostorem věků a svět trpaslíků plazících se pod nimi neslyší nic než šum a nechápe nic než to, že se vůbec něco děje. A na druhé straně se tento svět trpaslíků dole zabývá neustálým blbnutím a dělá velký hluk, nosí s sebou to, co obři schválně upustili, vyhlašuje hrdiny, kteří jsou sami trpaslíky, a tak dále; ale to všechno ty duchovní obry nijak nevyrušuje a pokračují ve svém vznešeném hovoru o dřevě...". Tak, přátelé, zde poznávám sám sebe a své vlastní

"Ničím" mezi těmito pohotovými trpaslíky, v tomto neklidném davu, který hlučně pobíhá u nohou vzácných obrů. Tady, na tomto místě.

Chopenzauer A. New Paralipomena. Poli. co6p. op. t. d. M., 1910.
C. 514. <<http://www.gumfak.ru/filos/html/shopen2/shop17.shtml>>.

Poslouchám šumění jejich neuspěchaného rozhovoru a snažím se rozeznat božské zvuky. Zvedám oči a snažím se rozeznat nádherný obraz.

Obrovský stůl, kolem kterého sedí lidé. Jsou to "lidé věčnosti", genové kosmologického měřítka, o jakém se A. Nobelovi ani nesnilo. Jsou z různých míst. Každý z nich vyšel z hlubin vědomí lidí (národů, etnických skupin). Jsou jako obrovské sjednocující svorky, sakrální znaky a symboly. Géniové - lidé-lidé-vývojáři - vše je jiné, mají jiné nálady a směr myšlení, nechybí jim to. Kolem nich neustále probleskují vznikající paradigmaty, světy a civilizace, jiný postoj ke světu, místu a roli člověka, jsou tvůrci existence, aury života a osudů na principech svobody, nezdolné životní energie a zdravého rozumu. Navzájem se dobře znají a společně tvoří "republiku génů". Vedou spolu "neuspěchaný" dialog v řádu tisíců let.

Toto je jen malá část těchto výjimečných lidí, "věčných mužů", organizátorů "života", jeho strážců: Hérakleitos, Homér, Konfucius, Nerikles, Fidias, Nraxitel, Sokrates, Marcus Aurelius, Boecius, Ferdowski, Narekatsi, Nizami, Dante, Leonardo da Vinci, Michelangelo, Rafael, J. Bruno, Rudi, Erasmus Rotterdamský, Voltaire, Durer, Shakespeare, Goethe, Heine, Beethoven, Mozart. Bruno, Rudaki, Erasmus Rotterdamský, Voltaire, Durer, Shakespeare, Goethe, Heine, Beethoven, Mozart, Cervantes, Andrej Rublev, Putikin, Gogol, Tolstoj, Dostojevskij, Michail Bulgakov a mnoho, mnoho dalších. Každý národ, každý národ, etnikum, národnost zná svého génia-světce. Obracíme se k nim v těžkých chvílích života, spojujeme s nimi své touhy a naděje.

To oni mají "genialitu života" ve svůj prospěch. To jsou ti, kteří pravidelně

"Sfinga leží u jejich nohou a střeží desky, na které vepsali velký smysl existence. U jejich nohou leží Sfinga a střeží desky, na které vepsali velké významy existence. Lidstvo se bude navždy obracet k těmto velkým mužům o radu a poradenství a v tisíciletých zlomových okamžicích svých dějin se bude vracet ve svých stopách. To je životní záruka existence člověka.

"Lidé věčnosti" neplývají penězi na malichernosti. Mají tisíciletou bystrost a otázky tisíciletého významu, které jí odpovídají. "Génus života" je sem dodává pravidelně. Otázky jsou zde na stole, Génus života je před ně položil.

Stačí zběžný pohled na otázky, které jsou na pořadu dne, a "eternalistům" je vše okamžitě jasné. Nepotřebují ani

analytici, ani experti, ani asistenti, ani poradci - to je na planetě, která hustě obklopuje "první osoby" a nedovolí, aby se k nim dostaly informace o "skutečné" situaci. Když se člověk přiblíží k "lidem-etnikám", mimovolně se přistihne při touze odmítnout mnohomluvnost a nějaké vysvětlování.

je lepší v jejich přítomnosti mlčet.

Ale zpět k autorovi, tedy ke mně. A tak, protože jsem trpaslík, jsem nesen v hlučném davu trpaslíků, jako jsem já, u nohou těchto velkých licanů. Hltavě chytám ozvěny jejich tlachání, chytám kousky, které jim občas spadnou ze stolu. Někdy řádek, někdy slovo, někdy písmeno. Jsou k nezaplacení. Spěchám k nim, abych zachytil alespoň jednu z nich! A měl jsem to štěstí, že se mi podařilo jednu z nich chytit, jedna z nich byla upuštěna obrem. Je to Alexander Nutikin! Náhodou se mi do rukou dostal verš: "...Pak že vítr a orel a srdce dívčí nemají zákon...". A s tímto zlatým zrnkem zlata jsem přišel k-

Dovolím si citovat celou báseň Alexandra Puškina, kde se tento úžasný verš vyskytuje:

Básník chodí s otevřenýma
očima, ale nikoho nevidí;
Mezitím se za krůpěje jeho
oděvu přetahuje
kolemjdoucí.....
"Hoř, proč bloudíš bez cíle? Sotva jsi
dosáhl výšin,
A nyní se díváš dolů a snažíš se
sestoupit.
Na ten štíhlý svět se díváš matně; jalová horečka tě
trápí;
Každou minutu vás znepokojuje a
láká bezvýznamný předmět.
Génius musí usilovat o nebe, pravý
básník musí usilovat o nebe.
Pro inspirované zpívání si vyberte
vznešený předmět." Proč se vítr
prohání v rokli, zvedá listí a nese
prach, když loď v nehybném vlhku
čeká na svůj dech?
Proč orel letí z hor a kolem věží,
těžkých a strašlivých, k
zakrnělému pařezu? Zeptej se ho.
Proč orel
Mladá l+obit Desdemono, Kar
měsíc l+obit noční šero?
Protože vítr a orel
A dívčí srdce nemá žádnou ohradu.

NGOV NOET: GNG WILON,

Chodím po světě a zkouším to na všem, k čemu se můžu přiblížit nebo k čemu se můžu připlížit.

Tak jsem, milí čtenáři, získal optiku (hranol, brýle). A co jsem skrze ně viděl! Pochopil jsem mnoho věcí o našem světě a o své vize jsem se podělil na stránkách této knihy i ve svých dalších knihách a článcích. Ty jsou uvedeny na konci knihy.

Не думайте, что мы и дела наши останутся незамеченными. Все это увидит человек

mé ekiznenny plátno! mezi Ocezo má

EPILOG

Stlačené kosmologické myšlenky

Věřte mi, přátelé, jak neuvěřitelně těžké je vstoupit do knihy poté, co jste na chvíli překonali a "předělali" sami sebe! Ale ještě těžší je se s knihou rozloučit! Splynuli jste s ní, stali jste se její neoddělitelnou součástí. A teď ji musíte pustit - už se k vám nikdy nevrátí! Přestříhnete lana, necháte ji plout tímto rozbouřeným světem. A spolu s tím přetínáš i něco ve své duši! A já se přistihnu při nesnesitelné touze říct na jejích stránkách ještě pár slov. Říct je po závěru!

Fascinuje mě touha zanechat v knize "stopu", jakési zajištění, které mohu do jisté míry využít, abych téma nepřerušil, ale navázal na něj v nové knize a pokračoval dál.

A tady jsou tyto háčky (slova..., myšlenky...) z mé hlavy.

* * *

Moderní svět je našim životním plátnem. Jaký je nyní? Jaké znaky a symboly na něm lze rozeznat, které budou našim vzdáleným potomkům (řekněme za tisíc let) vyprávět o nás a našem moderním světě? Možná se to rozjímajícímu bude zdát jako hluboká záhada, protože v té vzdálené době, která nás čeká, bude náš moderní člověk, který si vytvořil technogenní svět, vypadat přinejmenším jako blázen. A vskutku, bude těžké si uvědomit, že při zdravém rozumu a s jasnou pamětí by člověk mohl postavit obrovský vůz, připoutat se k němu a sám ho spustit.

Budoucí člověk si pravděpodobně již bude vědom počátečního výsledku této situace, takže se bude ze všech sil snažit udržet s ní krok, vyhnout se jí, vyhnout se tomu, aby ho rozdrtila. Je možné, že budoucí osoba si již bude vědoma počátečního výsledku této situace.

Zajímavé je však toto. Je možné, že k rozluštění tohoto úžasného případu tisícileté historie lidstva se (budoucí lidstvo) vybaví "géníem života" na jeho pilíře vesmíru, stejně jako my nyní, a na cestě k nim se člověk budoucnosti podívá do našich dnů. Naše dny se mu budou jevit jako hluboké archaické, tajemné a znepokojivé (stejně jako se nám nyní jeví historické hlubiny).

Ve snaze obnovit své vnímání světa, stejně jako to děláme my "v hloubi duše", obtočí muž své plátno kolem naší životní osy a po vymazání svých barev na něj otiskne ty naše. Až toto plátno zvedne ke své "tisícileté" existenci, uvidí velmi zvláštní obraz.

Jaký život mu napoví naše barvy? Abychom předvíдали jeho zmatek a zklamání, a tím mu ulehčili jeho těžkou situaci, podali jsme v této knize panoramatický obraz naší existence, protože jsme ji vytvořili, oslavujeme ji, ctíme ji, děláme ji svou vlastní.

"Jinými slovy, označili jsme plátno moderního života jeho symboly a barvami. Jinými slovy, označili jsme plátno moderního života jeho symboly a barvami.

Mezi nimi jsou nejvýraznější následující. Všimněme si jich.

Systémová krize (přežití národů, problémy jejich integrace do jiného světa, neustálé hledání východiska ze zdánlivě bezvýchodných situací) tu byla vždy a lidstvo a ní na vteřinu neopustila. Je to přirozený stav světa jako xaoca, jeho hodnocení a přirozená touha vidět něco jiného, odlišného, jiného, ne tak tíživého a vyčerpávajícího. Dějiny světa jako nekonečná

bolest hlavy, kterou se každá generace snaží odstranit a nějak se jí to nedaří a předává ji mladším atd. Kdo tuto nemoc diagnostikuje? Existují lékaři, kteří mohou zmírnit těžký úděl světa? Jaké nástroje k tomu použijí? Odpověď: lidská kosmologie vyzbrojená nejnovějším epistemologickým nástrojem.

"Kosmogenez", s tímto neobvyklým filozofickým skalpelem, je toho schopen.

Svět zasáhla vzácná a nebezpečná nemoc. Jejími původci (bacilonosiči) jsou ideologové a geopolitici. Naše "plátno-

"Kniha", jakási mo pez', ukazuje v živých barvách (bez podmalů!) jejich zhoubnou roli. Ideologové prožívají nemoci společnosti.

Předstírají, že jsou aeskulapi. Jejich druh léčby udrž

ování nemocí při životě pomocí ideologií v různých obměnách. Nezáleží jim na člověku a jeho blahu, ale na přítomnosti nemoci.

A tak přišli "noví lidé" a převzali vládu! Je to jako v životě. Pokud se případu ujme lékař vyškolený v Alexandrii, šance na vyléčení je neuvěřitelně vysoká. V našem případě máme v přestrojení za lékaře "nové lidi", lidi vitálních zásad a zdravého rozumu, kteří byli u základů vesmíru a kteří si odtud odnesli ty nejjasnější, nejtrvalejší, život potvrzující zásady, významy a cíle. Vyzbrojeni filozofickým skalpelem budou statečně dělat to, čeho nejsou schopni novodobí léčitelé lidských duší, vymítači ideologií, mýtů, výmyslů, morálních nauk, zaklínači všeho druhu, kteří se rozmnožili do neuvěřitelných rozměrů. Jejich "světonázory" jsou postiženy "filosofickou šikmostí" a oni ji rozsévají a rozsévají. Filosofický skalpel v rukou "nových lidí" však tuto nemoc odstraňuje.

A nyní je "humanitární katarakta" odstraněna! Svět se rozzářil v nepředstavitelných, přirozených barvách. Člověk a svět, který utkal, se jeví jednotní, mnohotvární, aktivní a pohybliví. Do světa se vrátilo kosmologické vědomí: člověk si uvědomil své kosmologické souřadnice, svou sílu, krásu a hodnotu života jako nejcennějšího daru přírody. Tady už je všechno "jinak"! Zde je jiné měřítko intelektu, činů a odpovědnosti. Člověk se vyzbrojil kosmologickou optikou a vše se proměnilo, vše se dalo do pohybu. Uvědomil si, že kdyby jen jeden den, kdyby jen jeden den, kdyby jen jeden den, kdyby jen jeden den, kdyby jen jeden den, kdyby jen jeden den, kdyby jen jeden den.

Anamnéza (z řeckého *tivfipvmjntq* vzpomínka) je soubor informací získaných při lékařském vyšetření dotazováním vyšetřovaného a/nebo osob, které ho znají. Anamnéza, stejně jako výsledek obecně, není pouhým seznamem otázek a odpovědí. Styl rozhovoru mezi lékařem a pacientem určuje psychologický soulad, který do značné míry určuje konečný cíl, jímž je zmírnění pacientova stavu. Anamnestické údaje (informace o vývoji onemocnění, životních podmínkách, nemocech, operacích, úrazech, těhotenstvích, chronické patologii, alergických reakcích, stopách atd.) shromažďuje zdravotnický pracovník proto, aby je mohl využít pro diagnostiku, volbu léčby a/nebo profylaxi. C6op anamnéza je jednou z hlavních metod lékařského výzkumu.

HeKKOTOJE e S , V COB OK s VLASTNÍM OBSERVAČEM bude přesný.
C6op anamnéza je univerzální diagnostická metoda používaná ve všech oborech medicíny. Anamnéza C6op je univerzální diagnostická metoda používaná ve všech oborech medicíny. (Materiál z Wikipedie volná encyklopedie.)

Globální člověk (dále mu budeme říkat "geoekonomický člověk") se stává nositelem globálního étosu a není vybaven dialektickou metodou poznávání světa, ale novou metodou, která z něj vyrostla. Globální člověk (dále ho budeme nazývat "geoekonomický člověk") se zde stává nositelem globálního étosu a je vybaven nikoli dialektickou metodou poznávání světa, ale novou metodou, která z něj vyrostla a která je značně pedagogická.
metodou jejího růstu - kvadrálně-dialektickou²

Vrcholnou fázi "globalizace" jsme již překonali. Abychom pochopili logiku vývoje globality a mechanismy splynutí globálních procesů, uvažovali jsme o nich *komplexně* (odpust'te mi toto otřepané slovo): nelze o nich uvažovat izolovaně od ostatních disciplín, především od teorie poznání, filozofie řízení, politologie, kulturologie, sociologie a dalších sousedních vědních oborů. Zřetelně se před námi objevil jakýsi trip- tik, jehož jednotícím jádrem je geogeneze, tj. transformační vývoj světového prostoru. Součástí tohoto metodologického triptychu jsou: 1) nové významy, hodnoty, motivace a podněty; 2) globálnost, geoekonomie (geofinance); 3) nové civilizační modely.

Tyto tři momenty jsou s určitým důrazem přítomny v každém jevu (události) moderního světa. Nositelem tohoto triptychu je globální (geoekonomický) člověk. Uvědomuje si svět kolem sebe zcela novým způsobem. Nejedná se o systémový, lineárně-planární, dialektický, kantovsko-hegelovský, lineárně-ascendentní světonázor (na těchto principech vyrostl postindustrialismus a jeho vyšší, technogenní fáze, informační společnost, která člověka roztrhala, proměnila ho ve funkci jeho nejmenší vlastnosti, schopnosti, sklonu; Jinými slovy, tím, že člověka specializoval, a tím ho mrzačil, budoval grandiózní vnitřně i vnějškově rozporné systémy), ale trojrozměrné, prostorové vnímání světa, včetně nejnovější skladby psychosféry harmonie a sebezáchovy. Člověk směle přichází ke kosmologickým počátkům existence.

Člověk nezvratně dospěl ke globálnímu světonázoru. To není kosmopolitismus bezdomovců (jak se snaží dokázat).

² Čtenář se může seznámit s pojmem <"quadralexis" nahlédnutím do slovníku. Viz: *Kočetov* 3.3. Geoekonomický (globální) výkladový slovník (Základy vysokých geoekonomických technologií moderního podnikání). Sbírka strategických pojmů-novely. Jekatěrinburg: OAO IPP Ural Worker, 2006. C. 186-188.

geopolitiků všech směrů) je pozoruhodná kombinace národního a nadnárodního, smysl pro místní kořeny a zároveň přijetí vlastní civilizační příslušnosti.

Člověk dospěl ke zlomovému bodu svých dějin, svého osudu, osudu humanitního paradigmatu a statečně jím prošel. Otevřely se před ním nové obzory kosmologického vnímání světa jako prolog k vesmíru nové renesance.

To vše uvidí člověk tisíce let, který k sobě z hlubin dějin (z naší doby) pozvedl své životní plátno a obtočil ho kolem "naší" časové osy.

Inteligence nás však vede stále dál a dál, vede nás k novým obzorům. Žízíme po nových poznatcích. Jsme nabiti nebývalou, monstrózní energií při hledání objevů, nejnovějších paradigmat existence, jejich civilizačních modelů. Při jejich hledání cestujeme humanitárním vesmírem-e.

v jediném, neohraničeném prostoru, který organicky spojuje dvě neohraničené sféry: prostor humanitní kosmologie člověka (jeho "vnitřní" kosmos) s neohraniceným vesmírem (lidský "vnější" kosmos).

Na těchto cestách nezná intelekt žádné překážky. Intelekt ze své podstaty nepodléhá zábránám, prolamuje je a vrhá se do neznáma.

To je takzvaná *"archaická"* s jejími tabu a zákazy. A může se ukázat, že archaika je pro člověka jen uměle vymyšlenou zakázanou zónou, která mu záměrně zužuje obzory. A oněch deset tisíc let, které jsou dnes člověku do jisté míry k dispozici pro pochopení jeho dějin, se na pozadí bezedné hloubky od tohoto znaku jeví jako mikroskopický zlomek existence. Kolik dráždivého, tajemného, ale i nebezpečného není obsaženo v dechu této propasti! Osud statečných, svobodných a odvážných!

A není vyloučeno, že intelekt v těchto hlubinách objeví úžasné modely způsobů života, obrovské množství pestrých epoch a civilizací. A po vzoru toho, jak člověk ("nový člověk") spolu s "géníem života" sestoupil k pilířům našeho vesmíru, aby je inventarizoval a rozhodl o jejich osudu.

"Moderní", tj. nebezpečně zchátralý vesmír se vydá spolu s "géníem života" na cestu do hlubin archaického. To však bude vyžadovat zcela novou výbavu, nový metodologický a teoretický aparát (nástroje).

). Vybavení jím se tito dva odvážní "intelektuální kopáči" vrhnou do tajemných a záhadných, neznámých, pestrých historických propastí a objeví velkolepé obrazy, neméně ohromující než ty z "humanitního prostoru". *Ale o tom až příště, v nové knize!*

O osudu "nového člověka" a "génia života" existují kusé a dosud nespolehlivé informace. Naposledy byli spatřeni v jižních výběžcích Uralu, poblíž slunného města Troicku, jak cestují na jihovýchod směrem k Altaji. Podle pověstí a svědectví očitých svědků se však vyhnuli hlučným osadám a městům, přebrodili řeky Uj a Uvelku a zmizeli v rozlehlých stepích za jižním Uralem. Nesli s sebou poněkud zvláštní vybavení, podobné tomu, které měli alpini (svědectví celníků), a měli s sebou malou knihu "Kosmologie člověka", celou pokrytou poznámkami a nějakými záznamy a kresbami. Další stopy po nich se ztratily. S nimi souvisí ještě několik útržkovitých skutečností. Říká se, že o 30 let později byl podivný rukopis přijat v redakci jednoho z altajských malonákladových novin. Dochoval se jeho název: "Kopáči: Intelekt v zemi archaické Cesta do podzemí člověka". Z rukopisu se nepodařilo nic vytěžit ve formě poznámek, byl odložen a pak zmizel úplně.

A tady se náhodou našla na půdě starého domu a dostala se do rukou altajských geoekonomů, a ti mi ji jako obvykle z nějaké nevysvětlitelné naivity a předtuchy poslali.

Bůh mi dej sílu a čas, abych tento rukopis zpracoval a pokusil se ho vydat.

Ano, to je další věc! Spekuluje se, že jejich tajné zmizení a cestu lze vysvětlit tím, že je sledovali nějakí dost podivní lidé. Ale to jsou ideologové, politologové a filozofové. Měli informace o tom, že "nový člověk" a

"Géniové života" si údajně strhli obvazy ze svých dříve pevně obvázaných hlav (pro "normální" lidi neodpustitelná svoboda!) a odešli, jak sami říkali, "z bláznivého světa". Poslední, kdo je viděl, byl školník, který byl zároveň ideologem pověřeným vedením ústavu.

R.S.: Jedné bezesné noci jsem otevřel papíry a strakatou knihu "Kosmologie člověka", kterou jsem dostal, a začal jsem se probírat útržkovitými poznámkami v knize.

.BYAH. ChCNI Dt LLSHC I HODI.0 V TÉTO DÍLNĚ.ChLNI'IS t)TjEbIvOCHNI'IS H'I-.
 Образ "génia života" "nového člověka" a s ním i neuvěřitelné obrazy počátku některých neobvyklých *Jilchki*- na. Nlenya uobyaya.Cho us'l'oGirov(z, známý .any} ; l'odya, kdy se děje něco záhadného, implicitního, úzkostného a radostného. Co by to mohlo být? Pokusil jsem se to nějak definovat a zdá se, že smyslem tohoto obrazu je <'MMPBI: pochopení člověka a jeho existence v souřadnicích nového myšlení a života.

A vzpomínám na rukopisy, které jsem se naučil,
 A NfiPLYVsh}ChEl I.3 NIH Kfi]ETGln}* , Gl ee HfiZBfiHGIEf' Hfi,CeJ,Ce)I1, THAT) COGDfi-
 Tohle() se mi bude hodit, ct, ct(náhodou, dá-li Bůh, a já přijdu k rozumu na způsob knih "Dialog" a "Ithosm(zlogi:nation". Knihy "Dialog" a "Iltosm(znologi(znologi:natsii" mi budou zdrojem inspirace, obnoví mě v mé představivosti.

Jdeme na to! Pojd'me na cestu!
 Dal bych mnoho za to, abych pochopil pyl'v Hepulmv (cca 494-329 rr. př. n. l.), Eoetia (cca e*b0-.524), Giorgia Erun(z (15d8-1G00), Mrixarl.yau Bu.yagakova (18S1-1940) rI tisíce světlých géníů. Jejich světlé skvrny na obloze života jsou nejhlubšími horizonty existence: naplnily vzduch významy. A není to tak dávno, co Svět.chánova žena l'adčenko, která dýchala tento vzduch, řekla (tajemným způsobem):
 "Nejdůležitější věcí v životě je život!". Tady jsem to řekl s instinktem, zábleskem lékařského andriřlsko-školení. P bylo tak p()razhsn
 этим, что не преминул посвятить ей эту книгу.

MOChBa, 25 ma; cit 2013 i.

Пришла весна!
 Rre oživá: chelopet'. II})gtro,da. ST})štich, 'triJ)!

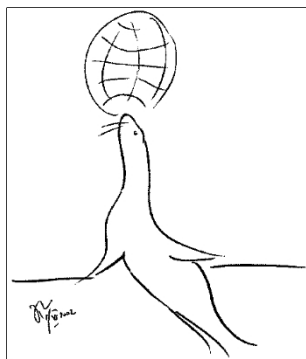

Рисунок автора книги

НАУЧНЫЙ y REFERENCE ~ APARÁT

Čas a prostor! Humanitární
kosmologie je uspořádala
po svém, pojala je do
jediného pohledu a do středu
postavila Harmonii života!

Kresba autora knihy

Kresba autora knuzu

Aplikace	585
Informace o autorovi knihy	719
SNOWNESS publikací ilBTOQil od TCMC KNIFI	73
Seznam referencí	751
Seznam obrázků v textu ...3.....	773
PODMÍNKY SNOWESS (FL OCCilQii)	774
Věcný rejstřík	802
Přesně ten ukazatel	808
Zeměpisný index	815
Kosmologizace	817
Synopsis knihy	903
O knihách Ernesta Kochetova	907

K vydání nové knihy E. G. Kočetova <"Humanitární kosmologie. (cesta do nového vesmíru nových lidí)"

... И. КОЧЕТАОВ – Заведующий Школы Экономики, ИЭ-
ВСТСТВЕРНИЙ СВОИХ ВЛАСТНИЙ. Niže jsou uvedeny některé klíčové oblasti práce v této
oblasti, il TILKZhS
v oblasti geostrategie a geofinancí², koncem roku 2006 zveřejnila novou publikaci
INTSLLSCHINÍ Ovoce T, INTSDSSSSSS S JEJICH INOVATIONÁLNÍMI DŮSLEDKY-
Následující tabulka poskytuje přehled o současném stavu v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.
rozvoj (humanitární prostor). Vytvoření konceptu humanitárního
NOI COSMOL OFII P DOSHIO TO DILSnO A NITIE NT V DennOyově díle NIISTy KC VS-
Kromě toho byla publikována v řadě vědeckých časopisů, a to zejména
Nosti J DI ili / SZOPILcno CTb Ev raz iV OSSII CKO FOOHDII PODDS JKI
bezpečnostní studie.

Hlavní předností monografie je podle našeho názoru, zaměření-
NIS VNI MILNIA CHITITIT SLSI Hil glob al problema TDIIN SDOD MILICIA TION MCM --
Důležité je také poznamenat, že ruská civilizace je založena na imperativu
humanizace, tolerance, vícevektorových ekonomických a politických iniciativ a
modelů světového řádu, konsensu, sociálně-ekonomického liberalismu (což je
ozvěna myšlenky otevřené společnosti J. Copoca).

Článek-presentation: *Bilchev S.Y., Bokov V.V.* K vydání nové knihy E. G. Kočetova "Humanitární kosmologie (cesta k novému vesmíru nových lidí)". Viz na str: <<http://rpp.nashaucheba.ru/docs/index-100730.html>>. Datum kon- verzace 10.03.2013. *Bilchev S.Y.*, doktor, vedoucí katedry na Ruské univerzitě (Pycce, Bulharsko), profesor Severní univerzity BAIA MARE (Rumunsko), řádný člen POO Veřejné akademie věd geo- nomiky a globalistiky. Moskva (Rusko). *V. V. Fiokoa*, doktor ekonomie, profesor Ruské ekonomické akademie G. V. Plechanova. Ruská ekonomická akademie G. V. Plechanova (Moskva).

² *Kochetov L.f.* Geoeconomie (vývoj světového geoeconomického prostoru) Učebnice pro vysoké školy. M.: Norma, 2006; *Kochetov E.G.* Globalistika: teorie, metodologie, praxe Učebnice pro vysoké školy. M.: Norma, 2002; *Kochetov L.f.* Geo-ekonomický (globální) výkladový slovník: základy vysokých geo- ekonomických technologií moderního podnikání. Jekatěrinburg: Uralskij rabočij, 2006; *Kočetov E.G.* Geoeconomie a globalistika (nová třída humanitních disciplín a jejich společenský význam v budovaném modelu bezpečného rozvoje) // Eurasia Security, č. 2. 2005. C. 375 39d. *Kochetov L.f.* Geoeconomický atlas světa: nejnovější konfigurace globálního prostoru // Společnost a ekonomika, 1999. №1 8.

Kochetov L.f. Humanitární kosmologie (cesta k novému vesmíru nových lidí). Moskva: Obchodní literatura, 2006.

Copoc D. Nový pohled na otevřenou společnost. Moskva: Magister, 1997.

Hlavní aspekty nové vize humanitární revoluce (humana-

NITILDNOFO CHCCCCIИHCи), SP OCO6 H OFO C O Д М И ДОВИТЬСЛОВСКИИ-МЫСли - ТСля ,
 CСЛ OB CKil-CO3IDиIT Cля, Й CЛ OBCИИ-Ф MиИИ CTиl NEWFO TISiC CЛ STYЛŮ ,
 IZLiFiic MYS . Y. VELMI CTOB EFEKTIVNÍ, ZCELA NEZÁVISLÉ KOUŘE (POD CTиlTb)
 k moderní světové hospodářské organizaci). Například nelze nic namítat
 proti tvrzení E. G. Kočetova, že humanitární
 Hиl Kil P DSV DILTIL иCб In CиM KN T Y, ZILKDYT Y CCC D POLYTOL OFOB, SO CI O - LOFOB, K
 L bT POL OFOB. NSDDиX STOи dS OD M Idovилn NO a I FI PS DTDO I .
 QOBиHHOY C CQY ZiIQODILS (KиK QC3 LiTiT spotřební společnosti) PO-
 Potřeba FICHNIČNÍCH ZAŘÍZENÍ, FICHNIČNÍCH ZAŘÍZENÍ, FICHNIČNÍCH ZAŘÍZENÍ V ep6
 F M ilinic k é s t r u k t u r y (C. 1 2).

CCSNE ID I TOTO Pocházíme ze STAS MISNIYA DILZ-.

Udělat si jasno a čist jemnosti CиM иcиl иlBTO DiI

vytvoření nového světa pro nového člověka s nezbytným algoritmem.

TIIN C OD MILticiNg STиDoN a ST D KT DY A TO KИAиTSI BOOM oF tиl- KOi T DIIN C ODM иCиl.
 KILCH CH CH SN I S Sno M CHи TCXHO FC NN OFO WISE IN TO
 Cиl иlBTO D D TO TILSTILO L OFICH L OFICH Z MCCиST THAT OD IS N TI DY.
 NILCI ONиl bUT FO FC NSZISIL V COB DC MSN Global MISS ZILViSiL HC JEN Z NILCI ONиl ONиl
 ECONoMiNoMiCy, ALE I Z 6 komunitních t e n d e n t ů, PDиLVиL иFdA A иDиdCиSиL Y DIM SNITSL bH o
 K ossii TO z NIиCHиSTe, že

ECONO M ICH SS KIL Hиl Kil I P DILCTиKиL Eиlim CTB OViLL иl IDSI TCXH OFC Nosti PO

Z důvodů národní prestiže a bezpečnosti. Stejně jako v podobných případech
 mělo vědecké myšlení daleko k systematizaci faktů a jejich promítání na
 národní půdu. (Podobný proces lze pozorovat i v krizi zmítané americké
 ekonomické teorii, která má mnoho podobných, ale autonomních vývojů bez
 vzájemného propojení).

Dalším důvodem dominance technogenní doktríny v Rusku je oslabení
 kategoriálního aparátu, v jehož důsledku byla humanitní složka ekonomické
 filozofie oslabena formálním přístupem. Jak jsme již uvedli, neexistoval
 zobecňující soubor jevů a faktů, což nepřispívalo k oddělitelnosti důkazní
 základny.

Naše myšlenky jsme formulovali v následující hierarchické podobě
 má v autorově mysli své místo.

*Zaprvé se jedná o nezvratný proces, kdy světová společnost a
 mezinárodní obchod vstupují do fáze změny geopolitických preferencí na
 geoeconomické⁵. Poznávající síla mentality sociál-*

Kochetov L.f. Feoeconomický (globální) výkladový slovník (Základy vysokých geoeconomických technologií moderního podnikání). Sbírka strategických pojmů-novinek. Jekatěrinburg: Uralskij rabočij, 2006. *Kočetov P. G.* Feoeconomika i strategii Rossii [Geoeconomika a strategie Ruska. Východiska a principy budování zahraničně ekonomické doktríny, řada "Vědecké zprávy", č. 44. Moskva: Moskevský veřejný vědecký fond, 1997.

V případě člověka ho to nutí přemýšlet o dilematu, zda je svět kolem něj a jím nevytvořený tak dobrý a zda má smysl vytvořit něco, podle jeho názoru, efektivnějšího.

Společnost obecně a zejména globální podnikatelská elita vidí nevyhnutelnost faktu transnacionalizace, která přenáší podnikání a inovační technologická jádra za hranice národních států.

privilegované postavení vnější ekonomické zájmy a cíle.

Появились «экономические границы», в рамках которых получили

Rozdělování světových příjmů a přírodních zdrojů získalo nový rozměr (s. 30). Globalistika pomohla humanitárnímu paradigma a jeho prostorově-vědeckému uzávěru humanitní kosmologie nově přeložit moderní světový řád,

высветить реперные точки современного развития, распознать его новейшие тенденции, предложить новые модели системного мышления.

Tímto způsobem se humanitární kosmologie promítá do sféry humanitních věd.

знания человека тремя компонентами:

- *глобалистикой* как экономической категорией совершенства чeloveka globalismus jako realita inicioval další reflexe humanitního poznání o vnímání a reprezentaci našeho světa; pozvedl kategorii společenství na patřičnou úroveň, otevřel cestu ke vzniku a rozvoji nových, dříve neakceptovaných společenských institucí);
- *геоэкономикой* – стратегическим откликом на социально-экономический процесс Program je založen na kombinaci liberalizace a pokroku v komunikačních technologiích.
- reflexivní filosofie vysvětlující svět kolem nás ve spojení "lidské životní aktivity a humanitní kosmologie" (s. 109).

Za druhé, humánní kosmologie jako ztělesnění nové humanitní renesance dala podnět ke vzniku a rozvoji takových důležitých věd, jako je geostrategie, geologie, geokultura, geoinformatika, síťová ekonomie atd., a také k rozvoji nové humanistické kosmologie.

Za třetí, lidská kosmologie ve svém geoeconomickém fenoménu připravila "tribunu" pro mezicivilizační komunikaci a předložila takové relevantní aspekty, jako je společné přerozdělování světových příjmů a pojem "společného zájmu" (s. 78).

Za čtvrté, důležitou fází humanitárních renesančních proměn je "demonťáž" technogenní civilizace, která je agresivně dynamická a představuje přímé ohrožení lidské životní činnosti, neboť

как включает ряд негативных качеств (абсолютизацию технологических инновационных революций; императив силы; возможность technogenetických katastrof a sabotáží způsobených protestem člověka kvůli tomu, uctívání technogenního fетиše).

[illegible]

proměn vedoucích k novému vesmíru: od nových paradigmatických předpokladů, přes společný filozofický koncept, principy (s. 61) a kroky, které vedou k novému vesmíru.

ASiCSSiLn cSSiLn tiLn S ODM iLcI a cCsILnOi A CoMP ilKTHO a mOdSliNovOrOv

uspořádání lidské existence. To vše je zobrazeno ve formě strukturovaného vývojového diagramu (str. 65).

KOM PL CKCC THIS IS SL SD YUCH KIL: DSM ON TILJ CTILOO Y TCXHO GS HHHNOY

Humanistický kosmologický základ paradigmatu; vytvoření humanistického kosmologického rámce na základě.

proměnit myšlení sociálního člověka; nové kosmologic-
LYŽE OOI SNIIDY.

B-пятых, важнейшая составляющая ренессансного перехода – это Odbourání technogenního myšlení a vědomí, které se vytrvale vnucuje. обществом потребления (когда шкала потребления разрастается до ги- V případě humanistického imperativu je to právě humanistický imperativ, který je na úkor komerčních vzdělávacích struktur.

Jěich absolventům jsou pojmy "humanismus", "altruismus" a "nesobeckost" cizí. Člověk s univerzálním rozhledem vypadá jako pravověrný. Ve společnosti a v byznysu o něj často není zájem, protože je schopen analyzovat každodenní a extrémní vztahy lidí a promítnout je do humanistických hodnot.

ilFlyaDy yi PDiMS dTom POVSDS N IS DOSSli SC OFO M ilT SM ilti Kil I TO -

POIOFI Y. Y S DSL bM iHil, K OTO DYi, be N iIFDDiJDC NIM iM S DI KiH SK Oi P DSSSTiNy a P DS MI
Ci 3il ZKUŠENÝ SP Sxl v přesném Hil KiX (DSSNIS JEDNOHO Z ZILDILCH Y iHkiQC), HC POL GII
CHIOvSCOFO F MIINISTIC CKO FO

Byl členem Steklovova matematického ústavu Ruské akademie věd a nakonec z ústavu odešel.

Za šesté, nový humanistický přechod renesance zahrnoval-

- Schopnost rozpoznat globální geoeconomický a geopolitický vývoj ve světě a vektor jeho dopadu na společnost, ekonomiku a její postavení v globálním ekonomickém dění.

STDILNSTVS. Tyto FDilndioznous BilDilChes OCHOBil OS COSMo-

logické transformace (str. 76).

- Schopnost strategicky reagovat na projevy globalismu;

- Rozvíjení "smyslu pro nebezpečí" při pozorování geoeconomických jevů a skutečností;

- organizování intelektuálního prostředí pro vypracování koordinovaných přístupů k tvorbě dlouhodobých prognóz světového vývoje na základě mezicivilizační komunikace a humanistických hodnot.

V-sedjm'ih, nová humanistická renesanční přechodová asociace.

рован со следующим аспектом теории познания: каков вектор современ-
Je důležité si uvědomit, že paradigma společenského vývoje a zda má
prostorovou a časovou kontinuitu, která umožňuje určit, že dříve vytvořené
paradigma

мирового развития, категории и модели, пройдя определенное время
vývoje, se stávají méně zřejmými, ortodoxnějšími a zbytečnými a žádají si na
jejich místo nové civilizační paradigma, které určuje nové směry vývoje světa
v XXI. století, jak jasně upozornil E. G. Kočetov (s. 107).

80 СЪБЪЛХ, Г МІЛНІТІІ Q НІІЯ СССQІІ ІN СОВQCCMCH НС СОООТ-.

Není to jediný způsob, jak předvídat události, ale také je interpretovat.
Události posledních desetiletí odhalily neschopnost humanitních věd nejen
předvídat události, ale také je interpretovat. Doufáme, že vědecký výzkum E. G.
Kočetova přispěje k jejímu správnému nasměrování.

Zbývá dodat, že celá monografie se nese v duchu myšlenky, že
problém společných životních principů a motivací je jádrem otázek
existence. Humanitární kosmologie poprvé pozvedla kategorii "života" na
vysokou úroveň intelektuálního chápání, což nese-

TSLSM KOTOQOY, bSZ SL OVNOY, Yavlya STS ČSLOVSK.

S ohledem na to, co bylo řečeno dříve, lze tvrdit, že autor knihy "GUMA-
NITAR COSM OLOGY" učinil seriózní pokus v náčrtu.

ODMS DILSCD bylapostavenastavebnípodmínka, žestavebnípodmínkysez
namenají, žestavebnípodmínkyseznamenají, žestavebnípodmínkyseznamenají
ažestavebnípodmínkyseznamenají, novépodmínkyseznamenají C
HCCCİH Cİİ, İCP OVSD YUSHFO VSLİCHİS SSL OB CKİİ, P OCHTİ PO HCCCİ M JODYKO-
mu: "Člověk je hrdý zvuk" (s. 117).

Vzhledem k tomu, že publikace DILN BUT a M ON OFDIL A İİKT İİLT İİL b BUT a POL SZNO a
každému, kdo se někdy zajímal o budoucnost lidstva.

Slovníček v závěru monografie obsahuje současnou

Gl o al istica A NOVÉ F MILNISTICKÉ

ССКОМCHCCCİİHC (str. 14 7).

Уважаемые коллеги, большое спасибо за внимание!

Humanitární kosmologie Ernesta Kočetova jako model nového renesančního vesmíru. Úvahy o vydání nové knihy Ernesta Kočetova <"Humanitární kosmologie">

Na konci roku 2006 vyšla kniha Ernesta Georgijeviče Kočetova *Бever*.

"Humanitární kosmologie (cesta k novému vesmíru nových lidí)"².

Je zcela oprávněné se domnívat, že vznik SON KC a NTSLSCT s novými KNIFI 3 HIL DOSSI a CKO M (a HC TOL BK O DOSSI a CKO M) je novou a významnou ko-existencí Hil DOSSI a CKO M. O 6 TO A POiDST dSCHE v M OSi CTiITbC.

Ernest Kočetov byl zakladatelem ruské geoeconomické školy a položil základy pro rozvoj geoeconomie.

NYS OCHOBY STOi OTDILSli ZNALOST. IDI CFO KNIFI / YSOF KONOMI Kil:

rozvoj světového hospodářského prostoru" (1999, 2002, 2006 rr.).

Stále hodné NI SM M i s t i o n a a Hil

ALE I A I o 6krát ročně

veřejnost.

CC TENTO OTK BYL O UVEDENÍ DO PSANÍ A ZVEŘEJNĚNÍ

Autorova základní práce *Globalistika* (monografie z let 2001 a 2002), která vzbudila značný zájem v Rusku i v zahraničí. *Globalistika* a geoeconomie posloužily autorovi jako jakési okno do nové sféry vědeckého poznání, do *humanitního kosmu*.

Je třeba poznamenat, že formování základních myšlenek ry-

MiINITiDN OI K OS MOL OFiH SHL O Hil STDiNI CiH Hil

ALE FO FO J D HIL il /" SZOPILS-

Eurasian Security", kde byly v letech 2005-2006 publikovány autorovy základní články k této problematice (viz: *Eurasian Security*, 2005. č. 4; *Eurasian Security*, 2006. č. 2 4), jakož i v dalších časopisech, v nichž byly publikovány autorovy články (viz: *Eurasian Security*, 2005. č. 4; *Eurasian Security*, 2006. č. 2 4).

HIL DILLICH HIL DILLICH, CON SDSNLIAH, SSM IN DILDILH /"KD FLYKH

V USA, Číně, Německu, Finsku, Rusku a v zahraničí (v USA, Číně, Německu, Finsku).

LYA NDIL, CHIJI A DD.).

Sapir E. V. Humanitární kosmologie Ernesta Kočetova jako model nového renesančního budování světa. Úvahy o vydání nové knihy Ernesta Kočetova "Humanitární kosmologie" // *Eurasia Security*, 2007.

Č. 1// Informační a analytický portál: <<http://viperson.run>, 22.01.2007.

Elena Vladimirovna Sapir doktor ekonomie, Profesor katedry světové ekonomiky a statistiky, Prorektor pro rozvoj vzdělávání P.G. Demidov Jaroslavl State University.

² *Kochetov L.f.* Humanitární kosmologie. Moskva: Obchodní literatura, 2006.

Více viz: *Kočetov E.G.* Ruský intelektuální vzestup: formy, ^{Příloha 1}
~~trasy, etapy // Eurasia Security, 2007. č. 1; a také M.: NAVIGUT (zvláštní~~
tematické číslo), 2007. №2.

Kočetovova humanitní kosmologie reaguje na poptávku po nových humanistických myšlenkách. Aby bylo možné mít představu o našem světě, траекториях его развития, причинах, разыгравшихся на нем. Stačí nahlédnout do práce Mezinárodního střediska pro lidská práva (ICHR).

ZKUŠENÝ ILNIITISTA A MUSLITIKA KRAJINY: J. Dilk sdíl. DilkDil,

Й. QO, ,yUTTviKil, ilHil, i l S T S i l , i l K i l Y I , A. QCHil, . o-

Bertsona, R. Reicha, F. Fukuyamy, K. Omaje, V. N. Kuzněcova, G. Pomerance, M. Češkova, J. Šišková, V. Inozemceva, A. Neklese, D. Zamjatina, A. Nazaretjana, J. Jakovce atd. a chtě nechtě vás přepadne pocit ne....

OTB DILTIM O HIL HILC /HOB OFO MIDII'+, MIDII ZilFidoCH NO FO, NS-

obyčejný, jiný, jiný.

Do této kohorty jistě patří i Ernest Kočetov, jehož výzkum je po zásluze oceňován. V tomto ohledu jeho nejnovější monografie "Humanitární kosmologie" nejenže umožňuje významně pokročit v pochopení obrovské výzvy, před kterou stojí naše humanitní myšlení při chápání, porozumění a reprezentaci (interpretaci) světa kolem nás, ale navíc nám pomáhá vytvořit jasnou linii chování v tomto bouřlivém procesu proměn světa, odvážně se vydat na cestu hledání nového způsobu života.

"jiné", "odlišné" modely uspořádání světa, aby aktivně směřovaly k do "nového" světa.

Samotná kniha je malého rozsahu (pouze 160 stran). To ji činí příznivou

Odlišné od OFDO Mn OliInTs, Které byly výrazně HC

V případě Hilské oblasti jsou problémy /'NIL-beating' KNIFI INSDTn MilTC D IIL OM, KTERÝ A CHILSTO /'TOPIT'+ Blest -SHIS ilB TOSKI s P OCTILH OVKI.

В работе Э. Кочетова все наоборот: спрессованное, концентрированное изложение захватывает читателя и держит его в напряжении от пер- Kniha se v mysli čtenáře jako stlačená pružina rozpíná do obrovských rozměrů. Kniha se jako stlačená pružina rozpíná v mysli čtenáře do obrovských rozměrů. Při této příležitosti v anotaci před knihou čteme: "Tuto knihu je třeba vnímat jako knižní skicu, která v mimořádně zhuštěné podobě ukazuje obecnou osnovu a obsah připravované zásadní monografie, v níž autor rozvine širší obraz humanitního chápání našeho světa" (s. 4).

Jak to dopadne, ukáže čas, ale už teď je jasné, že čtenář dostal do rukou vynikající příklad knižní novinky, která znamená zrod nového oboru (disciplíny) vědeckého poznání, *humanitní kosmologie*.

V poměrně krátkém článku lze jen těžko odhalit panoramatický pohled na svět, který Ernest Kočetov označil jako humanitární kosmos. Přesto se pokusíme vyzdvihnout to, co považujeme za hlavní body nového humanitárního paradigmatu představeného v knize.

Сведем эти моменты к пяти блокам (сюжетам).

Mervoye: Jasně a přesné vyjádření problémů. Ernest Kočetov v celé knize "klade" mnoho otázek zavedeným a zdánlivě neměnným světovým konvencím a trendům.

"Vědec nepřehlíží žádnou oblast lidské činnosti, ať už vědeckou, vzdělávací, politickou, politickou, sociálně-ekonomickou, duchovní atd. Žádná sféra lidské činnosti, ať už vědecká, vzdělávací, politická, sociálně-ekonomická, duchovní atd. nezůstává stranou vědce pozornosti. Celou knihou prostupuje zdravá skepse: mnohé sféry jsou podezřelé, protože nefungují v život potvrzujícím vektoru, znamená to, že v základním (filozofickém a vědeckém) "království" není něco v pořádku.

Pozoruhodný je rozsah a úroveň těchto otázek: od otázek na úrovni stoleté strategické konjunkce až po otázky nejvyšší úrovně.
шего (тысячелетнего) ранга. При этом просматривается логика взаимосцепленности и возрастания масштабов вопросов. Это подмечено во вступительном прокламации В.Я. Козлова, известного русского социолога и члена корреспондента Российской академии наук:

"Свет быстро меняется. Основные проблемы в целом
возникли перед человечеством, среди них:

- как научиться не только своевременно осознавать глобальные подвижки в мире, но и работать на опережение;
- как научиться реагировать на гигантские разломы, которые «высветила» глобалистика;
- как идентифицировать узловые (базисные) моменты мирового развития и предотвратить им, а бы предотвратить в конфликты, которые являются трудными для решения;
- а наконец, как мы можем создать глобальную интеллектуальную платформу, где бы все эти проблемы нашлись единый координированный подход к их решению а где бы с долгосрочными тенденциями глобального развития формировались на основе межкультурного диалога, общего интереса и общих ценностей.

Одповіді на ці питання знайдемо в книзі відомого російського вченого

NA SNO GODNSSTII YSO LGI SWICHIOCH CTOBII I' M iIH ITILD NILIYA KOCEM OL OGIYA'+

(с. 7).

DNSSTOCH CTOB PŘEDPOKLÁDÁ, ŽE I'.... Pro COB COB DC MSN -

Otázky nejvyššího stupně jsou pro světové panorama nezbytné a velmi důležité" (s. 106). A pak si právem stěžuje: "Ale škála otázek ještě není stejná! Je to vzácný případ: člověk překročil historický práh.

N Pytition 3il THIS ruble MIDo -

Budovy, s OPILSK OI A OGDOM OGDOM lbOw nOt P lsD GIIDItIIT CM yOuSs

známky jejich existence. Paradoxně však! Nejvýznamnějšího okamžiku "nevyužil": nepadla ani jedna otázka tisíciletého rázu (otázka nejvyššího rázu). Bohužel, všechny dnešní otázky jsou redukovány na

K STOL CTH Ci /STDIITSFICHSKI CON Ъ N KT DS'+ (C. 06).

тиворечия, все заговорили о межцивилизационных противоречиях» (с. 106 107).

Je zřejmé, že v případě nového přístupu k POLS 3 QCNIA ilBTO Qil NS- tomu tak není.

S tím je nevyhnutelně spojena řada paradigmatických otázek, k nimž dává strukturovaný tvar.

První sada problematických otázek. Jaké jsou bezprecedentní ka-

NiItlaLtlaLtlaLtloN a HT SQH CH ilCiaLtlaLtlaLtlaLtlaLtlaLtlaL MI- QOB OI SI STSM, C OTO QilYa
NSP EFA LISTNIL TQilDILtoHHOM IZ MCQC NI U RIL-
SKOL bKO TQilH S OQMI QOBilL IS 3ilKOH Y QilKH , QilH SS Ob SL LIVILV SHIS
/QilZZYAT U'+ SI STSM , /HC SPILYa NNYS'+ M SJD So 6 oy OTDSL bH yS O'IO U U M I
CTQ KT QY nevyžaduje Kil OP TI LINE pro Qil3FilDKI a PQOYa CH cnium

globálních změn, ke kterým došlo? (с. 107).

Druhá sada otázek. V jakých souřadnicích se modernost vyskytuje?

NOS QilH SS PQOYa CH CH CH SN HlIK (il POTO M

A obecně) MI QOBilYa PilQilDI FM il, KilTC FOQIYA A MODSLI 6 událostí, PQOI -

DYa Twolu CiCi OnNe P t , POSTS PSN ALE ISCH CQP iSCH C3il-

ют с исторической сцены? И не зарождается ли в их недрах ядро новейшей цивилизационной парадигмы, которое и предопределит новые měřítka pro rozvoj světa v 21. století? (с. 107).

Třetí sada otázek vyšší pa nzy. Není změna souřadnic

NOV Cih DEVELOPMENTS Yu TOch K HISTOQICH SSKO FO OTCH CTil, il IMSN NO: SIL

OCO - CKOC ad CH SNI S, V OCHOB S KOTOQ OFO LJIT PQOCTQilH STVSN NO -CIVILISIL-

CYONNOS 6 s y t h , S PSQC PL CTC N IS M V TĚTO P QOSTQilH CTB C QilZL ICH POTO-

ve všech jeho oblastech? Nejsme svědky toho, jak se objevuje

PQIH QI PiilL bH O NEWFO /XQOHOMCTQil'+ QilZVITiaL , N OVOI VQC MSNNOI TUCH-

ки отсчета? Здесь «окаменевают» внешнее время, т.е. само развитие, да- "Vnitřní" čas, čímž se oddělují životní události od "vnitřního" času.

A konečně *čtvrtý soubor otázek:* Svět jako *společenství* zářící všemi barvami *rozmanitosti*. Co se skrývá za touto rozporuplnou dualitou? Jaké tajemství skrývá společenská podstata člověka ve svých tajuplných hlubinách? Bude člověk schopen toto tajemství rozluštit? Jaký je původ globálních procesů? Jaký je osud zavedených

The following are some of the most important aspects of the programme, including the development of the programme's activities in the field of human rights and freedoms, the implementation of the programme's activities in the field of human rights and freedoms, the development of the programme's activities in the field of human rights and freedoms, and the development of the programme's activities in the field of human rights and freedoms in the field of human rights,

V globálním M&QC.

TO CHCE, aby banka

SI CTC M , KDSITNY DY NO K, SI CTCM IUJD NILDODNO FO DI HlIH COBOFO P DIL-

atd.?

A právě zde se nacházejí globální výzvy způsoby jejich řešení.

ještě více. "A jaký je osud zavedených kategorií (pojmu)?"

3ilDiICT HE WOPQOS ONE QCM CHHO sám a CHITILTSL YU.

OLSS TOFO: HC TO KILCH-

Pocítilo humanitární paradigma samo "oslabené" kategorie? Vždyť základní (základní) pojmy získávají zcela nové kvalitativní zabarvení. Mezi ně patří především eko-nomické pojmy, jako jsou: peníze a jejich funkce; hodnotový ekvivalent a jeho transformace; světový důchod a podmínky jeho tvorby a přerozdělování; světový trh atd. atd. A neoperujeme v realitě se zcela odlišnými společenskými kategoriemi, v nichž jsme již

QYX OSTILSTS CTilQilla VNShN Ya obolochka, ALE JS NILP OL NSN NILla SOVSSM NOVÉ, JINÉ SODS QZhilHI SM TO JS S QYADOm PODMÍNKOU a V oblasti POL ITO- LOFIA, CTQit SFIA, PQilBil A D,Q. S ssnSS iIKT ilil bH a wilH CTilH o-.

Níže je uveden seznam nejdůležitějších aspektů práce programu

V 3ilQoLdS nové globální TQilH CFQilH HicH POTO KOB. VYSOKÉ FCOEKOKOHO M ICHNOLOIOFIs, KOTOQYC PŘEDCHÁZÍ HC TOL bKO COXQILHIT b HODNĚ COXQILHIVOS. N KC IONI QOBil-

CTQ KT Q), ALE JE TO LEPŠÍ NEŽ KOB Z JEHO CTQit SFICH SSCi S Ef.

Následující tabulka shrnuje výsledky studie.

JEDEN JEDINÝ HILH CTBIL, POPILDILDILY V POLS 3 QCNIA ilB TOQIL: QILQI COM P OVSD T SSbya FL Obal ISIQOBILH NUS PQOCTQILH CTBil (E KOHO MICH SSC OS, DI HILH SOVOS, PQilBOB OS, IN DO QM ilC ION NOS atd.E) V SL OB I H E QCBilH I I I I I I I I I I H I T QICH SSC U ilBilH SO CH / 'NOVÁ CIVILIZACE NA NON NOS, atd.

Nová postindustriální fáze digma, která nahrazuje vyčerpávající technogenní fázi postindustrializace.

lismus?" (c. 108).

Bmopoe: Lidská kosmologie při hledání odpovědí na otázky tisíciletého významu. Ernest Kočetov přechází od kladení otázek k hledání teoretických a metodologických základů.

Pro jejich Qil3QC SSSNIA. ilCC WOrKs WOrKs A probíhající a FNO-

zeologická vazba: zeoekonomika zlobalistika humanitární

KO SMOG O ZPR. QI SDI NSTVO STOi /SCCSPKI'+ Vyp KL O PQCDCTilBL SNO In K NI FC

(str. 130,134) a autor ji redukuje na následující.

Y OKil3ilH POWER, NSob QilTiMs (N SOTBQilTiMs)

^{8QOC}SkSnoSoVSoVSrTiAce ^{13KtS}

světa v éře *měnicích se zeopolitických názorů na svět.*

ZDSSY ilBTOQ QilCCtilBlya ST QYAD, ilK TSNTov. IQ TWI N L S TO TQilH CH IICI OHil-.

Geoeconomický přístup (geogeneze) získal v autorových pracích hluboké teoretické a metodologické zdůvodnění. Na základě nejnovějších geoeconomických pojmů, kategorií a významů byl vytvořen nový rámec chápání světa. Viz: *Kočetov L.f. Feoekonomika* (Zvládnutí světového ekonomického prostoru. M.: BEZ, 1999. M.: BEZ, 2002. M.: Norma, 2006; *Kočetov P.G. Geoeconomický (globální) výkladový slovník* (Základy vysokých geoeconomických technologií moderního podnikání). Sběrka strategických pojmů-novinek. Jekatěrinburg: Uralskij rabočij, 2006; *Kočetov L.f. Feoekonomie a strategie Ruska. Východiska a principy budování zahraničně ekonomické doktríny Řáda "Vědecké zprávy". №44. Moskva: Moskevský veřejný vědecký fond, 1997 a další.*

LISILC EI. Y QoCSCC A HTC NSIV HOFO Ve výstupu 3il N iliCi OniL bH YS QiLM Qi BOC-. PQQOICH CiCioS PŘEDPOKLÁDÁ OQMí QOBiIH OQFiIH OQFiIH IZILCI- ONE - N CiCi ONiIH bH yH STQ CTQ Q NILDN iliCi ONiIH bHO FO CTiit Cil. Cb

/ECONOMICS FQiiHiLTY+ N QC IONI QOBiIH ITS NEW AND FQO QOs,

liší od hranic správních států. Dříve rozptýlené

NSCE NIiCiNeLaL b NIiCiNe ECONoM iCs And their WANTED subj ects P OCTC-

S p o l e č n ý z á j e m začal hledat novou platformu pro spolupráci. Otevřela se nová oblast dohod o realizaci společného zájmu (s. 131).

Za třetí: Základní propojení "globalistické geoeconomie a humánní kosmologie" jako teoretický a metodologický základ pro uskutečnění změny světového paradigmatu. Autor zdůrazňuje, že *humánní kosmologie se ve své počáteční fázi objevila jako geoeconomie, která později dala mocný impuls přeshraničnímu charakteru dalších sfér humanitního poznání. Geoeconomie prolomila buněčnost našeho vědomí, "probudila" a posunula humanitní vědu k hledání nejnovějších zobecňujících koncepcí utváření našeho světa - v sociologii, politologii, kulturologii, ekologii, vojenské sféře atd. Posunula také humanitní kosmologii k hledání nejnovějších zobecňujících koncepcí utváření našeho světa. Tím posunula humanitní kosmologii do nové etapy formování a vývoje s celou řadou nejnovějších geověd: geologií, geokulturou, geoinformatikou, geomarketingem, geostrategií a dalšími. Právě geoeconomie připravila nejnovější platformu pro mezicivilizační dialog a do popředí vynesla nejnovější podněty a motivace pro sblížení národů, společnou tvorbu a přerodzdělování světových příjmů jako ústřední atribut geoeconomie a dosažení společného zájmu jako základní složky humanitní kosmologie (s. 133).*

Flobalizace jako geoeconomie, jako realita, nemůže "nevyprovokovat" ostatní obory humanitního vědění k hledání jejich prostorových nik v povědomí, vnímání a reprezentaci našeho světa. Globalistika vynesla na nejvyšší piedestal *kategorii* soclosComp⁶, otevřela cesty pro o6oCnOBaTion, vznik a rozvoj nejnovějších institucí společenského řádu vedle institucí geoeconomických. Globalismus přispěl k dalšímu rozvoji objemově-prostorové metodologie chápání, porozumění a mapování našeho světa - geogeneze.

Filozofie prostorového přístupu k uspořádání našeho světa je klíčovým faktorem humanitní kosmologie. Humanitární kosmologie

⁶ V naší ekonomické literatuře se kategoriemi "integrity" a "společenství" komplexně zabýval Marat Českov v řadě brilantních prací. Viz zejména: *Českov M. A. Flobalistika jako vědecké poznání. Náčrt teorie a kategoriálního aparátu.* Moskva: Vědecko-vzdělávací fórum mezinárodních vztahů, 2005.

MOLOFIA B3 FLE N DLIL CHSQC3 PQIZ M glo bal i st ics and Hil COBQC MSN NOS MIQO-.

Vývoj a PQOIaLiL TCM CiLM eM NS TOL b KO 6 oL eVeuL QiLC POF NIL il A S OQM L IQOBilLiL NOV SISHi S CFO TQC Ndy. O 6 krát n o FOB OQJA , gl o bal i s tica PQOL OM il OKHO V F MilHiTiLQH y A KOCM OS CHSL OB C-.

Kil. il DILN N OM ETiLp S QiL3B ITiYa IN tSLi Sct ilil bH oLi'f eShi'fKO

se objevil jako "předmět" humanistické kosmologie, jako problém společného prostoru a jeho uspořádání světa (f. 133).

TILKIM o 6 krát o m, ilBTOQ POKil3ilL, ŽE F MilHiTiLQ NIIQ COSM OL OFIA NIISHI il sám v TQCX IPOSTIIS (A N TñL SCT ilL bH bLH bH oSTIIS):) 8 ZCOFKOiIOMiLKC KiLk QCilQC Hil WoCTQC 6OBiIH BENEFIT NOVÉ QCilL bH OPOZICE (QiLCi ON ileL bH BENEFIT) NA QMI QOBiIH C CiT CQC Cil; 2) 8 ZCOFKOiIOMiLKC KiLk QCilK SNII O SIL O-

Jli o b e m N o P QoCTQilH STVSN HOFO MyshlSnla And o bustroiNg H ilSh SFO

MIQil;) I, HilK OH SC, KiLk iH TQOP O IL OSO SCI a B3 FLE D Hil MIQ, HilC OKQ -.

kde prostorové formy zahrnují *lidský humanitární kosmos (Humanitární kosmologie)* v jeho základní kategorii života (s. 134).

Za čtvrté: Životní počátky humanitárního paradigmatu Ernesta Kočetova. Celou knihou prostupuje průzračný refrén, který je základem otázek tisíciletého řádu, je *problém společných život potvrzujících počátků a motivace*: "... humanitní kosmologie poprvé vyzdvihla kategorii "života" na vysoký piedestal intelektuálního chápání,

GDS Cb 8TSHONP .

tární kosmologie se ukazuje jako věda o problémech obecných hodnotových - meuzhiznozhiznozhnostirovannye počátků bytí" (f. 134).

STOP VYBRANÝM DÍLŮM SWSJ , EUDISTIC J ODM DILSKDYTIA ETOFO SJUSTII ON <'CH ilQYADIL'+ EK SPSDI CY v CCC Q NSZNiNiYA, K NDIL- MSNTIL b NIM /'OPODILM'+ NILSH SFO M IDOZDILNIYA. P TSSSSTV IS V F MILNITiTiLd-.

Nyy KOCM OS DNSST OCH CTOB Z P DILVIL /'FSNIA LIV NI'+ (TENTO M JE PÍSMEM SHSN

Oddíl II, s. 31 52). Jako kosmologická odpalovací rampa, jakýsi podstavec slouží jako "náš svět" (s. 29 30). Cesta

K NDILM CH TILL bH EMPLOYEm 6 tHe pDsDSTiLVI SNO KiLk F MILNITiTiLdNy a

obrázek: "Pro váš *případ*, píše Ernest Kočetov, obraz ztělesňuje

Sám o sobě:) P C C T S S C W F Millinditilding C T CBC; 2) /'COB S S S C'+ N D i l l M S N T i l

l l l i n g N D i l M I n d i s t i l l i n g s a /'COB S S C'+ THIS FO C S C S C C T B C .

) WATV DICHNIS TO POVS DKHNO STI 6 událostí, il PO TI "PŘEHLED" H ilesh SFO

MIDIL A /'ZILKLUCHNIS'+ PO DSSZ L bTiTiM "dLd", J) KTERÝ WOwsDS NI S NOVOFO MI

DOSDILNIyES A ADRESAMI NEWFO CHCCCiHciL'+ (C.).

To vše dělá nový člověk: člověk, který byl na začátku.

základních pilířů vesmíru/člověka. Odvážně se hlásí k tomu.

ST W /' MILNITILD ALE M iH IX CTC+ DOCTD INS CHSL OB CKil I IN. , il MISS ON.

přináší novou společenskou globální smlouvu.

IF, BILDILCh, CM ySi P tShSstvieS /'FSnleS LIVNI'+ In F MInItiLdInG OM

vesmíru jsou živě odhaleny na str. 35 knihy: "Abychom tedy pochopili podstatu,

smysl a původ nové světové situace, je třeba se ponořit hlouběji, jít k základním pilířům vesmíru, a teprve tam, po jejich důkladné inventarizaci, je možné "proklouznout" k příčinám událostí odehrávajících se na povrchu existence: jde o *umístění základních pilířů, základů {počátků} vesmíru!* Řada z nich praskla, vyčerpala svou nosnost, rozkolísala se, "požádal o". Proto se celý rámec vesmíru naklonil a hrozilo, že se převrátí a pohrbí lidstvo s jeho pečlivě vybudovanou strukturou chápání světa i technologií pod svými troskami.

FHOCOL OFI Ci.

NOSSTIIVITIoN podle

začíná to být vážné.

A skutečně, filosof, který se "vplížil" k pilířům vesmíru, si s údivem uvědomí, že události, které se odehrávají na povrchu existence a které filosofie tradičně vnímá jako "jevy" (či posly) hlubin, podle tradičního pojetí podstaty, jsou ve skutečnosti odrazy hlubší propasti, nad níž visí pilíře vesmíru, a při pohledu do této propasti filosof mimovolně odvrací pohled před obludnou hloubkou a napětím, které z této propasti vyvěrá. Teprve z tohoto úhlu pohledu může filosof odmítnout některá zavedená moudra vědomí (rozumu)" (s. 35).

Skutečnost, že je to právě "génus života", kdo autora bere na cestu do humanitního kosmu k pilířům vesmíru, hovoří za vše: ne že by dnešní "starý" vesmír představoval hrozbu pro společenské instituce, sociální vzorce, světová a národní paradigmata (ideologie, mýty a další konstrukce), z nichž je utkáno dnešní humanitní poznání, které stále více odhaluje své slabiny. Jde o to, že nebezpečí číhá v samotném životě člověka a dosud nebyla nalezena odpověď na hlavní antropofilosofickou otázku: jak člověka vymanit z jeho vražedného života.

ной техногенной колесницы, как вырвать «человека» и

OH o 6 oz nach iel Hil ilDS H

/HOB YH L UDSI'+, KOTO D YS SMSL O VST PILUT

Sansa Tito lidé jsou "neobvyklí" a autorka vysvětluje: "Noví lidé

O CLIDÉ, KTERÝ MÁJÍ VŠECHNO. cn osn osn osn osn osn osn osn osn osn osn osn osn osn osn osn osn osn osn

COQ C) LIDÉ, KTERÍ MÁJÍ VŠECHNO, cn osn osn osn osn osn osn osn osn osn osn osn osn osn osn osn osn osn
osn osn osn osn osn osn osn osn osn osn osn osn osn osn osn

Tillbhom IH/Wollin ng'w, il3 NIICHI, bl ofking Chilling Chilling M; people, kteří se nenechali zblbnout ideologickými dogmaty a jinými halucinacemi, a proto byli vzácní i mezi svobodnými; lidé, kteří se vyzbrojili

A TOFO k ODFilHIZOBilT a vybavit naše MZe

SPOJENÍ MOCI KDIL SOTS ŽIVOTA A INTSLI SCTIL'+ (C. 16)

TENTO KILCILCT S /OPOD MI DOSDILNI '+, TEDY JSOU V KNI FC TOL bK O o 6 z těchto: P DOSST
DILNI, VS M I, P DIDODIL, CHSL OVSK, COM N INI S, LIV Hb, IDSI (IDSIL-.

(p. 50). Již v roce 2001 autor nastolil grandiózní problém.

M JE OTÁZKA O NSPDICITY, NUTNOSTI TĚCHTO CM ZÁKLADNÍCH KILTSFODIES V
NDILM ST COB MCM SN NO FO MI DOZDILNIA . " Půjdem-li od

Hil D - bSJ Tisíce SL STleS a Hil D - bSJ Tisíce SL STleS a Hil D - bSJ Tisíce SL STleS a Hil D -
bSJ Tisíce SL STleS a Hil D - bSJ Tisíce SL STleS,

Tvoje STOVKY STOVEK STOVEK STOVEK STOVEK STOVEK STOVEK STOVEK STOVEK STOVEK STOVEK
STOVEK STOVEK STOVEK STOVEK STOVEK STOVEK STOVEK STOVEK STOVEK STOVEK STOVEK
STOVEK STOVEK STOVEK

zlomeniny. Teprve milník tisíciletí nám dává tuto příležitost a

право, и если ими не воспользоваться, то мир покатится снова по нака-
V minulosti jsme putovali po lákavých stezkách, ukolébávali se
prapůvodními významy, putovali po kategoriálních sfingách, pod jejichž
hypnotizujícím a mocným pohledem se lidské vědomí poslušně valilo z
tisíciletí do tisíciletí. Takových zásadních sfing je málo. Ústřední a
nejvelkolepější z nich je "prostor",
"čas", "příroda", "člověk", "vědomí", "život", "ideje (ideální)".
"moc" atd.

Modely světa a kategoriální (pojmový) aparát pro jejich popis jsou úzce
provázány, ale jejich osud je odlišný: často může model chápání světa
zastarat mnohem dříve než kategorie (pojmy), které je konstruují. Pak model
visí na

ет на этих понятийных опорах, а затем и от понятий остается только
одна оболочка (их содержание постепенно выхолащивается). Но они
продолжают жить и поддерживать мертвые схемы, модели, концепции,
Pllshchllldi FMs atd'+ .

aibol SS POL NO a / 'INVSNTilQIZlitions'+ ilBTOQ PODVSQFilt KilTC FOQiyU
/BQCMY'a '+, PO CFO ilH ililZ SP SCilL INis QilZDSL: / CCTO BQCM SN NO a
v našem každodenním životě" (s. 37 46). Zde se setkáváme s velmi int-

TCQCCH Ym A n e o 6ychny, 8O - IS 8YIX, iilNT, Spojení s MI QOBOUT QC NI-
ем человека, «защемленного» в этом кратчайшем миге настоящего, за-
Lidská bytost je sevřená mezi "včera" a "dnes", mezi minulostí a
budoucností. Bez "přítomnosti" nemá člověk rovnováhu, nemá klid: každá
vteřina ho vede do "minulosti", do "historie", "nikam". Ale neuklidňuje ho
ani "budoucnost" - neustále si ji musí "představovat", místo aby se jí
zbavoval. Za druhé, okamžik spojený s
"protahování přítomnosti jako nekonečně malého okamžiku (protahování
"harmonického tvaru okamžiku"). Originální je grafická interpretace tohoto
momentu (viz obr. 5 na str. 44 knihy).

Kočetov E. G. Globalistika jako geoeconomie, jako realita, jako budování
světa: novorenesanční východiska a principy její výstavby, základní opory,
teoretický a metodologický rámec. Moskva: OAO IG Progress, 2001. C. 73.

Ernest Kočetov jasně a účelně vyjadřuje nejen o-
Účelem cesty "génia života" k pilířům vesmíru pro vynález-

Finanční ředitelé THQIZIZle

NDILM SN THQIINI a, PQOB

SDSIINIINly těchto /OP OQ'+, ALE OPQSDSINIy STTO FOB Yu ZIIDICH ETO FO FO dS iSTVIL:

/ TSUDIL

PSQBOTCTC PSN HIIDICHII: EXPRESS POBOQOTH YI P N KT In F M iIHITiQ- osud.

V tomto paradigmatu upozorňujete na bolestivá místa našeho vnímání okolí.

MIQil, Nilshch PIIT b NSC OTO QOy S P TI QC SCHSNIy S POSTIIVINNNG p roblémy, PQI- OTKQYT

BOF MOF FOQIZ OnTs In mOstOIOfi P OF NIH Iy, *YOU S PIIf PI PI bS9*

na řadu "oslabených" koncepčních kamezopuu. Takové grandiózní prob-

LSMil povinně PQIZ OVST SVÉMU TILM CHIL L SHI S QOSSi ISKISIS A MI-

QOB yS M y, pro velikost WYDV iFilC M MY ZILDILC PQIZ yVILST (PO O- PSN Fil EQ) P OP iICT b
HC TOL bKO V Csil, V KTERÉ QY S DQ FI S LIDÍ POPILST b HC MOF T , ALE V Csil, KTERÁ QYS
LIDÍ P OKil HC v go!". (C.52).

Jedná se o OPOQ MI QOZDiNIAs "6 olivových bodů "+ POPILDiNIAs.

POD P DI STILL bH OS V NI MILNI C iIBTO Qil.

Za páté: Bolestivé body povědomí o našem světě. Jsou jasné a zřetelné

PQOPiCilHs v QilZDSL s / OVYS TCQSTIC SSCI S A MSTODOL OFICH SSCI S FOQI-

VLASTNICTVÍ S Í D L A '+ (str. 109,121). il TOTO SLSD ST OSTIINO-

*Autor se dále pokouší ukázat cesty a prostředky, jak se z této situace
dostat na základě nového vidění světa a jeho podoby.*

PQCob QilBOBiLNIa KilK KOCM OL OFiChic P QilKTiKi (SIL o S o S C O , N il K O-

(p. 53 96). Všimněme si nejvýznamnějších bolavých míst moderního
poznávacího procesu, která autor identifikoval a která jsou v knize zmíněna,
a pokusme se je zhodnotit.

1. Člověk *byl vnímán jako stroj* zasazený do klastrově-síťového
postindustriálního (technogenního) modelu civilizace (s. 109).

2. *Centrismus v určité fázi neochránil humanitární pa- radizmus před
zrandiózní destruktivní deformací:* v symbióze s jedno-

номерным системным подходом, занесенным из естествознания, разде-
V minulosti byla jednotná humanitní věda rozdělena na samostatné, volně
popejované části (obory).

Humanitní věda, rozptýlená ve svých dílnách, se stala "věcí samou o sobě"
- uzavřeným, uzavřeným cechem soupeřících "vědeckých klanů" (ekonomů,
politologů, sociologů, kulturologů, etnografů, právníků atd. atd.). Spojnice
věd se sousedními vědami se změnil v mezioborové neprostupné zdi.
Ekonomie se zase rozpadla na své dílčí bloky, podbloky, podseky.
Odvětvová věda se zrodila jako apolozie centra-

3. *Humanitní věda zglobalizaci prakticky "zaspala"* (snad s výjimkou
ekonomie a filozofie). Skutečný svět se stává jednotným, integrálním,
globálním. Vzniká nová třída světových sfér (geoekonomie, geofinance) a
struktur

šanghajský model světového řádu XXI. století. Redigoval V. N. Kuzněcov.
Moskva: Kniha a obchod, 2006. C. 727.

аспекте – резко консолидировались мегацивилизационные анклавы и

rorshatIon And

(/'TDSTli MID'+, / 'CHSTVSDTAi MID'+, / 'STDILNy-ISFOI'+, /'STDILNy-PILDI'+ a t d .).

6. IQ POPIII In il3 PCA8\$OECONOJI'fKi'f. Od devadesátých let FODOB PQO- ZKOUŠÍ KILCH
ADNÝCH M i ltclfi BasilsHHKLty a MlsH DI HILH COB, KOTO QiY a PŘEDSTAVUJE FCONI HILH
(FC ONI HILH COB), PŘEDSTAVUJE INOVACE NOVÉHO DI HILH COB POTO KiX. IDI - DODII
HTO POTO KOB CILKL je. že HC JEN OP OSDSD SOUTH EQUI -

To s sebou přineslo (jako důsledek i jako příčinu) vznik virtuálních reprodukčních cyklů a projektů, virtuální inovační sféry, virtuálních společností a finančních nástrojů (většina z nich jsou virtuální společnosti a finanční nástroje). To s sebou neslo (jako důsledek i jako příčinu) vznik virtuálních reprodukčních cyklů a projektů, virtuální inovační sféry, virtuálních společností a finančních nástrojů (většina inovativních průlomových technologií nenachází svou realizaci, ale hraje pouze roli "hype"). Peněžní toky jsou doplňovány kvazi penězi a peněžními náhražkami, světové vlastnictví je stahováno ze světového reprodukčního a finančního obratu, vznikají tezaurované formy peněžních ekvivalentů atd. Tradiční racionální ekonomika je nahrazována novou, do značné míry iracionální ekonomikou (s. 114).

V TOM EK ON OMi Kil, o 6 e c n e c h i v a FI FilH TCK OS WOSN NOS POOLzstvo,

не заставляет снимать с вооружения вполне жизнеспособные и отмоби-

The FQililiH CTC M y; To OFDiI FQililiH CQIs OTQiIClIs (MILSHI NOCTQOS NIs, LCFKilla PQO MU_SHIS HIS. K IMPLEMENTACI těchto MILS, FOOF a OPILFILS, asi 6krát BQilFil.

8. *Metodologická deformace: systémový přístup a analýza bez ní syntézy jako překážky realizace tálního světa.* Moderní

Hil Kil oKIIZIIIIIS HC cn o so 6 n o PQCD FilDiITb M BUT FI C QI C QIsIsIsN A Global CO ClsIII
bH yS SdWI FI CON Cil H i k i l l i l l I V., KDYŽ JSME BYLI
HCB OL bH JSME BYLI SvědkY. dNiL PQiCiL N iSKiLJS NiS MSTOD oL O- FiChSk OFO IN CTQ
MSHTiLiQil iSLdViLN iL, oslabený SNiS KilTC FOQi A NO FO
A BCC BCC bol jeho SHI FO OOCO FO OiICP OO-

V případě humanitních oborů jsou to právě humanitní obory, na které se program zaměřuje.

CTC M HOFO Prístup a FHOQI QOBilH A FHOQI QOBilH A mnoho o 6 krát a NSL V SINO-

STI MI Qil. KiK 6 syla, TiK POCIL A STÁLE MÁ HC SOOQ W CH ALE TABULKA b Nutné M
NIIDDI SCI PL IN iIQ NIL P ODLY NNO HIL-.

Ny Přístup k ISSL Yu.

Tato situace je v zásadě charakteristická pro jakoukoli samostatnou oblast poznání, ale nejvíce deprimující je ve společenských vědách. Bohužel metodologie synergetiky jako nauky o interakcích zůstává v ekonomickém výzkumu prakticky nevyužita. A to přesto, že domácí i zahraniční věda má v této oblasti poznání naprosto brilantní vývoj".

Systémový přístup dnes již není dostatečný pro popis chování složitých a velmi složitých dynamických systémů, včetně systémů globální povahy. Synergetika zde řekla své závažné slovo. V podstatě se jedná o nový teoretický a metodologický přístup k analýze struktury, dynamiky a samoorganizace v bezpečnostních a vývojových procesech. Synergetika jako nové vědecké paradigma - paradigma samoorganizace.

организации и нелинейности – вызывает к жизни новый стиль научного мышления – нелинейное мышление. Исследование нелинейности,

Viz: *Knyazeva E.N.*, "Já" jako dynamická struktura-proces // Synergetika: člověk, společnost. M., 2000; *Kurdyumov S., Malinetsky G., Medvedev I., Mitin N.* Nelineární dynamika a problémy prognózování // Eurasijská bezpečnost, 2001. No. 2; *Wallerstein I.* Geokultura rozvoje nebo transformace naší geokultury? a *Wallerstein I.* Analýza světových systémů v moderním světě. SP6.: 2001; *Kotelnikov G. A.* Sociologicko-synergetický přístup k sociálnímu poznání // Synergetika: člověk, společnost. M., 2000; *Haben N.* Principy fungování mozku. Synergetický přístup k činnosti mozku? Chování a poznávání. Berlin: Springer, 1997; *Knyazeva E.N., Kurdyumov S.P.* Základy synergetiky. Režimy s agravací, sebeorganizací, tempovými světy. SP6.: Aleteia, 2002; Na/s6/tt.J. Global Paradox. N.Y.: 199d a další.

Samoorganizace, neurčitost poskytuje originální a perspektivní základ pro pochopení vzniku, zachování a posílení synergie, vzniku a vzniku synergie v rozmanitých jevech světa, včetně základních *kamezopuuu interakcí*: rozsah; přechod; řád chaos; část celku. Jak dokazuje synergetika, v relativně stabilních systémech mají rozsáhlé akce relativně malý vliv na jejich fungování, zatímco i ty nejslabší akce mohou mít poměrně velký vliv, a to ani ne tak na reformu stávajícího systému, jako spíše na určení možných obrysů systému či systémů, které jej nahradí. Je to tedy právě synergetická metodologie, která umožňuje kombinovat analýzu a následnou syntézu procesů a mechanismů přechodu stavů a struktur společnosti a ekonomiky v podmínkách nelinearity. Náš současný svět je však téměř celý nelineární. Nedostatečná poptávka po synergetické metodologii je nebezpečným příznakem zaostávání vědy za požadavky života.

Ekonomocentrismus v teorii, který "rozptýlil" ekonomickou vědu do samostatných buněk (disciplín), neumožnil včas posoudit nejnovější fázi světového vývoje, globalizaci a geoeonomii jako její ústřední součást, takže národní školy globalismu a geoeonomie vznikly pozdě. Zde je však třeba vzdát hold Ernestu Kočetovovi, který na konci minulého století provedl gigantický čin do hloubky a významu průkopnický výzkum v oblasti geoeonomie a položil základní základy následně vzniklé ruské geoeonomické vědecké školy, jedné z nejdůležitějších škol globalismu a geoeonomie.

наиболее известных и признанных в современном научном мире¹⁰.

"Existuje několik geoeonomických směrů. Přední z nich jsou ruská, americká a italská. Vědecká geoeonomická koncepce je rozpracována a nastíněna v řadě základních prací ruských vědců. Viz řada prací *Kočetova E. G.*: Geoeonomie a zahraničně ekonomická strategie Ruska // MEiM O, 199d. Č. 1 I; Geoeonomika a strategie Ruska (východiska a principy budování zahraničně ekonomické doktríny). M.: MONF, 1997; Geoeonomie (ovládnutí světového ekonomického prostoru): Studijní příručka. M., 1999; Globalistika jako geoeonomie, jako realita, jako vesmír: Nová renesance a principy její výstavby, základní pilíře, teoretický a metodologický rámec. Řada "Pro naši a vaši bezpečnost". Příloha časopisu "Eurasia Security". Moskva: OAO IG Progress, 2001; Geoeonomický (globální) výkladový slovník. M., 2002. Viz také: *Šiškov J. V.* Blízké a vzdálené zahraničí v ekonomické strategii Ruska. M., 1997; *Neklessa A.I.* Systém geoeonomického budování světa jako globální projekt // Ekonomická teorie na prahu XXI. století. M., 2001; *Petrova G.V.* Geo-ekonomická doktrína a právo. M.: NAVIGUT, 1999.

No.1; Pivovarov M.A. Geo-ekonomický přístup ke studiu problémů světové ekonomické interakce // Society and Economy. 2000. Č. 3 d; *Gri- zorjev L.* Strategické efekty v geoeonomice Ruska XXI. století. M.: NAVIGUT,

9. Zpátečnictví, cmpax a touha po pomstě dávají vzniknout novým "pzjas".

Napříkladětohotopředstaveníjednotlivýchprostřednictvípředstavu
je Cb HC a CbHC Cb HC GDS Cb

HC EXKLUZIVNĚ) F LOBALIZACE KILK H O W E V E R, NILDVIFiLing

/IZVNS'+. Tento /IZVNS'+ byl VYA3ilHO, PQSJDS VSS FO, S TiKI MI subj ekty a
globalizace, jako jsou USA, západní Evropa, Japonsko atd., stejně jako s tím.

IQOB M IQOB IQOB IQOB IQOB IQOBILH IQOBILH IQOBILH IQOBILH IQOBILH IQOBILH IQOBILH IQOBILH
IQOBILH IQOBILH IQOBILH IQOBILH IQOBILH IQOBILH IQOBILH IQOBILH IQOBILH IQOBILH

Hlavním cílem projektu je vytvořit nové postindustriální jádro.

ALE M ileshi ALE a. N OFI S STIII WIII MiItb ET NIIIIdV IFiIFIIFiIng WIIIIdV IFiIFIIFiIFIIFi Kik
wIIIIK na počátku 6. ~~stol~~ WIIIIdc CIIFIINII COM NIINIINII M CCTO KikH wIIIIH wIIIIINII'+ (IDS OL
OFiIFiIc SSCIINII FM) 3ilCT -.

PILILIL IDSOL OFC MiI "gl ob al iz m a", /VSSTSDNISMil'+ AND Dd.

Y D ICHI HIL TILKO FO MI OOO ShchSNIYA L SZHIT HC TOL bK O V THIIDI CI ONnOm PŘÍSTUPU
K DILSSM MI DIL, ALE V MSTODOL OFIA (str. 1 18).

V ab solut ionách SI CTC M HOFO CONNECTION (ilHilLi3il), OKil3ilBSFO n MIL O-.

P DI FodH pro LiCLOTHOFO, LIVO, LIVO, LIVO, LIVO, LIVO, LIVO, LIVO, LIVO, LIVO, LIVO, LIVO,
ГОСЯ МИРА, НЕ ПОЗВОЛИЛА ОБЪЯСНИТЬ И ПОНЯТЬ ДИНАМИЧНОСТЬ И ПОСТОЯН-
LIVO, LIVO, LIVO, LIVO, LIVO, LIVO, LIVO.

vnitřní změny ve světě, jejich impulsy, rytmus a směřování (s. 118).

STod oL oFiChic sSKiS (D,il iDS oL oFiChic sSKiS) /'ShodS'+ NS POTVOLIIIeS

Mnohé země a vlády se musely podívat realitě do očí a uvědomit si, že jsou
součástí globálního systému. Rudimentární strach z minulosti si udržel a nedovolil
"ponořit se" do globálního systému, zůstat v něm, a tedy být v něm plnohodnotným
světovým hráčem, a by člo věk, jsa uvnitř, měl reálnou možnost globální
systém ovlivňovat.

1999. č. 1; *Bozatur* A.D. Geoeconomická alternativa ke geopolitice. *Tamtéž*. 1999.
No.1; *Lipets* Y.f. Geoeconomický přístup a geografické myšlení. *Ibidem*. 1999.
No.1; Aplikované aspekty globalizace. Materiály stálého mezioborového semináře
Klubu vědců "Globální svět". Zvláštní číslo. M., 2001; *V. Fioqua*. Logistika jako
vědecký nástroj realizace nového humanitárního paradigmatu XXI. století // *Eurasia*
Security, 2001. Č. 3; *Zamjatin* D. M. Strategie reprezentace a zobrazení
geoeconomických obrazů Ruska // *Eurasia Security*, 2002. Č. 4; *Morozov* I.N.
Geoeconomické reálie a bezpečnost. Moskva: Molodaja gvardija, 2001; *Sapir* E.V.
Geo-ekonomická dimenze lokálních systémů. Yaroslavl: Yaroslavl State
University, 200d; *Pozoov* V.Yu. Stanovlenie geo-economicheskaya strategii
upravleniya natsional'nogo ekonomiki ekonomiki [Stát se geoeconomickou strategií
pro řízení národního hospodářství]. Irkutsk, 2001; *Pozoov* V.Y. Základy formování
geoeconomických regionů současného Ruska. Irkutsk, 2002; *Pilipenko* I.V. Nový
geoeconomický model rozvoje země: zvyšování konkurenceschopnosti
prostřednictvím rozvoje klastrů a průmyslových oblastí. M.: NAVIGUT, 2003. Č.
4; *Movsesjan* A.G. Geoeconomické paradigma ve vzdělávacím procesu // *Eurasia*
Security, 200d. č. 1; *Kutiin* V. Problematika neuronové sítě shlukování největších
podniků Ruska v rámci budování národního geoeconomického průmyslového
atlasu. M.: NAVIGUT, 2003. Č. 4, atd.

Autor zdůrazňuje cestu renesančních proměn, ve-

Pro nový rok je třeba mít nový pracovní program,

/PQOFOFOHIX'+, THIS FO P TI. CX V K NI FC TQI:) /' SM ONTILJ (COM NIINIA PSQBYS SPOL OCHI)+; 2) /' ZARŽIZENÍ (COSM OL OFICH SPOL OQMIL PLILT OQMIL NEWS COM NIINIA S)+;) /' IQOZDIINI S N OBOFO HCH CCCiIN Cii (COSM MOL OFICH SSCiINI S FO DIC OHTs)+.

Y SQBY a STILP QCH CCCILN SN SN p r e o 6 krát o vann iy / 'DSMONTILJ'+, PO MH C- NIY iIBTO Qil, P QCDO PQSDSL SN TCM, THAT TCXHO FC HN HIIN CIVILISM BCC-

OXBiTHil, OPILSNO DI NILMICH N il A NS MOLI MIL, OHil V YST PILST KiK P JZYAMITYa ohrožení lidského života.

Čtyři faktory: *mánie inovační revoluce; militarizace vědomí a ekogenocida; technologické katastrofy a reakce na ně; neslučitelnost buněčného rozdělení světa se síťovým uspořádáním zoeekonomického prostoru* tvoří podle autora slepou uličku, z níž východisko vidí v demontáži technogenního světa a přechodu k novému paradigmatu civilizačního vývoje Vytvoření nové renesance.

Pokud jde o vysokou humanitární technologii "demontáže" technicky hodnotného světa, je třeba začít se *skutečnou* demontáží řady nejnebezpečnějších oblastí a center technicky neomezeného rozvoje, oblastí, kde jsou soustředěny gigantické intelektuální, finanční, průmyslové a lidské zdroje, finančních, průmyslových a lidských zdrojů, které jsou soustředěny v oblastech, kde má jediný smysl: zpracování (mletí) zdrojů jako samoúčel, neustálé zkracování životních cyklů zboží, vzorů, infrastruktur a lidského života, neomezené generování nových metod práce, špičkových technologií atd. za účelem uspokojení nepřetržitého generování nových metod práce, špičkových technologií atd. atd. ve prospěch nepřetržitého ino-
вационным революциям, технологическим взрывам и переворотам. Na planetě se již nyní objevuje skutečný *přízrak* nadměrné alokace zdrojů, jako jsou černé díry, a urbanizace je hnací silou a ro-
нит в эти дыры гигантские толпы людей, которые планомерно поглоща-
V případě "rozvojové mánie" (str. 66 67).

O ETO TOL bK O ONNIL CTOQ OHil QSNCCiIH CHO FO PSQIOODil <'DS M ONTILJIL'+.

Nejdůležitější a nejvýznamnější problém lze podle MNS- vyřešit.

Podle názoru autora je *demontáž paradigmatického techno-vědomí*. Je nutné

CiIM STiT že dSM OnTiIJ pilQilDI FMiIL bH OFO CO3HiIH IJA 3ilTQiFiBiICT NS TOL-

Otázka nahrazení celého systému formálních, v y k a s t r o v a n ý c h hodnot technogenní kultury, které prosazuje technogenní paradigma světového rozvoje, primitivní kalkulací. Zde otázka nahrazení celého systému formálních vykastrováných hodnot technogenní kultury, které technogenní paradigma světového rozvoje, stejně jako celá světová masově-kulturní propagandistická mašinérie propaguje, primitivní kalkulací (s. 69 70).

Autor neopomíjí ani samotný vesmír nové renesance,

OCHSDilvE K ON T D I /INSTD M CHT+ FOR CFO DSL bC WHO FO o 6
oznAtivE
/' I-

losofický skalpel" (str. 83 90). Monografie představuje řadu základních

KiITC FOQQI EVQI STICH SSC OFO, o Qi3NO FO XiIQiIKT CQiI, PQOYA CH IAYING <K ON - CTQ CTQ KTV NYS EEL SMSNT Y'+ IQOZDIINIA NEWFO SNSSSiLN CiI. PQIBSDS N - NOM V KONCI FI FL OCCILQI DILNII Qi3BSQN TILIYA XiIQiIKTC QICTIKiI OSN OB - NI KiITC FOQI A HIL CHN TI a (P. 14 7).

TILKIM o 6 krát o m , iIBTO Q K NI FI /' M iIH ITiIQ NILI COSM OL OFIA '+ SDSLiLL SMSL YU POP TO QiICKQ YU POP TO QiICKQ YU POP TO QiICKQ YU POP TO CM YU P POP TO bLiNg NEW OFO MIQiI MI- QOZDiLNG NEWFO SNSSSiLN CiI, CiIM ySSI A bl aro r jeden PQIH CiPs POctQO-.

Cílem tohoto programu je oživit zdravý rozum, oživit chuť a radost ze života, předvídat vznik "nového člověka". A jak moc...

NYi CILKL YUCHITSL b NYi iIK QQD DWDIT PQIZ yV iIBTO QiI: /' Y QSDSTOIT NSL SF-

Snaha dát roztrhaného člověka znovu dohromady, říct mu.

Na COBSSQSN NOVÉ CHOdPOVĚdi A MOTIVy, kDYž finanční ředitelé jsou listopadu, až nyní.

k novým souřadnicím bytí, k novému způsobu a měřítku měření.

já, VDSMSNI, PDOSTDILN CTBiI, MIDIL, INILCHS

И

Budova HOBGO RE HECCAHCa je ambiciózním úkolem pro blízkou budoucnost.

K MUSÍM PŘIPRAVIT STOI, ABY SE VSTUPOVALO DO CHS A ŽE NIKDY NEMŮŽU FIL TOL bK O ZÍSKÁNÍ KIL PS DSDILT TDSV VLASTNÍ -DILDO SF.

První, slabě znatelný hukot.

kroky. Bitva o nového člověka již začala!" (c. 11).

Tento velkolepý humánní úkol zahrnuje množství rozhodnutí týkajících se nejen osudu světa kolem nás, ale také předvídání etap (kroků) kosmologických proměn.

UNITED, O CSM M OWN WILD ST b PRI P DOCTS NI KNI GI

DNCSTIL

Kočetov, je jeho extrémně malý oběh. Ale to, doufám, je zcela v vpravo.

Eurasie na prahu transformace: geoekonomický šířkový pás (Milánské memorandum)

Eurasijský <-zlc -zlc'>: Bud' zeoeconomický buldozer s Čínou, USA, Ruskem a ES v čele vytvoří široký zeoeconomický pás spolupráce a prosperity od Atlantiku po Pacifik, nebo si světoví zeo-političtí jestřábi rozdělí Eurasii druhým vydáním paktu Molotov-Ribbentrop.Pakt Molotov-Ribbentrop'> rozdělí Eurasii - předvečer boje o zdroje.

Případ historického intelektuálního myšlení, které je matoucí -
 Osud Eurasie. BCC SE ZHROUTILA A SVĚTEM A SVĚTEM A
 SVĚTEM. To je KilCilCilCe v Qc MCNi, tO COM nSni A být HC Might: 3ilKilH CHiViLtS WiLL-.
 Hil EuroIt OQQ M C, POD-.
 NI MIUIUtOn QUIH Fil, Z CLII DyVILN IS QC ShSNI A NA KOTO QO QYM MUŠÍ DOQO FO o 6 o 6 oytlON
 HC TOL b ToLiVe LiVe M SW Qil3I SeekIng MSSTs, ALE I WSS M
 bezstarostnému světovému společenství.

O SOC iIL bH yS CILM OCOXQilH CODES CiM OCOXQilH CHSL Ovskil HC DQCM LUTH, THEY
 Níže je uveden seznam CO3HNiLNiLNiLNiL a 6 e .il této HC vlny.
 JEDEn Z NICH Transevpopský COQID OQ Razvite" KilK SHI-.
 QOTH Yi FCOEKOKOHO M ICH SSCI a BENEFITY COTQ BENEFITY A PQOEQUATIINESS Z AT-
 Lilntiki DO IHO FO OXILN il. Pro finanční ředitele je rozsudek překvapivý.
 MCCTO CTQilHil CTQilHil, Dilvshilja MIQ TILKIS MOF IS P QIM CQY A NTSL-
 LSCT ILL bHO FO PQOQYBiL, KiK ILNTIC MIQ, KiK OP OXiL HIGH FO SWQOPSI-.
 renesance a renesance.

Jsmo svědky dnešní doby: proměna euroasijské roviny se nese ve světle těchto velkých renesančních událostí. Význam, povaha, status a funkční zatížení tohoto projektu dýchají inovativní energií, tvůrčím impulsem a vstupem "nových lidí" na světovou scénu. Odvážně rozpoznali strategické předpoklady pro transformace v obřím euroasijském prostoru.

части планеты, наметили стратегический план действий и делают ре-

Budete muset podniknout nezbytné kroky, abyste uskutečnili to, co jste si

по расчистке завалов не только столетнего, но и тысячелетнего ранга,

naplánovali. Čeká vás obrovská práce, při které se budete odvážně vyhýbat

nástrahám a spěchat k zamýšleným cílům.

V rukou "nových lidí" je Milánské memorandum symbolem boje.
с отжившим, традиционным, отсталым, законсервированным моно-
objem. A nejen to. V rukou průkopníků euroasijské transformace-

Viz: *Kochetov* L.f.. Eurasia on the threshold of transformation: geo-economic latitudinal belt (Milan Memorandum) Celá Evropa.ru, 2012. № 12(72). Fi
Kočetov E. F., prosinec 2012.

Je to nejmocnější nástroj boje proti zdánlivě neprostupné geopolitické divočině, vrstvení starých paradigmat, chátrajícím významům, izolaci, chudobě, militarismu, otevřeným i skrytým hrozbám, nárokům atd.

Pokusme se rozvést výše uvedené akcenty a logiku euroasijské transformace.

I. Transformace euroasijské platformy (Šířkový geoeconomický pás: Milánský brainstorming)

il SVQil3iY PL iT OQM S Qil3BOQilQilQilBiUt 3 NILKOV YS, DILL SKO ID -.

Byl učiněn skutečný (a úspěšný!) pokus identifikovat a

P STiT b MSHILnIz M y DO dM A DOVIINlaNG NOVO O'ioTo MIZOV OFO DIIV NOVSlANG. a harmonii. O konferenci v Itálii (Milán, 7.-8. listopadu 2012) hovoříme jako o jakémisi brainstormingu při hledání způsobů a metod realizace projektu "Trans-eurasijský koridor Razvitie"².

Y O O ITOFiIm K O N S D S N C I I byl PDI NIA T / ILILN SKY SMODILND M '+
(viz příloha Nz 3.f).

HILtIlITOdIlMI CON SDSNLtIlHt Vysst Pilj D ISSSL SdovlINa PO DS -
FIOHilOhllnOi ECONO M IK S, T DIIN SP ODT A T DIESMNIv S DSITSTII IM. . OK -

Coni (Itálie) a Millennium Bank (Rusko). Konference se konala

P DsDSTIIVI SNII HIGHCOIIS CH With SP cIIIIII StIIMI in DIISHIISHIISISISIS znalosti. Kondratiev, A. Paramonov, V. Nyukov, S. Gubanov, F. Bassanini, L. Senn, E. Revilio, A. Sironi, P. Costa, J.P. Borghini, A. Mazzola, P. Raimondi, D. Biesutz a další.

Autor měl tu čest se konference zúčastnit jako jeden z moderátorů sekce Strategické scénáře.

² Viz: Jakupp V.I. Přepis projevu. Milán, 08.11.2012, <<http://west-east.org/bocconi/images/pdf/yak.pdf>>; Baidakov M.Y. Přepis projevu. Milán, 07.11.2012, <<http://west-east.org/bocconi/images/pdf/bai.pdf>>; Baidakov M.,

Tra seurasian'So ridor Razvitie Ne Dimensi n ol o "op rati ' / D "olad rusko-italské iniciativní skupiny. Moskva: Praxis, 2012; Gromyko Yu.

eo6 agen e v 3 K atfAm (bj oti y eo kono0iche a%
Milan brainstorming) // Informační a analytický portál: <<http://viperson.run>, 28.11.2012, <<http://Jochetovviperson.ru/wind.php?ID-656338&soch-1>>;

Man Tha ng H za elov"(Mi B T'Neo NoMic io ° y menta :nyh
he

Informační a analytický portál: <<http://viperson.run>, 05 12 2012, atd.

IIINI Milia Cb V TCH SNIS M VUT FiX LST p r o b l é m o v á n í celosvětově schváleného CC ECO-
 ALE MICH OBSAH ICQC NII (FC C ONO MI KOi), M HC 6 s CHTĚL TO PŘEHLEDAT.
 událost C POFA C ia FCOF KonomikaceA globalistickáb QJAD CO-
 o povaze projektu transeurasijského koridoru Razvitie
 A jejich obecné přístupy CTQilTC FiChC k QCilisation CFO. SPRAVEDLIVĚ TYTO TAK-
 o ra'ke niya byly PQCDCTilBL Sny Hil SSSSi CTQilTC FiCh Ssko FO SSSSHIQ OVIL-
 (BYLI V NÁPOVĚDY V TOMTO TC KCT), POCTIVĚ CHODIL NA PROCHÁZKU 6 SOUDCŮ-
 problému."

I.1. Projekt <"Trans-eurasijský koridor Razvitie": význam, povaha, stav, funkční zatížení

Tento projekt je v mnoha ohledech neobvyklý a jedinečný. Pokud se na něj podíváme z globalistické a geoeconomické perspektivy" (s přihlédnutím ke skutečnosti, že poc-

Tyto úvahy představují pokus o syntézu teoretických, metodologických, projektových a organizačních geoeconomických inovací v euroasijském prostoru, které byly stanoveny v řadě prací: *Kočetov L.f.* Geoeconomie (vývoj světového hospodářského prostoru). Moskva: Norma, 2012; *Kočetov L.f.* Osud eurasijského areálu v rukou geoeconomie! // <<http://kochetov.viperson.ru/wind.php?ID-638789&soch-1>>; *Kočetov L.f.* Euroasijská platforma: geoeconomika versus geopolitika // <http://kochetov.viperson.ru/wind.php?ID-650161&soch-1>; *Kočetov L.f.* Strategie ekonomického rozvoje SNS do roku 2020: vytváří se silný geoeconomický prostor světového růstu na základě konsolidace zdrojů a reprodukční spolupráce // <<http://ochetov.viperson.ru/wind.php?ID-538253&soch-1>>; *Jakunin V.I.* Rekonfigurace finanční a ekonomické mapy světa, příspěvek současné krize a možnosti Ruska // <<http://www.rusrand.ru/YakuninSingapore.pdf>>; *Bassanini F., Boudabo M., Cron/#o U., Raimondi R., Lerig/to T., Tennenbaïm J., Zyiboï V.* Transeurasijský koridor Razvitie: nový rozměr spolupráce Výkonný redaktor prof. U. Gromiko, 2012; *Bajdakov M. J.* Výzva geoeconomy: nejen brát v úvahu, ale i dávat odpovědi // Bankovníctví v Moskvě, 2006. Č. 8; *Bajdakov M.Yu., Konina N.Yu., Kočetov E.G., Sapir E.V., Seltsovsky V.L., Stolyarova N.S., Frolova E.D.* // Geoeconomics and Competitiveness of Russia: Scientific and Conceptual Foundations of Geoeconomic Policy of Russia. Vědecká a analytická zpráva. Pod vědeckou redakcí E. G. Kočetova. Soc. ac. of sciences of geo-economics and globalistics. Moskva: Kniha a obchod, 2010; *Muntijan, V. I.* Strategický plán ekonomického rozvoje zemí SNS // Inovace. 2008. Č. 1; *Filkevič I.A.* Vytváření geoeconomických enkláv v zemích Eurasijského hospodářského společenství. <<http://http://viperson.runwind.php?ID-63158d&soch-1>>; Transitzní potenciál Ruska <<http://www.webeconomy.ru/index.php?page-cat&cat-mcat&mcat-216&type-news&p-1&newsid-1321>> a další.

Čtenáři se mohou seznámit s řadou geoeconomických prací tohoto druhu: *Kočetov L.f.* Geoeconomie (vývoj světového hospodářského prostoru). Moskva: Norma, 2012. d-e ed.; *Neklessa A.* Projekt "Globalizace": globální strategie na prahu nové éry // Eurasia Security, 2000. №1;

сийская школа этого научного направления заложила теоретические
A ISTODOL ZIŠTĚNÝCH SSIŘEDISEK PRO 3ilQOJOds PRO 3ilQOC KTOB A ZKUŠENOSTI il STQitC
FICH SSIŘEDISEK JEJICH QCillzIlCations), TO GDS Cb I CHO PQOCMIL- TQIBILCT CJA LiSLYi
QJAD, NDILM SN TILL bH YH HC TOL bK O FCOEKOKOHO M ICH SSCiell LUZY, ALE N
OVILCHITs MORE IN HIGH COFO, COSM OL OFICH SSCii OFO POQQYADKIL.

Jde o to, že proces tobalizace spustil mechanismy kosmo-
TO Zil3O Shl. ZDSSI PQi OQi OQiTCT y LSZhiIT In PL OSCosti FSO EK ONO MICHsko FO
IQQQC této FO PQOC CCCil, V CFO obecně planetární XilQilKTCQC. IQKO
globální projekty: globálníenergetická síť CS EPFOH ET; globální
dopravní a komunikačnisít'.

T RA N YET, Y QOC KT- PQO FQilM Mil /' YYSO KOIN D CTQQhIL a CCBC QH YYi
WIGGER FCOF KilK Belt DYNDY GLOUrK INTSQNiLcIo-
Projekt-program "Sever: jeden intelektuální prostor". Jádru tohoto projektu -
PQOFQilM M WE COUNT: Hil TOBiQ OB HilQOdHOFO
ntReSupply A PQOdOB oL IlcAL A DQ JE /' OLSHI S PQOCKTY'+.
Půda pro pochopení *kosmologiczkozkozkozko cmamyca zlobal projekty*

Sapir E.V. Světová ekonomika: Feoeconomický přístup Jaroslavl. Foc. Un. Jaroslavl, 2003; *Frolova B.D.* Feoeconomická integrace zdrojů Ruska do světových reprodukčních procesů: Jekatěrinburg: UGTU-UIP, 2009; *Pozoov V.Y.* Základy formování geoeconomických regionů současného Ruska. Irkutsk: BFUEP, 2002; *Baidakov M.Yu.* Vyzovy geoeconomiki: nejen uvažovat, ale i dávat odpovědi Banking in Moscow, 2006, No. 8; *Yaryzina I.Z.* Bankovskie sistemy i bankov v usloviyakh razvitiya geoeconomiki [Bankovní systémy a banky v podmínkách rozvoje geoeconomiky]. Moskva: Finanční akademie při vládě Ruské federace, 2006; *Bokarev J.P.* К понятию мировой экономической пространстве в reoeconomické без- danger of Eurasia, 2012. Č. i; *Karpov A.N.* Nauka o válkách v podmínkách geoeconomického paradigmatu světového vývoje Bezpečnost Eurasie, 2012.

No.1; Chernaya I.P. Feoeconomics. Tutorial. Moskva, 2012; *Michajlenko V.B.* Síťová geoeconomie: geoeconomický atlas jako pole strategického bezrizikovéhohomanévrování Eurasia Security, 2006. Č. 3; *Nuchkoa I.K.* Euro a americký dolar: konkurence jako výsledek geofinančních procesůBezpečnost Eurasie, 2006. No. 3; *Colby Ch.* U. Regional Aspect of WorldRecovery The Annals of the AmericanAcademy of Social Science. Nov. 1931. Vol. 218; *Parmelle M.* Geoeconomický regionalismus a světová federace. N.Y.: Exposition Press, 1939; *LutUab Ed.* From Geopolitics to GeoeconomicsThe National Interest, 1990, č. 20; *Nester W.* International Relations: Geopolitical and Geoeconomic Conflict and Cooperation. N.Y.: HarperCollins College Publishers, 1995; *mean U.* Guerre Economiche,Geoeconomia e Geopolitica GeopoliticaLaterza, Rome, 1995; *Ohmae K.* The End of The Nation State: The Rise of Regional Economies. N.Y.: 1995; *Leyshon A.* Geo-economic Intellectuals and Post-Cold War Economic DiscourseGeography of Economies, Ed. R. Lee and d. Wills. Wills. L.: Arnold, 1997; *Dichen R.* Global Shift: Transforming the World Economy. N.Y.: Guilford Press, 1998; *Castells M.* The Inter net Galaxy. N.Y.: Oxford University Press, 2001 a další.

Světové školy geoeconomie a globalismu (ameri-

KilH SKOY, QOSSIY SKOY, ITILYA NSKOY) KOTO QOSSI QOSSI QOSSI QOSSI QOL il FCOE K ONO MI QI, OZN IICHIV SHILI TCOQSTIC SQI a MSTODOL OFICH SQI SQI.

světové kosmologické transformace.

KilK SSTV C ILL YUCTQilLi <COSM OL OFII IQOBilH HOFO PQOCKTil'+ KilK Qil3 A VYST PILST PQOS KT /' QilH C- Eu Qil3I iSKI a K OQIDO Q Razvi ĪCHS'+.

Z hlediska své paradigmatické vize (a představy) tento projekt

HIIP QilBL SN HIL n e o 6 razhezhezhnie CB Qil3I iS QOi P LILT TO QMa Hil OSN OVS PQIH- LiPOB TO ERO8AN ERO P OQJAD HOSPITALS, COQil3MSQNESSES, FilQM ONIA, DO QM A-

QOBILHIA N OVOI /'CiKQilLbHOI VSQTI KILLI'+, P QITla FilT SL bHO A PRO LU 6s

POF ITIVES, ŽIL OD ČTYŘIADVACETI DEVADESÁTÝCH LET.

Svou povahou je tento projekt otevřenou zoeekonomickou sítí klastru inovací muna, vytvořenou na základě principů

ципах трансграничности, т.е. тесного взаимодействия и переплетения заинтересованé globální podnikatelské struktury, státní a nadstátní instituce, veřejné organizace, národní internacionalizované reprodukční systémy na základě

PDIN LiPiLiHO Nové NSOEekonomické a etnoEkonomické přístupy-

SCOi T DILN CH iliCi OniLiSiLiSiLiity⁶.

Z hlediska prostorového a územního rozsahu se jedná o zoeekonomický pás v zeměpisné šířce, přičemž euroatlantická, euroasijská a euroasijská osa působí jako osové spojnice.

N SchliX0 OKCON CKtil ONCL O8bl.

Viz autorův cyklus prací o kosmologizaci jako nové fázi (etapě) vývoje světa: 1) Kosmologizace. Nová etapa světového vývoje (konstatování vědeckého problému a jeho obecný nástin); <<http://kochetov.viperson.ru/wind.php?ID-651390&soch-1>>. 2) Kosmologizace. Nová etapa světového vývoje: humanitní průlom v globální metodologii chápání světa "fázové přechody" a jejich metodologické a teoretické uchopení; <<http://kochetov.viperson.ru/wind.php?ID-656015&soch-1>>. 3) Chápání světa v podmínkách globálních fázových přechodů: geoeconomie globalistika humanistická kosmologie (dialogický kontext) // Eurasia Security, 2012.

č. 1, <<http://kochetov.viperson.ru/wind.php?ID-651009&soch-1>>, a další.

⁶ *Neoeconomie* je prizmatem, kterým se mění náš tradiční pohled na svět kolem nás, včetně ekonomických systémů. Euroasijský region působí jako "pole" v planetárním měřítku, kde lze neo-ekonomický model s jeho atributy - *etnoekonomickými systémy* - vnímat jako "pole" ve světě.

a etnicko-ekonomická transnacionalizace

Uplatňování etnicko-ekonomické

transnacionalizace v hlavním proudu politiky

Je paradigmatickým základem projektu trans-euroasijského koridoru Razvitie, jeho koncepčním, teoretickým a metodologickým blokem (podrobněji viz *autorovy práce*: Neoeconomie nový civilizační model ekonomického rozvoje a Rusko // ME&MO, 1997. Č. 3; Etnoekonomické systémy jako centra globální stability? // ME&MO, 1997. Č. 9; Geoeconomický (globální) výkladový slovník (Základy vysokých geoeconomických technologií moderního podnikání). Sborník strategických pojmů-novinek. Jekatěrinburg: OAO IPP Ural Worker, 2006. C. 23d 238, 351 353 atd.).

Z hlediska primárního funkčního zatížení je projekt

TQilH SP OQTHO -K OMM NI KILCI ONNI M OCT / ILPILD OCTOK'+.

TENTO KilCiCT Sya STQilTC FiCH SQCiTC FiCH SQCiTC FiCH SQCiTC FiCH SQCiTC FiCH
SQCiTC FiCH SQCiTC FiCH SQCiTC FiCH S-

EuRaDy QoQIDo Q Razvi ti e", Těchto COB QoNDoNGs lze považovat z a SLSDSuSHM

I.2. Strategické předpoklady a kroky

OČEKÁVÁME, ŽE VŠEOBECNÝ KONEC SPT iLL bH y A DOKTQIH iLL bH yi

PLILN PQOCKTil / QilH C- Euromedic COQIDO Q Razviti e" VYTS KilCT OF SL S- D YULCIH
N DILM SNTILL bH YY CTQilT SFICH SQFiCH SQFiCH POZICE OK.

" QCK OH IF QilQtions DI HiH SOVO-ECONO MICH ISK Oi KilQTy MIQil, CM CHC
MIQO- BOFO ECONO MICH CCKOFO LILNDSHIL Til. il MIQOB Oi CHtěl HIIQC NNol iQC NNS
S CCC CCO- ECONOmIclal SQOUI OI PQOvllsIsIsIs CCC MIQO- BOFO QIISQIsIsIs FCO-
ECONOmIclal SSCIsls. MIQC IDST A HTCH SIVnIsIsIsIsIs a PQOcIsIsIsIsIs CCC Global IzalsIsIsIs
CCC GlobalIsIsIsIsIsIs:

PQCBQQilic SNI C DI HiH COB V EL CKTQON NYS; TSLSCO M NI QilQlclon NOS /COKQil-
ShchSNIS'j QilCCTOYA NI; TQilH SNIlclclzIzIzIlIc KQ PNSISHIH COM PIINI I.

- il FCOEKOKOHO MICH SS CoM IITLILSS MIQil 3ilJaBil O mně Evraz iyskiy.

platforma. Euroasijská platforma vzbudila celosvětovou pozornost.

ние не случайно: перед нами потенциальный ареал мирового развития
Hil base FI FiHlTCK OFO QCS QCHO FO <QC3C QB ilQil'+. MCH ALE TO ilQCilL PQCDO -

Bod rovnováhy ve světě po rozpadu Sovětského svazu,

A Etíl Kil QilBnOvSiA 3ilDiH il balance FCoEconomic A HTCQCCOB

hlavní hráči na světové scéně: Čína, USA, Rusko, západní Evropa, Japonsko
atd.

- V dnešním prostředí je mnoho typů tradičních hospodářských

COB CBOC 3 HILH a COB DI HILH jsou COB CBOC 3 HILH, protože jsou to...

V mnoha ohledech je to atribut zastaralého měnového a finančního systému.

M CHHO K TOMU KLILSS - NOSSIA

, FCoFQil ICH SQSK OS POL OJS

NI S KOTO QOy Hil Eu raz iyskoy PilT ODM S P OF WOLY STS Vysst PilT b V KILCHSTVS DAL OB Oy A
TŘEBADFOBs,

dopravní, migrační a jiné cesty mezi Evropou a Asií,

hraje roli *zeoeconomického unmezpamopa*". Kromě toho

V PSISP SKTIV C V DSS L bTilT S celosvětově uznávaným SPL cHsSTVSN ALE WHErDil-.

Velmi obsáhlý a inverzní pojem <"*geoeconomický integrátor*" uvedl do
vědeckého oběhu prezident ruských železnic Dr. V. I. Jakunin ve svém projevu na
d-tém rusko-singapurském podnikatelském fóru (Singapur, 27. - 29. září 2009).
Viz: Jakupp V. I. Rekonfigurace finanční a ekonomické mapy světa, příspěvek
současné krize a možnosti Ruska; viz na: <<http://www.rusrand.ru> Yakunin
Singapore.pdf>.

CTCT 3 NIICHI M CCB CQ N OB OSSIA, iLKilvISE IQ YOUTH PQOLiCCCs of A R C T I e , WHICH CTiIH SToLd to FOLLOWING A FOLLOWING PLUS IN CTQil- OCCCs.

Kromě toho, že je dopravním uzlem nejen na ose "západ-východ", ale také na ose "sever-východ".

Ver-South'.

- Y QOCCCC PQCO6 Qil3OB iliNy SWQil3iNy PlilT OQ M y Vysst PILST KilK

MHOFOCL OI NI. IljN SiChIsly bLOcK P re p rovádění TQilH CPOQTHO - KOM- M N IKIICICI ONNI. SQDZ SWI HIL TO FO bl oka A PSQBY A ShilF To p r e o 6 krát ova- NI P QOC KT /' QilH C- Eu Qil3I ISKI A COQIDO Q Razvi ĪChS'+.

HIL ODI OM MOMSNTS. VYST PL SNIAH Hil

konference (*V. I. Jakunin, J. M. Bajdakov* aj.) "Trans-Eurasian".

KOQIDOQ Razviti e" označený sya KilK 4'POYAS*4. ETOCH CH b TCCHO KOQQQCLIQ ST- s geoeconomickou myšlenkou "Šupomkozo *zeoeconomického pásu*">.

KilK ViJNSYShSFO CTQ T QHOFO ELSM CHTil <'FSOECONOMICSCOFO iLTLiSiL MIQil'+.

Tato myšlenka byla poprvé vyslovena v roce 1999 v knize "Goeconomics. (Ovládnutí světového ekonomického prostoru)" a následně ji autor rozvinul v řadě dalších prací. Citujme geoeconomickou definici "pásu" z *Teoreticko-ekonomického slovníku*:

Geoeconomický *pás* zeměpisné šířky (Latitude Geoeconomical Belt)

Сү) ilQCilL STQilTC FiCh SSC OFO OP CQI QOBILNIA , COSTiLV N iliNg CHiLST b MI- рового и национального геоэкономического атласа мира, широтное

«кольцо», выстроенное на базе технологического единства миро-
Myšlenka "zeoeconomických pásem" je obecným nástinem myšlenky "internacionalizovaných reprodukčních cyklů", které rovněž fungují jako zóny geoeconomického vlivu a jako strategické "pásky". (Obecný nástin myšlenky "geoeconomického pásu" naleznete v příloze Nz 3.2.)

Tamtéž.

Viz: *Kochetov L.f. Geoeconomie (Zvládnutí světového ekonomického prostoru)*. Moskva: Nakladatelství BEC, 1999. C. 250 251.

" Globalistika jako geoeconomie, jako realita, jako vesmír. Moskva: OAO IG Progress, 2001. C. 362-d6d; Globalistika: teorie, metodologie, praxe. M.: Norma, 2002. C. 301 303; Geoeconomie (vývoj světového hospodářského prostoru). MOSKVA: HOPMA, 2006. C. 275 276; Geoeconomický (globální) výkladový slovník (Základy vysokých geoeconomických technologií moderního podnikání). Sbíрка strategických pojmů-novinek. Jekatěrinburg: OAO IPP Ural Worker, 2006. C. 331-332; Velký sever: od geopolitické "neurózy" a mocenských bojů ke geoeconomickému konstruktu (Globální geoeconomická iniciativa strukturovaná forma vědeckých, osvětových a vzdělávacích bloků), viz nakl: <www.viperson.run, 16.02.2009, <<http://kochetov.viperson.ru/wind.php?ID-5d65d2&soch-1>> a další.

" *Kochetov L.f. Geoeconomický (globální) výkladový slovník (Základy vysokých geoeconomických technologií moderního podnikání)*. Sbíрка strategických pojmů-novinek. Jekatěrinburg: OAO IPP Ural Rabočij, 2006. C. 431.

I.Z. Strategický akční plán

OPL OPSHN IS V ŽIVOTĚ b PQOS Ktil tr tr ews STQO FO VV SQC N ALE FO CTQilTC FI-CHCCCKOFO PLILNIID . NSCH IDST O 30 E YOUH Z P0 ERO \$A:

Y2f1 fZt / OZDiLiNiSiLiNiNg slova pro QCiLiSiLiSiNg PQOCKTil (QCCHi IDST, PQSJDS)
V první řadě je to *urychlené formování národních zeoekovozhpnyh zeoekovozhpnyh rozvojových doktrín v zainteresovaných implementačních zemích.*

Y2f1 fTl 2. O QMI QOBiHi S TQilH SP OQTHO -K OMM NI QILCI ONNO a CTQilH ICs
geoeconomický atlas euroasijského regionu. Je nutné kombinovat
NIS, /NIIOJSNIS'+, STOI CTQilH ICs With DQ FI M And CTQilHI CiILMi objemno FSO-.
ekonomický atlas Eurasie: reprodukční, finanční, politický, surovinový, kulturní, civilizační atd. To je základní princip geoeconomie při přijímání
geo-
нятии стратегических решений.

Y2f1 fTl . P LSD SL SL SNIS CLUcJuch TQilH SP OQTH O- COM M N I KILC IONs
křížovatky světové úrovně a rozvoj jejich infrastruktury.

Středobodem je nyní Mean ?: tvorba a.

SP SSH NILYa QCiLiSiLcation COBM STNO FO PQOS Ktil / QilH C- Eu Qil3li SKI a KOQI-.
wos Razvitie" znamená *vytvoření podmínek odpovídajících realizovanému projektu*. Mezi takové podmínky patří "nové *souřadnice spolupráce {měření}*". Nejdůležitějším prvkem je zde strategie ko-měření

PQOCKTil s QCiIL bH ECONOMIC, ECONOMIC, C L bT QOL OFICH C --.
Jde o přiměřenost prostředí. Jde o vhodnost prostředí. Aby nedošlo k
zamítnutí projektu, je nutné dodržet následující18.

Za prvé. Svou organickou povahou působí projekt jako
cemeveozo zeoeconomický otevřený dopravně-komunikační-nový klastr,
vznikající v podmínkách komplexní globalizace.

CII. il TO JE SL SD SToCk SNT, pro FCoEc oN OMICHSkillaL

PQQIQODil CL iLTC Qil DSLIIST CFO 'kizn esn special6, CTQilTC Fich SSCI HIL K ON
SOLIDIICY QC S QCOB (IN TSL SCT ilL bH yH, INN OVILCI HON, PQOISV ODSV, TQ DOVY, SY
Q bCB HON, DI HILH COB HON) I N QilM KilX SDIN Oi
cíle pro celkový rozvoj oblasti.

TOjfoe. TQilHilM. iLCTH IC ilM PQOSKtil NSO HODIM O 030 ZN OHif A H08080
vektor globálního rozvoje *eko-ekonomický, ko-*

3 OU Sto(!) Pokud SL O8PR (O lff9lf), PQI KOTOQs budou opatřeny WORM OJ-.

Jde o přijetí národních zeoeconomických doktrín (viz výše). *Jde o přijetí národních zeoeconomických doktrín zeměmi, které se projektu účastní* (viz výše). 1. etapa), omohe z *buněčného (mezinárodního, starověstfálského) vědomí a transformaci v země-systémy na základě internacionalizace národních reprodukčních procesů.*

Třetí. Snaha o *vyváženost (zharmonizování) zájmů* všech účastníků.
ников совместного проекта.

Za čtvrté. Zásadní posun ve způsobu, jakým jsou zdroje vnímány jako
 VSS MI QNOS DOST'NIS, VSSSTi DSLO K IH 30 NSOLi'f SOCi'fif 8 YOU AS38 A MI QOB YYH
 для целей реализации и развития проекта в целом, а также развития
 každého účastníka projektu. Za tímto účelem je třeba *začít vytvářet*
zdrojovou stránku geoeconomického atlasu Eurasie.

Pátý. Souběžně s průmyslovým sektorem projektu se vytváří *sít'*
intelektuálních struktur (jakási "sít").

/INTSL SKT iLL b HEAVY DOLLI H+) Pro FCH CQI QOBiH A IN NOVILC ION N N PQO-
 Q O y v n l s. ilQyad v POVSSTX DEN. OQ MIQOBiHiC Hil COBM SST-.

na základě "*Centra Mozzovoza pro strategické inovace*".

" PQOS KTOB, PQOS KTOB /' QiIH C- EuRaLiSk KO-
 QIDOQ Razvi ĪC'+, POTQCbuēt POODFOTOB KI SPSCiLLY CTOB NOV OFO TO QMiTiL,
 cn o s o 6 ny K o b e m o n o m STQiITC FiCh FiCh SCOME FCH CQI QOBiH IYE, FCH
 CQI QOBiH IYE NEW INNOVATIōN INNOVATIōN IYE a 6 single OPSQI QOBiH IYE Hil FSO-.

ekonomický (globální) atlas světa. To vyžaduje "položení" nového-

F M iIH iTiIQ NIICiOniI bH ESSiII bH ESSiITS NIv QCITCTOB ( ),
 V PQO FQiIM MC KOTOQ NOV SISHI S Z QiICli 3 HILH IY: F M iIH iTiIQ NIL KOCM O- LOFIA, FL ob
 al ISTI KiI, FCOECON OM IKIL, FCODI HiIH Sys, DIILL OFI STIKiI, FCOL O- FISTI KiI, CO FNITivE
 Hii FCOFQiI IY, a D .Q.

" OP LOI tSNI C PQOC KTiI /' QiIH C- Eu QiI3i iSKI a COQIDO Q Razvit iS+
 MUST Doporučuje se, aby byla do CO- zahrnuta následující tabulka

BQCM CNN M IQC. NSCh iDST o 3iIQoJds Nii In N CDQiIX glo bal iza cz i I V y-
 v průběhu světového vývoje do nové etapy (fáze) kosmologizace. To je

z nejdůležitějších oblastí v této oblasti.

" CILL OFOM KTiI /' DILN C- Eurologické CO- DIDOD Razvit ie" ŽIVOTY LÍBÍ ITILLiNG
 NSC Oi a DOSSI a CKO a FCO- EKONOMIKA a FL obal iKKL škol,

CIONCiOnS P DO CiSSiLx. NíZi FIITy, STIITie A ZKUŠENOSTI FL iIBs ITIISCO a

geoeconomické školy *Carla Dany* v Moskvě poskytl významný
 IM P L bC K H l i l i v i lingTCCH OFO SoutěženidopravníhorozhodnutíKomunikačnīhosp
 льянских специалистов в сфере глобалистики, геоекономики, геофи-
 нансов, геомаркетинга и др.
 olečenství.

I.4 Jaké by měly být základní požadavky na společné inovační projekty?

Zdá se, že u společných inovačních projektů je třeba se zaměřit na
 následující základní požadavky.

- *Inovativní povaha projektu ve všech jeho částech je repro-*
 IOV ODSV SN HOFO LiIKLiI.NOVIIITION 3iITQiIFIBiYut HC TOL bK O P QOIZV ODS-.